

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

विनयपिटके

पाचित्यादियोजना

पाचित्तिययोजना

महाकारुणिकं नाथं, अभिनत्वा समासतो ।
पाचित्यादिवण्णनाय, करिस्सामत्थयोजनं ॥

५. पाचित्तियकण्डं

१. मुसावादसिक्खापद-अत्थयोजना

खुद्दकानन्ति सुखुमापत्तिपकासकत्ता अप्पकानं, गणनतो वा पचुरत्ता बहुकानं । येसं सिक्खापदानन्ति सम्बन्धो । “येस”न्ति पदं “सङ्घंहो”ति पदे साम्यत्थछट्टी । सङ्घहीयते सङ्घंहो । “नवहि वगगेही”तिपदं “सङ्घंहो, सुप्पतिष्ठितो”ति पदद्वये करणं । दानीति कालवाचको सत्तम्यन्तनिपातो इदानि-परियायो, इमस्मिं कालेति अत्थो । तेसन्ति खुद्दकानं, अयं वण्णनाति सम्बन्धो । भवतीति एत्थ ति-सद्वो एकंसत्ये अनागतकालिको होति “निरयं नून गच्छामि, एत्थ मे नत्थि संसयो”तिआदीसु (जा० २.२२.३३१) विय । किञ्चापेत्थ हि यथा एकंसवाचको नूनसद्वो अत्थि, न एवं “भवती”ति पदे, अत्थतो पन अयं वण्णना नून भविस्सतीति अत्थो गहेतब्बो । अथ वा अवस्सम्भावियत्थे अनागतकालवाचको होति “धुवं बृद्धो भवामह”न्तिआदीसु (बु० वं० २.१०९-११४) विय । कामज्हेत्थ यथा अवस्सम्भावियत्थवाचको धुवसद्वो अत्थि, न एवं “भवती”ति पदे, अत्थतो पन धुवं भविस्सति अयं वण्णनाति अत्थो गहेतब्बोति दट्टब्बं ।

१. “तत्था”ति पदं “मुसावादवगगस्सा”ति पदे निद्वारणसमुदायो, तेसु नवसु वगगेसूति अत्थो । पठमसिक्खापदेति वा, तेसु खुद्दकेसु सिक्खापदेसूति अत्थो । सक्यानं पुत्रोति भगिनीहि संवासकरणतो लोकमरियादं छिन्दितुं, जातिसम्बेदतो वा रक्खितुं सक्कुणन्तीति सक्या । साकवनसण्डे नगरं मापेन्तीति वा सक्या, पुब्बराजानो । तेसं वंसे भूतत्ता एतरहिपि राजानो सक्या नाम, तेसं पुत्रोति अत्थो । “बृद्धकाले”ति पदं “पब्बजिंसू”ति पदे आधारो । सक्यकुलतो निक्खमित्वाति सम्बन्धो । “वादक्षिण्ठो”त्यादिना वादेन खित्तो, वादम्हि वाति अत्थं दस्सेति । यत्र यत्राति यस्सं यस्सं दिद्वियं पवत्ततीति सम्बन्धो । अवजानित्वाति पटिस्सवेन वियोगं कत्वा । अवसद्वो हि वियोगत्थवाचको । “अपजानित्वा”तिपि पाठो, पटिज्जातं अपनीतं कत्वाति अत्थो । दोसन्ति अयुत्तिदोसं, सल्लक्खेन्तो हुत्वाति सम्बन्धो । कथेन्तो कथेन्तोति अन्तसद्वो मानसद्वकारियो । कथियमानो कथियमानोति हि अत्थो । पटिजानित्वाति पटिज्जातं कत्वा । आनिसंसन्ति निदोसं गुणं । पटिपुब्बो चरसद्वो पटिच्छादनत्थोति आह “पटिचरति पटिच्छादेती”ति । “किं पन रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा”ति वुत्ते “अनिच्च”न्ति वदति । कस्माति वुत्ते “जानितब्बतो”ति वदति । यदि एवं निब्बानम्पि जानितब्बत्ता अनिच्चं नाम सियाति वुत्ते अत्तनो हेतुम्हि दोसं दिस्वा अहं “जानितब्बतो”ति हेतुं न वदामि, “जातिधम्मतो”ति पन वदामि । तया पन दुस्सुत्तत्ता एवं वुत्तन्ति वत्वा अञ्जेनञ्जं पटिचरति । “कुरुन्दिय”न्ति पदं “वुत्त”न्ति पदे आधारो । एतस्साति “रूपं अनिच्चं

जानितब्बतोऽति वचनस्स | तत्राति कुरुन्दियं | तस्साति पटिजाननावजाननस्स | ‘पटिच्छादनत्थ’न्ति पदं “भासती”तिपदे सम्पदानं | “महाअड्कथाय”न्तिपदं “वुत्त”न्ति पदे आधारो | “दिवाङ्गानादीसू”ति पदं उपनेतब्बं | इदं “असुकस्मिं नामपदेसे”ति पदे निद्वारणसमुदायो |

३. सम्मा वदति अनेनाति संवादनं, उजुजातिकचित्तं, न संवादनं विसंवादनं, वञ्चनाधिष्पायवसप्पवत्तं चित्तन्ति दस्सेन्तो आह “विसंवादनचित्त”न्ति | “वाचा”त्यादिना वचति एतायाति वाचाति अत्थं दस्सेति | हीति दळहीकरणजोतकं, तदमिना सच्चन्ति अत्थो | “वाचायेवा”ति पदं “व्यप्पथो”ति पदे तुल्यत्थं, “वुच्यती”ति पदे कम्मं | पथसद्वपरता वाचासद्वस्स व्यादेसो कतो | सुद्धचेतना कथिताति सम्बन्धो | तंसमुद्दितसद्वसहिताति ताय चेतनाय समुद्दितेन सदेन सह पवत्ता चेतना कथिताति योजना |

“एव”न्ति पदं “दस्सेत्वा”ति पदे निदस्सनं, करणं वा | “दस्सेत्वा”ति पदं “दस्सेन्तो आहा”ति पदद्वये पुब्बकालकिरिया | अन्तेति “वाचा”तिआदीनं पञ्चन्नं पदानं अवसाने | “आहा”ति एथ वत्तमान-तिवचनस्स अकारे पच्चुप्पन्नकालवाचकेन “इदानी”ति पदेन योजितत्ता | “तथा”ति पदं “अत्थो वेदितब्बो”ति पदे आधारो | एत्थाति “अदिंदुं दिंदुं मे”तिआदीसु | “पाळिय”न्ति पदं “देसना कता”ति पदे आधारो | निस्सितविज्ञाणवसेन अवत्वा निस्सयपसादवसेन “चक्खुना दिंदु”न्ति वुत्तन्ति आह “ओळारिकेनेवा”ति |

४. तस्साति “तीहाकारेही”तिआदिवचनस्स | “अत्थो”ति पदं “वेदितब्बो”ति पदे कम्मं | हीति विसेसजोतकं, विसेसं कथयिस्सामीति अत्थो | तत्थाति चतुर्थपाराजिके | इधाति इमस्मिं सिक्खापदे |

९. आदीनम्पीति पिसद्वो सम्पिण्डनत्थो |

११. मन्दसद्वो जळत्थवाचकोति आह “मन्दत्ता जळत्ता”ति | यो पन अञ्जं भणतीति सम्बन्धो | “सामणेरेना”ति पदं “वुत्तो”ति पदे कत्ता | अपिसद्वो पुच्छावाचको, “पस्सित्था”ति पदेन योजेतब्बो, अपि पस्सित्थाति अत्थो | “अदिंदुं दिंदुं मे”तिआदिवचनतो अञ्जा पूरणकथापि ताव अत्थीति दस्सेन्तो आह “अञ्जा पूरणकथा नाम होती”ति | अप्पताय ऊनस्स अत्थस्स पूरणवसेन पवत्ता कथा पूरणकथा | एसा पूरणकथा नाम काति आह “एको”तिआदि | एसा हि गामे अप्पकम्पि तेलं वा पूवूखण्डं वा पस्सित्वा वा लभित्वा वा बहुकं कत्वा पूरणवसेन कथितत्ता पूरणकथा नाम | बहुकानि तेलानि वा पूवे वा पस्सन्तोपि लभन्तोपि अप्पकं कत्वा ऊनवसेन कथितत्ता ऊनकथापि अत्थीति सक्का वत्तुं | अडुकथासु पन अवुत्तत्ता वीर्मासित्वा गहेतब्बं | बहुकाय पूरणस्स अत्थस्स ऊनवसेन पवत्ता कथा ऊनकथाति विगगहो कातब्बोति | पठमं |

२. ओमसवाद सिक्खापदं

१२. दुतिये मसधातु विज्ञनत्थे पवत्ताति “ओमदुं उम्मटु”न्तिआदीसु (सं० नि० अडु० १.१.२१) वियाति दस्सेन्तो आह “ओमसन्तीति ओविज्ञन्ती”ति |

१३. “इदं वत्थु”न्ति पदं “आहरी”ति पदे कम्मं | नन्दितब्बोति नन्दो वण्णबलादि, सो एतस्सत्थीति नन्दी | विसालानि महन्तानि विसाणानि एतस्सत्थीति विसालो, नन्दी च सो विसालो चेति नन्दिविसालोति वचनत्थं दस्सेति “नन्दिविसालो नामा”तिआदिना | सोति नन्दिविसालो, “आहा”ति पदे कत्ता | तत्थेवाति युज्जितद्वानेयेव |

अहेतुकपटिसन्धिकालेपीति पि-सद्वो अनुगगहत्थवाचको, पगेव द्विहेतुक तिहेतुक पटिसन्धिकालेति अत्थो । ‘तेन चा’ति चकारस्स अवुत्तसम्पिण्डनतथ्ता “अत्तनो कम्मेन चा”ति अत्थं सम्पिण्डेतीति आह “अत्तनो कम्मेन चा”ति । अत्तनोति नन्दिविसालस्स ।

१५. एत्थाति एतिस्सं पदभाजनियं, “आहा”ति पदे आधारो । “यस्मा”ति पदं विभजितुकामो”ति पदे हेतु । अटुप्तियंयेव “हीनेनापी”ति वत्वा पदभाजनियं अवुत्तता इदं वुत्तन्ति दट्टब्बं । वेणुकारजातीति विलीवकारजाति । नेसादजातीति एत्थं केवट्टजातिपि सङ्ग्रहिता ।

पु वुच्चति करीसं, तं कुसति अपनेतीति पुक्कुसो । पुफ्फं वुच्चति करीसं, कुसुमं वा, तं छड्हेतीति पुफ्फछड्हुको ।

कुटति छिन्दतीति कोट्टो, सोयेव कोट्टुको । यकारभकारे एकतो योजेत्वा “यभा”ति यो अक्कोसो अत्थि, एसो हीनो नाम अक्कोसोति योजना ।

१६. सब्बपदेसूति नामादीसु सब्बपदेसु । एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । अलिकन्ति असच्चं, मिच्छावाचन्ति सम्बन्धो । योपि वदतीति योजना ।

२६. परिहरित्वाति परिमुखं कथनं अपनेत्वा । दवं परिहासं कामेतीति दवकामो, तस्स भावो दवकम्यं, तंयेव दवकम्यता । अनुपसम्पन्नन्ति एत्थं अकारस्स सदिसत्थमग्गहेत्वा अञ्जत्थोव गहेतब्बोति आह “ठपेत्वा भिक्खु”न्ति आदि । यदि हि सदिसत्थो भवेय, सामणेरोव अनुपसम्पन्नो नाम सिया सण्ठानेन च पुरिसभावेन च सदिसत्ता, तस्मा अञ्जत्थोव गहेतब्बोति दट्टब्बं । सब्बसत्ताति एत्थं सब्बसद्वो अनवसेसत्थो मनुस्से उपादाय वचनत्थजाननाजाननपकतिकानं सब्बसत्तानप्पि गहितता ।

३५. अत्थपुरेक्खारो नामाति वेदितब्बोति सम्बन्धो । सिक्खापदमपेक्खिय नपुंसकलिङ्गवसेन “किरिय”न्ति आदि वुत्तं । आपत्तिमपेक्खिय इत्थिलिङ्गवसेन “किरिय”ति आदि वुत्तं । वज्जकम्मसद्वो सिक्खापदमपेक्खन्तापि आपत्ति, मपेक्खन्तापि नियतनपुंसकलिङ्गता नपुंसकायेव, तस्मा ते द्वे आपत्तिद्वाने न वुत्ताति दट्टब्बन्ति । दुतियं ।

३. पेसुञ्जसिक्खापदं

३६. ततिये “जातभण्डनान”न्ति वत्तब्बे अग्याहितोतिआदीसु विय विसेसनपरनिपातवसेन “भण्डनजातान”न्ति वुत्तन्ति आह “सञ्जातभण्डनान”न्ति । “पुब्बभागो”ति वत्वा तस्स सरूपं दस्सेति “इमिना च इमिना चा”ति आदिना । विरुद्धं वदति एतेनाति विवादो, विगाहिककथा, तं आपन्नाति विवादापन्ना, तेसं । पिसति सञ्चुणेतीति पिसुणो, पुगलो, तस्स इदन्ति पेसुञ्जं, वचनन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “पेसुञ्जन्ति पिसुणवाच”न्ति ।

३७. भिक्खुपेसुञ्जेति भिक्खूनं सन्तिकं उपसंहटे पेसुञ्जवचनेति छट्टीसमासो ।

३८. “दिस्वा”ति पदं “भणन्तस्सा”ति पदे पुब्बकालकिरिया, दस्सनं हुत्वाति अत्थो । ततियं ।

४. पदसोधम्मसिक्खापदं

४४. चतुर्थे पटिमुखं आदरेन सुणन्तीति पतिस्सा, न पतिस्सा अप्पतिस्साति दस्सेन्तो आह “अप्पतिस्सवा”ति ।

४५. “पदसो”ति एत्थ सो-पच्ययो विच्छत्थवाचकोति आह “पदं पद”न्ति । तत्थाति तेसु चतुब्बिधेसु । पदं नाम इथ अत्थजोतकं वा विभत्यन्तं वा न होति, अथ खो लोकियेहि लक्षितो गाथाय चतुत्थंसो पादोव अधिपेतोति आह “पदन्ति एको गाथापादो”ति । अनु पच्छा वुत्तपदता दुतियपादो अनुपदं नाम । अनु सदिसं ब्यञ्जनं अनुब्यञ्जनन्ति अत्थं दस्सेति “अनुब्यञ्जन”न्ति आदिना । ब्यञ्जनसद्वो पद-परियायो । यंकिञ्चिं पदं अनुब्यञ्जनं नाम न होति, पुरिमपदेन पन सदिसं पच्छिमपदमेव अनुब्यञ्जनं नाम ।

वाचेन्तो हुत्वा निङ्गापेतीति योजना । “एकमेकं पद”न्ति पदं “निङ्गापेती”ति पदे कारितकम्मं । “थेरेना”ति पदं “वुत्ते”ति पदे कत्ता, “एकतो”ति पदे सहत्थो । सामणेरो अपापुणित्वा भणतीति सम्बन्धो । मत्तमेवाति एत्थ एवसद्वो मत्तसदस्स अवधारणत्थं दस्सेति, तेन पकारं पटिक्षिपति । “अनिच्च”न्ति च “अनिच्चा”ति च द्विनं पदानं सतिपि लिङ्गविसेसत्ते अनुब्यञ्जनत्ता आपत्तिमोक्खो नत्थीति आह “अनुब्यञ्जनगणनाय पाचित्तिया”ति ।

ब्रह्मजालादीनीति एत्थ आदिसदेन सामञ्जफलसुत्तादीनि दीघसुत्तानि (दी० नि० १.१५० आदयो) सङ्घहितानि । चसदेन ओघतरणसुत्तादीनि संयुतसुत्तानि (सं० नि० १.१) च चित्तपरियादानसुत्तादीनि अङ्गुत्तरसुत्तानि (अ० नि० १.२ आदयो) च सङ्घहितानि । सोति देवताभासितो वेदितब्बोति योजना ।

किञ्चापि वदतीति सम्बन्धो । एत्थ च किञ्चापिसद्वो गरहत्थवाचको, पनसद्वो अनुग्रहत्थवाचको । **मेण्डकमिलिन्दपञ्जेसूति** मेण्डकपञ्जे च मिलिन्दपञ्जे च । यन्ति सुतं वुत्तन्ति सम्बन्धो । आरम्मणकथा बुद्धिककथा दण्डककथा जाणवत्थुककथाति योजेतब्बं पेयालवसेन वुत्तता । इमायो पकरणानि नामाति वदन्ति । महापच्यरियादीसु वत्वा परिगगहितोति योजना । यन्ति सुतं ।

४६. तत्राति “एकतो उद्दिसापेन्तो”ति वचने । उद्दिसापेन्तीति आचरियं देसापेन्ति बहुकत्तारमपेक्षिय बहुवचनवसेन वुत्तं । तेहीति उपसम्पन्नानुपसम्पन्नेहि । द्वेषीति उपसम्पन्नो च अनुपसम्पन्नो च ।

उपचारन्ति द्वादसहत्थूपचारं । येसन्ति भिक्खूनं । पलायनकगन्थन्ति परिवज्जेत्वा गच्छन्तं पकरणं । सामणेरो गणहातीति योजना ।

ओपातेतीति अवपातेति, गळितापेतीति अत्थो । सुत्तेषीति वेय्याकरणसुत्तेषि । तन्ति येभुय्येन पगुणगन्यं । **परिसङ्गमानन्ति** सारज्जमानं । यं पन वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । **किरियसमुद्गानत्ताति** इमस्स सिक्खापदस्स किरियसमुद्गानत्ताति । चतुर्थं ।

५. सहस्रेयसिक्खापदं

४७. पञ्चमे मुद्गा सति एतेसन्ति मुद्गस्सती । नत्थि सम्पजानं एतेसन्ति असम्पजाना । भवङ्गोतिण्णकालेति निद्वेक्कमनकाले ।

५०. “पक्तिया”ति पदं “देन्ती”ति पदे विसेसनं । ते भिक्खू देन्तीति सम्बन्धो । “गारवेना”ति पदञ्च

“सिक्खाकामताया” ति पदज्च “देन्ती” ति पदे हेतु । सीसस्स उपधानं उस्सीसं, तस्स करीयते उस्सीसकरणं, तंयेव अथो पयोजनं उस्सीसकरणत्थो, तदत्थाय । तत्राति पुरिमवचनापेक्खं, “सिक्खाकामताया” ति वचनेति अथो । निदस्सनन्ति सेसो । अथ वा सिक्खाकामतायाति पच्चते भुम्मवचनं । “इदम्पिस्स होति सीलस्मि” न्ति आदीसु (दी० नि० १.१९५ आदयो) विय । इदम्पि सिक्खाकामताय अयं सिक्खाकामता सिक्खाकामभावो होतीति योजना । एस नयो “तत्रिदं समन्तपासादिकाय समन्तपासादिकत्तस्मि” न्ति आदीसुपि । भिक्खू खिपन्तीति योजना । तन्ति आयस्मन्तं राहुलं । अथाति खिपनतो पच्छा । इदन्ति वत्थु । सम्मुञ्चनिकचवरछहुनकानि सन्धाय वुतं । तेनायस्मता राहुलेन पातितं नु खोति योजना । सो पनायस्मा गच्छतीति सम्बन्धो । अपरिभोगा अञ्जेसन्ति अञ्जेहि न परिभुञ्जितब्बा ।

५९. हीति सच्चं, यस्मा वा । सयनं सेय्या, कायपसारणकिरिया, सयन्ति एत्थाति सेय्या, मञ्चपीठादि । तदुभयम्पि एकसेसेन वा सामञ्जनिदेसेन वा एकतो कत्वा “सहसेय्य” न्ति वुत्तन्ति दस्सेन्तो आह “सेय्या” तिआदि । तत्थाति द्वीसु सेय्यासु । तस्माति यस्मा द्वे सेय्या दस्सिता, तस्मा । “सब्बच्छन्ना” ति आदिना लक्खणं वुत्तन्ति योजना । पाकटवोहारन्ति लोके विदितं वचनं । दुस्सकुटियन्ति दुस्सेन छादितकुटियं । अट्टकथासु यथावुत्ते पञ्चविधच्छदनेयेव गःहमाने को दोसोति आह “पञ्चविधच्छदनेयेवा” तिआदि । यं पन सेनासनं परिकिखतन्ति सम्बन्धो । पाकारेन वाति इट्टकसिलादारुना वा । अञ्जेन वाति किलञ्जादिना वा । वत्थेनपीति पिसद्वो पगेव इट्टकादिनाति दस्सेति । यस्साति सेनासनसङ्घाताय सेय्याय । उपरीति वा समन्ततोति वा योजना । एकेन द्वारेन पविसित्वा सब्बपासादस्स वळञ्जितब्बं सन्धाय वुतं “एकूपचारो” ति । सतगब्बं वा चतुर्स्सालं एकूपचारं होतीति सम्बन्धो । तन्ति सेनासनसङ्घातं सेय्यं ।

तत्थाति सेनासनसङ्घातायं सेय्यायं । सम्बहुला सामणेरा सचे होन्ति, एको भिक्खु सचे होतीति योजना । “सामणेरा” ति इदं पच्चासन्नवसेन वुतं, उपलक्खणवसेन वा अञ्जेहिपि सहसेय्यानं आपत्तिसम्भवतो । तेति सामणेरा । सब्बेसन्ति भिक्खून् । तस्साति सामणेरस्स । एसेव नयोति एसो एव नयो, न अञ्जो नयोति अथो । अथ वा एसेव नयोति एसो इव नयो, एसो एतादिसो नयो इव अयं नयो दट्टब्बोति अथो ।

अपि चाति एकंसेन । एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । चतुर्कन्ति एकावासएकानुपसम्पन्नं, एकावासनानुपसम्पन्नं, नानावासएकानुपसम्पन्नं, नानावासनानुपसम्पन्नन्ति चतुर्स्मूहं, चतुरपरिमाणं वा । योति भिक्खु । हिसद्वो वित्थारजोतको, तं वचनं वित्थारयिस्सामीति अथो, वित्थारो मया वुच्चतेति वा । देवसिकन्ति दिवसे दिवसे । णिकपच्ययो हि विच्छत्थवाचको । योपि सहसेय्यं कप्पेति, तस्सापि आपत्तीति योजेतब्बो । तत्राति “तिरच्छानगतेनापी” ति वचने ।

“अपदानं अहिमच्छा, द्विपदानञ्च कुक्कुटी ।
चतुर्पदानं मज्जारी, वत्थु पाराजिकस्सिमा” ति ॥ (पारा० अट्ट० १.५५) ।

इमं गाथं सन्धाय वुतं “वुत्तनयेनेवा” ति । तस्माति यस्मा वेदितब्बो, तस्मा । गोधाति कुण्डो । बिळालोति आखुभुजो । मङ्गुसोति नकुलो ।

असम्बद्धभित्तिकस्स कतपासादस्साति योजना । तुलाति एत्थ तुला नाम थम्भान, मुपरि दक्षिणुत्तरवित्थारवसेन ठपितो दारुविसेसो थलति थम्भेसु पतिद्वातीति कत्वा । ता पन हेट्टिमपरिच्छेदतो तिस्सो, उक्कट्टुपरिच्छेदेन पन पञ्चसत्तनवादयो । नानूपचारे पासादेति सम्बन्धो ।

वाळसङ्घाटादीसूति वाळरूपं दस्सेत्वा कतेसु सङ्घाटादीसु । आदिसदेन तुलं सङ्घणहाति । एत्थं च सङ्घाटो नाम तुलान, मुपरि पुब्बपच्छिमायामवसेन ठपितो कदुविसेसो सम्मा घटेन्ति एत्थं गोपानस्यादयोति कत्वा । ते पन तयो होन्ति । निब्बकोसम्भन्तरेति छदनकोटिअब्बन्तरे । परिमण्डलं वा चतुरस्सं वा सेनासनं होतीति सम्बन्धो । तत्राति तस्मिं सेनासने । अपरिच्छिन्नो गब्बस्स उपचारो एतेसन्ति अपरिच्छिन्नगब्बूपचारा सब्बगब्बा, ते पविसन्तीति अत्थो । निपन्नानं भिक्खुनन्ति योजना । तत्राति तस्मिं पमुखे । पमुखस्स सब्बच्छन्नता, सब्बपरिच्छन्नता च आपत्तिं करोतीति योजना । ननु पमुखे छन्नमेव अत्थि, नो परिच्छन्नन्ति आह ‘‘गब्बपरिक्खेपो’’तिआदि । हीति सच्चं ।

यं पन अन्धकदुकथायं वुत्तन्ति सम्बन्धो । जगतीति पथविया च मन्दिरालिन्दवत्थुस्स च नाममेतं । इधं पन मन्दिरालिन्दवत्थुसङ्घाता भूभेदा गहिता । तत्थाति अन्धकदुकथायं । कस्मा पाळिया न समेतीति आह ‘‘दसहत्थुब्बेधापी’’तिआदि । हीति यस्मा । तत्थाति अन्धकदुकथायं । येषि महापासादा होन्तीति योजना । तेसुपीति महापासादेसुपि ।

सुधाछदनमण्डपस्साति एत्थं ‘‘सुधा’’ति इदं उपलक्खणवसेन वुत्तं येन केनचि छदनमण्डपस्सापि अधिष्पेतता । मण्डं वुच्चति सूरियरस्मि, तं पाति रक्खति, ततो वा जनन्ति मण्डपं । ननु एकूपचारं होति पाकारस्स छिदत्ताति आह ‘‘न ही’’तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । वळञ्जनत्थाय एवाति एवकारो योजेतब्बो । तेनाह ‘‘न वळञ्जनूपच्छेदनत्थाया’’ति । अथ वा ‘‘सदन्तरत्थापोहनेन सहो अत्थं वदती’’ति (उदा० अट० १; दी० नि० टि० १.१; म० नि० टी० १.२८८० अट० १.१.ओघतरणसुत्तवण्णना; सं० नि० टी० १.१.रुपादिवग्गवण्णना) वुत्तता ‘‘न वळञ्जनूपच्छेदनत्थाया’’ति वुत्तं । कवाटन्ति एत्थं द्वारमेव अधिष्पेतं परियायेन वुत्तता, असति च द्वारे कवाटस्साभावतो । संवरणविवरणकाले कवति सदं करोतीति कवाटं ।

तत्राति ‘‘एकूपचारता’’ति वचने । यस्साति परवादिनो । अनुयोगो सियाति योजना । इधाति इमस्मिं सहसेयसिक्खापदे, वुत्तन्ति सम्बन्धो । तत्थाति पिहितद्वारे गब्बे । सोति परवादी । सब्बच्छन्नता आपत्ति इति वुत्तेति योजना । एसेव नयो ‘‘सब्बपरिच्छन्नता न होती’’ति एत्थापि । पच्चागमिस्सतीति पति आगमिस्सति, पुन आगमिस्सतीति अत्थो ।

ब्यञ्जनमत्तेनेवाति ‘‘सब्बच्छन्ना’’तिआदिअक्खरपदमत्तेनेव, न अत्थवसेन । ‘‘एवञ्च सती’’ति इमिना अब्यापितदोसं दस्सेति । ततोति अनापत्तितो, परिहायेय्याति सम्बन्धो । तस्माति यस्मा अनियतेसु वुत्तं, तस्मा । तत्थाति अनियतेसु । इधापीति इमस्मिं सिक्खापदेपि । यं यन्ति सेनासनं । सब्बत्थाति सब्बेसु सेनासनेसु, सहसेयापत्ति होतीति सम्बन्धो ।

५३. द्वीसु अटुकथावादेसु महाअटुकथावादोव युत्तोति सो पच्छा वुत्तो ।

इमिनापीति सेनम्बमण्डपेनापि । एतन्ति जगतिया अपरिक्खित्ततं । यथाति यंसद्वत्थो ततियन्तनिपातो, येन सेनम्बमण्डपेनाति अत्थोति । पञ्चमं ।

६. दुतियसहसेयसिक्खापदं

५५. छट्टे आगन्तुका वसन्ति एत्थाति आवस्थो, आवस्थो च सो अगारञ्चेति आवस्थागारन्ति दस्सेन्तो आह

“आगन्तुकानं वसनागार”न्ति । मनुस्सानं सन्तिका वचनं सुत्वाति वचनसेसो योजेतब्बो । साटकन्ति उत्तरसाटकं, निवथ्ववथ्निपि वदन्ति । अच्चागम्माति त्वापच्चयन्तपदस्स सम्बन्धं दस्सेतुमाह “पवत्तो”ति । यथा ओमसवादसिक्खापदे अक्कोसेतुकामताय खत्तियं “चण्डालो”ति वदतो अलिकं भणतोपि मुसावादसिक्खापदेन अनापत्ति, ओमसवादसिक्खापदेनेव आपत्ति, एवमिधापि मातुगामेन सह सयतो पठमसहस्रेयसिक्खापदेन अनापत्ति, इमिनाव आपत्तीति दट्टब्बन्ति । छटुं ।

७. धम्मदेसनासिक्खापदं

६०. सत्तमे महाद्वारेति बहि ठिते महाद्वारे । आगम्म, पविसित्वा वा वसनद्वानत्ता ओवरको आवसथो नामाति आह “ओवरकद्वारे”ति । सुनिग्गतेनाति सुटु बहि निक्खमित्वा गतेन सद्देन । “अञ्जातु”न्ति पदस्स “न जातु”न्ति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “आजानितु”न्ति । इमिना नकारविकारो अइति निपातो न होति, आइति उपसग्गोति पन दस्सेति । “विज्ञुना पुरिसेना”ति एत्तकमेव अवत्वा “पुरिसविगग्हेना”ति वदन्तो मनुस्सपुरिसविगग्हं गहेत्वा ठितेन यक्खेन पेतेन तिरच्छानगतेन सङ्घं ठिताय मातुगामस्स देसेतुं न वट्टतीति दस्सेति । न यक्खेनाति यक्खेन सङ्घं ठिताय मातुगामस्स देसेतुं न वट्टतीति योजना । एस नयो “न पेतेन, न तिरच्छानगतेना”ति एत्थापि ।

६६. छप्पञ्चवाचाहीति एत्थ “पञ्चा”ति वाचासिलिङ्गवसेन वुत्तं कस्सचि पयोजनस्साभावा । तत्थाति “छप्पञ्चवाचाही”ति पदे । एको गाथापादो एका वाचाति वदन्तो चुणिण्ये विभत्यन्तं एकं पदं एका वाचा नामाति दस्सेति, अत्थजोतकपदं वा वाक्यपदं वा न गहेतब्बं । “एकं पदं पाळितो, पञ्च अट्टकथातो”ति इमिना “द्वे पदानि पाळितो, चत्तारि अट्टकथातो”ति आदिनयोपि गहेतब्बो । छपदानतिक्कमोयेव हि पमाणं । तस्मिन्ति एत्थ सति विभत्तिविपल्लासे लिङ्गस्सापि विपल्लासो होति “तस्मि”न्ति पुलिङ्गेन वुत्तता । सति च विभत्तिविपल्लासे “तस्सा”ति इत्थिलिङ्गभावेन पवत्ता । “मातुगामस्सा”ति नियतपुलिङ्गपेक्खनस्स असम्भवतो अत्थवसेन “एकिस्सा”ति इत्थिलिङ्गभावेन वुत्तं । इमिना भेदलिङ्गनिस्सितो विसेसनविसेस्योपि अत्थीति दस्सेति । तुम्हाकन्ति निङ्गारणसमुदायो । “सुणाथा”ति अवत्वा आभोगोपि वट्टतीति आह “पठम”न्ति आदि । पठमन्ति च पठममेव । तेन वुत्तं “न पच्छा”ति । पुढो हुत्वा भिक्खु कथेतीति योजनाति । सत्तमं ।

८. भूतारोचनसिक्खापदं

६७. अटुमे तत्थाति चतुर्थपाराजिकसिक्खापदे । इधाति भूतारोचनसिक्खापदे । हीति सच्चं, यस्मा वा । पयुत्तवाचाति पच्चयेहि युत्ता वाचा । तथाति ततो गुणारोचनकारणा, अरिया सादियिंसूति योजना ।

यतसदानं निच्चसम्बन्धता वुत्तं “ये”ति आदि । सब्बेपीति पुथुज्जनारियापि । भूतन्ति विज्जमानं । कस्मा सब्बेपि पटिजानिंसु, ननु अरियेहि अत्तनो गुणानं अनारोचितता न पटिजानितब्बन्ति आह “अरियानम्मी”ति आदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । अरियानम्मी अब्बन्तरे उत्तरिमनुस्सधम्मो यस्मा भूतो होति, तस्मा सब्बेपि “भूतं भगवा”ति पटिजानिंसूति योजना । यस्मा भासितो विय होति, तस्माति योजना । अरिया पटिजानिंसूति सम्बन्धो । अनादीनवदस्सिनोति दोसस्स अदस्सनधम्मा । तेहीति अरियेहि, भासितोति सम्बन्धो । यं पिण्डपातं उप्पादेसुन्ति योजना । अञ्जेति पुथुज्जना । सब्बसङ्गाहिकेनेवाति सब्बेसं पुथुज्जनारियानं सङ्गहणे पवत्तेनेव । सिक्खापदविभङ्गपीति सिक्खापदस्स पदभाजनियेपि । तत्थाति चतुर्थपाराजिके । इधाति इमस्मिं सिक्खापदे ।

७७. उत्तरिमनुस्सधम्ममेव सन्धाय वुत्तं, न सुतादिगुणन्ति अत्थो । अन्तरा वाति परिनिब्बानकालतो अज्जस्मिं काले वा । अतिकड्डियमानेनाति अतिनिष्पीळियमानेन । उम्मत्तकस्साति इदं पनाति एथ इति-सद्वो आद्यत्थो । तेन “खित्तचित्तस्सा”ति आदिं सङ्घण्हाति । दिड्डिसम्पन्नानन्ति मग्गपञ्चाय, फलपञ्चाय च सम्पन्नानं । अनापत्तीति पाचित्तियापत्तिया अनापत्ति न वत्तब्बा, आपत्तियेव होति, तस्मा “उम्मत्तकस्स अनापत्ती”ति न वत्तब्बन्ति अधिष्पायोति । अद्वमं ।

९. दुदुल्लारोचनसिक्खापदं

७८. नवमे तत्राति तस्सं “दुदुल्ला नामा”ति आदिपाळियं, तासु वा पाळिअटुकथासु । विचारणाति वीमंसना । उपसम्पन्नसद्वेति उपसम्पन्नसद्वत्थभावे । एथ हि सदे वुच्चमाने अविनाभावतो सदेन अत्थोपि वुत्तो, विनापि भावपच्चयेन भावत्थस्स जातब्बत्ता भावोपि गहेतब्बो, तस्मा वुत्तं “उपसम्पन्नसद्वत्थभावे”ति । एसेव नयो “दुदुल्लसद्वे”ति एत्थापि । एतं परिमाणं यस्साति एतं, “तेरस सङ्घादिसेसा”ति वचनं । एतं एव वत्तब्बं, न “चत्तारि च पाराजिकानी”ति इदन्ति अत्थो । तत्थाति पाळियं । कस्सचि विमति भवेय्य, किं भवेय्याति योजना । आपत्ति आरोचेन्तेन अक्कोसन्तस्स समानत्ता वुत्तं “एवं सती”ति आदि । पाचित्तियमेव चाति चसद्वो व्यतिरेकत्थो, न दुक्कटं आपज्जतीति अत्थो । हीति सच्चं । एतन्ति पाचित्तियापज्जनतं, “असुद्वो होति...पे० ... ओमसवादस्सा”ति वचनं वा, वुत्तन्ति सम्बन्धो । एत्थाति पाळियं । अटुकथाचरियावेति एथ एवकारो अटुनयोगो, पमाणन्ति एथ योजेतब्बो, कारणमेवाति अत्थो । तेन वुत्तं “न अञ्जा विचारणा”ति । अथ वा अञ्जाति साम्यत्थे पच्चत्वचनमेतं, न अञ्जेसं विचारणा पमाणन्ति अत्थो । एवज्जि सति एवकारो ठानयोगोव । पुब्बेपि चाति गन्थारम्भकालेपि च ।

एतन्ति अटुकथाचरियानं पमाणतं । संवरत्थाय एव, अनापज्जनत्थाय एव च अनुञ्जातन्ति योजना । तेनाह “न तस्स”त्यादि । तस्माति यस्मा भिक्खुभावो नाम न अत्थि, तस्मा सुवुत्तमेवाति सम्बन्धो ।

८०. साति भिक्खुसम्मुति, सङ्घेन कातब्बाति योजना । कत्थचीति किस्मिज्जि ठाने । इधाति इमस्मिं सिक्खापदे । “वुत्तत्ता”ति पदं “कातब्बा”ति पदे हेतु । एसाति एसो भिक्खु । हितेसितायाति हितस्स एसिताय, अत्थस्स इच्छतायाति अत्थो ।

८२. सेसानीति आदिम्हि पञ्चसिक्खापदतो सेसानि उपरि पञ्च सिक्खापदानि । अस्साति अनुपसम्पन्नस्स । घटेत्वाति सम्बन्धं कत्वाति । नवमं ।

१०. पथवीखणनसिक्खापदं

८६. दसमे भगवा दस्सेतीति योजना । एत्थाति पथवियं । तत्थाति तेसु पासाणादीसु । मुट्टिप्पमाणतोति खटकपमाणतो । साति अदृपथवी । हत्थिकुच्छियन्ति एवंनामके ठाने । एकपच्छिपूरं पथविन्ति सम्बन्धो । तेसंयेवाति अप्पपंसु अप्पमत्तिकापदानं एव । हीति सच्चं, यस्मा वा । एतन्ति येभुय्येनपासाणादिपञ्चकं । तन्ति कुसीतं । आणापेत्वाति एथ “आण पेसने”ति धातुपाठेसु वुत्तत्ता आणधातुयेव पेसनसङ्घातं हेत्वत्थं वदति, न णापेपच्चयो, सो पन धात्वत्थेयेव वत्तति । न हि तस्स विसुं वुत्तो अभिधेय्यो अत्थि धात्वत्थतो अञ्जस्स अभिधेयस्साभावा । तावाति पठमं पाळिमुत्तकविनिच्छयस्स, ततो वा ।

पोक्खरं पदुमं नेतीति पोक्खरणी । “सोधेन्तेही” ति पदं “उस्सिज्जितुं अपनेतु” न्ति पदेसु भावकत्ता । योति “तनुकद्मो” ति पदेन योजेतब्बो । यो तनुकद्मोति हि अत्थो । कुटेहीति घटेहि । उस्सिज्जितुन्ति उक्खिपित्वा, उद्गरित्वा वा सिज्जितुं । तत्राति सुक्खकद्मे, “यो” ति पदे अवयवीआधारो । योति सुक्खकद्मो ।

तटन्ति कूलं । उदकसामन्ताति उदकस्स समीपे । ओमकचतुमासन्ति चतुमासतो ऊनकं । ओवद्वन्ति देवेन ओवस्सितं होति सचेति योजना । पततीति तटं पतति । उदकेयेवाति पक्तिउदकेयेव । उदकस्साति वस्सोदकस्स । तत्थाति पासाणपिट्ठियं । पठममेवाति सोण्डिखणनतो पठमं एव । उदके परियादिष्णेति उदके सुक्खे । पच्छाति उदकपूरतो पच्छा । तत्थाति सोण्डियं । उदकेयेवाति मूलउदकेयेव । उदकन्ति आगन्तुकउदकं । अल्लीयतीति पिट्ठिपासाणे लग्गति । तम्पीति सुखुमरजम्पि । अकतपब्धारेति वळञ्जेन अकते पब्धारे । उपचिकाहि वमीयति, घरगोळिकादयो वा सत्ते वमतीति वम्मिको ।

गावीनं खुरो कण्टकसदिसत्ता गोकण्टको नाम, तेन छिन्नो कद्मो “गोकण्टको” ति वुच्चति । अच्छदनं वा विनदुच्छदनं वा पुराणसेनासनं होतीति योजना । ततोति पुराणसेनासनतो, गण्हितुं वद्वतीति सम्बन्धो । अवसेसन्ति विनदुच्छदनतो । अवसेसं इटुकं गण्हामि इति सञ्जायाति योजेतब्बो । तेनाति इटुकादिना । या याति मत्तिका । अतिन्ताति अनल्ला, अकिलिन्नाति अत्थो ।

तस्मिन्ति मत्तिकापुञ्जे । सब्बोति सकलो मत्तिकापुञ्जो । अस्साति मत्तिकापुञ्जस्स । “कण्पियकारकेही” ति पदं “अपनामेत्वा” ति पदे कारितकम्मं । कस्मा वद्वतीति आह “उदकेना” ति आदि । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

तत्थाति मत्तिकापाकारे । अञ्जम्पीति मण्डपथम्भतो अञ्जम्पि । तेन अपदेसेनाति तेन पासाणादिपवद्वन्लेसेन ।

पस्सावधारायाति मुत्तसोताय । कत्तरयद्वियाति कत्तरदण्डेन । एत्थ हि कत्तरयति अङ्गपच्चङ्गानं सिथिलभावेन सिथिलो हुत्वा भवतीति कत्वा कत्तरो वुच्चति जिण्णमनुस्सो, तेन एकन्ततो गहेतब्बत्ता कत्तरेन गहिता यद्वि, कत्तरस्स यद्वीति वा कत्वा कत्तरयद्वि वुच्चति कत्तरदण्डो । दन्तजपठमक्खरेन सञ्ज्ञायितब्बो । वीरियसम्पग्गहणत्थन्ति वीरियस्स सुद्धु पगण्हनत्थं, वीरियस्स उक्खिपनत्थन्ति अत्थो । केचि भिक्खूति योजना ।

८७. तत्रापीति इटुककपालादीसुषि । हीति सच्चं । तेसं अनुपादानन्ताति तेसं इटुकादीनं अगिस्स अनिन्धनत्ता । हीति सच्चं, यस्मावा । तानीति इटुकादीनि । अविसयत्ताति आपत्तिया अनोकासत्ता । तिणुक्कन्ति तिणमयं उक्कं । तत्थेवाति महापच्चरियं एव । अरीयति अगिनिफादनत्थं धंसीयति एत्थाति अरणी, हेट्टा निमन्थनीयदारु । सह धनुना एति पवत्ततीति सहितो, उपरि निमन्थनदारु । अरणी च सहितो च अरणीसहितो, तेन अगिं निब्बत्तेत्वाति योजना । यथा करियमाने न डयहति, तथा करोहीति सम्बन्धो ।

८८. आवाटं जानाति आवाटं कातुं, खणितुं वा जानाहीति अत्थो । “एवं महामत्तिकं जान, थुसमत्तिकं जाना” ति एत्थापि यथालाभं सम्पदानवाचकपदं अञ्जाहरित्वा योजना कातब्बा । साति पथवी । तेनाति पवद्वनादिनाति । दसमं ।

मुसावादवग्गो पठमो ।

२. भूतगामवग्गो

१. भूतगामसिक्खापद-अथयोजना

८९. दुतियवगगस्स पठमे तस्साति देवताय । उक्खित्तं फरसुन्ति उद्धं खित्तं कुठारिं । निगगहेतुन्ति सण्ठातुं, निवत्तेतुं वा । चक्खुविसयातीतेति पसादचक्खुस्स गोचरातिकन्ते । महाराजसन्तिकाति वेस्सवणमहाराजस्स सन्तिका । थनमूलेयेवाति थनसमीपेयेव । हिमवन्त्तेति हिमउगिरणे वने, हिमयुत्ते वा । तत्थाति हिमवन्ते, देवतासन्निपाते वा । रुक्खधम्मोति रुक्खसभावो । रुक्खधम्मो च नाम छेदनभेदनादीसु रुक्खानं अचेतनत्ता कोपस्स अकरणं, तस्मिं रुक्खधम्मे ठिता देवता रुक्खधम्मे ठिता नाम, छेदनभेदनादीसु रुक्खस्स विय रुक्खटुकदेवताय अकोपनं रुक्खधम्मे ठिता नामाति अधिष्पायो । तत्थाति तासु सन्निपातदेवतासु । इतीति इमस्स अलभनस्स, इमस्मिं अलभने वा, आदीनवन्ति सम्बन्धो । भगवतो चाति च-सद्वा “पुब्बचरित”न्ति एत्थ योजेतब्बो । इमञ्च आदीनवं अहस, भगवतो पुब्बचरितञ्च अनुस्परीति वाक्यसम्पिण्डनवसेन योजना कातब्बा । तेनाति दस्सनानुस्सरणकारणेन । अस्साति देवताय । संविज्ञति पिता अस्साति सपितिको, पुत्रो । (तावाति अतिविय, पटिसञ्चिक्खन्तियाति सम्बन्धो) “मरियादं बन्धिस्सती”ति वत्वा तस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “सिक्खापदं पञ्चपेस्सती”ति । इति पटिसञ्चिक्खन्तिया अस्सा देवताय एतदहोसीति योजना ।

योति यो कोचि जनो । वेति एकन्तेन । उप्पतितन्ति उप्पज्जनवसेन अत्तनो उपरि पतितं । भन्तन्ति भमन्तं धावन्तं, वारयेति निवारेय्य निगणहेय्याति अत्थो । तन्ति जनं । अयं पनेत्थ योजना — सारथि भन्तं रथं वारये इव, तथा यो वे उप्पतितं कोधं वारये, तं अहं सारथि इति ब्रूमि । इतरो कोधनिवारकतो अञ्जो राजउपराजादीनं सारथिभूतो जनो रस्मिगाहो रज्जुगाहो नामाति ।

दुतियगाथाय वेज्जो विस्टं वित्थतं सप्पविसं सप्पस्स आसीविसस्स विसं गरळं ओसधेहि भेसज्जेन, मन्तेन च विनेति इव, तथा यो भिक्खवे उप्पतितं कोधं मेत्ताय विनेति, सो भिक्खु उरगो भुजगो पुराणं पुरे भवं जिणं पुराणत्ता जिणं तचं जहाति इव, तथा ओरपारं अपारसङ्घातं पञ्चोरम्भागियसंयोजनं जहातीति योजना कातब्बा ।

तत्राति द्वीसु गाथासु । वत्थु पन विनये आसूळहन्ति योजना । अथाति पच्छा । यस्स देवपुत्तस्साति येन देवपुत्तेन । परिगगहोति परिच्छिन्दित्वा गहितो । सोति देवपुत्रो । ततोति उपगमनतो । यदा होति, तदाति योजना । महेसक्खदेवतासूति महापरिवारासु देवतासु, महातेजासु वा । पटिक्कमन्तीति अपेन्ति । देवता यम्पि पञ्चं पुच्छन्तीति योजना । तत्थेवाति अत्तनो वसनटुनेयेव । उपटुनन्ति उपटुनत्थाय, सम्पदानत्थे चेतं उपयोगवचनं । अथ वा उपगन्त्वा तिटुति एत्थाति उपटुनं, भगवतो समीपटुनं, तं आगन्त्वाति अत्थो । नन्ति तं, अयमेव वा पाठो ।

९०. “भवन्ती”ति इमिना विरूळहे मूले नीलभावं आपज्जित्वा वड्हमानके तरुणरुक्खगच्छादिके दस्सेति । “अहुवत्थु”न्ति इमिना पन वड्हित्वा ठिते महन्तरुक्खगच्छादिके दस्सेति । “अहुवत्थु”न्ति च हिय्यत्तनिसङ्घाताय त्युं-विभत्तिया हू-धातुस्स ऊकारस्स उवादेसो होति । पोत्थकेसु पन “अहुवती”ति पाठो दिस्सति, सो अपाठोति दट्टब्बो । “जायन्ती”ति इमिना भू-धातुस्स सत्तत्थभावं दस्सेति, “वड्हन्ती”ति इमिना वड्हनत्थभावं । एतन्ति “भूतगामो”ति नामं । पीयते यथाकामं परिभुञ्जीयते, पातब्बं परिभुञ्जितब्बन्ति वा पातब्बं, पासद्वो यथाकामपरिभुञ्जनत्थो । तेनाह — “छेदनभेदनादीहि यथारुचि परिभुञ्जितब्बताति अत्थो”ति ।

९१. “इदानी”ति पदं “आहा”ति पदे कालसत्तमी । यस्मिन्ति बीजे । तन्ति बीजं । पञ्च बीजजातानीति एत्थ जातसदस्स तब्बावत्थतं सन्धाय अट्टकथासु एवं वुत्तं । तब्बावत्थस्स “मूले जायन्ती”ति इमाय पाळिया असंसन्दनतं

सन्धाय वुतं सङ्घकारेन ‘न समेती’ति । अटुकथाचरियानं मतेन सति जातसदस्स तब्बावत्थभावे ‘मूले जायन्ती’ति आदीसु मूले मूलानि जायन्तीति दोसो भवेयाति मनसि कत्वा आह ‘न ही’ति आदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । तानीति रुक्खादीनि । तस्साति ‘भूतगामो नाम पञ्च बीजजातानी’ति पदस्स । एतन्ति ‘बीजजातानी’ति नामं । बीजेसु जातानि बीजजातानीति वुते ‘मूले जायन्ती’ति आदिना समेति । एतेनाति ‘बीजतो’ति आदिना सङ्घहोति सम्बन्धो ।

‘येही’ति पदं ‘जातत्ता’ति पदे अपादानं, हेतु वा ‘वुतानी’ति पदे करणं, कत्ता वा । तेसन्ति बीजानं । रुक्खादीनं विरुहनं जनेतीति बीजं । ‘बीजतो’ति आदिना कारियोपचारेन कारणस्स दस्सितता कारणूपचारं पदीपेति । अज्जानिपि यानि वा पन गच्छवल्लिरुक्खादीनि अत्थि संविज्जन्ति, तानि गच्छवल्लिरुक्खादीनि जायन्ति सञ्जायन्तीति योजना । तानीति गच्छवल्लिरुक्खादीनि । तञ्च मूलं, पाळियं वुत्तहलिद्वादि च अत्थि, सब्बम्पि एतं मूलबीजं नामाति सम्बन्धो । एत्थाति बीजेसु, खन्धबीजेसु वा ।

१२. सञ्जावसेनाति ‘बीज’न्ति सञ्जावसेन । ‘तत्था’ति पदं ‘वेदितब्बो’ति पदे आधारो । ‘यथा’ति आदिना कारणोपचारेन कारियस्स वुत्तता फलूपचारं दस्सेति । यं बीजं वुतं, तं दुक्कटवत्थूति योजना । यदेतं आदिपदन्ति योजेतब्बं । तेनाति आदिपदेन । रवीयति भगवता कथीयतीति रुतं, पाळि, तस्स अनुरूपं यथारुतं, पाळिअनतिककन्तन्ति अत्थो ।

एत्थाति ‘बीजे बीजसञ्जी’ति आदिपदे, इमस्मिं सिक्खापदे वा । उदके ठाति पवत्ततीति उदकद्वे, एवं थलद्वेषिपि । तत्थाति उदकद्वथलद्वेसु । सासपस्स मत्तं पमाणं अस्स सेवालस्साति सासपमत्तिको । तिलस्स बीजपमाणं अस्स सेवालस्साति तिलबीजको । पमाणत्थे को । आदिसदेन सङ्घपणकादयो सेवाले सङ्घणहाति । तत्थ तिलबीजपमाणो जलसण्ठितो नीलादिवण्णयुतो सेवालो तिलबीजं नाम, सपत्तो अप्पकण्डो उक्खलिपिधानादिपमाणो समूलो एको सेवालविसेसो सङ्घो नाम, भमरसण्ठानो नीलवण्णो एको सेवालविसेसो पणको नाम । उदकं सेवतीति सेवालो । तत्थाति सेवालेसु । योति सेवालो । पतिद्वितं सेवालन्ति सम्बन्धो । यथं कत्थचीति मूले वा नळे वा पत्ते वा । उद्धरित्वाति उप्पाटेत्वा । ‘हत्थेही’ति पदं ‘वियूहित्वा’ति पदे करणं । हीति सच्चं, यस्मा वा । तस्साति सेवालस्स । एत्तावताति इतो चितो च वियूहनमतेन । यो सेवालो निक्खमति, तं सेवालन्ति योजना । परिस्सावनन्तरेनाति परिस्सावनछिद्वेन । उप्पलानि अस्मिं गच्छेति उप्पलिनी । पदुमानि अस्मिं गच्छेति पदुमिनी, इनो, इत्थिलङ्गजोतको ई । तत्थेवाति उदकेयेव । तानीति वल्लीतिणानि । हीति सच्चं, यस्मा वा । अनन्तकोति सासपमत्तिको सेवालो । सो हि नस्ति अन्ततो अन्तो लामको सेवालो एतस्साति कत्वा “अनन्तको”ति वुच्चति । अन्तनायेव हि सुखुमो, ततो सुखुमो सेवालो नत्थीति अधिष्पायो । तत्थाति दुक्कटवत्थुभावे । तम्पीति ‘सम्पुण्णभूतगामं न होती’ति वचनम्पि । पिसद्वो महापच्चरिआदिअटुकथाचरियानं वचनापेक्खो । हीति सच्चं, यस्मा वा । न आगतो, तस्मा न समेतीति योजना । अथाति तस्मिं अनागते । एतन्ति अनन्तकसेवालादिं । गच्छिस्सतीति वदेय्याति सम्बन्धो । तम्पीति ‘गच्छिस्सती’ति वचनम्पि । पिसद्वो पुरिमटुकथाचरियानं वचनापेक्खो ।

अभूतगाममूलता तादिसस्स बीजगामस्साति एत्थ बीजगामो तिविधो होति — यो सयं भूतगामतो हुत्वा अज्जम्पि भूतगामं जनेति, अम्बद्विआदिको । यो पन सयं भूतगामतो हुत्वा अज्जं पन भूतगामं न जनेति, तालनाळिकेरादिखाणु । यो पन सयम्पि भूतगामतो अहुत्वा अज्जम्पि भूतगामं न जनेति । पानीयघटादीनं बहि सेवालोति । भूतगामो पन चतुष्बिधो होति — यो सयं बीजगामतो हुत्वा अज्जम्पि बीजगामं जनेति, एतराहि अम्बरुक्खादिको । यो पन सयं बीजगामतो अहुत्वाव अज्जं बीजगामं जनेति, आदिकप्पकाले अम्बरुक्खादिको । यो पन सयं बीजगामतो हुत्वा अज्जं पन बीजगामं न जनेति,

नीलवण्णो फलितकदलीरुक्खादिको । यो पन सयम्पि बीजगामतो अहुत्वा अञ्जम्पि बीजगामं न जनेति, इथ वुत्ते अनन्तकसेवालादिकोति । तत्थं चतुर्थं भूतगामं सन्धाय वुत्तं “अभूतगाममूलकत्ता तादिसस्स बीजस्सा”ति । अयं पन ततियबीजगामस्स च चतुर्थभूतगामस्स च विसेसो — ततियबीजगामे मूलपण्णानि न पञ्जायन्ति, चतुर्थभूतगामे तानि पञ्जायन्तीति । मूलपण्णानं अपञ्जायनत्ता बीजगामोति वुत्तो, तेसं पञ्जायनत्ता भूतगामोति वुत्तो । इतरथा हि विरोधो भवेयाति । अत्तनो वादे पाचित्तियभावतो गरुकं, महापच्चरिआदीनं वादे दुक्कटमत्तभावतो लहुकं । एतन्ति ठानं ।

एवं उदकटुं दस्सेत्वा थलटुं दस्सेन्तो आह “थलटुं”तिआदि । थलटुं विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । तथाति हरितखाणूसु । उद्धुं वडुतीति नवसाखानिगमनेन छिन्नतो उपरि वडुति । सोति खाणु । फलिताय कदलिया खाणु बीजगामेन सङ्घहितोति योजना । फलं सञ्जातं एतिस्साति फलिता । तथाति “भूतगामेनेव सङ्घहिता”ति पदानि आकडुति । यदाति यस्मिं काले । रतनप्पमाणापीति हत्थप्पमाणापि । अथाति अपादानत्थो, ततो रासिकरणतो अञ्जन्ति अत्थो । भूमियं निखणन्तीति सम्बन्धो । “मूलेसु चेव पण्णेसु चा”ति एत्थं चसद्वो समुच्चयत्थोव, न विकप्पत्योति आह “मूलमत्तेसु पना”तिआदि ।

बीजानीति मूलादिबीजानि । ठपितानि होन्तीति सम्बन्धो । “उपरी”ति पदेन हेड्वा मूलानि चाति अत्थं नयेन जारेति । न अङ्कुरे निगतमत्तेयेव, अथ खो हरिते नीलपण्णवण्णे जातेयेव भूतगामसङ्घंहो कातब्बोति आह “हरिते”तिआदि । तालटीनं मूलन्ति सम्बन्धो । **दन्तसूचि** वियाति हत्थिदन्तसूचि विय । यथा असम्पुण्णभूतगामो ततियो कोट्टासो न आगतो, न एवं अमूलकभूतगामो । सो पन आगतोयेवाति आह “अमूलकभूतगामे”ति । अमूलिकलता विय अमूलकभूतगामे सङ्घंहं गच्छतीति अत्थो ।

वन्दाकाति रुक्खादनी । सा हि सयं रुक्खं निस्साय जायन्तीपि अत्तनो निस्सयानं रुक्खानं अदनत्ता भक्खनत्ता वदीयति थुतीयतीति “वन्दाका”ति वुच्यति । अञ्जा वाति वन्दाकाय अञ्जा वा । तन्ति वन्दाकादिं । ततोति रुक्खतो । वनन्ति खुद्दको गच्छो । पगुम्बोति महागच्छो । दण्डकोति रुक्खो दण्डयोगतो । तस्सापीति अमूलिकलतायपि । अयमेव विनिच्छयोति वन्दाकादिकस्स विनिच्छयो विय अयं विनिच्छयो दट्टब्बोति योजना । “द्वे तीणि पत्तानी”ति वुत्तता एकपत्तो सञ्जायन्तोपि अगगबीजसङ्घंहं गच्छतीति अत्थो । “अनुपसम्पन्नेना”ति पदं “लित्तस्सा”ति पदे कत्ता । **निदाघसमयेति** गिम्हकाले । अब्बोहारिकोति आपत्तिया अङ्गन्ति न वोहरितब्बो । वोहरितुं न अरहतीति अत्थो । एतन्ति अब्बोहारिकतं, “सचे...पे०... पमज्जितब्बा”ति वचनं वा ।

अहिं सप्पं छादेतीति अहिच्छत्तं, तयेव अहिच्छत्तकं । यथाकथञ्चि हि व्युपत्ति, रुळ्हया अत्थविनिच्छयो । तस्माति ततो विकोपनतो । तथाति अहिच्छत्तके । हेड्वा “उदकपप्टको”ति वत्वा इथ “रुक्खपप्टिकायपी”ति वुत्तता पप्टकसद्वो द्विलङ्घोति दट्टब्बो । तन्ति पप्टिकं । ठितं निय्यासन्ति सम्बन्धो । एवं “लग”न्ति एत्थापि । हत्थकुकुच्चेनाति हत्थलोलेन । “छिन्नतस्सापी”ति पदे हेतु ।

वासत्थिकेनाति वासं इच्छन्तेन । “ओचिनापेतब्बा”ति पदे कत्ता । उप्पाटेन्तेहीति उद्धरन्तेहि । तेसन्ति सामणेरानं । साखं गहितन्ति सम्बन्धो । ठपितस्स सिङ्गीवेरस्साति योजना ।

छिज्जनकन्ति छिज्जनयुत्तं, छिज्जनारहन्ति अत्थो । “चङ्गमितद्वानं दस्सेस्सामी”ति इमिना वत्तसीसेन चङ्गमनं वडुतीति दस्सेति । “मिज्जती”ति इमिना अमिज्जमाने गणितपि कातब्बोति दस्सेति । **दारुमक्कटकन्ति** मक्कटस्स हत्थो

मक्कटो उपचारेन, मक्कटो वियाति मक्कटको, सदिसत्थे को । दारुसङ्घातो मक्कटको दारुमक्कटको । तं आकोटेन्तीति सम्बन्धो । अनियामितत्ताति इमन्ति अनियामितता वचनस्स । इदं महासामञ्जं, विसेससामञ्जम्पि वदृतीति आह ‘नामं गहेत्वापी’ति आदि । सब्बन्ति सब्बं वचनं ।

“इमं जानाति आदीसू”ति पदं “एवमत्थो दद्वब्बो”ति पदे आधारो । इमं मूलभेसज्जं जानाति इमं मूलभेसज्जं योजितुं जानाति योजना । एत्तावताति “इमं जाना”ति आदिवचनमत्तेन । कप्पियन्ति समणवोहारेन, वोहारस्स वा युत्तं अनुरूपं । एत्थाति “कप्पियं कातब्बं”न्ति वचने । निष्वद्वबीजमेवाति फलतो निष्वद्वेत्वा विसुं कतं बीजं एव । तत्थाति सुते । करोन्तेन भिक्खुना कातब्बन्ति योजना । “कप्पियन्ति वत्वावा”ति इमिना पठमं कत्वा अग्गिसत्थनखानि उद्धरित्वा पच्छा वत्तुं न वदृतीति दस्सेति । लोहमयसत्थस्साति अयतम्बादिलोहमयस्स सत्थस्स । तेहीति मनुस्सादीनं नखेहि । तेहीति अस्सादीनं खुरेहि । तेहीति हत्थिनखेहि । येहीति नखेहि । तत्थजातकेहिपीति तस्मिं सत्थे जातकेहिपि, नखेहीति सम्बन्धो ।

तत्थाति पुरिमवचनापेक्खं । “कप्पियं करोन्तेना”ति आदिवचनमपेक्खति । “उच्छुं कप्पियं करिस्सामी”ति उच्छुमेव विज्ञति, पगेव । “दारुं कप्पियं करिस्सामी”ति उच्छुं विज्ञति, “दारुं कप्पियं करिस्सामी”ति दारुमेव वा विज्ञति, वदृति एकाबद्धत्ताति वदन्ति । तन्ति रज्जुं वा वल्लिं वा । सब्बं खण्डन्ति सम्बन्धो । तत्थाति मरिचपक्केसु । कटाहन्ति एकाय भाजनविकतिया नाममेतं । इधं पन बीजानं भाजनभावेन तंसदिसत्ता फलफेगुपि “कटाह”न्ति वुच्चति । एकाबद्धन्ति कटाहेन एकतो आबद्धं ।

तानीति तिणानि । तेनाति रुक्खपवदृनादिना । तत्राति तस्मिं ठपनपातनद्वाने । “मनुस्सविगगहपाराजिकवण्णनाय”न्ति पदं “वुत्त”न्ति पदे सामञ्जाधारो । भिक्खु अज्ञोत्थटो होतीति सम्बन्धो । ओपातेति आवाटे । सो हि अवपतनद्वानत्ता “ओपातो”ति वुच्चति । रुक्खन्ति अज्ञोत्थटरुक्खं । भूमिन्ति ओपातथिरभूमिं । जीवितहेतूति निमित्तत्थे पच्चत्वचनं, जीवितकारणाति अत्थो । “नभिक्खुना”ति पदं “निक्खामेतु”न्ति पदे भावकत्ता, कारितकत्ता वा । “अज्ञोत्थटभिक्खु”न्ति वा “ओपातभिक्खु”न्ति वा कारितकम्मं अज्ञाहरितब्बं । तत्थाति अनापत्तिभावे, अनापत्तिभावस्स वा । एतस्साति सुतस्स । परो पन कारुञ्जेन करोतीति सम्बन्धो । एतम्पीति कारुञ्जम्पि । हीति सच्चं, यस्मा वाति । पठमं ।

२. अञ्जवादकसिक्खापदं

९४. दुतिये अनाचारन्ति अचरितब्बं कायवचीद्वारवीतिककमं । सब्बनामस्स अनियमत्थत्ता इधं वचनन्ति आह “अञ्जेन वचनेन अञ्जं वचन”न्ति । सोति भिक्खु, वदतीति सम्बन्धो । कोति को पुगगलो । किन्ति किं आपत्ति । किस्मिन्ति किस्मिं वत्थुस्मिं । किन्ति किं कम्मं । कन्ति कं पुगगलं । किन्ति किं वचनं ।

एत्थाति “को आपन्नो”ति आदिपाळियं । “भिक्खूही”ति पदं “वुत्तो”ति पदे कत्ता । असारुप्पन्ति भिक्खूं असारुप्यं । एसोति एसो अत्थो, विभवोति अत्थो । एतन्ति वत्थु । भणन्तो वा हुत्वा अञ्जेनञ्जं पटिचरतीति सम्बन्धो । एत्थाति पटिच्छन्नासने । सोतन्ति सोतद्वारं । चक्खुन्ति चक्खुद्वारं ।

९८. अञ्जन्ति पुच्छितत्थतो अञ्जं अपुच्छितमत्थं । भावप्पधानोयं कतुनिद्वेसोति आह “अञ्जेनञ्जं पटिचरणस्सेतं नाम”न्ति । तुण्हीभावस्साति अभासनस्स । आत्यूपसगगो लुत्तनिद्विटोति आह “आरोपेतू”ति । एवं “अरोपिते”ति एत्थपि । तेनाह “अनारोपिते”ति ।

१०१. तन्ति अञ्जवादकविहेसकरोपनकम्मं । अस्साति भवेय्य, होति वा ।

१०२. किन्ति किं वचनं । येनाति येन व्याधिना कथेतुं न सक्कोति, तादिसो व्याधि मुखे होतीति योजना । तप्पच्चयाति ततो कथितकारणाति । दुतियं ।

३. उज्ज्ञापनकसिक्खापदं

१०३. ततिये भिक्खू उज्ज्ञापेन्तीति एत्थ “भिक्खू”ति कारितकम्ता करणत्थे उपयोगवचनन्ति आह “तेहि भिक्खूही”ति । ओकारविपरीतो उकारोति च झेसद्वो जाणत्थोति च दस्सेन्तो आह “अवजानापेन्ती”ति । “तं आयस्मन्त”न्ति पदं “अवजानापेन्ती”ति पदे धातुकम्मं । अनेकत्थता धातूनं झेसद्वो ओलोकनत्थो च चिन्तनत्थो च होति, तेनाह “ओलोकापेन्ती”ति आदि । एत्थाति “भिक्खू उज्ज्ञापेन्ती”ति पदे । छन्दायाति छन्दत्थं । येसं सेनासनानि च पञ्चपेति, भत्तानि च उद्दिसति, तेसं अत्तनि पेमत्थन्ति अत्थो । अट्टकथायं पन “छन्दायाति छन्देना”ति वुत्तं । इमिना लिङ्गविपल्लासनयो वुत्तो । परेसं अत्तनो पेमेनाति अत्थो । पक्खपातेनाति अत्तनो पक्खे पातापनेन ।

१०५. उज्ज्ञापेन्ति अनेनाति उज्ज्ञापनकं । खिय्यन्ति अनेनाति खिय्यनकन्ति दस्सेन्तो आह “येन वचनेना”ति आदि ।

१०६. उपसम्पन्नं सङ्घेन सम्मतं मङ्गुकतुकामोति सम्बन्धं दस्सेन्तो आह “उपसम्पन्नं सङ्घेन सम्मत”न्ति आदि । सम्बज्जनं सम्बन्धो, कातब्बोति योजना । उपसम्पन्नस्स सङ्घेन सम्मतस्स अवण्णं कतुकामो अयसं कतुकामोति विभत्तिविपरिणामेन सम्बन्धं दस्सेन्तो आह “विभत्तिविपरिणामो कातब्बो”ति । “वसेना”ति पदं विभत्तिविपरिणामो कातब्बो”ति पदे विसेसनं । यस्मा विसेसो नत्थि, तस्मा कतन्ति योजना । तन्ति “स्थिय्यनक”न्ति पदं । सो च भिक्खूति उज्ज्ञापनको च खिय्यनको च सो च भिक्खु । अथाति तस्मा उज्ज्ञापनकखिय्यनकरत्ता । अस्साति भिक्खुनो । अस्साति भवेय्य ।

“उपसम्पन्न”न्ति पदं “उज्ज्ञापेती”ति पदे धातुकम्मं “अनुपसम्पन्न”न्ति पदं कारितकम्मं, “अनुपसम्पन्न”न्ति पदं “उज्ज्ञापेती”ति कारितकिरियं अपेक्खित्वा कम्मं होति । “खिय्यती”ति सुद्धकिरियाय अपेक्खाय विभत्तिविपल्लासो होतीति आह “तस्स वा”ति आदि । तस्साति अनुपसम्पन्नस्स सन्तिकेति सम्बन्धो । तन्ति सङ्घेन सम्मतं उपसम्पन्नं । “सङ्घेन असम्मत”न्ति एत्थ न अपलोकनकम्मेन असम्मतं, कम्मवाचाय पन असम्मतन्ति आह “कम्मवाचाया”ति आदि । द्वे तयो हुत्वा कम्मवाचाय सम्मनितुमसकुणेयत्ता असम्मतन्ति च दस्सेन्तो आह “यत्रा”ति आदि । यत्राति यस्मिं विहारे । “अनुपसम्पन्नं सङ्घेन सम्मत”न्ति एत्थ अनुपसम्पन्नस्स सम्मुतियो दातुमसकुणेयत्ता पुब्बवोहारवसेन सम्मतन्ति वुत्तन्ति दस्सेन्तो आह “किञ्चापी”ति आदि । तन्ति अनुपसम्पन्नभावे ठितं । व्यत्तस्साति वियत्तस्स । सङ्घेन वा कतोति योजनाति । ततियं ।

४. पठमसेनासनसिक्खापदं

१०८. चतुर्थे हिममेव हिमन्तो, हिमन्ते नियुत्तो हेमन्तिको, कालोति आह “हेमन्तकाले”ति । ओतापेन्ता पक्कमिंसूति सम्बन्धो । कालसद्वस्स सम्बन्धिसद्वत्ता सम्बन्धापेक्खोति आह “यस्स कस्सची”ति । हिमवस्सेनाति हिमेन च वस्सेन च ।

११०. ‘वस्सिको’ति न सङ्केताति अवस्सिकसङ्केता । ‘अटु मासे’ति सामञ्जतो वुत्तेपि ‘अवस्सिकसङ्केते’ति विसेसितत्ता हेमन्तिकगिम्हिकमासायेव गहेतब्बाति आह ‘चत्तारो हेमन्तिके’ति आदि । यत्थाति यस्मिं रुक्खे । न ऊहदन्तीति सम्बन्धो । ‘काका वा’ति एत्य वासद्वो सम्पिण्डनत्थो । तेनाह ‘अञ्जे वा सकुन्ता’ति । तस्माति यस्मा अनुजानाति, तस्मा । यत्थाति यस्मिं रुक्खे, विस्समित्वा गच्छन्तीति योजना । यस्मिन्ति रुक्खे, कत्वा वसन्तीति योजना । अटु मासे एवाति सम्भवतो आह ‘येसु जनपदेसू’ति आदि । तेसुपीति जनपदेसुपि । अवस्सिकसङ्केते एवाति सम्भवतो आह ‘यत्था’ति आदि । यत्थाति येसु जनपदेसु । ‘विगतवलाहकं विसुद्धं नभं होती’ति इमिना सचे अविगतवलाहकं अविसुद्धं नभं होती, निकिखिपितुं न वद्वतीति दीर्घेति । ‘एवरूपे काले’ति पदं ‘निकिखिपितुं वद्वती’ति पदे आधारो ।

अब्धोकासिकेनापीति अब्धोकासधुतङ्ग्युत्तेनापि । पिसद्वो रुक्खमूलिकस्स अपेक्खको । वत्तं वित्थारेन्तो आह ‘तस्स ही’ति आदि । तस्माति अब्धोकासिकस्स । हिसद्वो वित्थारजोतको । तत्थेवाति पुगलिकमञ्चकेयेव । सङ्घङ्कं मञ्चन्ति सम्बन्धो । वीतमञ्चकोति वायितमञ्चको । तस्मिन्ति वीतमञ्चके । पुराणमञ्चको नस्सन्तोपि अनग्धोति आह ‘पुराणमञ्चको गहेतब्बो’ति । चम्मेन अवनहितब्बोति ओनद्धो, सो एव ओनद्धको । गहेत्वा च पन पञ्जपेत्वा निपज्जितुं न वद्वतीति योजना । असमयेति वस्सिकसङ्काते अकाले । चतुर्गुणेनापीति चतुरप्टलेनपि । वद्वन्ति वलाहका आवद्वन्ति अस्मिं समयेति वद्वुलो, सो एव वद्वलिको, सत्ताहं वद्वलिको, सत्ताहो वा वद्वलिको सत्ताहवद्वलिको, सो आदि येसं तानीति सत्ताहवद्वलिकादीनि । आदिसद्वेन सत्ताहतो ऊनाधिकानि गहेतब्बानि । कायानुगतिकत्ताति कायं अनुगमकत्ता कायसदिसत्ताति अत्थो ।

पण्णकुटीसूति पण्णेन छादितकुटीसु । सभागभिकखूनन्ति अत्तना सभागभिकखूनं, सन्तिकन्ति सम्बन्धो । अनोवस्सके ठारेति योजना । लग्गेत्वाति लम्बेत्वा, अयमेव वा पाठो । ‘सम्मज्जनि’न्ति पदं ‘गहेत्वा’ति पदे अवुत्तकम्मं, ‘ठपेतब्बा’ति पदे वुत्तकम्मं । धोवित्वाति सम्मज्जनिं सुद्धं कत्वा । उपोसथागारादीसूतिआदिसद्वेन परिवेणादीनि गहेतब्बानि ।

यो पन भिक्खु गन्तुकामो होति, तेनाति योजना । तत्थाति सालायं । यत्थ कत्थचीति यस्मिं किस्मिज्च ठाने । पाकतिकद्वानेति पकतिया गहितद्वाने । तत्र तत्रेवाति तेसु तेसु चेतियङ्गणादीसुयेव । असनसालन्ति असन्ति भक्खन्ति अस्सं सालायन्ति असना, असना च सा साला चेति असनसाला, भोजनसालाति अत्थो । तत्राति तस्स सम्मज्जन्तस्स, तस्मिं ‘वत्तं जानितब्ब’न्ति पाठे वा । मञ्ज्ञतोति पवित्ततो, सुद्धद्वानतोति अत्थो । पादद्वानाभिमुखाति सम्मज्जन्तस्स पादद्वानं अभिमुखा । वालिका हरितब्बाति पंसु च वालिका च अपनेतब्बा । समुञ्चनीसलाकाय परं पेल्लेतब्बाति अधिष्पायो । बहीति सम्मज्जितब्बतलतो बहि ।

१११. मसारकोतीति एत्य इतिसद्वो नामपरियायो, मसारको नामाति अत्थो । एवं बुन्दिकाबद्धोतीतिआदीसुपि । पादे मसित्वा विज्ञित्वा तत्थ अटनियो पवेसेतब्बा एत्थाति मसारको । बुन्दो एव बुन्दिको, पादो, तस्मिं आबद्धा बन्धिता अटनी यस्साति बुन्दिकाबद्धो । कुळीरस्स पादो विय पादो यस्साति कुळीरपादको, यथा कुळीरो वङ्गपादो होति, एवं वङ्गपादेति वुत्तं होति । आहच्च अङ्गे विज्ञित्वा तत्थ पवेसितो पादो यस्साति आहच्चपादको । आणिन्ति अगग्खिलं । मञ्चति पुगलं धारेतीति मञ्चो । पीठति विसमदुक्खं हिंसतीति पीठं । पण्वोति एको तूरियविसेसो, तस्स सण्ठानं कत्वाति अत्थो । तज्जि एतरहि बुद्धपटिमस्स पल्लङ्गसण्ठानं होति । तन्ति कोच्छं । करोन्ति किराति सम्बन्धो । एत्थाति सेनासनपरिभोगे । हीति सच्चं । तन्ति कोच्छं महाग्धं होति, महाग्धता भद्रपीठन्तिपि वुच्चति । येनाति येन भिक्खुना ।

“थाममज्जिमस्सा”ति पदेन पमाणमज्जिमं निवर्तते।

एत्थाति “अनापुच्छं वा गच्छेया”ति पदे। थेरो आणापेतीति योजना। आणापेतीति च आण-धातुया एव पेसनसङ्घातस्स हेत्वत्थस्स वाचकत्ता णापेसद्वो स्वत्थोव। सोति दहरो। तथाति यथा थेरेन वुत्तो, तथा कत्वाति अत्थो। तत्थाति दिवाद्वाने, मञ्चपीठे वा। ततोति ठपनकालतो। परिबुन्धेति हिं सेतीति पलिबोधो, परिसद्वो उपसग्गो, सो विकारवसेन अञ्जथा जातो। सो पलिबोधो अञ्जत्थ आवासादिको, इथ पन सन्थरापितमञ्चादिको। सायन्ति सायन्हे, भुम्मत्ये चेतं उपयोगवचनं। थेरो भणतीति सम्बन्धो। तत्थाति मञ्चपीठे। ‘बालो होती’ति वत्वा तस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “अनुगगहितवत्तो”ति। अनुगगहितं वत्तं येनाति अनुगगहितवत्तो, थेरो। तज्जेतीति उब्बेजेति। तस्मिन्ति दहरे। अस्साति थेरस्स।

आणत्तिकखण्येवाति थेरस्स पेसनकखण्येव। दहरो वदतीति योजना। “थेरो”ति पदं “वत्वा गच्छती”ति पदद्वये कत्ता, “कारेतब्बो”ति पदे कम्मं। नन्ति मञ्चपीठं, “पञ्जपेत्वा”तिपदमपेक्खिय एवं वुत्तं। नन्ति दहरं वा। “वत्वा”ति पदमपेक्खिय एवं वुत्तं। तत्थेवाति मञ्चपीठेयेव। अस्साति थेरस्स। तत्थाति दिवाद्वाने। भोजनसालतो अञ्जत्थ गच्छन्त्तोति भोजनसालतो निकखमित्वा मञ्चपीठपञ्जापनद्वानतो अञ्जं ठानं गच्छन्तो, थेरेति योजना। तत्थेवाति दिवाद्वानेयेव। यत्रिच्छतीति यं ठानं गन्तुमिच्छतीति अत्थो। अन्तरसन्निपातेति सकलं अहोरत्तं असन्निपातेत्वा अन्तरे सन्निपाते सतीति योजना।

तत्थाति तस्मिं ठाने। आगन्तुका गणन्तीति सम्बन्धो। ततोति गणहनतो। तेसन्ति आगन्तुकानं। येहीति आवासिको वा होतु, आगन्तुको वा, येहि भिकखूहि। तेति निसिन्नकभिकखू। उद्धं पाळिपाठं सारेति पवत्तेतीति उस्सारको। धम्मकथायं साधूति धम्मकथिको। तस्मिन्ति उस्सारके वा धम्मकथिके वा। अहोरत्तन्ति अहो च रत्ति च अहोरत्तं, अच्यन्तसंयोगपदं। इतरस्मिन्ति पठमं निसिन्नभिकखुतो अञ्जस्मिं भिकखुम्हीति योजना। अन्तोउपचारद्वैयेवाति लेड्हुपातसङ्घातस्स उपचारस्स अन्तो ठितेयेव, अनादरे चेतं भुम्मं। सब्बत्थाति आपत्तिवारअनापत्तिवारेसु।

११२. चिमिलिकं वातिआदीसु विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना। तन्ति चिमिलिकत्थरणं। उत्तरि अत्थरितब्बन्ति उत्तरत्थरणन्ति दस्सेन्तो आह “उत्तरत्थरणं नामा”ति आदि। भूमियन्ति सुधादिपरिकम्मेन अकतायं पकतिभूमियं। चम्मखण्डोति एत्थ चम्मयेव अन्ते खण्डत्ता छिन्नत्ता चम्मखण्डोति वुच्चति। ननु सीहचम्मादीनि न कप्पन्तीति आह “अट्टुकथासु ही”ति आदि। हीति सच्चं। तस्माति यस्मा न दिस्सति, तस्मा। परिहरण्येवाति अत्तनो सन्तकन्ति परिच्छिन्दित्वा, पुगलिकन्ति वा परिगगहेत्वा तं तं ठानं हरणयेव। पादो पुञ्छीयति सोधीयति एतायाति पादपुञ्छनीति कत्वा रज्जुपिलोतिकायो पादपुञ्छनीति वुच्चतीति आह “पादपुञ्छनी नामा”ति आदि। मयसद्वलोपं कत्वा फलकपीठन्ति वुत्तन्ति आह “फलकपीठं नाम फलकमयं पीठ”न्ति। फलकज्च पीठज्च फलकपीठन्ति वा दस्सेतुं वुत्तं “अथ वा”ति। एतेनाति “फलकपीठ”न्ति पदेन। “सङ्घहित”न्ति पदे करणं, कत्ता वा। बीजनिपत्तकन्ति चतुरस्सबीजनीयेव सकुणपत्तसदिसत्ता बीजनिपत्तकं, सदिसत्ये को। “अज्ञोकासे”ति पदं “पचित्वा”ति पदे आधारो। अग्निसालायन्ति अग्निना पचनसालायं। पब्भारेति लेणसदिसे पब्भारे। यत्थाति यस्मिं ठाने।

यस्मिन्ति पुगले। “अत्तनो पुगलिकमिव होती”ति इमिना अनापत्तीति दस्सेति।

११३. यो भिकखु वा लज्जी होति, तथारूपं भिकखुं वा ति योजना। “लज्जी होती”ति वत्वा तस्स अत्थं दस्सेन्तो आह

“अत्तनो पलिबोधं विय मञ्जतीं”ति । योति आपुच्छको भिक्खु । “केनचि उपद्रुतं होती”ति सङ्घेपेन वुत्तमत्थं वित्थारेन्तो आह “सचेपि ही”ति आदि । हिसद्वो वित्थारजोतको । वुड्हतरो भिक्खु गण्हातीति सम्बन्धो । तं पदेसन्ति सेनासनदुषितद्वानं । आपदासूति विपत्तीसूति । चतुर्थं ।

५. दुतियसेनासनसिक्खापदं

११६. पञ्चमे मञ्चकभिसीति मञ्चे अत्थरितब्बो मञ्चको, सोयेव भिसीति मञ्चकभिसि । एवं पीठकभिसिपि । पावारो कोजवोति द्वेयेव पच्चत्थरणन्ति वुत्ताति आह “पावारो”ति आदि । वुत्तन्ति अट्टकथासु वुत्तं । दुतियातिक्कमेति दुतियपादातिक्कमे । सेनासनतोति सचे एकं सेनासनं होति, ततो । अथ बहूनि सेनासनानि होन्ति, सब्बपच्छिमसेनासनतो । एको लेड्हुपातो सेनासनस्स उपचारो होति, एको परिक्खेपारहोति आह “द्वे लेड्हुपाता”ति ।

सचे भिक्खु, सामणेरो, आरामिको चाति तयो होन्ति, भिक्खुं अनापुच्छित्वा सामणेरो वा आरामिको वा न आपुच्छितब्बो । अथ सामणेरो, आरामिको चाति द्वे होन्ति, सामणेरं अनापुच्छित्वा आरामिकोव न आपुच्छितब्बोति दस्सेन्तो आह “भिक्खुम्हि सती”ति आदि । तीसुपि असन्तेसु आपुच्छितब्बविधिं दस्सेतुं वुत्तं “तस्मिम्य असती”ति आदि । येनाति उपासकेन, “कारितो”ति पदे कत्ता । तस्साति विहारसामिकस्स । तस्मिम्यि असति गन्तब्बन्ति योजना । पासाणेसूति पासाणफलकेसु । सचे उस्सहतीति सचे सक्कोति । उस्सहन्तेन भिक्खुना ठपेतब्बन्ति योजना । तेपीति उपासकापि, न सम्पटिच्छन्तीति सम्बन्धो । तत्थाति दारुभण्डादीसु ।

परिच्छेदाकारेन वेणीयति दिस्सतीति परिवेणं । “अथ खो”ति पदं “वेदितब्ब”न्ति पदे अरुचिलक्खणं । “आसन्ने”ति इमिना उपचारसदस्स उपद्वानत्थ अञ्जरोपनत्थे निवत्तेति । यस्मा वम्मिकरासियेव होति, तस्माति योजना । उपचिनन्तीति उपचिका, ताहि निमित्तभूताहि पलुज्जति नस्सतीति अत्थो । सेनासनन्ति विहारं । खायितुन्ति खादितुं, अयमेव वा पाठो । तन्ति मञ्चपीठं । मञ्चपीठं विहारे अपञ्जपेत्वा विहारूपचारे पञ्जापनस्स विसेसफलं दस्सेतुं आह “विहारूपचारे पना”ति आदि । विहारूपचारे पञ्जपितन्ति सम्बन्धो ।

११८. “गच्छन्तेना”ति पदं “गन्तब्ब”न्ति पदे कत्ता । तथेवाति यथा पुरिमभिक्खु करोति, तथेव । वसन्तेन भिक्खुना पटिसामेतब्बन्ति योजना । रन्तिद्वानन्ति रंति वसनद्वानं ।

या दीघसाला वा या पण्णसाला वा उपचिकानं उद्वानद्वानं होति, ततोति योजना । तस्मिन्ति दीघसालादिके । हीति सच्चं, यस्मा वा, सन्तिद्वन्तीति सम्बन्धो । सिलुच्चयोति पब्बतो, तस्मिं लेणं सिलुच्चयलेणं, पब्बतगुहाति अत्थो । उपचिकासङ्काति उपचिकानं उद्वानद्वानन्ति आसङ्का । ततोति पासाणपिद्वियं वा पासाणथम्भेसु वा कतसेनासनादितो । आगन्तुको यो भिक्खु अनुवत्तन्तो वसतीति सम्बन्धो । सोति आगन्तुको भिक्खु । पुन सोति आगन्तुको भिक्खुयेव । ततोति गहेत्वा इस्सरियेन वसनतो । उभोपीति आवासिकोपि आगन्तुकोपि द्वे भिक्खु । तेसूति द्वीसु तीसु । पच्छिमस्साति सब्बपच्छिमस्स । आभोगेनाति आभोगमत्तेन मुत्ति नत्थि, आपुच्छितब्बमेवाति अधिष्पायो । अञ्जतोति अञ्जवावासतो । अञ्जत्राति अञ्जस्मिं आवासे । तत्थेवाति आनीतावासेयेव । तेनाति वुड्हतरेन, “सम्पटिच्छिते”ति पदे कत्ता । सम्पटिच्छितेति वुड्हतरेन सम्पटिच्छितेपि इतरस्स गन्तुं वट्टति आपुच्छितज्जाति वदन्ति । नद्वं वाति नद्वे वा सेनासने सति गीवा न होतीति योजना । अञ्जस्साति अविस्सासिकपुगलस्स । नद्वानीति नद्वेसु मञ्चपीठेसु सन्तेसु ।

वुड्हतरो भिक्खु च इस्सरियो च यक्खो च सीहो च वाळमिगो च कण्हसप्पो च वुड्ह...पे०... कण्हसप्पा, ते आदयो येसं तेति वुड्ह...पे०... कण्हसप्पादयो, तेसु। आदिसद्वेन पेतादयो सङ्गण्हाति। यथाति यस्मिं ठाने। अस्साति भिक्खुनो। “पलिबुद्धो”ति पदस्स अत्थं दस्सेतुं वुत्तं “उपद्वुतो”ति। पञ्चमं।

६. अनुपखज्जसिक्खापदं

११९. छट्टे रूपभित्वाति निवारेत्वा, आवरणं कत्वाति अत्थो। वस्सगेनाति वस्सगणनाय। अनुपखज्जाति एत्थ खद हिंसायन्ति धातुपाठेसु (सदनीतिधातुमालायं १५ दकारन्तधातु) वुत्तत्ता खदसद्वो हिंसत्थो होति। अनुसमीपं उपगन्त्वा खदनं हिं सनं नाम अनुसमीपं पविसनमेवाति दस्सेन्तो आह “अनुपविसित्वा”ति।

१२०. “जान”न्ति एत्थ जाननाकारं दस्सेतुं वुत्तं “अनुद्वापनीयो अय”न्ति। तेनेवाति जाननहेतुना एव। अस्साति “जान”न्तिपदस्स। हीति वित्थारजोतको। सङ्गो पन देतीति सम्बन्धो। यस्साति वुड्हादीसु अञ्जतरस्स। एत्थाति वुड्हगिलानादीसु। गिलानस्सपि देतीति योजना। “गिलानो”ति पदं “न पीळेतब्बो, अनुकम्पितब्बो”तिपदद्वये वुत्तकम्मं। “कामञ्चा”ति पदस्स अनुगगहत्थजोतकत्ता पनसद्वो गरहत्थजोतको।

१२१. मञ्चपीठानं उपचारो नामाति सम्बन्धो। यतोति यतो कुतोचि ठानतो। याव मञ्चपीठं अत्थि, ताव उपचारो नामाति योजना। तस्मिं उपचारे ठितस्स भिक्खुनो उपचारेति सम्बन्धो।

“अभिनिसीदति वा अभिनिपज्जति वा”ति एत्थ वासदस्स अनियमविकप्रत्यं दस्सेतुं वुत्तं “अभिनिसीदनमत्तेना”तिआदि।

१२२. इतोति वारतो। इधाति इमस्मिं पाचित्तियवारे। यथा वुत्तो, एवन्ति सम्बन्धो। सब्बत्थेवाति सब्बेसु एव विहारपरिवेणेसु। अस्साति विसभागपुगलस्स। इधापीति इमस्मिम्पि सिक्खापदे। तत्थाति विस्सासिकपुगले।

१२३. पाळियं “आपदासू”तिपदं “पविसती”ति अज्ञाहारपदेन सम्बन्धितब्बन्ति आह “आपदासूतिआदी”ति। छट्टं।

७. निक्कट्टिनसिक्खापदं

१२६. सत्तमे ये पासादा वा यानि वा चतुस्सालानीति योजना। चतस्सो भूमियो एतेसन्ति चतुभूमका। एवं पञ्चभूमका। कोटुकानीति द्वारकोटुकानि। “पासादा”तिपदमपेक्खिय वुत्तं “ये”तिपदं, “चतुस्सालानी”तिपदे अपेक्खिते “यानी”ति लिङ्गविपल्लासो होति। सेनासनेसु एकेन पयोगेन बहुके द्वारे भिक्खुं अतिक्कामेतीति सम्बन्धो। नानापयोगेहि नानाद्वारे भिक्खुं अतिक्कामेन्तस्साति योजना। “द्वारगणनाया”तिइमिना पयोगगणनायातिपि अत्थं जापेति अत्थतो पाकटत्ता। अनामसित्वाति अछुपित्वा।

एत्तकानीति एतपमाणानि। तस्साति निक्कट्टियमानस्स भिक्खुस्स। गाळ्हन्ति दळहं।

१२७. इधापीति इमस्मिम्पि सिक्खापदे। पिसद्वो पुरिमसिक्खापदापेक्खो। सब्बत्थाति सब्बेसु सिक्खापदेसु। यत्राति

यस्मिं सिक्खापदे ।

१२८. सोति भण्डनकारककलहकारको भिक्खु । हीति सच्चं, यस्मा वा । पक्खन्ति अत्तनो पक्खं । निककड्डियमानपुगगलपक्खे उम्मत्तकस्स निककड्डिति वा निककड्डापेति वाति सम्बन्धितब्बं । निककड्डकपुगगलपक्खे उम्मत्तकस्स अनापत्तीति सम्बन्धितब्बन्ति । सत्तमं ।

८. वेहासकुटिसिक्खापदं

१२९. अद्वमे अच्छन्नतलत्ता उपरि वेहासो एतिस्साति उपरिवेहासा, सा च सा कुटि चेति उपरिवेहासकुटीति दस्सेन्तो आह “उपरिअच्छन्नतलाया”ति । तस्सा कुटिया सरूपं दस्सेतुं वुतं “द्विभूमिककुटिया वा”तिआदि । “मञ्च”न्ति पदं “अभी”तिउपसग्गेन सम्बन्धितब्बन्ति आह “अभिभवित्वा”ति । “निसीदती”ति किरियापदेन वा योजेतब्बोति आह “भुम्मत्थे वा”तिआदि । एतन्ति “मञ्च”न्तिपदे एतं वचनं उपयोगवचनं । अथ वा एतन्ति “मञ्च”न्तिपदं उपयोगवचनवन्तं । एत्थ च पच्छिमसम्बन्धे अभीत्यूपसग्गो पदालङ्घारमत्तो पदविभूसनमत्तोति आह “अभीति इदं पना”तिआदि । पदसोभणत्थन्ति पदस्स अलङ्घारत्थं विभूसनत्थं पदस्स फुल्लितत्थन्ति अधिष्पायो । निपतित्वाति एत्थ नीत्यूपसग्गो धात्वत्थानुवत्तकोति आह “पतित्वा”ति । अथ वा निक्खन्नतत्थवाचकोति आह “निक्खमित्वा वा”ति । इमिना नीत्यूपसग्गस्स धात्वत्थविसेसकतं दीपेति, निक्खन्तो हुत्वा पतित्वाति अत्थो । हीति यस्मा । आणीति अगगखीला ।

१३१. या कुटि सीसं न घट्टेति, सा असीसघट्टा नामाति योजना । “पमाणमज्जिमस्सा”तिइमिना थाममज्जिमं निवर्तेति । सब्बहेड्माहीति सब्बेसं दब्बसम्भारानं हेड्हा ठिताहि । तुलाहीति गेहथम्भानमुपरि वित्थारवसेन ठितेहि कट्टविसेसेहि । इमिना अद्वकथावचनेन च तुलाय सरूपं पाकटं । केचि पन तुलाय सरूपं अज्जथा वदन्ति । एतेनाति “मज्जिमस्स पुरिस्सस असीसघट्टा”तिवचनेन दस्सिता होतीति सम्बन्धो । हीति सच्चं । या काचि कुटि वुच्चतीति योजना । उपरीति द्विभूमिककुटियं भूमितो उपरि भूमियं । अच्छन्नतलाति अनुल्लोचतला, अवितानतलाति अत्थो । इधं पनाति इमस्मिं पन सिक्खापदे ।

१३३. हीति सच्चं, यस्मा वा । यायन्ति या अयं कुटि । तत्थाति तस्सं सीसघट्टकुटियं । अनोणतेन भिक्खुनाति योजना । यस्साति कुटिया । अपरिभोगन्ति न परिभुज्जितब्बं, न परिभुज्जनारहन्ति अत्थो । पताणीति पतनस्स निवारणा आणि अगगखीला । सा हि आबन्धं नयति पवत्तेतीति आणीति वुच्चति । यत्थाति यस्मिं मञ्चपीठे । न निष्पतन्तीति निक्खन्तो हुत्वा न पतन्ति । आहच्चपादकेति अङ्गे आहनित्वा विज्ञित्वा तत्थ पवेसितपादके । नागदन्तकादीसूति नागस्स दन्तो वियाति नागदन्तको, सदिसत्थे को, सो आदि येसं तेति नागदन्तकादयो, तेसु । आदिसदेन भित्तिखीलादयो सङ्गण्हातीति । अद्वमं ।

९. महल्लकविहारसिक्खापदं

१३५. नवमे पिट्टुसङ्घाटस्साति द्वारबाहाय । सा हि पिट्टे द्विन्नं कवाटानं सं एकतो घाटो घटनं समागमो एतस्सत्थीति पिट्टुसङ्घाटोति वुच्चति । कुरुन्दियं वुत्तन्ति सम्बन्धो । महाअद्वकथायं वुत्तन्ति योजना । तन्ति महाअद्वकथाय वुत्तवचनं । एवं “तदेवा”ति एत्थापि । हीति सच्चं, यस्मा वा । भगवतापीति न महाअद्वकथाचरियेहि एव वुत्तं, अथ खो भगवतापि कतोति योजना । द्वारबन्धेन अगगळस्स अविनाभावतो “अगगळ्डुपनाया”ति वुत्तेपि अगगळेन सह द्वारबन्धदुपनायाति अत्थोव

गहेतब्बोति आह “सकवाटकद्वारबन्धदुपनाया”ति । अगगळोति कवाटफलको । इममेवत्थन्ति मया वुतं इमं एव अतथं सम्बन्धायाति सम्बन्धो । एत्थाति “अगगळदुपनाया”तिवचने । अधिष्पायोति भगवतो अभिसन्धि । हि-सद्वो वित्थारजोतको । कम्पतीति भुसं कम्पति । चलतीति ईसं चलति । तेनाति तेन सिथिलपतनहेतुना । मातिकायं, पदभाजनीयज्ञ “अगगळदुपनाया”तिपदस्स सम्बन्धाभावतो तस्स सम्बन्धं दस्सेतुं वुतं “तत्था”तिआदि । तथ तत्थाति “अगगळदुपनाया”तिवचने न वुत्तन्ति सम्बन्धो । अथस्स कारणस्स उप्पति अत्थुप्पति, सायेव अद्वृप्तीति वुच्चति त्थकारस्स डुकारं कत्वा । अधिकारतो दट्टब्बोति योजना ।

यं पन वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । यस्माति महाविहारस्स । उपरीति द्वारतो उपरि । तीसु दिसासूति उभोसु पस्सेसु, उपरीति तीसु दिसासु । तत्रापीति खुद्वके विहारेपि । साति भिन्नि । अपरिपूरउपचारापीति समन्ता कवाटपमाणेन अपरिपूरउपचारापि । उक्कटुपरिच्छेदेनाति उक्कंसपमाणेन । हत्थपासतो अतिरेकं न लिम्पितब्बोति अधिष्पायो । तीसु दिसासु एव लिम्पितब्बो न होति, लेपोकासे सति अधोभागेपि लिम्पितब्बोति आह “सचे पनस्सा”तिआदि । अस्माति विहारस्स । आलोकं सन्धेन्ति पिदहन्तीति “आलोकसन्धी”ति वुत्ते वातपानकवाटकायेवाति दस्सेन्तो आह “वातपानकवाटका वुच्चन्ती”ति । वातं पिवतीति वातपानं, द्वारं, तस्मिं ठिता कवाटका वातपानकवाटका । तेति वातपानकवाटका फहरन्तीति सम्बन्धो । एत्थाति आलोकसन्धिम्हि । सब्बदिसासूति उभोसु पस्सेसु, हेड्वा, उपरीति चतूसु दिसासु । “तस्मा”तिपदं “लिम्पितब्बो वा लेपापेतब्बो वा”तिपदद्वये हेतु । एत्थाति “आलोकसन्धिपरिकम्माया”तिपदे ।

इमिनाति सेतवण्णादिना । सब्बमेतन्ति एतं सब्बं सेतवण्णादिकं ।

यन्ति किच्चं । कत्तब्बं किच्चन्ति सम्बन्धो । सहन्तरब्बवहितोपि द्वत्तिसद्वो परियायसदेन समासो होतीति आह “छदनस्स द्वत्तिपरियाय”न्ति । द्वे वा तयो वा परियाया समाहटाति द्वत्तिपरियायं, समाहारे दिगु, तिसद्वे परे द्विस्स अकारो होति । परिक्खेपोति अनुक्कमेन परिक्खेपो । अपत्यूपसगगस्स पटिसेधवाचकत्ता “अहरिते”ति वुतं । एत्थाति “अपहरिते”ति पदे । “हरित”न्ति इमिना अधिष्पेतन्ति सम्बन्धो । आदिकप्पकाले अपरण्णतो पुब्बे पवत्तं अन्नं पुब्बण्णं, अपरस्मिं पुब्बण्णतो पच्छा पवत्तं अन्नं अपरण्णं, नकारद्वयस्स णकारद्वयं कत्वा । तेनेवाति अधिष्पेतत्ता एव ।

वुत्तन्ति वपितं, यथा “सुमेधभूतो भगवा”तिएत्थ बोधिं असम्पत्तोपि बोधिसत्तो सुमेधभूतो “भगवा”ति वुच्चति अवस्सम्भावियत्ता, एवं हरितं असम्पत्तम्पि खेत्तं “हरित”न्ति वुच्चति अवस्सम्भावियत्ताति अतथं दस्सेति “यस्मिम्पि खेत्ते”तिआदिना ।

अहरितेयेवाति हरितविरहे एव खेत्तेति योजना । तत्रापीति अहरितखेत्तेपि । “पिद्विवंसस्सा”तिपदं “पस्से”तिपदे साम्यत्थछट्टी, इमिना पकतिगेहं दस्सेति । “कूटागारकण्णिकाया”तिपदं “उपरि, थूपिकाया”तिपदे साम्यत्थछट्टी, इमिना एककूटयुते माळादिके दस्सेति । ठिं भिक्खुन्ति सम्बन्धो । निसिन्कं यंकञ्च जनन्ति योजना । तस्माति ठितद्वानस्स । अन्तोति अब्बन्तरे, हि यस्मा अयं ओकासो पतनोकासोति योजना ।

१३६. छादितं नामाति एत्थ छादितसद्वो भावत्थो होति, तेनाह “छादन”न्ति । उजुकमेवाति छदनद्वापनतो उद्धं उजुकं एव । तन्ति छादनं । अपनेत्वापीति नासेत्वापि । तस्माति यस्मा लब्धति, तस्मा, पक्कमितब्बन्ति सम्बन्धो । परिक्खेपेनाति परिवारेन छादेन्तस्साति योजना । इधापीति परियायछादनेपि अधिदुहित्वाति सम्बन्धो । तुण्हीभूतेनाति तुण्हीभूतो हुत्वा । छदनुपरीति छदनस्स उपरि । हीति सच्चं । “ततो चे उत्तरि”न्ति एत्थ ततो द्वत्तिपरियायतो उपरीति दस्सेन्तो आह “तिण्णं

मग्गानं वा”तिआदि ।

१३७. करेन हत्थेन लुनितब्बो, छिन्दितब्बो, लातब्बो गहेतब्बोति वा करळोति कते अत्थपकरणादितो तिणमुट्ठि एवाति आह “तिणमुट्ठिय”न्ति । नवमं ।

१०. सप्पाणकसिक्खापदं

१४०. दसमे “जान”न्ति गच्छन्तादिगणोति आह “जानन्तो”ति । सं विज्जति पाणो एत्थाति सपाणकं । एतन्ति उदकं । सयं जानन्तोपि परेन जानापेन्तोपि जानातियेव नामाति आह “यथा तथा वा”ति । सपाणकं उदकन्ति करणत्ये चेतं उपयोगवचनं, तेनाह “तेन उदकेना”ति । पुब्बेति पथविखणनसिक्खापदादिके ।

तत्थाति “सिज्जेय्य वा सिज्जापेय्य वा”तिपदे । धारन्ति सोतं । मातिकं पमुखन्ति मातिकं अभिमुखं । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठाने । अञ्जतो ठानतो अञ्जं ठानं नेतीति योजना । “सपाणकं उदक”न्ति सामञ्जवचनस्सपि विसेसे अवट्टानतो, विसेसत्थिना च विसेसस्स अनुपयोजितब्बतो इथ विसेसउदकन्ति सन्धायभासितत्थं दस्सेन्तो आह “इदं पना”तिआदि । इदं पन न वुत्तन्ति सम्बन्धो । यन्ति उदकं “गच्छती”तिपदे कत्ता । यत्थाति यस्मिं उदकेति । दसमं ।

भूतगामवग्गो दुतियो ।

३. ओवादवग्गो

१. ओवादसिक्खापद-अत्थयोजना

१४४. भिक्खुनिवग्गस्स पठमे तेसन्ति थेरानं । महाकुलेहि निक्खमित्वा पब्बजिताति योजना । कुलधीतरो विज्जमानगुणं कथयन्तीति सम्बन्धो । “जातिमनुस्सान”न्तिपदं “कथयन्ती”तिपदे सम्पदानं । कुतोति कस्स थेरस्स सन्तिकाति अत्थो । तेसन्ति थेरानं गुणन्ति सम्बन्धो । “कथेतु”न्तिपदमपेक्खित्वा “विज्जमानगुणे”ति वत्तब्बे अवत्वा “वट्टन्ती”तिपदमपेक्खिय “विज्जमानगुणा”ति वुत्तं । हीति सच्चं, यस्मा वा । ततोति कथनकारणा अभिहरिंसूति सम्बन्धो । तेनाति अभिहरणहेतुना ।

तेसन्ति छब्बगियानं । तासूति भिक्खुनीसु । “भिक्खुनियो”तिपदं “उपसङ्कमित्वा”तिपदे कम्मं । छब्बगियानं भिक्खुनीसु उपसङ्कमनं लाभतण्हाय होति, भिक्खुनीनं छब्बगगीसु उपसङ्कमनं चलचित्तताय होतीति अञ्जमञ्जूपसङ्कमन्तानं विसेसो । तिरच्छानभूता कथा तिरच्छानकथा निरत्थककथाति दस्सेन्तो आह “तिरच्छानकथन्ती”ति । सगगमगगमनेपीति पिसद्वो मोक्खगमने पन का नाम कथाति दस्सेति । राजानो आरब्ध पवत्ता कथा राजकथा । आदिसदेन चोरकथादयो सङ्घणहाति ।

१४७. ते भिक्खूति छब्बगिया भिक्खू भवेय्युन्ति सम्बन्धो । अदिटुं सच्चं येहीति अदिटुसच्चा, तेसं भावो अदिटुसच्चतं, तस्मा अदिटुसच्चता बन्धित्वाति योजना । नेसन्ति छब्बगियानं । अञ्जेनेव उपायेनाति अलद्धसम्पुतितो अञ्जेनेव लद्धसम्पुतिसङ्कातेन कारणेन कत्तुकामोति सम्बन्धो । परतोति परस्मिं पच्छा, उपरीति अत्थो । करोन्तो वाति परिबाहिरे करोन्तो एव हुत्वा आहाति योजना । हीति सच्चं, यस्मा वा । यस्मा न भूतपुब्बानि, इति तस्मा परिबाहिरं करोन्तो

वाति अत्थो ।

तत्थाति “अनुजानामी”तिआदिवचने । सीलवाति एत्य वन्तुसद्वो पसंसत्थे च अतिसयत्थे च निच्ययोगत्थे च होति । तस्साति लद्धसम्मुतिकस्स । तन्ति सीलं । पातिमोक्खसंवरसद्वानं कम्मधारयभावं, तेहि च संवुतसद्वस्स तप्पुरिसभावं दस्सेतुं वुतं “पातिमोक्खोवा”तिआदि । तत्थ एवसद्वेन कम्मधारयभावं, एनसद्वेन च तप्पुरिसभावं दस्सेतीति ददुब्बं ।

विज्ञानविभज्ञे अत्तभावं पवत्तेति । कारितपच्ययो हि अदस्सनं गतो । इमिना इरियापथविहार दिब्बविहार ब्रह्मविहार अरियविहारेसु चतूसु विहारेसु अत्तभाववत्तनं इरियापथविहारं दस्सेति । हीति सच्चं । एतन्ति “पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरतीति विवचनं । विभज्ञेति ज्ञानविभज्ञे ।

“सील”न्तिआदीनि अदु पदानि तुल्याधिकरणानि । अयं पनेत्थ सम्बन्धो – सीलं कुसलानं धम्मानं समापत्तिया पतिद्वा आदि चरणं संयमो संवरो मोक्खं पमोक्खन्ति । समापत्तियाति समापत्तत्थाय । “उपेतो”तिआदीनि सत्त पदानि अञ्जमञ्जवेवचनानि । तथ उपपन्नोति युत्तो अनुयुत्तो । समन्नागतोति समन्ततो अनु पुनप्पुनं आगतोति समन्नागतो, समझीभूतोति अत्थो । एत्थ हि संसद्वो समन्तत्थवाचको, अनुसद्वो नउपच्छिन्नत्थवाचको । तेनाति तेन कारणेन । पालेतीति अत्तभावं बाधनतो रक्खति । यपेतीति अत्तभावो पवत्तति । यापेतीति अत्तभावं पवत्तापेति । यप यापने । यापनं पवत्तनन्ति हि धातुपाठेसु वुतं (सद्वनीतिधातुमालायं १८ पकारन्तधातु) । विहरतीति एत्थ एको आकारत्थवाचको इतिसद्वो लुत्तनिद्विद्वो, इति वुच्यति, इति वुत्तन्ति वा योजना ।

आचारगोचरसद्वानं द्वन्दभावं, तेहि च सम्पन्नसद्वस्स तप्पुरिसभावं दस्सेन्तो आह “आचारगोचरसम्पन्नो”तिआदि । तथ चसद्वेन द्वन्दभावं, एनसद्वेन च तप्पुरिसभावं दस्सेति । अणुसद्वो अप्पत्थो, मन्तसद्वो पमाणत्थोति आह “अप्पमत्तकेसू”ति । “दस्सनसीलो”तिइमिना “दस्सावी”तिएत्थ आवीसद्वस्स तस्सीलत्थभावं दस्सेति । “समादाया”ति एत्थ संपुब्बापुब्बस्स दासद्वस्स कम्मापेक्खत्ता तस्स कम्मं दस्सेतुं वुतं “तं तं सिक्खापद”न्ति । इमिना “सिक्खापदेसू”ति उपयोगत्थे भुम्मवचनन्ति दस्सेति । अथ वा सिक्खापदेसूति निद्वारणत्थे भुम्मवचनमेतं । “तं तं सिक्खापद”न्ति कम्मं पन अज्ञाहरितब्बन्ति दस्सेति । “समादाया”ति एत्थ संसद्वस्स च आपुब्बस्स दासद्वस्स च यकारस्स च अत्थं दस्सेतुं “साधुकं गहेत्वा”ति वुतं । एत्थाति इमिस्सं अदुकथायं । वित्थारो पन गहेतब्बोति योजना । योति कुलपुत्तो ।

अस्साति लद्धसम्मुतिकस्स । यं तं बहु सुतं नाम अत्थि, तं न सुतमत्तमेवाति योजना । मञ्जूसायन्ति पेळायं । सा हि सामिकस्स सधनतं मञ्जते इमायाति ‘मञ्जूसा’ति वुच्यति । मञ्जूसायं रतनं सन्निचितं विय सुतं सन्निचितं अस्मिं पुगलर्ति योजना, एतेनाति “सन्निचित”न्तिपदेन, दस्सेतीति सम्बन्धो । सोति लद्धसम्मुतिको भिक्खु । सन्निचितरतनस्सेवाति सन्निचितरतनस्स इव । तन्ति “ये ते धम्मा”तिआदिवचनं । एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । अस्साति लद्धसम्मुतिकस्स भिक्खुनो । तत्थाति “वचसा परिचिता”तिआदिवचने । एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । पगुणाति उजुका । उजुको हि अजिहत्ता पकट्टो उत्तमो गुणोति अत्थेन “पगुणो”ति वुच्यति । अनुपेक्खिताति पुनप्पुनं उपगन्त्वा इक्खिता, पस्सिता दस्सिताति अत्थो । अत्थतोति अभिधेयत्थतो, अदुकथातोति अत्थो । कारणतोति धम्मतो, पालितोति अत्थो । दिद्विसद्वस्स पञ्चासद्वेवचनत्ता “पञ्चाया”ति वुतं । सुपच्चक्खकताति सुदु अक्खानं इन्द्रियानं पटिमुखं कता ।

“बहुसुतो”ति एत्थ बहुसुतस्स तिविधभावं दस्सेन्तो आह “अयं पना”तिआदि । निस्सयतो मुच्यतीति

निस्सयमुच्चनको। परिसं उपटापेतीति परिसुपटाको। भिक्खुनियो ओवदतीति भिक्खुनोवादको। तत्थाति तिविधेसु बहुस्मुतेसु। निस्सयमुच्चनकेन एतकं उग्गहेतब्बन्ति सम्बन्धो। उपसम्पदायाति उपसम्पादेत्वा। पञ्च वस्सानि एतस्साति पञ्चवस्सो। तेन उग्गहेतब्बन्ति योजना। सब्बन्तिमेनाति सब्बेसं परिछेदानं अन्ते लामके पवत्तेन। पगुणाति अजिम्हा उजुका। वाचुगगताति तस्सेव वेवचनं। यस्स हि पालिपाठा सज्जायनकाले पगुणा होन्ति, तस्स वाचुगगता। यस्स वा पन वाचुगगता होन्ति, तस्स पगुणा। तस्मा तानि पदानि अञ्जमञ्जकारणवेवचनानि। पक्खदिवसेसूति जुण्हपक्खकाळपक्खपरियापन्नेसु दिवसेसु। धम्मसावनत्थायाति सम्पत्तानं परिसानं धम्मस्स सावनत्थाय सुणापनत्थायाति अधिष्पायो। सावनत्थायाति एथ युपच्चयपरत्ता कारितपच्चयो लोपो होतीति दट्टब्बं। तस्मा सावीयते सुणापीयते सावनन्ति वचनत्थो कातब्बो। भाणवारा उग्गहेतब्बाति सम्बन्धो। सम्पत्तानन्ति अत्तनो सन्तिकं सम्पत्तानं। परिकथनत्थायाति परिस्सङ्गेन आलिङ्गनेन कथनत्थं, अप्पसद्वसङ्गाताय वाचाय कथनत्थन्ति अत्थो। “कथामग्गो”ति वुत्तता वत्थुकथायेव अधिष्पेता, न सुत्तसङ्गातो पालिपाठो। अनु पच्छा, पुनप्पुनं वा दायका मोदन्ति एतायाति अनुमोदना। झानं वा मग्गो वा फलं वा समणधम्मो नाम। तस्स करणत्थं उग्गहेतब्बन्ति योजना। हीति सच्चं, यस्मा वा। चतूर्सु दिसासु अपटिहतोति चातुर्दिसो, अपटिहतत्थे णपच्चयो।

परिसुपटापकेन कातब्बाति योजना। अभिविनयेति अञ्जमञ्जपरिछिन्ने विनयपिटके। द्वे विभङ्गाति भिक्खुविभङ्गो च भिक्खुनिविभङ्गो च। असककोन्तेन परिसुपटापकेन भिक्खुनाति सम्बन्धो। एवं अत्तनो अत्थाय उग्गहेतब्बं दस्सेत्वा इदानि परिसाय अत्थाय उग्गहेतब्बं दस्सेन्तो आह “परिसाय पना”ति आदि। अभिधम्मेति अञ्जमञ्जपरिछिन्ने सुत्तन्तपिटके एव, न अभिधम्मपिटके। तयो वगाति सगाथावग्गो निदानवग्गो खन्धवग्गोति तयो वगा। वासद्वे अनियमविकपत्थो। एकन्ति एकं निपातं। ततो ततोति निकायतो। समुच्चयं कत्वाति रासिं कत्वा। न वुत्तन्ति अटुकथासु न कथितं। यस्स पन नत्थि, सो न लभतीति योजना। सुत्तन्ते चाति सुत्तन्तपिटके पन। उग्गहितोति सरूपकथनेन गहितो, उच्चारितोति अत्थो। दिसापामोक्खोति दिसासु ठितानं भिक्खुआदीनं पामोक्खो। येन कामं गमोति यथाकामं गमो।

चतूर्सु निकायेसूति खुद्वकनिकायतो अञ्जेसु दीघनिकायादीसु। एकस्साति अञ्जतरस्स एकस्स। एकनिकायेनाति एकस्मिं निकाये लद्धनयेन। हीति सच्चं, यस्मा वा। तत्थाति चतुर्पकरणस्स अटुकथायं। नानत्थन्ति नानापयोजनं। तन्ति विनयपिटकं। एत्तावताति एत्तकपमाणेन पगुणेन। होतीति इतिसद्वो परिसमापनत्थो। इति परिसमापनं वेदितब्बन्ति योजना।

उभयानि खो पनस्साति आदि पन वुत्तन्ति सम्बन्धो। अञ्जस्मिन्ति विनयपिटकतो इतरस्मिं। तत्थाति “उभयानि खो पनस्सा”ति आदिवचने। यथा येनाकारेन आगतानि, तं आकारं दस्सेतुन्ति योजना। पदपच्चाभट्टसङ्गरदोसविरहितानीति पदानं पच्चाभट्टसङ्गरभूतेहि दोसेहि विरहितानि। एथ च पदपच्चाभट्टन्ति पदानं पटिनिवत्तित्वा आभस्सनं गळनं, चुतन्ति अत्थो। पदसङ्गरन्ति पदानं विपत्ति, विनासोति अत्थो। “सुत्तसो”ति सामञ्जतो वुत्तेपि खन्धकपरिवारसुतं एव गहेतब्बन्ति आह “खन्धकपरिवारतो”ति। अनुब्यञ्जनसोति एथ व्यञ्जनसद्वो अक्खरस्स च पदस्स च वाचकोति आह “अक्खरपदपरिपूरिया चा”ति। हीति सच्चं, यस्मा वा।

“सिथिलधनितादीन”न्तिपदं “वचनेना”तिपदे कम्मं, “वचनेना”तिपदं “सम्पन्नागतो”तिपदे हेतु, “विस्सटाय अनेलगळाय अत्थस्स विज्ञापनिया”तिपदानि “वाचाया”तिपदे विसेसनानि। सिथिलधनितादीनन्ति आदिसद्वेन

निगग्हितविमुत्तसम्बन्धवत्थितदीघ रस्स गरु लहु सङ्खाता अटु व्यञ्जनबुद्धियो सङ्घणहाति । यथाविधानवचनेनाति अक्खरचिन्तकानं यथा संविद्हनवचनेन । वाचायेव करीयति कथीयति उच्चारीयति वाक्करणं चकारस्स ककारं कत्वा । हीति तदेव युत्तं । मातुगामो यस्मा सरसम्पत्तिरतो, तस्मा हीठेतीति योजना । “सरसम्पत्तिरहित”न्तिपदं “वचन”न्तिपदे विसेसनभावेन विसेसं कत्वा “हीठेती”तिपदे हेतुभावेन सम्पज्जनतो हेतुअन्तोगधविसेसनन्ति दट्टब्बं । सब्बासन्ति भिक्खुनीनं । “सीलाचारसम्पत्तिया”तिइमिना जाति गोत्त रूप भोगादिनाति अत्थं निवर्तेति । कारणञ्चाति अटुकथञ्च । तज्जेत्वाति उब्बेजेत्वा । तासन्ति भिक्खुनीनं । गिहिकालेति भिक्खुनोवादकस्स गिहिकाले अनज्ञापन्नपुब्बो होतीति सम्बन्धो । हि तदेव युत्तं । “मातुगामो”तिपदं “न करोती”तिपदे सुद्धकत्ता, “उप्पादेती”तिपदे हेतुकत्ता । ठितस्स भिक्खुनो धम्मदेसनायापीति योजना । अपिसद्वो गरहत्थो । विसभागेहीति विरुद्धेहि वत्थारम्मणेहि । अयुत्तद्वानेति पब्बजितानं अननुरूपद्वाने । छन्दरागान्ति बलवतण्हं । तेनाति तेन हेतुना ।

“एत्थ चा”तिआदिम्हि अयं पन सङ्घहो —

“सीलवा बहुस्सुतो च, स्वागतो च सुवाचको ।
पियो पटिबलो चापि, नज्ञापन्नो च वीसती”ति ॥

१४८. वत्थुस्मिन्ति अटुप्पत्तियं । ककारलोपं कत्वा गरुधम्माति वुच्चन्तीति आह “गरुकेहि धम्मेही”ति । तेति गरुधम्मा । हीति यस्मा । “एकतो”ति सामञ्जेन वुत्तवचनस्स विसेसेन गहेतब्बतं दस्सेतुं वुत्तं “भिक्खुनीनं सन्तिके”ति । यथावत्थुकमेवाति पाचित्तियमेव । तज्हि वत्थुस्स आपत्तिकारणस्स अनुरूपं पवत्तता “यथावत्थुक”न्ति वुच्चति ।

१४९. पातोति पगेव, पठमन्ति अत्थो । असम्पदुं सम्मज्जीतब्बन्ति सम्बन्धो । असम्ज्जने दोसं पाकटं करोत्तो आह “असम्मदुं ही”तिआदि । हीति तप्पाकटीकरणजोतको । तन्ति परिवेण । दिस्वा भवेय्युन्ति सम्बन्धो । तेनाति असोतुकामानं विय भवनहेतुना । परिवेणसम्ज्जनस्स आनिसंसं दस्सेत्वा पानीयपरिभोजनीयउपद्वानस्स तमेव दस्सेन्तो आह “अन्तो गामतो पना”ति आदि । तस्मिन्ति पानीयपरिभोजनीये ।

साखाभङ्गम्पीति भज्जितब्बसाखम्पि । दुतियोति विज्ञू पुरिसो दुतियो । निसीदितब्बद्वानं दस्सेन्तो आह “निसीदितब्ब”न्तिआदि । “विहारमञ्ज्ञे”ति सामञ्जतो वत्वा विसेसतो दस्सेतुं वुत्तं “द्वारे”ति । ओसरन्ति अवसरन्ति एत्थाति ओसरणं, तज्च तं ठानञ्चेति ओसरणद्वानं, तस्मिं । समग्रत्थाति एत्थं संपुब्बो च आपुब्बो च गमुसद्वो होति, ततो हियत्तनीसङ्खातं त्थवचनं वा होति, पञ्चमीसङ्खातस्स थवचनस्स त्थत्तं वा होति, संयोगपरत्ता आ उपसग्गो रस्सो च होति, इति अत्थं दस्सेन्तो आह “सम्मा आगतत्था”ति । तत्थ “सम्मा”तिपदेन संसद्वस्स अत्थं दस्सेति, “आ”इतिपदेन आत्यूपसग्गं, “गत”इतिपदेन गमुधातुं, “त्थ”इतिपदेन हियत्तनीसङ्खातं त्थवचनं वा, पञ्चमीसङ्खातस्स थवचनस्स त्थत्तं वा दस्सेति । अयं पनेत्थत्थो — समं तुम्हे आगतत्थाति । पञ्चमीसङ्खातस्स थवचनस्स त्थत्तकाले समं तुम्हे आगा अत्थ भवथाति । “आगच्छन्ती”तिपदेन “वत्तन्ती”ति एत्थं वतुधातुया अत्थं दस्सेति, “पगुणा वाचुगता”तिपदेहि अधिष्पायं दस्सेति । पाळीति गरुधम्मपाठि ।

तत्थाति तस्सं पाळियं, तेसु वा अभिवादनादीसु चतूसु । मग्गसम्पदानन्ति मग्गं परिहरित्वा भिक्खुस्स ओकासदानं । बीजनन्ति बीजनिया विधूपनं । पानीयापुच्छनन्ति पानीयस्स आपुच्छनं । आदिसद्वेन परिभोजनीयापुच्छनादिकं सङ्घणहाति । एत्थं चाति एतेसु चतूसु अभिवादनादीसु । “अन्तो गामे वा”तिआदीनि छ पदानि “कातब्बमेवा”तिपदे आधारो ।

राजुस्सारणायाति रञ्जो आनुभावेन जनानं उस्सारणाय । महाभिक्खुसङ्गो सन्निपतति एत्थाति महासन्निपातं, तस्मिं महासन्निपाते ठाने निसिन्ने सतीति योजना । पच्युद्गुनन्ति पटिकच्चेव उद्गुनं । तं तन्ति सामीचिकम्मं ।

सक्कत्वाति चित्तिं कत्वा, सं आदरं कत्वाति अत्थो । तेनाह “यथा कतो” तिआदि । तिण्णं किञ्चानन्ति “सक्कत्वा गरुंकत्वा मानेत्वा” तिसङ्गातानं तिण्णं किञ्चानं । अनीयसद्वो कम्मत्थोति आह “न अतिकक्षितब्बो” ति ।

नन्थि भिक्खु एत्थाति अभिक्खुको आवासो, सो कित्तके ठाने अभिक्खुको, यो आवासो अभिक्खुको नाम होतीति आह “सचे” ति आदि । “उपस्सयतो” तिपदं “अब्धन्तरे” तिपदे अपादानं । एत्थाति अभिक्खुके आवासे । हीति सच्चं । ततोति अड्डयोजनब्धन्तरे ठितआवासतो । परन्ति अञ्जस्मिं आवासे, भुम्मत्थे चेतं उपयोगवचनं । पच्छाभन्तन्ति भत्ततो पच्छा । तत्थाति अभिक्खुके आवासे । “भिक्खुनियो” तिपदं “वदन्ती” तिपदे कम्मं । वुत्तप्पमाणेति अड्डयोजनब्धन्तरसङ्गाते वुत्तप्पमाणे । साखामण्डपेपीति साखाय छादितमण्डपेपि । पिसदेन आवासे पन का नाम कथाति दस्सेति । वुत्ताति वसिता । एन्नावताति एकरत्तं वसितमत्तेन । एत्थाति सभिक्खुके आवासे । उपगच्छन्तीहि भिक्खुनीहि याचितब्बाति योजना । पक्खस्साति आसङ्गीमासस्स जुण्हपक्खस्स । “तेरसिय” न्तिपदेन अवयविअवयवभावेन योजेतब्बं । मयन्ति अम्हे । यतोति येन उजुना मग्गेनाति सम्बन्धो । तेनाह “तेन मग्गेना” ति । अञ्जेन मग्गेनाति उजुमग्गतो अञ्जेन जिम्हमग्गेन । अयन्ति अयं आवासो । ततोति भिक्खून आवासतो, भिक्खुनिउपस्सयतो वा, इदमेव युत्तरं । वक्खति हि “अम्हाकं उपस्सयतो गावुतमते” ति । खेमद्वानेति अभयद्वाने । तज्ज्ञ खीयन्ति भया एत्थाति खेमं, खेमज्ज्ञ तं ठानज्ज्ञेति खेमद्वानन्ति कत्वा “खेमद्वान” न्ति वुच्यति । ताहि भिक्खुनीहीति अड्डयोजनमते ठाने वसन्तीहि । ता भिक्खुनियोति गावुतमते ठाने वसन्तियो । अन्तराति तुम्हाकं, अम्हाकज्ज्ञ निवासनद्वानस्स, निवासनद्वानतो वा अन्तरे वेमज्ज्ञे । भुम्मत्थे चेतं निस्सक्कवचनं । ठिते मग्गेति सम्बन्धो “सन्तिका” तिपदं “आगत” इतिपदे अपादानं । तत्थाति अञ्जासं भिक्खुनीनं उपस्सये । इति याचितब्बाति योजना । ततोति भिक्खून याचितब्बतो, परन्ति सम्बन्धो ।

चातुद्वसेति आसङ्गीमासस्स जुण्हपक्खस्स चतुद्वसन्नं दिवसानं पूरणे दिवसे । इधाति इमस्मिं विहारे । “ओवाद” न्तिपदं “अनु” इतिपदे कम्मं । अनुजीवन्तियोति अनुगन्त्वा जीवनं वुत्तिं करोन्तियो । वुत्ता भिक्खूति सम्बन्धो । दुतियदिवसेति आसङ्गीपुण्णमियं । अथाति पक्खमनानन्तरं । एत्थाति भिक्खून पक्खन्तता अपस्सने । “आभोगं कत्वा” तिइमिना आभोगं अकत्वा वसितुं न वट्टतीति दीपेति । सभिक्खुकावासं गन्तब्बमेवाति अधिप्पायो । साति वस्सच्छेदापत्ति । हीति सच्चं, यस्मा वा । केनचि कारणेनाति भिक्खाचारस्स असम्पदादिना केनचि निमित्तेन । हीति सच्चं । भिक्खून पक्खन्तादिकारणा अभिक्खुकावासे वसन्तिया किं अभिक्खुकावासेव पवारेतब्बन्ति आह “पवारेन्तिया पना” तिआदि ।

अन्वद्वमासन्ति एत्थ अनुसद्वो विच्छत्थवाचको कम्मप्पवचनीयो, तेन पयोगता भुम्मत्थे उपयोगवचनन्ति आह “अद्वमासे अद्वमासे” ति । पच्चासीसितब्बाति एत्थ पतिपुब्बो च आपुब्बो च सिधातु इच्छत्थेति आह “इच्छितब्बा” ति । सिधातुया द्वेभावो होति । आपुब्बो सिसि इच्छायन्तिपि धातुपाठेसु वुत्तं । तत्थाति “उपोसथपुच्छक” न्तिवचने । पक्खस्साति यस्स कस्सचि पक्खस्स । महापच्चरियं पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । ओवादस्स याचनं ओवादो उत्तरपदलोपेन, सोयेव अत्थो पयोजनं ओवादत्थो, तदत्थाय । पाटिपददिवसतोति दुतियदिवसतो । सो हि चन्दो वुद्धिज्ञ हानिज्ञ पटिमुखं पञ्जति एत्थ, एतेनाति वा पाटिपदोति वुच्यति । इतीति एवं वुत्तनयेन । भगवा पञ्जपेतीति योजना । अञ्जस्साति धम्मस्सवनकम्मतो अञ्जस्स । निरन्तरन्ति अभिक्खणं, “पञ्जपेती” तिपदे भावनपुंसकं । हीति वित्थारो । एवज्ज्ञ सतीति एवं बहूपकारे सति

च । यन्ति यं धर्मं । सात्थिकन्ति सपयोजनं । यथानुसिद्धन्ति अनुसिद्धिया अनुरूपं । सब्बायेव भिक्खुनियोपीति योजना । हीति सच्चं ।

ओवादं गच्छतीति ओवादं याचितुं भिक्खुसङ्घस्स आरामं गच्छति । न ओवादो गन्तब्बोति ओवादं याचितुं भिक्खुसङ्घस्स आरामो न गन्तब्बो । ओवादोति च उपयोगत्थे पच्चत्तवचनन्ति ददुब्बं । इतरथा हि सद्वयोगो विरुज्ज्ञेय । ओवादं गन्तुन्ति ओवादं याचनत्थाय भिक्खुसङ्घस्स आरामं गन्तुं ।

“द्वे तिस्सो भिक्खुनियो”तिपदं “याचित्वा”तिपदे दुतियाकम्मं । “पेसेतब्बा”तिपदे पठमाकम्मं । ओवादूपसङ्घमनन्ति ओवादस्स गहणत्थाय उपसङ्घमनं । आरामन्ति भिक्खुसङ्घस्स आरामं । ततोति गमनतो परन्ति सम्बन्धो । तेन भिक्खुनाति ओवादपटिगाहकेन भिक्खुना । तन्ति सम्मतं भिक्खुं ।

उस्सहतीति सक्कोति । पासादिकेनाति पसादं आवहेन पसादजनकेन कायवचीमनोकम्मेनाति अत्थो । सम्पादेतूति तिविधं सिक्खं सम्पादेतु । एत्तावताति एत्तकेन “पासादिकेन सम्पादेतू”ति वचनमत्तेन । हीति फलजोतको । एतन्ति “ताही”तिवचनं ।

एथं च भिक्खूनं सङ्घगणपुगलवसेन वचनवारो तिविधो होति, तं तिविधं वचनवारं भिक्खुनीनं सङ्घगणपुगलवसेन तीहि वचनवारेहि गुणितं कत्वा नव वचनवारा होन्ति, तं आकारं दस्सेन्तो आह “तत्रायं वचनवक्मो”ति । तत्राति पुरिमवचनापेक्खं । वचनाकारो पाकटोव ।

एका भिक्खुनी वा बहूहि भिक्खुनीउपस्सयेहि ओवादत्थाय पेसिते वचनाकारं दस्सेन्तो आह “भिक्खुनिसङ्घो च अय्या”तिआदि ।

तेनापीति ओवादपटिगाहकेनापि “ओवाद”न्तिपदं “पटिगाहकेना”ति पदे कम्मं । पुन “ओवाद”न्तिपदं “अपटिगाहेतु”न्तिपदे कम्मं । बलति अस्सासपस्सासमत्तेन जीवति, न पञ्जाजीवितेनाति बालो । गिलायति रुजतीति गिलानो । गमिस्सति गन्तुं भब्बोति गमिको । अयं पनेत्थ योजना — गन्तुं भब्बो यो भिक्खु गमिस्सति गमनं करिस्सति, इति तस्मा सो भिक्खु गमिको नाम । अथ वा यो भिक्खु गन्तुं भब्बता गमिस्सति गमनं करिस्सति, इति तस्मा सो भिक्खु गमिको नामाति । “भब्बो”ति च हेतुअन्तोगधविसेसनं ।

तत्थाति बालादीसु तीसु पुगलेसु । दुतियपक्खदिवसेति पाटिपदतो दुतियपक्खदिवसे । उपोसथगेति उपोसथगेहे । तज्हि उपोसथं गणहन्ति, उपोसथो वा गणहति अस्मिन्ति “उपोसथग”न्ति वुच्चति । तस्मिं उपोसथगे । “अनारोचेतु”न्ति वचनस्स जापकं दस्सेत्वा “अपच्चाहरितु”न्ति वचनस्स तमेव दस्सेन्तो आह “अपरम्पि वुत्त”न्तिआदि ।

तत्थाति ओवादपटिगाहकेसु भिक्खूसु । नो चस्साति नो चे अस्स । सभं वाति समज्जं वा । सा हि सह भासन्ति एथं, सन्तोहि वा भाति दिब्बतीति “सभा”ति वुच्चति, तं सभं वा उपसङ्घमिस्सामीति योजना । तत्राति तस्मिं सभादिके । एवं “तत्था”तिपदेषि ।

चतुद्वसन्नं पूरणो चातुद्वसो, तस्मिं पवारेत्वाति सम्बन्धो । भिक्खुसङ्घेति भिक्खुसङ्घस्स सन्तिके, समीपत्थे चेतं भुम्मवचनं । अज्जतनाति एथं अस्मिं अहनि अज्ज, इमसदतो अहनीति अत्थे ज्जपच्चयो, इमसदस्स च अकारो, अज्ज

एव अज्जतना, स्वत्थो हि तनपच्ययो । अपरस्मिं अहनि अपरज्ज, अपरसद्वतो अहनीति अत्थे ज्जपच्ययो सत्तम्यन्तोयेव । एत्थाति पवारणे, “अनुजानामी”ति आदिवचने वा । हीति सच्यं ।

कोलाहलन्ति कोतूहलं । पठमं भिक्खुनी याचितब्बाति सङ्घेन पठमं भिक्खुनी याचितब्बा ।

ताय भिक्खुनिया वचनीयो अस्साति योजना । पस्सन्तो पटिकरिस्सतीति वज्जावज्जं पस्सन्तो हुत्वा पटिकरिस्सति ।

उभिन्नन्ति भिक्खुभिक्खुनीनं । यथाठानेयेवाति यं यं ठानं यथाठानं, तस्मिं यथाठानेयेव । केनचि परियायेनाति केनचि कारणेन । अवपुष्बो वरसद्वो पिहितत्थोति आह ‘पिहितो’ति । वचनंयेवाति ओवादवचनंयेव । पथोति जेढुकड्डाने ठानस्स कारणत्ता पथो । दोसं पनाति अभिक्कमनादीसु आदीनवं पन । अज्जेन्तीति मक्खेन्ति । भिक्खूहि पन ओवदितुं अनुसासितुं वट्टीति योजना ।

अज्जन्ति ओवादतो अज्जं । एसोति गरुधम्मो ।

१५०. “अधम्मकम्मे”ति एत्थ कतमं कम्मं नामाति आह “अधम्मकम्मेतिआदीसू”ति आदि । तत्थाति अधम्मकम्मधम्मकम्मेसु ।

१५२. उद्देसं देन्तो भणति, अनापत्तीति योजना । ओसारेतीति कथेति । चतुपरिस्तीति चतुपरिस्सिं । तत्रापीति तेन भिक्खुनीनं सुणनकारणेनाति । पठमं ।

२. अत्थङ्गतसिक्खापदं

१५३. दुतिये परियायसद्वो वारत्थोति आह ‘वारेना’ति । वारेति च अनुक्कमोयेवाति आह ‘पटिपाटियाति अत्थो’ति । अधिकं चित्तं इमस्साति अधिचेतोति दस्सेन्तो आह “अधिचित्तवतो”ति आदि । अधिचित्तं नाम इध अरहत्तफलचित्तमेव, न विपस्सनापादकभूतं अट्टुसमाप्तिचित्तन्ति आह “अरहत्तफलचित्तेना”ति । “अधिचित्तसिक्खा”ति आदीसु (पारा० ४५; दी० नि० ३.३०५; म० नि० १.४९७; अ० नि० ६.१०५; महानि० १०) हि विपस्सनापादकभूतं अट्टुसमाप्तिचित्तं “अधिचित्त”न्ति वुच्यति । न पमज्जतोति न पमज्जन्तस्स । सातच्चकिरियायाति सततकरणेन । उभो लोके मुनति जानातीति मुनीति च, मोनं वुच्यति जाणं मुननट्टेन जाननत्थेन, तमस्सत्थीति मुनीति च दस्सेन्तो आह “मुनिनोती”ति आदि । तत्थ “यो मुनति...पे० ... मुननेन वा”तिइमिना पठमत्थं दस्सेति, “मोनं वुच्यति...पे० ... वुच्यती”तिइमिना दुतियत्थं दस्सेति । मुन गतियन्ति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १५ पकारन्तधातु) वुत्तता “यो मुनती”ति एत्थ भूवादिगणिको मुनधातुयेव, न कीयादिगणिको मुधातूति दट्टब्बं । अथ वा मुन जाणेति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १७ कियादिगणिक) वुत्तता “मुनाती”ति कीयादिगणिकोव । धात्वन्तनकारलोपोति दट्टब्बं । “मोनं वुच्यति जाणं”न्ति चेत्थ जाणं नाम अरहत्तजाणमेव । मोनस्स पथो मोनपर्थोति वुत्ते सत्तर्तिस बोधिपक्खियधम्माव अधिष्ठेताति आह “सत्तर्तिसबोधिपक्खियधम्मेसू”ति । अथ वा अधिसीलसिक्खादयो अधिष्ठेताति आह “तीसु वा सिक्खासू”ति । पुब्बभागपटिपदन्ति अरहत्तजाणस्स पुब्बभागे पवत्तं सीलसमथविपस्सनासङ्घातं पटिपदं । पुब्बभागेति अरहत्तजाणस्स पुब्बभागे । एत्थाति “अधिचेतसो...पे० ... सिक्खतो”ति वचने । “तादिनो”तिपदं “मुनिनो”तिपदेन योजेतब्बन्ति आह “तादिसस्स खीणासवमुनिनो”ति । एत्थाति “सोका न भवन्ति तादिनो”ति वचने । रागादयो उपसमेतीति उपसन्तोति दस्सेतुं वुत्तं “रागादीन”न्ति । सति अस्सत्थीति सतिमाति कत्वा मन्तुसद्वो निच्चयोगत्थोति आह

“सतिया अविरहितस्सा”ति ।

न कसीयति न विलेखीयतीति अकासो, सोयेव आकासो । अन्तरेन छिद्रेन इक्खितब्बोति अन्तलिक्खो । आकासो हि चतुष्बिधो अजटाकासो, कसिणुग्धाटिमाकासो, परिच्छिन्नाकासो, रूपपरिच्छेदाकासोति । तथ्य अजटाकासोव इधाधिष्ठेतो “अन्तलिक्खे”ति विसेसितता । तेनाह “न कसिणुग्धाटिमे, न पन रूपपरिच्छेदे”ति । परिच्छिन्नाकासोपि रूपपरिच्छेदाकासेन सङ्ग्हितो । “म”न्ति पदं “अवमञ्जन्ती”ति पदे कम्मं । एत्कमेवाति एतप्पमाणं “अधिचेतसो”ति आदिसङ्घातं वचनमेव, न अञ्जं बुद्धवचनन्ति अत्थो । अयन्ति चूल्पन्थको थेरो । हन्दाति वस्सगगत्ये निपातो । मम आनुभावं दस्सेमि, तुम्हे पस्सथ गण्हथाति अधिष्पायो । वुद्गायाति ततो चतुर्थज्ञानतो वुद्गहित्वा । अन्तरापि धायतीति एत्थ पिसद्वस्स अडुनत्थं दस्सेन्तो आह “अन्तरधायतिपी”ति । एसेव नयो “सेय्यम्पि कप्पेती”ति एत्थपि । थेरोति चूल्पन्थको थेरो । इदं पदं अन्तरन्तरा युत्डानेसु सम्बन्धित्वा “तञ्चेव भणती”तिइमिना सम्बन्धितब्बं । भानुथेरस्साति जेटुकभातुभूतस्स महापन्थकथेरस्स ।

पद्यन्ति गाथायं तयो पादा इन्दवजिरा, चतुर्थपादो उपेन्दवजिरो । तस्मा पद्यन्ति एत्थ मकारे परे दुकारुकारस्स लोपं कत्वा परक्खरं नेत्वा “पद्म”न्ति द्विभावेन लिखितब्बं । अवीतगन्धन्ति एत्थ वीति दीघुच्चारणमेव युत्तं । पङ्के दवति गच्छतीति पदुमं । कोकं दुगगन्धस्स आदानं नुदति अपनेतीति कोकनुदं । सुन्दरो गन्धो इमस्साति सुगन्धं । अयं पनेत्थ योजना — यथा कोकनुदसङ्घातं सुगन्धं पातो पगेव बालातपेन फुल्लं विकसितं अवीतगन्धं हुत्वा विरोचमानं पदुमं सिया, तथा अङ्गीरसं अङ्गितो सरीरतो निच्छरणपभस्सररसं हुत्वा विरोचमानभूतं अन्तलिक्खे तपन्तं आदिच्चं इव तेधातुके तपन्तं सम्मासम्बुद्धं पस्साति ।

पगुणन्ति वाचुगतं । ततोति असक्कुणेय्यतो । नन्ति चूल्पन्थकं । थेरोति महापन्थको थेरो निक्कहुपेसीति सम्बन्धो । सोति चूल्पन्थको । अथाति तस्मिं काले । भगवा आहाति योजना । बुद्धचक्खुनाति आसयानुसयइन्द्रियपरोपरियत्तजाणसङ्घातेन सब्बञ्जुबुद्धानं चक्खुना । तन्ति चूल्पन्थकं । तस्साति चूल्पन्थकस्स । अथाति तस्मिं आरोचनकाले । अस्साति चूल्पन्थकस्स, दत्वाति सम्बन्धो । रजं मलं हरति अपनेतीति रजोहररां, पिलोतिकखण्डं । सोति चूल्पन्थको । तस्साति पिलोतिकखण्डस्स, “अन्त”न्तिपदे अवयविसम्बन्धो । परिसुद्धम्पीति पिसद्वो अपरिसुद्धे पिलोतिकखण्डे का नाम कथाति दस्सेति । संवेगन्ति सन्तासं भयन्ति अत्थो । अथाति तस्मिं आरम्भकाले । अस्साति चूल्पन्थकस्स । “त”न्तिपदं “ममायनभाव”न्तिपदेन सम्बन्धं कत्वा योजना कातब्बाति । दुतियं ।

३. भिक्खुनुपस्सयसिक्खापदं

१६२. ततिये “ओवदति पाचित्तियस्सा”ति सामञ्जतो वुत्तेपि विसेसतो अत्थो गहेतब्बोति आह “अद्गहि गरुधम्मेहि ओवदन्तस्सेव पाचित्तिय”न्ति । इतोति इमस्मा सिक्खापदम्हा । यत्थ यत्थाति यस्मिं यस्मिं सिक्खापदे । सब्बत्थ तत्थ तथ्याति योजनाति । ततियं ।

पकिण्णककथा

एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । इदं पकिण्णकं वुत्तन्ति सम्बन्धो । तीणि पाचित्तियानीति भिक्खुनो असम्मतता एकं पाचित्तियं, सूरियस्स अत्थङ्गतता एकं, भिक्खुनुपस्सयं उपसङ्गमितता एकन्ति तीणि पाचित्तियानि । कथन्ति केन कारणेन

होतीति योजना । तत्थाति भिक्खुनुपस्सयं । तस्सेवाति सम्मतस्सेव भिक्खुनो । अञ्जेन धम्मेनाति गरुधम्मेहि अञ्जेन धम्मेन । दिवा पनाति सूरियुगमनतो तस्स अनथङ्गतेयेवाति ।

४. आमिससिक्खापदं

१६४. चतुर्थे बहुं मानं कतं येहीति बहुकता । बहुकता हुत्वा न ओवदन्तीति अत्थं दस्सेन्तो आह ‘न बहुकता’ति आदि । धम्मेति सीलादिधम्मे । अधिष्पायोति ‘न बहुकता’तिपदस्स, छब्बिगियानं वा अधिष्पायोति योजना । ‘कन्तुकामोति आदीन’न्तिपदं ‘अत्थो’तिपदे वाचकसम्बन्धो ।

असम्मतो नाम ठपितो वेदितब्बोति योजना । सम्मुतिन्ति भिक्खुनोवादकसम्मुर्ति । पच्छा सामणेरभूमियं ठितोति योजनाति । चतुर्थं ।

५. चीवरदानसिक्खापदं

१६९. पञ्चमे रथिकायाति रच्छाय । सा हि रथस्स हितता रथिकाति वुच्चति । सन्दिद्वाति समोधानवसेन दस्सीयित्थाति सन्दिद्वा । दिडुमत्तका मित्ताति आह ‘मित्ता’ति । सेसन्ति वुत्तवचनतो सेसं वचनं । तत्राति चीवरपटिगग्हणसिक्खापदे । हीति विसेसजोतकं । इधाति इमस्मिं चीवरदानसिक्खापदेति । पञ्चमं ।

६. चीवरसिब्बनसिक्खापदं

१७५. छटे उदायीति एत्थ महाउदायी, काळुदायी, लाळुदायीति तयो उदायी होन्ति । तेसु ततियोवाधिष्पेतोति आह ‘लाळुदायी’ति । पभावेन ठाति पवत्ततीति पट्टोति कते पटिबलोव लब्धति । तेनाह ‘पटिबलो’ति । निपुणोति कुसलो । ‘पटिभानेन कतचित्त’न्तिइमिना ‘पटिभानचित्त’न्ति पदस्स मज्जे पदलोपं दस्सेति । सोति लाळुदायी अकासीति सम्बन्धो । तस्साति चीवरस्स । ‘यथासंहट’न्ति एत्थ एवसद्वो अज्ञाहरितब्बोति आह ‘यथासंहटमेवा’ति ।

१७६. यं चीवरं निवासितुं वा पारुपितुं वा सक्का होति, तं चीवरं नामाति योजना । एवं हीति एवमेव । ‘दुक्कट’न्तिइमिना ‘सयं सिब्बति, आपत्ति पाचित्तियस्सा’ति एत्थ अन्तरापत्तिं दस्सेति । आराति सूचि । सा हि अरति निस्सङ्गवसेन गच्छति पविसतीति ‘आरा’ति वुच्चति, तस्सा पथो गमनं आरापथो, तस्मिं, आरापथस्स नीहरणावसानत्ता ‘नीहरणे’ति वुत्तं । सतक्खत्तुम्पीति अनेकक्खत्तुम्पि । आणतोति आणापीयतीति आणत्तो । ‘आणापितो’ति वत्तब्बे णापेसदस्स लोपं, इकारस्स च अकारं कत्वा, ‘आदत्ते’ति आख्यातपदे तेविभत्तिया विय तपच्चयस्स च द्विभावं कत्वा एवं वुत्तं । तेनाह ‘सकिं चीवरं सिब्बाति वुत्तो’ति । अथ पनाति ततो अञ्जथा पन । आणत्तस्साति आणापितस्स । सम्बहुलानिपि पाचित्तियानि होन्तीति सम्बन्धो ।

येपि निस्सितका सिब्बन्तीति योजना, आचरियुपज्ञायेसु सिब्बन्तेसूति सम्बन्धो । तेसन्ति आचरियुपज्ञायानं । तेसम्पीति निस्सितकानम्पि । जातिकानं भिक्खुनीनं चीवरन्ति सम्बन्धो । ‘अन्तेवासिकेही’तिपदं ‘सिब्बापेन्ती’तिपदे कारितकम्मं । तत्रापीति आचरियुपज्ञायेहि सिब्बापनेपि । ‘अन्तेवासिके’तिपदं ‘वज्चेत्वा’तिपदे सुद्धकम्मं, ‘सिब्बापेन्ती’तिपदे कारितकम्मं । इतरेसन्ति आचरियुपज्ञायानन्ति । छटुं ।

७. संविधानसिक्खापदं

१८१. सत्तमे “तासं भिक्खुनीनं पच्छा गच्छन्तीनं”न्ति पदानि “पत्तचीवर”न्ति पाठसेसेन योजेतब्बानीति आह “पच्छा गच्छन्तीनं पत्तचीवर”न्ति । ता भिक्खुनियो पच्छा गच्छन्तियोति विभत्तिविपल्लासं कत्वा “दूसेसु”न्तिपदेन योजेतब्बानीति आह “ता भिक्खुनियो चोरा दूसयिंसू”ति । अथ वा विभत्तिविपल्लासमकत्वा “अच्छिन्दिसू”ति पदे “पत्तचीवर”न्तिपदं अज्ञाहरित्वा “दूसेसु”न्तिपदे “सील”न्ति पाठं अज्ञाहरित्वा योजेतब्बन्ति दट्टब्बं ।

१८२-३. संपुब्बो, विपुब्बो च धाधातु त्वापच्चयो होतीति आह “संविदहित्वा”ति । कुकुटोति तम्बूचूळो । सो हि कुकति आहारत्थं पाणकादयो आददातीति कुकुटो । अयन्ति गामो । अधिकरणे णोति आह “सम्पदन्ति एत्था”ति । एत्थाति च एतस्मिं गामे । उत्तरपदस्स अधिकरणत्थत्ता पुब्बपदेन छट्टीसमासोति आह “कुकुटान”न्तिआदि । एवं णसदस्स अधिकरणत्थं, पुब्बपदेन छट्टीसमासञ्च दस्सेत्वा इदानि णसदस्स भावत्थं, पुब्बपदेन बाहिरत्थसमासञ्च दस्सेतुं वुतं “अथ वा”ति । तत्थाति पच्छिमपाठे । उप्पतित्वाति उड्डित्वा उद्धं आकासं लङ्घित्वाति अत्थो । एत्थाति पच्छिमपाठे । द्विधाति पदगमनपक्खगमनवसेन द्विपकारेन । “उपचारो न लब्धती”तिइमिना गामन्तरो न होति, एकगामोयेव पन होति, तस्मा आपत्तिपि एकायेव होतीति दस्सेति । पच्छूसेति पभाते । सो हि पटिविरुद्धं तिमिरं उसेति नासेतीति पच्छूसेति वुच्चति । वस्मन्तस्साति रवन्तस्स । “वचनतो”तिपदं “आपत्तियेवा”तिपदे जापकहेतु । रतनमत्तन्तरोति कुकुपमाणेन ब्यवधानो ।

तत्राति “गामन्तरे गामन्तरे”ति वचने । हीति वित्थारो । उभोपीति भिक्खुभिक्खुनियोपि संविदहन्तीति सम्बन्धो । न वदन्तीति अटुकथाचरिया न कथयन्ति । चतुन्नं मग्गानं समागमद्वानं चतुक्कं, द्विन्नं, तिण्णं, चतुक्कतो अतिरेकानं वा मग्गानं सम्बद्धद्वानं सिङ्गाटकं । तत्रापीति उपचारोक्कमर्नेपि । गामतोति अत्तनो गामतो । याव न ओक्कमन्ति, तावाति योजना । सन्धायाति आरब्ध । अथाति तस्मिं निक्खमनकाले । द्वेपीति भिक्खुभिक्खुनियोपि गच्छन्तीति सम्बन्धो । तन्ति वचनं ।

हीति विसेसो । “गामन्तरे गामन्तरे”ति पुरिमस्मिं नये अतिक्कमे अनापत्ति, ओक्कमने आपत्तीति अयं विसेसो ।

१८४. गतपुब्बत्थाति गतपुब्बा अत्थ भवथाति अत्थो । एहि गच्छामाति वा आगच्छेय्यासीति वा वदतीति योजना । चेतियवन्दनत्थन्ति थूपस्स वन्दितुं ।

१८५. विसङ्गेतेनाति एत्थ कालविसङ्गेतो, द्वारविसङ्गेतो, मग्गविसङ्गेतोति तिविधो । तत्थ कालविसङ्गेतेनेव अनापत्तिं सन्धाय “विसङ्गेतेन गच्छन्ति, अनापत्ती”ति आह । द्वारविसङ्गेतेन वा मग्गविसङ्गेतेन वा आपत्तिमोक्खो नत्थि । तमत्थं दस्सेन्तो आह “पुरेभत्त”न्तिआदि । चक्कसमारुङ्गाति इरियापथचक्कं वा सकटचक्कं वा सम्मा आरुङ्गा । जनपदाति जनकोद्वासा । परियायन्तीति परि पुनप्पुनं यन्ति च आयन्ति चाति । सत्तमं ।

८. नावाभिरुहनसिक्खापदं

१८६. अटुमे सह अब्जमञ्जं थवनं अभित्थवनं सन्थवो, सङ्गमोति वुतं होति । मित्तभावेन सन्थवो मित्तसन्थवो, लोकेहि अस्सादेतब्बो च सो मित्तसन्थवो चेति लोकस्सादमित्तसन्थवो, तस्स वसो पभू, तेन वा आयत्तोति लोकस्सादमित्तसन्थववसो, तेन । उद्धं गच्छतीति उद्धंगामिनीति दस्सेन्तो आह “उद्ध”न्तिआदि । उद्धन्ति च इध

पटिसोतो । तेनाह “नदिया पटिसोत” न्ति । “उद्धंगामिनि” न्तिमातिकापदं “उज्जवनिकाया” तिपदभाजनिया संसन्देन्तो आह “यस्मा पना” तिआदि । योति भिक्खु । उद्धं जवनतोति पटिसोतं गमनतो । तेनाति तेन हेतुना । अस्साति “उद्धंगामिनि” न्तिपदस्स । अनुसोतं इथं अधो नामाति आह “अनुसोत” न्ति । अस्सपीति पिसद्वो पुरिमापेक्खो । तत्थाति “उद्धंगामिनि वा अधोगामिनि वा” तिवचने । यन्ति नावं हरन्तीति सम्बन्धो । सम्पटिपादनत्थन्ति सम्मा पटिमुखं पादनत्थं, उजुपज्जापनत्थन्ति अत्थो । एत्थाति नावायं । “ठपेत्वा” तिपदभाजनिमपेक्खित्वा “उपयोगत्थे निस्सक्कवचन” न्ति आह । “अञ्जत्रा” ति मातिकापदे अपेक्खिते निस्सक्कवचनम्यि युज्जतेव ।

१८९. एकं तीरं अगामकं अरञ्जं होतीति योजना । अद्धयोजनगणनाय पाचित्तियानि होन्तीति सम्बन्धो । मञ्जेन गमनेपीति पिसद्वो अगामकं अरञ्जतीरपस्सेन गमने का नाम कथाति दस्सेति । न केवलं नदियाति केवलं नदिया एव अनापत्ति नाति योजना, अञ्जेसुपि समुद्धादीसु अनापत्तीति अधिष्पायो । योपि भिक्खु गच्छतीति सम्बन्धो । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

१९१. कालविसङ्केतो, तित्थविसङ्केतो, नावाविसङ्केतोति तिविधो विसङ्केतो । तत्थं कालविसङ्केतेन अनापत्तिं सन्धाय “विसङ्केतेन अभिरुहन्ती” ति वुत्तं । अञ्जेन विसङ्केतेन आपत्तियेव, तमत्थं दस्सेन्तो आह “इधापी” तिआदीति । अट्टमं ।

९. परिपाचितसिक्खापदं

१९२. नवमे महानागेसूति महाअरहन्तेसु तिद्वमानेसु सन्तेसु, चेतके पेस्सभूते नवके भिक्खू निमन्तेतीति अधिष्पायो । इतरथाति विभत्तिविपल्लासतो वा पाठसेसतो वा अञ्जेन पकारेन । अन्तरं मञ्जं पत्ता कथा अन्तरकथाति दस्सेन्तो आह “अवसान” न्ति आदि । पकिरीयित्थाति पकता, न पकता विष्पकताति वुत्ते करियमानकथावाति आह “करियमाना होती” ति । अद्वच्छिकेनाति उपडृचक्खुना । तेहीति थेरेहि ।

१९४. लद्धब्बन्ति लद्धारहं । अस्साति “भिक्खुनिपरिपाचित” न्तिपदस्स । सम्मा आरभितब्बोति समारम्भोति दस्सेन्तो आह “समारद्धं वुच्चती” ति । पटियादितस्साति परिपाचितस्स भत्तस्स । गिहीनं समारम्भोति गिहिसमारम्भो, कत्वत्थे चेतं सामिवचनं । ततोति ततो भत्ततो । अञ्जत्राति विना । तमत्थं विवरन्तो आह “तं पिण्डपातं ठपेत्वा” ति । पदभाजने पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । “जातकपवारितेही” तिपदं “असमारद्धो” तिपदे कत्ता । अत्थतोति भिक्खुनिअपरिपाचितअत्थतो । तस्माति यस्मा अत्थतो समारद्धोव होति, तस्मा ।

१९५. पटियादितन्ति पटियत्तं । पकतिया पटियत्तं पकतिपटियत्तन्ति दस्सेन्तो आह “पकतिया” तिआदि । महापच्चरियं पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । तस्साति तस्सेव भिक्खुनो । अञ्जस्साति ततो अञ्जस्स भिक्खुनो ।

१९७. भिक्खुनिपरिपाचितेपीति पिसद्वो भिक्खुनिअपरिपाचिते का नाम कथाति दस्सेतीति । नवमं ।

१०. रहोनिसज्जसिक्खापदं

१९८. दसमे पाळिअत्थो चाति एथं पाळिसद्वो विनिच्छियसद्वे च योजेतब्बो “पाळिविनिच्छयो” ति । हीति सच्चं, यस्मा वा । “इदं सिक्खापद” न्तिपदं “एकपरिच्छेद” न्तिपदे तुल्यत्थकत्ता, “पञ्जत्त” न्तिपदे कम्मं । उपरीति अचेलकवगेति । दसमं ।

ओवादवग्गो ततियो ।

४. भोजनवग्गो

१. आवसथपिण्डसिक्खापद-अत्थयोजना

२०३. भोजनवग्गस्स पठमे आवसथे पञ्जतो पिण्डो आवसथपिण्डोति दस्सेन्तो आह ‘‘समन्ता’’तिआदि । परिक्रिखत्तन्ति परिवुं आवसथन्ति सम्बन्धो । अद्वं पथं गच्छन्तीति अद्विका । गिलायन्ति रुजन्तीति गिलाना । गब्बो कुच्छिद्गुसतो एतासन्ति गब्बिभनियो । मलं पब्बाजेन्तीति पब्बजिता, तेसं यथानुरूपन्ति सम्बन्धो । पञ्जतानि मञ्चपीठानि एत्थाति पञ्जतमञ्चपीठो, तं । अनेकगब्बपरिच्छेदं अनेकपमुखपरिच्छेदं आवसथं कत्वाति योजना । तत्थाति आवसथे । तेसं तेसन्ति अद्विकादीनं । हियोसद्गस्स अतीतानन्तराहस्स च अनागतानन्तराहस्स च वाचकता इधं अनागतानन्तराहवाचकोति आह ‘‘स्वेषी’’ति । कुहिं गता इति वुत्तेति योजना । ‘‘कुकुच्छायन्तो’’तिपद्गस्स नामधातुं दस्सेन्तो आह ‘‘कुकुच्छं करोन्तो’’ति ।

२०६. ‘‘अद्वयोजनं वा योजनं वा’’तिइमिना ‘‘पक्कमितु’’न्तिपद्गस्स कम्मं दस्सेति । ‘‘गन्तु’’न्तिइमिना कमुसद्गस्स पदविक्खेपत्थं दस्सेति । ‘‘अनोदिस्सा’’तिपद्गस्स त्वापच्चयन्तभावं दस्सेतुं ‘‘अनुद्विसित्वा’’ति वुत्तं । पासं डेतीति पासण्डो, सत्तानं चित्तेसु दिट्ठिपासं खिपतीति अत्थो । अथ वा तण्हापासं, दिट्ठिपासञ्च डेति उड्हेतीति पासण्डो, तं पासण्डं । यावतत्थो पञ्जतो होतीति यावता अत्थो होति, तावता पञ्जतो होतीति योजना । ‘‘यावदत्थो’’तिपि पाठो, अयमेवत्थो । दकारो पदसन्धिकरो । सकिं भुञ्जितब्बन्ति एकदिवसं सकिं भुञ्जितब्बन्ति अत्थो । तेनाह ‘‘एकदिवसं भुञ्जितब्ब’’न्ति ।

एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । एककुलेन वा पञ्जतन्ति सम्बन्धो । भुञ्जितुं न वट्टति एकतो हुत्वा पञ्जतत्ताति अधिष्पायो । नानाकुलेहि पञ्जतं पिण्डन्ति योजना । भुञ्जितुं वट्टति नानाकुलानि एकतो अहुत्वा विसुं विसुं पञ्जतत्ताति अधिष्पायो । योपि पिण्डो छिज्जतीति सम्बन्धो । उपच्छिन्दित्वाति असद्वियादिपापचित्तता उपच्छिन्दित्वा ।

२०८. अनुवसित्वाति पुनप्पुनं वसित्वा । अन्तरामगे गच्छन्तता ‘‘गच्छन्तो भुञ्जती’’ति इदं ताव युत्तं होतु, गतद्वाने पन गमितता कथं? पच्चुप्पन्नसमीपोपि अतीतो तेन सङ्घहितता युत्तं । ‘‘कुतो नु त्वं भिक्खु आगच्छसी’’तिआदीसु (सं० नि० १.१३०) विय । तंसमीपोपि हि तादिसो । नानाद्वानेसु नानाकुलानं सन्तके पकतिया अनापत्तिभावतो नानाद्वानेसु एककुलस्सेव सन्तकं सन्धाय वुत्तं ‘‘अनापत्ती’’ति । आरद्धगस्स विच्छेदत्ता ‘‘पुन एकदिवसं भुञ्जितुं लभती’’ति वुत्तं । ‘‘ओदिस्सा’’ति सामञ्जतो वुत्तेपि भिक्खूयेव गहेतब्बाति आह ‘‘भिक्खूनयेवा’’ति । पठमं ।

२. गणभोजनसिक्खापदं

२०९. दुतिये पहीनलाभसक्कारस्स हेतुं दस्सेन्तो आह ‘‘सो किरा’’तिआदि । सोति देवदत्तो । ‘‘अहोसी’’ति च ‘‘पाकटो जातो’’ति च योजेतब्बो । अजातसत्तुनाति अजातस्सेयेव पितुराजगस्स सत्तुभावतो अजातसत्तुना, ‘‘मारापेत्वा’’तिपदे कारितकम्मं । राजानन्ति बिम्बिसारराजं, ‘‘मारापेत्वा’’तिपदे धातुकम्मं । अभिमारेति अभिनिलीयित्वा भगवतो मारणत्थाय पेसिते धनुधरे । गूळहपटिच्छन्नोति गुहितो हुत्वा पटिच्छन्नो । परिकथायाति परिगुहनाय कथाय । ‘‘राजानम्पी’’तिपदं ‘‘मारापेसी’’तिपदे धातुकम्मं । पविज्ञीति पवट्टेसि । ततोति ततो वुत्ततो परं उद्विंसूति सम्बन्धो । नगरे निवसन्तीति नागरा । राजाति अजातसत्तुराजा । सासनकण्टकन्तिसासनगस्स कण्टकसदिसत्ता सासनकण्टकं । ततोति

नीहरतो । उपटुानम्पीति उपटुानम्पि, उपटुानत्थायपि वा । अञ्जेपीति राजतो अञ्जेपि । अस्साति देवदत्तस्स । किञ्चिं खादनीयभोजनीयं “दातब्ब”न्ति इमिना योजेतब्बं । किञ्चिं वा अभिवादनादि “कातब्ब”न्ति इमिना सम्बन्धो । कुलेसु विज्ञापेत्वा भुञ्जनस्स हेतुं दस्सेन्तो आह “मा मे”तिआदि । पोसेन्तो हुत्वा भुञ्जतीति सम्बन्धो ।

२११. भत्तं अनधिवासेन्तानं कस्मा चीवरं परित्तं उपज्जतीति आह “भत्तं अगणहन्तान”न्तिआदि ।

२१२. चीवरकारके भिक्खू भत्तेन कस्मा निमन्तेन्तीति आह “गामे”तिआदि ।

२१५. नानावेरज्जकेति एत्थ रञ्जो इदं रज्जं, विसदिसं रज्जं विरज्जं, नानप्पकारं विरज्जं नानाविरज्जं । नानाविरज्जेहि आगता नानावेरज्जका । मञ्जो वुद्धि होतीति आह “नानाविधेहि अञ्जरज्जेहि आगते”ति । अञ्जरज्जेहीति राजगहतो अञ्जेहि रज्जेहि । रञ्जितब्बन्ति रञ्जन्ति वुत्ते निग्गहितस्स अनासनं सन्धाय वुत्तं “नानावेरज्जकेइतिपि पाठो”ति ।

२१८. गणभोजनेति गणस्स भोजनं गणभोजनं, गणभोजनस्स भोजनं गणभोजनं, तस्मिं गणभोजने पाचित्तियन्ति अत्थो । “रत्तूपरतो”तिआदीसु (दी० नि० १.१०; म० नि० १.२९३) विय एकस्स भोजनसद्वस्स लोपो दट्टब्बो । ननु उपोसथे विय द्वे तयो गणो नामाति आह “इध गणो नाम चत्तारो”तिआदि । तेन द्वे तयो गणो नाम न होन्ति, चत्तारो पन आदिं कत्वा तदुत्तरि गणो नामाति दस्सेति । तं पनेतन्ति एत्थ एतसद्वो वचनालङ्कारो द्वीसु सब्बनामेसु पुब्बस्सेव येभुय्येन पथानत्ता । पसवतीति वड्डति, जायतीति अत्थो । वेवचनेन वाति “भत्तेन निमन्तेमि, भोजनेन निमन्तेमो”ति परियायेन वा । भासन्तरेन वाति मूलभासातो अञ्जाय भासाय वा । एकतो निमन्तिता भिक्खूति सम्बन्धो । हीति सच्चं, यस्मा वा । पमाणन्ति कारणं । “चत्तारो”ति लिङ्गविपल्लासं कत्वा “विहारे”तिपदेन योजेतब्बं । ठितेसुयेवाति पदं निद्वारणसमुदायो । एको निमन्तितोति सम्बन्धो ।

चत्तारो भिक्खू विज्ञापेयुन्ति सम्बन्धो । पाटेककन्ति पतिएकस्स भावो पाटेककं, विसुन्ति अत्थो । एकतो वा नानातो वा विज्ञापेयुन्ति सम्बन्धो ।

छविसङ्घाततो बाहिरचम्मतो अब्बन्तरचम्मस्स थूलता “महाचम्मस्सा”ति वुत्तं । फालं एतेसं पादानं सञ्जातन्ति फालिता, उप्पादेन्तीति सम्बन्धो । पहटमत्ते सतीति योजना । लेसेन कप्पन्ति पवत्तं चित्तं लेसकप्पियं ।

सुत्तञ्चाति सूचिपासपवेसनसुत्तञ्च । ननु विसुं चीवरदानसमयो विय चीवरकारसमयोपि अत्थि, कस्मा “यदा तदा”ति वुत्तन्ति आह “विसुं ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । विसुं चीवरदानसमयो विय चीवरकारसमयो नाम यस्मा नत्थि, तस्मा “यदा तदा”ति मया वुत्तन्ति अधिष्पायो । तस्मा यो भिक्खु करोति, तेन भुज्जितब्बन्ति योजना । सूचिवेठनकोति सिब्बनत्थाय द्वे पिलोतिकखण्डे सम्बन्धित्वा सूचिया विज्ञनको । विचारेतीति पञ्चखण्डसत्तरखण्डादिवसेन संविदहति । छिन्दतीति सत्थकेन वा हत्थेन वा छिन्दति । मोघसुत्तन्ति मुखनं मोघो, अत्थतो गहेतब्बछट्टेतब्बट्टाने मुखनचित्तं, तस्स छिन्दनं सुत्तन्ति मोघसुत्तं । आगन्तुकपट्टन्ति दुपट्टचीवरे मूलपट्टस्स उपरि ठपितपट्टं । पच्चागतन्ति पट्टचीवरादीसु लब्धति । बन्धतीति मूलपट्टेन आगन्तुकपट्टं । बन्धति । अनुवातन्ति चीवरं अनुपरियायित्वा वीयति बन्धीयतीति अनुवातं, तं छिन्दति । घट्टेतीति द्वे अनुवातन्ते अञ्जमञ्जं सम्बज्जति । आरोपेतीति चीवरस्स उपरि आरोपेति । तत्थाति चीवरे । सुत्तं करोतीति सूचिपासपवेसनसुत्तं वट्टेति । वलेतीति वट्टित्वा सुत्तवेठनदण्डके आवट्टेति ।

पिफलिकन्ति सत्थकं । तज्हि पियम्पि फालेतीति पिफलि, सायेव पिफलिकन्ति कत्वा पिफलिकन्ति वुच्चति, तं निसेति निसानं करोतीति अत्थो । यो पन कथेति, एतं ठपेत्वाति योजना ।

अद्वानमगस्स द्विगावुतत्ता “अद्वयोजनब्बन्तरे गावुते”ति वुत्तं । अभिरूळहेन भुज्जितब्बन्ति सम्बन्धो । यत्थाति यस्मिं काले । “सन्निपतन्ती”ति बहुकत्तुवसेन वुत्तं । अकुसलं परिवज्जेतीति परिब्बाजको, पब्बज्जवेसं वा परिगगहेत्वा वजति गच्छति पवत्ततीति परिब्बाजको । विना भावपच्चयेन भावत्थस्स जातब्बतो परिब्बाजकभावो परिब्बाजको, तं समापन्नोति परिब्बाजकसमापन्नो । अथ वा परिब्बाजकेसु समापन्नो परियापन्नोति परिब्बाजकसमापन्नो । “एतेस”न्तिपदं “येन केनची”तिपदे निद्वारणसमुदायो ।

२२०. येपि भिक्खु भुज्जन्तीति सम्बन्धो । तत्थाति “द्वे तयो एकतो”तिवचने । अनिमन्तितो चतुर्थो यस्स चतुक्कस्साति अनिमन्तितचतुर्थं, अनिमन्तितेन वा चतुर्थं अनिमन्तितचतुर्थं । एसेव नयो अञ्जेसुपि चतुर्थेसु । इधाति इमस्मिं सासने । निमन्तेतीति अकप्पियनिमन्तनेन निमन्तेति । तेसूति चतूर्सु भिक्खूसु । सोति उपासको । अञ्जन्ति नागतभिक्खुतो अञ्जं, निमन्तितभिक्खुतो वा । तद्वाणप्पत्तन्ति तस्मिं पुच्छनकथनक्खणे पत्तं । हीति वित्थारो । तत्थाति तस्मिं ठाने, गेहे वा । तेहीति करणभूतेहि भिक्खूहि ।

सोति पिण्डपातिको । अनागच्छन्तम्पीति सयं न आगच्छन्तम्पि । लच्छथाति लभिस्सथ ।

सोपीति सामणेरोपि, न पिण्डपातिकोयेवाति अत्थो ।

तत्थाति गिलानचतुर्थे, तेसु चतूर्सु वा । गिलानो इतरेसं पन गणपूरको होतीति योजना ।

गणपूरकत्ताति समयलद्वस्स गणपूरकत्ता । चतुक्कानीति चीवरदानचतुर्थं चीवरकारचतुर्थं अद्वानगमनचतुर्थं नावाभिरुहनचतुर्थं महासमयचतुर्थं, समणभत्तचतुर्थन्ति छ चतुक्कानि । पुरिमेहि मिस्सेत्वा एकादस चतुक्कानि वेदितब्बानि । एको पण्डितो भिक्खु निसिन्नो होतीति सम्बन्धो । तेसूति तीसु भिक्खूसु, गतेसु गच्छतीति योजना । भुत्वा आगन्त्वा ठितेसुपि अनापत्तियेव । कस्मा सब्बेसं अनापत्ति, ननु चत्तारो भिक्खू एकतो गणहन्तीति आह “पञ्चनं ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । भोजनानंयेवाति न यागुखज्जकफलाफलादीनं । तानि चाति येहि भोजनेहि विसङ्गेतं नत्थि, तानि च भोजनानि । तेहीति चतूर्हि भिक्खूहि । तानीति यागुआदीनि । इतीति तस्मा अनापत्तिन्ति योजना ।

कोचि पेसितो अपणिडतमनुस्सो वदतीति योजना । कत्तुकामेन पेसितोति सम्बन्धो । भत्तं गण्हथाति वाति वासद्वे “ओदनं गण्हथ, भोजनं गण्हथ, अन्नं गण्हथ, कुरं गण्हथा”ति वचनानिपि सङ्घण्हाति । निमन्तनं सादियन्तीति नेमन्तनिका । पिण्डपाते धुतङ्गे नियुत्ताति पिण्डपातिका । पुनदिवसे भन्तेति वुत्तेति योजना । हरित्वाति अपनेत्वा । ततोति ततो वदनतो परन्ति सम्बन्धो । विक्खेपन्ति विविधं खेपं । तेति असुका च असुका च गामिका । भन्तेति वुत्तेति योजना । सोपीति अपणिडतमनुस्सोपि, न गामिकायेवाति अत्थो । कस्मा न लभामि भन्तेति वुत्तेति योजना । एवं “कथं निमन्तेसु भन्ते”ति एत्थापि । ततोति तस्मा कारणा । एसाति एसो गामो । तन्ति भूमत्थे चेतं उपयोगवचनं, तस्मिं गामे चरथाति हि अत्थो । किं एतेनाति एतेन पुच्छनेन किं पयोजनं । एत्थाति पुच्छने । मा पमज्जित्याति वदतीति सम्बन्धो । दुतियदिवसेति निमन्तनदिवसतो दुतियदिवसे । धुरगामेति पथानगामे, अन्तिकगामे वा । भावो नाम किरियत्ता एकोयेव होति, तस्मा कत्तारं वा कम्मं वा सम्बन्धं वा अपेक्षित्वा बहुवचनेन न भवितब्बं, तेन वुत्तं “न दुब्बर्चेहि भवितब्ब”न्ति । तेसूति गामिकेसु

भोजेन्तेसूति सम्बन्धो । असनसालायन्ति भोजनसालायं । सा हि असति भुञ्जति एत्थाति असना, सलन्ति पविसन्ति अस्सन्ति साला, असना च सा सालाचेति असनसालाति अत्थेन “असनसाला”ति वुच्चति ।

अथ पनाति ततो अज्जथा पन । अपादानत्थो हि अथसद्वो । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठाने अन्तरवीथिआदीसूति अत्थो । पटिकच्छेवाति पठमं कत्वा एव । भिक्खूसु गामतो अनिक्खन्तेसु पगेवाति वुत्तं होति । न वट्टतीति “भत्तं गणहथा”ति पहिणत्ता न वट्टति । ये पन मनुस्सा भोजेन्तीति सम्बन्धो । निवत्तथाति वुत्तपदेति “निवत्तथा”ति वुत्ते किरियापदे । यस्स कस्सचि होतीति यस्स कस्सचि अत्थाय होतीति योजना । निवत्तितुं वट्टतीति “भत्तं गणहथा”ति अवुत्तत्ता निवत्तितुं वट्टति । सम्बन्धं कत्वाति “निवत्तथ भन्ते”ति भन्तेसद्वेन अब्यवहितं कत्वा । निसीदथ भन्ते, भत्तं गणहथाति भन्तेसद्वेन ब्यवहितं कत्वा वुत्ते “निसीदथा”तिपदे निसीदितुं वट्टति । अथ भन्तेसद्वेन ब्यवहितं अकत्वा “निसीदथ, भत्तं गणहथा”ति सम्बन्धं कत्वा वुत्ते निसीदितुं वट्टति । इच्चेतं नयं अतिदिसति “एसेव नयो”तिइमिनाति । दुतियं ।

३. परम्परभोजनसिक्खापदं

२२१. ततिये “न खो...पे०... करोन्ती”तिपाठस्स अत्थसम्बन्धं दस्सेन्तो आह “येन नियामेना”तिआदि । तत्थ “येन नियामेना”तिइमिना “यथयिमे मनुस्सा”ति एत्थ यथासद्वस्स यंसद्वत्थभावं दस्सेति । तेनाति तेन नियामेन । इमिना यथासद्वस्स नियमनिद्विभावं दस्सेति । “जायती”तिइमिना किरियापाठसेसं दस्सेति । “सासनं वा दानं वा”तिपदेहि इदंसद्वस्स अत्थं दस्सेति । बुद्धप्पमुखे सङ्घेति सम्पदानत्थे चेतानि भुम्मवचनानि, बुद्धप्पमुखस्स सङ्घस्स दानं वाति अत्थो । “परित्त”तिइमिना ओरकसद्वस्स अत्थं दस्सेति । “लामक”तिइमिना परित्तसद्वस्स परिवारत्थं निवत्तेति । किरो एव पतिभावे नियुत्तो किरपतिकोति अत्थं दस्सेन्तो आह “किरपतिकोति एत्था”ति आदि । सोति किरपतिको । कम्मं कारेतीति सम्बन्धो । उपचारवसेनाति वोहारवसेन, उपलक्खणवसेन, पधानवसेन वाति अत्थो । न केवलं बदरायेव, अञ्जेपि पन बहू खादनीयभोजनीया पटियत्ताति अधिष्पायो । बदरेन मिस्सो बदरमिस्सो, बदरसाळवोति आह “बदरसाळवेना”ति । बदरचुणेन मिस्सो मधुसक्खरादि “बदरसाळवो”ति वुच्चति ।

२२२. उद्धं सूरो उगगतो अस्मिं कालेति उस्सूरोति वुत्ते अतिदिवाकालोति आह “अतिदिवा”ति ।

२२६. अयं भत्तविकप्पना नाम वट्टतीति योजना । पञ्चसु सहधम्मिकेसूति निद्वारणसमुदायो, इत्थन्नामस्साति सम्बन्धो । यदि पन सम्मुखापि विकप्पितुं वट्टति, तदा अत्तना सह ठितस्स भगवतो कस्मा न विकप्पेतीति आह “सा चाय”तिआदि । सा अयं विकप्पना सङ्घहिताति सम्बन्धो । कस्मा भगवतो विकप्पेतुं न वट्टतीति आह “भगवति ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । सङ्घेन कतन्ति सम्बन्धो ।

२२९. “द्वे तयो निमन्तने”तिपदानि लिङ्गविपल्लासानीति आह “द्वे तीणि निमन्तनानी”ति । निमन्तितब्बो एतेहीति निमन्तनानि भोजनानि भुञ्जतीति सम्बन्धो । द्वे तीणि कुलानि आकिरन्तीति योजना । सूपब्यञ्जनन्ति सूपो च ब्यञ्जनञ्च सूपब्यञ्जनं । अनापत्ति एकतो मिस्सितत्ताति अधिष्पायो । मूलनिमन्तनन्ति पठमनिमन्तनं भोजनं । अन्तोति हेट्टा । एकम्पि कबलन्ति एकम्पि आलोपं । यथा तथा वाति येन वा तेन वा आकारेन । तत्थाति तस्मिं भोजने । रसं वाति खीरतो अञ्जं रसं वा । येन खीररसेन अज्ञोत्थं भत्तं एकरसं होति, तं खीरं वा तं रसं वा आकिरन्तीति योजना । यंसद्वो हि उत्तरवाक्ये ठितो पुब्बवाक्ये तंसदं अवगमयति । खीरेन संसदुं भत्तं खीरभत्तं । एवं रसभत्तं । अञ्जेपीति खीरभत्तरसभत्तदायकतो

अञ्जेपि । अनापत्ति भत्तेन अमिस्सितत्ताति अधिष्पायो । “भुञ्जन्तेना” तिपदं “भुञ्जितु” न्तिपदे भावकत्ता । सप्पिपायासेपीति सप्पिना च पायासेन च कते भत्तेपि ।

तस्साति महाउपासकस्स । आपत्तीति च वृद्धतीति च द्विन्नं अटुकथावादानं युत्तभावं महापच्चरिवादेन दस्सेतुं वुत्तं “महापच्चरिय” न्तिआदि । द्वे अटुकथावादा हि सन्धायभासितमत्तमेव विसेसा, अत्थतो पन एका । महापच्चरियं वुत्तन्ति सम्बन्धो । एकोवाति कुम्भिया एकोव । परम्परभोजनन्ति परस्स परस्स भोजनं । निमन्तितम्हाति अहं निमन्तितो अम्हि ननूति अत्थो । आपुच्छित्वापीति महाउपासकं आपुच्छित्वापि ।

सोति अनुमोदको भिक्खु । तन्ति भिक्खुं । अञ्जोति अञ्जतरो । किन्ति कस्मा । निमन्तितत्ताति निमन्तितभावतो ।

सकलेन गामेन निमन्तितोपि एकतो हुत्वाव निमन्तितस्स कप्पति, न विसुं विसुन्ति आह “एकतो हुत्वा” ति । पूरोपीति समादपेत्वा पुञ्जं करोन्तानं समूहेपि । “निमन्तियमानो” तिपदस्स निमन्तनाकारं दस्सेन्तो आह “भत्तं गण्हा” ति । यदगेनाति यं अगेन येन कोट्टासेनाति अत्थो । द्वीसु थेरवादेसु महासुमत्थेरवादोव युत्तोति सो पच्छा वुत्तोति । ततियं ।

४. काणमातासिक्खापदं

२३०. चतुर्थे “नकुलमाताति” आदीसु (अ० नि० १.२६६; अ० नि० अट० १.१.२६६) नकुलस्स भगवतो माता नकुलमाताति च नकुलञ्च भगवतो तं माता चाति नकुलमाताति च अत्थो सम्भवति, “उत्तरमाताति” आदीसु उत्तराय माता उत्तरमाताति अत्थोयेव सम्भवति । तेसु “उत्तरमाता” तिपदस्सेव “काणमाता” तिपदस्स काणाय माता काणमाताति अत्थोयेव सम्भवतीति आह “काणाय माता” ति । तस्सा धीतुया “काणा” तिनामेन विस्सुतभावं दस्सेन्तो आह “सा किरा” ति आदि । साति दारिका विस्सुता अहोसीति सम्बन्धो । अस्साति महाउपासिकाय । ये येति पुरिसा । “रागेन काणा होन्ती” तिइमिना कणन्ति निमिलन्ति रागेन पुरिसा एतायाति काणाति अत्थं दस्सेति । तस्साति काणाय । आगतन्ति एत्थ भावत्ये तोति आह “आगमन” न्ति । अधिष्पायोति “किस्मिं विया” तिपदस्स, काणमाताय वा अधिष्पायो । रित्ताति तुच्छा, सुञ्जाति अत्थो । “अस्मिं गमने” तिइमिना बाहिरत्थसमासं दस्सेति । “अरियसाविका” ति आदिना अरियानं भिक्खूहि अपटिविभत्तभोगं दस्सेति । न केवलं किञ्चिपरिक्खयं अगमासि, अथ खो सब्बन्ति आह “सब्बं परिक्खयं अगमासी” ति । काणापीति पिसद्वो न केवलं मातायेव मगफलभागिनी अहोसि, अथ खो काणापि सोतापन्ना अहोसीति दस्सेति । सोपि पुरिसोति काणाय पतिभूतो सोपि पुरिसो । पक्तिद्वानेयेवाति जेडुकपजापतिद्वानेयेव ।

२३१. इमस्मिं पन वत्थुस्मिन्ति इमस्मिं पूववत्थुस्मिं । एतन्ति पाथेय्यवत्थुं । अरियसावकत्ताति अरियभूतस्स सावकस्स भावतो, अरियस्स वा सम्मासम्बुद्धस्स सावकभावतो ।

२३२. पहेणकपण्णाकारसद्वानं अञ्जमञ्जवेवचनत्ता वुत्तं “पहेणकत्थायाति पण्णाकारत्थाया” ति । इधाति “पूवेहि वा” तिपदे, सिक्खापदे वा । बद्धसत्तूति मधुसक्खरादीहि मिस्सेत्वा बद्धसत्तु । थूपीकतन्ति थूपीकतं कत्वा ।

“द्वन्तिपत्तपूरे” तिपदस्स विसेसनुत्तरभावं दस्सेतुं वुत्तं “पूरे पत्ते” ति । द्वे वा तयो वा पत्ताति द्वन्तिपत्ता, वासद्वत्थे सङ्ख्योभयबाहिरत्थसमासो, तिसद्वपरत्ता द्विस्स च अकारो होति, द्वन्तिपत्ता च ते पूरा चाति द्वन्तिपत्तपूरा, ते द्वन्तिपत्तपूरे गहेत्वाति योजना । “आचिक्खितब्ब” न्ति वुत्तवचनस्स आचिक्खनाकारं दस्सेन्तो आह “अत्र मया” ति आदि । तेनापीति दुतियेनापि । पठमभिक्खु एकं गहेत्वा दुतियभिक्खुस्स आरोचनञ्च दुतियभिक्खु एकं गहेत्वा ततियभिक्खुस्स आरोचनञ्च

अतिदिसन्तो आह “येना”ति आदि। तत्थ येनाति पठमभिक्खुना। पटिक्कमन्ति भुज्जीत्वा एत्थाति पटिक्कमन्ति वुते असनसालाव गहेतब्बाति आह “असनसाल”न्ति। यथाति यस्सं असनसालायं। मुखोलोकनं न वट्टरीति आह “अत्तनो”ति आदि। अञ्जत्थाति पटिक्कमनतो अञ्जत्थ। अस्साति भिक्खुस्स।

“संविभजितब्ब”न्ति वुत्तवचनस्स संविभजनाकारं दस्सेतुं वुतं “सचे तयो”ति आदि। यथामित्तन्ति यस्स यस्स मित्तस्स। अकामाति न कामेन। कारणत्थे चेतं निस्सक्कवचनं।

२३५. अन्तरामगेति मगस्स अन्तरो अन्तरामगो, सुखुच्चारणत्थं मज्जे दीघो, तस्मिं। बहुम्पि देन्तानं एतेसं जातकपवारितानं बहुम्पि पटिगणहन्तस्साति योजना। अटुकथासु पन वुत्तन्ति सम्बन्धो। अटुकथानं वचनं पाठ्या न समेतीति। चतुर्थं।

५. पठमपवारणसिक्खापदं

२३६. पञ्चमे पवारिताति एत्थ वस्संवुत्थपवारणा, पच्चयपवारणा, पटिक्खेपपवारणा, यावदत्थपवारणा चाति चतुर्ब्बधासु पवारणासु यावदत्थपवारणा च पटिक्खेपपवारणा चाति द्वे पवारणा अधिष्ठेताति दस्सेन्तो आह “ब्राह्मणेना”ति आदि। ब्राह्मणेन पवारिताति सम्बन्धो। सयन्ति ततियन्तनिपातो “पवारिता”तिपदेन सम्बन्धो। चसद्वे अञ्जत्थ योजेतब्बो यावदत्थपवारणाय च पटिक्खेपपवारणाय चाति। पटिमुखं अत्तनो गेहं विसन्ति पविसन्तीति पटिविस्सकाति वुते आसन्नगेहवासिका गहेतब्बाति आह “सामन्तघरवासिके”ति।

२३७. उद्भङ्गमो रवो ओरवो, सोयेव सद्वे ओरवसद्वे, काकानं ओरवसद्वे ककोरवसद्वोति दस्सेन्तो आह “काकान”न्ति आदि।

२३९. तवन्तुपच्चयस्स अतीतत्थभावं दस्सेतुं वुतं “तत्थ चा”ति आदि। तत्थाति “भुत्तवा”तिपदे। यस्मा येन भिक्खुना अज्ञोहरितं होति, तस्मा सो “भुत्तावी”ति सङ्ख्यं गच्छतीति योजना। सङ्घादित्वाति दन्तोहि चुण्णं कत्वा। तेनाति तेन हेतुना। अस्साति “भुत्तावी”तिपदस्स। पवरेति पटिक्खिपतीति पवारितो भिक्खूति दस्सेन्तो आह “कतपवारणो”ति। सोपि चाति सो पटिक्खेपो च होतीति सम्बन्धो। अस्साति “पवारितो”तिपदस्स। तत्थाति “असनं पञ्चायती”ति आदिवचने। यस्मा भुत्तावीतिपि सङ्ख्यं गच्छति, तस्मा न पस्सामाति योजना। “असनं पञ्चायती”ति पदभाजनिया “भुत्तावी”ति मातिकापदस्स असंसन्दनभावं दस्सेतुं वुतं “असनं पञ्चायतीति इमिना”ति आदि। यज्चाति यज्च भोजनं। दिरत्तादीति एत्थ आदिसद्वेन पञ्चादिवचनं सङ्घण्हाति। एतन्ति “भुत्तावी”तिपदं।

“असनं पञ्चायती”ति आदीसु विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति सम्बन्धो। “पञ्चायती”ति एत्थ जाधातुया खायनत्थं दस्सेतुं वुतं “दिस्सती”ति। “हत्थपासे”तिपदस्स द्वादसहत्थप्पमाणो हत्थपासो नाधिष्ठेतोति आह “अटुतेय्यहत्थप्पमाणे”ति। वाचाय अभिहरणं नाधिष्ठेतं। तेनाह “कायेना”ति। अभिहरतीति अभिमुखं हरति। तन्ति भोजनं। एतन्ति पञ्चङ्गभावं, “पञ्चहि...पे० ... पञ्चायती”ति वचनं वा।

तत्राति “असनं पञ्चायती”ति आदिवचने। अस्सातीति कीयादिगणत्ता, तस्स च एकक्खरधातुता सकारनकारानं संयोगो दट्टब्बो। तन्ति भोजनं। उन्दति पसवति भुज्जन्तानं आयुबलं जनेतीति ओदनो। यवादयो पूर्तिं कत्वा कतत्ता कुच्छितेन मसीयतीति आमसीयतीति कुमासो। सचति समवायो हुत्वा भवतीति सन्तु। व्यज्जनत्थाय मारेतब्बोति मच्छो।

मानीयति भुञ्जन्तेहीति मंसं । तत्थाति ओदनादीसु पञ्चसु भोजनेसु । सारो अस्सत्थि अञ्जेसं धञ्जानन्ति साली । वहति भुञ्जन्तानं जीवितन्ति वीहि । यवति अमिस्सितोपि मिस्सितो विय भवतीति यवो । गुधति परिवेठति मिलक्खभोजनत्ताति गोधुमो । सोभनसीसत्ता कमनीयभावं गच्छतीति कहु । महन्तसीसत्ता, मधुररसनाळत्ता च वरीयति पत्थीयति जनेहीति वरको । कोरं रुधिरं दूसति भुञ्जन्तानन्ति कुदूसको । निब्बत्तो ओदनो नामाति सम्बन्धो । तत्थाति सत्तसु धञ्जेसु । सालीतीति एत्थ इतिसद्वो नामपरियायो । साली नामाति अत्थो । एसेव नयो ‘वीहीती’तिआदीसुपि ।

एत्थाति तिणधञ्जजातीसु । नीवारो सालिया अनुलोमो, वरकचोरको वरकस्स अनुलोमो । अम्बिलपायासादीसूति एत्थ आदिसदेन खीरभत्तादयो सङ्घणहन्ति । ओधीति अवधि, मरियादोति अत्थो । सो हि अवहीयति चजीयति अस्माति ओधीति वुच्चति ।

योपि पायासो वा यापि अम्बिलयागु वा ओधिं न दस्सेति, सो पवारणं न जनेतीति योजना । पयेन खीरेन कतत्ता पायासो । पातब्बस्स, असितब्बस्स चाति द्विन्नं व्युप्पत्तिनिमित्तानं सम्भवतो वा पायासोति वुच्चति । उद्धनतोति चुल्लितो । सा हि उपरि धीयन्ति ठपियन्ति थाल्यादयो एत्थाति उद्धनन्ति वुच्चति । आवज्जित्वाति परिणामेत्वा । घनभावन्ति कथिनभावं । एत्थापि वाक्ये ‘यो सो’ति पदानि योजेतब्बानि । पुब्बेति अब्बुण्हकाले । निमन्तनेति निमन्तनद्वाने । भत्ते आकिरित्वा देन्तीति सम्बन्धो । यापनं गच्छति इमायाति यागु । किञ्चापि तनुका होति, तथापीति योजना । उदकादीसूतिआदिसदेन किञ्जिकखीरादयो सङ्घणहन्ति । यागुसङ्घहमेव गच्छति, कस्मा? उदकादीनं पक्कुथितत्ताति अधिष्पायो । तस्मिं वाति सभत्ते, पक्कुथितउदकादिके वा । अञ्जस्मिं वाति पक्कुथितउदकादितो अञ्जस्मिं उदकादिके वा । यत्थ यस्मिं उदकादिके पक्खिपन्ति, तं पवारणं जनेतीति योजना ।

सुद्धरसकोति मच्छमंसखण्डन्हारूहि अमिस्सो सुद्धो मच्छादिरसको । रसकयागूति रसकभूता द्रवभूता यागु । घनयागूति कथिनयागु । एत्थाति घनयागुयं । पुफ्फिअत्थायाति पुफ्फं फुल्लं इमस्स खज्जकस्साति पुफ्फी, पुफ्फिनो अत्थो पयोजनं पुफ्फिअत्थो, तदत्थाय कतन्ति सम्बन्धो । ते तण्डुलेति ते सेदिततण्डुले । अचुण्णत्ता नेव सत्तुसङ्ख्यं, अपकक्ता न भत्तसङ्ख्यं गच्छन्ति । तेहीति सेदिततण्डुलेहि । ते तण्डुले पचन्ति, करोन्तीति सम्बन्धो ।

‘यवेही’ति बहुवचनेन सत्त धञ्जानिपि गहितानि । एस नयो सालिवीहियवेहीति एत्थापि । थुसेति धञ्जतचे । पलापेत्वाति पटिक्कमापेत्वा । तन्ति चुण्णं गच्छतीति सम्बन्धो । खरपाकभज्जितानन्ति खरो पाको खरपाको, खरपाकेन भज्जिता खरपाकभज्जिता, तेसं । न पवारेन्ति असत्तुसङ्घहत्ताति अधिष्पायो । कुण्डकम्पीति कणम्पि । पवारेति सत्तुसङ्घहत्ताति अधिष्पायो । तेहीति लाजेहि । सुद्धखज्जकन्ति पिद्वेहि अमिस्सितं सुद्धं फलाफलादिखज्जकं । यागुं पिवन्तस्स देन्तीति योजना । तानीति द्वे मच्छमंसखण्डानि । न पवारेति द्विन्नं मच्छमंसखण्डानं अखादितत्ताति अधिष्पायो । ततोति द्वेमच्छमंसखण्डतो नीहरित्वा एकन्ति सम्बन्धो, तेसु वा । सोति खादको भिक्खु । अञ्जन्ति द्वीहि मच्छमंसखण्डेहि अञ्जं पवारणपहोनकं भोजनं ।

अवत्थुतायाति पवारणाय अवत्थुभावतो । तं वित्थारेन्तो आह ‘यं ही’ति । हिसद्वो वित्थारजोतको । यन्ति मंसं । इदं पनाति इदं मंसं पन । पटिक्खित्तमंसं कपियभावतो अपटिक्खिपितब्बद्वाने ठितत्ता पटिक्खित्तम्पि मंसभावं न जहाति । ननु खादितमंसं पन अकपियभावतो पटिक्खिपितब्बद्वाने ठितत्ता खादियमानम्पि मंसभावं जहातीति आह ‘यं पना’तिआदि । कुलदूसककम्मज्च वेज्जकम्मज्च उत्तरिमनुस्सधम्मारोचनज्च सादितरूपियज्च कुल...पे०... रूपियानि, तानि आदीनि येसं कुहनादीनन्ति कुल...पे०... रूपियादयो, तेहि । सब्बत्थाति सब्बेसु वारेसु ।

एवन्तिआदि निगमननिदस्सनं । तन्ति भोजनं । यथाति येनाकारेन । येन अज्ञोहटं होति, सो पटिक्खिपति पवारेतीति योजना । कथचीति किस्मिज्ज्य पत्तादिके । तस्मिं चे अन्तरेति तस्मिं खणे चे । अञ्जत्राति अञ्जस्मिं ठाने । पत्ते विज्जमानभोजनं अनज्ञोहरितुकामो होति यथा, एवन्ति योजना । हीति सच्चं । सब्बत्थाति सब्बेसु पदेसु । तत्थाति कुरुन्दीयं । आनिसदस्साति आगम्म निसीदति एतेनाति आनिसदो, तस्स पच्छिमन्ततोति सम्बन्धो । पण्हिअन्ततोति पसति ठितकाले वा गमनकाले वा भूमिं फुसतीति पण्ही, तस्स अन्ततो । “दायकस्सा”तिपदं “पसारितहत्थ”न्ति पदेन च “अङ्ग”न्ति पदेन च अवयवीसम्बन्धो । हत्थपासोति हत्थस्स पासो समीपो हत्थपासो, हत्थो पसति फुसति अस्मिं ठानेति वा हत्थपासो, अडूतेय्यहत्थो पदेसो । तस्मिन्ति हत्थपासे ।

उपनामेतीति समीपं नामेति । अनन्तरनिसिन्नोपीति हत्थपासं अविजहित्वा अनन्तरे ठाने निसिन्नोपि भिक्खु वदतीति योजना । भत्तपच्छिन्ति भत्तेन पक्खितं पच्छिं । ईसकन्ति भावनपुंसकं । उद्धरित्वा वा अपनामेत्वा वाति सम्बन्धितब्बं । दूरेति नवासने । इतोति पत्ततो । गतो दूतोति सम्बन्धो ।

परिवेसनायाति परिवेसनत्थाय, भत्तगे वा । तत्राति अस्मिं परिवेसने । तन्ति भत्तपच्छिं । फुट्टमत्तावाति फुसियमत्ताव । कटच्छुना उद्घटभत्ते पन पवारणा होतीति योजना । हीति सच्चं, यस्मा वा । तस्साति परिवेसकस्स । अभिहटे पटिक्खितत्ताति अभिहटस्स भत्तस्स पटिक्खित्तभावतो ।

“कायेन वाचाय वा पटिक्खिपन्तस्स पवारणा होती”ति सङ्घेनेन वुत्तमत्थं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “तत्था”तिआदि । तत्थाति तेसु कायवाचापटिक्खेपेसु । मच्छिकबीजनिन्ति मक्खिकानं उत्तासनिं बीजनिं । खकारस्स हि छकारं कत्वा “मच्छिका”ति वुच्यति “सच्छिकत्वा”तिआदीसु विय (अ० निं० ३.१०३) । एत्थ हि “सक्खिकत्वा”ति वत्तब्बे खकारस्स छकारो होति ।

एको वदतीति सम्बन्धो । अपनेत्वाति पत्ततो अपनेत्वा । एत्थाति वचने । कथन्ति केनाकारेन होतीति योजना । वदन्तस्स नामाति एत्थ नामसद्वो गरहत्थो “अत्थी”तिपदेन योजेतब्बो । अत्थि नामाति अत्थो । इतोपीति पत्ततोपि । तत्रापीति तस्मिं वचनेपि ।

समंसकन्ति मंसेन सह पवत्तं । रसन्ति द्रवं । तन्ति वचनं । पटिक्खिपतो होति । कस्मा? मच्छो च रसो च मच्छेन मिस्सो रसो चाति अत्थस्स सम्भवतो । इदन्ति वत्थुं । मंसं विसुं कत्वाति “मंसस्स रसं मंसरस”न्ति मंसपदत्थस्स पधानभावं अकत्वा, रसपदत्थस्सेव पधानभावं कत्वाति अत्थो ।

आपुच्छन्तन्ति “मंसरसं गण्हथा”ति आपुच्छन्तं । तन्ति मंसं । करम्बकोति मिस्सकाधिवचनमेतं । यज्हि अञ्जेन अञ्जेन मिस्सेत्वा करोन्ति, सो “करम्बको”ति वुच्यति । अयं पनेत्थ वचनत्थो — करोति समूहं अवयविन्ति करो, करीयति वा समूहेन अवयविनाति करो, अवयवो, तं वकति आददातीति करम्बको, समूहो । “कदम्बको”तिपि पाठो, सोपि युत्तोयेव अनुमतत्ता पण्डितेहि । अभिधानेपि एवमेव अत्थी । अत्थो पन अञ्जथा चिन्तेतब्बो । इमस्मिं वा अत्थे रकारस्स दकारो कातब्बो । मंसेन मिस्सो, लक्खितो वा करम्बको मंसकरम्बको । न पवारेतीति येसं केसज्ज्य मिस्सकत्ता न पवारेति । पवारेतीति मंसेन मिस्सितत्ता पवारेति ।

यो पन पटिक्खिपति, सो पवारितोव होतीति योजना । निमन्तनेति निमन्तनद्वाने । हीति सच्चं । तत्थाति कुरुन्दियं ।

येनाति येन भत्तेन। एत्थाति “यागुं गण्हथा”तिआदिवचने। अधिष्पायोति अटुकथाचरियानं अधिष्पायो। एत्थाति “यागुमिस्सकं गण्हथा”तिआदिवचने। दुहसन्ति दुक्करं दस्सनं। इदज्ञाति “मिस्सकं गण्हथा”तिवचनञ्च। न समानेतब्बन्ति समं न आनेतब्बं, समानं वा न कातब्बं। हीति सच्चं, यस्मा वा। इदं पनाति मिस्सकं पन। एत्थाति मिस्सके। विसुं कत्वाति रसखोरसप्पीनि आवेणि कत्वा। तन्ति रसादिं।

कद्दीयति मद्दीयतीति कद्दमो। उन्दति पसवति वडूतीति उदकं। उन्दति वा क्लेदनं करोतीति उदकं, निलीने सत्ते गुपति रक्खतीति गुम्बो, गुहति संवरतीति वा गुम्बो। अनुपरियायन्तेनाति अनुक्कमेन परिवत्तित्वा आयन्तेन। तन्ति नावं वा सेतुं वा। मज्जान्हिकन्ति अहस्स मज्जं मज्जन्हं, अहसदस्स न्हादेसो, मज्जन्हं एव मज्जान्हिकं। पोत्थकेसु पन मज्जान्हिकन्ति पाठो अत्थि, सो अपाठोयेव। यो ठितो पवारेति, तेन ठितेनेव भुज्जितब्बन्ति योजना। आनिसदन्ति पीठे फुट्टुआनिसदमंसं। अचालेत्वाति अचावेत्वा। अयमेव वा पाठो। उपरि च पस्सेसु च अमोचेत्वाति वुत्तं होति। अदिन्नादाने विय ठानाचावनं न वेदितब्बं। संसरितुन्ति संसब्बितुं। नन्ति भिक्खुं।

अतिरेकं रिचति गच्छतीति अतिरित्तं, न अतिरित्तं अनतिरित्तन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “न अतिरित्त”न्ति। “अधिक”न्तिइमिना अतिरित्तसदस्स अतिसुञ्जत्थं निवत्तेति। अधि हुत्वा एति पवत्ततीति अधिकं। तं पनाति अनतिरित्तं पन होतीति सम्बन्धो। तत्थाति “अकप्पियकत”न्तिआदिवचने। वित्थारो एवं वेदितब्बोति योजना। तत्थाति अतिरित्तं कातब्बेसु वत्थूसु। यं फलं वा यं कन्दमूलादि वा अकतन्ति योजना। अकप्पियभोजनं वाति कुलदूसककम्मादीहि निब्बतं अकप्पियभोजनं वा अत्थीति सम्बन्धो। योति विनयधरो भिक्खु। तेन कतन्ति योजना। “भुत्ताविना पवारितेन आसना वुद्धितेन कत”न्तिवचनतो भुत्ताविना अपवारितेन आसना वुद्धितेन कतब्बन्ति सिद्धं। तस्मा पाठो अद्भानं गच्छन्तेसु द्वीसु एको पवारितो, तस्स इतरो पिण्डाय चरित्वा लङ्घं भिक्खं अत्तना अभुत्वापि “अलमेतं सब्ब”न्ति कातुं लभति एव। यन्ति खादनीयभोजनीयं। “तदुभयम्पी”तिइमिना अतिरित्तञ्च अतिरित्तञ्च अतिरित्तं, न अतिरित्तं अनतिरित्तन्ति अत्थं दस्सेति।

तस्मेवाति अनतिरित्तस्सेव। एत्थाति अनतिरित्ते, “कप्पियकत”न्ति आदीसु सत्तसु विनयकम्माकारेसु वा। अनन्तरेति विनयधरस्स अनन्तरे आसने। पत्ततो नीहरित्वाति सम्बन्धो। तत्थेवाति भुज्जनद्वानेयेव। तस्साति निसिन्नस्स। तेनाति भत्तं आनेन्तेन भिक्खुना भुज्जितब्बन्ति योजना। “निसिन्नेन भिक्खुना”ति कारितकम्मं आनेतब्बं। कस्मा “हत्थं धोवित्वा”ति वुत्तन्ति पुच्छन्तो आह “कस्मा”ति। हीति कारणं। यस्मा अकप्पियं होति, तस्मा हत्थं धोवित्वाति मया वुत्तन्ति अधिष्पायो। तस्साति भत्तं आनेन्तस्स। येनाति विनयधरेन। पुन येनाति एवमेव। यज्ञाति खादनीयभोजनीयज्ञ। येन विनयधरेन पठमं अकतं, तेनेव कत्तब्बं। यज्ञ खादनीयभोजनीयं पठमं अकतं, तज्जेव कत्तब्बन्ति वुत्तं होति। तत्थाति पठमभाजने। हीति सच्चं। पठमभाजनं सुद्धं धोवित्वा कतम्पि निद्वोसमेव। तेन भिक्खुनाति पवारितेन भिक्खुना।

कुण्डेपीति उक्खलियम्पि। सा हि कुडति ओदनादिं दाहं करोतीति कुण्डोति वुच्चति। तन्ति अतिरित्तकतं खादनीयभोजनीयं। येन पनाति विनयधरेन पन। भिक्खुं निसीदापेन्तीति सम्बन्धो। मङ्गलनिमन्तनेति मङ्गलत्थाय निमन्तनद्वाने। तत्थाति मङ्गलनिमन्तने। करोन्तेनाति करोन्तेन विनयधरेन।

गिलानेन भुज्जितावसेसमेव न केवलं गिलानातिरित्तं नाम, गिलानं पन उद्दिस्स आभतं गिलानातिरित्तमेव नामाति दस्सेन्तो आह “न केवल”न्तिआदि। यंकिज्चि गिलानन्ति उपसम्पन्नं वा अनुपसम्पन्नं वा यंकिज्चि गिलानं। यं दुक्करं वुत्तं, तं असंसद्वसेन वुत्तन्ति योजना। अनाहारत्थायाति पिपासच्छेदनआबाधवृपसमत्थाय।

२४१. सति पच्चयेति एत्थ पच्चयस्स सरूपं दस्सेतुं ‘पिपासाय सती’ति च “आबाधे सती”ति च वुत्तं । तेन तेनाति सत्ताहकालिकेन च यावजीविकेन च । तस्साति आबाधस्स । इदं पदं “उपसमनत्थ”न्ति एत्थ समुधातुया सम्बन्धे सम्बन्धो, युपच्चयेन सम्बन्धे कम्मन्ति दहुब्बन्ति । पञ्चमं ।

६. दुतियपवारणसिक्खापदं

२४२. छट्टे न आचरितब्बोति अनाचारोति वुत्ते पण्णतिवीतिक्कमोति आह “पण्णतिवीतिक्कम”न्ति । “करोती”तिइमिना “अत्तानमाचरती”तिआदीसु विय चरसद्वो करसदत्थोति दस्सेति । उपनन्धीति एत्थ उपसद्वो उपनाहत्थो, नहधातु बन्धनत्थोति दस्सेन्तो आह “उपनाह”न्तिआदि । जनितो उपनाहो येनाति जनितउपनाहो । इमिना “उपनन्धो”ति पदस्स उपनहतीति उपनन्धोति कथुत्थं दस्सेति ।

२४३. अभिहट्टन्ति एत्थ तुपच्चयो त्वापच्चयत्थोति आह “अभिहरित्वा”ति । पदभाजने पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । साधारणमेव अत्थन्ति योजना । अस्साति भिक्खुस्स । तीहाकारेहीति सामं जाननेन च अञ्जेसमारोचनेन च तस्सारोचनेन चाति तीहि कारणेहि । आसादीयते मङ्कुं करीयते आसादनं, तं अपेक्खो आसादनापेक्खोति दस्सेन्तो आह “आसादन”न्तिआदि ।

यस्स अत्थाय अभिहट्टन्ति सम्बन्धो । इतरस्साति अभिहारकतो अञ्जस्स भुत्तस्साति । छट्टं ।

७. विकालभोजनसिक्खापदं

२४७. सत्तमे गिरिम्हीति पब्बतम्हि । सो हि हिमवमनादिवसेन जलं, सारभूतानि च भेसज्जादिवत्थूनि गिरति निगिरतीति गिरीति वुच्चति । अगगसमज्जोति उत्तमसमज्जो । इमेहि पदेहि अगगो समज्जो अगगसमज्जो, गिरिम्हि पवतो अगगसमज्जो गिरगगसमज्जोति अत्थं दस्सेति । समज्जोति च सभा । सा हि समागमं अजन्ति गच्छन्ति जना एत्थाति समज्जोति वुच्चति । ‘गिरिस्स वा’तिआदिना गिरिस्स अगगो कोटि गिरगगो, तस्मिं पवतो समज्जो गिरगगसमज्जोति अत्थो दस्सितो । सोति गिरगगसमज्जो । भविस्सति किराति योजना । भूमिभागेति अवयविआधारो, सन्निपततीति सम्बन्धो । नटञ्च नाटकञ्च नटनाटकानि । “नच्चं गीतं वादितञ्चा”ति इदं तयं “नाटक”न्ति वुच्चति । तेसन्ति नटनाटकानं । दस्सनत्थन्ति दस्सनाय च सवनाय च । सवनम्पि हि दस्सनेनेव सङ्घहितं । अपञ्जत्ते सिक्खापदेति ऊनवीसतिवस्ससिक्खापदस्स ताव अपञ्जत्ता । तेति सत्तरसवगिया । तत्थाति गिरगगसमज्जं । अथाति तस्मिं काले । नेसन्ति सत्तरसवगियानं अदंसूति सम्बन्धो । विलिम्पेत्वाति विलेपनेहि विविधाकारेन लिम्पेत्वा ।

२४९. “विकाले”ति सामञ्जेन वुत्तेपि विसेसकालोव गहेतब्बोति आह “कालो”तिआदि । सो चाति भोजनकालो च । मज्जान्हिको होतीति योजना । तेनेवाति भोजनकालस्स अधिष्पेतत्ता एव । अस्साति “विकाले”तिपदस्स । “विकालो नाम...पे०... अरुणुगमना”ति पदभाजनेन अरुणुगमनतो याव मज्जान्हिका कालो नामाति अत्थो नयेन दस्सितो होति । ततोति ठितमज्जान्हिकतो । सूरियस्स अतिसीघत्ता वेगेन ठितमज्जान्हिकं वीतिवत्तेय्याति आह “कुकुच्चकेन पन न कत्तब्ब”न्ति । कालत्थम्भोति कालस्स जाननत्थाय थूणो । कालन्तरेति कालस्स अब्बन्तरे ।

अवसेसं खादनीयं नामाति एत्थ विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । यन्ति खादनीयं अत्थीति सम्बन्धो । वनमूलादिपभेदं यम्पि खादनीयं अत्थि, तम्पि आमिसगतिकं होतीति योजना । सेव्यथिदन्ति पुच्छावाचकनिपातसमुदायो ।

इदं खादनीयं सेय्यथा कतमन्ति अत्थो । इदम्पीति इदं द्वादसविधम्मि । पिसद्वेन न पूवादियेवाति दस्सेति ।

तत्थाति द्वादससु खादनीयेसु, आधारे भुम्मं । मूलति पतिद्वाति एत्थ, एतेनाति वा मूलं । खादितब्बन्ति खादनीयं । मूलमेव खादनीयं मूलखादनीयं, तस्मिं विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । मूलकमूलादीनि लोकसङ्केतो पदेसतोयेव वेदितब्बानि । तं तज्हि नामं अजानन्तानं अतिसम्मूळहकारणत्ता सह परियायन्तरेन वचनत्थं वक्खाम । सूपस्स हितं सूपेय्यं, सूपेय्यं पण्णं एतेसन्ति सूपेय्यपण्णा, तेसं मूलानि सूपेय्यपण्णमूलानि । आमीयति अन्तो पवेसीयतीति आमिसो, आकारो अन्तोकरणत्थो, आमिसस्स गति विय गति एतेसन्ति आमिसगतिकानि । एत्थाति मूलेसु । जरङ्गन्ति जरभूतं उपडूं । अञ्जम्पीति वजकलिमूलतो अञ्जम्मि ।

यानि पन मूलानि वुत्तानि, तानि यावजीविकानीति योजना । पाळियं वुत्तानीति सम्बन्धो । खादनीयत्थन्ति खादनीयस्स, खादनीये वा विज्जमानं, खादनीयेन वा कातब्बं किच्चं, पयोजनं वाति खादनीयत्थं । “खादनीये”तिइमिना “तथ वुत्ताभिधम्मत्था”तिआदीसु विय खादनीयत्थपदस्स उत्तरपदत्थपधानभावं दस्सेति । तथ खादनीयस्स, खादनीये वा विज्जमानं, खादनीयेन वा कातब्बं किच्चं नाम जिघच्छाहरणमेव । यज्हि पूवादिखादनीयं खादित्वा जिघच्छाहरणं होति, तस्स किच्चं किच्चं नामाति वुतं होति । तं किच्चं, पयोजनं वा नेव फरन्ति, नेव निष्फादेन्ति । एसेव नयो “न भोजनीये भोजनीयत्थं फरन्ती”तिएत्थापि ।

तेसन्ति मूलानं अन्तो, लक्खणन्ति वा सम्बन्धो । एकस्मिं जनपदे खादनीयत्थभोजनीयत्थेसु फरमानेसु अञ्जेसुपि जनपदेसु फरन्तियेवाति दस्सनत्थं “तेसु तेसु जनपदेसू”ति विच्छापदं वुतं । किञ्चापि हि बहूसु जनपदेसु पथवीरसआपोरससम्पत्तिवसेन खादनीयत्थभोजनीयत्थं फरमानम्मि एकस्मिं जनपदे पथवीरसआपोरसविपत्तिवसेन अफरमानं भवेय्य, विकारवसेन पन तथ पवत्तता तं जनपदं पमाणं न कातब्बं, गहेतब्बमेवाति वुतं होति । पकतिआहारवसेनाति अञ्जोहि यावकालिक, सत्ताहकालिकेहि अमिस्सितं अत्तनो पकतियाव आहारकिच्चकरणवसेन । “मनुस्सान”न्तिइमिना अञ्जेसं तिरच्छानादीनं खादनीयत्थभोजनीयत्थं फरमानम्मि न पमाणन्ति दस्सेति । तन्ति मूलं । हीति सच्चं । नामसञ्जासूति नामसङ्घातासु सञ्जासु ।

यथा मूले लक्खणं दस्सितं, एवं कन्दादीसुपि यं लक्खणं दस्सितन्ति योजना । न केवलं पाळियं आगतानं हलिद्वादीनं मूलंयेव यावजीविकं होति, अथ खो तचादयोपीति आह “यञ्चेत”न्तिआदि । यं एतं अद्विधन्ति सम्बन्धो ।

एवं मूलखादनीये विनिच्छयं दस्सेत्वा इदानि कन्दखादनीये तं दस्सेन्तो आह “कन्दखादनीये”तिआदि । तथ कन्दखादनीयेति कं सुखं ददातीति कन्दो, पदुमादिकन्दो, सुखस्स अदायका पन कन्दा रुळहीवसेन कन्दाति वुच्चन्ति, कन्दो एव खादनीयं कन्दखादनीयं, तस्मिं विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । एसेव नयो उपरिपि । यन्ति कन्दं । इमिना तंसद्वानपेक्खो यंसद्वोपि अत्थीति जापेति । तत्थाति कन्दखादनीये । तरुणो, सुखखादनीयोति विसेसनपदानि यथावचनं उपरिपि योजेतब्बानि । एवमादयो फरणककन्दा यावकालिकाति सम्बन्धो ।

अधोतोति विसरसो उदकेन अधूनितो । तेति कन्दा सङ्गहिताति सम्बन्धो ।

मूले अलति पवत्ततीति मुळालो, उदकतो वा उद्वटमत्ते मिलति निमिलतीति मुळालं । एवमादि फरणकमुळालं यावकालिकन्ति योजना । तं सञ्जम्पीति सञ्जम्मि तं मुळालं सङ्गहितन्ति सम्बन्धो ।

मसति विज्ञतीति मत्थको । एवमादि मत्थको यावकालिकोति योजना । जरड्बुन्दोति जरभूतअड्बुसङ्खातो पादो ।

खनीयति अवदारीयतीति खन्धो, खायतीति वा खन्धो । “अन्तोपथवीगतो”तिपदं “सालकल्याणिखन्धो”तिपदेनेव योजेतब्बं, न अञ्जेहि । एवमादि खन्धो यावकालिकोति योजना । अवसेसाति तीहि दण्डकादीहि अवसेसा ।

तचति संवरति पटिच्छादेतीति तचो । सरसोति एत्थ एवकारो योजेतब्बो, सरसो एवाति अत्थो । तेसं सङ्गहोति सम्बन्धो । हीति सच्चं । एतन्ति कसावभेसज्जं, “अनुजानामि ... पे० ... भोजनीयत्थ”न्ति वचनं वा । एत्थाति कसावभेसज्जे । एतेसम्पीति मत्थकखन्धत्तचानम्पि ।

पततीति पत्तं । एतेसन्ति मूलकादीनं । एवरूपानि पत्तानि च एकंसेन यावकालिकानीति योजना । या लोणी आरोहति, तस्सा लोणिया पत्तं यावजीविकन्ति योजना । दीपवासिनोति तम्बपण्णिदीपवासिनो, जम्बुदीपवासिनो वा । यानि वा फरन्तीति वुत्तानीति सम्बन्धो । तेसन्ति निम्बादीनं । इदं पदं पुब्बपरापेक्खकं, तस्मा द्विन्नं मज्जे वुत्तन्ति दट्टब्बं । पण्णानं अन्तो नत्थीति सम्बन्धो ।

पुफ्फति विकसतीति पुफ्फं । एवमादि पुफ्फं यावकालिकन्ति योजना । तस्साति पुफ्फस्स । अस्साति एवमेव ।

फलतीति फलं । यानीति फलानि । फरन्तीति सम्बन्धो । नेसन्ति फलानं परियन्तन्ति सम्बन्धो । यानि वुत्तानि, तानि यावजीविकानीति योजना । तेसम्पीति फलानम्पि परियन्तन्ति सम्बन्धो ।

असीयति खिपीयति, छड्डीयतीति वा अट्टि । एवमादीनि फरणकानि अट्टीनि यावकालिकानीति योजना । तेसन्ति अट्टीनं ।

पिसीयति चुण्णं करीयतीति पिट्टुं । एवमादीनि फरणकानि पिट्टानि यावकालिकानीति योजना । अधोतकन्ति उदकेन अधूनितं । तेसन्ति पिट्टानं ।

निरन्तरं असति सम्बज्ञतीति निय्यासो । सेसाति उच्छुनिय्यासतो सेसा । पाळियं वुत्तनिय्यासाति सम्बन्धो । तत्थाति निय्यासखादनीये । सङ्गहितानं निय्यासानं परियन्तन्ति योजना । एवन्तिआदि निगमनं ।

वुत्तमेवाति हेट्टा पठमपवारणसिक्खापदे वुत्तमेवाति । सत्तमं ।

८. सन्निधिकारकसिक्खापदं

२५२. अट्टमे अब्मन्तरे जातो अब्मन्तरो । महाथेरोति महन्तोहि थिरगुणेहि युत्तो । इमिना ‘बेलट्टो’ति सञ्जानामस्स सञ्जिनामिं दस्सेति । पथानघरेति समथविपस्सनानं पदहनट्टानघरसङ्खाते एकस्मिं आवासे । सुक्खकुरन्ति एत्थ सोसनकुरत्ता न सुक्खकुरं होति, केवलं पन असूपब्यञ्जनत्ताति आह “असूपब्यञ्जनं ओदन”न्ति । सोसनकुरम्पि युत्तमेव । वक्खति हि “तं पिण्डपातं उदकेन तेमेत्वा”ति । “ओदन”न्तिइमिना कुरसद्स्स ओदनपरियायतं दस्सेति । ओदनज्ञि करोति आयुवण्णादयोति “कुर”न्ति वुच्यति । सोति बेलट्टसीसो । तज्ज खोति तज्ज सुक्खकुरं आहरतीति सम्बन्धो । पच्चयगिद्धतायाति पिण्डपातपच्यये लुद्धताय । थेरो भुञ्जतीति सम्बन्धो । मनुस्सानं एकाहारस्स सत्ताहमत्तिष्ठितत्ता

“सत्ताह”न्ति वुत्तं । ततोति भुञ्जनतो परन्ति सम्बन्धो । चत्तारिपीति एत्थ पिसदेन अधिकानिपि सत्ताहानि गहेतब्बानि ।

२५३. इतीति इदं तयं । “सन्निधि कारो अस्सा”ति समासो विसेसनपरनिपातवसेन गहेतब्बो । “सन्निधिकिरियन्ति अत्थो”ति इमिना करीयतीति कारोति कम्मत्थं दस्सेति । एकरत्तन्ति अन्तिमपरिच्छेदवसेन वुत्तं तदधिकानम्पि अधिष्पेतता । अस्साति ‘सन्निधिकारक’न्ति पदस्स ।

सन्निधिकारकस्स सत्ताहकालिकस्स निस्सग्गियपाचित्तियापत्तिया पच्चयत्ता सन्निधिकारकं यामकालिकं खादनीयभोजनीयं असमानम्पि सुद्धपाचित्तियापत्तिया पच्चयो होतीति आह “यामकालिकं वा”ति । पटिगगहणेति पटिगगहणे च गहणे च । अज्ञोहरितुकामताय हि पटिगगहणे च पटिगगहेत्वा गहणे चाति वुत्तं होति । यं पत्तं अङ्गुलिया घंसन्तस्स लेखा पञ्चायति, सो पत्तो दुद्धोतो होति सचेति योजना उत्तरवाक्ये यंसदं दिस्वा पुब्बवाक्ये तंसदस्स गमनीयत्ता । गणिठकपत्तस्साति बन्धनपत्तस्स । सोति स्नेहो । पग्धरति सन्दिस्सतीति सम्बन्धो । तादिसेति दुद्धोते, गणिठके वा । तत्थाति धोवितपत्ते आसिज्जित्वाति सम्बन्धो । हीति सच्चं । अब्बोहरिकाति न वोहरितब्बा, वोहरितुं न युत्ताति अत्थो । यन्ति खादनीयभोजनीयं परिच्चजन्तीति सम्बन्धो । हीति सच्चं, यस्मा वा । ततोति अपरिच्चत्तखादनीयभोजनीयतो नीहरित्वाति सम्बन्धो ।

अकप्पियमंसेसूति निद्वारणसमुदायो । सति पच्चयेति पिपाससङ्घाते पच्चये सति । अनतिरित्तकतन्ति अतिरित्तेन अकतं सन्निधिकारकं खादनीयभोजनीयन्ति योजना । एकमेव पाचित्तियन्ति सम्बन्धो । विकप्पद्वयेति सामिसनिरामिससङ्घाते विकप्पद्वये । सब्बविकप्पेसूति विकालसन्निधिअकप्पियमंसयामकालिकपच्चयसङ्घातेसु सब्बेसु विकप्पेसु ।

२५५. आमिससंसद्वन्ति आमिसेन संसदुं सत्ताहकालिकं यावजीविकं ।

२५६. चतुब्बिधकालिकस्स सरूपञ्च वचनत्थञ्च दस्सेन्तो आह “विकालभोजनसिक्खापदे”ति आदि । तथ्य निद्विदुं खादनीयभोजनीय”न्तिइमिना यावकालिकस्स सरूपं दस्सेति । “याव...पे०... कालिक”न्तिइमिना वचनत्थं दस्सेति । “सद्धि...पे०... पान”न्तिइमिना यामकालिकस्स सरूपं दस्सेति । “याव...पे०... कालिक”न्तिइमिना वचनत्थं दस्सेति । “सब्बआदि पञ्चविधं भेसज्ज”न्तिइमिना सत्ताहकालिकस्स सरूपं दस्सेति । “सत्ताह...पे०... कालिक”न्तिइमिना वचनत्थं दस्सेति । “ठपेत्वा...पे०... सब्बम्पी”न्तिइमिना यावजीविकस्स सरूपं दस्सेति । “याव...पे०... जीविक”न्तिइमिना वचनत्थं दस्सेति । सब्बवचनत्थो लहुकमत्तमेव, गरुको पनेवं वेदितब्बो — याव यत्तको मञ्जन्हिको कालो यावकालो, सो अस्सत्थी, तं वा कालं भुञ्जितब्बन्ति यावकालिकं । यामो कालो यामकालो, सो अस्सत्थि, तं वा कालं परिभुञ्जीतब्बन्ति यामकालिकं । सत्ताहो कालो सत्ताहकालो, सो अस्सत्थि, तं वा कालं निदहित्वा परिभुञ्जितब्बन्ति सत्ताहकालिकं । याव यत्तको जीवो यावजीवो, सो अस्सत्थि, यावजीवं वा परिहरित्वा परिभुञ्जितब्बन्ति यावजीविकन्ति ।

तत्थाति चतुब्बिधेसु कालिकेसु । सतक्खत्तुन्ति अनेकवारं । याव कालो नातिक्कमति, ताव भुञ्जन्तस्साति योजना । अहोरत्तं भुञ्जन्तस्साति सम्बन्धोति । अदुमं ।

९. पणीतभोजनसिक्खापदं

२५७. नवमे पकट्टभावं नीतन्ति पणीतन्ति वुते पणीतसद्वो उत्तमत्थोति आह “उत्तमभोजनानी”ति। सम्पन्नो नाम न मधुरगुणो, अथ खो मधुरगुणयुतं भोजनमेवाति आह “सम्पत्तियुत”न्ति। कस्साति करणत्थे चेतं सामिवचनं, केनाति हि अत्थो। “सुरस”न्तिइमिना सादीयति अस्सादीयतीति सादूति वचनत्थस्स सरूपं दस्सेति।

२५९. “यो पन...पे०... भुञ्जेय्या”ति एत्थ विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना। सुद्धानीति ओदनेन असंसद्वानि। ओदनसंसद्वानि सब्बिआदीनीति सम्बन्धो। एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे। हीति सच्चं। “पणीतसंसद्वानी”तिइमिना पणीतेहि सब्बिआदीहि संसद्वानि भोजनानि पणीतभोजनानीति अत्थं दस्सेति। “सत्तधञ्जनिष्वत्तानी”ति इमिना भोजनानं सरूपं दस्सेति।

“सब्बिना भत्त”न्तिआदीनं पञ्चनं विकण्णानं मञ्ज्ञे तीसुपि विकप्पेसु “भत्त”न्ति योजेतब्बं। एवं वाक्यं कत्वा विज्ञापने आपत्तिं दस्सेत्वा समासं कत्वा विज्ञापने तं दस्सेन्तो आह “सब्बिभत्तं देही”तिआदि।

इतोति गावितो लङ्घेनाति सम्बन्धो। विसङ्गेतन्ति सङ्गेततो जापिततो विगतं विरहितन्ति अत्थो। हीति सच्चं। इमिना विसङ्गेतस्स गुणदोसं दस्सेति।

कण्णियसब्बिना देहीति कण्णियसब्बिना संसदुं भत्तं देहीति योजना। एसेव नयो सेसेसुपि। येन येनाति येन येन सब्बिआदिना। तस्मिं तस्साति एत्थापि विच्छावसेन अत्थो दट्टब्बो। पाळियं आगतसब्बि नाम गोसब्बि, अजिकासब्बि, महिंससब्बि, येसं मंसं कप्पति, तेसं सब्बि च। नवनीतं नाम एवमेव। तेलं नाम तिलतेलं, सासपतेलं, मधुकतेलं, एरण्डतेलं, वसातेलञ्च। मधु नाम मक्खिकामधु। फाणितं नाम उच्छुम्हा निष्वत्तं। मच्छो नाम उदकचरो। पाळिअनागतो मच्छो नाम नत्थि। मंसं नाम येसं मंसं कप्पति, तेसं मंसं। खीरदधीनि सब्बिसदिसानेव। वुतं यथा एवं “नवनीतभत्तं देही”तिआदीसुपि सूपोदनविज्ञतिदुक्कटमेव होतीति योजना। हीति सच्चं। सो चाति सो चत्थो। तत्थाति तस्मिं अत्थे। किं पयोजनं। नथेव पयोजनन्ति अधिष्पायो।

पटिलङ्घं भोजनन्ति सम्बन्धो। एकरसन्ति एककिच्चं। ततोति नवपणीतभोजनतो नीहरित्वाति सम्बन्धो।

सब्बानीति नव पाचित्तियानि सन्धाय वुतं।

२६१. उभयेसम्पीति भिक्खुभिक्खुनीनम्पि। सब्बीति चेत्थ यो नं परिभुञ्जति, तस्स बलायुवङ्गनत्थं सब्बति गच्छति पवत्ततीति सब्बि, घटं। ततियक्खरेनेव सज्जायितब्बं लिखितब्बञ्च। कस्मा? ततियक्खरङ्गानेयेव सब्ब गतियन्ति गतिअत्थस्स सब्बधातुस्स धातुपाठेसु आगतत्ताति। नवमं।

१०. दन्तपोनसिक्खापदं

२६३. दसमे दन्तकट्टन्ति दन्तपोनं। तज्हि दन्तो कसीयति विलेखीयति अनेनाति “दन्तकट्ट”न्ति वुच्यति। “सब्ब”न्ति आदिना सब्बमेव पंसुकूलं सब्बपंसुकूलं, तमस्सत्थीति “सब्बपंसुकूलिको”ति अत्थं दस्सेति। सोति भिक्खु परिभुञ्जति किराति सम्बन्धो। सुसानेति आळहने। तज्हि छवानं सयनङ्गानत्ता “सुसान”न्ति वुच्यति निरुत्तिनयेन। तत्थाति सुसाने। पुन तत्थाति एवमेव। अय्यसरूपञ्च वोसाटितकसरूपञ्च दस्सेतुं वुतं “अय्यवोसाटितकानीति एत्था”ति। तत्थ “अय्या...पे०... पितामहा”तिइमिना अय्यसरूपं दस्सेति। “वो...पे०... भोजनीयानी”तिइमिना

वोसाटिकसरूपं। अय्यसङ्घातानं पितिपितामहानं अत्थाय, ते वा उद्दिस्स छहितानि वोसाटिकसङ्घातानि खादनीयभोजनीयानि अय्यवोसाटिकानीति विगगहो कातब्बो। मनुस्सा ठपेन्ति किराति सम्बन्धो। यन्ति खादनीयभोजनीयं। तेसन्ति जातकानं। पिण्डं पिण्डं कत्वाति सङ्घाटं सङ्घाटं कत्वा। अञ्जन्ति वुत्खादनीयभोजनीयतो अञ्जं। उम्मारेपीति सुसानस्स इन्दखीलेपि। सो हि उद्धटो किलेसमारो एत्थाति “उम्मारो”ति वुच्चति। बोधिसत्तो हि अभिनिक्खमनकाले पुत्तं चुम्बिस्सामीति ओवरकस्स इन्दखीले ठत्वा पस्सन्तो मातरं पुत्तस्स नलाटे हत्थं ठपेत्वा सयन्ति दिस्वा “सचे मे पुत्तं गण्हेय्यं, माता तस्स पबुज्जेय्य, पबुज्जमानाय अन्तरायो भवेय्या”ति अभिनिक्खमनन्तरायभयेन पुत्तदारे परिच्चजित्वा इन्दखीलतो निवत्तित्वा महाभिनिक्खमनं निक्खमि। तस्मा बोधिसत्तस्स ठत्वा पुत्तदारेसु अपेक्खासङ्घातस्स मारस्स उद्धटट्वानत्ता सो इन्दखीलो निष्परियायेन “उम्मारो”ति वुच्चति, अञ्जे पन रूळहीवसेन। थिरोति थद्धो। घनबद्धोति घनेन बद्धो। कथिनेन मंसेन आबद्धोति अत्थो। वर्ठति थूलो भवतीति वठो, मुद्भजदुतियों, सो अस्सत्थीति वठरोति दस्सेन्तो आह “वठरोति थूलो”ति। “सल्लक्खेमा”तिइमिना “मञ्जे”ति एत्थ मनधातु सल्लक्खणत्थो, मकारस्सेकारोति दस्सेति। हीति सच्चं। तेसन्ति मनुस्सानं।

२६४. सम्माति अविपरीतं। असल्लक्खेत्वाति आहारसद्वस्स खादनीयभोजनीयादीसु निरूळहभावं अमञ्जित्वा। भगवा पन ठपेसीति सम्बन्धो। यथाउप्पन्नस्साति येनाकारेन उप्पन्नस्स। पिता पुत्तसङ्घाते दारके सञ्जापेन्तो विय भगवा ते भिक्खू सञ्जापेन्तोति योजना।

२६५. एतदेवाति तिण्णमाकारानमञ्जतरवसेन अदिन्मेव सन्धायाति सम्बन्धो। हीति सच्चं। मातिकायं “दिन्न”न्ति वुत्तद्वानं नत्थि, अथ कस्मा पदभाजनेयेव वुत्तन्ति आह “दिन्नन्ति इदं”न्ति आदि। “दिन्न”न्ति इदं उद्धटन्ति सम्बन्धो। अस्साति “दिन्न”न्ति पदस्स। निदेसे च “कायेन... पे० ... देन्ते”ति उद्धटन्ति योजना। एवन्ति इमेहि तीहाकारेहि ददमानेति सम्बन्धो। एवन्ति इमेहि द्वीहाकारेहि। आदीयमानन्ति सम्बन्धो। रथरेणुम्पीति रथिकवीथियं उद्दितपंसुम्पि। पुब्बेति पठमपवारणसिक्खापदे। एवं पटिगगहितं एतं आहारं दिन्नं नाम वुच्चतीति योजना। “एतमेवा”ति एवस्स सम्भवतो तस्स फलं दस्सेतुं वुत्तं “न इदं”न्ति आदि। निस्सदुं न वुच्चतीति योजना।

तत्थाति “कायेना”ति आदिवचने। हीति सच्चं। नत्थु करीयति इमायाति नत्थुकरणी, ताय। नासापुटेन पटिगण्हातीति सम्बन्धो। अकल्लकोति गिलानो। हीति सच्चं। कायेन पटिबद्धो कायपटिबद्धो कटच्छुआदीति आह “कटच्छुआदीसू”ति आदि। हीति सच्चं। पातियमानन्ति पातापियमानं।

एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे। “पञ्चहङ्गेही”ति पदस्स वित्थारं दस्सेन्तो आह “थाममञ्जिमस्सा”ति आदि। तन्ति दातब्बवत्थुं।

तत्थाति “हत्थपासो पञ्जायती”तिवचने। गच्छन्तोपि ठितेनेव सङ्गहितो। भूमदुस्साति भूमियं ठितस्स। आकासदुस्साति आकासे ठितस्स। “हत्थं अङ्गं”न्ति पदेहि अवयविसम्बन्धो कातब्बो। वुत्तनयेनेवाति “भूमदुस्स च सीसेना”ति आदिना वुत्तनयेनेव। पक्खीति सकुणो। सो हि पक्खयुत्तता पक्खीति वुच्चति। हत्थीति कुञ्जरो। सो हि सोण्डसङ्घातहत्थयुत्तता हत्थीति वुच्चति। अद्धेन अद्धुमं रतनमस्साति अद्धट्टमरतनो, हत्थी, तस्स। तेनाति हत्थिना।

एको दायको वदतीति सम्बन्धो। ओणमतीति हेडा नमति। एत्तावताति एकदेससम्पटिच्छनमत्तेन। ततोति सम्पटिच्छनतो। उग्धाटेत्वाति विवरित्वा। काजेनाति व्याभङ्गिया। सा हि कचति बन्धति विविधं भारं अस्मिन्ति काचोति

वुच्चति, चकारस्स जकारे कते काजोपि युत्तोयेव। तिंस हत्था रतनानि इमस्साति तिंसहत्थो, वेणु। गुळकुभोति फाणितेन पूरितो घटो। पटिग्गहितमेवाति कुम्भेसु हत्थपासतो बहि ठितेसुपि अभिहारकस्स हत्थपासे ठितता पटिग्गहितमेवाति वुतं होति। उच्छुयन्तदोणितोति उच्छुं पीळनयन्तस्स अम्बणतो।

बहू पत्ता ठपिता होन्तीति सम्बन्धो। यत्थाति यस्मिं ठाने। ठितस्स भिक्खुनो हत्थपासेति योजना। ठत्वा फुसित्वा ‘निसिन्नस्स भिक्खुनो’ति पाठसेसेन योजेतब्बं। ठितेन वा निसिन्नेन वा निपन्नेन वा दायकेन दियतीति सम्बन्धो।

पथवियं ठिता होन्तीति सम्बन्धो। यं यन्ति यं यं पत्तं। यत्थ कत्थचीति येसु केसुचीति सम्बन्धो। तन्ति तं वचनं।

तत्थ तस्मिं ठाने जातो तत्थजातो, अलुत्तसमासोयं, सोयेव तत्थजातको, तस्मिं। हीति सच्चं, यस्मा वा। तत्थजातके न रुहति यथा, एवं न रुहतियेवाति योजना। थामज्जिमेन पुरिसेन सुहु हरितब्बन्ति संहारियं, तंयेव संहारिमं यकारस्स मकारं कत्वा, न संहारिमं असंहारिमं, तस्मिं। तेपीति ते असंहारिमापि। हीति सच्चं, यस्मा वा। तत्थजातकसङ्घेष्टपूपगाति तत्थजातके समोधानेत्वा खेपं पक्खेपं उपगता। हीति सच्चं, यस्मा वा। इदज्ञि वाक्यन्तरता पुनप्पुनं वुत्तन्ति दट्टब्बं। तानीति तिन्तिणिकादिपण्णानि। सन्ध्यारेतुन्ति सम्मा धारेतुं। ठितो दायकोति सम्बन्धो।

लद्धस्स लद्धस्स वत्थुस्स सन्निधिद्वानत्ता, पक्खित्तद्वानत्ता वा थवीयति पसंसीयतीति थविका, ततो। पुञ्छित्वा पटिग्गहेत्वाति “पुञ्छित्वा वा पटिग्गहेत्वा वा”ति अनियमविकप्पत्थो वासद्वो अज्ञाहरितब्बो। तेसु तेसु वत्थूसु रञ्जति लग्गतीति रजो, तं। विनये पञ्जतं दुक्कटं विनयदुक्कटं। तं पनाति भिक्खं पन। पटिग्गहेत्वा देथाति मं पटिग्गहापेत्वा मम देथाति अधिष्पायो।

ततो ततोति तस्मा तस्मा ठाना उद्वापेत्वाति सम्बन्धो। तन्ति भिक्खं। तस्साति अनुपसम्पन्नस्स।

सो वत्तब्बोति सो दियमानो भिक्खु दायकेन भिक्खुना वत्तब्बोति योजना। इमन्ति सरजपतं। तेनाति दियमानभिक्खुना। तथा कातब्बन्ति यथा दायकेन भिक्खुना वुतं, तथा कातब्बन्ति अत्थो। उप्लवतीति उपरि गच्छति, प्लु गतियन्ति हि धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १६ ळकारन्तधातु) वुतं। एथ उइति उपसग्गस्स अत्थदस्सनत्थं “उपरी”ति वुतं, पकारलकारसंयोगो दट्टब्बो। पोथकेसु पन “उप्पिलवती”ति लिखन्ति, सो अपाठो। कञ्जिकन्ति बिलङ्गं। तज्जि केन जलेन अञ्जियं अभिव्यत्तं अस्साति “कञ्जिय”न्ति वुच्चति, तमेव कञ्जिकं यकारस्स ककारं कत्वा। तं पवाहेत्वा, अपनेत्वाति अत्थो। यत्थाति यस्मिं ठाने। सुक्खमेव भत्तं भजितब्बद्वेन सेवितब्बद्वेनाति सुक्खभत्तं, तस्मिं। पुरतोति भिक्खुस्स पुरतो, पुब्बे वा। फुसितानीति बिन्दूनि। तानि हि सम्बाधद्वानेसुपि फुसन्तीति फुसितानीति वुच्चन्ति।

उद्धुङ्गोति कोसियसकुणनामो दीघदण्डको एको भाजनविसेसो, तेन। थेवाति फुसितानि। तानि हि सम्बाधद्वानेसुपि फुसितत्ता थवीयन्ति पसंसीयन्तीति “थेवा”ति वुच्चन्ति। चरुकेनाति चरीयति भक्खीयतीति चरु, हब्यपाको, तं करोति अनेनाति चरुकं, थाल्यादिकं खुद्दकभाजनं, तेन आकिरियमानेति सम्बन्धो। काळवणकामेहि मानीयतीति मसि। खादतीति छारो खकारस्स छकारं, दकारस्स च रकारं कत्वा, खाररसो, सो इमिस्सत्थीति छारिका। उप्पतित्वाति उद्धं गन्त्वा। हीति सच्चं, यस्मा वा।

फालेत्वाति छिन्दित्वा। देन्तानं अनुपसम्पन्नानन्ति सम्बन्धो। पायासस्साति पायासेन। तथापीति तेन मुखवट्टिया

गहणाकारेनपि ।

आभोगं कत्वाति “पटिगगहेस्सामी”^{१३} ति मनसिकारं कत्वा । सोति निदं ओककन्तो भिक्खु । वद्वितयेवाति आभोगस्स कतता वद्वितयेव । अनादरन्ति अनादरेन, करणत्थे चेतं उपयोगवचनं, अनादरं हुत्वाति वा योजेतब्बं । केचीति अभयगिरिवासिनो । कायेन पटिबद्धो कायपटिबद्धो, तेन पटिबद्धो कायपटिबद्धपटिबद्धो, तेन । वचनमत्तमेवाति “पटिबद्धपटिबद्ध”^{१४} न्ति एकं अतिरेकं पटिबद्धवचनमत्तमेव नानं, अत्थतो पन कायपटिबद्धमेवाति अधिष्पायो । यम्पीति यम्पि वत्थु । तत्राति तस्मिं वद्धने । तन्ति अनुजाननं ।

नेयो अधिष्पायं नेत्वा जातो अत्थो इमस्साति नेयत्थं । एत्थाति सुत्ते, सुत्तस्स वा । यन्ति वत्थु पततीति सम्बन्धो । परिगळित्वाति भस्सित्वा । सुद्धायाति निरजाय । सामन्ति सयं । पुञ्छित्वा वातिआदीसु तयो वासद्वा अनियमविकल्पत्था । पुञ्छितादीसु हि एकस्मिं किञ्च्चे कते इतरकिञ्चं कातब्बं नत्यीति अधिष्पायो । तेनाति तेन भिक्खुना, “आहरापेतुम्पी”^{१५} तिपदे कारितकम्म । “कस्मा न वद्वती”^{१६} ति पुच्छा । हीति वित्थारो । वदन्तेन भगवताति सम्बन्धो । एत्थाति सुत्तवचनेसु । “परिच्चतं तं भिक्खवे दायकेही”^{१७} ति वचनेनाति योजना । अधिष्पायोति नीतत्थो अधिष्पायो, निष्परियायेन इतत्थो जातत्थो अधिष्पायोति वुत्तं होति ।

एवं नीतत्थमधिष्पायं दस्सेत्वा नेयत्थ, मधिष्पायं दस्सेन्तो आह “यस्मा चा”^{१८} ति आदि । तन्ति परिभुञ्जनं अनुञ्जातन्ति सम्बन्धो । दुतियदिवसेपीति पिसद्वो सम्पिण्डनत्थो, अपरदिवसेपीति अत्थो । अधिष्पायोति नेयत्थो अधिष्पायो नेत्वा इयत्थो जातत्थो अधिष्पायोति वुत्तं होति ।

भुञ्जन्तानं भिक्खूनन्ति सम्बन्धो । हीति वित्थारो । दन्ताति दसना । ते हि दंसीयन्ति भक्खीयन्ति एतेहीति “दन्ता”^{१९} ति वुच्चन्ति । सत्थंयेव सत्थकं खुहकट्टेन, तेन पटिगगहितेन सत्थकेन । एतन्ति मलं । तन्ति लोहगन्धमत्तं । परिहरन्तीति पटिगगहेत्वा हरन्ति । हीति सच्चं, यस्मा वा । तं सत्थकं परिभोगत्थाय यस्मा न परिहरन्ति, तस्मा एसेव नयोति अत्थो । उगगहितपच्चया, सन्निधिपच्चया वा दोसो नत्यीति वुत्तं होति । तत्थाति तेसु तक्कखीरेसु । नीलिकाति नीलवण्णा स्लेहा । आमकतक्कादीसूति अपककेसु तक्कखीरेसु ।

किलिद्वउदकन्ति समलं उदकं । तस्साति सामणेरस्स । पत्तगतं ओदनन्ति सम्बन्धो । अस्साति सामणेरस्स । उगगहितकोति अवगहितको । “उञ्जातो”^{२०} तिआदीसु (सं० निं० १.११२) विय उकारो ओकारविपरीतो होति, अपटिगगहेत्वा गहितता दुगगहितकोति वुत्तं होति ।

एतेनाति ओदनेन । पटिगगहितमेव होति हत्थतो अमुत्तत्ताति अधिष्पायो ।

पुन पटिगगहेतब्बं सापेक्खे सतीति अधिष्पायो । एत्तोति इतो पत्ततो । सामणेरो पक्खिवपतीति सम्बन्धो । ततोति पत्ततो । केचीति अभयगिरिवासिनो । तन्ति “पुन पटिगगहेतब्ब”^{२१} न्ति वदन्तानं केसञ्च आचरियानं वचनं वेदितब्बन्ति सम्बन्धो । यन्ति पूवभत्तादि ।

अत्तनो वाति सामणेरस्स वा । सामणेराति आमन्तनं । तस्साति सामणेरस्स । भाजनेति यागुपचनकभाजने । यागुकुटन्ति यागुया पूरितं कुटं । तन्ति यागुकुटं । “भिक्खुना पटिगगणहापेतु”^{२२} न्ति कारितकम्म उपनेतब्बं । गीवं ठपेत्वा

आवज्जेतीति सम्बन्धो । आवज्जेतीति परिणामेति ।

पटिगगहणूपगं भारन्ति थाममज्जिमेन पुरिसेन संहारिम भारं । बलवता सामणेरेनाति सम्बन्धो । तेलघटं वाति तेलेन पक्षिखत्तं घटं वा । लग्गेन्तीति लम्बेन्ति । अयमेव वा पाठो ।

नागस्स दन्तो वियाति नागदन्तको, सदिसत्थे को । अङ्गीयते लक्खीयते अनेनाति अङ्कुसो, गजमत्थकम्हि विज्ञनकण्डको । अङ्कुसो वियाति अङ्कुसको, तस्मिं अङ्कुसके वा लगिता होन्तीति सम्बन्धो । गण्हतोति गण्हन्तस्स । मञ्चस्स हेट्टा हेट्टामञ्चो, तस्मिं । तन्ति तेलथालकं ।

आरोहन्तेहि च ओरोहन्तेहि च निच्चं सेवीयतीति निस्सेणी, तस्सा मञ्जं निस्सेणिमञ्जं, तस्मिं । कण्णे उद्धितं कण्णिकं, कण्णमलं, कण्णिकं विय कण्णिकं, यथा हि कण्णमलं कण्णतो उद्धित्वा सयं पवत्तति, एवं तेलादितो उद्धित्वा सयं पवत्ततीति वुत्तं होति । घनचुण्णन्ति कथिनचुण्णं । तंसमुद्वानमेव नामाति ततो तेलादितो समुद्वानमेव नाम होतीति अत्थो । एतन्ति कण्णिकादि । इदं पदं पुब्बापरापेक्खं ।

योत्तेनाति रज्जुना । अञ्जो देतीति सम्बन्धो ।

पविसन्ते च निक्खमन्ते च वरति आवरति इमायाति वति, तं । उच्छृति रसालो । सो हि उसति विसं दाहेतीति उच्छृति वुच्चति, तं । तिम्बरुसकन्ति तिन्दुकं । तज्हि तेमेति भुञ्जन्तं पुगलं अद्वेति रसेनाति तिम्बो, रुसति खुद्वितं नासेतीति रुसको, तिम्बो च सो रुसको चाति “तिम्बरुसको”ति वुच्चति, तं । वतिदण्डकेसूति वतिया अत्थाय निक्खणितेसु दण्डकेसु । मयं पनाति सङ्घकाराचरियभूता बुद्धघोसनामका मयं पन, अत्तानं सन्धाय बहुवचनवसेन वुत्तं । न पुथुलो पाकारोति अङ्कुतेय्यहत्थपासानतिककमं सन्धाय वुत्तं । हत्थसतम्पीति रतनसतम्पि ।

सोति सामणेरो । भिक्खुस्स देतीति योजना । अपरोति सामणेरो ।

फलं इमिस्सत्थीति फलिनी, इनपच्चयो इत्थिलङ्घंजोतको ई, तं साखन्ति योजना । फलिनिसाखन्ति समासतोपि पाठो अत्थि । मच्छिकवारणत्थन्ति मधुफाणितादीहि मक्खनद्वाने निलीयन्तीति मक्खिका, तायेव मच्छिका खकारस्स छकारं कत्वा, तासं निवारणाय । मूलपटिगगहमेवाति मूले पटिगगहमेव, पठमपटिगगहमेवाति वुत्तं होति ।

भिक्खु गच्छतीति सम्बन्धो । अरित्तेनाति केनिपातेन । तज्हि अरति नावा गच्छति अनेनाति अरित्तं, तेन । तन्ति पटिगगहणारहं भण्डं । अनुपसम्पन्नेनाति कारितकम्मं । तस्मिम्पीति चाटिकुण्डकेपि । तन्ति अनुपसम्पन्नं ।

पाथेय्यतण्डुलेति पथस्स हिते तण्डुले । तेसन्ति सामणेरानं । इतरेहीति भिक्खूहि गहिततण्डुलेहि । सब्बेहि भिक्खूहि भुत्तन्ति सम्बन्धो । एत्थाति भिक्खूहि गहितेहि सामणेरस्स तण्डुलेहि यागुपचने न दिस्सतीति सम्बन्धो । कारणन्ति परिवत्तेत्वा भुत्तस्स च अपरिवत्तेत्वा भुत्तस्स च कारणं ।

भत्तं पचितुकामो सामणेरोति योजना । भिक्खुना आरोपेत्बं, अग्गि न कातब्बोति सम्बन्धो । पुन पटिगगहणकिच्चं नत्थि मूले पटिगहितत्ताति अधिप्पायो ।

अस्साति सामणेरस्स । ततोति अग्निजालनतो ।

तत्ते उदकेति उदके तापे । ततोति तण्डुलपक्षिखपनतो ।

पिधानन्ति उक्खलिपिधानं । तस्सेवाति हत्थकुकुच्चकस्स भिक्खुनो एव । दब्बिं वाति कटच्छुं वा । सो हि दरीयति विलोळीयति इमायाति दब्बीति वुच्चति ।

तत्राति तस्मिं ठपने । तस्सेवाति लोलभिक्खुस्सेव । ततोति पत्ततो । पुन ततोति साखादितो । तत्थाति फलरुक्खे ।

वितकं सोधेतुन्ति ‘मङ्गम्पि दस्सती’ति वितकं सोधेतुं । ततोति अम्बफलादितो ।

पुन ततोति मातापितूनमत्थाय गहिततेलादितो । तेति मातापितरो । ततोयेवाति तेहियेव तण्डुलेहि सम्पादेत्वाति सम्बन्धो ।

एत्थाति तापितउदके । अमुञ्चन्तेनेव हत्थेनाति योजना । अङ्गन्ति विनासं गच्छन्तीति अङ्गारा । दरीयन्ति फलीयन्तीति दासूनि ।

वुत्तो सामणेरोति योजना ।

गवति परिभुञ्जन्तान विस्सदुं सदं करोतीति गुळो, गुळति विसतो जीवितं रक्खतीति वा गुळो, तं भाजेन्तो भिक्खूति सम्बन्धो । तस्साति लोलसामणेरस्स ।

धूमस्सत्थाय वट्टीयति वट्टित्वा करीयतीति धूमवट्टि, तं । मुखीयति विपरीयतीति मुखं । कं वुच्चति सीसं, तं तिड्डिति एत्थाति कण्ठो ।

भत्तुग्गारोति उद्धं गिरति निग्गिरतीति उग्गारो, भत्तमेव उग्गारो भत्तुग्गारो, उग्गारभत्तन्ति अत्थो । दन्तन्तरेति दन्तविवरे ।

उपकट्टे कालेति आसने मज्जन्हिके काले । कक्खारेत्वाति सञ्चित्वा । तस्स अत्थं दस्सेतुं वुतं ‘द्वे तयो खेळपिण्डे पातेत्वा’ति । फळुसङ्घातं सिङ्गं विसाणं अस्मिं अत्थीति सिङ्गी, सोयेव कटुकभयेहि विरमितब्बत्ता सिङ्गीवेरोति वुच्चति । अङ्गीयति रुक्खो नवं उग्गतोति लक्खीयति एतेहीति अङ्गुरा, समं लोणेन उदकं, समं वा उदकेन लोणं अस्मिन्ति समुद्दो, तस्स उदकं अवयवीअवयवभावेनाति समुद्दोदकं, तेन अपटिग्गहितेनाति सम्बन्धो । फाणिति गुळतो थद्धभावं गच्छतीति फाणितं । करेन हत्थेन गहितब्बाति करका, वस्सोपलं, करेन गणितुमरहाति अत्थो । कतकट्टिनाति कतकनामकस्स एकस्स रुक्खविसेसस्स अट्टिना । तन्ति उदकं । कपित्थोति एकस्स अम्बिलफलस्स रुक्खविसेसस्स नामं ।

बहलन्ति आविलं । सन्दित्वाति विसन्दित्वा । ककुधसोब्बादयोति ककुधरुक्खसमीपे ठिता सोब्बादयो । रुक्खतोति ककुधरुक्खतो । परित्तन्ति अप्पकं ।

पानीयघटे पक्षिखत्तानि होन्तीति सम्बन्धो । तन्ति वासमत्तं उदकं । तत्थेवाति ठिपितपुण्डवासितपानीयेयेव । ठिपितं

दन्तकटुन्ति सम्बन्धो । अजानन्तस्स भिक्खुस्साति योजना । अनादरे चेतं सामिवचनं । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

किं महाभूतं वृत्ति, किं न वृत्तीति योजना । यं पनाति महाभूतं पन । अङ्गलग्नन्ति अङ्गेसु लग्नं, महाभूतन्ति सम्बन्धो । एत्थाति सेदे । सुझापितन्ति अङ्गारसदिसं कत्वा सुदु झापितं ।

चत्तारीति पथवी छारिका गूर्थं मुत्तन्ति चत्तारि । महाविकटानीति महन्तानि सप्पदट्टक्खणसङ्घाते विकारकाले कत्तब्बानि ओसधानि । एत्थाति “असति कपियकारके”ति वचने । कालोदिस्सं नामाति ब्याधोदिस्स, पुगलोदिस्स, कालोदिस्स, समयोदिस्स, देसोदिस्स, वसोदिस्स, भेसज्जोदिस्ससङ्घातेसु सत्तसु ओदिस्सेसु कालोदिस्सं नामाति अत्थो । दसमं ।

भोजनवग्गो चतुर्थो ।

५. अचेलकवग्गो

१. अचेलकसिक्खापद-अत्थयोजना

२६९. अचेलकवग्गस्स पठमे परिवेसति एत्थाति परिवेसनन्ति दस्सेन्तो आह “परिवेसनद्वान्”न्ति । परिब्बाजकपब्बजसदा समानाति आह “परिब्बाजकसमापन्नोति पब्बज्जं समापन्नो”ति । तित्थेन समं पूरतीति समतित्थीकं, नदीआदीसु उदकं, समतित्थिकं वियाति समतित्थिकं, पत्तभाजनेसु यागुभत्तं । तेसन्ति मातापितूनं देन्तस्साति सम्बन्धो । “दापेती”ति एत्थ दाधातुया सम्पदानस्स सुविजानितत्ता तं अदस्सेत्वा कारितकम्ममेव दस्सेन्तो आह “अनुपसम्पन्नेना”ति ।

२७३. “सन्तिके”तिइमिना “उपनिक्खिपित्वा”ति एत्थ उपसदस्स समीपत्थं दस्सेति । तेसन्ति तित्थियानं । तत्थाति भाजने । इतोति पत्ततो । इधाति मयं भाजने । नन्ति खादनीयभोजनीयं । तस्साति तित्थियस्साति । पठमं ।

२. उच्योजनसिक्खापदं

२७४. दुतिये पटिक्कमनअसनसालसद्वानं परियायत्ता वुत्तं “असनसालायपी”ति । भत्तस्स विस्सज्जनं भत्तविस्सग्गोति कते भत्तकिच्चन्ति आह “भत्तकिच्च”न्ति । सम्पूर्धातुस्स पपुब्बअपधात्वत्थत्ता वुत्तं “न पापुणी”ति ।

२७६. वुत्तावसेसन्ति वुत्तेहि मातुगामेन सद्धिं हसितुकामतादीहि अवसेसं । तस्मिन्ति उच्योजितभिक्खुम्हि । अत्थतोति विजहन्तविजहितभिक्खूनं अविनाभावसङ्घातअत्थतो । इतरेनाति उच्योजकभिक्खुना । तत्थाति “दस्सनूपचारं वा सवनूपचारं वा”तिवचने । एत्थाति निद्वारणसमुदायो, दस्सनूपचारसवनूपचारेसूति अत्थो । “तथातिइमिना द्वादसहत्थपमाणं अतिदिसति । तेहीति कुट्टादीहि । तस्साति दस्सनूपचारातिक्कमस्स । “वुत्तपकारमनाचार”न्ति इमिना “न अञ्जो कोचि पच्चयो”ति एत्थ अञ्जसदस्स अपादानं दस्सेति, “कारण”न्तिइमिना पच्चयसदस्सत्थं ।

२७७. कलिसदस्स पापपराजयसङ्घातेसु द्रीसु अत्थेसु पापसङ्घातो कोधोति आह “कलीति कोधो”ति । “आण”न्तिइमिना सासनसदस्सत्थं दस्सेति । वुत्तज्ञि “आणा च सासनं जेय्य”न्ति । कोधवसेन वदतीति सम्बन्धो ।

दस्सेत्वा वदतीति योजना । इमस्स ठानं निसज्जं आलोकितं विलोकितं पस्सथ भोति योजना । इमिनापीति अमनापवचनं वचनेनापीति । दुतियं ।

३. सभोजनसिक्खापदं

२७९. ततिये ‘सयनियघरे’ ति वत्तब्बे यकारलोपं कत्वा ‘सयनिघरे’ ति वुत्तन्ति आह “सयनिघरे” ति । यतोति एत्थ तोसद्वो पठमादीसु अत्थेसु दिस्सति । “यतोनिदान” न्ति आदीसु (सु० नि० २७५) पठमत्थे । “अन्तराये असेसतो” ति आदीसु (ध० स० अड० गन्थारम्भकथा ७) दुतियत्थे । “अनिच्छतो” ति आदीसु (पट्टा० १.१.४०९) ततियत्थे । “मातितो पितितो” ति आदीसु (दी० नि० १.३११) पञ्चम्यत्थे । “यं परतो दानपच्चया” ति आदीसु (जा० २.२२.५८५) छट्ठ्यत्थे । “पुरतो पच्छतो” ति आदीसु (पाचि० ५७६) सत्तम्यत्थे । “पदमतो” ति आदीसु कारणत्थे दिस्सति । इधापि कारणत्थेयेवाति आह “यस्मा” ति । यस्मा कारणा अय्यस्स भिक्खा दिन्ना, तस्मा गच्छथ भन्ते तुम्हेति अत्थो । यन्ति भिक्खं वोति तुम्हेहि । अधिष्पायार्थोति पुरिसस्स अज्ञासयो । “परियुद्धितो” ति सामञ्जतो वुत्तेपि अत्थपकरणादितो रागपरियुद्धितोवाधिष्पेतोति आह “रागपरियुद्धितो” ति, रागेन परिभवित्वा उद्धितोति अत्थो ।

२८०. सभोजनन्ति एत्थ सकारो सहसदकारियो च अकारुकारानं असरूपत्ता अकारतो उकारस्स लोपो च तीसु पदेसु पच्छिमानं द्विन्नं पदानं तुल्यत्थनिस्सितसमासो च पुब्बपदेन सह भेदनिस्सितबाहिरत्थसमासो च होति, इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “सह उभोहि जनेही” ति । अथ वा भुज्जितब्बन्ति भोजनं, सं विज्जति भोजनं अस्मिं कुलेति सभोजनन्ति दस्सेन्तो आह “अथ वा” ति आदि । हीति सच्चं । तेनेवाति तेनेव अञ्जमञ्जं भुज्जितब्बत्ता । अस्साति “सभोजने” तिपदस्स । घरेति एत्थ पुब्बो सयनिसद्वो लोपोति आह “सयनिघरे” ति । इमिना “दत्तो” ति आदीसु विय पुब्बपदलोपसमासं दस्सेति । पिद्वसङ्गाटस्साति एत्थ पिद्वसङ्गाटो नाम न अञ्जस्स यस्स कस्सच, अथ खो सयनिघरगब्बस्सेवाति आह “तस्स सयनिघरगब्बस्सा” ति । यथा वा तथा वाति येन वा ते न वा आकारेन । कतस्साति पिद्विवंसं आरोपेत्वा वा अनारोपेत्वा वा कतस्साति । ततियं ।

२८४. चतुर्थपञ्चमेसु यथा च सभोजनसिक्खापदं पठमपाराजिकसमुद्धानं, एवमेव तानिपीति योजनाति । चतुर्थपञ्चमानि ।

६. चारित्तसिक्खापदं

२९४. छट्टे कस्मा तोहि “देथावुसो भत्त” न्ति वुत्तं, ननु भिक्खूनं एवं वत्तुं न वट्टतीति आह “एत्थ तं किरा” ति आदि । तस्माति यस्मा अभिहटं अहोसि, तस्मा ।

२९५. इदं पन वचनं आहाति सम्बन्धो । पसादञ्जथत्तन्ति पसादस्स अञ्जेनाकारेन भावो । नन्ति खादनीयं । “गहेत्वा आगमंसू” तिइमिना “उस्सारियत्था” ति एत्थ उकारस्स उग्गहत्थतञ्च सरथातुस्स गत्यत्थतञ्च अञ्जतनिजुंविभत्तिया त्थतञ्च दस्सेति, उग्गहेत्वा सारिंसु आगमंसूति अत्थो ।

२९८. यत्थाति यस्मिं ठाने । ठितस्स भिक्खुनो चित्तं उप्पन्नन्ति योजना । ततोति चित्तुप्पन्नतो । यन्ति भिक्खुं । पक्तिवचनेनाति उच्चासदमकत्वा पवत्तेन सभाववचनेन । अन्तोविहारेति वचनस्स अतिसम्बाधत्ता अयुत्तभावं मञ्जमानो आह “अपि च अन्तोउपचारसीमाया” ति ।

३०२. गामस्स अन्तरे आरामो तिडुतीति अन्तरारामो विहारो, तं गच्छतीति दस्सेन्तो आह “अन्तोगामे”तिआदीति। छट्ठुं।

७. महानामसिक्खापदं

३०३. सत्तमे “भगवतो”तिपदं “चूळपितुपुत्तो”तिपदे सम्बन्धो, “महल्लकतरो”तिपदे अपादानं। चूळपितुपुत्तोति सुद्धोदनो, सक्कोदनो, सुक्कोदनो, धोतोदनो, अमितोदनोति पञ्च जना भातरो, अमिता, पालिताति द्वे भगिनियो। तेसु भगवा च नन्दो च जेडुभातुभूतस्स सुद्धोदनस्स पुत्ता, आनन्दो कनिडुभातुभूतस्स अमितोदनस्स पुत्तो, महानामो च अनुरुद्धो च ततियस्स सुक्कोदनस्स पुत्ता। सक्कोदनधोतोदनानं पुत्ता अपाकटा। तिस्सत्थेरो अमिताय नाम भगिनिया पुत्तो, पालिताय पुत्तधीतरा अपाकटा। तस्मा चूळपितुनो सुक्कोदनस्स पुत्तो चूळपितुपुत्तोति अत्थो दट्टब्बो। द्वीसु फलेसूति हेडुमेसु द्वीसु फलेसु। उस्सन्नसद्दो बहुपरियायोति आह “बहू”ति। वजतोति गोडुतो। तज्जिं गावो गोचरद्वानतो पटिक्कमित्वा निवासत्थाय वजन्ति गच्छन्ति अस्मिन्ति वजोति वुच्चर्ति।

३०६. तस्मिं समयेति तस्मिं पवारणसमये। “एत्तकेही”तिपदस्स नामवसेन वा परिमाणवसेन वा दुविधस्स अत्थस्स अधिष्पेतता वुत्तं “नामवसेन परिमाणवसेना”ति। तेसु नामं सन्धाय एतं नामं एतेसं भेसज्जानन्ति एत्तकानीति वचनत्थो कातब्बो, परिमाणं सन्धाय एतं परिमाणं एतेसन्ति एत्तकानीति वचनत्थो कातब्बो। “अञ्जं भेसज्ज”न्ति एत्थ अञ्जसद्दस्स अपादानं नामं वा परिमाणं वा भवेयाति आह “सब्बिना पवारितो”तिआदि।

३१०. येति दायका, पवारिता होन्तीति सम्बन्धोति। सत्तमं।

८. उच्युत्तसेनासिक्खापदं

३११. अट्टुमे “अभिमुख”न्तिइमिना अभिसद्दस्तथं दस्सेति। “उच्यातो”तिपदस्स उट्टहित्वा यातोति दस्सेन्तो आह “नगरतो निगगतो”ति। “कतउच्योग”न्ति इमिना उट्टहित्वा युञ्जति गच्छतीति उच्युत्ताति दस्सेति। धातून, मनेकत्थता वुत्तं “गामतो निक्खन्त”न्ति।

३१४. द्वादस पुरिसा इमस्स हत्थिनोति द्वादसपुरिसो, आवुधो हत्थेसु एतेसन्ति आवुधहत्था। निन्नन्ति निन्नद्वानं, पस्सतो भिक्खुनोति सम्बन्धोति। अट्टुमं।

९. सेनावाससिक्खापदं

३१९. नवमे “तिडुतु वा”तिआदिना वसनाकारं दस्सेति। वासद्वो “चङ्गमतु वा”तिअत्थं सम्पिण्डेति। किञ्चिं इरियापथन्ति चतूसु इरियापथेसु किञ्चिं इरियापथं। यथा रुद्धमाने सञ्चारो छिज्जति, एवं रुद्धा संवुता होतीति योजना। “रुद्धो”ति इमिना “पलिबुद्धो”ति एत्थ परिपुब्बस्स बुधिधातुस्स अधिष्पायत्थं दस्सेतीति। नवमं।

१०. उच्योधिकसिक्खापदं

३२२. दसमे युञ्जन्तीति संपहरन्ति। “बलस्स अगं एत्था”तिइमिना भिन्नाधिकरणबाहिरत्थसमासं दस्सेति। “जानन्ती”तिपदं अत्थसम्पुण्णत्थाय पक्षिखत्तं। अगगन्ति कोट्टासं। बलं गणीयति एत्थाति बलगगन्ति वचनत्थापि युञ्जति।

तेनाह “बलगणनद्वान”न्ति । इदज्हि वचनं अम्बसेचनगरुसिननयेन वुत्तं । कथं? “बलगणनद्वान”न्ति वदन्तेन अट्कथाचरियेन “बलस्स अगं जानन्ति एत्थाति बलगग”न्ति वचनत्थस्स पिण्डत्थो च जापीयति, “बलं गणीयति एत्थाति बलगग”न्ति वचनत्थो च दस्सीयति । वियूहीयते सम्पिण्डीयते व्यूहो, सेनाय व्यूहो सेनाव्यूहोति अत्थं दस्सेति “सेनाय वियूह”न्ति आदिना । अणति भेरवसदं करोतीति अणीकं, मुद्धजणकारो, हत्थीयेव अणीकं हत्थाणीकं । एसेव नयो सेसेसुपि । यो हत्थी पुष्टे वुत्तो, तेन हत्थिनाति योजनाति । दसमं ।

अचेलकवग्गो पञ्चमो ।

६. सुरापानवग्गो

१. सुरापानसिक्खापद-अत्थयोजना

३२६. सुरापानवग्गस्स पठमे भद्वा वति एत्थाति भद्वतिकाति च, भद्वा वति भद्वति, सा एत्थ अत्थीति भद्वतिकाति च अत्थं दस्सेन्तो आह “सो”ति आदि । सोति गामो लभीति सम्बन्धो । पथं गच्छन्तीति पथाविनोति कते अद्ध्रिकायेवाति आह “अद्ध्रिका”ति । अद्ध्रं गच्छन्तीति अद्ध्रिका । “पथिका”तिपि पाठो, अयमेवत्थो । “तेजसा तेज”न्तिपदानि सम्बन्धापेक्खानि च होन्ति, पदानं समानत्ता सम्बन्धो च समानोति मञ्जितुं सक्कुणेय्या च होन्ति, तस्मा तेसं सम्बन्धज्ञ तस्स असमानतज्ञ दस्सेतुं वुत्तं “अन्तनो तेजसा नागस्स तेज”न्ति । “आनुभावेना”तिइमिना पन तेजसदस्स अत्थं दस्सेति । कपोतस्स पादो कपोतो उपचारेन, तस्स एसो कापोतो, वण्णो । कापोतो विय वण्णो अस्साति कापोतिकाति दस्सेन्तो आह “कपोतपादसमवण्णरत्तोभासा”ति । पसन्नसदस्स पसादसद्वादयो निवत्तेतुं “सुरामण्डस्सेतं अधिवचन”न्ति वुत्तं । पञ्चाभिज्जस्स सतोति पञ्चाभिज्जस्स समानस्स सागतस्साति योजना ।

३२८. “मधुकपुण्फादीनं रसेन कतो”तिइमिना पुण्फानं रसेन कतो आसवो पुण्फासवोति वचनत्थं दस्सेति । एस नयो “फलासवो”ति आदीसुपि । सुरामेरयानं विसेसं दस्सेतुं वुत्तं “सुरा नामा”ति आदि । पिटुकिण्णपक्षिखत्ताति पिटुन च किण्णेन च पक्षिखत्ता कता वारुणीति सम्बन्धो । किण्णाति च सुराय बीजं । तज्हि किरन्ति नानासम्भारानि मिस्सीभवन्ति एत्थाति किण्णाति वुच्यति । तस्सायेव मण्डेति योजना । सुरनामकेन एकेन वनचरकेन कताति सुरा । मदं जनेतीति मेरयं ।

३२९. लोणसोवीरकन्ति एवंनामकं पानं । सुत्तन्तिपि एवमेव । तस्मिन्ति सूपसंपाके । तेलं पन पचन्तीति सम्बन्धो । नत्थि तिखिणं मज्जं एत्थाति अतिखिणमज्जं, अतिखिणमज्जे तस्मिंयेव तेलेति अत्थो । यं पनाति तेलं पन । तिखिणं मज्जं इमस्स तेलस्साति तिखिणमज्जं । यत्थाति तेले । अरिद्वोति एवंनामकं भेसज्जं । तन्ति अरिदुं, “सन्धाया”तिपदे अवुत्तकम्मं । एतन्ति “अमज्जं अरिदु”न्तिवचनं, “वुत्त”न्तिपदे वुत्तकम्मन्ति । पठमं ।

२. अङ्गुलिपतोदकसिक्खापदं

३३०. दुतिये अङ्गुलीहि पतुज्जनं अङ्गुलिपतोदो, सोयेव अङ्गुलिपतोदकोति दस्सेन्तो आह “अङ्गुलीही”ति आदि । उत्तन्तोति अवतपन्तो । अवतपन्तोति च अत्थतो किलमन्तोयेवाति आह “किलमन्तो”ति । किलमन्तो हुत्वाति योजना । अस्सासगहणेन पस्सासोपि गहेतब्बोति आह “अस्सासपस्साससञ्चारो”ति । तम्पीति भिक्खुनिम्पीति । दुतियं ।

३. हसधम्मसिक्खापदं

३३५. ततिये पकारेन करीयति ठपीयतीति पकतं पञ्जतन्ति दस्सेन्तो आह ‘यं भगवता’ति आदि। यन्ति सिक्खापदं।

३३६. हससङ्घातो धम्मो सभावो हसधम्मोति वुत्ते अत्थतो कीळिकायेवाति आह “कीळिका वुच्चती”ति।

३३७. गोप्कानन्ति चरणगणिठकानं। ते हि पादे पादं ठपनकाले अञ्जमञ्जूपरि ठपनतो गोपीयन्तीति गोप्फा, ते एव गोप्काति वुच्चन्ति। पादस्स हि उपरि पादं ठपनकाले एकस्स उपरि एको न ठपेतब्बो। तेनाह भगवा “पादे पादं अच्चाधाया”ति (दी० निं० २.१९६; म० निं० १.४२३; अ० निं० ३.१६)। ओढुजो दुतियो। ओरोहन्तस्स भिक्खुनोति सम्बन्धो।

३३८. फियारित्तादीहीति आदिसदेन लङ्घारादयो सङ्घण्हाति। केचि वदन्तीति सम्बन्धो। पतनुप्पतनवारेसूति पतनवार उप्पतनवारेसु। तत्थाति तस्सं खित्तकथलायं। हीति सच्चं, यस्मा वा। ठपेत्वा कीळन्तस्साति सम्बन्धो। लिखितुं वद्विति कीळाधिष्पायस्स विरहितताति अधिष्पायो। कीळाधिष्पायेन अत्थजोतकं अक्खरं लिखन्तस्सापि आपत्तियेवाति वदन्ति। एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदेति। ततियं।

४. अनादरियसिक्खापदं

३४२. चतुर्थे धम्मो नाम तन्तियेवाति आह “तन्ती”ति। पवेणीति तस्सेव वेवचनं। “तं वा न सिक्खितुकामो”ति एत्थं तंसदस्स अत्थमाविकातुं वुत्तं “येन पञ्जत्तेना”ति। विनये अपञ्जतं सन्धाय वुत्तं “अपञ्जत्तेना”ति आह “सुत्ते वा अभिधम्मे वा आगतेना”ति।

३४४. पवेणियाति उपालिआदिकाय आचरियपरम्परसङ्घाताय तन्तिया। कुरुन्दियं वुत्तन्ति सम्बन्धो। महापच्चरियं वुत्तन्ति सम्बन्धो। तं सब्बन्ति कुरुन्दिवादमहापच्चरिवादसङ्घातं सब्बं तं वचनं। पवेणिया आगतेति पवेणिया आगतसङ्घाते महाअडुकथावादेति। चतुर्थं।

३४५. पञ्चमे मनुस्सविगग्हेति मनुस्सविगग्हपाराजिकेति। पञ्चमं।

६. जोतिसिक्खापदं

३५०. छट्टे जनपदस्स नामता बहुवचनवसेन “भगेसू”ति पाळियं वुत्तं। सुसुमारसण्ठानो पब्बतसङ्घातो गिरि एत्थाति सुसुमारगिरि, एतस्स वा मापितकाले सुसुमारो गिरति सदं निगिरति एत्थाति सुसुमारगिरीति अत्थमनपेक्खित्वा वुत्तं “नगरस्स नाम”न्ति। तं पनाति वनं पन। “मिगान”न्तिआदिना मिगानं अभयो दीयति एत्थाति मिगदायोति अत्थं दस्सेति।

३५२. “जोतिके”तिपदस्स जोतिस्स अग्गिस्स करणं जोतिकन्ति दस्सेतुं वुत्तं “जोतिकरणे”ति।

३५४. “समादहितुकामताया”तिपदं “अरणिसण्ठापनतो”तिपदे हेतु। जालाति सिखा। सा हि जलति दिब्बतीति जालाति वुच्चति।

पतिलातं उक्खिपतीति एत्य “पतितालात”न्ति वत्तब्बे तकारलोपं कत्वा सञ्चिवसेन पतिलातन्ति वुत्तन्ति आह “अलातं पतितं उक्खिपती”ति । अलातन्ति उम्मुकं । तज्जिं आदित्तं हुत्वा अतिउण्हत्ता न लातब्बं न गणितब्बन्ति अलातन्ति वुच्चति । अविज्ञातन्ति झायनतो ड्यूनतो अविगतं अलातन्ति सम्बन्धो । झायनं ड्यूनं झातं, विगतं झातं इमस्सालातस्साति विज्ञातं ।

३५६. पदीपादीनीति पदीपजोतिकादीनि । तत्थाति तासु दुड्वाळमिगअमनुस्ससङ्घातासु आपदासु निमित्तभूतासु । निमित्तत्ये चेतं भुम्मवचनन्ति । छटुं ।

७. नहानसिकखापदं

३६६. सत्तमे पारं गच्छन्तो न केवलं सउदकाय नदिया एव न्हायितुं वद्वति, सुक्खाय नदियापि वद्वतीति दस्सेन्तो आह “सुक्खाया”तिआदि । उक्किरित्वाति वियूहित्वा । आवाटायेव खुद्कट्टेन आवाटका, तेसूति । सत्तमं ।

८. दुब्बण्णकरणसिकखापदं

३६८. अटुमे अलभीति लभोति वचनत्ये अपच्चयं कत्वा णपच्चयस्स स्वत्थभावं दस्सेतुं वुत्तं “लभोयेव लाभो”ति । अपच्चयमकत्वा पकतिया णपच्चयोपि युत्तोयेवाति दट्टब्बं । सद्वन्तरोपि अत्थन्तराभावा समासो होतीति आह “नवचीवरलाभेनाति वत्तब्बे”ति । अनुनासिकलोपन्ति “नव”न्ति एत्य निगगहीतस्स विनासं । निगगहीतज्जिं नासं अनुगतत्ता “अनुनासिक”न्ति वुच्चति, तस्स अदस्सन, मकत्वाति अत्थो । मज्जे ठितपदद्वयेति “नव”न्ति च “चीवरलाभेना”ति च द्विन्नं पदानमन्तरे “ठिते पना”ति च “भिक्खुना”ति च पदद्वये । निद्वारणे चेतं भुम्मवचनं । निपातोति निपातमत्तं । अलभीति लभोति वचनत्थस्स अभिधेय्यत्थं दस्सेतुं “भिक्खुना”ति वुत्तन्ति आह “भिक्खुना”तिआदि । पदभाजने पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । यन्ति यं चीवरं । “चीवर”न्ति एत्य चीवरसरूपं दस्सेन्तो आह “यं निवासेतुं वा”तिआदि । चम्मकारनीलन्ति चम्मकारानं तिफले पक्खित्तस्स अयगूथस्स नीलं । महापच्चरियं वुत्तन्ति सम्बन्धो । दुब्बण्णो करीयति अनेनाति दुब्बण्णकरणं, कप्पबिन्दुन्ति आह “कप्पबिन्दुं सन्ध्याया”ति । आदियन्तेन भिक्खुना आदातब्बन्ति सम्बन्धो । कोणेसूति अन्तेसु । वासद्वो अनियमिकप्पत्थो । अक्खिमण्डलमत्तं वाति अक्खिमण्डलस्स पमाणं वा कप्पबिन्दूति सम्बन्धो । पट्टे वाति अनुवातपट्टे वा । गणिठयं वाति गणिकपट्टे वा । पाळिकप्पोति द्वे वा तिस्सो वा ततो अधिका वा बिन्दुआवली कत्वा कतो कप्पो । कणिणककप्पोति कणिणकं विय बिन्दुगोच्छकं कत्वा कतो कप्पो । आदिसदेन अग्धियकप्पादयो सङ्घणहाति । सब्बत्थाति सब्बासु अटुकथासु । एकोपि बिन्दु वद्वयेव वद्वतीति आह “एकं वद्वबिन्दु”न्ति ।

३७१. अगगालादीनीति आदिसदेन अनुवातपरिभण्डे सङ्घणहातीति । अटुमं ।

९. विकप्पनसिकखापदं

३७४. नवमे तस्साति एत्य तसदस्स विसयो चीवरसामिकोयेवाति आह “चीवरसामिकस्सा”ति । दुतियस्स तसदस्स विसयो विनयधरोयेवाति आह “येना”तिआदि । “अविस्सासन्तो”तिपदस्स किरियाविसेसनभावं दस्सेतुं वुत्तं “अविस्सासेना”ति । तेनाति विनयधरेनाति । नवमं ।

१०. चीवरापनिधानसिक्खापदं

३७७. दसमे “अपनेत्वा” तिइमिना अपइत्यूपसगगस्स अत्थं दस्सेति । निधेन्तीति निगूहित्वा ठपेन्ति । हसाधिष्पायोति हसं, हसनत्थाय वा अधिष्पायो । परिक्खारस्स सरुपं दस्सेतुं वुतं “पत्तत्थविकादि” न्ति । पत्तस्स पाळियमागतत्ता पत्तस्स थविकाति अत्थोयेव गहेतब्बो, न पत्तो च थविका चाति । “समणेन नामा” तिपदं “भवितु” न्तिपदे भावकत्ताति । दसमं ।

सुरापानवग्गो छट्टो ।

७. सप्पाणकवग्गो

१. सञ्चिच्चपाणसिक्खापद-अत्थयोजना

३८२. सप्पाणकवग्गस्स पठमे उसुं असति खिपति अनेनाति इस्सासोति कते धनुयेव मुख्यतो इस्सासो नाम, धनुगहा- चरियो पन उपचारेन । उसुं असति खिपतीति इस्सासोति कते धनुगहाचरियो इस्सासो नाम, इध पन उपचारत्थो वा कत्तुत्थो वा गहेतब्बोति आह “धनुगहाचरियो होती” ति । पब्जितकाले इस्सासस्स अयुत्तता वुतं “गिहिकाले” ति । वोरोपिताति एत्थ वि अव पुब्बस्स रुहथातुस्स अधिष्पायत्थं दस्सेतुं वुतं “वियोजिता” ति ।

यस्मा गच्छतीति सम्बन्धो । एतन्ति “जीविता वोरोपिता” तिवचनं । कस्मा वोहारमत्तमेव होति, ननु यतो कुतोचि यस्मिं किस्मिंचि वियोजिते द्वे वत्थूनि विय विसुं तिडुन्ति पाणतो जीविते वियोजिते पाणजीवितापीति आह “न हेत्था” ति आदि । हीति सच्चं । एत्थाति “जीविता वोरोपिता” तिवचने दस्सेतुन्ति सम्बन्धो । किञ्चिं जीवितं नामाति योजना । अयं पनेत्थ अत्थसम्बन्धो – सीसालङ्कारे सीसतो वियोजिते सीसं अलङ्कारतो विसुं तिडुति यथा, एवं जीविते पाणतो वियोजिते जीवितं पाणतो विसुं न तिडुति नामाति । अञ्जदत्थूति एकंसेन । “पाण” न्ति सामञ्जतो वुत्तोपि मनुस्सपाणस्स पाराजिकडाने गहितता इध पारिसेसजायेन तिरच्छानपाणोव गहेतब्बोति आह “तिरच्छानगतोयेव पाणो” ति । तन्ति पाणं । महन्ते पन पाणेति सम्बन्धो ।

३८५. सोधेन्तो अपनेतीति योजना । मङ्गुलोति मनुस्सरत्तपो एको किमिविसेसो । सो हि रत्तपिवनत्थाय मङ्गुति इतो चितो च इमं चिमञ्च ठानं गच्छतीति “मङ्गुलो” ति वुच्यति । पदक्खरानज्हि अविपरितत्थं, सोतूनञ्च सञ्ज्ञायोपदेसलभनत्थं कथचि ठाने वचनत्थो वुत्तोति दट्टब्बं । तस्स बीजमेव खुहकडेन मङ्गुलबीजकं, तस्मिं । तन्ति मङ्गुलबीजकं । भिन्दन्तो हुत्वाति योजनाति । पठमं ।

२. सप्पाणकसिक्खापदं

३८७. दुतिये सह पाणेहीति सप्पाणकं उदकन्ति दस्सेन्तो आह “ये पाणका” तिआदि । हीति सच्चं । पत्तपूरम्पि उदकन्ति सम्बन्धो । तादिसेनाति सप्पाणकेन । धोवतोपि पाचित्तियन्ति योजना । उदकसोण्डन्ति सिलामयं उदकसोण्डिं । पोक्खरणिन्ति सिलामयं पोक्खरणिं । उट्टापयतोपि पाचित्तियन्ति सम्बन्धो । ततोति सोण्डिपोक्खरणीहि । उदकस्साति उदकेन, पूरे घटे आसिञ्चित्वाति सम्बन्धो । तत्थाति उदके । उदकेति उदकसण्ठानकपदेसे आसिञ्चितउदके । पतिस्सतीति सोण्डिपोक्खरणीहि गहितउदकं पतिस्सतीति । दुतियं ।

३. उक्कोटनसिक्खापदं

३९२. ततिये “उच्चालेन्ती” तिइमिना उक्कोटेन्तीति एत्थ उपुब्बस्स कुटधातुस्स उच्चालनत्थं दस्सेति धातून, मनेकत्थत्ता। यं यं पतिद्वितं यथापतिद्वितं, तस्स भावो यथापतिद्वितभावो, तेन।

३९३. यो धम्मोति यो समथधम्मो। धम्मेनाति एत्थ एनसदेन “यथाधम्म” न्ति एत्थ अंइतिकारियस्स कारिं दस्सेति। इमिना “यथाधम्म” न्ति पदस्स “निहताधिकरण” न्ति एत्थ निहतसदेन सम्बन्धितब्बभावं दस्सेति। “सत्थारा” तिपदं “वुत्तं” इतिपदे कत्ता। नत्थि हतं हननं इमस्साति निहतन्ति वुत्ते अत्थतो वूपसमनमेवाति आह “वूपसमित” न्ति।

३९५. यं वा तं वा कम्मं धम्मकम्मं नाम न होति, अथ खो अधिकरणवूपसमकम्ममेव धम्मकम्मं नामाति दस्सेन्तो आह “येन कम्मेना” तिआदि। अयम्पीति अयम्पि भिक्खु। सेसपदानिपीति “धम्मकम्मे वेमतिको” तिआदीनि सेसपदानिपि। एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे। वित्थारो पन वुत्तोति सम्बन्धो। तत्थेवाति परिवारे एव। इधाति इमस्मिं सिक्खापदे, विभङ्गे वाति। ततियं।

४. दुडुल्लसिक्खापदं

३९९. चतुर्थे अत्थुद्धारवसेन दस्सितानि दुडुल्लसद्धत्थभावेन सदिसत्ताति अधिष्पायो। “धुर” न्ति एत्थ लक्खणवन्तत्ता भुम्मत्ये उपयोगवचनन्ति आह “धुरे” ति। धुरे निकिखत्तमत्ते सतीति योजना।

एवं धुरं निकिखपित्वाति “अञ्जस्स नारोचेस्सामी” ति एवं धुरं निकिखपित्वा। अञ्जस्साति वत्थु, पुगलतो अञ्जस्स दुतियस्स। सोपीति दुतियोपि। अञ्जस्साति ततियस्स। याव कोटि न छिज्जति, ताव आपज्जतियेवाति योजना। तस्सेवाति आपर्ति आपन्नपुगलस्स। वत्थुपुगलोयेवाति आपर्ति आपन्नपुगलोयेव। अयन्ति पठमभिक्खु। अञ्जस्साति दुतियस्स। सोति दुतियो आरोचेतीति सम्बन्धो। येनाति पठमभिक्खुना। अस्साति दुतियस्स। तस्सेवाति पठमभिक्खुस्सेव। वत्थुपुगलं उपनिधाय “ततियेन पुगलेन दुतियस्सा” ति वुत्तं।

४००. पञ्चापत्तिक्खन्धेति थुल्लच्चयादिके पञ्च आपत्तिक्खन्धे। अज्ञाचारो नामाति अधिभवित्वा वीतिक्कमित्वा आचरितब्बत्ता अज्ञाचारो नामाति। चतुर्थं।

५. ऊनवीसतिवस्ससिक्खापदं

४०२. पञ्चमे अङ्गुलियोति करसाखायो। ता हि अङ्गन्ति हत्थतो पञ्चधा भिज्जित्वा उगच्छन्तीति अङ्गुलियोति वुच्चन्ति। लिखन्तस्स उपालिस्साति सम्बन्धो। तेनाति बहुचिन्तेतब्बकारणेन। अस्साति उपालिस्स। उरोति हदयं। तज्जि उसति चित्ततापो दहति एत्थाति उरोति वुच्चति। रूपसुत्तन्ति हेरञ्जिकानं रूपसुत्तं, यथा हत्थाचरियानं हत्थिसुत्तन्ति। अक्खीनीति चक्खूनि। तानि हि अक्खन्ति विसयेसु व्यापीभवन्ति, रूपं वा पस्सति इमेहीति अक्खीनीति वुच्चन्ति। मक्सेन सूचिमुखानं गहितता डंसेन पिङ्गलमक्खिकायोव गहेतब्बाति आह “डंसाति पिङ्गलमक्खिकायो” ति। पिङ्गलमक्खिकायो हि डंसनडेन खादनडेन डंसाति वुच्चन्ति। दुक्करो खमो एतासन्ति दुक्खाति दस्सेन्तो आह “दुक्खमान” न्ति। वेदनानन्ति सम्बन्धो। असातस्स कारणं दस्सेतुं वुत्तं “अमधुरान” न्ति। इमिना अमधुरत्ता न सादितब्बाति असाताति अत्थं दस्सेति। पाणसद्गीवितसदानं परियायभावं दस्सेतुं वुत्तं “जीवितहरान” न्ति। पाणं हरन्ति

अपनेन्तीति पाणहरा, तासं वेदनानन्ति सम्बन्धो ।

४०४. विजायनकालतो पट्टाय परिपुण्णवीसतिवस्सो न गहेतब्बो, गब्भगहणकालतो पन पट्टायाति दस्सेन्तो आह “पटिसन्धिगहणतो पट्टाया”ति । गब्भे सयितकालेन सद्ब्रिं वीसतिमं वस्सं परिपुण्णमस्साति गब्भवीसो पुगलो । हीति सच्चं । यथाहाति येनाकारेन सङ्ख्यं गच्छति, तेनाकारेन भगवा आहाति योजना । अथ वा यथा किं वचनं भगवा आहाति योजना ।

गब्भवीसो हुत्वा उपसम्पन्नोति सम्बन्धो । अम्हीति अस्मि । नुसद्वे परिवितकक्तथे निपातो । यन्ति यादिसं पठमं चित्तन्ति सम्बन्धो । इमिना पटिसन्धिचित्तं दस्सेति । “पठमं विज्ञाण”न्ति तस्सेव वेवचनं । तन्ति पठमं चित्तं पठमं विज्ञाणं । अस्साति सत्तस्स । साव जातीति सा एव पटिसन्धि, गब्भो नाम होतीति सम्बन्धो ।

तत्थाति पाठ्यं, विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । योति पुगलो । महापवारणायाति अस्सयुजपुण्णमियं । सा हि पूजितपवारणता महापवारणाति वुच्चति । ततोति पवारणाय जातकालतो । तन्ति महापवारणं । पाटिपदे चाति एत्थ चसद्वे अनियमविकप्त्यो, पवारणादिवसपाटिपददिवसेसु अञ्जतरस्मिं दिवसे उपसम्पादेतब्बोति अत्थो । हायनवङ्मनन्ति कुच्छिम्हि वसितमासेसु अधिकेसु हायनञ्च ऊनेसु वङ्मनञ्च वेदितब्बं ।

पोराणकथ्येरा पन उपसम्पादेन्तीति सम्बन्धो । एकूनवीसतिवस्सन्ति अनन्तरे वुत्तं एकूनवीसतिवस्सं । निक्खमनीयोति सावणमासो । सो हि अन्तोवीथितो बाहिरवीथिं निक्खमति सूरियो अस्मिन्ति “निक्खमनीयो”ति वुच्चति । पाटिपददिवसेति पच्छिमिकाय वस्सूपगमनदिवसे । तं उपसम्पादनं । कस्माति पुच्छा । एत्थ ठत्वा परिहारो वुच्चते मयाति योजना । वीसतिया वस्सेसूति उपसम्पन्नपुगलस्स वीसतिया वस्सेसु । तिंसरत्तिदिवस्स एकमासता “चत्तारो मासा परिहायन्ती”ति वुत्तं । उक्कडुन्तीति एकस्स अधिकमासस्स नासनत्थाय वस्सं उपरि कडुन्ति । ततोति छमासतो अपनेत्वाति सम्बन्धो । एत्थाति “एकूनवीसतिवस्स”न्ति आदिवचने । पन-सद्वे हिसद्व्यो, सच्चन्ति अत्थो । योति पुगलो । तस्माति यस्मा गब्भमासानमि गणनूपगत्ता गहेत्वा उपसम्पादेन्ति, तस्मा छ मासे वसित्वाति सम्बन्धो । अटु मासे वसित्वा जातोपि न जीवतीति सुत्तन्तद्वृकथासु (दी० नि० अटु० २.२४-२५; म० नि० अटु० ३.२०५) वुत्तं ।

४०६. दसवस्सच्चयेनाति उपसम्पदतो दसवस्सातिकक्मेन । उपसम्पादेतीति उपज्ञायो वा कम्मवाचाचरियो वा हुत्वा उपसम्पादेति । तन्ति उपज्ञाचरियभूतं अनुपसम्पन्नपुगलं । कम्मवाचाचरियो हुत्वा उपसम्पादेन्तो तं मुञ्चित्वा सचे अञ्जोपि कम्मवाचाचरियो अत्थि, सूपसम्पन्नो । सोव सचे कम्मवाचं सावेति, नुपसम्पन्नो । जत्वा पन पुन अनुपसम्पादेन्ते सगन्तरायोपि मगगन्तरायोपि होतियेवाति दट्टब्बन्ति । पञ्चमं ।

६. थेव्यसत्थसिक्खापदं

४०७. छडे “पटियालोक”न्ति एत्थ आलोकसदेन सूरियो वुत्तो उपचारेन । सूरियो हि पुरात्यर्मादिसतो उगन्त्वा पच्छिमदिसं गतो, तस्मा सूरियसङ्घातस्स आलोकस्स पटिमुखं “पटियालोक”न्ति वुत्ते पच्छिमदिसायेव गहेतब्बाति आह “पच्छिमं दिसन्ति अत्थो”ति । कम्मिकाति कम्मे युत्ता पयुत्ता ।

४०९. राजानन्ति एत्थ रञ्जो सन्तकं “राजा”ति वुच्चति उपचारेन, अथ वा रञ्जो एसो “राजा”ति कत्वा रञ्जो सन्तकं “राजा”ति वुच्चति । थेव्यन्ति थेनेत्वा “सक्कच्च”न्ति आदीसु (पाचि० ६०६) विय निगग्हीतागमो होति । राजानं,

रञ्जो सन्तकं वा थेय्यं थेनेत्वा गच्छन्तीति अत्थो । इति इममत्यं दस्सेन्तो आह “राजानं वा थेनेत्वा” तिआदि ।

४११. चतूर्सु विसङ्केतेसु द्वीहि अनापत्ति, द्वीहि आपत्तियेवाति । छटुं ।

७. संविधानसिक्खापदं

४१२. सत्तमे “पधूपेन्तो” ति एत्थ पपुब्ब धूपधातु परिभासनत्ये वत्तरीति आह “परिभासन्तो” ति । त्वं समणोपि मातुगामेन सङ्क्षिं गच्छसि, तुयेवेसो दोसो, नेतस्स पुरिसस्साति अत्तानयेव परिभासन्तोति अत्थो । “निक्खामेसी” तिइमिना “निष्पातेसी” तिएत्थ निपुब्ब पतधातु गत्यत्थोति दस्सेतीति । सत्तमं ।

८. अरिद्वुसिक्खापदं

४१३. अटुमे गन्धेति गिज्जे । ते हि गिधन्ति कुणपं अभिक्खुन्तीति “गन्धा” ति वुच्चन्ति । गद्वेतिपि पाठो, सोपि युज्जति यथा “युगनन्धो, युगनद्वो” ति च “पटिबन्धो पटिबद्धो” ति च । बाधयिंसूति हनिंसु । अस्साति अरिद्वुस्स ।

तद्वितेन वुत्तस्स अत्थस्स दस्सेतुमाह “ते” तिआदि । तेति अन्तरायिका । तत्थाति पञ्चविधेसु अन्तरायिकेसु । “तथा” तिपदेन “कम्नतरायिकं नामा” ति पदं अतिदिसति । तं पनाति भिक्खुनिदूसककम्मं पन । मोक्खस्सेवाति मग्गनिब्बानस्सेव । मग्गो हि किलेसेहि मुच्चतीति अत्थेन मोक्खो नाम । झानम्पेत्थ सङ्गहितं नीवरणेहि विमुच्चन्ता । निब्बानं विमुच्चीति अत्थेन मोक्खो नाम । फलम्पेत्थ सङ्गहितं विमुच्चितत्ता । नियतमिच्छादिद्विधम्माति नियतभावं पत्ता, नियतवसेन वा पवत्ता मिच्छादिद्विसङ्घाता धम्मा । ते पन नत्थिकअहेतुक अकिरियवसेन तिविधा । पण्डकादिगहणस्स निदस्सनमत्तत्ता “पटिसन्धिधम्मा” तिपदेन अहेतुकद्विहेतुकपटिसन्धिधम्मा गहेतब्बा सब्बेसम्पि विपाकन्तरायिकभावतो । तेपि मोक्खस्सेव अन्तरायं करोन्ति, न सग्गस्स । ते पनाति अरियूपवादा पन । तावदेव उपवादन्तरायिका नामाति योजना । तापीति सञ्चिच्च आपन्ना आपत्तियोपि । पाराजिकापत्ति सन्धाय वुत्तं “भिक्खुभावं वा पटिजानाती” ति । सङ्घादिसेसापत्ति सन्धाय वुत्तं “न वुट्टाति वा” ति । लहुकापत्ति सन्धाय वुत्तं “न देसेति वा” ति ।

तत्राति पञ्चविधेसु अन्तरायिकेसु । अयं भिक्खूति अरिद्वो गन्धबाधिपुब्बो भिक्खु । सेसन्तरायिकेति आणावीतिकमन्तरायिकतो सेसे चतुब्बिधे अन्तरायिके । इमे आगारिकाति अगारे वसनसीला इमे मनुस्सा । भिक्खूपि पस्सन्ति फुसन्ति परिभुञ्जन्तीति सम्बन्धो । कस्मा न वद्वन्ति, वद्वन्तियेवाति अधिष्पायो । रसेन रसं संसन्दित्वाति उपादिणकरसेन अनुपादिणकरसं, अनुपादिणकरसेन वा उपादिणकरसं समानेत्वा । योनिसो पच्चवेक्खणस्स अभावतो संविज्जति छन्दरागो एत्थाति सच्छन्दरागो, सोयेव परिभोगो सच्छन्दरागपरिभोगो, तं । एकं कत्वाति समानं कत्वा । घटेन्तो विय पापकं दिट्ठिगतं उप्पादेत्वाति योजना । किंसद्वो गरहत्थो, कस्मा भगवता पठमपाराजिकं पञ्चतं, न पञ्चपेतब्बन्ति अत्थो । महासमुद्दं बन्धन्तो यथा अकत्तब्बं करोति, तथा पठमपाराजिकं पञ्चपेन्तो भगवा अपञ्जतं पञ्चपेतीति अधिष्पायो । एत्थाति पठमपाराजिके । आसन्ति भब्बासं । आणाचक्केति आणासङ्घाते चक्के ।

अद्वियेव अद्विकं कुच्छितत्थेन, कुच्छितत्थे हि को । अद्विकमेव खलो नीचडेन लामकडेनाति अद्विकङ्गलो निग्गहीतागमं कत्वा । तेन उपमा सदिसाति अद्विकङ्गलूपमा । “अट्टो” ति च “कङ्गल” त्ति च पदं गहेत्वा वण्णेन्ति आचरिया (सारत्थ० टी० पाचित्तिय ३.४१७; वि० वि० टी० पाचित्तिय २.४१७; म० नि० अट्ट० २.४२; म० नि० टी० ३.४२) । अङ्गारकासूपमाति अङ्गाररासिसदिसा, अङ्गरेहि वा परिपुणा आवाटसदिसा । असिसूनूपमाति एत्थ असीति

खग्गो। सो हि असते खिपते अनेनाति “असी”ति वुच्चति। सूनाति अधिकोडृनं। तज्हि सुनति सञ्चुण्णभावं गच्छति एत्थाति “सूना”ति वुच्चति। असिना सूनाति असिसूना, ताय उपमा सदिसाति असिसूनपमा। सत्तिसूलूपमाति सत्तिया च सूलेन च सदिसा। एत्थाति इमिस्सं अटुकथायं। मज्जिमटुकथायं अलगदूपमसुते (म० नि० अट० १.२३४ आदयो) गहेतब्बो। एवंसद्विषेषानमन्तरे वियसद्विष व्यादेसभावं दस्सेतुं वुत्तं “एवं विय खो”ति। अटुमं।

९. उक्खित्तसम्भोगसिक्खापदं

४२४. नवमे अनुधम्मस्स सरूपं दस्सेतुं वुत्तं “अनुलोमवत्तं दिस्वा कता ओसारणा”ति। इमिना अनुलोमवत्तं दिस्वा कतो ओसारणसङ्घातो धम्मो अनुधम्मोति दस्सेति। ओसारणाति पवेसना। तेनेवाति उक्खित्तकस्स अकटानुधम्मता एव। अस्साति “अकटानुधम्मेना”ति पदस्स।

ददतो वा गणहतो वाति वासद्वो अनियमिकप्रत्योति। नवमं।

१०. कण्टकसिक्खापदं

४२८. दसमे अरिद्विस्स उप्पन्नं विय एतस्सापि उप्पन्नन्ति योजना। उम्मज्जन्तस्साति मनसिकरोन्तस्स। संवासस्स नासना संवासनासना। लिङ्गस्स नासना लिङ्गनासना। दण्डकम्मेन नासना दण्डकम्मनासना। तत्थाति तिविधासु नासनासु। दूसको...पे०... नासेथाति एत्थ अयं नासना लिङ्गनासना नामाति योजना। अयन्ति दण्डकम्मनासना। इधाति इमिस्मिं सिक्खापदे, “नासेतू”ति पदे वा। तत्थाति पुरिमवचनापेक्खं, “एवज्ज पन भिक्खवे”ति आदिवचनेति अत्थो। पिरेति आमन्तनपदं परसदेन समानत्थन्ति आह “परा”ति। “अम्हाकं अनज्ञत्तिकभूत”इति वा “अम्हाकं पच्चनीकभूत” इति वा अत्थो दट्टब्बो। “अमामक”इतिपदेन “पर”इतिपदस्स अधिपायत्थं दस्सेति। अम्हेनमायक, अम्हेहि वा नममायितब्ब इति अत्थो। “अम्हामक”इतिपि हकारयुतो पाठो। अम्हेहि आमकइति अत्थो। यत्थाति यस्मिं ठाने। तेति उपयोगत्थे सामिवचनं, तन्ति अत्थो। तव रूपसद्व वाति सम्बन्धो। न पस्सामाति न पस्साम, न सुणाम।

४२९. तेनाति सामणेरेन। “कारापेय्या”ति पदे कारितकम्मन्ति। दसमं।

सप्पाणकवग्गो सत्तमो।

८. सहधम्मिकवग्गो

१. सहधम्मिकसिक्खापद-अत्थयोजना

४३४. सहधम्मिकवग्गस्स पठमे यन्ति यं पञ्जतं। “सिक्खमानेना”ति एत्थ मानपच्ययस्स अनागतत्थभावं दस्सेतुं वुत्तं “सिक्खितुकामेना”ति। “सिक्खमानेना”तिपदं “भिक्खुना”तिपदे एव न केवलं कारकविसेसनं होति, अथ खो “अञ्जातब्ब”न्ति आदिपदेसुपि किरियाविसेसनं होतीति दस्सेन्तो आह “हुत्वा”ति। पदत्थतोति पदतो च अत्थतो च, पदानं अत्थतो वाति। पठमं।

२. विलेखनसिक्खापदं

४३८. दुतिये विनये पटिसंयुक्ता कथा विनयकथाति दस्सेन्तो आह “विनयकथा नामा”तिआदि। तन्ति विनयकथं | पदभाजनेन वण्णना विनयस्स वण्णो नामाति योजना। तन्ति विनयस्स वण्णं | परियापुनं परियत्ति, विनयस्स परियत्ति विनयपरियत्ति, विनयपरियत्तिसङ्घातं मूलमस्स वण्णस्साति विनयपरियत्तिमूलको, तं | विनयधरो लभतीति सम्बन्धो | हीति वित्थारो | ते सब्बे भगवा भासतीति सम्बन्धो | हीति सच्चं |

अस्साति विनयधरस्स | इधाति इमस्मिं सासने | अलज्जिताति आदीसु करणत्थे पच्चत्तवचनं | अलज्जितायाति हि अत्थो | तेन वुतं “कथं अलज्जिताया”तिआदि | चाति सच्चं | “सञ्जिच्च्चा”ति पदं तीसु वाक्येसु योजेतब्बं | सञ्जिच्च आपत्ति आपज्जति, सञ्जिच्च आपत्ति परिगृहति, सञ्जिच्च अगतिगमनञ्च गच्छतीति अत्थो | मन्दोति बालो | मोमूहोति अतिसम्मूळो | विराधेतीति विरज्ञापेति | कुकुच्चे उप्पन्नेति “कप्पति नु खो, नो”ति विनयकुकुच्चे उप्पन्ने | अयं पनाति अयं पुगलो पन वीतिकमतियेवाति सम्बन्धो | अच्छमंसेन सूकरमंसस्स वण्णस्ठानेन सदिसत्ता, दीपिमंसेन च मिगमंसस्स सदिसत्ता वुतं “अच्छमंसं सूकरमंस”तिआदि |

आपत्तिंच सतिसम्मोसायाति एत्थ चसद्वो अवुत्तवाक्यसम्पिण्डनत्थो, कत्तब्बञ्च न हि करोतीति अत्थो | एवन्तिआदि निगमनं |

एवं अविनयधरस्स दोसं दस्सेत्वा विनयधरस्स गुणं दस्सेन्तो आह “विनयधरो पना”तिआदि | सोति विनयधरो | हीति वित्थारो | परूपवादन्ति परेसं उपवादं | सुद्धन्तेति सुद्धस्स कोट्टासे | ततोति पतिट्टानतो परन्ति सम्बन्धो | अस्साति विनयधरस्स | एवन्तिआदि निगमनं | अस्साति विनयधरस्स | कुकुच्चपकतानन्ति कुकुच्चेन अभिभूतानं | सोति विनयधरो | तेहीति कुकुच्चपकतेहि | सङ्घमञ्जे कथेन्तस्स अविनयधरस्साति योजना | तन्ति भयं सारज्जं |

पटिपक्खं, पटिविरुद्धं वा अत्थयन्ति इच्छन्तीति पच्चत्थीका, यसद्वो बहुलं कत्ताभिधायको, अत्तनो पच्चत्थिका अत्तपच्चत्थिका | तत्थाति दुविधेसु पच्चत्थिकेसु | इमेति मेत्तियभुम्मजकवड्लिच्छविनो | अज्जेपि ये वा पन भिक्खूति सम्बन्धो | अरिद्विभिक्खु च कण्टकसामणेरो च वेसालिकवज्जिपुत्तका च अरिद्व...पे०... वज्जीपुत्तका | ते च सासनपच्चत्थिका नामाति सम्बन्धो | परूपहारो च अज्जाणो च कद्धापरवितरणो च परू...पे०... वितरणा | ते आदयो येसं वादानन्ति परू...पे०... वितरणादयो | ते एव वादा एतेसन्ति परू...पे०... वितरणादिवादा | ते च सासनपच्चत्थिका नामाति सम्बन्धो | अबुद्धसासनं बुद्धसासनन्ति वत्वा कतपग्गहा महासङ्खिकादयो च सासनपच्चत्थिका नामाति योजना | कद्धापरवितरणादीति एत्थ आदिसदेन कथावत्थुपकरणे आगता वादा सङ्गङ्गहन्ति | महासङ्खिकादयोति एत्थ आदिसदेन दीपवंसे आगता गणा सङ्गङ्गहन्ति | आदिम्हि “विपरीतदस्सना”ति पदं सब्बपदेहि योजेतब्बं | “सहधम्मेना”ति पदस्सत्थं दस्सेतुं वुतं “सह कारणेना”ति | यथाति येनाकारेन निगग्हमानेति सम्बन्धो |

तत्थाति तिविधेसु सद्धम्मेसु | महावत्तानि सन्ति, अयं सब्बोति योजना | चत्तारि फलानि चाति लिङ्गविपल्लासेन योजेतब्बं | एत्थ चकारेन अभिज्ञापटिसम्भिदा सङ्गङ्गहिता तासम्मि अधिगमसासनभावतो |

तत्थाति तिविधेसु सद्धम्मेसु | केचि थेराति धम्मकथिका केचि थेरा | “यो खो”ति कण्ठजदुतियक्खरेन पठितब्बो | पोत्थकेसु पन “यो वो”ति वकारेन पाठो अत्थि, सो अयुत्तो | कस्मा? “सो वो”ति परतो वुत्तता, एकस्मिं वाक्ये द्विन्नं समानसुतिसदानं अयुत्तता च | केचि थेराति पंसुकूलिका केचि थेरा आहंसूति सम्बन्धो | इतरे पन थेराति धम्मकथिकथेरेहि च पंसुकूलिकथेरेहि च अज्जे थेरा | तेति पञ्च भिक्खू करिस्सन्तीति सम्बन्धो | जम्बुदीपस्स पच्चन्ते

तिद्वृतीति पच्चन्तिमो, तस्मिं। जम्बुदीपस्स मज्जे वेमज्जे तिद्वृतीति मज्जिमो। अथ वा मज्जानं सुद्धानं बुद्धादीनं निवासो मज्जिमो, तस्मिं। वीसति वगा इमस्साति वीसतिवगगो, सोयेव गणो वीसतिवगगगणो, तं। एवन्ति आदि निगमनं।

तस्साधेय्योति तस्सायत्तो, तस्स सन्तकोति वुत्तं होति। पवारणा आधेय्या, सङ्घकम्मं आधेय्यं, पब्बज्जा आधेय्या, उपसम्पदा आधेय्याति योजना।

येषि इमे नव उपोसथाति सम्बन्धो। यापि च इमा नव पवारणायोति योजना। तस्साति विनयधरस्स। तासन्ति नवपवारणानं।

यानिपि इमानि चत्तारि सङ्घकम्मानीति योजेतब्बं। एत्थ च तानि विनयधरायत्तानेवाति पाठसेसो अहङ्काहरितब्बो।

यापि च अयं पब्बज्जा च उपसम्पदा च कातब्बाति योजना। हीति सच्चं। अञ्जोति विनयधरतो परो। सो एवाति विनयधरो एव। ‘‘उपज्ज़ा’’न्ति धातुकम्मं, ‘‘सामणेरेना’’ति कारितकम्मं उपनेतब्बं। एत्थ चाति उपोसथादीसु च। निस्सयदानञ्च सामणेरूपट्टुनञ्च विसुं कत्वा द्वादसानिसंसे लभतीतिपि सक्का वत्तुं।

विसुं विसुं कत्वाति ‘‘पञ्चाति च...पे०... एकादसा’’ति च कोट्टासं कोट्टासं कत्वा, सत्त कोट्टासे कत्वा भासतीति अधिष्पायो। थोमेतीति सम्मुखा थोमेति। पसंसतीति परम्मुखा पसंसति। ‘‘उग्गहेतब्ब’’न्तिपदस्सत्थं दस्सेतुं वुत्तं ‘‘परियापुणितब्ब’’न्ति। अद्धनि दीघे साधूति अद्धनियं अद्धक्खमं अद्धयोग्यन्ति अत्थो साधुअत्थे नियपच्चयो (मोगल्लाने ४.३३.७३)।

थेरा च नवा च मज्जिमा च बहू ते भिक्खू परियापुणन्तीति योजना।

४३९. “उद्दिस्समाने”ति पदस्स कम्मरूपत्तं दस्सेतुं वुत्तं “उद्दिसियमाने”ति। सो पनाति पातिमोक्खो पन। यस्मा उद्दिस्समानो नाम होति, तस्माति योजना। उद्दिसन्ते वाति उद्दिसियमाने वा। उद्दिसापेन्ते वाति उद्दिसापियमाने वा। अन्तसद्वो हि मानसद्वकारियो। योति भिक्खु। नन्ति तं पातिमोक्खं। चसद्वो खुद्धानुखुद्धकपदस्स द्वन्नवाक्यं दस्सेति, पुब्बपदे ककारलोपो दट्टब्बो। तेसन्ति खुद्धानुखुद्धाकानं। हीति सच्चं। एतानीति खुद्धानुखुद्धाकानि। येति भिक्खू। “याव उपञ्जतियेव, ताव संवत्तन्ति इति वुत्तं होतीति योजना इमस्स नयस्स पाठसेसेहि योजेतब्बत्ता। गरुकभावं सल्लक्खेन्तो लहुकभावं दस्सेन्तो आह “अथ वा”ति आदि। अतिवियाति अति इ एव। इकारो हि सन्धिवसेन अदस्सनं गतो। वियसद्वो एवकारत्थवाचको “वरम्हाकं भुसामिवा”ति एत्थ (जा० १.३.१०८) इवसद्वो विय, अति हुत्वा एवाति अत्थो दट्टब्बो। “उपसम्पन्नस्सा”ति एत्थ समीपे सामिवचनन्ति (रूपसिद्धियं ३१६ सुत्ते) आह “उपसम्पन्नस्स सन्तिके”ति। तस्साति उपसम्पन्नस्स। तस्मिन्ति विनये। विवरणेतीति न केवलं तस्सेव विवरणमत्तमेव, अथ खो निन्दतियेवाति आह “निन्दती”ति। गरहतीति तस्सेव वेवचनं। अथ वा निन्दतीति उपसम्पन्नस्स सम्मुखा निन्दति। गरहतीति परम्मुखा गरहतीति। दुतियं।

३. मोहनसिक्खापदं

४४४. ततिये अनुसद्वो पटिपाटिअत्थं अन्तोकत्वा विच्छत्थवाचकोति आह “अनुपटिपाटिया अद्धमासे

अद्वमासे”ति । सोति पातिमोक्खो । उपोसथे उपोसथे उद्दिसितब्बन्ति अनुपोसथिकं । एत्थापि हि अनुसद्वो विच्छत्यवाचको । सोति पातिमोक्खो । उद्दिसियमानो नाम होतीति योजना । “तस्मिं अनाचारे”ति पदेन “तत्था”ति पदस्सत्थं दस्सेति । “यं आपत्ति”न्ति पदेन यंसद्वस्स विसयं दस्सेति । यथाधम्मोति एत्थ धम्मसदेन धम्मो च विनयो च अधिष्ठेतोति आह “धम्मो च विनयो चा”ति । यथाति येनाकारेन । साधुसद्वो सुन्दरत्थो, कसद्वो पदपूरणोति आह “सुद्धा”ति । अट्टिन्ति च “कत्वा”ति च द्वे पदानि दट्टब्बानि । “अट्टिकत्वा”ति वा एकं पदं । तत्थ पुब्बनये अत्थो यस्सत्थीति अट्टित्यकारस्स दुकारं कत्वा, तं अट्टि । कत्वाति त्वापच्चयन्तउत्तरपदेन समासो न होति । अट्टिकभावन्ति एत्थ इकसदेन “अट्टी”ति एत्थ ईपच्चयं दस्सेति । “भाव”न्तिपदेन भावपच्चयेन विना भावत्थस्स जापेतब्बतं दस्सेति । अत्थो पनेवं दट्टब्बो — अट्टिभावं कत्वाति । पच्छिमनये अत्थो यस्सत्थीति अट्टिको पुरिमनयेनेव त्यकारस्स दुकारं कत्वा । अत्थयितब्बो इच्छितब्बोति वा अट्टिको, अट्टिकइति नामसद्वतो त्वापच्चयो कातब्बो । “अट्टिकत्वा”ति इदं पदं किरियाविसेसनं । किरियाविसेसने वत्तमाने करधातु वा भूधातु वा योजेतब्बाति दस्सेभुं वुत्तं “कत्वा हुत्वा”ति । तं सबं दस्सेन्तो आह “अट्टिकत्वाति अट्टिकभावं कत्वा, अट्टिको हुत्वा”ति । ततियं ।

४. पहारसिक्खापदं

४४९. चतुर्थे कस्मा छब्बगिया सत्तरसवगियानं पहारं देन्ति, ननु अकारणेन पहारं देन्तीति आह “आवुसो”ति आदि । इमिना यथा वदन्ति, तथा अकतत्ता पहारं देन्तीति दस्सेति ।

४५१. सचेपीति एत्थ पिसदेन सचे अमरति, का नाम कथा, पाचित्तियमेवाति दस्सेति । पहारेनाति पहारहेतुना । यथाति येनाकारेन । अयन्ति भिक्खु । न विरोचतीति न सोभति ।

४५२. “अनुपसम्पन्नस्सा”ति एत्थ अकारस्स अञ्जत्थं दस्सेतुं वुत्तं “गहटुस्स वा”ति आदि । पब्बजितस्स वाति परिब्बाजकस्स वा सामणेरस्स वा ।

४५३. “केनची”ति पदस्स अत्थं दस्सेतुं वुत्तं “मनुस्सेन वा”ति आदि । ततोति विहेठनतो, इमिना मोक्खस्स अपादानं दस्सेति, “अत्तनो”ति इमिना सम्बन्धं दस्सेति । “पत्थयमानो”ति इमिना “अधिष्पायो”ति पदस्सत्थं दस्सेति । मुगरेन वाति चतुर्थदण्डस्स अद्वेन दण्डेन वा । सोति चोरादिकोति । चतुर्थं ।

५. तलसत्तिकसिक्खापदं

४५४. पञ्चमे तलन्ति हत्थतलं । तज्जित तलति यंकिञ्चिं गहितवत्थु पतिद्वाति एत्थाति “तल”न्ति वुच्चति । सत्तीति कुन्तो । सो हि सकति विज्ञितुं समत्थेतीति “सत्ती”ति वुच्चति । तलमेव सत्तिसदिसत्ता तलसत्तिकं, सदिसत्थे को, तं तलसत्तिकं उपचारेन गहेत्वा “कायम्पी”ति वुत्तं । कायतो अञ्जं वत्थुम्पि तलसत्तिकसङ्घातेन कायेन गहेत्वा उगिरत्ता वुत्तं “कायपटिबद्धम्पी”ति । “पहारसमुच्चिता”ति एत्थ संपुब्बो च उपुब्बो च चिसद्वो पगुणनसङ्घाते परिचिते वत्तीति आह “पहारपरिचिता”ति । पहारेन सं पुनप्पुं उच्चिता परिचिताति अत्थो । इममेवत्थं सन्ध्याय वुत्तं “पुब्बेपि...पे०... अत्थो”ति । अञ्जम्पि सज्जायाननयं दस्सेतुं वुत्तं “पहारस्स उब्बिगा”ति । तस्साति तस्स पाठस्स । पहारस्साति पहारतो । निस्सककत्थे चेतं सामिवचनं । “भीता”ति इमिना “उब्बिगा”ति एत्थ उपुब्ब विजधातुस्सत्थं दस्सेति ।

४५७-८. विरद्धोति पण्णको हुत्वा । पुब्बेति पुरिमसिक्खापदे । वुत्तेसु वत्थूसूति “चोरं वा पच्चत्थीकं

वा” तिआदिना वुत्तेसु वत्थूसूति । पञ्चमं ।

६. अमूलकसिक्खापदं

४५९. छटु तेति छब्बगिया । चोदेन्ति किराति सम्बन्धो । आकिण्णदोसत्ताति तेसं आकुलआदीनवत्ता । एवन्ति चोदियमाने । अत्तपरित्ताणन्ति अत्तनो परिसमन्ततो ताणं रक्खनं करोन्ता चोदेन्तीति योजनाति । छटुं ।

७. सञ्जिवच्चसिक्खापदं

४६४. सत्तमे उपपुब्बदहथातुस्स सकम्मिकत्ता कारितन्तोगधभावं दस्सेतुं वुत्तं “उप्पादेन्ती” ति । “अनुपसम्पन्नस्सा” ति एत्थ अकारस्स सदिसत्थं दस्सेतुं वुत्तं “सामणेरस्सा” ति । सामणेरोपि हि उपसम्पन्नेन सदिसो होति सण्ठानेन च पुरिसभावेन च । सामणेरस्स कुकुच्चं उपदहतीति सम्बन्धो । निसिन्नं मञ्जे, निपन्नं मञ्जे, भुत्तं मञ्जे, पीतं मञ्जे, कतं मञ्जेति योजना । निसिन्नन्ति निसीदितं । निपन्नन्ति निपज्जितन्ति । सत्तमं ।

८. उपस्तुतिसिक्खापदं

४७१. अद्वमे “अधिकरणजातान” न्ति एत्थ अधिकरणस्स पकरणतो विवादाधिकरणभावञ्च विसेसनपरपदभावञ्च दस्सेन्तो आह “उप्पन्विवादाधिकरणान” न्ति । तत्थ उप्पन्वसद्वेन जातसद्वस्त्थं दस्सेति । विवादसद्वेन अधिकरणस्स सरूपं दस्सेति । सुय्यतीति सुति वचनं, सुतिया समीपं उपस्तुति ठानन्ति अत्थं दस्सेतुं वुत्तं “सुतिसमीप” न्ति । “समीप” न्ति इमिना उपसद्वस्त्थं दस्सेति । “यत्था” तिआदिना “उपस्तुती” ति एत्थ उपसद्वस्स पधानत्ता तस्स सरूपं दस्सेति । यत्थाति यस्मिं ठाने । मन्त्तेन्तान्ति एत्थ उपयोगवचनस्स भुमत्थे अधिष्पेतत्ता वुत्तं “मन्त्यमाने” ति ।

४७३. “वूपसमिस्सामी” ति एत्थ इधातुया गत्यत्थं दस्सेतुं वुत्तं “वूपसमं गमिस्सामी” ति । अकारकभावन्ति निद्वेसभावं । सोतुकामताय गमनवसेन सिया किरियन्ति योजना । परतोपि एसेव नयोति । अद्वमं ।

९. कम्मपटिबाहनसिक्खापदं

४७४. नवमे मयन्ति छब्बगियनामका अम्हे । कतत्ताति कम्मानं कतत्ता । धम्मोति भूतो सभावो । एतेसूति चतूसु सङ्घकम्मेसूति । नवमं ।

१०. छन्दं अदत्तागमनसिक्खापदं

४८१. दसमे चोदेति परस्स दोसं आरोपेतीति चोदको । तेन च चोदकेन चोदेतब्बो दोसं आरोपेतब्बोति चुदितो, सोयेव चुदितको, तेन च । “अनुविज्जकोति च विनयधरो । सो हि चोदकचुदितकानं मतं अनुमिनेत्वा विदति जानातीति अनुविज्जको । एत्तावतापीति एत्तकेनपि पमाणेनाति । दसमं ।

११. दुब्बलसिक्खापदं

४८४. एकादसमे “अलज्जीता” तिआदीसु (परि० २९५) विय यकारलोपेन निद्वेसोति आह “यथामित्तताया” ति ।

“यो यो”ति इमिना यथासदस्स विच्छत्थं दस्सेति । यथाबुद्धन्तिआदीसु (चूळव० ३११ आदयो) विय यो यो मित्तो “यथामित्त”न्ति वचनत्थो कातब्बो । सब्बपदेसूति “यथासन्दिङ्गता”तिआदीसु सब्बेसु पदेसूति । एकादसमं ।

१२. परिणामनसिक्खापदं

४८९. द्वादसमे यन्ति पदत्थविनिच्छयत्थसङ्घातं यं वचनं । तत्थाति तिंसककण्डे । इधाति द्वेनवुतिकण्डे, सिक्खापदे वा । पुगगलस्साति परपुगलस्साति । द्वादसमं ।

सहधम्मिकवग्गो अट्टमो ।

१. रत्नवग्गो

१. अन्तेपुरसिक्खापद-अत्थयोजना

४९४. राजवग्गस्स पठमे परित्तकोति गुणेन खुद्दको । पासादवरसदस्स उपरिसदेन सम्बन्धितब्बभावं दस्सेतुं वुत्तं “पासादवरस्स उपरि गतो”ति । इमिना पासादवरस्स उपरि उपरिपासादवरं, तं गतो उपगतोति उपरिपासादवरगतोति वचनत्थं दस्सेति । अव्यानन्ति भिक्खूनं । “कारणा”ति इमिना “वाहसा”ति पदस्सत्थं दस्सेति । तेहीति अव्येहि ।

४९७. अन्तरन्ति खणं, ओकासं वा विवरं वा । घातेतुन्ति हनितुं । इच्छतीति इमिना पत्थधातुया याचनत्थं दस्सेति । “राजन्तेपुरं हत्थिसम्मद्द”न्तिआदीसु वचनत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । हत्थिसम्मद्दन्ति हत्थिसम्बाधद्वानं । अस्सेहि सम्मद्दो एत्थाति अस्ससम्मद्दो । रथेहि सम्मद्दो एत्थाति रथसम्मद्दोति वचनत्थं अतिदिसन्तो आह “एसेव नयो”ति । “सम्मत”न्ति पठमक्खरेन पाठस्स सम्बाधस्स अवाचकत्ता वुत्तं “तं न गहेतब्ब”न्ति । तत्थाति पाठे । “हत्थीनं सम्मद्द”न्ति इमिना उत्तरपदस्स सम्मद्दनं सम्मद्दन्ति भावत्थं दस्सेति, पुरिमपदेन छट्टीसमासञ्च । पुरिमपाठे पन उत्तरपदस्स अधिकरणत्थञ्च पुब्बपदेन ततियासमासञ्च दस्सेति । बाहिरत्थसमासोतिपि वुच्चति । पच्छिमपाठे “हत्थिसम्मद्द”न्तिआदिपदस्स लिङ्गविपल्लासञ्च “अत्थी”ति पाठसेसेन योजेतब्बतञ्च दस्सेतुं वुत्तं “हत्थिसम्मद्दो अत्थी”ति । रजितब्बानीति रजनीयानि, रजितुं अरहानीति अत्थो । इमिना सम्बन्धकाले पुरिमपाठे रञ्जो अन्तेपुरेति विभत्तिविपल्लासो कातब्बोति । पच्छिमपाठे पन मुख्यतोव युज्जति । तेन वुत्तं “तस्मिं अन्तेपुरे”ति ।

४९८. अवसित्तस्साति खत्तियाभिसेकेन अभिसित्तस्स । इतोति सयनिधरतो । इमिना पञ्चमीबाहिरसमासं दस्सेति । रञ्जो रतिजननद्वेन रतनं वुच्चति महेसी । महेसीति च साभिसेका देवी । निपुब्ब गमुधातुस्स निपुब्बकमुधातुया परियायभावं दस्सेतुं वुत्तं “निगगतन्ति निक्खन्त”न्ति । पठमं ।

२. रत्नसिक्खापदं

५०२. दुतिये पमुस्सित्वाति सतिविष्पवासेन पमुस्सित्वा । पुण्णपत्तन्ति तुद्धिदायं । तज्जि मनोरथपुण्णेन पत्तब्बभागत्ता “पुण्णपत्त”न्ति वुच्चति । तस्स सरूपं दस्सेतुं वुत्तं “सततो पञ्च कहापणा”ति । इधं पन कहापणानं पञ्चसतत्ता पञ्चवीसकहापणा अधिष्पेता । आभरणसदस्स अलङ्कारसदेन परियायभावं दस्सेतुं वुत्तं “अलङ्कार”न्ति । “महालतं नामा”ति इमिना न यो वा सो वा अलङ्कारो, अथ खो विसेसालङ्कारोति दस्सेति । महन्तानि मालाकम्मलताकम्मानि एत्थाति

महालता । लतागहणेन हि मालापि गहिता । नवहि कोटीहि अग्रं इमस्साति नवकोटिअग्रनकं, नवकोटिसङ्घातं अग्रं अरहतीति वा नवकोटिअग्रनकं ।

५०४. अन्ते समीपे वसनसीलत्ता परिचारिको “अन्तेवासी”ति वुच्चतीति आह “परिचारिको”ति ।

५०६. द्वे लेडुपाताति थाममज्जिमस्स पुरिसस्स द्वे लेडुपाता । सङ्घ...पे०... नवकम्मानं अत्थाय उग्गणहन्तस्स वा उग्गणहापेन्तस्स वा दुक्कटन्ति योजना । अवसेसन्ति जातरूपरजततो अवसेसं । मातुकण्णपिळन्थनतालपण्णम्पीति मातुया कण्णे पिळन्थिततालपण्णम्पि, पटिसामेन्तस्साति सम्बन्धो ।

“कप्पियभण्डं होती”ति इमिना अकप्पियभण्डं न वद्यतीति दस्सेति । इदन्ति भण्डं । पलिबोधो नामाति अत्तनो पलिबोधो नाम । छन्देनपीति वड्कीआदीनं छन्दहेतुनापि । भयेनपीति राजवल्लभानं भयहेतुनापि । बलक्कारेनाति करणं कारो, बलेन कारो बलक्कारो, तेन, बलक्कारो हुत्वा पातेत्वाति अत्थो ।

तथाति महारामे । यत्थाति यस्मिं ठाने, सङ्घा उप्पज्जतीति सम्बन्धो । महाजनसञ्चरणद्वानेसूति बहूनं जनानं सञ्चरणसङ्घातेसु ठानेसु । नगहेतब्बस्स हेतुं दस्सेतुं वुतं “पलिबोधो न होती”ति । यस्मा पलिबोधो न होति, तस्मा न गहेतब्बन्ति अधिष्पायो । एकोति एको भिक्खु पस्सतीति सम्बन्धो । ओक्कम्माति ओक्कमित्वा ।

रूपसद्वो भण्डपरियायोति आह “भण्ड”न्ति । भण्डं रूपं नामाति योजना । भण्डिकन्ति भण्डेन नियुतं पुटकं । गणेत्वाति गणनं कत्वा । निमित्तन्तीति एत्थ इतिसद्वो नामपरियायो । लञ्छनादि निमित्तं नामाति हि योजना । लञ्छनादीति आदिसद्वेन नीलपिलोतिकादयो सङ्घन्हाति । लाखायाति जतुना ।

पतिरूपा नाम इथ लज्जिकुकुच्चकाति आह “लज्जिनो कुकुच्चका”ति । थावरन्ति जङ्गमा अञ्जं थावरं । अङ्गुनोति कालस्स । समादपेत्वाति अञ्जे समादपेत्वा । उद्दिस्स अरिया तिद्वन्ति, एसा अरियान याचना”ति (जा० १.७.५९) वुत्तनयेन याचित्वाति अत्थो ।

५०७. रतनसम्मतन्ति मनुस्सानं उपभोगपरिभोगन्ति । दुतियं ।

३. विकालगामप्पविसनसिक्खापदं

५०८. ततिये “तिरच्छानभूतं कथ”न्ति इमिना “तिरच्छानकथ”न्ति पदस्स तुल्यनिस्सितसमासं दस्सेति । राजपटिसंयुत्तन्ति राजूहि पटिसंयुत्तं ।

५१२. सम्बहुला भिक्खूति सम्बन्धो । तस्मिं गामेति तस्मिं पठमपविसनगामे । तं कम्मन्ति तं इच्छितकम्मं । अन्तराति गामविहारानमन्तरे । भुम्मत्थे चेतं निस्सक्कवचनं ।

कुलघरे वाति जातिकुलउपद्वाककुलघरे वा । तेलभिक्खाय वाति तेलयाचनत्थाय वा । पस्सेति अत्तनो पस्से समीपेति वुतं होति । तेनाति गाममज्जमग्गेन । अनोक्कम्माति अनोक्कमित्वा, अपक्कमित्वाति अत्थोति । ततियं ।

४. सूचिघरसिक्खापदं

५१७. चतुर्थे ककारस्स पदपूरणभावं दस्सेतुं वुत्तं “भेदनमेव भेदनक”न्ति । अस्सत्यिअथे अपच्चयोति आह “तं अस्स अत्थी”ति । अस्साति पाचित्तियस्स । पठमं सूचिघरं भिन्दित्वा पच्छा पाचित्तियं देसेतब्बन्ति अत्थो । अरणिधनुकेति अरणिया धनुके । वेधकेति कायबन्धनवेधकेति । चतुर्थं ।

५. मञ्चसिकखापदं

५२२. पञ्चमे छेदनमेव छेदनकं, तमस्सत्थीति छेदनकन्ति अत्थं सन्धाय वुत्तं “वुत्तनयमेवा”ति ।

निखणित्वाति पमाणातिरेकं निखणित्वा । उत्तानं वा कत्वाति हेडुपरि परिवत्तनं वा कत्वा । ठपेत्वाति लम्बणवसेन ठपेत्वाति । पञ्चमं ।

६. तूलोनद्वसिकखापदं

५२६. छट्टे एत्थाति मञ्चपीठे । अवनहितब्बन्ति ओनद्वं, तूलेन ओनद्वं तूलोनद्वन्ति अत्थोपि युज्जति । तूलं पक्खिपित्वाति मञ्चपीठे चिमिलिकं पत्थरित्वा तस्सुपरि तूलं पक्खिपित्वाति अत्थोति । छट्टं ।

७. निसीदनसिकखापदं

५३१. सत्तमे कत्थाति किस्मिं खन्धके, किस्मिं वथुस्मिं वा । हीति सच्चं । तत्थाति चीवरकखन्धके, पणीतभोजनवत्थुस्मिं वा । “यथा नामा”ति इमिना “सेय्यथापी”ति पदस्स अत्थं दस्सेति, “पुराणो चम्मकारो”ति इमिना “पुराणासिकोट्टो”ति पदस्स । चम्मकारो हि असिना चम्मं कुटति छिन्दतीति “असिकोट्टो”ति वुच्चति । वत्थुप्पन्नकालमुपनिधाय वुत्तं “पुराणो”ति । तमेवूपमं पाकटं करोत्तो आह “यथा ही”ति । हीति तप्पाकटीकरणं, तं पाकटं करिस्सामीति हि अत्थो । चम्मकारो कङ्गतीति सम्बन्धो । वित्थतन्ति विसालं । सोपीति उदायीपि । तं निसीदनं कङ्गतीति योजना । तेनाति कङ्गनहेतुना । तन्ति उदायिं । सन्धतसदिसन्ति सन्धतेन सदिसं । एकस्मिं अन्तेति एकस्मिं कोट्टासे, फालेत्वाति सम्बन्धोति । सत्तमं ।

८. कण्डुपटिच्छादिसिकखापदं

५३७. अद्वमे “कत्था”ति आदीनि वुत्तनयानेव ।

५३९. “यस्सा”ति पदस्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “भिक्खुनो”ति । “नाभिया हेड्हा”ति इमिना नाभिया अधो अधोनाभीति वचनत्थं दस्सेति, “जाणुमण्डलानं उपरी”ति इमिना जाणुमण्डलानं उब्ब उब्बजाणुमण्डलन्ति । उब्बसद्वो हि उपरिपरियायो सत्तम्यन्तनिपातो । कण्डुखज्जुसद्वानं वेवचनत्ता वुत्तं “कण्डूति खज्जू”ति । कण्डति भेदनं करोतीति कण्डु । खज्जति व्यधनं करोतीति खज्जु । केसुचि पोत्थकेसु “कच्छू”ति पाठो अत्थि, सो अयुत्तो ।

लोहितं तुण्डं एतिस्साति लोहिततुण्डिका । पिळयति विबाधयतीति पिळका । आ भुसो असुचिं सवति पग्धरापेतीति अस्सावोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “असुचिपग्धरण”न्ति । अरिसञ्च भग्नद्रा च मधुमेहो च । आदिसद्वेन दुन्नामकादयो सङ्घणहाति । तत्थ अरि विय ईसति अभिभवतीति अरिसं । भगं वुच्चति वच्चमगगं, तं दरति फालेतीति भग्नद्रा, गूथसमीपे जातो वणविसेसो । मधु विय मुत्तादिं मिहति सेचतीति मधुमेहो, सो आबाधो मुत्तमेहो सुक्कमेहो रत्तमेहोति अनेकविधो ।

थुल्लसद्वो महन्तपरियायोति आह “महा”ति । अटुमं ।

९. वस्सिकसाटिकसिक्खापदं

५४२. नवमे वस्से वस्सकाले अधिष्ठात्रब्बाति वस्सिका, वस्सिका च सा साटिका चेति वस्सिकसाटिकाति । नवमं ।

१०. नन्दत्थेरसिक्खापदं

५४७. दसमे “चतूहि अङ्गुलेही”ति इमिना चतुरो अङ्गुला चतुरङ्गुलाति असमाहारदिगुं दस्सेति । ऊनकप्पमाणोति भगवतो लामकपमाणो । इमिना ओमकसदस्स लामकत्थं दस्सेतीति दटुब्बन्ति । दसमं ।

रतनवग्गो नवमो ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

खुदकवण्णनाय योजना समता ।

६. पाटिदेसनीयकण्डं

१. पठमपाटिदेसनीयसिक्खापद-अत्थयोजना

खुदकानं अनन्तरा पाटिदेसनीया ये धम्मा सङ्गीतिकारेहि ठपिता, इदानि तेसं धम्मानं अयं वण्णना भवतीति योजना ।

५५२. पठमपाटिदेसनीये ताव अत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । पटिआगमनकालेति पिण्डाय चरणद्वानतो पक्कमित्वा, पटिनिवत्तित्वा वा आगमनकाले । सब्बेवाति एत्थ निगग्हीतलोपवसेन सन्धि होतीति आह “सब्बमेवा”ति । “कम्पमाना”ति इमिना पपुब्बविधधातुया कम्पनत्थं दस्सेति । अपेहीति एत्थ अपपुब्बइधातु गत्यत्थोति आह “अपगच्छा”ति ।

५५३. पटिदेसेतब्बाकारं दस्सेति अनेनाति पटिदेसेतब्बाकारदस्सनं । द्विन्नं सद्वानं परियायभावं दस्सेतुं वुत्तं “रथिकाति रच्छा”ति । रथस्स हिता रथिका । यथपच्चये कते “रच्छा”ति (मोगल्लाने ४.७२ सुते) वुच्चति । रच्छन्तरेन अनिब्बिद्वा रच्छा व्यूहो नामाति आह “अनिब्बिज्ञित्वा”ति आदि । व्यूहेति सम्पिण्डेति जने अञ्जत्थ गन्तुमपदानवसेनाति व्यूहो । सिङ्घाटकं नाम मग्गसन्धीति आह “मग्गसमोधानद्वान्”न्ति । सिङ्घति मग्गसमोधानं करोति एत्थाति सिङ्घाटकं । एतेसूति रथिकादीसु । एसेव नयोति दुक्कटपाटिदेसनीये अतिदिसति । हीति सच्चं । “वचनतो”ति पदं “वेदितब्बो”ति पदे जापकहेतु । ददमानाय भिक्खुनिया वसेनाति योजना । एत्थाति सिक्खापदे । तस्माति यस्मा अपमाणं, तस्मा ।

इदन्ति वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । सम्भिन्ने एकरसे कालिकत्तयेति योजना ।

५५६. “दापेती”ति हेतुत्थकिरियाय कारितकत्तुकारितकम्मानि दस्सेतुं वुत्तं “अञ्जातिकाय अञ्जेन केनची”ति । अञ्जेनाति अत्तना अञ्जेन । “ताय एव वा भिक्खुनिया अञ्जेन वा केनची”ति पदानि “पटिगग्हापेत्वा”तिपदे

कारितकमानीति । पठमं ।

२. दुतियपाटिदेसनीयसिक्खापदं

५५८. दुतिये पुरिमसिक्खापदेन आपत्ति अन्तरघरत्ताति अधिष्पायो । इमिना सिक्खापदेन आपत्ति भवेय्य वोसासमानत्ताति अधिष्पायो । देन्तिया पन नेव इमिना, न पुरिमेन आपत्ति अञ्जस्स भत्तत्ताति अधिष्पायोति । दुतियं ।

३. ततियपाटिदेसनीयसिक्खापदं

५६२. ततिये “उभतो”ति एत्थ करणत्ये तोति आह “द्वीही”ति । “उभतोपसन्न”न्ति ब्यासोपि समासोपि युत्तोयेव, समासे तोपच्चयस्स अलोपो होति । “उभतो”तिपदस्स सरूपं दस्सेतुं वुतं “उपासकेनपि उपासिकायपी”ति । कस्मा उभतो पसन्नं होतीति आह “तस्मिं किरा”तिआदि । यस्मा तस्मिं कुले...पे०... सोतापन्नायेव होन्ति किर, तस्मा “उभतोपसन्न”न्ति वुतं होति । “सचेपी”ति एत्थ पिसदेन असीतिकोटिधनतो अधिकम्पि सम्पिण्डेति । हायनस्स कारणं दस्सेति “यस्मा”तिआदिना ।

५६९. “घरतो नीहरित्वा”ति एत्थ “नीहरित्वा”ति पदस्स कम्मं दस्सेतुं वुतं “आसनसालं वा विहारं वा”ति । “आनेत्वा”तिइमिना नीपुब्बहरधातुया अथं दस्सेति । द्वारेरित अत्तनो गेहद्वारेरित । ततियं ।

४. चतुर्थपाटिदेसनीयसिक्खापदं

५७०. चतुर्थे अवरुद्धसद्वो परिरुद्धसद्वस्स परियायोति आह “परिरुद्धा होन्ती”ति । आरञ्जकस्स सेनासनस्स परिसमन्ततो रुद्धा आवुता होन्तीति अथो ।

५७३. “पञ्चन्”न्ति निद्वारणे सामिवचनभावञ्च “यंकिङ्ची”ति निद्वारणीयेन सम्बन्धितब्बभावञ्च दस्सेतुं वुतं “पञ्चसु सहधम्मिकेसु यं किङ्ची”ति । “पेसेत्वा खादनीयं भोजनीयं आहरिस्सामी”तिइमिना पटिसंविदिताकारदस्सनं । “आराम”न्ति सामञ्जतो वुत्तेपि आरञ्जकसेनासनस्स आरामो एव अधिष्पेतोति आह “आरञ्जकसेनासनारामञ्चा”ति । तस्साति आरञ्जकसेनासनारामस्स । “कस्मा”ति पुच्छाय “पटिमोचनत्थ”न्ति विसज्जनाय समेतुं सम्पदानत्थे निस्सक्कवचनं कातब्बं । किमत्थन्ति हि अथो । पटिमोचनत्थन्ति तदत्थे पच्चत्तवचनं । पटिमोचनसङ्घाताय अत्थायाति हि अथो । अथसद्वो च पयोजनवाचको । पयोजनायाति हि अथो । अथ वा “पटिमोचनत्थ”न्ति विसज्जनाय । “कस्मा”ति पुच्छाय समेतुं निस्सक्कत्थे पच्चत्तवचनं कातब्बं । पटिमोचनसङ्घाता अत्थाति हि अथो । अथसद्वो च कारणवाचको । कारणाति हि अथो । एवजिः पुच्छाविसज्जनानं पुब्बापरसमसङ्घातो विचयो हारो परिपुण्णो होतीति दडुब्बं । अम्हाकन्ति खादनीयभोजनीयपटिहरन्तानं अम्हाकं । अम्हेति चोरसङ्घाते अम्हे ।

“तस्सा”ति पदस्सत्थं दस्सेतुं वुतं “एतिस्सा यागुया”ति । अञ्जानिपीति पटिसंविदितकुलतो अञ्जानिपि कुलानि । तेनाति पटिसंविदितकुलेन । कुरुन्दिवादे यागुया पटिसंविदितं कत्वा यागुं अगगहेत्वा पूवादीनि आहरन्ति, वटृतीति अधिष्पायो ।

५७५. एकस्साति भिक्खुस्स । तस्साति पटिसंविदितभिक्खुस्स, चतुर्नं वा पञ्चनं वा भिक्खूनं अत्थायाति योजना ।

अञ्जेसम्पीति चतुपञ्चभिक्खुतो अञ्जेसम्पि । अधिकमेवाति परिभुत्ततो अतिरेकमेव । यं पनाति खादनीयभोजनीयं पन, यम्पि खादनीयभोजनीयं वनतो आहरित्वा देन्तीति योजना । “तत्थजातक”न्ति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुतं “आरामे”ति । अञ्जेन दिन्नन्ति सम्बन्धो । नन्ति मूलखादनीयादिं । पटिसंविदितन्ति पटिकच्चेव सुदु जानापितन्ति अत्थोति । चतुत्थं ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

पाटिदेसनीयवण्णनाय

योजना समत्ता ।

७. सेखियकण्डं

१. परिमण्डलवग्ग-अत्थयोजना

सिक्खितसिक्खेन तीसु सिक्खासु चतूर्हि मग्गेहि सिक्खितसिक्खेन तादिना अट्ठहि लोकधम्मेहि अकम्पियद्वेन तादिना, इद्वानिद्वेसु वा अविकारद्वेन तादिना भगवता यानि सिक्खापदानि “सेखियानी”ति भासितानि, दानि तेसम्पि सिक्खापदानं अयम्पि वण्णनाककमो भवतीति योजना ।

५७६. तत्थाति सेखियसिक्खापदेसु, अत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । “समन्ततो”तिइमिना परित्यूपसगास्सत्थं दस्सेति । “नाभिमण्डलं जाणुमण्डलं”न्ति एत्थ उद्भंसद्वो च अधोसद्वो च अज्ञाहरितब्बोति आह “उद्भं”न्तिआदि । अट्ठङ्गलमत्तान्ति भावनपुंसकं, निवासेतब्बन्ति सम्बन्धो । ततोति अट्ठङ्गलमत्ततो । यथा पटिच्छन्नं होति, एवं निवासेन्तस्साति योजना । तत्रिदं पमाणन्ति तस्स निवासनस्स इदं पमाणं । तादिसस्साति दीघतो मुट्ठिपञ्चकस्स तिरियं अट्ठतेयहत्थस्स निवासनस्स । जाणुमण्डलं पटिच्छादनत्थं वृद्धतीति योजना । तत्थाति चीवरेसु । न तिद्वतीति विरळत्ता न तिद्वति । तिद्वतीति घनत्ता तिद्वति ।

निवासेन्तस्स चातिएत्थ चसद्वो अवधारणत्थो, निवासेन्तस्सेवाति अत्थो । केवलं एवं निवासेन्तस्सेव दुक्कटं न होति, अथ खो तथा निवासेन्तस्सापि दुक्कटमेवाति योजना । ये पन निवासनदोसाति सम्बन्धो । अञ्जेति पुरतो च पच्छतो च ओलम्बेत्वा निवसनतो अञ्जे । ते सब्बेति सब्बे ते निवासनदोसा । एत्थाति इमस्मिं विभङ्गे । तत्थेवाति खन्धकेयेव ।

असञ्चिच्च निवासेन्तस्स अनापत्तीति सम्बन्धो । एसेव नयो “असतिया”ति एत्थापि । अजानन्तस्साति एत्थ अजाननं दुविधं निवासनवत्तस्स अजाननं, आरूङ्गहोरूङ्गभावस्स अजाननन्ति । तत्थ आरूङ्गहोरूङ्गभावस्स अजाननं सन्धाय वुतं “अजानन्तस्सा”ति दस्सेन्तो आह “अजानन्तस्साति एत्था”तिआदि । हीति सच्चं । तस्साति निवासनवत्तस्स । अस्साति भिक्खुनो । तं पनाति आपत्तितो अमोक्खनं पन । तस्साति यस्मा युज्जति, तस्मा । योति भिक्खु । कुरुन्दियं वुतन्ति सम्बन्धो । सुक्खा जङ्गा इमस्साति सुक्खजङ्गा । महन्तं पिण्डिकमंसं इमस्साति महापिण्डिकमंसो । तस्साति भिक्खुस्स ।

वणोति अरु । तज्हि वणति गत्तविच्युण्णनं करोतीति वणोति वुच्चति । वाळमिगा वा चोरा वाति एत्थ वासद्वो

अवुत्तसम्पिण्डनत्थो, तेन अज्जापि उदकचिक्खल्लादयो आपदा सङ्घर्षन्ति ।

५७७. इथाति इमस्मि विभङ्गे, सिक्खापदे वा । उभो कण्णेति पुरतो च पच्छतो च निगगते द्वे कण्णे । अविसेसेनाति “अन्तरघरे” ति च “आरामे” ति च विसेसं अकत्वा सामञ्जेन । विहारेपीति सङ्घसन्निपातबुद्धपट्टानथेरुपट्टानादिकालं सन्धाय वुत्तं ।

५७८. कायेकदेसे कायसद्वो वत्तरीति आह “जाणुम्पि उरम्पी” ति । “न सीसं पारुतेना” तिइमिना “सुप्पटिच्छन्नेना” तिपदस्स अतिब्यापितदोसं पटिक्खिपति । गण्ठिकन्ति पासो । सो हि गन्थेति बन्धतरीति वा, गन्थेति बन्धति एत्थाति वा कत्वा गन्थिकोति वुच्यति । न्यकारस्स वाण्ठकारे कते गण्ठिको, तं गण्ठिकं पटिमुञ्चित्वा । उभो कण्णेति चीवरस्स द्वे कोणे । गलवाटकतोति एत्थ गलोति कण्ठो । सो हि खज्जभोज्जलेयपेयसङ्घातं चतुष्विधं असनं गलति पन्नो हुत्वा कुच्छियं पतति इतोति गलोति वुच्यति । आवाटोयेव खुद्धकट्टेन आवाटको, खुद्धकत्थे को । गले ठितो आवाटको गलवाटको । अकारतो हि आकारस्स लोपो “पप” न्तिआदीसु (जा० १.१.२) विय । एत्थ हि पआपन्ति पदच्छेदो, अकारतो आकारस्स च लोपो । पवद्धं आपं पपं, महन्तं उदकन्ति अत्थो । सीसं विवरित्वाति सम्बन्धो ।

५७९. वासं उपगतोति वा वासेन उपगतोति वा अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “वासत्थाय उपगतस्सा” ति ।

५८०. हत्थपादे अकीळन्तो सुसंवुतो नामाति दस्सेन्तो आह “हत्थं वा पादं वा अकीळापेन्तो” ति ।

५८२. ओक्खित्तचक्खूति एत्थ ओसद्वो हेट्टापरियायोति आह “हेट्टा खित्तचक्खू” ति । “हुत्वा” तिइमिना किरियाविसेसनभावं दस्सेति । युगयुत्तकोति युगे युत्तको । दमियित्थाति दन्तो । आभुसो जानाति कारणाकारणन्ति आजानेय्यो । एत्तकन्ति चतुहत्थपमाणं । यो गच्छति, अस्स भिक्खुनो दुक्कटा आपत्ति होतीति योजना । “परिस्सयभाव” न्ति च “परिस्सयाभाव” न्ति च द्वे पाठा युज्जन्तियेव ।

५८४. इत्थम्भूतलक्खणेति इमं पकारं इत्थं चीवरुक्खिपनं, भवति गच्छतरीति भूतो, भिक्खु । लक्खीयति अनेनाति लक्खणं, चीवरं । इत्थं भूतो इत्थम्भूतो, तस्स लक्खणं इत्थम्भूतलक्खणं, तस्मिं । करणवचनं दट्टब्बन्ति योजना । इत्थम्भूतलक्खणं नाम किरियाविसेसनस्स सभावोति आह “एकतो वा... पे० ... हुत्वाति अत्थो” ति । अन्तोइन्दखीलतोति गामस्स अन्तोइन्दखीलतोति । पठमो वग्गो ।

२. उज्जग्धिकवग्ग-अत्थयोजना

५८६. उच्चासदं कत्वा जग्धनं हसनं उज्जग्धो, सोयेव उज्जग्धिका, ताय । इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “महाहसितं हसन्तो” ति । एत्थाति “उज्जग्धिकाया” तिपदे ।

५८८. कित्तावताति कित्तकेन पमाणेन, एवं निसिन्नेसु थेरेसूति सम्बन्धो, निद्वारणे चेतं भुम्मवचनं । ववत्थपेतीति इदज्जीदज्ज्ञ कथेतीति ववत्थपेति । एत्तावताति एत्तकेन पमाणेन ।

५९०. निच्चलं कत्वा कायस्स उजुद्धपनं कायपगहो नामाति आह “निच्चलं कत्वा” तिआदि । एसेव नयो बाहुपगहसीसपगहेसुपीति । दुतियो वग्गो ।

३. खम्भकतवग्ग-अत्थयोजना

५९६. खम्भो कतो येनाति खम्भकतो। खम्भोति च पटिबद्धो। कथं पटिबद्धोति आह ‘कटियं हत्यं ठपेत्वा’ति। ससीसं अवगुण्ठयति परिवेठतीति ओगुण्ठितोति आह ‘ससीसं पारुतो’ति।

६००. उद्धं एका कोटि इमिस्सा गमनायाति उक्कुटिकाति दस्सेन्तो आह ‘उक्कुटिका वुच्चती’तिआदि। एत्थाति ‘उक्कुटिकाया’तिपदे।

६०१. हत्यपल्लत्थीकदुस्सपल्लत्थीकेसु द्वीसु दुस्सपल्लत्थिके आयोगपल्लत्थीकापि सङ्घं गच्छतीति आह “आयोगपल्लत्थिकापि दुस्सपल्लत्थिका एवा”ति।

६०२. सतिया उपद्वानं सककच्चन्ति आह ‘सतिंउपद्वपेत्वा’ति।

६०३. पिण्डपातं देन्तेपीति पिण्डपातं पत्ते पक्षिखपन्तेपि। पत्ते सञ्जा पत्तसञ्जा, सा अस्सत्थीति पत्तसञ्जी। ‘कत्वा’ तिइमिना किरियाविसेसनभावं दस्सेति।

६०४. समसूपकं पिण्डपातन्ति एत्थ सूपपिण्डपातानं समउपड्भावं आसङ्गा भवेय्याति आह ‘समसूपको नामा’तिआदि। यत्थाति पिण्डपाते। भत्तस्स चतुर्थभागपमाणो सूपो होति, सो पिण्डपातो समसूपको नामाति योजना। ओलोणी च साकसूपेयज्च मच्छरसो च मंसरसो चाति द्वन्द्वो। तत्थ ओलोणीति एका व्यञ्जनविकति। साकसूपेयन्ति सूपस्स हितं सूपेयं, साकमेव सूपेयं साकसूपेयं। इमिना सब्बापि साकसूपेयव्यञ्जनविकति गहिता। मच्छरसमंसरसादीनीति एत्थ आदिसदेन अवसेसा सब्बापि व्यञ्जनविकति सङ्गहिता। तं सब्बं रसानं रसो रसरसोति कत्वा ‘रसरसो’ति वुच्चति।

६०५. समपुण्णं समभरितन्ति वेवचनमेव। थूपं कतो थूपीकतोति अत्थं दस्सेन्तो आह ‘थूपीकतो नामा’तिआदि।

तत्थाति “थूपीकत”न्तिआदिवचने। तेसन्ति अभयत्थेरतिपिटकचूळनागत्थेरानं। इति पुच्छिंसु, तेसञ्च थेरानं वादं आरोचेसुन्ति योजना। थेरोति चूळसुमनत्थेरो। एतस्साति तिपिटकचूळनागत्थेरस्स। सत्तकखन्तुन्ति सत्त वारे। कुतोति कस्साचरियस्स सन्तिका। तस्माति यस्मा यावकालिकेन परिच्छिन्नो, तस्मा। आमिसजातिकं यागुभन्तं वा फलाफलं वाति योजना। तज्च खोति तज्च समतिथिकं। इतरेन पनाति नाधिद्वानुपगेन पत्तेन पन। यं पूवउच्छुखण्डफलाफलादि हेद्वा ओरोहति, तं पूवउच्छुखण्डफलाफलादीति योजना। पूववटंसकोति एत्थ वटंसकोति उत्तंसो। सो हि उद्धं तसीयते अलङ्कारीयतेति वटंसोति वुच्चति उकारस्स वकारं, तकारस्स च टकारं कत्वा, सोयेव वटंसको, मुद्धनि पिलन्धितो एको अलङ्कारविसेसो। पूवमेव तंसदिसत्ता पूववटंसको, तं। पुष्फवटंसको च तक्कोलकटुकफलादिवटंसको चाति द्वन्द्वो, ते।

इधाति इमस्मिं सिक्खापदे। ननु सब्बथूपीकतेसु पटिगगहणस्स अकप्पियत्ता परिभुञ्जनम्पि न वद्वतीति आह ‘सब्बत्थ पना’तिआदि। तत्थ सब्बत्थाति सब्बेसु थूपीकतेसूति। ततियो वग्गो।

४. सककच्चवग्ग-अत्थयोजना

६०८. तत्थ तथाति तस्मिं तस्मिं ठाने । ओधिन्ति अवधिं मरियादं ।

६१०. थूपकतोति थूपमेव थूपकं, ततो थूपकतोति दस्सेन्तो आह “‘मत्थकतो’”ति ।

६११. माघातसमयादीसूति “‘पाणे मा घातेथा’”ति राजानो भेरिं चरापेन्ति एत्थाति माघातो, सोयेव समयो माघातसमयो । आदिसद्देन अज्जं पटिछ्नकारणं गहेतब्बं ।

६१५. तेसन्ति मयूरण्डकुकुटण्डानन्ति । चतुर्थ्यो वगगो ।

५. कबलवग्ग-अत्थयोजना

६१७. “‘मुखद्वार’”न्ति कम्मस्स “‘अनाहटे’”ति च “‘विवरिस्सामी’”ति च द्वीसु किरियासु सम्बन्धभावं दस्सेतुं वुतं “‘अनाहरिते मुखद्वार’”न्ति ।

६१८. सकलं हत्थन्ति पञ्चङ्गुलिं सन्धाय वुतं ।

६१९. सकबलेनाति एत्थ कबलसद्देन वचनस्स अपरिपुण्णकारणं सब्बम्पि गहेतब्बं ।

६२०. पिण्डुकखेपकन्ति आदीसु विच्छत्ये कपच्चयोति आह “‘पिण्डं उकिखपित्वा उकिखपित्वा’”ति । त्वासद्देन किरियाविसेसनभावं दस्सेति ।

६२४. “‘अवकिरित्वा’”ति इमिना सित्थावकारकन्ति एत्थ अवपुष्बो किरधातुयेव, न करधातूति दस्सेति ।

६२६. “‘चपुचपू’”ति एवं सद्वन्ति “‘चपुचपू’”ति एवं अनुकरणरवन्ति । पञ्चमो वगगो ।

६. सुरुसुरुवग्ग-अत्थयोजना

६२७. “‘सुरुसुरु’”ति एवं सद्वन्ति “‘सुरुसुरु’”ति एवं अनुकरणरवं । दवनं कीळनन्ति इमिना वचनत्थेन परिहासो दवो नामाति आह “‘दवोति परिहासवचन’”न्ति । तन्ति सो दवो । लिङ्गविपल्लासो हेस । न कातब्बं न कातब्बोति सम्बन्धो । सिलकबुद्धोति सिलाय कतो, सिलेन नियुत्तो वा बुद्धो । अपटिबुद्धोति अपटिविद्धो बुद्धो, परिहासवचनमेतं । गोधम्मोति गुनं धम्मो । अजधम्मोति अजानं धम्मो । मिगसङ्घोति मिगानं सङ्घो । पसुसङ्घोति पसूनं सङ्घो ।

६२८. “‘भुञ्जन्तेना’”ति पदं “‘निल्लेहितु’”न्ति पदे भावकत्ता ।

६३१. एवंनामकेति “‘कोकनुद’”न्ति एवं नामं अस्स पासादस्साति एवंनामको, पासादो, तस्मिं । “‘पदुमसण्ठानो’”ति इमिना पासादस्स सदिसूपचारेन “‘कोकनुदो’”ति नामलभनं दस्सेति । तेनाति पदुमसण्ठानत्ता । अस्साति पासादस्स । पुण्गलिकम्पीति परपुण्गलसन्तकं गहेतब्बं “‘अत्तनो सन्तकम्पी’”ति अत्तपुण्गलसन्तकस्स विसुं गव्हमानत्ता । सङ्घम्पीति पानीयसङ्घम्पि । सरावम्पीति पानीयसरावम्पि । थालकम्पीति पानीयथालकम्पि ।

६३२. “उद्धरित्वा”ति सामञ्जतो वुत्तवचनस्स कम्मापादानानि दस्सेतुं वुत्तं “सित्थानि उदकतो”ति । भिन्दित्वाति चुण्णविचुण्णानि कत्वा । बहीति अन्तरघरतो बहि ।

६३४. सेतच्छत्तन्ति एत्थ सेतसद्वो पण्डरपरियायोति आह “पण्डरच्छत्त”न्ति । वत्थपलिगुणिठतन्ति वत्थेहि समन्ततो वेठितं । सेतं छत्तं सेतच्छत्तं । किळञ्जेहि कतं छत्तं किळञ्जच्छत्तं । पण्णेहि कतं छत्तं पण्णच्छत्तं । मण्डलबद्धं । सलाकाहि बद्धं सलाकबद्धं । तानीति तीणि छत्तानि । हीति सच्चं । यम्पि एकपण्णच्छत्तन्ति योजना । एतेसूति तीसु छत्तेसु । अस्साति यस्स कस्सचि गहटुस्स वा पब्बजितस्स वा । सोति यो कोचि गहटो वा पब्बजितो वा । छत्तपादुकाय वाति छत्तदण्डनिकखेपनाय पादुकाय वा । एत्थाति इमस्मिं सिकखापदे ।

६३५. मज्जिमस्साति पमाणमज्जिमस्स । “चतुहत्थप्पमाणो”तिइमिना चतुहत्थतो ऊनातिरेको दण्डो न दण्डो नामाति दस्सेति । दण्डो पाणिम्हि अस्साति वचनत्थं अतिदिसन्तो आह “वुत्तनयेनेवा”ति ।

६३६. “सत्थपाणिम्ही”ति एत्थ असि एव अधिष्पेतोति आह “असि”न्ति । असिन्ति खगं ।

६३७. “आवुधं नाम चापो कोदण्डो”ति पाळियं वुत्तवचनं उपलक्खणमेवाति दस्सेन्तो आह “आवुधपाणिस्साति एत्था”ति आदि । सब्बापि धनुविकति आवुधन्ति वेदितब्बाति योजना । यथा असि सन्नहित्वा ठितो सत्थपाणीति सङ्घर्ख्यं न गच्छति, एवं धनुं कण्ठे पटिमुक्को आवुधपाणीति आह “सचे पना”ति आदि, इमिना आवुधो पाणिना गहितोयेव आवुधपाणि नामाति दस्सेतीति । छट्टो वगगो ।

७. पादुकवग्ग-अत्थयोजना

६३८. अङ्गुलन्तरन्ति पादङ्गुलविवरं । पादुकन्ति उपाहनविसेसो । सो हि पज्जते इमायाति पादुकाति वुच्चति, सा बहुपटला चम्ममया वा होति कट्टमया वा । पटिमुज्जित्वाति पादुकं पटिमुज्जीत्वा ।

६४०. द्वीहि जनेहि गहितोति सम्बन्धो । वंसेनाति वेणुना, याने निसिन्नोति सम्बन्धो । विसङ्घरित्वाति विपर्ति करित्वा । द्वेषीति धम्मकथिकधम्मपटिगाहकसङ्घाता उभोषि जना । वट्टतीति देसेतुं वट्टति ।

६४१. सयनगतस्साति सयनं गतस्स, सयने निपन्नस्साति अत्थो । निपन्नस्स देसेतुं न वट्टतीति सम्बन्धो ।

६४२. तीसु पल्लत्थिकासु याय कायचि पल्लत्थिकाय निसिन्नस्स धम्मं देसेतुं न वट्टतीति दस्सेन्तो आह “पल्लत्थिकाया”ति आदि ।

६४३. यथा वेठियमाने केसन्तो न दिस्सति, एवं वेठितसीसस्साति योजना ।

६४७. छपकसदस्स च चण्डालसदस्स च वेवचनत्ता वुत्तं “चण्डालस्सा”ति । चण्डालो हि सं सुनखं पचतीति छपकोति वुच्चति सकारस्स छकारं कत्वा । छपकस्स एसा छपकी, चण्डालभरिया । यत्राति एत्थ त्रपच्चयो पच्चते होतीति आह “यो हि नामा”ति । यो राजा उच्चे आसने निसीदित्वा मन्तं परियापुणिस्सति नाम, अयं राजा याव अतिविय अधम्मिकोति वुत्तं होति । “सब्बमिद”न्ति अयं सद्वो लिङ्गविपल्लासोति आह “सब्बो अय”न्ति । “लोको”ति इमिना

इथसद्विस विसयं दस्सेति । चरिमसद्वो अन्तिमपरियायो । अन्तिमोति च लामको । लामकोति च नाम इथ विपत्तीति आह “सङ्कर”न्ति । सङ्करन्ति विपत्तिं । “निमिरियादो”ति इमिना “सङ्करं गतो”ति पदानं अधिष्ठायत्थं दस्सेति । चरिमं गतं चरिमगतं, सब्बो अयं लोको चरिमगतोति अत्थो । इथ च जातके (जा० १.४.३३) च केसुचि पोत्थकेसु “चमरिकत”न्ति पाठो अत्थि, सो अयुत्तोयेव । तत्थेवाति अम्बरुकखमूलेयेव । तेसन्ति राजब्राह्मणानं ।

तत्थाति तिस्सं गाथायं । पाळियाति अत्तनो आचारपकासकगन्थसङ्खाताय पाळिया । न पस्सरेति एत्य रेसद्वो अन्तिस्स कारियोति आह “न पस्सन्ती”ति । यो चायन्ति यो च अयं । अयंसद्वो पदालङ्घारमत्तो, ब्राह्मणोति अत्थो । अधीयतीति अज्ञायति, सिक्खतीति अत्थो ।

ततोति बोधिसत्तेन वुत्तगाथातो परन्ति सम्बन्धो । तस्साति गाथाय । भोति बोधिसत्तं आमन्तेति । “भुत्तो”ति पदस्स कम्मवाचकभावमाविकातुं वुत्तं “मया”ति । अस्साति ओदनस्स । इमिना सुचि परिसुद्धं मंसं सुचिमंसं, तेन उपसेचनमस्साति सुचिमंसूपसेचनोति बाहिरत्थसमासं दस्सेति । धम्मेति आचारधम्मे । बद्धो हुत्वाति थद्धो हुत्वा, अयमेव वा पाठो । वण्णसद्विस्स सण्ठानादिके अज्जे अथे पटिक्खिपितुं वुत्तं “पसत्थो”ति । थोमितीति तस्सेव वेवचनं ।

अथाति अनन्तरे । नन्ति ब्राह्मणं । तस्साति गाथाद्वयस्स । ब्राह्मणाति पुरोहितं आलपति । सम्पत्तीति सन्दीद्धिके । “या वुत्ति विनिपातेन, अधम्मचरणेन वा”ति पदानं सम्बन्धं दस्सेतुं वुत्तं “निष्पञ्जती”ति ।

महाब्रह्मेति एत्य ब्रह्मसद्वो ब्राह्मणवाचकोति आह “महाब्राह्मणा”ति । अज्जेपीति राजब्राह्मणेहि अपरेपि । “पचन्ती”ति वुत्ते अविनाभावतो “भुञ्जन्ती”ति अत्थोपि गहेतब्बोति आह “पचन्ति चेव भुञ्जन्ति चा”ति । “न केवल”न्ति आदिना अज्जेपीति एत्य पिसद्विस्स सम्पिण्डनत्थं दस्सेति, त्वं आचरिस्ससीति सम्बन्धो । पुन त्वन्ति तं, उपयोगात्थे चेतं पच्यत्तवचनं, “मा भिदा”तिइमिना सम्बन्धितब्बं । “पासाणो”तिइमिना अस्मसद्वो पासाणपरियायोति दस्सेति । तेनाति भिन्दनहेतुना ।

६४८. अत्तनो कङ्खाठानस्स पुच्छनं सन्धाय वुत्तं “न कथेतब्ब”न्ति ।

६४९. समधुरेनाति समं धुरेन, समं मुखेनाति अत्थो ।

६५२. यं मूलं वा या साखा वा गच्छतीति योजना । खन्थेति रुक्खस्स खन्थे । निक्खमतीति उच्चारपस्सावो निक्खमति । तिणण्डुपकन्ति तिणेन कतं, तिणमयं वा अण्डुपकं । एत्थाति उच्चारपस्सावखेळेसु ।

६५३. अधिष्ठेतउदकं दस्सेतुं वुत्तं “परिभोगउदकमेवा”ति । सत्तमो वग्गो ।

एत्थाति सेखियेसु । सूपब्यञ्जनपटिच्छादनेति सूपब्यञ्जने ओदनेन पटिच्छादेति । समता सेखिया ।

८. सत्ताधिकरणसमथ-अत्थयोजना

६५५. सङ्कर्खं परिच्छिज्जतीति सङ्कर्खापरिच्छेदो । तेसन्ति चतुब्बिधानमधिकरणानं । तस्साति तेसं खन्थकपरिवारानं । तत्थेवाति तेसु एव खन्थकपरिवारेसु । सब्बत्थाति सब्बेसु सिक्खापदेसूति ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

भिक्खुविभङ्गवण्णनाय योजना समता ।

जादिलञ्छितनामेन नेकानं वाचितो मया ।

साधुं महाविभङ्गस्स, समतो योजनानयोति ।

भिक्खुनीविभङ्गो

१. पाराजिककण्डअत्थयोजना

एवं भिक्खुविभङ्गस्स, कत्वान योजनानयं ।

भिक्खुनीनं विभङ्गस्स, करिस्सं योजनानयं ॥

योति विभङ्गो । विभङ्गस्साति विभङ्गो अस्स । अस्साति होति । तस्साति भिक्खुनीनं विभङ्गस्स । यतोति यस्मा । अयं पनेत्थ योजना — भिक्खूनं विभङ्गस्स अनन्तरं भिक्खुनीनं यो विभङ्गो सङ्घहितो अस्स, तस्स भिक्खुनीनं विभङ्गस्स संवण्णनाकमो पत्तो यतो, ततो तस्स भिक्खुनीनं विभङ्गस्स अपुब्बपदवण्णनं कातुं ताव पाराजिके अयं संवण्णना होतीति । अपुब्बानं पदानं वण्णना अपुब्बपदवण्णना, तं ।

१. पठमपाराजिकसिक्खापदं

६५६. “तेन...पे०... साळ्हो”ति एत्थ “एत्था”ति पाठसेसो योजेतब्बो । दब्बगुणकिरियाजातिनामसङ्घातेसु पञ्चसु सदेसु साळ्हसदस्स नामसद्भावं दस्सेतुं वुतं “साळ्होति तस्स नाम”न्ति । मिगारमातुयाति विसाखाय । सा हि मिगारसेड्हिना मातुड्हाने ठपितत्ता मिगारमाता नाम । नवकम्मं अधिड्हातीति नवकम्मिकन्ति दस्सेन्तो आह “नवकम्माधिड्हायिक”न्ति । “पण्डिच्चेन समन्नागता”तिइमिना पण्डा वुच्यति पञ्जा, सा सञ्जाता इमिस्साति पण्डिताति वचनत्थं दस्सेति । वेय्यत्तिकेनाति विसेसेन अज्जति पाकटं गच्छतीति वियत्तो, पुगलो, तस्स इदं वेय्यत्तिकं, जाणं, तेन । “पण्डा”ति वुत्तपञ्जाय “मेधा”ति वुत्तपञ्जाय विसेसभावं दस्सेतुं वुतं “पाळिगहणे”तिआदि । “मेधा”ति हि वुत्तपञ्जा “पण्डा”ति वुत्तपञ्जाय विसेसो होति सतिसहायत्ता । ततुपायायाति अलुत्तसमासो “तत्रमञ्जत्तता”तिआदीसु (ध० स० अट्ठ० येवापनकवण्णना) विय । “कम्मेसू”ति इमिना तसदस्स विसयं दस्सेति । कत्तब्बकम्मुपपरिक्खायाति कत्तब्बकम्मेसु विचारणाय । चसदेन “कताकत”न्ति पदस्स द्वन्दवाक्यं दस्सेति । परिवेसनड्हानेति परिभुज्जितुं विसन्ति पविसन्ति एत्थाति परिवेसनं, तमेव ठानं परिवेसनड्हानं, तस्मिं । निकूटेति एत्थ कूटसङ्घातसिखरविरहिते ओकासेति दस्सेन्तो आह “कोणसदिसं कत्वा दस्सिते गम्भीरे”ति । वित्यूपसगगो विकारवाचको, सरसद्वो सद्वाचकोति आह “विष्पकारसद्वो”ति । चरति अनेनाति चरणं पादो, तस्मिं उड्हितो गिलानो एतिस्साति चरणगिलानाति दस्सेन्तो आह “पादरोगेन समन्नागता”ति ।

६५७. “तिन्ता”ति इमिना अवस्मुतसद्वो इध किलिन्नत्थे एव वत्तति, न अज्जत्थेति दस्सेति । अस्साति “अवस्मुता”तिपदस्स । पदभाजने वुत्तन्ति सम्बन्धो । तत्थाति पदभाजने । वत्थं रङ्गजातेन रत्तं विय, तथा कायसंसग्गरागेन

सुदुर रत्ताति योजना । “अपेक्खाय समन्नागता” ति इमिना अपेक्खा एतिस्समत्थीति अपेक्खवतीति अत्थं दस्सेति । पटिबद्धं चित्तं इमिस्सन्ति पटिबद्धचित्ताति दस्सेन्तो आह “पटिबन्धित्वा ठपितचित्ता विया” ति । दुतियपदविभङ्गपीति “अवस्सुतो” ति दुतियपदभाजनेपि । पुगलसदस्स सत्तसामञ्जवाचकत्ता पुरिसदेन विसेसेति । अधोउब्भइति निपातानं छट्टिया समसितब्बभावं दस्सेतुं वुत्तं “अक्खकानं अधो” तिआदि । ननु यथा इथ “अक्खकानं अधो” ति वुत्तं, एवं पदभाजनेपि वत्तब्बं, कस्मा न वुत्तन्ति आह “पदभाजने” तिआदि । पदपटिपाटियाति “अधो” ति च “अक्खक” न्ति च पदानं अनुकक्षेन । एत्थाति अधक्खकउब्भजाणुमण्डलेसु । साधारणपाराजिकेहीति भिक्खुभिक्खुनीनं साधारणेहि पाराजिकेहि । नाममत्तन्ति नाममेव ।

६५९. एवन्ति इमाय पालिया विभजित्वाति सम्बन्धो । तत्थाति “उभतोअवस्सुते” तिआदिवचने । “उभतोअवस्सुते” ति पाठो मूलपाठोयेव, नाज्ञोति दस्सेन्तेन विसेसमकत्वा “उभतोअवस्सुते” ति उभतो अवस्सुते वुत्तं । उभतोति एत्थ उभसरूपञ्च तोसदस्स छट्ठयत्थे पवत्तिज्ञ दस्सेतुं वुत्तं “भिक्खुनिया चेव पुरिसस्स चा” ति । तत्थ भिक्खुनीपुरिसदेहि उभसरूपं दस्सेति । “या” ति च “स” इति च द्वीहि सदेहि तोपच्चयस्स छट्ठयत्थं, उभिन्नं अवस्सुतभावे सतीति अत्थो । भावपच्चयेन विना भावत्थो जातब्बोति आह “अवस्सुतभावे” ति । यथापरिच्छिन्नेनाति “अधक्खकं, उब्भजाणुमण्डल” न्ति येन येन परिच्छिन्नेन । अत्तनोति भिक्खुनिया । तस्स वाति पुरिसस्स वा । इधापीति कायपटिबद्धेन कायामसनेपि ।

तत्राति तेसु भिक्खुभिक्खुनीसु । न कारेतब्बो “कायसंसगं सादियेया” ति अवुत्तताति अधिपायो । अचोपयमानार्पीति अचालयमानापि, पिसद्वो सम्भावनत्थो, तेन चोपयमाना पगेवाति दस्सेति । एवं पन सतीति चित्तेनेव अधिवासयमानाय सति पन । किरियसमुद्भानताति इमस्स सिक्खापदस्स किरियसमुद्भानभावो । तब्बहुलनयेनाति “वनचरको (म० निं० अट्ठ० २.२०१; ३.१३३), सङ्गामावचरो” तिआदीसु (म० निं० २.१०८) विय तस्सं किरियायं बहुलतो समुद्भाननयेन । साति किरियसमुद्भानता ।

६६०. एत्थाति उब्भक्खकअधोजाणुमण्डलेसु ।

६६२. “एकतो अवस्सुते” ति एत्थापि तोपच्चयो छट्ठयत्थे होति । सामञ्जवचनस्सापि विसेसे अवद्वानतो, विसेसत्थिना च विसेसस्स अनुपयोजितब्बतो आह “भिक्खुनिया एवा” ति । तत्राति “एकतो अवस्सुते” तिआदिवचने । “तथेवा” तिइमिना कायसंसगरागेन अवस्सुतोति अत्थं अतिदिसति । चतूर्सूति मेथुनराग कायसंसगरागेहसितपेम सुद्धचित्तसङ्घातेसु चतूर्सु । यथाति यस्मिं ठाने ।

६६३. अयं पुरिसो इति वा इत्थी इति वा अजानन्तिया वाति योजनाति । पठमं ।

२. दुतियपाराजिकसिक्खापदं

६६४. दुतिये कच्च नो साति एत्थ नोसद्वो नुसदत्थोति आह “कच्च नु सा” ति । परिवारविपत्तीति परिजनस्स विनासनं । “अकित्ती” ति एत्थ सम्मुखा निन्दं गहेत्वा “अयसो” तिइमिना परम्मुखा निन्दा गहेतब्बाति दस्सेतुं वुत्तं “परम्मुखगरहा वा” ति ।

६६६. “या पाराजिकं आपन्ना” तिइमिना “सा वा” ति एत्थ तसदस्स विसयं दस्सेति । चतुर्नन्ति निद्वारणत्थे चेतं

सामिवचनं, चतूर्सूति अत्थो । पच्छाति सब्बपाराजिकानं पच्छा । इमस्मि ओकासेति पठमततियपाराजिकानमन्तरे ठाने । ठपितन्ति सङ्गीतिकरेहि निकिखत्तं । एत्थाति इमस्मि सिक्खापदे । तत्राति दुदुल्लसिक्खापदेति । दुतियं ।

३. ततियपाराजिकसिक्खापदं

६६९. ततिये अस्साति “धम्मेन विनयेना”ति पदस्स । पदभाजनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । जत्तिसम्पदा चेव अनुसावनसम्पदा च सत्थुसासनं नामाति दस्सेन्तो आह “जत्ति...पे०... सम्पदाय चा”ति । सत्थुसासनेनाति च सत्थु आणाय । कम्मन्ति उक्खेपनीयकम्मं । तत्थाति सङ्घे । “वचनं नादियती”ति आदीसु विय सङ्घं वा नादियतीति एत्थ नादियनं नाम नानुवत्तनमेवाति आह “नानुवत्तती”ति । तत्थाति सङ्घादीसु । अयं ताव संवासोति सह भिक्खू वसन्ति एत्थाति संवासोति अत्थेन अयं एककम्मादि संवासो नाम । “सह अयनभावेना”तिइमिना सह अयन्ति पवत्तन्तीति सहायाति वचनत्थं दस्सेति । तेति भिक्खू । येहि चाति भिक्खूहि च । तस्साति उक्खित्तकस्स । तेनाति उक्खित्तकेन । अत्तनोति उक्खित्तकस्साति । ततियं ।

४. चतुर्थपाराजिकसिक्खापदं

६७५. चतुर्थे मेथुनरागेन अवस्सुता नाधिष्पेता, कायसंसगगरागेन अवस्सुतावाधिष्पेताति आह “कायसंसगगरागेन अवस्सुता”ति । “पुरिसपुगलस्सा”तिपदं न हत्थसद्वेन सम्बन्धितब्बं, गहणसद्वेनेव सम्बन्धितब्बन्ति दस्सेन्तो आह “यं पुरिसपुगलेना”तिआदि । तन्ति गहणं, “हत्थगगहण”न्ति वुत्तवचनं उपलक्खणमत्तमेवाति आह “अञ्जम्पी”तिआदि । तथ “अञ्जम्पी”ति हत्थगगहणतो इतरम्पि । अपाराजिकक्षेत्रेति उब्बक्खके अधोजाणुमण्डले । अस्साति “हत्थगगहण”न्तिपदस्स । एत्थाति “असद्धम्मस्स पटिसेवनत्थाया”तिपदे । कायसंसगगोति कायसंसगगो एव । तेन वुत्तं “न मेथुनधम्मो”ति । हीति सच्चं, यस्मा वा । एत्थाति कायसंसगगहणे । साधकन्ति ज्ञापकं ।

तिस्सित्थियोति भुम्मत्ये चेतं उपयोगवचनं । तीसु इत्थीसूति हि अत्थो, तिस्सो इत्थियो उपगन्त्वाति वा योजेतब्बो । एसेव नयो परतोपि । यं मेथुनं अत्थि, तं न सेवेति योजना । न सेवेति च न सेवति । तिकारस्स हि एकारो । तयो पुरिसेति तीसु पुरिसेसु, ते वा उपगन्त्वा । तयो च अनरियपण्डकेति तीसु अनरियसङ्घातेसु उभतोब्बज्जनकेसु च पण्डकेसु च, ते वा उपगन्त्वाति योजना । न चाचरे मेथुनं ब्बज्जनस्मिन्ति अत्तनो निमित्तस्मिं मेथुनं न च आचरति । इदं अनुलोभपाराजिकं सन्धाय वुत्तं । छेज्जं सिया मेथुनधम्मपच्याति मेथुनधम्मकारणा छेज्जं सिया, पाराजिकं भवेय्याति अत्थो । कुसलेहीति पञ्चाविसज्जने छेकेहि, छेककामेहि वा । अयं पञ्चो अदुवत्थुकं सन्धाय वुत्तो ।

पञ्चाविसज्जनत्थाय चिन्तेन्तानं सेदमोचनकारणत्ता “सेदमोचनगाथा”ति वुत्ता । विरुज्जतीति “न मेथुनधम्मो”ति वचनेन “छेज्जं सिया मेथुनधम्मपच्याया”ति वचनं विरुज्जति, न समेतीति अत्थो । इति चे वदेय्य, न विरुज्जति । कस्मा? मेथुनधम्मस्स पुब्बभागत्ताति योजना । इमिना मेथुनधम्मस्स पुब्बभागभूतो कायसंसगगोव उपचारेन तथ मेथुनधम्मसद्वेन वुत्तो, न द्वयंद्वयसमाप्तीति दीर्घेति । हिसद्वो वित्थारजोतको । परिवारेयेव वुत्तानीति सम्बन्धो । वण्णावण्णोति सुक्कविसद्वि । धनमनुप्पादानन्ति सञ्चरित्तं । “इमिना परियायेना”ति इमिना लेसेन समीपूपचारेनाति अत्थो । एतेनुपायेनाति “हत्थगगहणं सादियेय्या”तिपदे वुत्तउपायेन । सब्बपदेसूति सब्बेसु “सङ्घाटिकण्णगहणं सादियेय्या”तिआदीसु पदेसु । अपि चाति एकंसेन, विसेसं वक्खामीति अधिष्पायो । “एकंनामकं ठान”न्ति इमिना “इत्थंनामं इमस्स ठानस्सा”ति वचनत्थं दीपेति ।

६७६. एकन्तरिकाय वाति एत्थ वासदेन द्वन्तरिकादीनिपि सङ्ग्रहन्ति । येन तेनाति येन वा तेन वा ।
 द्वितिचतुर्पञ्चवत्थूनि पेय्यालवसेन वा वासदेन वा गहेतब्बानि । अपि चाति किञ्च भियो, वत्तब्बिविसेसं वक्खामीति अधिष्पायो । एत्थाति “आपत्तियो देसेत्वा”ति वचने । हीति सच्चं । वुत्तन्ति परिवारे वुत्तं । तत्राति पुरिमवचनापेक्खं । देसिता आपत्ति गणनूपिकाति योजना । एकं वत्थुं आपन्ना या भिक्खुनीति योजना । धुरनिक्खेपं कत्वाति “इमञ्च वत्थुं, अञ्जम्पि च वत्थुं नापज्जिस्सामी”ति धुरनिक्खेपं कत्वा । या पन सउस्साहाव देसेतीति योजनाति । चतुर्थं ।

साधारणाति भिक्खुनीहि साधारणा । एत्थाति “उद्दिष्टा खो अय्यायो”ति आदिवचने ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

भिक्खुनिविभङ्गे पाराजिककण्डवण्णनाय योजना समता ।

२. सङ्घादिसेसकण्डं

१. पठमसङ्घादिसेससिक्खापद-अत्थयोजना

पाराजिकानन्तरस्साति पाराजिकानं अनन्तरे ठपितस्स, सङ्गीतस्स वा, सङ्घादिसेसकण्डस्साति सम्बन्धो । अयं ईदिसा अनुत्तानत्थवण्णना अनुत्तानानं पदानं अत्थस्स वण्णना दानि इमस्मिंकाले भविस्सतीति योजना ।

६७८. पठमे उदकं वसितं अच्छादनं अनेन कतन्ति उदोसितोति वचनत्थेन भण्डसाला उदोसितं नामाति दस्सेन्तो आह “उदोसितन्ति भण्डसाला”ति । एत्थ हि उदसदो उदकपरियायो । संयोगो न यद्यतोयेव । भण्डसालाति यानादीनं भण्डानं ठपनसाला । अच्चावदथाति एत्थ अतीत्यूपसग्गो अतिक्कमनत्थो, आत्यूपसग्गो धात्वत्थानुवत्तकोति आह “अतिक्कमित्वा वदथा”ति ।

६७९. उस्सयवसेन वदनं उस्सयवादो, सोयेव उस्सयवादिकाति दस्सेन्तो आह “उस्सयवादिका”ति आदि । “मानुस्सयवसेन कोधुस्सयवसेना”ति इमिना उस्सयभेदं दस्सेति । साति उस्सयवादिका । अत्थतोति सरूपतो । एत्थाति पदभाजने । अडुनं अभियुञ्जनं अडुतोति कत्वा द्विन्नं जनानं अडु वोहारिकानं विनिच्छयकारणं होति, तस्मा वुत्तं “अडुतोति वोहारिकविनिच्छयो वुच्चती”ति, मुद्भजततियक्खरोयेव । यन्ति अडुं । यथाति यस्मिं किस्मिंचि ठाने । द्विन्नं अडुकारकानं वोहारं जानन्तीति वोहारिका, अक्खदस्सा, तेसं । द्वीसु जनेसूति अडुकारकेसु जनेसु द्वीसु । यो कोचीति अडुकारको वा अञ्जो वा यो कोचि ।

एत्थाति “एकस्स आरोचेती”ति आदिवचने । यत्थ कत्थचीति यंकिञ्चित्ति ठानं आगतेपीति सम्बन्धो । अथाति पच्छा । साति भिक्खुनी । सोति उपासको ।

“कप्पियकारकेना”तिपदं “कथापेती”तिपदे कारितकम्मं । तत्थाति कप्पियकारकइतरेसु । वोहारिकेहि कतेति सम्बन्धो । गतिगतन्ति चिरकालपत्तं । सुतपुब्बन्ति पुब्बे सुतं । अथाति सुतपुब्बता एव । तोति वोहारिका, देन्तीति सम्बन्धो ।

पठमन्ति समनुभासनतो पुब्बं । आपत्तीति आपज्जनं । एतस्साति सङ्घादिसेसस्स । अयं हीति अयं एव, वक्खमानो

एवाति अत्थो । एत्थाति पदभाजने । सह वत्थुज्ज्ञाचाराति वत्थुज्ज्ञाचारेन सह, वाक्यमेव, न समासो । वत्थुज्ज्ञाचाराति करणत्थे निस्सकवचनं दट्टब्बं । तेन वुत्तं “सह वत्थुज्ज्ञाचारेना”ति । भिक्खुनिन्ति आपत्तिमापन्नं भिक्खुनिं । सङ्घान्तोति भिक्खुनिसङ्घम्हा । अनीयसद्वो हेतुकत्ताभिधायकोति आह “निस्सारेतीति निस्सारणीयो”ति । भिक्खुनिसङ्घान्तो निस्सरति, निस्सारियति वा अनेनाति निस्सारणीयोति करणत्थोपि युत्तोयेव । तत्थाति पदभाजने । यन्ति सङ्घादिसेसं । सोति सङ्घादिसेसो । पदभाजनस्स अत्थो कारणोपचारेन दट्टब्बो । हीति सच्चं । केनचीति पुगलेन, न निस्सारीयतीति सम्बन्धो । तेन धम्मेन करणभूतेन, हेतुभूतेन वा । सोति धम्मो ।

अङ्गुकारकमनुस्सेहि वुच्चमानाति योजना । सयन्ति सामं । ततोति गमनतो, परन्ति सम्बन्धो । भिक्खुनिया वा कतं आरोचेतूति योजना ।

धम्मिकन्ति धम्मेन सभावेन युत्तं । यथाति येनाकारेन । तन्ति आकारं । तत्थाति “अनोदिस्स आचिक्खती”ति वचने ।

धुत्तादयोति आदिसद्वेन चोरादयो सङ्घणहाति । साति आचिक्खना । तन्ति आचिक्खनं । तेसन्ति गामदारकादीनं । दण्डन्ति धनदण्डं । गीवा होतीति इणं होति । अधिष्पाये सतिपीति योजना । तस्साति अनाचारं चरन्तस्स ।

केवलं हीति केवलमेव । तन्ति रक्खं । कारकेति अनाचारस्स कारके । तेस+?न्ति कारकानं ।

तेसन्ति हरन्तानं । “अनत्थकामताया”ति इमिना भयादिना वुत्ते नत्थि दोसोति दस्सेति । हीति लङ्घदोसजोतको । अत्तनो वचनकरं...पे०... वत्तु वट्टतीति अत्तनो वचनं आदियस्सतीति वुत्ते वचनं अनादियित्वा दण्डे गहितेपि नत्थि दोसो दण्डगहणस्स पटिक्खित्तता । दासदासीवापिआदीनन्ति आदिसद्वेन खेत्तादयो सङ्घहन्ति ।

वुत्तनयेनेवाति अतीतं आरब्म आचिक्खने वुत्तनयेन एव । “आयतिं अकरणत्थाया”ति इमिना अनागतं आरब्म ओदिस्स आचिक्खनं दस्सेति । ‘केन एवं कत’न्ति पुच्छाय अतीते कतपुब्बं पुच्छति । सापीति पिसद्वो वुत्तसम्पिणनत्थो । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

वोहारिका दण्डेन्तीति सम्बन्धो । दण्डेन्तीति वधदण्डेन च धनदण्डेन च आणं करोन्ति ।

यो चायन्ति यो च अयं । भिक्खुनीनं यो अयं नयो वुत्तो, एसेव नयो भिक्खूनम्पि नयोति योजना । “एसेव नयो”ति वुत्तवचनमेव वित्थारेन्तो आह “भिक्खुनोपि ही”तिआदि । “तथा”तिइमिना “ओदिस्सा”तिपदं अतिदिसति । ते चाति ते च वोहारिका । हीति सच्चं, यस्मा वाति । पठमं ।

२. दुतियसङ्घादिसेससिक्खापदं

६८२. दुतिये वरितब्बं इच्छितब्बन्ति वरं, तमेव भण्डन्ति वरभण्डन्ति दस्सेन्तो आह “महगघभण्ड”न्ति । “मुत्ता”तिआदिना तस्स सरूपं दस्सेति ।

६८३. आपुब्बो लोकसद्वो अभिमुखं लोकनत्थो होति, उपुब्बो उद्धं लोकनत्थो, ओपुब्बो अधो लोकनत्थो, विपुब्बो इतो चितो च वीतिहरणलोकनत्थो, अपपुब्बो आपुच्छनत्थो । इधं पन अपपुब्बता आपुच्छनत्थोति आह

“अनापुच्छित्वा”ति । मल्लगण भटिपुत्त गणादिकन्तिआदीसु मल्लगणो नाम नारायनभत्तिको गणो । भटिपुत्तगणो नाम कुमारभत्तिको गणो । आदिसदेन अञ्जम्पि गामनिगमे अनुसासितुं समत्थं गणं सङ्गणहाति । अथ वा मल्लगणोति मल्लराजूनं गणो । ते हि गणं कत्वा कुसिनारायं रज्जं अनुसासन्ति, ते सन्धाय वुत्तं “मल्लगणो”ति । भटिपुत्तगणोति लिच्छविगणो परियायन्तरेन वुत्तो । लिच्छविराजूनज्हि पुब्बराजानो भटिनामकस्स जटिलस्स पुत्ता होन्ति, तेसं वंसे पवत्ता एतरहि लिच्छविराजानोपि भटिपुत्ताति वुच्चन्ति । जटिलो पन बाराणसिरञ्जो पुत्ते नदिसोतेन वुक्खमाने नदितो उद्धरित्वा अत्तनो अस्समे पुत्तं कत्वा भरणत्ता पोसनत्ता भटीति वुच्चति, तस्स पुत्तत्ता लिच्छविगणो भटिपुत्तोति वुच्चति । तेपि गणं कत्वा वेसालियं रज्जं अनुसासन्ति, तं सन्धाय वुत्तं “भटिपुत्तगणो”ति । धम्मगणो नाम सासनधम्मभत्तिको गणो । गन्धिकसेणीति गन्धकारानं समजातिकानं सिष्पिकानं गणो । दुस्सिकसेणीति दुस्सकारानं समजातिकानं पेसकारानं गणो । आदिसदेन तच्छकसेणिरजकसेणिआदयो सङ्गङ्घन्ति । यथ यत्थाति यस्मिं यस्मिं ठाने । हीति सच्चं । ते एवाति गणादयो एव । पुन तेति गणादयो । इदन्ति “गणं वा”ति आदिवचनं । एत्थाति राजादीसु । सङ्घापुच्छनमेव पधानकारणन्ति आह “भिक्खुनिसङ्घो आपुच्छितब्बोवा”ति । कप्पगतिकन्ति कप्पं गच्छतीति कप्पगता, सा एव कप्पगतिका, तं ।

केनचिं करणीयेन खण्डसीमं अगन्त्वा केनचिं करणीयेन भिक्खुनीसु पक्कन्तासूति योजना । निस्सितकपरिसायाति अन्तेवासिकपरिसाय । वुद्वापेन्तियाति उपसम्पादेन्तियाति । दुतियं ।

३. ततियसङ्घादिसेससिकखापदं

६९२. ततिये दुतियेन पादेन अतिकक्तमत्तेति सम्बन्धो । परिक्खेपारहद्वानं नाम घरूपचारतो पठमलेहुपातो । सङ्घेपतो वुत्तमत्थं वित्थारतो दस्सेन्तो आह “अपि चेत्था”ति आदि । एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे । उपचारे वाति अपरिक्खितस्स गामस्स परिक्खेपारहद्वाने वा । ततोति गामन्तरतो, खण्डपाकारेन वा वतिछिद्धेन वा पविसितुन्ति सम्बन्धो ।

सम्बद्धा वति एतेसन्ति सम्बद्धवतिका, द्वे गामा । विहारन्ति भिक्खुनिविहारं । ततो पन गामतोति ततो इतरगामतो पन, निक्खन्ताय भिक्खुनिया ठातब्बन्ति सम्बन्धो । उस्सारणा वाति मनुस्सानं उस्सारणा वा ।

जनाति गामभोजका जना । एकं गामन्ति यंकिञ्चिं इच्छितं एकं गामं । ततोति गामतो । “कस्मा”ति इमाय पुच्छाय “विहरतो एकं गामं गन्तुं वद्यती”ति वचनस्स कारणं पुच्छति । “विहारस्स चतुगामसाधारणत्ता”तिइमिना विसज्जनेन तं पुच्छं विसज्जेति ।

यत्थाति यस्सं नदियं । उत्तरन्तिया एकद्वान्तलमत्तम्पि अन्तरवासको तेमियति, सा नदी नामाति योजना । यथा निवसियमानाय तिमण्डलपटिच्छादनं होति, एवं निवत्थायाति योजना । भिक्खुनिया उत्तरन्तिया अन्तरवासकोति सम्बन्धो । यथ कथचीति यस्मिं किस्मिंचि ठाने । “सेतुना गच्छति, अनापत्ती”तिइमिना पदसा उत्तरन्तिया एव आपत्तीति दस्सेति । उत्तरणकालेति नदितो उत्तरणकाले । आकासगमनन्ति इद्विया गमनं । आदिसदेन हत्थिपिट्ठुआदयो सङ्गणहाति । अक्कमन्तियाति अतिक्कमन्तिया । एत्थाति द्वीसु तीसु भिक्खुनीसु । ओरिमतीरमेवाति अपारतीरमेव । तमेव तीरन्ति ओरिमतीरमेव । पच्चुतरतीति पटिनिवत्तित्वा उत्तरति ।

कुरुमाना भिक्खुनी करोतीति योजना । अस्साति भिक्खुनिया अजानन्तिया एव चाति सम्बन्धो, अनादरे चेतं सामिवचनं । अथ पनाति अथसदो यदिपरियायो, किरियापदेन योजेतब्बो । अथ अच्छति, अथ न ओतरतीति अत्थो ।

अच्छतीति वसति । हीति सच्चं । इथाति ‘एका वा रत्तिं विष्पवसेया’ तिपदे ।

एवं वुत्तलक्खणमेवाति एवं अभिधम्मपरियायेन वुत्तलक्खणमेव । तं पनेतन्ति तं पन अरज्जं । तेनेवाति आपन्हेतुना एव । अटुकथायन्ति महाअटुकथायं । भिक्खुनीसु पविसन्तीसूति सम्बन्धो, निद्वारणत्थे चेतं भुम्मवचनं । एत्थाति दस्सनूपचारसवनूपचारेसु । यत्थ ओकासे ठितं दुतियिका पस्सति, सो ओकासो दस्सनूपचारो नामाति योजना । साणिपाकारन्तरिकापीति साणिपाकारेन व्यवहिकापि । यत्थ ओकासे ठिता...पे... सदं सुणाति, सो ओकासो सवनूपचारो नामाति योजना । मग्गमूळहसदेनाति मग्गे मूळहानं सदेन । धम्मस्सवनारोचनसदेनाति धम्मस्सवनत्थाय आरोचनानं सदेन । मग्गमूळहसदेन सदायन्तिया सदं सुणाति विय च धम्मस्सवनारोचनसदेन सदायन्तिया सदं सुणाति विय च “अय्ये” ति सदायन्तिया सदं सुणातीति योजना । सदायन्तियाति सदं करोन्तिया । नामधातु हेसा । एवरूपेति “मग्गमूळहसदेन विया” तिआदिना वुत्ते एवरूपे ।

तित्थायतनं सङ्कन्ता वाति तित्थीनं वासडानं सङ्कन्ता वा । इमिना “पक्खसङ्कन्ता” ति एत्थ पक्खसदस्स पटिपक्खवाचकत्ता तेन सासनपटिपक्खा तित्थिया एव गहेतब्बाति दस्सेति । तित्थिया हि सासनस्स पटिपक्खा होन्तीति । ततियं ।

४. चतुर्थसङ्कादिसेससिक्खापदं

६९४. चतुर्थे पादस्स ठपनकं पीठं पादपीठं । पादस्स ठपनका कथलिका पादकथलिकाति दस्सेन्तो आह “पादपीठं नामा” तिआदि । अनञ्जायाति एत्थ यकारो त्वापच्चयस्स कारियोति आह “अजानित्वा” ति । नेत्थारवत्तेति उक्खेपनीयकम्मतो नित्थरणकारणे वत्ते । “वत्तमान” न्तिइमिना “वत्तन्ति” न्ति एत्थ अन्तपच्चयं नयेन दस्सेतीति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसङ्कादिसेससिक्खापदं

७०१. पञ्चमे “एकतो अवस्सुते” ति एत्थ हेडा वुत्तनयेन “एकतो” ति सामञ्जतो वुत्तेपि भिक्खुनिया एव गहेतब्बभावञ्च तोपच्चयस्स छटुत्थे पवत्तभावञ्च अवस्सुभपदे भावत्थञ्च दस्सेतुं वुत्तं “भिक्खुनिया अवस्सुतभावो दटुब्बो” ति । एतन्ति “भिक्खुनिया अवस्सुतभावो” ति वचनं । तन्ति अवचनं । पालियाति इमाय सिक्खापदपालियाति । पञ्चमं ।

६. छटुसङ्कादिसेससिक्खापदं

७०५. छटु यतो त्वन्ति एत्थ कारणत्थे तोपच्चयोति आह “यस्मा” ति । कस्सा होन्तीति उय्योजिकाउय्योजितासु कस्सा भिक्खुनिया होन्तीति योजना । न देतीति उय्योजिका उय्योजिताय न देति । न पटिगणहातीति उय्योजिता उय्योजिकाय हत्थतो न पटिगणहाति । पटिगणहो तेन न विज्जतीति तेनेव कारणेन उय्योजिकाय हत्थतो उय्योजिताय पटिगणहो न विज्जति । आपज्जति गरुकं, न लहुकन्ति एवं सन्तेपि उय्योजिका गरुकमेव सङ्कादिसेसापत्तिं आपज्जति, न लहुकं । तज्चाति तं आपज्जनञ्च । परिभोगपच्चयाति उय्योजिकाय परिभोगसङ्काता कारणाति अयं गाथायत्थो ।

इतरिस्सा पनाति उय्योजिताय पन भिक्खुनिया । पठमसिक्खापदेति पञ्चमसिक्खापदे । पञ्चमसिक्खापदज्ञि इमिना सिक्खापदेन युगळभावेन सदिसत्ता इमं उपादाय पठमन्ति वुत्तन्ति । छटुं ।

७. सत्तमसङ्घादिसेससिक्खापदं

७०९. सत्तमे यावततियकपदत्थोति ‘यावततियक’न्ति उच्चारितस्स पदस्स अत्थो वेदितब्बोति सम्बन्धोति । सत्तमं ।

८. अट्ठमसङ्घादिसेससिक्खापदं

७१५. अट्ठमे किस्मिंचिदेव अधिकरणेति निद्वारणीयस्स निद्वारणसमुदायेन अविनाभावतो आह ‘चतुन्न’न्ति । कस्मा पन निद्वारणसमुदायनिद्वारणीयभावेन वुत्तं, ननु पदभाजने चत्तारिषि अधिकरणानि वुत्तानीति आह “पदभाजने पना”न्तिआदीति । अट्ठमं ।

९. नवमसङ्घादिसेससिक्खापदं

७२३. नवमे संसद्वसद्वो मिस्सपरियायोति आह “मिस्सीभूता”ति । “अननुलोमेना”तिइमिना “अननुलोमिकेना”ति एत्थ इकसद्वो स्वत्थोति दस्सेति । कोट्टनञ्च पचनञ्च गन्धीपिसनञ्च मालागन्थनञ्च । आदिसद्वेन अज्जेपि अननुलोमिके कायिके सङ्गणहाति । सासनाहरणञ्च पटिसासनहरणञ्च सञ्चरित्तञ्च । आदिसद्वेन अज्जेपि अननुलोमिके वाचसिके सङ्गणहाति । एतासन्ति भिक्खुनीनं । सिलोकोति यसोति । नवमं ।

१०. दसमसङ्घादिसेससिक्खापदं

७२७. दसमे एवाचाराति एत्थ निगहितलोपवसेन सन्धीति आह “एवंआचारा”ति । “यादिसो”तिआदिना एवंसद्वस्स निदस्सनादीसु (अधिधानप्पदीपिकायं ११८६ गाथायं) एकादससु अत्थेसु उपमत्यं दस्सेति । सब्बत्थाति “एवंसद्वा एवंसिलोका”ति सब्बेसु पदेसु । उज्जायाति एत्थ ओकारविपरीतो उकारोति आह “अवज्जाया”ति । “नीचं कत्वा जाननाया”ति इमिना अवसद्वो नीचत्थो, जाधातु अवबोधनत्थोति दस्सेति । “परिभवज्जाया”ति वत्तब्बे उत्तरपदलोपवसेन “परिभवेना”ति वुत्तन्ति आह “परिभवित्वा जाननेना”ति । अक्खन्तियाति एत्थ सहनखन्तियेवाधिष्पेता, नेव अनुलोमखन्ति, न दिद्विनिज्ञानक्खन्तीति दस्सेन्तो आह “असहनताया”ति । वेभस्मियाति एत्थ विसेसेन भासेति ओभासेतीति विभासो आनुभावो, विभासो इमस्स सङ्घस्स अत्थीति विभस्सो सङ्घो, बहूत्थे च अतिसयत्थे च सपच्चयो होति । कस्मा? मन्तुपच्चयत्थत्ता “लोमसो”तिआदीसु (जा० १.१४.५७) विय, बहुआनुभावो अतिसयआनुभावो सङ्घोति वुत्तं होति, संयोगपरत्ता आकारस्स रस्सो । विभस्सस्स भावो वेभस्मियं, बहुआनुभावो अतिसयआनुभावोयेव । इति इममत्यं दस्सेन्तो आह “बलवभस्सभावेना”ति । तत्थ बलवइति पदेन मन्तुअत्थे पवत्तस्स सप्पच्चयस्स बहूत्थञ्च अतिसयत्थञ्च दस्सेति, भावइति पदेन णियपच्चयस्स भावत्थं, एनइति पदेन निस्सक्कवचनस्स करणत्थे पवत्तभावं दस्सेति । तमेवत्थमाविकरोन्तो आह “अत्तनो बलवप्पकासनेना”ति । तत्थ अत्तनोति अत्तसङ्घातस्स सङ्घस्स । बलवप्पकासनेनाति बहुआनुभावप्पकासनेन, अतिसयआनुभावप्पकासनेन वा । बलवप्पकासनं नाम अत्थतो परेसं समुत्रासनमेवाति आह “समुत्रासनेनाति अत्थो”ति । दुब्बलभावेनाति एत्थ भावइतिपदेन ण्यपच्चयस्स भावत्थं, एनइतिपदेन निस्सक्कवचनस्स करणत्थं दस्सेतीति दट्टब्बं । सब्बत्थाति “उज्जाया”तिआदीसु सब्बेसु पदेसु । चसद्वो लुत्तनिद्विट्टोति आह “एवं समुच्चयत्थो दट्टब्बो”ति । विविच्चथाति एत्थ वीत्यूपसग्गो विनासद्वत्थो, विचधातु सत्तत्थोति आह “विना होथा”ति । दसमं ।

अनन्तरा पक्षिपित्वाति सम्बन्धो । महाविभङ्गतो आहरितानि इमानि तीणि सिक्खापदानीति योजना । नव पठमापत्तिका वेदितब्बाति सम्बन्धो । सब्बेषि धम्माति योजना । एत्थाति “उद्दिष्टा खो” तिआदिपाठे । तं पनाति पक्खमानतं पनाति ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

भिक्खुनिविभङ्गे

सत्तरसकवण्णनाय योजना समता ।

३. निस्सग्गियकण्डं

१. पठमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापद-अत्थयोजना

तिस निस्सग्गिया ये धम्मा भिक्खुनीनं भगवता पकासिता, तेसं धम्मानं दानि इमस्मिं काले अयं संवण्णनाककमो भवतीति योजना ।

७३३. पठमे आमत्तिकापणन्ति एत्थ आमत्तसद्वो भाजनपरियायोति आह “भाजनानी” ति । भाजनानि हि अमन्ति परिभुञ्जितब्बभावं गच्छन्तीति “अमत्तानी” ति वुच्यन्ति । अमत्तानि विकिकणन्तीति “आमत्तिका” ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “तानी” तिआदि । तेसन्ति आमत्तिकानं । तं वाति आमत्तिकापणं वा ।

७३४. “सन्निधि” न्ति इमिना संनिपुब्बो चिसद्वो उचिननत्थोति दस्सेति । हिसद्वो विसेसजोतको । तत्थाति महाविभङ्गे । इथाति भिक्खुनिविभङ्गे ।

इदम्पीति इदं सिक्खापदम्पि । पिसद्वो महाविभङ्गसिक्खापदं अपेक्खतीति । पठमं ।

२. दुतियनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७३८. दुतिये अहतचोळानम्पि सेदमलादिकिलिन्ने विरूपता “जिण्णचोळा” ति वुत्तं । “अपि अय्याही” तिइमिना “अप अय्याही” तिपदविभागं निवत्तेति ।

७४०. सब्बम्पि एतं चीवरन्ति योजना । एवं पटिलद्वन्ति एवं निस्सज्जित्वा लद्धं । यथादानेयेवाति यथा दायकेहि दिन्नं, तस्मिं दानेयेव उपनेतब्बं, अकालचीवरेयेव पक्षिपितब्बन्ति अत्थोति । दुतियं ।

३. तत्तियनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७४३. ततिये हन्दसद्वो ववस्पगत्ये निपातोति आह “हन्दाति गण्हा” ति । ब्रूनि निस्सग्गियानीति सम्बन्धो । संहरित्वाति विसुं विसुं सङ्घरित्वाति । ततियं ।

४. चतुर्थनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७४८. चतुर्थे किणाति अनेनाति कथन्ति वचनत्थेन मूलं कयं नामाति आह “मूलेना”ति । साति थुल्लनन्दा, आह किराति सम्बन्धो । जाधातुया अवबोधनत्थतो अञ्जम्पि जाधातुया याचनत्थं दस्सेन्तो आह “याचित्वा वा”ति ।

७५२. यन्ति सब्बितेलादि । तञ्च्रेवाति सब्बितेलादिमेव । यमकन्ति सब्बिं सह तेलेन युगळं कत्वा । वेज्जेनाति भिसक्केन । सो हि आयुब्बेदसङ्घातं विज्जं जानातीति वेज्जोति च रोगञ्च तस्स निदानञ्च भेसज्जञ्च विदति जानातीतिपि वेज्जोति च वुच्चति । ततोति वेज्जेन वुत्तकारणा । कहापणस्साति कहापणेन, आभतन्ति सम्बन्धोति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७५३. पञ्चमे साति सिक्खमाना । अयन्ति सिक्खमाना । अद्भाति एकंसेन । “चेतापेत्वा”ति एत्थ चित्तिसद्वो जाननत्थेति आह “जानापेत्वा”ति । पञ्चमं ।

६. छटुनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७५८. छटुे छन्दं उपादेत्वा गहितं छन्दकन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “छन्दक”न्तिआदि । धर्माकिच्चन्ति पुञ्जकरणीयं । धर्मसद्वो हेत्थ पुञ्जवाचको । यन्ति वथ्यु । परेसन्ति अत्तना अञ्जेसं । “एत”न्ति “छन्दक”न्ति एतं नामं । “अञ्जस्सत्थाय दिन्नेना”तिइमिना अञ्जस्स अत्थो अञ्जदत्थो, दकारो पदसन्धिकरो, तदत्थाय दिन्नो अञ्जदत्थिकोति वचनत्थं दस्सेति । “अञ्जं उद्दिसित्वा दिन्नेना”तिइमिना अञ्जं उद्दिसित्वा दिन्नं अञ्जुदिसिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । “सङ्घस्स परिच्चत्तेना”ति इमिना सङ्घस्स परिच्चत्तो सङ्घिकोति वचनत्थं दस्सेति ।

७६२. यदत्थायाति येसं चीवरादीनं अत्थाय । यसदेन समासभावतो पुञ्जे निग्गहितागमो होति । तन्ति चीवरादिकं । तुम्हेहीति दायके सन्धाय वुत्तं । उपद्वेसूति दुष्मिक्खादिउपसग्गेसु । यं वा तं वाति चीवरं वा अञ्जे वा पिण्डपातादिकेति यं वा तं वाति । छटुं ।

७. सत्तमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७६४. सत्तमे सञ्जाचिकेनाति एत्थ संसहस्स सयमत्थे पवत्तिभावं दस्सेतुं वुत्तं “सयं याचित्केना”ति । एतदेवाति “सञ्जाचिकेना”ति पदमेव । एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदेति । सत्तमं ।

८. अटुमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७६९. अटुमे गणस्साति भिक्खुनिगणस्स । इमिना “महाजनिकेना”ति एत्थ भिक्खुनिगणोव महाजनोति अधिष्पेतोति दीपेतीति । अटुमं ।

९. नवमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७७४. नवमे इतोति इमस्मा अटुमसिक्खापदतो । अधिकतरन्ति अतिरेकतरन्ति । नवमं ।

१०. दसमनिस्सग्गियपाचित्तियसिक्खापदं

७७८. दसमे ‘विनस्सती’ तिइमिना ‘उन्द्रियती’ ति एत्थ उदिधातुया नस्सनत्थं दस्सेति धातूनमनेकत्थत्ता । परिपततीति परिगलित्वा पतति । इमिना नस्सनाकारं दस्सेति । एत्तकमेवाति एतं परिमाणं द्विपदमेवाति । दसमं ।

११. एकादसमनिस्सगियपाचित्तियसिक्खापदं

७८४. एकादसमे गरुपावुरणं नाम सीतकाले पावुरणवत्थन्ति दस्सेन्तो आह ‘सीतकाले पावुरण’ न्ति । सीतकाले हि मनुस्सा थूलपावुरणं पारुपन्ति । ‘चतुकंसपरम’ न्ति एत्थ कंससद्वे भुञ्जनपत्ते च सुवण्णादिलोहविसेसे च चतुकहापणे चाति तीसु अत्थेसु दिस्सति, इथ पन चतुकहापणे वत्ततीति दस्सेन्तो आह ‘कंसो नाम चतुकहापणिको होती’ ति । चतुकंससङ्घातं परमं इमस्साति चतुकंसपरमं, सोळसकहापणग्धनकं पावुरणन्ति अत्थोति । एकादसमं ।

१२. द्वादसमनिस्सगियपाचित्तियसिक्खापदं

७८९. द्वादसमे लहुपावुरणं नाम उण्हकाले पावुरणवत्थन्ति दस्सेन्तो आह ‘उण्हकाले पावुरण’ न्ति । उण्हकाले हि मनुस्सा सुखुमपावुरणं पारुपन्तीति । द्वादसमं ।

निस्सगियानं तिसभावं दस्सेन्तो आह ‘महाविभङ्गे’ तिआदि । चीवरवगगतो अपनेत्वाति सम्बन्धो । अञ्जदत्थिकानीति अञ्जदत्थिकपदेन वुत्तानि सिक्खापदानि । इतीति एवं । एकतोपञ्जत्तानीति एकस्सेव पञ्जत्तानि, उभतोपञ्जत्तानीति उभयेसं पञ्जत्तानि । एत्थाति ‘उद्दिष्टा खो’ तिआदिवचनेति ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

भिक्खुनिविभङ्गे

तिसकवण्णनाय योजना समत्ता ।

४. पाचित्तियकण्डं

१. लसुणवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

तिसकानन्तरं तिसकानं अनन्तरे काले छसट्टिसतसङ्घाता छउत्तरसट्टिअधिकसतोहि सिक्खापदेहि सङ्घहिता ये धम्मा सङ्घीतिकारोहि सङ्घीता, दानि इमस्मिं काले तेसम्पि धम्मानं अयं वण्णना होतीति योजना ।

७९३. तत्थाति तेसु छसट्टिसतसङ्घहेसु सिक्खापदेसु, पठमसिक्खापदेति सम्बन्धो । ‘द्वे तयो’ ति एत्थ वासद्वे लुत्तनिद्विष्टोति आह ‘द्वे वा तयो वा’ ति । फोटलकेति कन्दे, मिज्जे वा । एतन्ति ‘गणिडके’ ति एतं नामं । ‘पमाण’ न्तिइमिना मत्तसद्वे पमाणत्थोव, न अप्पत्थो, नापि अवधारणत्थोति दस्सेति । लसुणन्ति सेतवण्णमूलं महाकन्दं । महाकन्दो हि ब्यज्जनसम्पाकादीसु आमगन्धानं अभिभवनत्ता लसीयति कन्तीयतीति लसुणन्ति वुच्चति ।

सुवर्णहंसयोनिन्ति सुवर्णमयेन पत्तेन युतं हंसयोनिं । जातिस्सरोति जातिं भवं सरति जानातीति जातिस्सरो । अथाति जातिस्सरस्स निष्फन्नता । निष्फन्नत्थो हि अथसद्वो । पुब्बसिनेहेनाति पुब्बे मनुस्सभवे भावितेन सिनेहेन । तासन्ति पजापतिया च तिस्सन्नं धीतरानञ्च । तं पनाति पत्तं पन ।

७९५. मगधेसूति मगधरड्डे ठितेसु जनपदेसु । हीति सच्चं, यस्मा वा । इधाति “लसुणं खादेय्या” तिपदे । तम्पीति मागधकम्पि । गण्डिकलसुणमेवाति गण्डो फोटो एतस्सत्थीति गण्डिकं । गण्डसद्वो हि फोटपरियायो, बहुत्थे इकपच्चयो । बहुगण्डिकलसुणन्ति हि वुत्तं होति । गण्डसद्वो हि फोटे च कपोले चाति द्वीसु अत्थेसु वत्तति, इधं पन फोटे वत्ततीति दट्टब्बं । पोत्थकेसु पन ओट्टुजेन चतुर्थकखरेन पाठो अत्थि, सो वीर्मसित्वा गहेतब्बो । बहूसु हि पुब्बपोत्थकेसु कण्ठजो ततियकखरो च ओट्टुजो चतुर्थकखरो चाति द्वे अक्खरा अज्जमञ्जं परिवत्तित्वा तिट्टन्ति । न एकद्वितिमिज्जकन्ति एकमिज्जो पलण्डुको न होति, द्विमिज्जो भज्जनको न होति, तिमिज्जो हरितको न होतीति अत्थो । कुरुन्दियं पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । सङ्घादित्वाति दन्तेहि चुण्णविचुण्णं कत्वा ।

७९७. पलण्डुकोति सुकन्दको एको लसुणविसेसो । भज्जनकादीनि लोकसङ्केतोपदेसतो दट्टब्बानि । हीति सच्चं । तस्साति चापलसुणस्स । सभावेनेवाति सूपसम्पाकादिं विना अत्तनो सभावतो एव । तन्ति मागधकं, पक्खिपितुन्ति सम्बन्धो । हीति सच्चं । यत्थं कत्थचीति येसु केसुचीति । पठमं ।

२. दुतियसिक्खापदं

७९९. दुतिये संदस्सनं बाधति निसेधेति अस्मिं ठानेति सम्बाधन्ति वचनत्थेन पटिच्छन्नोकासो सम्बाधो नामाति दस्सेन्तो आह “पटिच्छन्नोकासे” ति । उभो उपकच्छकाति द्वे बाहुमूला । ते हि उपरि यंकिज्चि वत्युं कचति बन्धति एत्थाति उपकच्छकाति वुच्चन्ति । मुत्तकरणन्ति पस्सावमग्गो । सो हि मुत्तं करोति अनेनाति मुत्तकरणन्ति वुच्चति । लोमो कत्तीयति छिन्दीयति इमायाति कत्तरि, ताय वा, सुद्धु दळ्हं लोमं डंसतीति सण्डासो, सोयेव सण्डासको, तेन वा, खुरति लोमं छिन्दतीति खुरो, तेन वा संहरापेन्तियाति सम्बन्धो । संहरापेन्तियाति अपनेन्तियाति । दुतियं ।

३. ततियसिक्खापदं

८०३. ततिये मुत्तकरणतलघातनेति मुत्तकरणस्स तलं हननं पहरणं मुत्तकरणतलघातनं, तस्मिं मुत्तकरणतलघातने निमित्तभूते । ताव महन्तन्ति अतिविय महन्तं । केसरेनापीति किञ्जकखेनापि । सो हि के जले सरति पवत्ततीति केसरोति वुच्चति ।

८०५. गण्डं वाति पीळकं वा । वणं वाति अरुं वाति । ततियं ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

८०६. चतुर्थे रञ्जो ओरोधा राजोरोधा, पुराणे राजोरोधा पुराणराजोरोधाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “पुराणे” तिआदि । “गिहिभावे” ति इमिना पुराणेति एत्थं णपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । चिराचिरन्ति निपातपटिरूपकं । तेन वुत्तं “चिरेन चिरेना” ति । “सक्कोथा” ति इमिना कथं तुम्हे रागचित्तं पटिहनित्वा अत्तानं धारेथ धारेतुं सक्कोथाति अत्थं दस्सेति । अनारोचितेपीति भूततो अनारोचितेपि ।

८०७. जतुनाति लाखाय। पटुदण्डकेति पटुभावेन ठाति पवत्ततीति पटु, सोयेव दण्डो पटुदण्डो, तस्स पवेसनं पटुदण्डकं, तस्मिं निमित्तभूते। एतन्ति “जतुमटुके”ति एतं वचनन्ति। चतुर्थं।

५. पञ्चमसिक्खापदं

८१०. पञ्चमे “अतिगम्भीर”न्तिपदं किरियाविसेसनन्ति आह “अतिअन्तो पवेसेत्वा”ति। “उदकेन धोवनं कुरुमाना”ति इमिना “उदकसुद्धिक”न्तिपदस्स उदकेन सुद्धिया करणन्ति अत्थं दस्सेति।

८१२. द्वङ्गुलपब्बपरमन्ति एत्थं द्वे अङ्गुलानि च द्वे पब्बानि च द्वङ्गुलपब्बं, उत्तरपदे पुब्बपदलोपो। द्वङ्गुलपब्बं परमं पमाणं एतस्स उदकसुद्धिकस्साति द्वङ्गुलपब्बपरमं। वित्थारतो द्वङ्गुलपरमं, गम्भीरतो द्विपब्बपरमन्ति वुत्तं होति। तेनाह “वित्थारतो”ति आदि। अङ्गुलं पवेसेन्तियाति सम्बन्धो। हीति सच्चं। “चतुन्नं वा”ति इदं उक्कटुवसेन वुत्तं, तिण्णम्पि पब्बं न वट्टति, चतुन्नं पन पगेवाति अत्थोति। पञ्चमं।

६. छटुसिक्खापदं

८१५. छटु भत्तस्स विस्सज्जनं भत्तविस्सग्गोति वुत्ते भत्तकिच्चन्ति दस्सेन्तो आह “भत्तकिच्च”न्ति। पानीयसदेन पानीयथालं गहेतब्बं, विधूपनसदेन बीजनी गहेतब्बा, उपसद्वो समीपत्थोति सब्बं दस्सेन्तो आह “एकेन हत्थेना”ति आदि। “अच्चावदती”तिपदस्स अतिक्कमित्वा वदनाकारं दस्सेति “पुब्बेपी”ति आदिना।

८१७. “सुद्धुउदकं वा होतू”ति आदिना “पानीयेना”ति वचनं उपलक्खणं नामाति दस्सेति। दधिमत्थूति दधिमण्डं दधिनो सारो, दधिम्हि पसन्नोदकन्ति वुत्तं होति। रसोति मच्छरसो मंसरसो। “अन्तमसो चीवरकण्णोपी”ति इमिना “विधूपनेना”ति वचनं निदस्सनं नामाति दस्सेति।

८१९. देतीति सयं देति। दापेतीति अज्जेन दारेति। उभयम्पीति पानीयविधूपनद्वयम्पीति। छटुं।

७. सत्तमसिक्खापदं

८२२. सत्तमे “पयोगदुक्कटं नामा”ति इमिना हेड्वा वुत्तेसु अडुसु दुक्कटेसु पुब्बपयोगदुक्कटं दस्सेति। न केवलं पुब्बपयोगदुक्कटं एत्कमेव, अथ खो अज्जम्पि बहु होतीति दस्सेन्तो आह “तस्मा”ति आदि। सङ्घट्टनेसुपीति विलोळनेसुपि। दन्तेहि सङ्घादतीति दन्तेहि चुण्णविचुण्णं करोति। एत्थाति इमस्मिं सिक्खापदे, अज्जाय भिक्खुनिया कारापेत्वाति सम्बन्धो। “अज्जाया”तिपदं “विज्जापेत्वा”ति पदे कारितकम्मं। मातरम्पीति एत्थं पिसद्वो अज्जं विज्जापेत्वा भुज्जन्तिया पगेवाति दस्सेति। ताय वाति विज्जापितभिक्खुनिया वा। तन्ति आमकधज्जं। तन्ति महापच्चरियं वुत्तवचनं। पुब्बापरविरुद्धन्ति पुब्बापरतो विरुद्धं। “अज्जाय...पे०... दुक्कटमेवा”ति पुब्बवचने दुक्कटमेव वुत्तं, पुन “अज्जाय...पे०... दुक्कट”न्ति च पच्छिमवचने पाचित्तियज्ज्य दुक्कटज्ज्य वुत्तं, तस्मा पुब्बापरविरुद्धन्ति वुत्तं होति। हीति सच्चं, यस्मा वा।

८२३. लब्धमानं आमकधज्जन्ति सम्बन्धो। अज्जं वा यंकिज्जीति मुग्गमासादीहि वा लाबुकुम्भण्डादीहि वा अज्जं यंकिज्ज्य तिलादिं वाति। सत्तमं।

८. अद्वमसिक्खापदं

८२४. अद्वमे निब्बिद्वराजभटोति एत्थ उत्तरपदस्स छट्टीसमासञ्च पुब्बपदेन बाहिरत्थसमासञ्च दस्सेन्तो आह “निब्बिद्वो” तिआदि। तथ्य “रञ्जो भती” ति इमिना रञ्जो भटो राजभटोति छट्टीसमासं दस्सेति, “एतेना” ति इमिना बाहिरत्थसमासं। निब्बिद्वोति निविद्वो पतिद्वापितोति अत्थो। केणीति रञ्जो दातब्बस्स आयस्सेतमधिवचनं। एतेनाति ब्राह्मणेन। ततोति ठानन्तरतो। भटसङ्घाताय केणिया पथत्ता कारणत्ता ठानन्तरं भटपथन्ति आह “तंयेव ठानन्तर” न्ति।

८२६. चत्तारिपि वत्थूनीति उच्चारादीनि। पाटेककन्ति पटिविसुं एकेकमेव। उच्चारं वातिआदीसु वासदेन दन्तकद्वादयोपि गहेतब्बाति आह “दन्तकद्व...पे०... पाचित्तियमेवा” ति। सब्बत्थाति सब्बेसु उच्चारादीसूति। अद्वमं।

९. नवमसिक्खापदं

८३०. नवमे रोपिमहरितद्वानेति रोपिमद्वाने च हरितद्वाने च। रोपियति अस्मिन्ति रोपियं, तंयेव रोपिमं यकारस्स मकारं कत्वा। एतानीति उच्चारादीनि। सब्बेसन्ति भिक्खुभिक्खुनीनं। यत्थ पनाति यस्मिं खेत्तेति। नवमं।

१०. दसमसिक्खापदं

८३५. दसमे सोण्डा वाति सुरासोण्डा वा। मोरोति मयूरो। सुवोति सुको। मक्कटोति वानरो। आदिसदेन सप्पादयो सङ्घणहाति, मक्कटादयोपि नच्चन्तूति सम्बन्धो। असंयतभिक्खूनन्ति वाचसिककम्मे असंयतानं भिक्खूनं, धम्मभाणकगीतं वा होतूति योजना। तन्तिया गुणेन बद्धा तन्तिबद्धा। “भि” न्तिसङ्घातो रासद्वो एतिस्साति भेरि। कुटेन कता भेरि कुटभेरि, ताय वादितं कुटभेरिवादितं, तं वा। उदकभेरीति उदकेन पक्षिखत्ता भेरि, ताय वादितम्पि होतूति सम्बन्धो।

८३६. तेसंयेवाति येसं नच्चं पस्सति, तेसंयेव। यदि पन नच्चगीतवादिते विसुं विसुं पस्सति सुणाति, पाटेकका आपत्तियोति दस्सेन्तो आह “सचे पना” तिआदि। अञ्जतोति अञ्जतो देसतो, पस्सतीति सम्बन्धो। “ओलोकेत्वा” ति पदे अपेक्षिते उपयोगत्थे तोपच्ययो होति। अञ्जं ओलोकेत्वाति हि अत्थो। अञ्जतो वादेन्ते पस्सतीति योजना। भिक्खुनी न लभतीति सम्बन्धो। अञ्जे वत्तुम्पीति सम्बन्धो। उपहारन्ति पूजं। उपद्वानन्ति पारिचरियं। सब्बत्थाति सब्बेसु सयं नच्चादीसु।

८३७. अन्तरारामे वाति आरामस्स अन्तरे वा। बहिआरामे वाति आरामस्स बहि वा। अञ्जेन वाति सलाकभत्तादीहि अञ्जेन वा। तादिसेनाति यादिसो चोरादिउपद्ववो, तादिसेनाति। दसमं।

लसुणवग्गो पठमो।

२. अन्धकारवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

८३९. अन्धकारवग्गस्स पठमे अप्पदीपेति उपलक्खणवसेन वुत्तता अञ्जेपि आलोका गहेतब्बाति दस्सेन्तो आह

“पदीपचन्दसूरियअग्गीसूं”तिआदि। अस्साति “अप्पदीपे”तिपदस्स।

८४१. नरहोअस्सादापेक्खा हुत्वा च रस्सादतो अञ्जविहिताव हुत्वा चाति योजना। इमिना “सन्तिद्विति वा सल्लपति वा”ति पदे किरियाविसेसनभावं दस्सेति। दानेन वा निमित्तभूतेन, पूजाय वा निमित्तभूताय मन्त्रेतीति योजनाति। पठमं।

२. दुतियसिक्खापदं

८४२. दुतिये इदमेव पदं नानन्ति सम्बन्धोति। दुतियं।

३. ततियसिक्खापदं

८४६. ततिये “इदमेवा”ति पदं अनुवत्तेतब्दं। तादिसमेवाति पठमसदिसमेवाति अत्थोति। ततियं।

४. चतुर्थसिक्खापदं

८५०. चतुर्थे कण्णस्स समीपं निकण्णं, तमेव निकण्णिकन्ति वुत्ते कण्णमूलन्ति आह “कण्णमूलं वुच्यती”ति। “कण्णमूले”ति इमिना “निकण्णिक”न्ति एत्थ भुम्मत्थे उपयोगवचनन्ति दस्सेति। आहरणत्थायाति आहरापनत्थायाति। चतुर्थं।

५. पञ्चमसिक्खापदं

८५४. पञ्चमे तेसन्ति घरसामिकानं। घरम्पीति न केवलं आसनमेव, घरम्पि सोधेमाति अत्थो। ततोति परिवितक्कनतो, परन्ति सम्बन्धो।

८५८. चोरा वा उड्डिता होन्तीति योजनाति। पञ्चमं।

६. छट्टसिक्खापदं

८६०. छट्टे अभिनिसीदेव्याति एत्थ अभिसद्वो उपसगगमत्तोवाति दस्सेन्तो आह “निसीदेव्या”ति। एसेव नयो अभिनिपज्जेव्याति एत्थापि। द्वे आपत्तियोति सम्बन्धोति। छट्टं।

७. सत्तमसिक्खापदं

८६४. सत्तमे सब्बन्ति सकलं वत्तब्बवचनन्ति। सत्तमं।

८. अद्दमसिक्खापदं

८६९. अद्दमे अनुत्तानवचनं नत्थीति। अद्दमं।

९. नवमसिक्खापदं

८७५. नवमे अभिसपेच्याति एत्थ सपधातुस्स अक्कोसनत्थं अन्तोकत्वा करधातुया अत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘सपथं करेया’’ति । निरये निब्बत्ताम्हीति अहं निरये निब्बत्ता अम्हीति योजना । निरये निब्बत्ततूति एसा भिक्खुनी निरये निब्बत्ततूति योजना । ईदिसा होतूति मम सदिसा होतूति अत्थो । काणाति एककिखकाणा, द्वकिखकाणा वा । कुणीति हत्थपादादिवङ्गा ।

८७६. एदिसाति विरूपादिजातिका । विरमस्सूति विरमाहि । अद्वाति धुवन्ति । नवमं ।

१०. दसमसिक्खापदं

८७९. दसमे अनुत्तानद्वानं नत्थीति । दसमं ।

अन्धकारवग्गो दुतियो ।

३. नगगवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

८८३. नगगवग्गस्स पठमे ब्रह्मचरियेन चिण्णेनाति चिण्णेन ब्रह्मचरियेन किं नु खो नामाति अत्थो । ‘‘ब्रह्मचरियस्स चरणेना’’ति इमिना चिण्णसद्वस्स चरणं चिण्णन्ति वचनत्थं दस्सेति । ‘‘न अञ्जं चीवर’’न्ति इमिना एवत्थं दस्सेति, अञ्जत्थापोहनं वाति । पठमं ।

२. दुतियसिक्खापदं

८८७. दुतिये अनुत्तानद्वानं नत्थीति । दुतियं ।

३. ततियसिक्खापदं

८९३. ततिये अनन्तरायिकिनीति एत्थ नत्थि अन्तरायो एतिस्साति अनन्तराया, सा एव अनन्तरायिकिनीति वचनत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘अनन्तराया’’ति । ततियं ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

८९८. चतुर्थे पञ्चाहन्ति समाहारदिगु, णिकपच्ययो स्वत्थो । सङ्घाटिचारोतिएत्थ केनद्वेन सङ्घाटि नाम, चारसद्वो किमत्थोति आह ‘‘परिभोगवसेन वा’’ति आदि । तत्थ सङ्घाटितद्वेनाति संहरितद्वेन । इमिना ‘‘केनद्वेन सङ्घाटि नामा’’ति पुच्छं विसज्जेति । ‘‘परिवत्तन’’न्ति इमिना ‘‘चारसद्वो किमत्थो’’ति चोदनं परिहरति । पञ्चसूति तिचीवरं उदकसाटिका संकच्चिकाति पञ्चसूति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसिक्खापदं

९०३. पञ्चमे ‘‘चीवरसङ्घमनीय’’न्तिएत्थ सङ्घमेतब्बं पटिदातब्बन्ति सङ्घमनीयन्ति कमुधातुस्स पटिदानत्थञ्च

अनीयसद्वस्स कम्मत्यज्ज्ञ, ‘चीवरज्ज्ञ तं सङ्कमनीयज्ज्ञेति चीवरसङ्कमनीयन्ति विसेसनपरपदभावज्ज्ञ दस्सेन्तो आह ‘‘सङ्कमेतब्बं चीवर’’न्ति । तथ्य ‘‘सङ्कमेतब्बं चीवर’’न्ति इमिना कम्मत्यज्ज्ञ विसेसनपरपदभावज्ज्ञ दस्सेति । ‘‘पटिदातब्बचीवर’’न्ति इमिना कमुधातुया अत्थं दस्सेति अधिप्पायवसेनाति । पञ्चमं ।

६. छट्टमिसिक्खापदं

१०९. छट्टे “अञ्जं परिक्खार”न्तिएत्थ परिक्खारस्स सरूपं दस्सेन्तो आह ‘‘यंकिज्जी’’तिआदि । यंकिज्ज्ञ अञ्जतरन्ति सम्बन्धो । कित्तकं अग्धनकन्ति किं पमाणेन अग्धेन अरहं चीवरं । दातुकामत्थाति तुम्हे दातुकामा भवथाति अत्थो । कतिपाहेनाति कतिपयानि अहानि कतिपाहं, यकारलोपो । कतिपयसद्वोहि द्वितिवाचको रूळहीसद्वो, तेन कतिपाहेन । समग्धन्ति अप्पग्धं । संसद्वो हि अप्पत्थवाचकोति । छट्टुं ।

७. सत्तमिसिक्खापदं

१११. सत्तमे “विपक्कमिंसू”ति एत्थ विविधं ठानं पक्कमिंसूति दस्सेन्तो आह ‘‘तथं तथं अगमंसू’’ति । अम्हाकम्पि आगमनन्ति सम्बन्धो ।

११५. कतिपाहेन उप्पज्जिस्सतीति कतिपाहेन चीवरं उप्पज्जिस्सति । ततोति तस्मिं चीवरुप्पज्जनकालेति । सत्तमं ।

८. अद्वमिसिक्खापदं

११६. अद्वमे ये नाटकं नाटेन्ति, ते नटा नामाति योजना । इमिना नटकं नाटेन्तीति नटाति वचनत्थं दस्सेति । ये नच्चन्ति, ते नाटका नामाति योजना । इमिना सयं नटन्तीति नाटकाति वचनत्थं दीपेति । वंसवरत्तादीसूति एत्थ वंसो नाम वेणु । वरत्ता नाम नद्विका । आदिसद्वेन रज्जुआदयो सङ्गण्हाति । ये लङ्घनकम्मं करोन्ति, ते लङ्घका नामाति योजना । मायाकाराति एत्थ माया नाम मयनामकेन असुरेन सुरे चलयितुं कतत्ता मयस्स एसाति माया, तं करोतीति मायाकारो, मयनामको असुरोयेव । अञ्जे पन रूळहीवसेन ‘‘मायाकारा’’ति वुच्यन्ति । सोकेन झायनं डव्हनं सोकज्ञायं, सुरानं सोकज्ञायं करोतीति सोकज्ञायिको, मयनामको असुरोयेव । अञ्जे पन रूळहीवसेन ‘‘सोकज्ञायिका’’ति वुच्यन्ति । इति इममत्थं दस्सेतुं वुतं ‘‘सोकज्ञायिका नाम मायाकारा’’ति । कुम्भथुणिका नामाति एत्थ विस्सदुत्ता थवीयतीति थुणो, सद्वो । कुम्भस्स थुणो कुम्भथुणो । तेन कीळन्तीति कुम्भथुणिका, इति इममत्थं दस्सेति ‘‘घटकेन कीळनका’’ति इमिना । बिम्बिसकन्ति चतुरस्स अम्बणताळनं, तं वादेन्तीति बिम्बिसकवादकाति । अद्वमं ।

९. नवमिसिक्खापदं

१२१. नवमे तेसन्ति ये ‘‘न मयं अय्ये सक्कोमा’’ति वदन्ति, तेसं । दस्सतीति अच्छादेस्सतीति । नवमं ।

१०. दसमिसिक्खापदं

१२७. दसमे यस्साति कथिनस्स । उब्धारमूलकोति उद्धारमूलको । सद्वापरिपालनत्थन्ति कथिनुद्धारं याचन्तस्स सद्वाय परिपालनत्थन्ति । दसमं ।

नगवगगो ततियो ।

४. तुवट्वगगो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

९३३. तुवट्वगगस्स पठमे “तुवट्व निपज्जाय”न्ति धातुपाठेसु (सद्वीतिधातुमालायं १८ टकारन्तधातु) वुत्ता “तुवट्वेयुन्ति निपज्जेयु”न्ति वुत्तन्ति । पठमं ।

२. दुतियसिक्खापदं

९३७. दुतिये एकत्थरणपावुरणन्तिएत्थ उत्तरपदानं द्वन्दभावं, पुब्बपदेन च बाहिरत्थसमासभावं दस्सेतुं वुत्तं “एक”न्तिआदि । तथ्य चेव, चसद्वेहि द्वन्दभावं दीपेति, “एतास”न्तिइमिना बाहिरत्थसमासभावं । एतन्ति “एकत्थरणपावुरणा”ति एतं नामन्ति । दुतियं ।

३. ततियसिक्खापदं

९४१. ततिये उळारकुलाति जातिसेद्वकुला, इस्सरियभोगादीहि वा विपुलकुला । गुणोहीति सीलादिगुणेहि । “उळाराति सम्भाविता”ति इमिना इतिलोपतुल्याधिकरणसमासं दस्सेति ।

“अभिभूता”ति इमिना “अपकता”ति एत्थ करधातु सब्बधात्वत्थवाचीपि इध अपपुब्बत्ता विसेसतो अभिभवनत्थे वक्ततीति दस्सेति । एतासन्ति भिक्खुनीनं । “सञ्जापयमाना”ति इमिना सञ्जापनं सञ्जन्तीति वचनत्थं दस्सेति । हेतूदाहरणादीहीति एत्थ आदिसद्वेन उपमादयो सङ्घणहाति । “विविधेहि नयेहि जापना”ति इमिना विविधेहि जापनं विज्ञन्तीति वचनत्थं दस्सेति ।

९४३. चङ्कमने पदवारगणनाय आपत्तिया न कारेतब्बोति आह “निवत्तनगणनाया”ति । पदादिगणनायाति पदअनुपदादिगणनायाति । ततियं ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

९४९. चतुर्थे अनुत्तानद्वानं नत्थीति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसिक्खापदं

९५२. पञ्चमे आणता भिक्खुनीति योजना । इदञ्च पच्चासन्नवसेन वुत्तं यंकिज्ञिपि आणापेतुं सक्कुणेय्यत्ताति । पञ्चमं ।

६-९. छद्वादिसिक्खापदं

९५५. छट्ट-सत्तम-अट्टम-नवमेसु अनुत्तानवचनं नत्थीति । छट्ट सत्तम अट्टम नवमानि ।

१०. दसमसिक्खापदं

१७३. दसमे अहुन्दरिकाति तस्मिं काले, देसे वा सम्बाधस्स नाममेतन्ति आह “अहुन्दरिकाति सम्बाधा”ति ।

१७५. यथा “उत्तरिष्ठप्यज्जवाचाही”ति (पाण्डि० ६२-६५) एत्थ पञ्चसदो न कोचि अत्थो, वाचासिलिङ्गत्यं लोकवोहारवसेन वुत्तो, न एवमिध, इध पन अत्थो अत्थि, पञ्च योजनानि गच्छन्तियापि अनापत्तियेवाति आह “पवारेत्वा... पे०... अनापत्ती”ति । पच्चागच्छतीति पटिनिवत्तेत्वा आगच्छतीति । दसमं ।

तुवट्टवग्गो चतुर्थो ।

५. चित्तागारवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

१७८. चित्तागारवग्गस्स पठमे रञ्जो कीळनडुनं अगारं राजागारन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “रञ्जो कीळनघर”न्ति । चित्तं अगारं चित्तागारं । आरामन्ति नगरतो नातिदूरआरामोति आह “उपवन”न्ति । उव्यानन्ति सम्पन्नपुण्फलताय उद्धं उल्लोकेत्वा मनुस्सा यन्ति गच्छन्ति एत्थाति उव्यानं । पोक्खरणिन्ति पोक्खरं पदुमं नेतीति पोक्खरणी । पञ्चपीति राजागारादीनि पञ्चपि । सब्बत्थाति दस्सनत्थाय गमने च गन्त्वा पस्सने चाति सब्बेसु ।

१८१. “अज्ञारामे”ति आदिना आरामे ठिताय आरामतो बहि कते राजागारादिके पस्सन्तियापि अनापत्तीति दस्सेति । तानीति राजागारादीनीति । पठमं ।

२. दुतियसिक्खापदं

१८२. दुतिये अनुत्तानडुनं नत्थीति । दुतियं ।

३. ततियसिक्खापदं

१८८. ततिये यत्तकन्ति यत्तकं सुत्तन्ति सम्बन्धो । अज्ञितन्ति कड्डितं । तस्मिन्ति तत्तके सुत्तेति सम्बन्धो । तवक्कम्हीति एत्थ तवक्कोति एको अयोमयो सुत्तकन्तनस्स उपकरणविसेसो । सो हि तकीयति सुत्तं बन्धीयति एत्थ, एतेनार्ति वा तवक्कोति वुच्चति, तस्मिं । कन्तनतोति कन्तीयते कप्पासादिभावस्स छिन्दीयते कन्तनं, ततो ।

१८९. दसिकसुत्तादिन्ति एत्थ दसाति वत्थस्सावयवो । सो हि दिय्यति अवखण्डीयतीति दसाति वुच्चति, तस्सं दसायं पवत्तं दसिकं, तमेव सुत्तं दसिकसुत्तं । आदिसदेन वक्खमानं दुक्कन्तिसुत्तादिं सङ्घणहातीति । ततियं ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

१९२. चतुर्थे आदिं कत्वाति धोवनादीनि आदिं कत्वा । खादनीयादीसूति पूवखादनीयादीसु । रूपगणनायाति पूवादीनं सण्ठानगणनाय ।

१९३. यागुपानेत यागुसङ्घाते पाने । तेसन्ति मनुस्सानं । वेय्यावच्चकरट्टाने ठपेत्वाति मातापितरो अत्तनो वेय्यावच्चकरट्टाने ठपेत्वाति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसिक्खापदं

१९६. पञ्चमे विनिच्छिनन्तीति अधिकरणं विनिच्छिनन्ती भिक्खुनीति योजनाति । पञ्चमं ।

६. छट्टमसिक्खापदं

१९९. छट्टे अनुत्तानवचनं नत्थीति ।

७. सत्तमसिक्खापदं

१००७. सत्तमे “पुन परियाये”ति एत्थ परियायसद्वा वारवेवचनोति आह “पुन वारे”ति । महग्धचीवरन्ति महग्धं आवसथचीवरन्ति । सत्तमं ।

८. अद्वृमसिक्खापदं

१००८. अद्वृमे अनिस्सज्जित्वाति एत्थ ब्रह्मदेव्येन न अनिस्सज्जनं, अथ खो तावकालिकमेवाति दस्सेन्तो आह “रक्खनत्थाया”तिआदि ।

१०१२. पटिजग्गिकन्ति रक्खणकं । वचीभेदन्ति “पटिजग्गाही”ति वचीभेदं । रट्टेति विजिते । तज्जिरठन्ति गामनिगमादयो तिट्टन्ति एत्थाति रट्टन्ति वुच्चतीति । अद्वृमं ।

९. नवमसिक्खापदं

१०१५. नवमे सिप्पसद्वा पच्चेकं योजेतब्बो “हस्थिसिप्पञ्च अस्ससिप्पञ्च रथसिप्पञ्च धनुसिप्पञ्च थरुसिप्पञ्चा”ति । तत्थ थरुसिप्पन्ति असिकीळनसिप्पं । मन्तसद्वोपि पच्चेकं योजेतब्बो “आथब्बणमन्तो च खीलनमन्तो च वसीकरणमन्तो च सोसापनमन्तो चा”ति । तत्थ आथब्बणमन्तोति आथब्बणवेदेन विहितो परूपघातकरो मन्तो । खीलनमन्तोति सारदारुखीलं मन्तेन जप्पित्वा पथवियं निखणित्वा धारणमन्तो । वसीकरणमन्तोति मन्तेन जप्पित्वा परस्स उम्मत्तभावमापन्नकरणो मन्तो । सोसापनमन्तोति परस्स मंसलोहितादिसोसापनमन्तो । अगदपयोगोति भुसविसस्स पयोजनं । आदिसद्वेन अञ्जेपि परूपघातकरणे सिप्पे सङ्घणहाति । यक्खपरित्तन्ति यक्खेहि समन्ततो ताणं । नागमण्डलन्ति सप्पानं पवेसननिवारणत्थं मण्डलबन्धमन्तो । आदिसद्वेन विसपटिहननमन्तादयो सङ्घणहातीति । नवमं ।

१०. दसमसिक्खापदं

१०१८. दसमे अनुत्तानवचनं नत्थीति । दसमं ।

चित्तागारवग्गो पञ्चमो ।

६. आरामवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

१०२५. आरामवग्गस्स पठमे उपचारन्ति अपरिक्षित्तस्स आरामस्स परिक्षेपारहट्टानं उपचारं।

१०२७. “सीसानुलोकिका”ति सामञ्जतो वुत्तेपि भिक्खुनीनमेव सीसन्ति आह “भिक्खुनीन”न्ति। यत्थाति यस्मिं ठानेति। पठमं।

२. दुतियसिक्खापदं

१०२८. दुतिये अब्भन्तरोति अब्भन्तरे परियापन्नो, जातो वा। “सङ्कामेसी”ति इमिना संहरीति एत्थ हरधातुया सङ्कमनत्थं दस्सेति। न्हापिताति कप्पका। ते हि नहापेन्ति सोचापेन्तीति न्हापिताति वुच्चन्ति। तन्ति कासावनिवासनन्ति। दुतियं।

३-४. ततिय-चतुर्थसिक्खापदं

१०३६. ततियचतुर्थेसु अनुत्तानट्टानं नथीति। ततियचतुर्थानि।

५. पञ्चमसिक्खापदं

१०४३. पञ्चमे “कुले मच्छरो”ति एत्थ मच्छरनं मच्छरोति वचनत्थो कातब्बो। “तं कुलं अस्सद्धं अप्पसन्न”न्ति कुलस्स अवण्णं भासरीति योजना। “भिक्खुनियो दुस्सीला पापधम्मा”ति भिक्खुनीनं अवण्णं भासरीति योजना।

१०४५. “सन्तंयेव आदीनव”न्ति सम्बन्धिया सम्बन्धं दस्सेतुं वुत्तं “कुलस्स वा भिक्खुनीनं वा”ति इमिना द्वीसु अञ्जतरमेव न सम्बन्धो होति, अथ खो द्वयम्पीति दस्सेतीति। पञ्चमं।

६. छट्टसिक्खापदं

१०४८. छट्टे ओवादायाति एत्थ न यो वा सो वा ओवादो होति, अथ खो गरुधम्मोयेवाति आह “गरुधम्मत्थाया”ति। सह वसति एत्थ, एतेनाति वा संवासोति वचनत्थेन उपोसथपवारणा संवासो नामाति आह “उपोसथपवारणापुच्छनत्थाया”ति। “पुच्छनत्थाया”ति इमिना “संवासाया”ति एत्थ उत्तरपदलोपभावं दस्सेति। एत्थाति भिक्खुनिविभङ्गे, सिक्खापदे वा पाळियं वाति। छट्टुं।

७-९. सत्तम-अट्टम-नवमसिक्खापदं

१०५३. सत्तमट्टमनवमेसु अनुत्तानवचनं नत्थि। केवलं पन “इमिस्सापी”ति पदं विसेसो, इमिस्सापि पाळियाति अत्थोति। सत्तमट्टमनवमानि।

१०. दसमसिक्खापदं

१०६२. दसमे द्वे काया उपरिमकायो हेट्टिमकायोति । तथ कटितो उद्धं उपरिमकायो, हेट्टा हेट्टिमकायो । तथ “पसाखे” ति इदं हेट्टिमकायस्स नामन्ति आह “अधोकाये” ति । हीति सच्चं । ततोति अधोकायतो । इमिना पञ्चमीबाहिरत्थसमासं दस्सेति । रुक्खस्स साखा पभिज्जित्वा गता विय उभो ऊरु पभिज्जित्वा गताति योजना ।

१०६५. फालेहीति एत्थ इतिसद्वो आद्यत्थो । तेन “धोवा” ति आदीनि चत्तारि पदानि सङ्घणहाति । आणत्तिदुक्कटानीति हेट्टा वुत्तेसु अट्टसु दुक्कटेसु विनयदुक्कटमेव । सेसेसूति भिन्दनतो सेसेसु फालनादीसूति । दसमं ।

आरामवग्गो छट्टो ।

७. गब्भनिवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

१०६९. गब्भनिवग्गस्स पठमे कुच्छि पविट्ठो सत्तो एतिस्सा अत्थीति कुच्छिपविट्ठसत्ता । “कुच्छि” न्तिपि पाठो । इमिना गब्भनीति एत्थ गब्भसद्वो कुच्छिट्ठसत्तवाचकोति दस्सेति । गब्भसद्वो (अभिधानप्पदीपिकायं ९४४ गाथायं) हि कुच्छिट्ठसत्ते च कुच्छिम्हि च ओवरके च वत्ततीति । पठमं ।

२. दुतियसिक्खापदं

१०७३. दुतिये थञ्जं पिवतीति पायन्तो, दारको, सो एतिस्सा अत्थीति पायन्तीति दस्सेन्तो आह “थञ्जं पायमानि” न्ति । दुतियं ।

३. ततियसिक्खापदं

१०७७. ततिये नित्थरिस्सतीति वट्टदुक्खतो नित्थरिस्सति ।

१०७९. पाणातिपाता वेरमणिन्ति एत्थ पाणातिपाता विरमति इमायाति वेरमणीति अत्थेन सिक्खापदं वेरमणि नामाति आह “पाणातिपाता वेरमणिसिक्खापद” न्ति । यं तं सिक्खापदन्ति सम्बन्धो । सब्बत्थाति “अदिन्नादाना वेरमणि” न्तिआदीसु सब्बेसु वाक्येसु । पब्बजिताय सामणेरियाति सम्बन्धो । एतासूति छसु सिक्खासूति । ततियं ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

१०८४. चतुर्थे “वुट्टानसमुती” ति पदं “होती” ति पदे कत्ता, “दातब्बायेवा” ति पदे कम्मन्ति । चतुर्थं ।

५-९. पञ्चमादिसिक्खापदं

१०९५. पञ्चमादीसु नवमपरियोसानेसु सिक्खापदेसु अनुत्तानट्टानं नत्थीति । पञ्चमछट्ठसत्तमट्टमनवमानि ।

१०. दसमसिक्खापदं

११६. दसमे वूपकासेव्याति एत्थ कासधातुया गत्यत्थं दस्सेन्तो आह ‘गच्छेया’ति । दसमं ।

गव्हिनिवग्गो सत्तमो ।

८. कुमारिभूतवग्गो

१-२-३. पठम-दुतिय-ततियसिक्खापद-अत्थयोजना

११७. कुमारिभूतवग्गस्स पठमदुतियततियेसु या पन ता महासिक्खमानाति सम्बन्धो । सब्बपठमा द्वे महासिक्खमानाति गव्हिनिवग्गे सब्बासं सिक्खमानानं पठमं वुत्ता द्वे महासिक्खमाना । ता पनाति महासिक्खमाना पन । सिक्खमानाइच्चेव वत्तब्बाति सम्मुतिकम्मेसु सामञ्जतो वत्तब्बा । “गिहिगता”ति वा “कुमारिभूता”ति वा न वत्तब्बा, वदन्ति चे, सम्मुतिकम्मं कुप्पतीति अधिष्पायो । गिहिगतायाति एत्थ गिहिगता नाम पुरिसन्तरगता वुच्यति । सा हि यस्मा पुरिससङ्घातेन गिहिना गमियित्थ, अज्ञाचारवसेन, गिहिं वा गमित्थ, तस्मा गिहिगताति वुच्यति । अयं सिक्खमानाति सम्बन्धो । कुमारिभूता नाम सामणेरा वुच्यति । सा हि यस्मा अगिहिगतता कुमारी हुत्वा भूता, कुमारिभावं वा भूता गता, तस्मा कुमारिभूताति वुच्यति । तिस्सोपीति गिहिगता कुमारिभूता महासिक्खमानाति तिस्सोपि । सिक्खमानाति सिक्खं मानेतीति सिक्खमानाति । पठम दुतिय ततियानि ।

४. चतुर्थसिक्खापदं

११८. चतुर्थे अनुत्तानवचनं नत्थीति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसिक्खापदं

पञ्चमे एत्थ सिक्खापदे ‘सङ्घेन परिच्छिन्दितब्बा’ति यं वचनं वुत्तं, तस्साति योजनाति । पञ्चमं ।

६-७-८. छट्ठ-सत्तम-अट्टमसिक्खापदं

छट्ठसत्तमट्ठमेसु अनुत्तानट्ठानं नत्थीति । छट्ठसत्तमट्ठमानि ।

९. नवमसिक्खापदं

११९. नवमे अन्तोति अब्मन्तरे । इमिना आत्यूपसग्गस्सत्थं दस्सेति । “सोक”न्ति आदिना अन्तो वासेति पवेसेतीति आवासा । सोकं आवासा सोकावासाति वचनत्थं दस्सेति । घरं घरसामिका आविसन्ति विय, एवं अयम्मि सोकं आविसतीति योजना । इतीति एवं । यन्ति सोकं । स्वास्साति सो अस्सा । सोति सोको । अस्साति सिक्खमानाय । आवासोति आवासोकासो । “एदिसा अय”न्ति इमिना “अजानन्ती”ति एत्थ अजाननाकारं दस्सेतीति । नवमं ।

१०. दसमसिक्खापदं

१२०. दसमे अनापुच्छाति एत्थ त्वापच्ययो लोपोति आह “अनापुच्छित्वा”ति । द्विक्खनुन्ति द्वे वारे । सकिन्ति एकवारं ।

११६३. अपुब्बं समुद्भानसीसं इमस्साति अपुब्बसमुद्भानसीसं। द्वीसुपि ठानेसूति वाचातो च कायवाचातो चाति द्वीसु ठानेसुपि। अननुजानापेत्वाति मातापितूहि च सामिकेन च न अनुजानापेत्वाति। दसमं।

११. एकादसमसिक्खापदं

११६७. एकादसमे तत्थाति ‘पारिवासियछन्ददानेना’ति वचने। अञ्जत्राति अञ्जं ठानं।

एकं अज्ञेसन्तीति एकं भिक्खुं धम्मकथनत्थाय नियोजेन्ति। अञ्जं पनाति उपोसथिकतो अञ्जं पन।

तत्राति तेसु भिक्खूसु। सुभासुभं नक्खत्तं पठतीति नक्खत्तपाठको। दारुणन्ति कक्खळं। तेति भिक्खू। तस्साति नक्खत्तपाठकस्स भिक्खुस्स। ‘नक्खत्तं पटिमानेन्तं, अत्थो बालं उपच्चगा’तिजातकपाळि (जा० १.१.४९)। अयं पनेत्थ योजना — नक्खत्तं पटिमानेन्तं बालं अत्थो हितं उपच्चगा उपसमीपे अतिकक्षित्वा अगाति। एकादसमं।

१२. द्वादसमसिक्खापदं

११७०. द्वादसमे नप्पहोतीति भिक्खुनियो निवासापेतुं न सक्कोतीति। द्वादसमं।

१३. तेरसमसिक्खापदं

११७५. तेरसमे एकं वस्सन्ति एत्थ वस्ससदो संवच्छरपरियायो, उपयोगवचनञ्च भुम्मत्ये होतीति आह “एकस्मिं संवच्छरे”ति। तेरसमं।

कुमारिभूतवग्गो अटुमो।

१. छतुपाहनवग्गो

१. पठमसिक्खापद-अत्थयोजना

११८१. छत्तवग्गस्स पठमे कद्मादीनीति चिक्खल्लादीनि। आदिसदेन उदकादीनि सङ्घणहाति। गच्छादीनीति खुद्वपादपादीनि। आदिसदेन अञ्जानिपि छत्तं धारेतुं असक्कुणेय्यानि सम्बाधद्वानानि सङ्घणहातीति। पठमं।

२. दुतियसिक्खापदं

११८४. दुतिये यानेनाति यन्ति इच्छितद्वानं सुखेन गच्छन्ति अनेनाति यानन्ति। दुतियं।

३. ततियसिक्खापदं

११९१. ततिये “विष्किरियिंसू”ति किरियापदस्स कत्तुना अविनाभावतो कत्तारं दस्सेतुं वुतं “मणयो”ति। मणयोति च रतनानीति। ततियं।

४. चतुर्थसिक्खापदं

१९४. चतुर्थे सीसूपगादीसूति आदिसदेन गीवूपगादयो सङ्घणहाति । यं यन्ति अलङ्कारन्ति । चतुर्थं ।

५. पञ्चमसिक्खापदं

१९९. पञ्चमे गन्धेन चाति गन्धेति अत्तनो वत्थुं सूचेति पकासेतीति गन्धो । वण्णकेन चाति विलेपनेन च । तज्हि वण्णयति छविसोभं पकासेतीति वण्णकन्ति वुच्चति । चसदेन समाहारद्वन्दवाक्यं दीपेतीति । पञ्चमं ।

६. छटुसिक्खापदं

१२०२. छटु अनुत्तानवचनं नत्थीति । छटुं ।

७. सत्तमसिक्खापदं

१२०८. सत्तमे उम्मद्वनेति उपीळित्वा मद्वने । संबाहनेपीति पुनप्पुनं बाहनेपीति । सत्तमं ।

८-१०. अद्वमादिसिक्खापदं

१२१०. अद्वमादीसु तीसु अनुत्तानवचनं नत्थीति । अद्वमनवमदसमानि ।

११. एकादसमसिक्खापदं

१२१४. एकादसमे अभिमुखमेवाति अभिमुखे एव । मुखस्स हि अभि अभिमुखन्ति वचनत्थो कातब्बो, सत्तमिया अंकारो । इमिना पुरतोति एत्थ तोपच्चयो भुम्मत्थे होतीति दस्सेति । उपचारन्ति द्वादसहत्थूपचारन्ति । एकादसमं ।

१२. द्वादसमसिक्खापदं

१२१९. द्वादसमे “अनोकासकत”न्तिपदस्स अयुत्तसमासभावज्च विसेसनपरपदबाहिरसमासभावज्च दस्सेतुं वुत्तं “अकतओकास”न्ति । ओकासो न कतो येनाति अनोकासकतो, भिक्खु, तं । “अनियमेत्वा”ति इमिना “अनोदिस्सा”ति पदस्स त्वापच्चयन्तभावं दस्सेतीति । द्वादसमं ।

१३. तेरसमसिक्खापदं

१२२६. तेरसमे उपचारेपीति अपरिक्खित्तस्स गामस्स परिक्खेपारहद्वानसङ्घाते उपचारेपि ।

१२२७. “अच्छिन्नचीवरिकाया”ति सामज्जतो वुत्तेपि विसेसोयेवाधिष्ठेतोति आह “सङ्कच्चिकचीवरमेवा”ति । समन्ततो पुरिसानं दस्सनं कन्तीयति छिन्दीयति एत्थाति सङ्कच्चिक, अधक्खकउभनाभिद्वानं, सङ्कच्च्ये निवसितब्बन्ति संकच्चिकं, तमेव चीवरन्ति सङ्कच्चिकचीवरन्ति । तेरसमं ।

छतुपाहनवग्गो नवमो ।

सब्बानेव सिक्खापदानीति सम्बन्धो । ततोति तेहि अट्टासीतिसतसिक्खापदेहि, अपनेत्वाति सम्बन्धो ।

तत्राति तेसु खुदकेसु । एत्थाति दससु सिक्खापदेसूति ।

भिक्खुनिविभङ्गे खुदकवण्णनाय

योजना समता ।

५. पाटिदेसनीयसिक्खापद-अत्थयोजना

खुदकानं अनन्तरा पाटिदेसनीया नाम अट्ट ये धम्मा सङ्घेनेव सङ्गं ह आरूढहा सङ्गीतिकारेहि, तेसं अट्टन्नं पाटिदेसनीयनामकानं धम्मानं सङ्घेनेव एसा वण्णना पवत्ततेति योजना ।

१२२८. यानि सब्बितेलादीनीति सम्बन्धो । हीति वित्थारो । एत्थाति अट्टसु पाटिदेसनीयेसु । पाळिविनिमुत्तकेसूति पाळितो विनिमुत्तकेसु । सब्बेसूति अखिलेसु सब्बितेलादीसूति ।

भिक्खुनिविभङ्गे पाटिदेसनीयवण्णनाय योजना समता ।

पनाति पक्खन्तरजोतको । ये धम्मा उद्दिष्टाति सम्बन्धो । तेसन्ति पाटिदेसनीयानं । पुन तेसन्ति सेखियअधिकरणसमथधम्मानं ।

तन्ति अत्थविनिच्छयं, विदू वदन्तीति सम्बन्धो । यकारो पदसन्धिकरो । अयं पनेत्थ योजना — तेसं पाटिदेसनीयानं अनन्तरा ये च सेखिया पञ्चसत्तति ये च धम्मा, चसद्वो लुत्तनिद्विद्वो, अधिकरणक्षया अधिकरणसमथनामका सत्त ये च धम्मा भगवता उद्दिष्टा, तेसं सेखियअधिकरणसमथधम्मानं यो अत्थविनिच्छयो विभङ्गे मया वुत्तो, तादिसमेव तं अत्थविनिच्छयं भिक्खुनीनं विभङ्गेपि विदू वदन्ति यस्मा, तस्मा तेसं धम्मानं सेखियअधिकरणसमथधम्मानं या अत्थवण्णना तत्थ महाविभङ्गे विसुं मया न वुत्ता । इमा अत्थवण्णना इधापि भिक्खुनीनं विभङ्गेपि, पिसद्वो लुत्तनिद्विद्वो, मया न वुत्तायेवाति । नकारो द्वीसु किरियासु योजेतब्बो ।

“सब्बासवपहं मग्गं, पुञ्जकम्मेन चिमिना ।
उप्पादेत्वा ससन्ताने, सत्ता पस्सन्तु निब्बुति”न्ति ॥

अयं गाथा एतरहि पोत्थकेसु नत्थि, टीकासु पन अत्थि । तस्मा एवमेत्थ योजना वेदितब्बा — इमिना पुञ्जकम्मेन च विभङ्गवण्णनाय कतेन इमिना पुञ्जकम्मेन च अञ्जेन पुञ्जकम्मेन च । चसद्वो हि अवुत्तसम्पिण्डनत्थो । सत्ता सब्बे सत्ता सब्बासवपहं सब्बेसं आसवानं विधातकं मग्गं अरहत्तमग्गं ससन्ताने अत्तनो नियकज्ञत्ते उप्पादेत्वा जनेत्वा निब्बुतिं खन्धपरिनिब्बानं जाणालोचनेन पस्सन्तूति ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

भिक्खुनिविभङ्गवण्णनाय

योजना समता ।

जादिलञ्जितनामेन, नेकानं वाचितो मया ।
भिक्खुनीनं विभङ्गस्स, समतो योजनानयोति ॥

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

महावगगयोजना

१. महाखन्धकं

१. बोधिकथा

एवूभतोविभङ्गस्स, कत्वान योजनानयं ।
महावगगखन्धकस्स, करिस्सं योजनानयं ॥

उभिन्नन्ति उभयेसं । पातिमोक्खानन्ति पातिमोक्खविभङ्गानं । पातिमोक्खगहणेन हेत्य तेसं विभङ्गोपि गहितो अभेदेन वा उत्तरपदलोपवसेन वा । खन्धकन्ति पञ्जतिसमूहं । खन्धसद्वो हेत्य पञ्जतिवाचको । विनयपञ्जतियो वुच्चन्ति “खन्धो”ति । तेसं समूहो खन्धको । अथवा खन्धोति रासि । खन्धसद्वो हि रासस्थवाचको । विनयपञ्जतिरासि वुच्चति “खन्धो”ति । ककारो पकासकवाचको । खन्धानं विनयपञ्जतिरासीनं को पकासकोति खन्धको, तं खन्धकं । अयं पनेत्य योजना – उभिन्नं पातिमोक्खानं सङ्गीतिसमनन्तरं खन्धकोविदा खन्धकेसु कुसला महाथेरा यं खन्धकं सङ्गायिंसु, तस्स खन्धकस्स दानि संवण्णनाककमो यस्मा सम्पत्तो, तस्मा तस्स खन्धकस्स अयं अनुत्तानत्थवण्णना होतीति ।

ये अत्थाति सम्बन्धो । हिसद्वो पदालङ्कारो । येसन्ति पदानं । तेति ते अत्थे । भवेति भवेय्य, भवितुं सक्कुणेय्याति अत्थो । तेसन्ति अत्थानं । किन्ति किं पयोजनं । तेति अत्थे, जातुन्ति सम्बन्धो । अथवा तेति अत्था, अवणिताति सम्बन्धो । तेसंयेवाति अत्थानमेव । अयं पनेत्य योजना – पदभाजनीये येसं पदानं ये अत्था भगवता पकासिता, तेसं पदानन्ति पाठसेसो, ते अत्थे पुन वदेय्याम चे, कदा परियोसानं संवण्णनाय परिनिष्टुनं भवे, न भवेय्याति अधिष्पायो । ये चेव अत्था उत्ताना, तेसं संवण्णनाय किं पयोजनं, न पयोजनन्ति अधिष्पायो । अधिष्पायानुसन्धीहि च अधिष्पायेन च अनुसन्धिना च व्यञ्जनेन च ये पन अत्था अनुत्ताना, ते अत्थे, अत्था वा अवणिता यस्मा जातुं न सक्का, तस्मा तेसंयेव अत्थानं अयं संवण्णनानयो होतीति । इतिसद्वो परिसमापनत्थो ।

१. “तेन...पे०... वेरञ्जाय”न्तिआदीसु (पारा० १) करणवचने विसेसकारणमत्यि विय, “तेन...पे०... पठमाभिसम्बुद्धो”ति एत्थ किञ्चापि नत्थीति योजना । असदिसोपमायं । किञ्चापिसद्वो गरहत्थजोतको, पन-सद्वो सम्भावनत्थजोतको । “करणवचनेनेवा”ति एत्थ एकारेन उपयोगवचनं वा भुम्मवचनं वा निवारेति । अभिलापोति अभिमुखं अथं लपतीति अभिलापो, सद्वो । आदितोति वेरञ्जकण्डतो । एतन्ति “तेन समयेन बुद्धो भगवा उरुवेलाय”न्तिआदिवचनं । “अञ्जेसुपी”ति वत्वा तमेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं “इतो परेसू”ति ।

यदि विसेसकारणं नत्यि, किं पनेतस्स वचने पयोजनन्ति चोदेन्तो आह ‘किं पनेतस्सा’ति आदि। एतस्साति ‘तेन समयेन बुद्धो भगवा उरुवेलाय’न्ति आदिवचनस्स। निदानदस्सनं पयोजनं नामाति योजना। तमेवत्थं विभावेतुमाह “या ही”ति आदि। या पब्ज्जा चेव या उपसम्पदा च भगवतो अनुञ्जाताति योजना। यानि च अनुञ्जातानीति सम्बन्धो। तानीति पब्ज्जादीनि। अभिसम्बोधिन्ति अरहत्मगगजाणपदद्वानं सब्बञ्जुतञ्जाणञ्च सब्बञ्जुतञ्जाणपदद्वानं अरहत्मगगजाणञ्च। बोधिमहामण्डेति महन्तानं मगगजाणसब्बञ्जुतञ्जाणानं पसन्नद्वाने बोधिरुक्खमूलेति अतथो। एवन्ति आदि निगमनं।

तथाति यं ‘तेन समयेन उरुवेलाय’न्ति आदिवचनं वुत्तं, तत्थ। उरुवेलायन्ति एत्थ उरुसद्वो महन्तपरियायोति आह “महावेलाय”न्ति। ‘वालिकरासिम्ही’ति इमिना वेलासद्वस्स रासत्थं दस्सेति, कालसीमादयो निवत्तेति। यदि पन “उरु”ति वालिकाय नामं, “वेला”ति मरियादाय, एवज्जि सति ननु उरुया वेलाति अत्थो दट्टब्बोति आह “वेलातिककमनहेतु आहटा उरु उरुवेला”ति। इमिना वेलाय अतिकमो वेला उत्तरपदलोपवसेन, वेलाय आहटा उरु उरुवेला पदविपरियायवसेनाति दस्सेति। एत्थाति “उरुवेलाय”न्तिपदे। तमेवत्थं विभावेन्तो आह “अतीते किरा”ति आदि। अनुप्पन्ने बुद्धे पब्बजित्वाति सम्बन्धो। तापसपब्बज्जन्ति इसिपब्बज्जं, न समणपब्बज्जं। कतिकवत्तन्ति करणं कतं, कतेन पवतं कतिकं, तमेव वतं कतिकवतं। अकंसु किराति सम्बन्धो। योति यो कोचि। अञ्जोति अत्तना अपरो। सो आकिरत्रूति सम्बन्धो। पत्तपुटेनाति पण्णेन कतेन पुटेन। ततोति कतिकवत्तकरणतो। तथाति तस्मिं पदेसे। ततोति महावालिकरासिजननतो, परन्ति सम्बन्धो। नन्ति तं पदेसं। तन्ति महावालिकरासिं।

“बोधिरुक्खमूले”ति एत्थ अस्सत्थरुक्खस्स उपचारवसेन बोधीति नामलभनं दस्सेन्तो आह “बोधि वुच्चति चतूसु मगोसु जाण”न्ति आदि। इमिना चत्तारि सच्चानि बुज्जतीति बोधीति वचनत्थेन चतूसु मगोसु जाणं बोधि नामाति दस्सेति। एत्थाति बोधिम्हि, बोधियं वा। समीपत्थे चेतं भुम्मवचनं। रुक्खोपीति पिसद्वेन न मगगजाणमेवाति दस्सेति। मूलेति आसन्ने। पठमाभिसम्बुद्धोति अनुनासिकलोपवसेन सन्धीति आह “पठमं अभिसम्बुद्धो”ति। “हुत्वा”ति इमिना “पठम”न्तिपदस्स भावनपुंसकं दस्सेति। सब्बपठमंयेवाति सब्बेसं जनानं पठममेव अभिसम्बुद्धो हुत्वाति सम्बन्धो। एको एव पल्लङ्को एकपल्लङ्कोति अवधारणसमासं दस्सेन्तो आह “एकेनेव पल्लङ्केना”ति। “सकिं... पे०... आभुजितेना”ति इमिना अवधारणफलं दस्सेति। पल्लङ्कोति च ऊरुबद्धासनं। विमुत्तिसुखं पटिसंवेदीति एत्थ तदङ्गादीसु (पटिं म० अटु० १.१.१०४) पञ्चसु विमुत्तीसु पटिप्पस्सद्विसङ्घाता फलसमापत्ति एवाधिप्पेताति आह “फलसमापत्तिसुखं”न्ति। फलसमापत्तीति अरहत्फलसमापत्ति। सा हि विरुद्धेहि उपविकलेसेहि मुच्चितद्वेन विमुत्तीति वुच्चति, ताय सम्पयुतं सुखं विमुत्तिसुखं, चतुर्थञ्जानिकं अरहत्फलसमापत्तिसुखं। अथवा ताय जातं सुखं विमुत्तिसुखं, सकलकिलेसदुक्खूपसमसुखं। “पटिसंवेदयमानो”तिइमिना “पटिसंवेदी”ति एत्थ णीपच्चयस्स कत्तुत्थं दस्सेति। पुनप्पुनं सुदु वदति अनुभवतीति पटिसंवेदी। पटिसंवेदी हुत्वा निसीदीति सम्बन्धो।

पच्चयाकारन्ति अविज्ञादिपच्चयानं उप्पादाकारं। कस्मा पच्चयाकारो पटिच्चसमुप्पादो नामाति आह “पच्चयाकारो ही”ति आदि। हीति सच्चं, यस्मा वा। “अञ्जमञ्ज”न्तिइमिना “पटिच्चा”तिपदस्स कम्मं दस्सेति, “सहिते”तिइमिना संसद्वस्सत्थं। “धम्मे”तिइमिना तस्स सरूपं। एत्थाति इमिस्सं विनयद्वकथायं। तथाति “अनुलोमपटिलोम”न्तिपदे, अनुलोमपटिलोमेसु वा। स्वेव पच्चयाकारो वुच्चतीति योजना। “अत्तना कत्तब्बकिच्चकरणतो”तिइमिना अनुलोमसद्वस्स सभावत्थं दस्सेति। स्वेवाति पच्चयाकारो एव। तं किच्चन्ति अत्तना कत्तब्बं तं किच्चं। तस्स अकरणतोति अत्तना कत्तब्बकिच्चस्स अकरणतो। इमिना पटिलोमसद्वस्स सभावत्थं दस्सेति।

पुरिमनयेनेवाति “अविज्ञापच्यया सङ्घारा” तिआदिना पुरिमनयेनेव। वाति अथवा। पवक्त्रियाति संसारपवक्त्रिया। अनुलोमोति अनुकूलो, अनुरूपो वा। इतरोति “अविज्ञायत्वेवा” तिआदिना वृत्तो पच्ययाकारो। तस्साति पवक्त्रिया। पटिलोमोति पटिविरुद्धो, एत्थाति “अनुलोमपटिलोम” न्तिपदे। अत्थो दट्टब्बोति एत्थ अत्थो एवाति सम्भवतो तस्स फलं वा “सद्वन्तरत्थापोहनेन सद्वो अत्थं वदती” तिवचनतो (उदा० अटु० १; दी० नि० टी० १.१; म० नि० टी० १.२.मुलपरियायसुत्तवण्णना; सं० नि० टी० १.१.ओघतरयसुत्तवण्णना; अ० नि० टी० १.१.रुपादिवगगवण्णना) सद्वन्तरत्थापोहनं वा दस्सेन्तो आह “आदितो पना” तिआदि। यावसद्वो अवधिवचनो। याव अन्तं पापेत्वाति सम्बन्धो। इतोति इमेहि वृत्तेहि द्वीहि अत्थेहि। “मनसाकासी” तिएत्थ इकारलोपवसेन सन्धीति आह “मनसि अकासी” ति। तत्थाति “मनसाकासी” तिपदे। यथाति येनाकारेन। इदन्ति इमं आकारं। तत्थाति “अविज्ञापच्यया सङ्घारा” तिआदिपाठे अवयवत्थो एवं वेदितब्बोति योजना। समासमञ्जे तस्देन पुब्बपदस्सेव लिङ्गवचनानि गहेतब्बानीति आह “अविज्ञा च सा पच्ययो चा” ति। वाक्ये पन तस्देन परपदस्सेव लिङ्गवचनानि गहेतब्बानि। “अविज्ञापच्यया” तिपदं “सम्भवन्ती” तिपदेन सम्बन्धितब्बन्ति आह “तस्मा अविज्ञापच्यया सङ्घारा सम्भवन्ती” ति। सब्बपदेसूति “सङ्घारपच्यया विज्ञाण” न्तिआदीसु सब्बेसु पदेसु।

यथा पनाति येनाकारेन पन। इदन्ति इमं आकारं। तत्थाति “अविज्ञाय...पे० ... निरोधो” तिआदिवाक्ये। अविज्ञायत्वेवाति एत्थ “भद्रियोत्वेवा” तिआदीसु विय “भद्रियो इति एवा” तिपदच्छेदो कत्तब्बो, न एवं “अविज्ञाय इति एवा” ति, अथ खो “अविज्ञाय तु एवा” तिकातब्बोति आह “अविज्ञाय तु एवा” ति। “प अतिमोक्खं अतिपमोक्खं” न्तिआदीसु (कहुना० अटु० निदानवण्णना) विय उपसगग्ब्यत्तयेन वुत्तं, एवमिध निपातब्यत्तयेन वुत्तन्ति दट्टब्बं। तत्थ एवसद्वेन सत्तजीवादयो निवत्तेति। तुसद्वो पक्खन्तरत्थजोतको। अनुलोमपक्खतो पटिलोमसङ्घातं पक्खन्तरं मनसाकासीति अत्थो। असेसविरागनिरोधसद्वो अयुत्तसमासो, उत्तरपदेन च ततियासमासोति आह “विरागसङ्घातेन मग्गेन असेसनिरोधा” ति। तत्थ असेससद्वं विरागसद्वेन सम्बन्धमक्त्वा निरोधसद्वेन सम्बन्धं कत्त्वा अत्थस्स गहणं अयुत्तसमासो नाम। “मग्गेना” तिइमिना विरागसद्वस्त्वं दस्सेति। मग्गो हि विरज्जनटुने विरागोति वुच्यति। सङ्घारनिरोधोति एत्थ मग्गेन निरोधत्ता अनुप्पादनिरोधो होतीति आह “सङ्घारानं अनुप्पादनिरोधो होती” ति। अनुप्पादनिरोधोति च अनुप्पादेन निरोधो समुच्छेदवसेन निरुद्धत्ता। एवन्ति यथा अविज्ञायत्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो, एवं तथाति अत्थो। तत्थाति “एवमेतस्सा” तिआदिवचने। केवलसद्वो सकलपरियायोति आह “सकलस्सा” ति, अनवसेसस्साति अत्थो। अथवा सत्तजीवादीहि अमिस्सितत्ता अमिस्सत्थोति आह “सुद्धस्स वा” ति। “सत्तविरहितस्सा” तिइमिना सुद्धभावं दस्सेति। दुक्खक्खन्धस्साति एत्थ खन्धसद्वो रासत्थवाचकोति आह “दुक्खरासिस्सा” ति।

एतमत्थं विदित्वाति एत्थ एतसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “य्याय” न्तिआदि। तत्थ “अविज्ञादिवसेन...पे० ... निरोधो होती” तियायं अत्थो वुत्तोति योजना। समुदयो च होतीति सम्बन्धो। विदितवेलायन्ति पाकटवेलायं पसिद्धकालेति अत्थो। इमं उदानन्ति एत्थ इमसद्वो वुच्यमानापेक्खो। तस्मिं अत्थे विदिते सतीति योजना। पजाननतायाति पकारेन जाननभावस्स। सोमनस्सयुत्तजाणसमुद्वानन्ति सोमनस्सेन एकुप्पादादिवसेन युत्तेन जाणेन समुद्वानं, युत्तं वा जाणसङ्घातं समुद्वानं उदानन्ति सम्बन्धो। तत्थ उदानन्ति केनटुने उदानं? उदानटुने, मोदनटुने, कीळनटुने चाति अत्थो। किमिदं उदानं नाम? पीतिवेगसमुद्वापितो उदाहारो। यथा (उदा० अटु० गन्थारम्भकथा) हि यं तेलादिमिनितब्बवत्थु मानं गहेतुं न सक्कोति विसन्दित्वा गच्छति, तं “अवसेको” तिवुच्यति। यज्च जलं तळाकं गहेतुं न सक्कोति, अज्ञोत्थरित्वा गच्छति, तं “ओघो” तिवुच्यति। एवमेवं यं पीतिवेगसमुद्वापितं वितक्कविफारं हदयं सन्धारेतुं न सक्कोति, सो अधिको हुत्वा अन्तो असण्ठहित्वा वचीद्वारेन निक्खमन्तो पटिगगाहकनिरपेक्खो उदाहारविसेसो “उदान” न्ति वुच्यति। “अत्तमनवाचं

निच्छारेसीं ति इमिना उदधातुस्स उदाहारत्थं दस्सेति ।

तस्साति उदानस्स अत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । यदाति एत्थ दापच्चयस्स अत्थवाक्यं दस्सेन्तो आह ‘यस्मिं काले’ ति । हवेति ‘ब्यत्त’ न्ति इमस्मिं अत्थे निपातो । ब्यत्तं पाकटन्ति हि अत्थो । पातुभवन्तीति एत्थ पातुनिपातस्स अत्थस्स ‘हवे’ ति निपातेन वुत्तता भूधातुस्सेव अत्थं दस्सेन्तो आह ‘उप्पज्जन्ती’ ति । अनुलोम पटिलोम पच्चयाकार पटिवेधसाधकाति अनुलोमतो च पटिलोमतो च पच्चयाकारस्स पटिविज्ञनस्स साधका । बोधिपक्खियधम्माति बोधिया मग्गजाणस्स पक्खे भवा सत्ततिंस धम्मा । अथवा पातुनिपातेन सह ‘भवन्ती’ तिपदस्स अत्थं दस्सेन्तो आह ‘पकासन्ती’ ति । इमस्मिं नये हवेसद्वो एकंसत्थवाचको । हवे एकंसेनाति हि अत्थो । अभिसमयवसेनाति मग्गजाणवसेन । मग्गजाणज्ञि यस्मा अभिमुखं चत्तारि सच्चानि समेच्च अयति जानाति, तस्मा अभिसमयोति वुच्चति ।

‘किलेससन्तापनडुना’ ति इमिना आभुसो किलेसे तापेतीति आतापोति वचनत्थं दस्सेति । न वीरियसामञ्जं होति, अथ खो सम्पर्यधानवीरियमेवाति आह ‘सम्पर्यधानवीरियवतो’ ति । इमिना आतापीति एत्थ ईपच्चयस्स वन्तुअत्थं दस्सेति । आरम्मणूपनिज्ञानलक्खणेन चाति कसिणादिआरम्मणं उपगन्त्वा निज्ञानसभावेन अद्वसमापत्तिसङ्घातेन ज्ञानेन च । लक्खणूपनिज्ञानलक्खणेन चाति अनिच्छादिलक्खणं उपगन्त्वा निज्ञानसभावेन विपस्सनामग्गफलसङ्घातेन ज्ञानेन च । ‘बाहितपापस्सा’ ति इमिना बाहितो अणो पापो अनेनाति ब्राह्मणोति वचनत्थं दस्सेति । अणसद्वो हि पापपरियायो । ‘खीणासवस्सा’ ति इमिना तस्स सरूपं दस्सेति । अथस्साति अथ अस्स, तस्मिं काले ब्राह्मणस्साति अत्थो । या एता कङ्घा वुत्ताति सम्बन्धो । ‘को नु खो...पे० ... अवोचा’ ति आदिना (सं० नि० २.१२) नयेन च तथा ‘कतमं नु खो...पे० ... अवोचा’ ति आदिना (सं० नि० २.३५) नयेन च पच्चयाकारे वुत्ताति योजना । नो कल्लो पञ्चोति अयुत्तो पञ्चो, दुष्पञ्चो एसेति अत्थो । तथाति एवं, ततो अञ्जथा वा । या च सोळस कङ्घा (म० नि० १.१८; सं० नि० २.२०) आगताति सम्बन्धो । अपटिविद्धत्ता कङ्घाति योजना । सोळस कङ्घाति अतीतविसया पञ्च, अनागतविसया पञ्च, पच्चुप्पन्नविसया छाति सोळसविधा कङ्घा । वपयन्तीति वि अपयन्ति, इकारलोपेनायं सन्धि । वित्यूपसग्गो धात्वत्थानुवत्तको, अपयन्ति – सद्वो अपगमनत्थोति आह ‘अपगच्छन्ती’ ति । ‘निरुज्ञान्ती’ ति इमिना अपगमनत्थमेव परियायन्तरेन दीपेति । ‘कस्मा’ ति इमिना ‘यतो पजानाति सहेतुधम्म’ न्ति वाक्यस्स पुब्बवाक्यकारणभावं दस्सेति । सहेतुधम्मन्ति एत्थ सह अविज्जादिहेतुनाति सहेतु, सङ्घारादिको पच्चयुप्पन्नधम्मो । सहेतु च सो धम्मो चाति सहेतुधम्मोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह ‘अविज्जादिकेना’ ति आदि । ‘पटिविज्ञती’ ति इमिना पजाना तीति एत्थ जाधातुया अवबोधनत्थं दस्सेति, मारणतोसनादिके अत्थे निवत्तेति । इतीति तस्मा, वपयन्तीति योजना ।

२. पच्चयक्खयस्साति पच्चयानं खयद्वानस्स असङ्घंतस्साति योजना । तत्राति दुतियउदाने । खीयन्ति पच्चया एत्थाति खयं, निब्बानन्ति आह ‘पच्चयानं खयसङ्घातं निब्बान’ न्ति । ‘अञ्जासी’ ति इमिना अवेदीति एत्थ विदधातुया जाणत्थं दस्सेति, अनुभवनलाभादिके निवत्तेति । तस्मा वपयन्तीति सम्बन्धो । वुत्तप्पकाराति पठमउदाने वुत्तसदिसा । धम्माति बोधिपक्खियधम्मा, चतुर्अरियसच्चधम्मा वा ।

३. इमं उदानं उदानेसीति सम्बन्धो । येन मग्गेन विदितोति योजना । तत्राति ततियउदाने । सो ब्राह्मणो तिद्वतीति सम्बन्धो । तेहि उपन्नोहि बोधिपक्खियधम्मोहि वा यस्स अरियमग्गस्स चतुर्सच्चधम्मा पातुभूता, तेन अरियमग्गेन वा विधूपयन्ति योजना । वुत्तप्पकाराति सुत्तनिपाते वुत्तप्पकारं । मारसेनन्ति कामादिकं दसविधं मारसेनं । ‘विधमेन्तो’ ति इमिना विधूपयन्ति एत्थ धूपधातुया विधमनत्थं दस्सेति, लिम्पनत्थादयो निवत्तेति । ‘विद्धं सेन्तो’ ति इमिना

विधमेन्तोति एत्थ धमुधातुया धंसनत्थं दर्सेति, सद्वथादयो निवत्तेति । ‘‘सूरियोव ओभासय’’न्तिपदस्स “सूरियो इवा”ति अत्थं दर्सेन्तो आह “यथा”ति आदि । सूरियोति आदिच्यो । सो हि यस्मा पठमकप्पिकानं सूरं जनेति, तस्मा सूरियोति वुच्यति । अब्भुग्गतोति अभिमुखं उद्धं आकासं गतो, अब्धं वा आकासं उगतो । अब्भसद्वो हि आकासपरियायो । आकासो हि यस्मा आभुसो भाति दिष्पति, तस्मा “अब्ध”न्ति वुच्यति । अयं पनेत्थ ओपम्मसंसन्दनं — यथा सूरियो ओभासयन्तो तिद्वति, एवं ब्राह्मणो सच्चानि पटिविज्ञन्तो । यथा सूरियो अन्धकारं विधमेन्तो तिद्वति, एवं ब्राह्मणो मारसेनम्पि विधूपयन्तोति ।

एत्थाति एतेसु तीसु उदानेसु । पठमं उदानं उप्पन्नन्ति सम्बन्धो । इमिस्सा खन्धकपाळिया उदानपाळिं संसन्दन्तो आह “उदाने पना”ति आदि । उदाने पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । तन्ति उदाने वुत्तवचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो । अच्चयेनाति अतिकक्षेन, तमेवत्थं विभावेन्तो आह “तदा ही”ति आदि । तदाति “स्वे आसना वुद्धिस्सामी”ति रत्तिं उप्पादितमनसिकारकाले । भगवा मनसाकासीति सम्बन्धो । पुरिमा द्वे उदानगाथा आनुभावदीपिका होतीति योजना । तस्माति पच्चयाकारपजाननपच्चयक्खयाधिगमस्स । एकेकमेवाति अनुलोमपटिलोमेसु एकेकमेव । पठमयामञ्चाति अच्चन्तसंयोगे उपयोगवचनं, निरन्तरं पठमयामकालन्ति अत्थो । इथं पनाति इमिस्मिं खन्धके पन । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “भगवा ही”ति आदि । तत्थ भगवा उदानेसीति सम्बन्धो । विसाखपुण्णमायाति विसाखाय युत्ताय पुण्णमाय । “अरुणो उग्गमिस्सती”ति वत्तब्बसमयेति सम्बन्धो । सब्बञ्जुतन्ति सब्बञ्जुभावं, अनावरणजाणन्ति अत्थो । ततोति अरुणुगमनतो । तं दिवसन्ति भुम्मत्ये उपयोगवचनं, तस्मिं दिवसेति हि अत्थो । अच्चन्तसंयोगे वा, तं दिवसं कालन्ति हि अत्थो । एवं मनसि कत्वाति यथा तं दिवसं अनुलोमपटिलोमं मनसाकासि, एवं मनसि कत्वाति अत्थो । इतीति एवं । “बोधिरुक्खमूले...पे० ... निसीदी”ति एवं वुतं तं सत्ताहन्ति योजना । तत्थेवाति बोधिरुक्खमूलेयेव ।

२. अजपालकथा

४. न भगवाति एत्थ नकारो “उपसङ्घमी”ति पदेन योजेतब्बो, न उपसङ्घमीति हि अत्थो । तम्हा समाधिम्हाति ततो अरहतफलसमाप्तिसमाधितो । अनन्तरमेव अनुपसङ्घमनं उपमाय आविकरेन्तो आह “यथा पना”ति आदि । इच्छेवं वुतं न होतीति योजना । इदन्ति इदं अत्थजातं । एत्थाति “भुत्वा सयती”ति वाक्ये । एवन्ति उपमेय्यजोतको । इधापीति इमिस्सं “अथ खो भगवा”ति आदिपाळियम्पि । इदन्ति अयमत्थो दीर्पितो होतीति योजना । एत्थाति “अथ खो भगवा”ति आदिपाठे ।

अपरानिर्पीति पल्लङ्घसत्ताहतो अञ्जानिपि । तत्राति “अपरानिपी”ति आदिवचने । भगवति निसिन्ने सर्तीति योजना । किरसद्वो वित्थारजोतको । किं नु खोति परिवितक्कनत्थे निपातो । एकच्चानन्ति अप्पेसक्खानं एकच्चानं । तासन्ति देवतानं । बलाधिगमद्वानन्ति बलेन तेजसा अधिगमद्वानं । अनिमिसेहीति उम्मिसेहि । सत्ताहन्ति कम्मत्ये चेतं उपयोगवचनं, अच्चन्तसंयोगे वा । एवज्जि सति “काल”न्ति कम्मं वेदितब्बं । तं ठानन्ति अनिमिसेहि अक्खीहि ओलोकियमानद्वानं । अथाति अनिमिससत्ताहस्स अनन्तरे । रत्नचङ्गमेति रत्नमये चङ्गमे । तं ठानन्ति चङ्गमद्वानं । ततोति चङ्गमसत्ताहतो । रत्नघरन्ति रत्नमयं गेहं । तत्थाति रत्नघरे अभिधम्मपिटकं विचिनन्तोति सम्बन्धो । एत्थाति रत्नघरे, अभिधम्मपिटके वा, निद्वारणे चेतं भुम्मवचनं । तं ठानन्ति अभिधम्मपिटकविचिननद्वानं ।

एवन्ति आदि पुब्बवचनस्स निगमवसेन पच्छिमवचनस्स अनुसन्धिनिदस्सनं । तेनाति अजपालानं निसीदनकारणे । अस्साति निग्रोधस्स । “अजपालनिग्रोधोत्वेव नाम”न्ति इमिना उपचारवसेन नामलभनं दर्सेति । अजपा ब्राह्मणा लन्ति

निवासं गणन्ति एत्थाति अजपालो, उण्हकाले वा अन्तोपविदु अजे अत्तनो छायाय पालेतीति अजपालो, अजपालो च सो निग्रोधो चेति अजपालनिग्रोधोर्ति वचनतथानिपि पकरणन्तरेसु (उदा० अद्व० ४) दस्सितानि । तत्रापीति अजपालनिग्रोधेपि । बोधितोर्ति बोधिरुक्खतो । एत्थाति अजपालनिग्रोधे । भगवति निसिन्नेति योजना । तत्थाति “अथ खो अञ्जतरो” तिआदिवचने । सोति ब्राह्मणो । दिद्वमङ्गलिको नामाति दिद्वसुतमुतसङ्घातेसु तीसु मङ्गलिकेसु दिद्वमङ्गलिको नाम किराति अत्थो । “मानवसेन...पे० ... वुच्चतीं” ति इमिना “हुंहु” न्ति करोतीति हुंहुङ्को, हुंहुङ्को जाति सभावो इमस्साति हुंहुङ्काजातिकोति वचनतथं दस्सेति ।

तेनाति ब्राह्मणेन । सिखाप्पत्तन्ति अगगप्ततं । तस्साति उदानस्स । योति पुगलो, पटिजानातीति सम्बन्धो । “न दिद्वमङ्गलिकताया” ति इमिना अवधारणफलं दस्सेति । “बाहितपापधम्मता” ति इमिना बाहितो पापो धम्मो अनेनाति बाहितपापधम्मोति वचनतथं दस्सेति । “हुंहुङ्कारपहानेना” ति इमिना नत्थि हुंहुङ्कारो इमस्साति निहुंहुङ्कोति वचनतथं दस्सेति । रागादिकसावाभावेनाति इमिना नत्थि रागादिकसावावो इमस्साति निककसावोति वचनतथं दस्सेति । “भावनानुयोगयुत्तचित्तताया” ति इमिना यतं अनुयुतं अतं चितं इमस्साति यतत्तोति वचनतथं दस्सेति । एत्थ हि यतसद्वो वीरियवाचको, यतधातुया निफ्फन्नो, अत्तसद्वो चित्तपरियायो । यतसद्वस्य यमुधातुया च निफ्फन्नभावं दस्सेतुं वुतं “सीलसंवरेन वा” तिआदि । “सञ्जतचित्तताया” ति इमिना यमति संयमतीति यतं, यतं अतं चितं इमस्साति यतत्तोति वचनतथं दस्सेति । सच्चानि विदन्ति जानन्तीति वेदानीति वचनतथेन मग्गजाणानि वेदानि नामाति दस्सेन्तो आह “चतुमग्गजाणसङ्घातोहि वेदेही” ति । “चतुमग्गजाणसङ्घातान” न्ति विभत्तिपरिणामं कल्वा “वेदान” न्तिपदेन योजेतब्बो । अन्तन्ति निब्बानं । तज्हि यस्मा सङ्घारानं अवसाने जातं, तस्मा अन्तन्ति वुच्चति । पुन अन्तन्ति अरहत्तफलं । तज्हि यस्मा मग्गस्स परियोसाने पवतं, तस्मा अन्तन्ति वुच्चति । “मग्गब्रह्मचरियस्य वुसितता” ति इमिना वुसितं मग्गसङ्घातं ब्रह्मचरियं अनेनाति वुसितब्रह्मचरियोति वचनतथं दस्सेति । धम्मेन ब्रह्मवादं वदेय्याति वुत्तवचनस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “ब्राह्मणो अहन्ति एतं वादं धम्मेन वदेय्या” ति । धम्मेनाति भूतेन सभावेन । लोकेति एत्थ सत्तलोकोवाधिष्ठेतोति आह “सकले लोकसन्निवासे” ति ।

३. मुचलिन्दकथा

५. अकालमेघोति एत्थ वप्पादिकालस्स अभावा न अकालो होति, अथ खो वस्सकाले असम्पत्तता अकालोति आह “असम्पत्ते वस्सकाले” ति । “उप्पन्नमेघो” ति इमिना अकाले उप्पन्नो मेघो अकालमेघोति वचनतथं दस्सेति । गिर्हानं पच्छिमे मासेति जेड्मूलमासे । तस्मिन्ति मेघे । सीतवातदुद्विनीति एत्थ सीतेन वातेन दूसितं दिनं इमिस्सा वट्टलिकायाति सीतवातदुद्विनीति वचनतथं दस्सेन्तो आह “सा च पना” तिआदि । सा च पन सत्ताहवट्टलिका सीतवातदुद्विनी नाम अहोसीति सम्बन्धो । “समीपे पोक्खरणिया निब्बत्तो” ति इमिना मुचलिन्दस्स समीपे निब्बत्तो मुचलिन्दोति वचनतथं दस्सेति । मुचलिन्दोति च निचुलो । सो नीपोति च पियकोति च वुच्चति । नागस्स भोगो एकोपि सत्ताभुजता “भोगेही” ति बहुवचनवसेन वुतं । तस्मिन्ति नागराजे ठिते सतीति योजना । तस्साति नागराजस्स । तस्साति यस्मा भण्डागारगब्धपमाणं अहोसि, तस्मा । ठानस्स कारणं परिदीपेति अनेनाति ठानकारणपरिदीपनं “मा भगवन्तं सीत” न्तिआदिवचनं । सोति नागराजा । हीति सच्चं । पाळियं “बाधयित्था” ति किरियापदं अज्ञाहरितब्बन्ति आह “मा सीतं भगवन्तं बाधयित्था” ति । तत्थाति “मा भगवन्तं सीत” न्तिआदिवचने । सत्ताहवट्टलिकाय सतीति सम्बन्धो । तम्पीति उणहम्पि । नन्ति भगवन्तं । तस्साति नागराजस्स । उब्बिद्वन्ति उद्धं छिद्दं । विद्विछिद्वसद्वा हि परियाया । आकासं मेघपटलपटिच्छन्नं आसन्नं विय होति, मेघपटलविगमे दूरं विय उपद्वाति, तस्मा वुतं “मेघविगमेन दूरीभूत” न्ति । विगतवलाहकन्ति एत्थ विगतसद्वो

अपगतत्थवाचको, वलाहकसद्वो मेघपरियायोति आह “अपगतमेघ”न्ति। इन्दनीलमणि विय दिब्बतीति देवोति वचनत्थेन आकासो देवो नामाति आह “देवन्ति आकास”न्ति। अत्तनो रूपन्ति अत्तनो नागसण्ठानं। इमिना सकवण्णन्ति एत्थ सकसद्वो अत्तवाचको, वण्णसद्वो सण्ठानवेवचनोति दस्सेति।

सुखो विवेकोति एत्थ तदङ्ग विक्खम्भन समुच्छेद पटिप्पसद्विनिस्सरणविवेकसङ्खातेसु पञ्चसु विवेकेसु निब्बानसङ्खातो निस्सरणविवेको च कायचित्तउपधिविवेकसङ्खातेसु तीसु विवेकेसु निब्बानसङ्खातो उपधिविवेको च गहेतब्बोति आह “निब्बानसङ्खातो उपधिविवेको”न्ति। “चतुमग्गजाणसन्तोसेना”ति इमिना तुद्वस्साति एत्थ पिण्डपातसन्तोसादिके निवत्तेति। सुतधम्मस्साति एत्थ सुतसद्वो विस्मुतपरियायोति आह “पकासितधम्मस्सा”ति, पाकटसच्चधम्मस्साति अत्थो। पस्सतोति एत्थ मंसचक्खुस्स करणभावेन आसङ्गा भवेय्याति आह “जाणचक्खुना”ति। “अकुप्पनभावो”ति इमिना अब्यापज्जन्ति एत्थ ब्यापादसद्वस्स दोसवाचकभावो च एयपच्चयस्स भावत्थो च दस्सितो। एतेनाति “अब्यापज्ज”न्तिपदेन। मेत्तापुब्बभागोति अब्यापज्जस्स पुब्बभागे मेत्ताय उप्पन्नभावो। पाणभूतेसु संयमोति एत्थ पाणभूतसद्वा वेवचनभावेन सत्तेसु एव वत्तन्तीति आह “सत्तेसु चा”ति। करुणापुब्बभागोति संयमस्स पुब्बभागे करुणाय उप्पन्नभावो। याति या विरागता। अनागामिमग्गस्स कामरागस्स अनवसेसपहानता वुत्तं “एतेन अनागामिमग्गो कथितो”ति। याथावमानस्स अरहत्तमग्गेन निरुद्धत्ता वुत्तं “अस्मि... पे० ... कथित”न्ति। इतोति अरहत्ततो।

४. राजायतनकथा

६. पाचीनकोणेति पुरत्थिमअस्से, पुब्बदकिखण्डिसाभागोति अत्थो। **राजायतनरुक्खन्ति** खीरिकारुक्खं। तेन खो पन समयेनाति एत्थ तसद्वस्स विसयं पुच्छित्वा दस्सेन्तो आह “कतरेन समयेना”ति। निसिन्नस्स भगवतोति योजना। देवराजसद्वस्स अञ्जे पजापतिआदयो देवराजानो निवत्तेतुं “सक्को”ति वुत्तं। तन्ति हरीतकं। परिभुत्तमत्तस्सेव भगवतोति सम्बन्धो। निसिन्ने भगवति।

“तेन खो पन समयेना”ति इमिना येन समयेन भगवा राजायतनमूले निसीदि, तेन खो पन समयेनाति अत्थं दस्सेति। उक्कलजनपदतोति उक्कलनामका जनपदम्हा। यस्मिं देसे भगवा विहरति, तं देसन्ति योजना। एत्थाति “तं देसं अद्वानमग्गप्टिपन्ना”तिपदे। तेसन्ति वाणिजानं। जातिसालोहितसद्वानं अञ्जमञ्जवेवचनत्ता “जाती”ति वुत्ते सालोहितसद्वस्स अत्थो सिद्धोति दस्सेतुं वुत्तं “जातिभूतपुब्बा देवता”ति। साति देवता। नेसन्ति वाणिजानं। ततोति अपवत्तनकारणा। तेति वाणिजा। इदन्ति अपवत्तनं। बलिन्ति उपहारं। तेसन्ति वाणिजानं। “सब्बिमधुफाणितादीहि योजेत्वा”ति पदं पुब्बापरापेक्खं, तस्मा मञ्जे वुत्तं। **पतिमानेथाति** एत्थ मान पूजायं पेमर्नेति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १८ नकारन्तधातु) वुत्तत्ता पूजनपेमनं नाम अत्थतो उपदुहनन्ति आह “उपदुहथा”ति। तं वोति एत्थ तंसद्वो पतिमानविसयो, वोसद्वो तीसु वोसदेसु तुम्हसद्वस्स कारियो वोसद्वो, सो च चतुत्थत्थोति आह “तं पतिमानं तुम्हाक”न्ति। वोकारो हि तिविधो तुम्हसद्वस्स कारियो, योवचनस्स कारियो, पदपूरणोति। तत्थ तुम्हसद्वस्स कारियो पञ्चविधो पच्चत्तउपयोगकरणसम्पदानसमिवचनवसेनाति। तत्थ तुम्हसद्वकारियो सम्पदानवचनो इधाधिष्ठेतो। तेनाह “तुम्हाक”न्ति। “य”न्तिसद्वस्स विसयो पटिगहणत्थोति आह “यं पटिगहण”न्ति। अस्साति भवेय्य। यो पत्तो अहोसीति योजना। अस्साति भगवतो। सोति पत्तो। सुजाताय आगच्छन्तिया एवाति सम्बन्धो। अनादरे चेतं सामिवचनं। तेनाति अन्तरधायहेतुना। अस्साति भगवतो। हत्थेसूति करणत्थे चेतं भुम्मवचनं। हत्थेहीति हि अत्थो। किम्हीति केन।

इतोति आसङ्गीमासजुण्हपक्खपञ्चमितो। एत्कं कालन्ति एतं पमाणं एकूनपञ्चासदिवसकालं। जिघच्छाति

घसितुमिच्छा । पिपासाति पातुमिच्छा । अस्साति भगवतो । चेतसा-चेतोसद्वानं सम्बन्धापेक्खता तेसं सम्बन्धं दस्सेतुं वुतं “अत्तनो”ति च “भगवतो”ति च । इमेहि सम्बन्धिसद्वानमसदिसत्ता सम्बन्धोपि असदिसोति दस्सेति । अत्तनोति चतुर्नं महाराजानं । समासोयेव अवयवीपधानो होति, वाक्यं पन अवयवपधानोयेवाति दस्सेन्तो आह “चतूर्हि दिसाही”ति । पाळियं “आगन्त्वा”ति पाठसेसो योजेतब्बो । ‘सिलामये’ति इमिना सिलामयमेव सेलामयन्ति अत्थं दस्सेति । इदन्ति “सेलामये पत्ते”ति वचनं । येति मुग्गवण्णसिलामये पत्ते । ततोति इन्दनीलमणिमयपत्तउपनामनतो, परन्ति सम्बन्धो । तेसन्ति चतुर्नं महाराजानं । चत्तारोपि अधिदुर्हीति सम्बन्धो । यथाति येनाकारेन, अधिदुर्यमानेति योजना । एकसदिसोति एकंसेन सदिसो । अधिदुर्ते पत्तेति सम्बन्धो । पत्तेति च करणत्थे भुम्मवचनं । पत्तेन पटिगग्हेसीति हि अत्थो । पच्चगघेति एत्थं एकारो स्मिंवचनस्स कारियोति आह “पच्चगघस्मि”न्ति । पटि अग्धन्ति पदविभागं कत्वा पटिसद्वो पाटेकत्थो, “अग्ध”ति सामञ्जतो वुत्तेपि महग्घत्थोति दस्सेन्तो आह “पाटेकं महग्घस्मि”न्ति । इमिना चत्तारो एकतो हुत्वा न महग्घा होन्ति, पाटेकं पन महग्घा होन्तीति दस्सेति । अथ वा सउपसग्गो पच्चगघसद्वो अभिनवपरियायोति आह “अभिनवे”ति । अभिनवोति च अचिरतनवत्थुस्स नामं । अचिरतनवत्थु अचिरतनत्ता अब्धुण्ह विय होति, तस्मा वुतं “अब्धुण्हे”ति । “तङ्गणे निष्वत्तस्मि”न्ति इमिना तमेवत्थं विभावेति । द्वेवाचिकातिपदस्स समासवसेन च तद्वितवसेन च निष्फन्नभावं दस्सेन्तो आह “द्वे वाचा”ति आदि । पत्ताति एत्थं एको इतिसद्वो लुत्तनिद्विद्वो । इति तस्मा द्वेवाचिकाइति अत्थोति योजना । तेति वाणिजा । अथाति तस्मिं काले । तेति केसे । तेसन्ति वाणिजानं । परिहरथाति अत्तनो अभिवादनपच्चुद्वानद्वानन्ति पटिगग्हेत्वा, परिच्छिन्दित्वा वा हरथाति अत्थो । तेति वाणिजा । अमतेनेवाति अमतेन इव, अभिसित्ता इवाति योजना ।

५. ब्रह्मयाचनकथा

७. भगवा उपसङ्कमीति सम्बन्धो । तस्मिन्ति अजपालनिग्रोधे । आचिण्णसमाचिण्णोति आचरितो सम्माचरितो, न एकस्स बुद्धस्स आचिण्णो, अथ खो सब्बबुद्धानं आचिण्णसमाचिण्णो, अतिआचिण्णो निच्चाचिण्णोति अत्थो । सङ्गेन वुत्तमत्थं वित्थारेन्तो आह “जानन्ति ही”ति आदि । धम्मदेसनन्ति भगवतो धम्मदेसनं, धम्मदेसनत्थाय वा भगवन्तं, भगवन्तं वा धम्मदेसनं । ततोति याचनकारणा । हीति सच्च, यस्मा वा । लोकसन्निवासो ब्रह्मगरुको यस्मा, इति तस्मा उप्पादेस्सन्तीति योजना । इतीतिआदि निगमनं ।

तथाति परिवितक्कनाकारपाठे । “पञ्चकामगुणेसु अल्लीय”न्तीति इमिना अल्लीयन्ति अभिरमितब्बद्वेन लग्गन्ति एत्थाति आलया पञ्च कामगुणाति वचनत्थं दस्सेति । अल्लीयन्तीति लग्गन्ति । “पञ्च कामगुणे अल्लीयन्ती”तिपि पाठो, एवं सति अल्लीयन्ति अभिरमितब्बद्वेन सेवियन्तीति आलया पञ्च कामगुणाति वचनत्थो कातब्बो । अल्लीयन्तीति सेवन्ति । तेति पञ्च कामगुणा । “यदिद”न्तिपदस्स यं इदन्ति पदविभागं कत्वा “य”न्ति च “इद”न्ति च सब्बनामपदन्ति आसङ्गा भवेय्याति आह “यदिदन्ति निपातो”ति । इमिना तीसु लिङ्गेसु द्वीसु च वचनेसु विनासं, विकारं वा विसदिसं वा नअयनत्ता नगमनत्ता अब्ययं नामाति दस्सेति, अत्थो पन सब्बनामत्थोयेवाति ददुब्बं । तस्साति “यदिद”न्तिनिपातस्स, अत्थोति सम्बन्धो । ठानन्ति “ठान”इतिपदं । पटिच्चसमुप्पादन्ति “पटिच्चसमुप्पादो”इतिपदं । अत्थोपि युत्तोयेवाति ददुब्बं । इमेसन्ति सङ्घारादीनं पच्चयुप्पन्नानं । पच्चयाति अविज्ञादिकारणा । “इदप्पच्चया एवा”ति इमिना इदप्पच्चयताति एत्थं तापच्चयस्स स्वत्थं दीपेति “देवता”ति आदीसु (खु० पा० अट० एवमिच्चादिपाठवण्णना) विय ।

सो ममस्स किलमथोति एत्थं तंसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “या अजानन्तानं देसना नामा”ति, इमिना “देसेयं, न

आजानेयुं न्ति द्विन्नमेव किरियापदानं तसद्वस्स विसयभावं दस्सेति, न एकस्स किरियापदस्स। सोति देसनासङ्घातो कायवचीपयोगो, इमिना वाक्यविसये तसद्वो उत्तरपदस्सेव लिङ्गवचनानि गणहातीति दस्सेति, समासमज्ज्ञे पन तसद्वो पुब्बपदस्सेव लिङ्गवचनानि गणहाति। तेन वुतं “अविज्ञा च सा पच्चयो चा” ति (उदा० अट० पठमबोधिसुत्तवण्णना) च “अभिधम्मो च सो पिटकञ्चा” ति च (पारा० अट० १.पठममहासङ्गीतिकथा; ध० स० अट० निदानकथा) आदि। किलमथोति कायकिलमनहेतु। किलमति अनेनाति किलमथो। अस्साति भवेय। साति कायवचीपयोगसङ्घाता देसना। विहेसाति कायविहिंसाहेतु। विहिंसति इमायाति विहेसा। चित्तेन पन बुद्धानं किलमथो वा विहेसा वा नत्थि अरहत्तमगगेन समुच्छिन्नता। “पटिभंसू” ति एत्थ पटीति कम्मपवचनीययोगत्ता “भगवन्त” न्ति एत्थ साम्यत्थे उपयोगवचनन्ति आह “भगवतो” ति। “अनु अच्छरिया” ति इमिना “न अच्छरिया” ति पदविभागं निवत्तेति, पुनप्पुनं अच्छरियाति अत्थो। पटिभंसूति एत्थ पटिसद्वो पटिभानत्थो, भाधातु खायनत्थोति आह “पटिभानसङ्घातस्स जाणस्स गोचरा अहेसु” न्ति। “गोचरा अहेसु” न्ति इमिना खायनं नाम अत्थतो गोचरभावेन भवनन्ति दस्सेति।

मेति मम, मया वा, अधिगतं धम्मं पकासितुन्ति सम्बन्धो। अरियमग्गसोतस्स पटि पटिसोतन्ति वुत्ते निब्बानमेवाति आह “पटिसोतं वुच्चति निब्बान” न्ति। निब्बानगामिन्ति अरियमग्गं। अरियमग्गो हि यस्मा निब्बानं गमयति, तस्मा निब्बानगामीति वुच्चति। तमोखन्धेनाति एत्थ तमसद्वो अविज्ञापरियायो, खन्धसद्वो रासत्थोति आह “अविज्ञारासिना” ति। “अज्ञोत्थटा” ति इमिना आवुटाति एत्थ वुधातु आवरणत्थोति दस्सेति। अप्पोस्सुक्कतायाति एत्थ अपत्यूपसग्गो अभावत्थो, तापच्चयो भावत्थोति आह “निरुस्सुक्कभावेना” ति।

८. लोकेति सत्तलोके। महाब्रह्मोति महाब्रह्मानो। अप्परजक्खजातिकाति एत्थ अप्पं रजं अक्षिखम्हि एतेसन्ति अप्परजक्खा, अप्परजक्खा जाति सभावो एतेसन्ति अप्परजक्खजातिकाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “पञ्जामये” ति आदि। “पञ्जामये” ति इमिना मंसमयेति अत्थं निवत्तेति। एतेसन्ति सत्तानं। धम्मस्साति तुपच्चययोगे छट्टीकम्मं। आपुब्बो जाधातु पटिविज्ञनत्थोति आह “पटिविज्ञितारो” ति।

संविज्जति मलं एतेसन्ति समला, पूरणकस्सपादिका छ सत्थारो, तेहि। “रागादीही” ति इमिना मलसरूपं दस्सेति। अवापुरेतन्ति एत्थ अवपुब्बो च आपुब्बो च पुरधातु विवरणत्थोति आह “विवर एत” न्ति। वकारस्स पकारं कत्वा “अपापुरेत” न्तिपि पाठो। अमतसद्वस्स सलिलादयो निवत्तेतुं वुत्तं “निब्बानस्सा” ति। इमे सत्ता सुणन्तूति सम्बन्धो। विमलेनाति एत्थ विसद्वो अभावत्थोति आह “अभावतो” ति। इमिना नत्थि मलं एतस्साति विमलोति वचनत्थं दस्सेति। “सम्मासम्बुद्धेना” ति इमिना अञ्जपदत्थसरूपं दस्सेति। अनुक्कमेन मग्गेन बुज्जितब्बन्ति अनुबुद्धन्ति वुत्ते चतुसच्चधम्मो गहेतब्बोति आह “चतुसच्चधम्म” न्ति।

“सेलमये” ति इमिना सिलाय निब्बत्तो सेलोति वचनत्थं दस्सेति। “सब्बञ्जुतञ्जाणेना” ति इमिना समन्तचक्खुसरूपं दस्सेति। भगवा त्वम्पीति योजना। धम्मसद्वो पञ्जापरियायोति आह “धम्ममयं पञ्जामय” न्ति। अपेतो सोको इमस्साति अपेतसोको, भगवा। सोकं अवतरतीति सोकावतिण्णा, जनता। सोकावतिण्णञ्च जातिजराभिभूतञ्चाति चसद्वो योजेतब्बो। इमिना चसद्वो लुत्तनिद्विद्वोति दस्सेति।

“भगवा” तिपदं “वीरो” ति आदीसु योजेतब्बं। “वीरियवन्तताया” ति इमिना वीरं यस्सत्थीति वीरोति वचनत्थं दस्सेति। सद्वसत्थेसु आलपनपदेसु विगग्हो न कातब्बोति इदं आलपनावत्थं सन्धाय वुत्तं, इधं पन तेसमत्थदस्सनत्थाय विगग्हो वुत्तोति दट्टब्बं। “देवपुत्त...पे० ... विजितत्ता” ति इमिना विजितो मारेहि संगामो अनेनाति विजितसङ्गामोति वचनत्थं

दस्सेति । एत्थं च खन्धमारो मच्युमारेन सङ्गहितो द्विन्नं मारानं एकतो विजितता । ‘‘सत्तवाहो’’ति पठमक्खरेन च ‘‘सत्थवाहो’’ति दुतियक्खरेन च युत्तो । तथं सत्थवाहो वियाति ‘‘सत्थवाहो’’ति उपचारेन वुत्ते दुतियक्खरेन युत्तो, सत्ते वहहीति सत्तवाहोति मुख्यतो वुत्ते पठमक्खरेन युत्तो । इधं पन पठमक्खरेन युत्तोति आह ‘‘सत्ते वहतीति सत्तवाहो’’ति । नत्यि इणं इमस्साति अणणो भगवा ।

९. बुद्धचक्खुनाति एत्थं चक्खु दुविधं मंसचक्खुजाणचक्खुवसेन । तत्थापि मंसचक्खु दुविधं पसादचक्खुससम्भारचक्खुवसेन । तथं पसादरूपं पसादचक्खु नाम, भमुकट्टिपरिच्छिन्नो मंसपिण्डो ससम्भारचक्खु नाम । जाणचक्खु पन पञ्चविधं (पटि० म० अटु० १.१.३) दिब्बधम्पञ्जाबुद्धसमन्तचक्खुवसेन । तथं दिब्बचक्खुअभिज्ञाजाणं दिब्बचक्खु नाम, हेट्टिमगगत्यं धम्मचक्खु नाम, अरहत्तमगगजाणं पञ्जाचक्खु नाम, इन्द्रियपरोपरियत्तजाणञ्च आसयानुसयजाणञ्च बुद्धचक्खु नाम, सब्बञ्जुतञ्जाणं समन्तचक्खु नाम । इधं पन ‘‘बुद्धचक्खुना’’ति वुत्तता यथावुत्तद्वेजाणानियेवाति आह ‘‘इन्द्रिय...पे०... जाणेन चा’’ति । हीति सच्चं । येसन्ति सत्तानं । **सङ्कादीनीति** आदिसदेन वीरियसतिसमाधिपञ्जिन्द्रियानि सङ्गण्हाति । तिक्खानीति तिखिणानि । मुदूनीति सुखुमतरानि । आकाराति कारणा । इमानि तीणि दुकानि बाहिरत्थसमासवसेन वुत्तानि । सुखेन विज्ञापेतब्बाति सुविज्ञापया, तथा दुविज्ञापयाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘ये कथितकारण’’न्ति आदि । परलोको च वज्जञ्च परलोकवज्जानि, तानि भयतो पस्सन्तीति परलोकवज्जभयदस्साविनोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘ये’’ति आदि । इमानि द्वे दुकानि कितवसेन वुत्तानि, इधं पच्छिमदुके ‘‘न अप्पेकच्चे परलोकवज्जभयदस्साविनो’’ति दुतियपदं न वुत्तं, पटिसम्भिदामगगपाळियं (पटि० म० १.१११) पन युगळवसेन वुत्तं । उप्पलानि एत्थं सन्तीति उप्पलिनीति वचनत्थेन गच्छो वा लता वा पोक्खरणी वा वनं वा ‘‘उप्पलिनी’’ति वुच्यति, इधं पन ‘‘वन’’न्ति आह ‘‘उप्पलवने’’ति । निमुगानेव हुत्वाति सम्बन्धो । पोसयन्तीति वडून्ति, इमिना अन्तोनिमुगानेव हुत्वा पोसयन्तीति अन्तोनिमुगपोसीनीति वचनत्थं दस्सेति । ‘‘उदकेन सम’’न्ति इमिना उदकेन समं समोदकं, समोदकं हुत्वा ठितानीति अत्थं दस्सेति । ‘‘अतिक्कमित्वा’’ति इमिना अच्युगम्मातिपदस्स अतिउगन्त्वाति अत्थं दस्सेति ।

पटिच्छन्नेन आरोपिताति पारुता, न पारुता अपारुता । अपारुता नाम अत्थतो विवरणाति आह ‘‘विवटा’’ति सोति अरियमग्गो । हीति सच्चं । पच्छिमपदद्वयेति गाथाय उत्तमपदद्वये । अयमेवत्थोति अयं वक्खमानो एवं अत्थो दुष्प्रोति योजना । हीति वित्थारो । न भासिन्ति एत्थं उत्तमपुरिसत्ता ‘‘अह’’न्ति वुत्तं । ‘‘देवमनुजेसु’’ति वत्तब्बे एकसेसवसेन ‘‘मनुजेसू’’ति वुत्तन्ति आह ‘‘देवमनुस्सेसू’’ति ।

६. पञ्चवग्गियकथा

१०. ठानुप्पत्तियाति कारणेन उपत्तिया । निकिलेसो जाति सभावो इमस्साति निकिलेसजातिको । ‘‘जाण’’न्ति अविसेसेन वुत्तेपि अत्थतो अनावरणजाणमेवाति आह ‘‘सब्बञ्जुतञ्जाण’’न्ति । इतोति ‘‘धम्मं देसेस्सामी’’ति परिवितक्कदिवसतो, हेट्टाति सम्बन्धो । देवता पन आळारस्स कालङ्करणमेव जानाति, न आकिञ्चञ्जञायतने निष्पत्तभावं । भगवा पन सब्बं जानाति, तेन वुत्तं ‘‘आकिञ्चञ्जायतने निष्पत्तो’’ति । ‘‘परिहीनत्ता’’ति इमिना महाजानियोति एत्थं हाधातुया अत्थं दस्सेति । अस्साति आळारस्स । महती जानिअस्साति ‘‘महाजानिको’’ति वत्तब्बे ककारस्स यकारं कत्वा ‘‘महाजानियो’’ति वुत्तं । अक्खणेति ब्रह्मचरियवासाय अनोकासे, आकिञ्चञ्जञायतनेति अत्थो । हिय्योति अनन्तरातीताहे । सोपीति उदको रामपुत्तोपि । पिसद्वो आळारापेक्खो । तथं आळारो कालामो

यावआकिञ्चञ्जायतनझानलाभी होति, तस्मा आकिञ्चञ्जायतने निष्पत्तो। उदको रामपुत्रो यावनेवसञ्जानासञ्जायतनझानलाभी होति, तस्मा नेवसञ्जानासञ्जायतने निष्पत्तोति ददुष्टं। “बहुकारा”ति च “बहूपकारा”ति च पाठस्स द्विधा युत्तभावं दस्सेतुं वुत्तं “बहुकाराति बहूपकारा”ति। पेसितत्तभावं मन्ति योजना। इमिना पहितत्तन्ति एत्थ अत्तसद्वो कायवाचकोति दस्सेति।

११. अन्तरासद्वेन युत्तत्ता “गयं, बोधि”न्ति एत्थ साम्यत्थे उपयोगवचनन्ति आह “गयाय च बोधिमण्डस्स चा”ति।

गाथाय चतूसु सब्बसद्वेसु दुतियो सब्बसद्वो अनवसेसत्थो, सेसा सावसेसत्थाति दस्सेन्तो आह “सब्बं तेभूमकधम्म”न्ति आदि। वचनत्थो सुविज्जेयोव। अरहत्तफलस्सापि तण्हाक्खयत्ता वुत्तं “तण्हाक्खये निष्पाने”ति। सयंसद्वो अत्तपरियायो, अभिज्ञायसद्वो तु त्वापच्चयन्तोति आह “अत्तनाव जानित्वा”ति। “सब्बं चतुभूमकधम्म”न्ति इमिना जाधातुया कम्मं दस्सेति। “अयं मे आचरियो”ति उद्दिसनाकारदस्सनं।

“लोकुत्तरधम्मे”ति इमिना लोकियधम्मे पन आचरियो (मिं प० ४.५.११) अत्थीति दस्सेति। पटिपुगगलोति एत्थ पटिसद्वो पटिभागत्थोति आह “पटिभागपुगगलो”ति। सदिसपुगगलो नाम नत्थीति अत्थो। सीतिभूतोति सीति हुत्वा भूतो, सीतिभावं वा पत्तो।

कासीनन्ति बहुवचनवसेन वुत्तत्ता जनपदानं नामं। जनपदसमूहस्स रुद्धनामत्ता वुत्तं “कासिरड्डे”ति। “नगर”न्ति इमिना पुरसद्वो नगरपरियायोति दस्सेति। पटिलाभायाति पटिलाभापनत्थाय। “भेरि”न्ति इमिना दुन्दुभिसद्वो भेरिवाचकोति दस्सेति। भेरि हि “दुन्दु”न्तिसद्वेन उभि पूरणमेत्थाति दुन्दुभीति वुच्यति। दकाररकारानं संयोगं कत्वा दुन्दुभीतिपि पाठो अत्थि, सो अपाठोयेव। “पहरिस्सामी”ति एत्थ पहारसद्वेन आहञ्जिन्ति एत्थ आपुब्बहनधातुया अत्थं दस्सेति, स्सामिसद्वेन अज्जतनिङ्विभित्तिया अनागतकाले पवत्तभावं, इतिसद्वेन गमनाकारवाचकस्स इतिसद्वस्स लोपभावं दस्सेति।

अनन्तजिनोति अनन्तसङ्घातस्स सब्बञ्जुतञ्जाणस्स पदद्वानभूतेन अरहत्तमगग्जाणेन सब्बकिलेसारीनं जितवा, एतेन फलूपचारेन अनन्तजिनभावं दस्सेति। हुवेय्य पावुसोति एत्थ “हुवेय्य अपि आवुसो”ति पदविभागं कत्वा हुधातु सत्तत्थवाचको, अपिसद्वो एवंनामवाचकोति दस्सेन्तो आह आवुसो “एवं नाम भवेय्या”ति। वकारस्स पकारं कत्वा “हुपेय्या”ति पाठोपि युज्जतियेव।

१२. “अत्थाय पटिपन्नो”ति इमिना बाहुल्लस्स अत्थाय पटिपन्नो बाहुल्लिकोति वचनत्थं दस्सेति। पधानतोति दुक्करचरियाय पदहनतो। “भट्टो”ति इमिना विभन्नोति एत्थ विपुब्बभमुधातुया अनवद्वानत्थो नाम अत्थतो भट्टोति दस्सेति। सोतन्ति एत्थ सोतसद्वस्स सोतविज्ञाणादिवाचकत्ता “सोतिन्द्रिय”न्ति वुत्तं। इरियायाति एत्थ इरियनं चरणं इरियाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “दुक्करचरियाया”ति। अभिजानाथ नोति एत्थ नोसद्वो नुसद्वथोति आह “अभिजानाथ नू”ति। वाक्यन्ति वाचकं। सञ्जापेतुन्तिपदस्स सञ्जापनाकारं दस्सेतुं वुत्तं “अहं बुद्धो”ति।

१३. इतोति “चकखुकरणी”ति आदितो। पदत्थतोति पदतो च अत्थतो च, पदानं अत्थतो वा। इतोति यथावुत्ततो। हीति सच्चं। सुत्तन्तकथन्ति सुत्तन्तवसेन वुत्तवचनं।

१८. देवताकोटीहीति ब्रह्मसङ्खाताहि देवताकोटीहि। पतिष्ठितस्स तस्स आयस्मतोति सम्बन्धो। साव
एहिभिक्खुउपसम्पदाति योजना।

१९. दुतियदिवसे धम्मचक्खुं उदपादीति सम्बन्धो। “दुतियदिवसे” तिआदि पाटिपददिवसं उपनिधाय वुत्तं।
पक्खस्साति आसङ्गीमासकाळपक्खस्स। सब्बेव ते भिक्खूति योजना। अनन्तसुत्तेनाति अनन्तलक्खणसुत्तन्तेन (महाव०
२०; सं० निं० ३.५९)।

पञ्चमिया पक्खस्साति पक्खस्स पञ्चमिया। लोकस्मिन्ति सत्तलोके। “मनुस्सअरहन्तोति इमिना देवअरहन्तो
बहूति दस्सेति।

७. पब्बज्जाकथा

३१. पोराणानुपोराणानन्ति पुराणे च अनुपुराणे च भवानं। एकसट्टीति एको च सट्टि च, एकेन वा अधिका सट्टि
एकसट्टि।

तत्राति तेसु एकसट्टिमनुस्सअरहन्तेसु। पुब्बयोगोति पुब्बे कतो उपायो, पुब्बूपनिस्सयोति अत्थो। वग्गबन्धेनाति
समूहं कत्वा बन्धेन। तेति पञ्चपञ्चास जना। झापेस्सामाति डहिस्साम। नीहरिंसूति गामतो नीहरिंसु। तेसूति
पञ्चपञ्चासजनेसु। पञ्च जने ठपेत्वाति सम्बन्धो। सेसाति पञ्चहि जनेहि अवसेसा। सोति यसो दारको। तेपीति
चत्तारोपि जना। तत्थाति सरीरे। ते सब्बेपीति यसस्स मातापितुभरियाहि सद्धिं सब्बेपि ते सहायका। तेनाति पुब्बयोगेन।

आमन्तेसीति कथेसि।

३२. दिब्बेसु विसयेसु भवा दिब्बा लोभपासाति दस्सेन्तो आह “दिब्बा नामा” तिआदि। लोभपासाति लोभसङ्खाता
बन्धना। असवनताति एत्थ करणत्थे पच्चतवचनन्ति आह “असवनताया” ति�। परिहायन्तीति एत्थ केन परिहायन्तीति
आह “विसेसाधिगमतो” ति। विसेसाधिगमतोति मग्गफलसङ्खातस्स विसेसस्स अधिगमतो।

३३. अन्तं लामकं करोतीति अन्तकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “लामका” ति। “हीनसत्ता” ति इमिना अन्तकस्स
सरूपं दस्सेति। आमन्तनपदमेतं। तन्ति रागपासं। हीति सच्चं। सोति मारो पापिमा। अन्तलिक्खे चरन्तानं
पञ्चाभिज्ञानम्भि बन्धनता अन्तलिक्खे चरति पवत्तरीति अन्तलिक्खचरोति वचनत्थेन रागपासो “अन्तलिक्खचरो” ति
मारेन पापिमता वुत्तो।

३४. नानाजनपदतोति एकिस्सापि दिसाय नानाजनपदतो। “अनुजानामि... पे० ... पब्बाजेथा” तिआदिम्हि विनिछ्यो
एवं वेदितब्बोति योजना। पब्बाजेन्तेन भिक्खुना पब्बाजेतब्बोति सम्बन्धो। ये पटिक्खित्ता पुगलाति योजना। परतोति
परस्मिं। “न भिक्खवे... पे० ... पब्बाजेतब्बो” ति पालिं (महाव० ८९) आदिं कत्वाति योजना। तेति पटिक्खित्तपुगले। सोपि
चाति सोपि च पुगलो। अनुज्ञातोयेव पब्बाजेतब्बोति सम्बन्धो। तस्स चाति पुगलस्स च, अथ वा तेसञ्च मातापितूनं।
वचनविपल्लासो हेस। अनुजाननलक्खणं वण्णयिस्सामाति सम्बन्धो।

एवन्ति इमिना वुत्तनयेन। चसद्वो वाक्यसम्पिण्डनत्थो। सचे अच्छिन्नकेसो होति च, सचे एकसीमाय अञ्जेपि भिक्खू

अत्थि चाति अत्थो । अञ्जेपीति अत्तना अपरेपि । भण्डूति मुण्डो, सोयेव कम्मं भण्डुकम्मं । तस्साति भण्डुकम्मस्स । ओकासोति पब्बज्जाय खणो । “ओकासं न लभती” ति वत्वा तस्स कारणं दस्सेतुं वुत्तं “सचे” ति आदि ।

अवुत्तोपीति एत्थ पिसद्वो वुत्तो पन का नाम कथाति दस्सेति । उपज्ञायं उद्दिस्स पब्बाजेतीति एत्थ पब्बज्जा चतुष्विधा तापसपब्बज्जा परिब्बाजकपब्बज्जा सामणेरपब्बज्जा उपसम्पदपब्बज्जाति । तत्थ केसमस्सुहरणं तापसपब्बज्जा नाम वक्कलादिगहणतो पठममेव वजितब्बत्ता । इसिपब्बज्जातिपि तस्सायेव नामं । केसमस्सुहरणमेव परिब्बाजकपब्बज्जा नाम कासायादिगहणतो पठममेव वजितब्बत्ता । केसमस्सुहरणज्य कासायच्छादनज्य सामणेरपब्बज्जा नाम सरणगहणतो पठममेव वजितब्बत्ता । उपसम्पदपब्बज्जा तिविधा एहिभिक्खुउपसम्पदपब्बज्जा सरणगहणूपसम्पदपब्बज्जा जन्तिचतुर्थवाचिकूपसम्पदपब्बज्जाति । तत्थ एहिभिक्खूपसम्पदपब्बज्जायं केसमस्सुहरणादि सब्बं एकतोव सम्पज्जति “एहि भिक्खू” ति भगवतो वचनेन अभिनिफ्नत्ता । सरणगहणूपसम्पदपब्बज्जा सामणेरपब्बज्जसदिसायेव । केसमस्सुहरणज्य कासायच्छादनज्य सरणगहणज्य जन्तिचतुर्थवाचिकूपसम्पदपब्बज्जा नाम कम्मवाचागहणतो पठममेव वजितब्बत्ता । तत्थ सामणेरपब्बज्जं सन्धाय वुत्तं “उपज्ञायं उद्दिस्स पब्बाजेती” ति । उपज्ञायं उद्दिस्साति उपज्ञायस्स वेयावच्चकरद्वाननियमं कत्वा । पब्बज्जाकम्मे अत्तनो इस्सरियमकत्वाति अत्थो । दहरेन भिक्खुना केसच्छेदनं कासायच्छादनं सरणदानन्ति तीणि किच्चानि कातब्बानियेव । केचि “सरणानि पन सयं दातब्बानी” ति पाठं इधानेत्वा दहरेन भिक्खुना सरणानि न दातब्बानीति वदन्ति, तं न गहेतब्बं दहरस्स भिक्खुत्ता, भिक्खूनं पब्बाजेतुं लभनत्ता च । उपज्ञायो चे केसच्छेदनज्य कासायच्छादनज्य अकत्वा पब्बज्जत्थं सरणानियेव देति, न रुहति पब्बज्जा पब्बज्जाय अकत्तब्बत्ता । कम्मवाचं सावेत्वा उपसम्पादेति, रुहति उपसम्पदा अपत्तचीवरानं उपसम्पदसिद्धितो, कम्मविपत्तिया अभावतो च । खण्डसीमन्ति उपचारसीमदुं बद्धसीमं । पब्बाजेत्वाति केसच्छेदनं सन्धाय वुत्तं “कासायानि अच्छादेत्वा” ति कासायच्छादनस्स विसुं वुत्तत्ता । सामणेरस्स सरणदानस्स अरुहत्ता “सरणानि पन सयं दातब्बानी” ति वुत्तं । पुरिसं पब्बाजेतुन्ति सम्बन्धो । हीति सच्चं । आणन्तियाति भिक्खुनं आणन्तिया । येन केनचीति गहडुपब्बजितेसु येन केनचि ।

“भब्बरूपो” ति वत्वा तस्स अत्थं दस्सेतुं वुत्तं “सहेतुको” ति । सहेतुकोति मगगफलानं उपनिस्सयेहि सह पवत्तो । यसस्सीति परिवारयसेन च कित्तियसेन च समन्नागतो । ओकासं कत्वापीति ओकासं कत्वा एव । सयमेवाति न अञ्जो आणापेतब्बो । इत्तोयेवाति दस्सनद्वानतोयेव । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स । खज्जु वाति कण्डुवनं वा । “कच्छु वा” तिपि पाठो, पामं वाति अत्थो । पिळका वाति फोटा वा । एत्तकेनाति एतपमाणेन घंसित्वा न्हापनमत्तेन । अनिवत्तिधम्माति गिहभावं अनिवत्तनसभावा । कतञ्जूति कतस्सूपकारस्स जाननसीला । कतवेदिनाति कतञ्जूपकारस्स वेदं पाकटं करोन्तो ।

अनिव्यानिककथाति यावदत्थं सुपित्वा यावदत्थं भुञ्जीत्वा चित्तकेळिं करोन्तो अनुकूकण्ठितो विहराहीतिआदिका कथा । नकथेतब्बं दस्सेत्वा कथेतब्बं दस्सेन्तो आह “अथख्वस्सा” ति । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स । आचिक्खनाकारं दस्सेन्तो आह “आचिक्खनेन चा” ति आदि । वण्ण... पे०... वसेनाति वण्णो च सण्ठानज्य गन्धो च आसयो च ओकासो च, तेसं वसेन, आचिक्खितब्बन्ति सम्बन्धो । हीति फलजोतको, आचिक्खनस्स फलं वक्खामीति अत्थो । सोति पब्बज्जापेक्खो । पुब्बेति पुब्बभवे, पब्बजनतो पुब्बे वा । कण्टकवेधापेक्खो परिपक्कगण्डो विय जाणं पवत्ततीति योजना । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स । इन्दासनीति सक्कस्स वजिरावुधो । सो हि इन्देन असीयति खिपीयतीति इन्दासनीति वुच्चति । इन्दासनि पब्बते चुण्णयमाना विय सब्बे किलेसे चुण्णयमानयेवाति योजना । खुरग्गेयेवाति खुरस्स कोटियमेव ।

खुरकम्पपरियोसानेयेवाति अत्थो । हीति सच्चं । तस्माति यस्मा पत्ता, तस्मा । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स ।

गिहिगन्धन्ति गेहे ठितस्स जनस्स गन्धं । अथापीति यदिपि अच्छादेतीति सम्बन्धो । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स । आचरियो वाति सरणदानाचरियो वा कम्मवाचाचरियो वा ओवादाचरियो वा । तंयेव वाति पब्बज्जापेक्खमेव वा । तेन भिक्खुनावाति आचरियुपज्ञायभिक्खुना एव ।

अनाणत्तियाति आचरियुपज्ञायेहि अनाणत्तिया । इमिना आचरियुपज्ञायेहि अनाणत्तेन येन केनचि निवासनादीनि न कातब्बानीति दस्सेति । भिक्खुनाति आचरियुपज्ञायभिक्खुना । तस्सेवाति पब्बज्जापेक्खस्सेव । उपज्ञायमूलकेति उपज्ञायमूलके निवासनपारुपने । अयन्ति विनिच्छयो ।

तथाति पब्बज्जूपसम्पदहुने । तेसन्ति भिक्खूनं । अथाति वन्दापनतो पच्छा, वन्दापनस्स अनन्तरा वा । “एवं वदेही”ति पाल्लिनयनिदस्सनमुखेन “यमं वदामि, तं वदेही”ति अटुकथानयं निदस्सेति । अथाति तदनन्तरं । अस्साति पब्बज्जापेक्खस्स, दातब्बानीति सम्बन्धो । एकपदम्पीति तीसु वाक्यपदेसु एकं वाक्यपदम्पि, नवसु वा विभत्यन्तपदेसु एकपदम्पि । एकक्खरम्पीति चतुवीसतक्खरेसु एकक्खरम्पि ।

एकतो सुद्धियाति एकस्सेव कम्मवाचाचरियस्स ठानकरणसम्पत्तिया सुज्जनेन । उभतो सुद्धियावाति उभयेसं सरणदानाचरियसामणेरानं सुज्जनेन एव । ठानकरणसम्पदन्ति उरआदिट्टानानञ्च संवुतादिकरणानञ्च सम्पदं । वत्तुन्ति ठानकरणसम्पदं वत्तुं । न सक्कोतीति वत्तुं न सक्कोतीति योजना ।

इमानीति सरणानि । चसद्वो उपन्यासो, पनसद्वो पदालङ्कारो । एकसम्बन्धानीति एकतो सम्बन्धानि । अनुनासिकन्तं कत्वा दानकाले “बुद्धं”इति “सरणं”इति पदानञ्च “सरणं”इति “गच्छामि”इति पदानञ्च अन्तरा विच्छेदमकत्वा एकसम्बन्धमेव कत्वा दातब्बानीति वुतं होति । कस्मा तिणं पदानमन्तरा व्यवधानस्स कस्सचि अक्खरस्स अभावतो । विच्छिन्दित्वाति विच्छेदं कत्वा । मकारन्तं कत्वा दानकाले तिणं पदानमन्तरा एकसम्बन्धमकत्वा विच्छिन्दित्वा एव कत्वा दातब्बानीति वुतं होति । कस्मा? तिणं पदानमन्तरा व्यवधानस्स निस्सरस्स मकारस्स अत्थिभावतो । अन्धकटुकथायं वुत्तन्ति सम्बन्धो । तन्ति वचनं, “नथी”तिपदे कत्ता, “न वुत्”न्तिपदे कम्मं । तथाति “अहं भन्ते बुद्धरक्खितो”ति आदिना आकारेन, अवदन्तस्स सरणं न कुप्पति, बुकारदकारादीनं व्यञ्जनानं ठानकरणसम्पदं हापेन्तस्सेव सरणं कुप्पतीति अधिष्पायो ।

“तिक्खत्तु”न्ति इमिना सकिं वा द्विक्खत्तुं वा न वद्गतीति दीपेति । तिक्खत्तुतो अधिकं पन सहस्रक्खत्तुम्पि वद्गतियेव । तथाति तासु पब्बज्जाउपसम्पदासु । परतोति परस्मिं । साति उपसम्पदा । पब्बज्जा पन अनुञ्जाता एवाति सम्बन्धो । परतोपीति पिसद्वो पुब्बापेक्खो । साति पब्बज्जा । एत्तावताति एत्तकेन केसच्छेदनकासायच्छादनसरणदानेन । हीति फलजोतको ।

एसाति एसो सामणेरोति अत्थो । “गतिमा”ति कत्वा तस्सत्यं दस्सेन्तो आह “पण्डितजातिको”ति । अथाति एवं सति । अस्साति सामणेरस्स । तस्मिंयेव ठानेति सामणेरभूमियं ठितट्टानेयेव । यथा भगवता उद्दिट्टानि, तथा उद्दिसितब्बानीति योजना । एतन्ति “अनुजानामि...पे०... जातरूप रजतपटिगगहणा वेरमणी”ति वचनं ।

तन्ति अन्धकटुकथायं वुत्तवचनं । यथापालियावाति एवसद्वो सन्निद्वानत्थो, तेन यथापालियाव उद्दिसितब्बानि । यथापालिं विसज्जेत्वा अञ्जथा एव उद्दिसितब्बानीति वादं निवारेति । यथापालिं विसज्जेत्वा अञ्जथा “पाणातिपाता वेरमणिं सिक्खापदं समादियामी”ति उद्दिसन्तोपि निदोसोयेव । हीति सच्चं, यस्मा वा । तानीति सिक्खापदानि । यावाति यत्कं कालं न जानाति, न कुसलो होतीति सम्बन्धो । सन्तिकावच्चरोयेवाति आचरियुपज्ञायानं समीपे अवचारोव । अस्साति सामणेरस्स । कपियाकपियन्ति दससिक्खापदविनिमुत्तं कपियं परामासादिज्च अकपियं अपरामासादिज्च । तेनापीति सामणेरेनापि । नासनङ्गानीति लिङ्गनासनअङ्गानि । साधुकं सिक्खितब्बन्ति साधुकं असिक्खन्तस्स लिङ्गनासनज्च दण्डकम्मनासनज्च होतीति अधिष्पायो ।

१०. दुतियमारकथा

३५. मम्हन्तिपदस्स “अनुप्त्ता सच्छिकता”तिपदेसु छट्टीकत्तुभावं दस्सेन्तो आह “मया खोति अत्थो”ति । “अथ वा”तिआदिना “मम्ह”न्तिपदस्स “योनिसो मनसिकारा, योनिसो सम्पद्धाना”तिपदेसु सम्बन्धभावं दस्सेति । “योनिसो मनसिकारा, योनिसो सम्पद्धाना”ति एत्थं कारणत्थे निस्सक्कवचनन्ति आह “तेन हेतुना”ति । “पुना”तिआदिना “मम्ह”न्तिपदं “योनिसो मनसिकारा, योनिसो सम्पद्धाना”तिपदेसु साम्यत्थे सामिभावेन योजेत्वा पुन “अनुप्त्ता, सच्छिकता”ति पदेसु कतुत्थे सामिभावेन विभक्तिविपल्लासो कातब्बोति दस्सेति ।

११. भद्रवग्गियकथा

३६. भद्रं रूपज्च चित्तज्च एतेसमत्थीति भद्रका । वगगबन्धनं वगगो उत्तरपदलोपेन, वगगेन चरन्तीति वग्गिया । भद्रका च ते वग्गिया चाति भद्रवग्गिया ककारलोपेनाति अत्थं दस्सेन्तो आह “भद्रवग्गिया”तिआदि । “वोकारो निपातमत्तो”ति इमिना तुम्हसद्वस्स च योवचनस्स च कारियभावं निवत्तेति । हीति सच्चं । तेति भद्रवग्गिया । इदन्ति पञ्चसीलरक्खनं । पुब्बकम्मन्ति पुब्बे उपचितं कुसलकम्मं ।

१२. उरुवेलपाठिहारियकथा

३८. परियादियेव्यन्ति एत्थं दाधातुस्स परीति च आति च उपसगगवसेन अभिभवनत्थोति आह “अभिभवेव्य”न्ति ।

३९. पच्छा पक्षिखत्ताति सङ्गीतितो परं पोत्थकारूळहेहि ठपिताति अत्थो ।

४४. “एवं वदन्तो विय ओणतो”ति इमिना “आहरहत्थो”तिपदस्स तद्वितभावं दस्सेति । वित्थिण्णमुखत्ता मन्दं हीनं अतिमुखमेतासन्ति वचनत्थेन अगिकपाला मन्दामुखियोति वुच्चन्तीति आह “अगिभाजनानि वुच्चन्ती”ति ।

५१. यस्मा यो नागदमनकालो चिरं पतति पवत्तति, तस्मा सो चिरपतिकोति वुच्चति, तस्मा चिरपतिका पट्टाय अभिष्पसन्नाति योजना । इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “चिरकालतो पट्टाया”ति ।

५२. सब्बत्थाति सब्बेसु “जटामिस्स”न्ति आदिपदेसु । खारिकाजन्ति एत्थं कमण्डलुआदिका तापसपरिक्खारा खारीति वुच्चन्ति, खारिसङ्घातेन भारेन पूरितो काजो खारिकाजोति अत्थं एकदेसेन दस्सेन्तो आह “खारिभारो”ति ।

१३. बिम्बिसारसमागमकथा

५५. लट्टुसद्वो तरुणरुक्खवाचको “अम्बलट्टिकाय”न्ति आदीसु (दी० नि० १.२), इधापि तरुणतालरुक्खो लट्टु नामाति दस्सेन्तो आह “तालुयाने”ति । वटरुक्खेति निग्रोधरुक्खे । एत्थ “वट”इति इमिना वटरुक्खो बहुमूलता सुद्धुं पतिद्वातीति अत्थेन सुप्पतिद्वो नामाति दस्सेति । “रुक्खे”इति इमिना चेतियसद्वो चेतियरुक्खे वत्ततीति दस्सेति, देवालयज्ञ थूपज्ञ निवत्तेति । तस्माति वटरुक्खस्स । एतन्ति “सुप्पतिद्वे चेतिये”ति एतं नामं । लोकवोहारवसेन दससहस्रसङ्घाते सङ्ख्याविसेसे नीहरित्वा युज्जितब्बन्ति नियुतन्ति वचनथेन दससहस्रं नियुतं नामाति दस्सेन्तो आह “एकनियुतं दससहस्रानी”ति । “नहुत”न्तिपि पाठो, सो अयुत्तो नहुतसङ्घातेन सङ्ख्याविसेसेन मिस्सीभावेन पसङ्गत्ता । तेसन्ति द्वादसनियुतानं ब्राह्मणगहपतिकानं ।

“किससरीरत्ता”ति इमिना किसो को अत्ता एतेसन्ति किसकाति वचनत्थं दस्सेति । ककारो हेत्थ अत्तवाचको । “ओवादको”ति इमिना ओवदानोति एत्थ युपच्ययो कतुत्थोति दस्सेति । गाथाबन्धता अकारस्स दीघो । “अथ वा”ति आदिना किसको हुत्वा अज्जे ओवदानो किसकोवदानोति वचनत्थं दस्सेति । इदन्ति इदं अत्थजातं, अयमत्थो वा । त्वं पहासीति सम्बन्धो । तन्ति तुवं । इति वुत्तं होतीति योजना ।

कामित्थियोति एकारलोपवसेन सन्धीति आह “कामे इत्थियो चा”ति । उपचीसूति एत्थ कामखन्धकिलेस अभिसङ्घारसङ्घातेसु चतूर्सु उपधीसु खन्धुपथि अधिष्पेतोति आह “खन्धुपधीसू”ति ।

कोचरहीति एत्थ कोसद्वो “को ते बलं महाराजा”ति आदीसु (जा० २.२२.१८८०) विय क्वसद्वत्थोति आह “क्वचरही”ति । निपातोयेवेस ।

पदसद्वस्स चरणपदादयो निवत्तेतुं वुत्तं “निब्बानपद”न्ति । “सन्तसभावताया”ति आदिना सन्तो सभावो इमस्स पदस्साति सन्तं । नत्थि उपधयो एत्थाति अनुपधिकं । नत्थि किञ्चनमेत्थाति अकिञ्चनं । तीसु भवेसु न सञ्जतीति असत्तं । अज्जथा न भवतीति अनज्जथाभावि । अज्जेन केनचि न नेतब्बन्ति अनज्जनेय्यन्ति वचनत्थं दस्सेति । तेनाति “सन्त”न्ति आदिपदेन । मेति मम, मनोति सम्बन्धो । एत्थ देवमनुस्सलोके मे मनो रतो नामाति किं वक्खामि । इति इममत्थं दस्सेतीति योजना ।

५६. तज्ज्वाति सावकभावज्ञ ।

५७. अस्सासकाति एत्थ आपुब्बो सासधातु आपुब्ब सिसधातुना सदिसो, “मे”ति छट्टीयोगत्ता ण्वुपच्चयो च भावत्थोति आह “आसिसना”ति । “पत्थना”ति इमिना आपुब्बसिसधातुया अत्थं दस्सेति । अस्साति बिम्बिसारज्जो । तत्थाति रतनत्तये । निछ्यगमनमेवाति “सरण”इतिनिछ्येन जाननमेव गतो । अत्तसन्निय्यातनन्ति अत्तनो अत्तानं रतनत्तये सन्निय्यातनं । इमिना अत्तसन्निय्यातन, पणिपात, तप्परायन, सिस्सभावूपगमनसङ्घातेसु चतूर्सु सरणगमनेसु (दी० नि० अद्व० १.२५०; म० नि० अद्व० १.५६; खु० पा० अद्व० १.सरणगमनगमकविभावना) अत्तसन्निय्यातनसरणगमनं दीपेति । अयन्ति बिम्बिसारो राजा । तन्ति नियतसरणतं । पणिपातगमनज्ज्वाति एत्थ पणीति करो । यथा हि पादपदसद्वा दीघरस्सवसेन हुत्वा चरणं वदन्ति, एवं पणिपणिसद्वा करं वदन्ति । तस्मा वुत्तं “पणीति करो”ति । पतनं पातो, पणिनो पातो पणिपातो । अत्थतो अज्जलिपणमनन्ति वुत्तं होति । तस्स गमनज्ञ गच्छन्तोति अत्थो । इमिना पणिपातसरणगमनं दीपेति । चसद्वो “पाकट”न्ति एत्थापि योजेतब्बो । पाकटज्ञ करोन्तोति हि अत्थो ।

५८. सिङ्गीनिकखसवण्णोति एत्थ सिङ्गीसङ्घातो निकखो सिङ्गीनिकखो, तेन समानो वण्णो एतस्साति
सिङ्गीनिकखसवण्णोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “सिङ्गीसुवण्णनिक्खेन समानवण्णो”ति। तथ “सुवण्ण”इतिपदेन
निकखसदस्स सुवण्णत्थं दस्सेति, पञ्चसुवण्णादयो अत्थे निवर्त्तेति। “समान”इतिपदेन सवण्णोति एत्थ सकारो
समानसदस्सेव कारियोति दस्सेति। सब्बेसूति अखिलेसु चकखादिन्द्रियेसु। दन्तोति दमितो। इन्द्रियसंवरोति वुत्तं होति।
तमेवत्थं पाकटं करोन्तो आह “भगवतो ही”तिआदि।

५९. ओणीतो पत्ततो पाणि येनाति ओणीतपत्तपाणीति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “पत्ततो चा”तिआदि।
“अपनीतपाणि”न्ति इमिना ओणीतसद्वो अपनीतत्थो, पाणिसदेन च सम्बन्धितब्बोति दस्सेति। “सल्लक्खेत्वा”ति इमिना
“भगवन्त”न्ति इमं कम्मं “सल्लक्खेत्वा”ति पाठसेसेन योजेतब्बन्ति दस्सेति। एकमन्तन्ति एत्थ अन्तसद्वो समीपदेसत्थो,
कोटिदेसत्थो वा होति, उपयोगवचनञ्च भुम्मत्थे होतीति दस्सेन्तो आह “एकस्मिं पदेसे”ति। अत्थिकपयोगे करणस्स
सम्भवतो आह “बुद्धाभिवादनगमनेन वा धम्मस्सवनगमनेन वा”ति। अप्पाकिण्णन्ति एत्थ अप्पसद्वो पटिसेधत्थोति आह
“अनाकिण्ण”न्ति। “अब्बोकिण्ण”न्तिपि पाठो। अप्पनिग्धोसन्ति एत्थ “अप्पसद्व”न्तिपदेन वचनसदस्स गहितत्ता इमिना
पारिसेसनयेन नगरनिग्धोससद्वयेव गहेतब्बोति आह “नगरनिग्धोससदेन अप्पनिग्धोस”न्ति। तीसु पाठेसु पठमेन पाठेन
जनस्स वातो जनवातो, तेन विरहितं विजनवातन्ति विकप्पं दस्सेति। दुतियेन जनस्स वादो जनवादो, तेन विरहितं
विजनवादन्ति विकप्पं दस्सेति। ततियेन जनस्स पातो सञ्चरणं जनपातो, तेन विरहितं विजनपातन्ति विकप्पं दस्सेति।
रहस्सं करीयति एत्थाति राहस्सेय्यकं। मनुस्सानं राहस्सेय्यकं मनुस्सराहस्सेय्यकन्ति वचनत्थं दस्सेति
“मनुस्सान”न्तिआदिना।

१४. सारिपुत्तमोग्गल्लान पब्बज्जाकथा

६०. “तेति सारिपुत्तमोग्गल्लाना। अगमंसु किराति योजना। तत्राति गिरगगसमज्जे। अथाति परिवितक्कनानन्तरं।
तस्साति सञ्चयस्स। पारन्ति परतीरं। एत्थाति तुम्हाकं वादे। इदन्ति अयं वादो एत्तकोयेवाति अत्थो। योति यो कोचि।
त्वञ्च अहञ्च अम्हे, तेसु। नामतुम्हसङ्घातेसु हि तीसु सदेसु एकसेसेन कतब्बेसु पच्छिमस्सेव एकसेसो कातब्बो। तेनाति
कतिककरणहेतुना।

संखेपेन वुत्तं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “इदं ही”तिआदि। अत्थीकेहीति अमतेन अत्थिकेहि। उपञ्जातं मग्गन्ति
अमतस्स मग्गो उपगन्त्वा जातो। जातो चेव उपगतो चाति सह उपसग्गेन पदं परिवत्तित्वा अत्थं कथेन्तो उपसग्गत्थो च
धातुत्थो च विसुंयेव होतीति जापेति। अत्थिकेहि अम्हेहि उपञ्जातं निब्बानं मग्गं मग्गन्तो अनुबन्धेय्यन्ति वा दस्सेन्तो आह
“अथ वा”तिआदि। मग्गफलपच्यवेक्खणजाणेहि उपगन्त्वा जातब्बन्ति उपञ्जातं निब्बानं। मग्गधाथुया अन्वेसनत्थं
दस्सेन्तो आह “परियेसन्तो”ति।

सारिपुत्तोपि पञ्चं पुच्छीति सम्बन्धो। कमण्डलुतोति कुण्डिकतो। अत्तनो च परेसञ्च अकथनेन अन्तरे विवरं
पटिसन्दहतीति पटिसन्धारो, तं। एत्थाति “न त्याहं सककोमी”तिपदे। अधिष्पायो एवं वेदितब्बोति योजना। एत्तकन्ति
एत्तकं पञ्चं। इमस्साति परिब्बाजकस्स। अविसयभावन्ति अत्तनो अविसयभावं।

हेतुं पटिच्च भवन्तीति हेतुप्पभवाति वचनत्थेन पञ्चक्खन्धा हेतुप्पभवा नामाति दस्सेन्तो आह “हेतुप्पभवा नाम
पञ्चक्खन्धा”ति। तेनाति “ये धम्मा हेतुप्पभवा”ति पदेन। अस्साति सारिपुत्तपरिब्बाजकस्स। “तेसं हेतु नाम

समुदयसच्चं न्ति इमिना हिनोति एतस्मा फलन्ति हेतूति वचनत्थेन समुदयसच्चं हेतु नामाति दस्सेति । तज्ज्ञाति समुदयसच्चञ्च । तेसन्ति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “उभिन्नम्पि सच्चान्” न्ति । अपवत्तिवसेन निरुज्ज्ञति एत्थाति निरोधो । तज्ज्ञाति निरोधञ्च । तेनाति “तेसञ्च यो निरोधो” तिपदेन । अस्साति सारिपुत्तपरिब्बाजकस्स । एत्थाति इमिसं गाथायं, चतूर्सु सच्चेसु वा । नयतोति नानन्तरिकनयतो, अविनाभावनयतो वा, नेत्रिदेसनाहारनयतो वा । तमेवत्थं पाकटं करोन्तो आह “निरोधे ही” तिआदि । एकदेससरूपेकसेसनयेन वा मगगसच्चं गहेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “अथ वा” तिआदि । निरोधो च निरोधूपायो च निरोधोति एकदेससरूपेकसेसो कातब्बो । तेसञ्चाति एत्थ अवुत्तसम्पिण्डनत्थेन चसद्वेन मगगसच्चं गहेतब्बन्तिपि वदन्ति । अयं नयो अद्वकथायं न वुत्तो । तमेवत्थन्ति चतुर्सच्चसङ्घातं तमेवत्थं । पटिपादेन्तोति निगमेन्तो ।

“सचेपी” ति इमिना यदीति पदस्सत्थं वण्णेति । “एत्तकमेवा” ति इमिना तावदेवाति पदस्सत्थं वण्णेति । “इतो उत्तरि नत्थी” ति इमिना एवकारस्स फलं दस्सेति । इतोति सोतापत्तिफलतो । “इदं... पै०... पत्तब्ब” न्ति इमिना “एत्तकमेवा” ति पदस्स अत्थसरूपं दस्सेति । “एसो एव धम्मो” ति इमिना “एसेव धम्मो” तिपदस्स अत्थं वण्णेति । पच्चब्बत्थाति पतिअवपुब्बो इधातु पटिविद्वत्थोति आह “पटिविद्वत्था” ति । तुम्हेहीति अस्सजित्थेरं सन्धायाह । इमिना “पच्चब्बत्था” ति एत्थ हिय्यत्तनीपरस्सपदमज्ञिमपुरिसबहुवचनत्थविभत्ति दीपेति । कप्पनहुतेहीति कप्पानं नहुतेहि, कोटिपकोटिसतसहस्सानं सतोहि नहुतेहीति अत्थो । अब्भतीतन्ति अभिअतीतं । अम्हेहि अदिद्वमेव हुत्वा अतिककमापितन्ति अत्थो ।

६२. आरम्मणभूतस्स निब्बानस्स गम्भीरत्ता आरम्मणिकभूतं जाणम्पि गम्भीरमेवाधिष्ठेतन्ति आह “गम्भीरस्स च जाणस्सा” ति । यथा हि सण्हवत्थस्स सिब्बनत्थाय सण्हसूचि अधिष्ठेताति । उपधीनं सम्मा खयद्वेन निब्बानं उपधिसङ्घयं नामाति आह “उपधिसङ्घयेति निब्बाने” ति । तदारम्मणायाति तंनिब्बानारम्मणाय । विमुत्तियाति फलविमुत्तिया । सावकपारमीजाणेति अगगसावकपारमीजाणे । तेसूति सारिपुत्तमोगल्लानेसु । अद्वमासेन अरहत्ते पतिद्वितोति सम्बन्धो ।

अतीतेति कप्पसतसहस्साधिके असङ्गत्येव्यमत्थके । तस्साति बुद्धस्स सन्तिके अगगसावकभावं पत्थेसीति योजना । अस्समेति मुनीनं ठाने । तज्जि आ कोधं, आ भुसो वा रागादयो समेन्ति एत्थाति अस्समोति वुच्चति, तस्मिं । पत्थयित्वा च पेसेसीति सम्बन्धो । तत्थाति नीलुप्पलमण्डपे । तेसूति तापससेद्वीसु ।

६३. येसन्ति कुलानं । “विधवभावाया” ति इमिना विधवाय भावो वेधब्बन्ति वचनत्थं दस्सेति । विधवाति च पतिसुज्जा । सा हि धवेन विगताति “विधवा” ति च, विगतो धवो इमिस्साति “विधवा” ति च वुच्चति । उभयेनापीति पुत्तपब्बज्जपतिपब्बज्जसङ्घातेन दुविधेनपि ।

सञ्चयानीति एत्थ निस्सयूपचारेन निस्सये निस्सितूपचारो होतीति आह “सञ्चयस्स अन्तेवासिकानी” ति । अथ वा णपच्चयो तस्सेदमत्थे होतीति आह “सञ्चयस्स अन्तेवासिकानी” ति । “मगधान” न्ति बहुवचनवसेन वुत्तत्ता जनपदस्स नामन्ति आह “मगधानं जनपदस्सा” ति । गिरिब्बजन्ति एत्थ वजो वियाति वजो, गिरि । वजसदिसो गिरि एत्थाति गिरिब्बजं पदहेद्वपरियवसेन, नगरं । “महावीरियवन्तो” ति इमिना महन्तो वीरो एतेसं तथागतानन्ति महावीराति वचनत्थं दस्सेति । धम्मेन नयमानानं का उसूया विजानतन्ति एत्थ कच्चायननयेन (कच्चायने २७७ सुत्ते) उसूयपयोगे सम्पदानं होतीति आसङ्गा भवेय्याति आह “भुम्मत्थे सामिवचनं, उपयोगत्थे वा” ति । विजानन्तानन्ति विजानन्तेसु तथागतेसु, विजानन्ते वा ।

१५. उपज्ञायवत्तकथा

६४. अनुपज्ञायकाति एत्थ वज्जावज्जं उपगन्त्वा झायतीति उपज्ञायायो, सो नत्यि एतेसन्ति अनुपज्ञायकाति अत्थं दस्सेन्तो आह “वज्जावज्जं”न्ति आदि। “पिण्डाय चरणकपत्तं”न्ति इमिना पिण्डाय उद्दिस्स, उद्दहित्वा वा तिद्वति अनेनाति उत्तिद्वृ, सोयेव पत्तो उत्तिद्वपत्तोति अत्थं दस्सेति। “उत्तिद्वे न पमज्जेय्या”न्ति आदीसु (ध० प० १६८) पन पिण्डाय चरणं “उत्तिद्वृ”न्ति वुच्चति। तस्मा तत्थ पिण्डाय उद्दिस्स, उद्दहित्वा वा तिद्वनं उत्तिद्वन्ति वचनत्थो कातब्बो। “पिण्डाय चरणपत्तं”न्ति इदं वचनं “तस्मिंह मनुस्सा उच्छिद्वसञ्जिनो”तिपदं लङ्घित्वा “तस्मा उत्तिद्वपत्तन्ति वुत्”न्तिपदेन योजेतब्बं, तस्मा पिण्डाय चरणकपत्तता उत्तिद्वपत्तन्ति वुत्तन्ति वुत्तं होति। तस्मिं मनुस्सा किंसञ्जिनोति आह “तस्मिंह मनुस्सा उच्छिद्वसञ्जिनो”ति। तस्मिंह तस्मिं एव उत्तिद्वपत्ते पब्बजितानं परिभोगभावेन मनुस्सोहि अवसज्जितब्बत्ता, अवछडेतब्बत्ता वा मनुस्सा उच्छिद्वसञ्जिनो होन्तीति योजना। पब्बजितानं पिण्डाय चरणकपत्तता उत्तिद्वपत्तन्ति वुत्तं, मनुस्सानं पन अवसज्जितपत्तता उच्छिद्वपत्तन्ति वुत्तन्ति अधिष्पायो। उत्तिद्वृ पत्तन्तिपदं वाक्यमेव, न समासोतिपि दस्सेन्तो आह “अथ वा”न्ति आदि। “उद्दहित्वा”न्ति इमिना उत्तिद्वाति एत्थ त्वालोपोति दस्सेति। “गहेतु”न्ति इमिना पाठसेसं दस्सेति। गेहसितपेमवसेनाति गेहे निस्सितपेमवसेन, मेत्तापुब्बङ्गमपेमवसेनाति अत्थो। सगारवा हुत्वा सप्पतिस्सा हुत्वा विहरन्ताति अत्थं दस्सेन्तो आह “उपद्वपेत्वा”ति। “सभागजीविका”ति इमिना सभागवुत्तिकाति एत्थ वुत्तिसद्वो जीविकत्थोयेव, न विवरणाद्यत्थोति दस्सेति। उपज्ञायभावं सम्पटिच्छति एतेहीति उपज्ञायभावसम्पटिच्छनानि, तानियेव वेवचनानि उपज्ञायभावसम्पटिच्छनवेवचनानि। तिक्खन्तुन्ति उक्कट्टवसेन वुत्तं, सकिम्पि वट्टतियेव। पदस्स वसेन विज्ञापेतीति सम्बन्धो। हीति सच्चं। एत्थाति उपज्ञायगहणद्वाने। यदिदं वाचाय वा सावनं, यदिदं कायेन वा अत्थविज्ञापनं अत्थि, इदमेव सावनअत्थविज्ञापनमेव उपज्ञायगहणन्ति योजना। साधूति सम्पटिच्छनन्ति उपज्ञायेन पञ्चसु पदेसु यस्मिं किस्मिंचि वुत्ते सद्विविहारिकस्स “साधू”ति सम्पटिच्छनं। तन्ति केसञ्चिव वचनं। हीति सच्चं, यस्मा वा। एत्थाति उपज्ञायगहणे। “न सम्पटिच्छनं अङ्ग”न्ति इमिना आयाचनदानानियेव अङ्गानि नामाति दस्सेति। सद्विविहारिकेनापि जातुन्ति सम्बन्धो। इमिना पदेनाति “साधू”ति इमिना पदेन।

तत्रायं सम्मावत्तनाति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “यं वुत्तं सम्मा वत्तितब्ब”न्ति। इमिना किरियाविसयभावमेव दीपेति, न दब्बविसयभावं। अयन्ति वुच्चमाना। अस्साति सद्विविहारिकस्स। **धोतपादपरिहरणत्थायाति** धोतस्स पादस्स पंसुमक्खनादीनं परिहरणत्थाय। ताति उपाहनायो। **कालस्सेवाति** पच्चूसकालतोयेव, निस्सक्कत्थे चेतं सामिवचनं। ततोति तेहि तीहि दन्तकट्टेहि, विभत्तअपादानमेतं। तेसु वा तीसु दन्तकट्टेसु। यन्ति यं दन्तकट्टं। अथाति तस्मिं गहणे।

ततोति सीतुण्होदकेहि, सीतुण्होदकेसु वा। **वळज्जेतीति** परिभुज्जति। उदकन्ति मुखधोवनोदकं। “वच्चकुटितो”ति इमिना पस्सावकुटीपि गहेतब्बा। एवन्ति सम्मज्जियमाने। **असुञ्जन्ति** जनसद्वतो अतुच्छं। आसनन्ति थेरस्स आसनं। **तस्मिन्ति** आसने। निसिन्नस्स थेरस्स वत्तं कातब्बन्ति सम्बन्धो। उक्लापो अस्मिं देसे अत्थीति उक्लापोति अत्थं दस्सेन्तो आह “केनचि कचवरेन संकिण्णो”ति। एत्थ च सङ्कारो उच्छिद्वृ कलापो समूहो उक्लापोति वचनत्थेन उक्लापोति वुच्चति। कचीयति बन्धीयति अस्मिं देसेति कचो, सो वरीयति इच्छीयति अनेनाति कचवरोति वचनत्थेन कचवरोति वुच्चति। **हत्थेनपीति** एत्थ पिसद्वो पिलोतिकेनपीतिआदिं सङ्गणहाति।

एकतो कत्वाति एकतो समानपटलं कत्वा। कस्मा सङ्घाटीति आह “सब्बं ही”ति आदि। “सङ्घटितता”ति इमिना

संहरितब्बाति सङ्घाटीति वचनत्थं दस्सेति । निवत्तित्वा ओलोकेन्तं उपज्ञायां संपापुणातीति योजना । एकेन वा पदवीतिहरेनाति सम्बन्धो । पत्तोयेव उण्हभारिकेसु परियापन्नोति पत्तपरियापन्नो, पत्ते परियापन्नो यागुआदिको पत्तपरियापन्नोतिपि युज्जतियेव । भिक्खाचारेति भिक्खाचारद्वाने । यागुया वा लद्धायाति सम्बन्धो । तस्साति उपज्ञायस्स । सो पत्तोति उण्हादीसु परियापन्नो सो पत्तो । अञ्जत्र वाति आरामादीसु वा । तस्साति उपज्ञायस्स । वचने अनिद्वित्तेति सम्बन्धो । इतो पट्टायाति “न उपज्ञायस्स भणमानस्सा”ति एथ वुत्तनकारतो पट्टाय । इमिना हेट्टा वुत्तेसु “नातिदूरे गन्तब्ब”न्ति आदीसु नकारपटिसिद्धेसु आपत्ति नत्थीति दस्सेति । यत्थ कत्थचीति “न च उण्हे चीवरं निदहितब्ब”न्ति आदीसु येसु केसुचि । अयन्ति दुक्कटापत्ति । हीति सच्चं । आपत्तिसामन्ताति एथ आपत्तिया सामन्ता आपत्तिसामन्ताति अत्थं दस्सेन्तो आह “आपत्तिया आसन्न”न्ति । “आसन्न”न्ति इमिना सामन्तासदस्स आसन्नवेवचनतज्ज्य उपयोगात्ये निस्सक्कवचनतज्ज्य दस्सेति । ईदिसं वचनं भन्ते वत्तुं वट्टति नामाति योजना ।

गामतो पठमतरन्ति गामतो उपज्ञायस्स पठमतरं । तेनेवाति उपज्ञायेनेव । निवत्तन्तेन सद्भिविहारिकेनाति सम्बन्धो । “तिन्त”न्ति वत्वा तमेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं “सेदगहित”न्ति । इमिना सेदेन सीदतीति सिन्नन्ति अत्थं दस्सेति । “अतिरेकं कत्वा”ति इमिना उस्सारेत्वातिपदस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति, उद्धं उद्धं सारेत्वाति वुत्तं होति । पच्छिमवाक्यस्स पुब्बवाक्यकारणभावं दस्सेतुं वुत्तं “किं कारणा”ति । मज्जे भङ्गस्स दोसं आविकरोन्तो आह “समं कत्वा”ति आदि । ततोति समं कत्वा संहरणतो, निच्चं भिज्मानन्ति सम्बन्धो । मज्जे भङ्गतो वा, दुब्बलन्ति सम्बन्धो । एतन्ति “चतुरङ्गुलं कण्णं उस्सारेत्वा”ति एतं वचनं । यथाति येनाकारेन संहरियमानेति सम्बन्धो । चीवरभोगस्स ओरो अन्तो ओभोगोति अत्थं दस्सेन्तो आह “कायबन्धन”न्ति आदि ।

योति उपज्ञायो । “गामेयेवा”ति वत्वा तमेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं “अन्तरघरे वा पटिक्कमने वा”ति । पटिक्कमने वाति भोजनसालायं वा । तस्साति उपज्ञायस्स । लद्धा भिक्खा येनाति लद्धभिक्खो, तस्स वा । पिण्डपातो होतीति योजना । तस्साति उपज्ञायस्स । पिण्डपातो न होतीति सम्बन्धो । अन्तना लद्धोपीति पिसद्वो उपज्ञायेन लद्धोपीति अत्थं सम्पिण्डेति । आहरियतूति एथ तुविभत्ति पुच्छायं होति, आहरियतु किन्ति अत्थो । कालोति भोजनकालो । भुज्जित्थाति भुत्तो, तस्मिं सतीति सम्बन्धो । उपकट्टोति मज्जान्हिकस्स आसन्नो ।

अनन्तरहितायाति एथ अन्तरधायतीति अन्तरहितो, तट्टिकचम्मखण्डादि, नत्थि अन्तरहितो एतस्मिं पत्तभूमीनमन्तरेति अनन्तरहितोति अत्थं दस्सेन्तो आह “अनत्थताया”ति । काळवण्णकता वा सुधाबद्धा वा निरजमत्तिका होतीति योजना । तन्ति पत्तं । धोतवालिकायपीति सुद्धवालिकायपि । तत्थाति पंसुरजसक्खरादीसु । पुन तत्थाति पण्णाधारकेसु । इदं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । अभिमुखेनाति अन्तनो अभिमुखेन । सणिकन्ति सिन्नं । अन्ते पनाति चीवरस्स कोटियं पन । निक्खिपन्तस्स सद्भिविहारिकस्स चीवरस्स भोगोति योजना ।

चुणं सन्नेतब्बन्ति एथ चुण्णसमोधानेन नेतब्बन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “पिण्ड कातब्बा”ति । “एकस्मिं निद्धूमे ठाने”ति इमिना एकमन्तन्ति एथ एकस्मिं अन्ते ठानेति अत्थं दस्सेति । जन्ताघरेति अगिसालायं । सा हि जलति दिब्बति अगि एत्थाति जन्ता, जनेति सरीरसेदमेत्थाति वा जन्ता, सा एव घरं जन्ताघरन्ति वुच्चति, तस्मिं । परिपूजावसेन करीयतीति परिकम्मन्ति अत्थेन अङ्गारदानादिकं परिकम्मं नामाति दस्सेन्तो आह “परिकम्मं नामा”ति आदि ।

“न केनचि गेलञ्जेना”ति आदिना उस्सहनस्स कारणं दस्सेति । हीति सच्चं । अगिलानेन सद्भिवस्सेन सद्भिविहारिकेनापि कातब्बन्ति योजना । अनादरेनाति वत्तकरणस्स अनादरेन । नकारपटिसंयुत्तेसूति पटिसेधवाचकेन

नकारेन पटिसंयुतेसु । पदेसूति “न उपज्ञायस्स भणमानस्स अन्तरन्तरा कथा ओपातेतब्बा” तिआदीसु वाक्येसु । भूमियन्ति उपलक्खणवसेन वुत्तं भित्तियम्पि अपटिघंसितब्बत्ता । “पिठसङ्गाटञ्चा” तिइमिना कवाटपीळन्ति एत्थ पीठसद्देन पिठसङ्गाटं वुच्चति उत्तरपदलोपवसेन वा एकदेसवोहारवसेन वाति दस्सेति । “अच्छुपन्तेना” तिइमिना अप्पटिघंसन्तेनाति एत्थ घंसधातुया अत्थं दस्सेति । सम्मा तायति अत्तानञ्च परञ्च अनेनाति सन्तानं, तमेव सन्तानकन्ति अत्थेन कीटकुलावकमक्कटकसुत्तादि सन्तानकं नामाति दस्सेन्तो आह “सन्तानक” न्तिआदि । उल्लोकतोति वितानतो । तज्हि उद्धं लुचीयते बन्धीयतेति उल्लोकन्ति वुच्चति, चकारस्स ककारमकत्वा “उल्लोच” न्तिपि वुच्चति । तोसद्देन आकारस्स स्मावचनस्स कारियभावं दस्सेति । अपहरितब्बन्ति अपनेतब्बं । “अवहरितब्ब” न्तिपि पाठो, हेट्टा हरितब्बं पातेतब्बन्ति अत्थो ।

आलोकसन्धिभागाति एत्थ भागसद्दस्स द्वन्दतो परत्ता पुब्बपदेसुपि पच्चेकं योजेतब्बोति आह “आलोकसन्धिभागा च कण्णभागा चा” तिइ । तस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “अन्तरबाहिरा” तिआदि । “वातपानकवाटकानी” तिइमिना आलोकसन्धिसद्दस्स वातपानकवाटकपरियायभावं दस्सेति । “कोणा” तिइमिना कण्णसद्दस्स कोणवेवचनभावं दस्सेति ।

“यथा पठम” न्तिआदिना पठमपञ्जतमेव पञ्जपेतब्बं, न अञ्जथाति दस्सेति । इदं पतिरूपं पठमपञ्जतं सन्धाय वुत्तं । पठमपञ्जते अपतिरूपे अञ्जथापि पञ्जपेतब्बं । एतदत्थमेवाति यथापञ्जतं पञ्जपेतब्बस्स अत्थाय एव । सचे पञ्जतं अहोसि, एवं सतीति योजना । इदन्ति भित्तिं मोचेत्वा पञ्जापनं । कटेसु किळज्जेसु सारत्ता उत्तमता कटसारकोति वुच्चति । निवत्तेत्वाति संहरित्वा । पुरत्थिमाति एत्थ यकारलोपेन निहेसोति आह “पुरत्थिमाया” तिइ ।

वृपकासेतब्बोति एत्थ कसधातु गत्यत्थोति आह “अञ्जत्थ नेतब्बो” तिइ । उपज्ञायं गहेत्वा अञ्जत्थ गन्तब्बोति अत्थो । अञ्जत्थाति अञ्जं ठानं । विवेचेतब्बन्ति एत्थ दिट्टिगततो उपज्ञायं विवेचेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “विस्सज्जापेतब्ब” न्तिइ । “अञ्जो वत्तब्बो” तिइ वत्वा तस्स आकारं दस्सेति “थेर” न्तिआदिना । सो सो भिक्खु याचितब्बोति सम्बन्धो । अञ्जेन दापेतब्बोति अत्तना अञ्जेन भिक्खुना उपज्ञायस्स परिवासो दापेतब्बोति अत्थो । किन्ति नु खोति केन एव उपायेन ददेय्य नुखोति अत्थो । इतिसद्दो हि अवधारणत्थो । अटुकथायपि इममेव नयं दस्सेति “केन नु खो उपायेना” तिइमिना । सब्बत्थाति सब्बेसु “किन्ति नु खो पटिकस्सेया” तिआदिवाक्येसु । सत्तसु कम्मेसु तिविधस्स उक्खेपनीयकमस्स गरुकत्ता वुत्तं “उक्खेपनीयं अकत्वा” तिइ । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “तेन ही” तिआदि ।

तेन सद्धिविहारिकेन याचितब्बाति सम्बन्धो । सचे करोन्तियेवाति भिक्खू सचे कम्मं करोन्तियेव । पुन सचे करोन्तियेवाति भिक्खू सचे उक्खेपनीयकम्मं करोन्तियेव । अथाति तस्मिं कम्मे कते । इतीति एवं याचनेन । नन्ति तं उपज्ञायं ।

सम्परिवत्तकन्ति एत्थ “पिण्डुक्खेपक” न्तिआदीसु (पाचि० ६२०) विय सम्परिवत्तकन्तिपदं किरियाविसेसनं, कपच्चयो च विच्छत्थोति आह “सम्परिवत्तेत्वा सम्परिवत्तेत्वा” तिइ । यदीति याव । यदिसद्दो हि यावपरियायो, तेन वुत्तं “न ताव पक्कमितब्ब” न्तिइ । याव अप्पमत्तकम्पि रजनं गलति, न ताव पक्कमितब्बन्ति योजना । विसभागपुग्गलेनाति विसभागेन पुग्गलेन करणभूतेन । न उपज्ञायं अनापुच्छा गामो पविसितब्बोति एत्थ न अञ्जेनेव करणीयेन पविसितब्बो । पिण्डाय पन पविसितब्बोति आसङ्गा भवेय्याति आह “पिण्डाय वा” तिआदि । “अनापुच्छित्वा” तिइमिना अनापुच्छाति एत्थ आकारो त्वापच्चयस्स कारियोति दस्सेति । भिक्खाचारन्ति भिक्खाय चरणद्वानं, उपज्ञायेन गन्तब्बन्ति योजना । परिवेणन्ति उपज्ञायस्स परिवेणं । पस्सतीति उपज्ञायं पस्सति ।

दस्सनत्थाय वाति असुभदस्सनत्थाय वा । इमिनापि वासत्थाय एव न गन्तब्बन्ति आसङ्गं निवर्तेति । कम्मन्ति पक्कमनस्स कारणं कम्मं । अननुजाननं सन्धाय वुत्तं “यावततिय”न्ति । तन्ति उपज्ञायं । अस्साति सद्भिविहारिकस्स । “न सम्पज्जती”ति इमिना सचे सम्पज्जति, न पक्कमितब्बाति दस्सेति । केवलन्ति विना उद्देसादिसम्पज्जनेहि । एवरूपे उपज्ञाये निवारेन्तेपीति योजना । “गेलञ्जतो”ति इमिना वुट्टानसद्वस्स अवधिअपेक्खतं दस्सेति । अस्साति उपज्ञायस्स । अञ्जोति अत्तना अञ्जो । तस्साति अञ्जस्स भिक्खुस्स ।

१६. सद्भिविहारिकवत्तकथा

६७. सम्मावत्तनायं विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना । उद्देसादीहीति आदिसद्वेन परिपुच्छादयो सङ्गण्हाति । सङ्गहसद्वस्स सङ्घेपगहणेसुपि वुत्तितो “अनुग्रहो”ति वुत्तं । अथ वा सम्मुखा सङ्गहो च परम्मुखा अनुग्रहो च कातब्बो । आमिसेन वा सङ्गहो, धम्मेन वा अनुग्रहो । दिद्धिमिकत्थाय वा सङ्गहो, सम्परायिकत्थाय वा अनुग्रहो । लोकियत्थाय वा सङ्गहो, लोकुत्तरत्थाय वा अनुग्रहो कातब्बो । तत्थाति यं वुत्तं “उद्देसेन परिपुच्छाय ओवादेन अनुसासनीया”ति । तत्थ उद्दिसनं उद्देसोति वचनत्थेन पाठ्वाचना उद्देसो नामाति दस्सेन्तो आह “उद्देसोति पाठ्वाचना”ति । “पाठ्या अत्थवण्णना”ति इमिना पुनप्पुनं, समन्ततो वा पाठ्या अत्थस्स पुच्छनं परिपुच्छाति अत्थं दस्सेति । वत्थुस्मिन्ति चारित्तवारित्तवत्थुस्मिं । इदन्ति चारित्तं । पुन इदन्ति वारित्तं । “वचन”न्ति इमिना ओवदनं ओवादोति वचनत्थं दस्सेति । ओतिण्णे वत्थुस्मिं “इदं करोहि, इदं मा करित्था”ति वचनं अनुसासनी नामाति योजना । “पुनप्पुनं वचन”न्ति इमिना अनुसासनीति एत्थ अनुसद्वस्स नउपच्छिन्नत्थं दस्सेति । “सचे उपज्ञायस्स पत्तो होती”ति सामञ्जतो वुत्तेपि न पक्तिपत्तो होती, अथ खो अतिरित्तपत्तो होतीति आह “अतिरेकपत्तो”ति । सब्बत्थाति सब्बेसु “सचे उपज्ञायस्स चीवरं होती”ति आदीसु पदेसु । अञ्जोपीति पत्तचीवरेहि अञ्जोपि । समणपरिक्खारोति छतुपाहनादि समणपरिक्खारो । इधाति सद्भिविहारिकवत्ते । नयेनाति जायेन । उप्ज्जमानउपायपरियेसनन्ति उप्ज्जमानस्स, उप्ज्जमानत्थाय वा उपायस्स परियेसनं । इतोति “किन्ति नु खो सद्भिविहारिकस्स परिक्खारो उपज्जियेथा”ति पाठ्तो । चीवरं रजन्तेनाति एत्थ रजन्तेन उपज्ञायेनाति अत्थो न दद्वब्बो, सद्भिविहारिकेनाति अत्थो एवाति दस्सेन्तो आह “उपज्ञायतो उपायं सुत्वा रजन्तेना”ति । उपज्ञायतो उपायन्ति उपज्ञायतो लद्वं उपायं ।

नसम्मावत्तनादिकथा

६८. उपज्ञायवत्तन्ति उपज्ञायम्हि वत्तितब्बं वत्तं । सोति सद्भिविहारिको । दुक्कटं आपज्जतीति अस्स, सो वा दुक्कटं आपज्जतीति योजना । पणामेतब्बोति एत्थ पपुब्ब नमुधातु अत्थपकरणादिवसेन इध अपसादनत्थोति आह “अपसादेतब्बो”ति । अधिमत्तन्ति अधिकप्पमाणं । गेहसितपेमन्ति मेत्तासिनेहं । वुत्तपटिपक्खनयेनाति कण्हपक्खे वुत्तेन पटिपक्खेन नयेन । अलं पणामेतुन्ति एत्थ अलंसद्वस्स अरहत्थपटिपक्खतेसु द्वीसु अत्थेसु अरहत्थोति आह “युतो पणामेतु”न्ति ।

सातिसारो होतीति एत्थ पक्तिभावं अतिक्कमित्वा सरणं पवत्तनं अतिसारो, दोसो । संविज्जति सो एतस्साति सातिसारोति दस्सेन्तो आह “सदोसो होती”ति । तस्सत्थं दस्सेतुं वुत्तं “आपत्ति आपज्जती”ति । आपत्तिन्ति दुक्कटापत्ति । तन्ति वत्तं ।

तेसन्ति सद्भिविहारिकानं । वत्तन्ति बहुकानं सद्भिविहारिकानं वत्तं । सादियनं वा...पे०... बालो होतीति एत्थ

बालस्स कारणं दस्सेतुं वुत्तं ‘सादियनं वा असादियनं वा न जानाती’ति । सादियनस्स वा असादियनस्स वा अजाननत्ता बालो होतीति वुत्तं होति । अजाननस्स कारणं दस्सेतुं वुत्तं ‘बालो होती’ति । बालत्ता सादियनं वा न जानातीति वुत्तं होति । तेसूति बहुकेसु सद्धिविहारिकेसु । तस्साति वत्तसम्पन्नभिक्खुस्स । तेसन्ति इतरेसं सद्धिविहारिकानं ।

राधब्राह्मणवत्थुकथा

६९. किञ्चापि आयस्मा सारिपुत्तो जानातीति योजना । इमिना ‘किं नु खो अजानन्तो पुच्छी’ति आसङ्गं निवारेति । भगवा अनुञ्जातुकामो होतीति सम्बन्धो । पनसद्वो गरहत्थो, तथा जानन्तोपीति अत्थो । लहुकन्ति हेतुअन्तोगधविसेसनं । लहुकत्ता पटिक्खिपित्वाति वुत्तं होति । अस्साति भगवतो, अञ्जासयन्ति सम्बन्धो । “अञ्जासयं विदित्वा”तिवचनस्स युर्तिं दस्सेन्तो आह ‘बुद्धानं ही’ति आदि । हीति सच्चं । अयञ्चाति सारिपुत्तत्थेरो च । अगगोति कोटिउककंसो । सेष्टोति पवरो उत्तमो ।

“ब्यत्तेन भिक्खुना पटिबलेना”ति एत्थ ब्यत्तपटिबलानं विसेसं दस्सेतुं वुत्तं ‘ब्यत्तो नामा’ति आदि । तथ्य यस्स साटुकथं विनयपिटकवाचुगतं पवत्तति, अयं ब्यत्तो नामाति योजना । तस्मिन्ति विनयपिटकं वाचुगतभिक्खुम्हि । यस्साति भिक्खुनो । सुगगहितन्ति साटुकथाय सुडु गहितं । अयम्पीति पिसद्वो पुरिमभिक्खुं अपेक्खति । इमस्मिं अत्थेति इमस्मिं वत्थुम्हि, इमस्मिं विसयेति अत्थो । ब्यतिरेकान्वयवसेन पटिबलं दस्सेन्तो आह ‘यो पना’ति आदि । यो पन न सक्कोतीति सम्बन्धो । कस्माति आह ‘काससोससेम्हादिना वा’ति आदि । तथ्य कासो च सोसो च सेम्हो च, ते आदयो यस्स गेलञ्जस्साति काससोससेम्हादि, आदिसद्वेन एळमूगादयो सङ्घणहाति । ओट्टो च दन्तो च जिक्हा च, ता आदयो येसं तालुआदीनन्ति ओट्टुदन्तजिक्हादयो, तेसं । पदब्यञ्जनेहीति पदअक्खरेहि । ब्यञ्जनसद्वो हेत्थ अक्खरवाचको । हापेतीति गलत्ता हापेति । अञ्जथा वा वत्तब्बन्ति अञ्जेन सिथिलादिना आकारेन वा वत्तब्बं । अञ्जथा वदतीति अञ्जेन धनितादिआकारेन वदति । तब्बिपरीतोति तस्स अपटिबलस्स विपरीतो भिक्खूति सम्बन्धो । ततोति जानापेतब्बतो । यन्ति यं आकारं धातुकम्ममेतं, सङ्घोति कारितकम्ममेतं । इथ कारितकम्मं कितो वदति ।

७१. उपसम्पन्नसमनन्तराति एत्थ उपसम्पन्नस्स समनन्तराति अत्थं निवारेन्तो आह ‘उपसम्पन्नो हुत्वाव समनन्तरा’ति । एवसद्वेन चिरकालं निवत्तेति । उल्लुम्पतूति एत्थ उपुब्बलुपधातुया उपसगगवसेन वा अत्थातिसयवसेन वा धातूनमनेकत्थत्ता इथ उपुब्बधरधातुया अत्थे वत्ततीति दस्सेन्तो आह ‘उब्बरतू’ति । उद्वापेत्वा, उक्खिपित्वा वा धरतूति अत्थो । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “अकुसला”ति आदि । तथ्य “अकुसला वुद्वापेत्वा”ति इमिना सहावधिना उत्यूपसगगस्स अत्थं दस्सेति । “कुसले पतिद्वापेतू”ति इमिना सहाधारेन धरधातुस्स अत्थं दस्सेति । उत्यूपसगगस्स उक्खिपनत्थं दस्सेन्तो आह “सामणेरभावा वा उद्भरित्वा”ति । “पटिच्चा”ति इमिना उपादायाति एत्थ समीपे आदियित्वाति सद्वत्थमगहेत्वा सङ्केतत्थवसेन पाकटत्ता तस्स सङ्केतत्थं दस्सेति, अधिष्पायत्थं दस्सेतीति अत्थो ।

७३. अधिद्विताति एत्थ अधि निच्चवसेन ठाति पवत्ततीति अधिद्विताति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “निच्चप्पवत्तिनी”ति । कस्मा चत्तारो पच्चया निस्सायाति वुत्ताति आह “यस्मा”ति आदि । “चत्तारो”ति आदिना चत्तारो पच्चये निस्साय अत्तभावो सेति पवत्ततीति निस्सायाति अवुत्तकम्मत्थं दस्सेति ।

१८. आचरियवत्तकथा

७५. किन्तायन्ति एत्थ एकारलोपवसेन सच्चि होतीति आह “किंते अय”न्ति। “ओवदितब्बोति”इमिना ओवदियोति एत्थ ण्यपच्चयस्स कम्मत्थं दस्सेति। “तदत्थाया”ति इमिना “यदिदं गणबन्धिक”न्ति उत्तरवाक्ये यंसदं दिस्वा पुब्बवाक्ये तंसदं जापेति, तस्स बाहुल्लस्स अत्थायाति अत्थो।

७६. सोति पसूरो परिब्बाजको। तेनाति उदायित्थेरेन। सहधम्मिकन्ति सह धम्मेन कारणेन। व्यत्तो ताव पुब्बे वुत्तलक्खणो होतु, पटिबलो पन कथं जातब्बोति आह “यो पना”तिआदि। यो पन सक्कोतीति सम्बन्धो। चाति सच्चं। एतन्ति पटिबलत्तं, “पञ्चहि... पे० ... विनेतु”न्तिवचनं वा।

७७. तित्थियपक्खसङ्कन्तेसूति तित्थियसङ्कातं सासनस्स पटिपक्खं सङ्कमन्तेसु। आचारसमाचारसिक्खापनकन्ति अतिविय चरितब्बं आभिसमाचारिकसीलं सिक्खापनकं। इमिना आचारं सिक्खापेतीति आचरियोति वचनत्थं दस्सेति। नाममत्तमेवाति “आचरियो”ति वा “अन्तेवासिको”ति वा नाममत्तमेव। नानन्ति उपज्ञायतो वा सद्विविहारिकतो वा नानं।

२०. पणामनाखमापनाकथा

८०. यं लक्खणं वुत्तन्ति सम्बन्धो। निस्सयन्तेवासिकेन कातब्बन्ति योजना।
पब्बज्जाउपसम्पदाधम्मन्तेवासिकेहीति पब्बज्जन्तेवासिकेन च उपसम्पदन्तेवासिकेन च धम्मन्तेवासिकेन च। एतेसन्ति पब्बज्जाउपसम्पदाधम्मन्तेवासिकानं। एतेसूति एतेसु तीसु अन्तेवासिकेसु। आचरियस्साति पब्बज्जन्तेवासिको पब्बज्जाचरियस्स, उपसम्पदन्तेवासिको उपसम्पदाचरियस्साति अत्थो। समीपेति निस्सयाचरियस्स च धम्माचरियस्स च आसन्ने। तस्माति यस्मा अन्तेवासिकेन आचरियम्हि सम्मा वत्तितब्बं, तस्मा। आचरियेनापीति निस्सयपब्बज्जा उपसम्पदा धम्माचरियेनापि। ओवादाचरियो तेसु सङ्गंहं गच्छति। तेसूति चतूर्सु अन्तेवासिकेसु।

२२. निस्सयपटिप्पस्सद्विकथा

आणत्तिविनिच्छयो

८३. “निस्सयपटिप्पस्सद्वीसू”ति समूहाधारो। “उपज्ञायो पक्कन्तो वातिआदीसू”ति अवयवाधारो। “विष्ववसितुकामो”ति इमिना निरालयभावं दस्सेति। एवं गतेति एवं उपज्ञाये गतेति योजना। अञ्जदापीति अञ्जस्मिम्पि काले। उपज्ञायेन पवासितकालेति अत्थो। एकसम्भोगपरिभोगोति अत्तना वा उपज्ञायेन वा एको पच्चयसम्भोगो च धम्मपरिभोगो च। एकदिवसम्पीति पिसद्वो गरहत्थो, द्विहादिकं पन पगेवाति अत्थो। परिहारो नत्थीति आपत्तिपरिहारो नत्थि, आपत्तिया परिहरणं अपनयनं नत्थीति अधिष्पायो। लज्जी पेसलोति लज्जी हुत्वा पियसीलो भिक्खूति सम्बन्धो। तदहेवाति तस्मिं उपज्ञायस्स पक्कन्तअहनि एव। तथाति यथा “उपज्ञायो लहुं आगमिस्सती”ति पुच्छति, तथा “अहं लहुं आगमिस्सामी”ति वुत्तन्ति अत्थो। सचे वदतीति सचे आचरियो वदतीति योजना। अस्साति भिक्खुस्स। सभागतन्ति लज्जिपेसलभावं।

याव आगमनाति उपज्ञायस्स याव आगमना। नन्ति उपज्ञायं। “वासेन्तियेवा”तिपदे कारितकम्मं। तत्थाति उपज्ञायस्स गतद्वाने। तेनाति उपज्ञायेन। पवत्तीति पवत्तनं। नदीपूरेन वा उपद्वृतोति सम्बन्धो। नदीपूरत्ता उदकोसक्कनं आगमेति, चोरादीनं उपद्वृत्ता सहाये परियेसति। सोति उपज्ञायो।

“निस्सयपणामना”ति इमिना आणापनं आणतीति वचनत्थेन निस्सयपणामना आणतीति वुच्यतीति दस्सेति । निस्सयपणामनाति निस्सयस्स उपज्ञाचरियस्स पणामना । तस्मा पणामितो होतीति सम्बन्धो । “आपुच्छीतिआदिना”ति एत्थ आदिसदेन “मा मं सुसानगमनं आपुच्छी”ति आदयो सङ्घणहाति । तेनाति सद्भिविहारिकेन । खमापेतब्बोति तितिक्खापेतब्बो ।

तावाति महाथेरेहि, महाथेरानं वा पठमं । अञ्जत्थाति उपज्ञायस्स विहारतो अञ्जं विहारं । अप्पेवाति अपि एव नाम खमेय्याति योजना । तत्रेवाति अञ्जत्थेव । दुभिमक्खादिदोसेनाति एत्थ आदिसदेन जातिवियोगादिदोसो गहेतब्बो । तंयेवाति अत्तना वसितं तमेव ठानं । अञ्जस्साति उपज्ञायतो अञ्जस्स भिक्खुस्साति सम्बन्धो । इमिना उपज्ञायेन परिच्यतत्ता उपज्ञायसमोधाने निस्सयपटिप्पस्सद्भि नत्थीति दीपेति ।

समोधानविनिछ्यो

आपुच्छित्वाति =०० अन्तेवासिकं आपुच्छित्वा । तत्रापीति आचरियन्तेवासिकेसुपि । कदाति कस्मिं काले । सायन्हे वा रत्तिवाति अज्ज सायन्हे वा रत्ति वा । तंखणेयेवाति तस्मिं सम्पटिच्छनक्खणेयेव ।

सो चाति अन्तेवासिको च । ततोति गामतो । सुगतोति सुदु गतो, निस्सयो पटिप्पस्सम्भतीति अधिष्पायो । अथापीति पुन च परं । आपुच्छित्वा पक्कमने विनिछ्यं दस्सेत्वा आपुच्छित्वा पक्कमने तं दस्सेत्तो आह “आचरियं अनापुच्छा”ति आदि । उपचारसीमातिक्कमेति उपचारसीमाय अतिक्कमे सति, अतिक्कमनहेतु वाति योजना । एत्थ च उपचारसीमा नाम परिक्खितस्स विहारस्स परिक्खेपोयेव, अपरिक्खितस्स परिक्खेपारहट्टानं ।

सायन्हे वा रत्तिभागे वाति अज्ज सायन्हे वा रत्तिभागे वा । स्वेति सुवे ।

बहिसीमन्ति उपचारसीमतो बहि । ततोति बहिसीमतो । द्विनं लेडुपातानन्ति अन्तेवासिकतो द्विनं लेडुपातानं । अतिक्कमित्वाति उपचारसीमतो बहि अन्तेवासिकसद्भिविहारिकानं वसनटानतो अतिक्कमित्वा ।

मुच्चितुकामोति अन्तेवासिकम्हा मुच्चितुकामो एव । पणामेतीति कायवाचाहि पणामेति । सालयोति आचरिये सापेक्खो । “निरालयो”ति वत्वा तस्स अत्थं दस्सेतुं वुतं “न दानी”ति आदि । एवम्पीति धुरे निकिखत्तेपि । उभिन्नं धुरनिक्खेपे सति, धुरनिक्खेपहेतु वा पटिप्पस्सम्भतीति योजना । पणामितेन पटिप्जितब्बन्ति सम्बन्धो ।

वुत्तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “सचे हीं”ति आदि । आचरियन्ति निस्सयाचरियं । चेतियं वा वन्दन्तं उपज्ञायन्ति सम्बन्धो, मगगप्पटिप्पनं वा उपज्ञायन्ति योजना । दूरत्ताति दूरभावतो । उपरिपासादेति पासादस्स उपरि । तन्ति उपज्ञायां । निसिन्नं उपज्ञायन्ति सम्बन्धो ।

सवनवसेन समोधाने विनिछ्यो एवं वेदितब्बोति योजना । उपज्ञायस्स सद्भन्ति सम्बन्धो ।

२३. उपसम्पादेतब्बपञ्चककथा

८४. इदानि =०१ यं लक्खणं वुत्तन्ति सम्बन्धो । सङ्घेपतोति अङ्गानि अनुद्भरित्वा समासतो । तत्थाति यं “पञ्चहि

भिक्खवे अङ्गेहि समन्नागतेन भिक्खुना'ति आदिमाह, तत्थ । अगुणङ्गेहीति गुणविरहितेहि अङ्गेहि । सोति भिक्खु । न उपसम्पादेतब्बन्ति एत्थ कम्मवाचाचरियेन हुत्वा न उपसम्पादेतब्बन्ति आसङ्गा भवेय्याति आह “उपज्ञायेन हुत्वा न उपसम्पादेतब्ब”न्ति । एत्थाति एतेसु पञ्चकेसु । आदीसूति एत्थ पुब्बो निदस्सनत्थो इतिसद्वो लोपो होति । इतिआदीसूति हि अत्थो । अयुत्तवसेनाति अननुरूपवसेन । योति भिक्खु । हीति सच्चं, यस्मा वा । परे च समादपेतुन्ति सम्बन्धो । तत्थाति सीलक्खन्धादिके । परिहरतीति परिसं परिस्सयतो हरति अपनेति । तस्माति भिक्खुनो । “सीलादीही”तिपदं “परिहायतियेवा”तिपदे अपादानं, “न वृत्ती”तिपदे करणं । तस्माति आदि लद्धगुणं । तेनाति भिक्खुना । कस्मा आपत्तिअङ्गवसेन न वुत्तन्ति आह “न ही”तिआदि । हीति यस्मा । तस्मेवाति खीणासवस्सेव । न वदेव्याति खीणासवानं अनभिरतिया अनुप्पन्तता न वदेव्य । यदि न खीणासवस्सेव उपज्ञायाचरियभावो अनुञ्जातो, अथ कस्मा खीणासवपञ्चको वुत्तोति आह “यस्मा पना”तिआदि । यस्मा न परिहायतीति सम्बन्धो ।

अन्तगाहिकायाति सस्सतुच्छेदसङ्घातं अन्तं लामकं गणहाति, गणहापेतीति वा अन्तगाहिका, ताय । दिद्वियाति मिच्छादिद्विया । यत्कं सुतन्ति भिक्खुनोवादकसिक्खापदे (पाचि० अट० १४५-१४७) वुत्तं यत्कं सुतं । तेनाति सुतेन ऋै । यं आपत्तादि तेन जानितब्बन्ति योजना ।

आपत्तिं न जानातीति एत्थ आपत्तिं आपन्नोति न जानातीति अत्थं दस्सेन्तो आह “इदं नामा”तिआदि । तत्थ “आपन्नो”ति इमिना “आपत्ति”न्तिपदं “आपन्नो”तिपाठसेसेन योजेतब्बन्ति दस्सेति ।

आभिसमाचारिकायाति एत्थ उभतोविभङ्गपरियापन्नसीलतो अभिविसेसेन सम्मा चरितब्बन्ति आभिसमाचारं, खन्धकपरियापन्नं वत्पटिपत्तिसीलं, तं आरब्ध पञ्जत्ता आभिसमाचारिका, खन्धकपरियापन्ना सिक्खा, ताय । आदिब्रह्मचारियकायाति एत्थ मग्गसङ्घातस्स ब्रह्मचरियस्स आदि मरियादो आदिब्रह्मचरियो, तस्मिं पवत्ता आदिब्रह्मचरियका =०२, उभतोविभङ्गपरियापन्ना सिक्खा, ताय । सेक्खपण्णन्तियन्ति सिक्खितब्बट्टेन सिक्खा, सा एव भगवता पञ्जत्तता सेक्खपण्णति । अथ वा सिक्खनं सिक्खा, ताय सिक्खनत्थाय भगवता पञ्जपीयतीति सेक्खपण्णन्ति उभतोविभङ्गपरियापन्नसिक्खायेव, तस्सं । अभिधम्मेति एत्थ सुतन्तपाळितो अभि अतिरेको, अभिविसिद्धो वा धम्मो अभिधम्मोति वुत्ते नामरूपपरिच्छेदकं अभिधम्मपिटकन्ति आह “नामरूपपरिच्छेदे”ति । अभिविनयेति एत्थ अभिभवित्वा कायवाचं विनेतीति अभिविनयो, अभिभवित्वा कायवाचं विनेति एत्थ, एतेनाति वा अभिविनयोति वुत्ते विनयपिटकन्ति आह “सकले विनयपिटके”ति । सब्बत्थाति सब्बेसु पदेसु, सब्बेसं वा पदानं । अत्थो दद्वब्बोति योजना । “कारणेना”ति एत्थ कारणसद्वेन “धम्मतो”ति एत्थ धम्मसद्वस्स सभावत्थादयो निवारेत्वा कारणत्थतं दीपेति, एनसद्वेन तोपच्चयस्स विसेसनत्थं । इतीति एवं यथावुत्तनयेनाति अत्थो । चतुर्थेति चतुर्थपञ्चके । चतुर्थपञ्चकतो तीणि पदानि, पञ्चमपञ्चकतो द्वे पदानि गहेत्वा पञ्चकं कत्वा वुत्तं “चतारो पञ्चका”ति । अटुसु पञ्चकेसूति सम्बन्धो ।

इति सोऽसपञ्चकविनिच्छये योजना समत्ता ।

२४. उपसम्पादेतब्बछक्ककथा

८५. तन्ति ऊनदसवस्सपदं । सब्बत्थाति सब्बेसु छक्केसु । तत्थाति छक्केसु । “पातिमोक्खानि वित्थारेना”ति वुत्तता विभङ्गवसेन गहेतब्बानीति आह “उभतोविभङ्गवसेन वुत्तानी”ति । मातिकाविभङ्गवसेन सुटु विभजितब्बानीति सुविभत्तानि, वाचुगगतवसेन सुन्दरा पवत्ति एतेसन्ति सुप्पवत्तीनि, सुत्ततो अनुव्यञ्जनतो सुटु विनिच्छितब्बानीति

सुविनिच्छितब्बानीति अत्थं दस्सेन्तो आह “मातिकाविभङ्गवसेना”तिआदि।

२५. अञ्जतित्थियपुब्बवत्थुकथा

८६. यो पनाति यो पन अञ्जतित्थियपुब्बो । अञ्जोपीति पसूरतो अपरोपि । इधाति इमस्मिं सासने । तस्मिन्ति अञ्जतित्थियपुब्बे । तथाति “यो सो भिक्खवे अञ्जोपी”तिआदिवचने । अयन्ति परिवासो । नगपरिब्बाजकस्सेवाति वत्वा तस्स भेदं दस्सेतुं वुत्तं “आजीवकस्स वा अचेलकस्स वा”ति । तथ्य आजीवको उपरि एकमेव वत्थं उपकच्छके पवेसेत्वा परिदहति, हेट्टा नग्गो । अचेलको पन सब्बेन सब्बं नग्गोयेव । सोपीति =०३ नगपरिब्बाजकोपि । वालकम्बलादीनन्ति वालेन कतं कम्बलं, आदिसदेन केसकम्बलादयो सङ्घण्हाति । अस्साति परिब्बाजकस्स । अञ्जस्साति नगपरिब्बाजकतो अपरस्स । पण्डरङ्गादिकस्साति पण्डरं सेतवत्थं अङ्गे सरीरे एतस्सत्थीति पण्डरङ्गे, आदिसदेन नीलङ्गादयो सङ्घण्हाति ।

एवन्ति इमिना केसमस्युओरोपनादिना । पब्बाजेन्तेहि भिक्खूहीति सम्बन्धो । तस्मिन्ति अञ्जतित्थियपुब्बे, निसिन्नेयेवाति योजना । अनादरे चेतं भुम्मवचनं । तस्साति अञ्जतित्थियपुब्बस्स । नयिमेति न इमे, भिक्खूति सम्बन्धो । तन्ति अञ्जतित्थियपुब्बं ।

८७. “एवं खो...पे०... अनाराधको”ति अर्यं कथा मातिकाति योजना । अस्साति अञ्जतित्थियपुब्बस्स । तस्सेवाति तस्सायेव मातिकाय । तत्थाति विभङ्गे । अतिकालेनाति एत्थ भत्तकिच्चं कत्वा वत्तकरणवेलायेव अतिकालो नामाति दस्सेन्तो आह “वत्तकरणवेलायमेवा”ति । इमिना भुम्मत्ये करणवचननन्तिपि दस्सेति । तथ्येवाति कुलघरेसुयेव । अञ्जदत्थूति एकंसेन, “करोन्तो”ति इमिना पाठसेसं दस्सेति । एवम्पि करोन्तो अञ्जतित्थियपुब्बोति योजना । “सम्पादको”ति इमिना अनाराधकोति एत्थ आराधसदस्स साधनत्थं दस्सेति, तोसनत्थादयो निवत्तेति ।

अञ्जाचारत्थिका विसन्ति पविसन्ति एत्थाति वेसिया, सोभणरूपसङ्घानं वेसं धारेतीति वा वेसिया । तेन वुत्तं “सुलभज्ञाचारा”तिआदि । आमिसोयेव किञ्जकखो अप्पमत्तकट्टेनाति आमिसकिञ्जकखो, विसेसनपरपदो । अथ वा आमिसो च ततो अञ्जो किञ्जकखो च आमिसकिञ्जकखं, तस्स सम्पदानं आमिसकिञ्जकखसम्पदानं । किञ्जकखसद्वो केसरस्सेव मुख्यतो वाचको, अप्पमत्तकस्स पन रूळहीवसेन । विधवाति एत्थ धवसद्वो पर्तिनोयेव वाचको, न रुक्खविसेसस्साति दस्सेन्तो आह “मतपतिका वा”तिआदि । इमेहि परेहि मतवसेन वा पवुत्थवसेन वा विगतो धवो एतासं, धवेन वा विगताति विधवाति वचनत्थं दस्सेति । ताति विधवा । योब्बनपत्ता वा योब्बनातीतत्ता वा थुल्ला महन्ता कुमारिकाति थुल्लकुमारिकाति दस्सेन्तो आह “योब्बनपत्ता”तिआदि । पण्डकाति एत्थ आसित्तपण्डकादीसु पञ्चसु पण्डकेसु नपुंसकपण्डकोवाधिष्ठेतोति आह “नपुंसका”ति । समानपब्बज्जाति भिक्खूहि समानपब्बज्जा । ततोति विस्सासतो ।

तथाति वेसियादीसु । तासन्ति वेसियानं । सोति अञ्जतित्थियपुब्बो । सब्बत्थाति सब्बेसु =०४ विधवादीसु । गन्तब्बतं दस्सेन्तो आह “सचे पना”तिआदि । तथाति यथा गन्तब्बतं वुत्तं, तथा ।

उच्चावचानीति एत्थ उद्धं चयति वड्हतीति उच्चं, चयतो अवगतो वियोगोति अवचं । उच्चज्ज अवचज्ज उच्चावचानीति वचनत्थेन महन्तखुदकत्थोति आह “महन्तखुदकानी”ति । “कम्मानी”ति इमिना “करणीयानी”तिपदस्स

सरूपं दस्सेति । तंदस्सनेन च कत्तब्बानीति करणीयानीति वचनत्थो कातब्बो । तत्थाति महन्तखुदकेसु कम्मेसु । तत्थ न दक्खोति एथ तसद्स्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “तेसु तेसु नवकम्मेसू”ति । “उद्गानवीरियसम्पन्नो”ति इमिना नत्थि अलसो कोसज्जं एतस्साति अनलसोति वचनत्थं दस्सेति । तत्राति एथ त्रपच्चयो सत्तम्यत्थे विच्छाजोतकोति आह “तेसु तेसू”ति । “ठानुप्पत्तिकाय वीमंसाया”ति वुत्तवचनस्सत्थं दस्सेन्तो आह “इदमेव”न्तिआदि । “तस्मिंयेव खणे उपन्नपञ्जाया”ति इमिना “ठानुप्पत्तिकाया”ति एथ ठानसद्वो तद्वाणत्थोति दस्सेति । अलं कातुन्ति एथ अलंसद्वो भूसनवारणपरियत्तसद्वातेसु तीसु अथेसु परियत्तत्थोति आह “कातुं समत्थो”ति ।

तिब्बच्छन्दोति तिखिणछन्दो । “बलवच्छन्दो”ति इमिना अधिष्पायत्थं दस्सेति । लोकियसमाधिभावनायाति लोकियाय अद्वासमापत्तिसद्वाताय समाधिभावनाय ।

इधागतोति इमस्मिं सासने आगतो । **तित्थायतनसामिकस्साति** तरन्ति उप्लवन्ति सत्ता उम्मुज्जनिमुज्जं करोन्ति एथाति तित्थं, द्वासद्वि दिद्वियो । तमेव आयतनं दिद्विगतिकानन्ति तित्थायतनं । अथ वा तित्थमेतेसमत्थीति तित्थिनो, तेसमायतनं तित्थायतनं, तस्स सामिको तित्थायतनसामिको, तस्स । तस्स दिद्वियाति एथ दिद्विसद्वो लद्विपरियायोति आह “तस्स सन्तकाय लद्विया”ति । कस्मा सा लद्वि “खन्ती”ति च “रुची”ति च “आदयो”ति च वुच्चर्तीति आह “इदानी”तिआदि । सायेव लद्वि खमति चेव रुच्चति च गहिता चाति योजना । तस्स **तित्थकरस्साति** कत्वत्थे सामिवचनं । **तस्साति** तित्थायतनसामिकस्स । भञ्जमानायाति भणियमानाय । अनभिरद्वोति एथ अनभिराधितो अपरितोसितचित्तोति अत्थं दस्सेन्तो आह “अपरिपुण्णसङ्क्ष्यो, नो पगगहितचित्तो”ति । यदिदन्ति यं इदं “अनत्तमनन्त”न्ति वा “अत्तमनन्त”न्ति वा सम्बन्धो । इमिना “इद”न्तिपदस्स अनियमं दस्सेति । इमेति भिक्खु । यज्च अनत्तमनन्तन्ति योजना । तस्सेवाति अञ्जतित्थियपुब्बस्स एव अनत्तमनन्तन्ति सम्बन्धो । इदन्ति द्वे अनत्तमनन्तानि, द्वे अनत्तमनन्तानीति चतुष्बिधं इदं धम्मजातं । सङ्घाटनीयन्ति सङ्घाटितब्बं, सन्निचयं कातब्बन्ति अत्थो । “अनाराधके”तिआदिना अनाराधनीयस्मिन्ति =०५ एथ न आराधेति वत्तं अनेन कमेनाति अनाराधनीयन्ति वचनत्थं दस्सेति । इदन्ति चतुष्बिधं । लिङ्गन्ति कारणं । लक्खणन्ति चिहनं । इतोति अद्वङ्गतो नीहटेनाति सम्बन्धो । वुत्तविपल्लासेनाति कण्हपक्खे वुत्तविपरीतेन ।

सुककपक्खे अद्वङ्गनि समोधानेत्वा दस्सेन्तो आह “नातिकालेन गामपवेसनं नातिदिवा पटिक्कमन”न्तिआदि । कण्हपक्खेपि इमिना नयेन अद्वङ्गनि समोधानेतब्बानि । “परितोसको”ति इमिना आराधकसद्स्स तोसनत्थं दस्सेति । हेद्वा पन “सम्पादको”ति वुत्तता साधनत्थं दस्सेतीति दट्टब्बं ।

उपसम्पदमाळकेपीति उपसम्पादद्वाने एककूटयुते अनेककोणे पतिस्सयविसेसेपि । सो हि एककूटं कत्वा अनेकेहि कोणेहि मलीयति विभूसीयतीति माळोति वुच्चति । “चत्तारो मासे परिवसितब्ब”न्तिवचनं असदिसूपमाय पाकटं करोन्तो “यथा पना”तिआदिमाह । हीति सच्चं । **अस्साति** अञ्जतित्थियपुब्बस्स । परिवसन्तो अञ्जतित्थियपुब्बोति सम्बन्धो । अन्तराति चतुमासस्स अब्बन्तरे । कुण्णनसभावोति नस्सनसभावो । परिगण्हातीति परिच्छिन्दित्वा गण्हाति । नामरूपं ववत्थपेतीति “इदं नामं, इदं रूपं”न्ति ववत्थपेति । लक्खणन्ति नमनरूप्पनलक्खणं, अनिच्चादिलक्खणं वा । सोतापत्तिमगस्स दिद्विविचिकिच्छापहानं सन्ध्याय वुत्तं “समूहतानि...पे०... सल्ल”न्ति । अब्बुङ्गहन्ति आवहियित्थाति अब्बुङ्गं, उद्गं वहियित्थाति अत्थो । आत्यूपसग्गो हि उद्गङ्गमत्थो । **तंदिवसमेवाति** तस्मिं सोतापत्तिमगस्स पटिलभनदिवसेयेव । भुम्मत्थे चेतं उपयोगवचनं । तदहेवाति तस्मिं सोतापन्नभवनअहनि एव ।

तस्साति अञ्जतित्थियपुब्बस्स । पाळियं पत्तस्स अनागतता वुत्तं “पत्तम्मि तथेवा”ति । यथा उपज्ञायमूलकं चीवरं

परियेसितब्बं, पत्तम्पि तथेवाति अत्थो । इदन्ति पत्तचीवरं । इमस्साति अञ्जतित्थियपुब्बस्स । अञ्जेति उपज्ञायतो अपरे । तेहिपीति अञ्जेहिपि । विलोमाति पटिलोमा । आयत्तन्ति अर्धीनं । आयत्तजीविकत्ताति अञ्जतित्थियपुब्बस्स उपज्ञायेन आयत्तजीविकत्ता । तस्साति उपज्ञायस्स । वचनकरोति वचनं करो । वाक्येपि समासेपि वचनसद्वस्स “तस्सा”ति पदमेव अपेक्खता “वचनकरो”ति समासो होति । एसेव नयो “उपज्ञायेन आयत्तजीविकत्ता”ति एत्थापि । तेनाति वचनकरहेतुना ।

अगिपरिचरणकाति =०६ अगिपूजका । इमिना अगिं परिचरन्तीति अगिकाति वचनत्थं दस्सेति । तापसाति जटाधरा । ते हि यस्मा जटा च तपो च एतेसमत्थि, तस्मा “जटिला”ति च “तापसा”ति च वुच्चन्ति । एतेति जटिलका । “किरियं न पटिबाहन्ती”ति वुत्तवचनस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “अथि कम्मं, अत्थि कम्मविपाको”ति । एतदेव पब्बज्जन्ति एतं एव तापसपब्बज्जं । एतेसन्ति जटिलानं । सासनेति बुद्धस्स सासने । तेसन्ति जातीनं, इमं परिहारन्ति सम्बन्धो । तेति जातयो । हीति सच्चं, यस्मा वा । जातिसेद्वस्साति जातियेव सेद्वो, जातीनं वाति जातिसेद्वो, तस्स, बुद्धस्साति सम्बन्धो ।

२६. पञ्चाबाधवत्थुकथा

८८. मगधेसूति एत्थ बहुवचनपदेन वुत्तता जनपदस्स नामन्ति आह “मगधनामके जनपदे”ति । अमनुस्मानञ्चाति मनुस्सेहि अञ्जसत्तानञ्च । उस्सन्नसद्वो च उस्सदसद्वो च वुड्डिप्तपरियायोति आह “उस्सन्ना वुड्डिप्ता”ति । “फातिप्ता”ति इमिना तमेवत्थं दस्सेति । तेहीति कुट्टादीहि पञ्चहि आबाधेहि ।

तत्थाति कुट्टादीसु पञ्चसु आबाधेसु । आबाधिकं आभुसो बाधति पीळेतीति आबाधो, अङ्गपच्छङ्गं कुटति छिन्दतीति कुट्ठं । “रत्तकुट्ठं वा”ति आदीसु वासदेन सेतकुट्टादीनिपि सङ्घणहाति । कीटिभु ददु खज्जु आदिप्पभेदप्पीति कीटिभो च ददु च खज्जु च कीटिभदहुखज्जुयो, ता आदयो येसं कुट्टानन्ति कीटिभदहुखज्जुआदयो, तेसं पभेदो कीटिभदहु खज्जुआदिप्पभेदो, तम्पि । तत्थ कीटिभोति कीट इभोति पदविभागो कातब्बो । तत्थ कीटोति किमि । इमिना कीटकुलावकं “कीटो”ति गहेतब्बं, कीटो वियाति कीटो, कुट्टविसेसो । इभोति गजो । इमिना गजस्स सबलं “इभो”ति गहेतब्बं । इभो वियाति इभो, कुट्टविसेसो । कीटोयेव इभो कीटिभो, कुट्टाबाधविसेसो, यं लोके “कुट्टाबाध विसेसो”इति वोहरन्ति । दद्वृति कच्छु । सा हि सरीरं दंसति विदंसति, हिंसतीति वा दद्वृति वुच्चति । एकस्स दकारस्स रकारं कत्वा “ददु”तिपि पाठो । यं लोके “घे?”इति वोहरन्ति । खज्जूति कण्डुवनं । तज्हि सरीरं खज्जति ब्यथति खदति, हिंसतीति वा खज्जूति वुच्चति । यं लोके “खज्ज”इति वोहरन्ति । “कच्छु”तिपि पाठो, सो अपाठो दद्वुसदेन तस्स गहितता । तन्ति कुट्ठं । पकतिपटिच्छन्नद्वानेति पकतिया पटिच्छन्नद्वाने, यथानिवत्थपारुतद्वानेति अत्थो । इमिना विसेसतो पटिच्छन्नं निवत्तेति । अवड्णनकपक्खे ठितं सचे होतीति योजना । पकतिवण्णेति =०७ पकतिछवियं । यथा अवणा छवि होति, तथाति अत्थो । इदं वणवत्थं सन्धाय न वुत्तं ।

मेदगण्डोति मेदो अस्मिं अत्थीति मेदो, गण्डति फोटो भवतीति गण्डो, मेदोयेव गण्डो मेदगण्डो । यं लोके “मेदगण्डोइति वोहरन्ति । कोलद्वीति कोलं वुच्चति बदरफलं, तस्स अट्ठि कोलट्ठि । अवड्णनकपक्खे ठिते सतीति योजना । सञ्चविन्ति संविज्जमानछविं, सञ्जातछविं वा । उणिणगण्डाति उद्धं नमन्तीति उणियो, तायेव गण्डा उणिणगण्डा । ये लोके “उणिणगण्डा”इति वोहरन्ति । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं सरीरपदेसे । खीरपीळकाति खीरं एत्थ अत्थीति खीरा, ता एव पीळका खीरपीळका । या लोके “खीरपीळका”इति च इति च वोहरन्ति । तासूति पीळकासु । खीरपीळका नाम गण्डा

होन्तीति सम्बन्धो । खरपीळकाति खरसभावा पीळका । खरसभावता तेन सत्ता मरणम्पि गच्छन्ति, मरणमत्तम्पि दुक्खं । या लोके इति “‘खीरपीळका’” वोहरन्ति । पदुमकणिका नाम गण्डा होन्तीति सम्बन्धो । पदुमस्स कणिका विय पदुमकणिका । या लोके “‘पदुमकणिका’” इति वोहरन्ति । सासपबीजका नाम गण्डाति सम्बन्धो । सासपस्स बीजं पमाणमेतासन्ति सासपबीजका । या लोके “‘सासपबीजका’” इति वोहरन्ति । ता सब्बाति सब्बा ता पीळका, गण्डजातियो वा । तासूति पीळकासु, गण्डजातीसु वा ।

पदुमपुण्डरीकपत्तवणन्ति पदुमं नाम रत्तं, पुण्डरीकं नाम सेतं, तेसं पुफपत्तस्स वणं विय वणिमेतस्साति पदुमपुण्डरीकपत्तवणं, सङ्घंकुडं । यं लोके “‘पदुमपुण्डरीकपत्तवणं, सङ्घंकुडं’” इति वोहरन्ति । येनाति कुडेन । गुनं सरीरं सबलं विय मनुस्सानं सरीरं सबलं होतीति योजना । तस्मिन्ति किलासे । सोसब्बाधीति खयरोगो । सो हि यस्मा मंसलोहितादीनि सोसापेति, तस्मा सोसोति वुच्चति । यं लोके “‘सांस’” इति च “‘सोसब्बाधिं’” इति च वोहरन्ति । तस्मिन्ति सोसब्बाधिम्हि । अपमारोति अपस्मारो । सो हि सारतो अपगतता “‘अपमारो’”ति वुच्चति सकारस्स मकारं कत्वा । यं लोके “‘अपमार’” इति च “‘अरू?’” इति च वोहरन्ति । तत्थाति द्वीसु उम्मादेसु । आधारे चेतं भुम्मवचनं । दुक्तिकिञ्चो होतीति सम्बन्धो ।

२७. राजभटवत्थुकथा

९०. उच्चिनथाति एथ चिधातुया वङ्गुनत्थं दस्सेन्तो आह “‘वङ्गुथा’”ति । सोतापन्नत्ताति बिम्बिसाररञ्जो =०८ सोतापन्नभावतो । घातेथाति जीविता वोरोपेथ । हनथाति पहरथ । ततोति उपज्ञायतो । आचरियो सेटुतोति सम्बन्धो । ततोति आचरियतो । इदन्ति वचनं, आगतन्ति सम्बन्धो । आहंसु वोहारिका महामत्ता मुसावादेनाति योजना । अमच्चोति सब्बराजकिच्चेसु अमा सह रञ्जा भवतीति अमच्चो । अमासदो सहत्थे निपातो । “‘अमा’”ति निपाततो भवत्थे अच्चपच्चयो (मोगल्लाने ४.२३ सुत्ते) । महामत्तोति महन्तो मत्ता इस्सरिया एतस्साति महामत्तो । मत्तासदो हेत्थ इस्सरियवाचको । सेवकोति राजानं सेवति भजतीति सेवको । भत्तवेतनभटोति भत्तवेतनानमत्थाय भटो । तस्साति राजभटस्स । पुत्तनन्तभातुकादयोति आदिसदेन भागिनेयादयो सङ्गणहाति । यो पनाति राजभटो पन । निव्यातेतीति अप्पेति । तं ठानन्ति तं राजभटद्वानं । येन वाति कम्मकारेन वा । यंकम्मकारणाति यस्स कम्मस्स कारणा । यो वाति राजभटो वा । पब्बजस्सूति पब्बजेहि ।

२८. चोरवत्थुकथा

९१. दिदुपुब्बोति अङ्गुलिमालो पुब्बे दिदुो । अयन्ति चोरो । सोति अङ्गुलिमालो । अज्जेसं सन्तिका वचनं सुणन्तीति योजना । तेति मनुस्सा । उब्बिज्जन्तिपीति कायेन उब्बिज्जन्तिपि । उत्तसन्तिपीति चित्तेन उत्तसन्तिपि । अङ्गुलिमालो भिक्खूहि न पब्बाजितो, ननु भगवता पन सयं पब्बाजितो, अथ कस्मा “‘न भिक्खवे’”ति वुत्तन्ति आह “‘भगवा सयं धम्मस्सामीति च धम्मस्स इस्सरो, धम्मेन वा देवमनुस्सानं इस्सरो, अधिपतीति अत्थो । भिक्खूनं अकरणत्थाय भिक्खूनं सिक्खापदन्ति योजना । तत्थाति “‘न भिक्खवे’”ति आदिवचने । “‘धजं बन्धित्वा’”ति आदिना धजस्स बन्धनं धजबन्धो, धजबन्धो वियाति धजबन्धो, धजबन्धो हुत्वा चरतीति धजबन्धोति वचनत्थं दस्सेति । तस्माति यस्मा धजबन्धो, तस्मा । योति चोरो । पन्थदुहनं वाति पन्थे दुहनं वा । पञ्चायति चाति एथ चसदो वाक्यसम्पिण्डनत्थो । न केवलज्ञि विचरतियेव, अथ खो पञ्चायति चाति अत्थो । इदन्ति चोरकम्मं । रज्जन्ति राजभावं । सोति राजपुत्तो । हीति सच्चं, यस्मा वा । तस्मिन्ति राजपुत्ते । पुब्बेति पुब्बकाले । तान्ति चोरं । एवन्ति इमिनाकारेन, जानन्ति चेति योजना ।

अदिस्समानाति अत्तानं अपञ्जायमाना । इदं सन्धिच्छेदादिचोरे सन्धाय वुत्तं, न अम्बलबुजादिचोरे । पच्छापीति थेयकरणतो पच्छापि । तेपीति चोरेपि ।

१२. भयेनाति भयतो । एते पनाति भिक्खु पन । लद्धाभयत्ताति राजतो लद्धो अभयो इमेहीति लद्धाभया, तेसं भावो लद्धाभयत्तं, तस्मा । कारभेदकोर्ति एत्थ कारसद्वो रुक्खविसेसे =०९ च सक्कारे च बन्धनालये च पवत्तति, इधं पन बन्धनालयेति दस्सेन्तो आह “कारं वुच्चति बन्धनागार” न्ति । बन्धनागारज्ञि करोन्ति तं पवेसिते जने हिंसन्ति एत्थाति “कारा” ति वुच्चति । इधाति “कारभेदको” तिपदे । दीपबन्धनं वा होतूति योजना । इमेहि पदेहि न केवलं बन्धनागारंयेव कारा नाम होति, अथ खो अन्दुबन्धनादीनिपि कारायेव नामाति दस्सेति । योति चोरो । एतेसूति बन्धनेसु । मुञ्जित्वा वाति रज्जुबन्धनं निष्ठेत्वा वा । इमेहि पदेहि न केवलं काराय भिन्दनतो एव कारभेदको नाम होति, अथ खो छिन्दनमुञ्चनविवरणेहिपि कारभेदकोयेव नामाति दस्सेति । दीपन्तरन्ति बन्धनदीपतो अन्तरं अञ्जं दीपन्ति अत्थो । चक्कवाळबन्धनं भिन्दित्वा चक्कवाळन्तरं गतो अटुकथायं न वुत्तो । सोति नचोरको । गामनिगमपट्टनादीनीति एत्थ पट्टनन्ति नावापट्टनं, सकटपट्टनञ्च । केणियाति रज्जो दातब्बआयेन । तन्ति केणिं । निधानन्ति निक्खणित्वा ठपितं धनं । उपसंहरित्वाति राजादीनं सन्तिकं हरित्वा । तन्ति कसिकम्मादीहि सम्पादेत्वा जीवन्तं । तत्थेवाति बन्धापितट्टानेयेव ।

१३. यत्थाति यस्मिं ठाने । यो कोचि पलातोति सम्बन्धो । नन्ति यं किञ्चिं जनं, लिखापेतीति योजना । पण्णे वाति कुसे वा । अस्साति जनस्स । दण्डन्ति धनदण्डं । लिखितकोति लिखितब्बोति लिखितो, सोयेव लिखितको ।

१४. यो पन कसाहि हञ्जतीति सम्बन्धो । इमिना अञ्जेहि कसाहि हञ्जतीति कसाहतोति वचनत्थं दस्सेति । “अयमेव ते दण्डो होतू” ति इमिना कतं दण्डकमं इमस्साति कतदण्डकम्मोति वचनत्थं दस्सेति । अल्लवणोति तिन्तवणो । घातेत्वाति हनित्वा पहरित्वाति अत्थो । गण्डिगण्डियोति फोटफोटा । सन्निसिन्नासूति गण्डीसु पक्तिसरीरेन समं निसिन्नासु ।

१५. कतदण्डकम्मभावो ताव पुरिमनयेनेव वेदितब्बो होतु, कथं पन लक्खणाहतभावो वेदितब्बोति आह “यस्स पना” ति आदि । तत्थ तत्तेनाति तापेन । लक्खणन्ति सञ्चाणं । सोति जनो । भुजिस्सोति भुजो एतस्सत्थीति भुजिस्सो (म० नि० टी० २.४२६) । परेहि अपालितो च अनज्ञोहरापितो च हुत्वा सयमेव अत्तानं पालनेन च भोजनं अज्ञोहरणेन च समन्नागतोति वुत्तं होति । अस्साति लक्खणाहतस्स । वणाति अरूनि । तानि हि यस्मा वणन्ति गत्तानि विचुण्णानि करोन्ति, तस्मा वणाति वुच्चन्ति । रूळहाति तरुणमंसेन रुहा । तिमण्डलवत्थस्स लक्खणाहतस्स जनस्साति सम्बन्धो ।

३३. इणायिकवत्थुकथा

१६. इणायिको नामाति एत्थ इणन्ति उद्धारो । सो हि यस्मा एति वुद्धिं गच्छति, तस्मा इणन्ति वुच्चति । तं गण्हाति, धारेतीति वा इणायिको । यं वाति जनं वा आठपेत्वाति सम्बन्धो । आठपेत्वाति च पेसनत्थाय धनसामिकस्स सन्तिके ठपेत्वाति अत्थो । आकारो हि पेसनत्थवाचको । सोपीति पिसद्वो पुरिमजने अपेक्खति । “धारेती” ति इमिना आयिकपच्चयो धारणत्थे होतीति दस्सेति । अञ्जेति मातापितूहि अञ्जे । हीति सच्चं, यस्मा वा । तेति अञ्जे जातका, तं आठपेतुं यस्मा न इस्सरा, तस्मा न इणायिकोति योजना । इतरन्ति नइणायिकतो अञ्जं । अस्साति जनस्स । नन्ति तं जनं । तेसूति जातिसालोहितादीसु । तथारूपस्साति अत्तनो जातिसालोहितस्साति अत्थो । आरोचेतब्बाकारं दस्सेन्तो आह “सहेतुको” ति आदि । तत्थ सहेतुकोति भब्बो । सोति उपट्टाको । पटिपज्जतीति पटिददाति । एतन्ति कपियभण्डं ।

अजानित्वाति इणायिकभावमजानित्वा । पस्सन्तेनाति इणायिकं पस्सन्तेन । “अपस्सन्तस्स गीवा न होती”ति इमिना पस्सित्वा अदस्सेन्तस्स गीवा होतीति दस्सेति ।

पुच्छियमानोपीति ‘किं त्वं इणायिकोसी’ति पुच्छियमानोपि । तन्ति इणायिकं । तत्थाति अञ्जस्मिं देसे । तन्ति इणसामिकं । सोति इणसामिको । अयन्ति इणायिको । अयन्ति वचना । तत्थाति इणायिकस्स पब्बाजने । सामीचीति अनुधम्मता ।

नन्ति इणायिकं । सोति इणसामिको । अस्साति थेरस्स । गीवा न होतीति सम्बन्धो । अच्छतूति आसतु उपवेसतूति अत्थो । सोति इणायिको । ईदिसोति सहेतुको वत्तसम्पन्नोति अत्थो । अतिआराधकोति वत्ताचारेन थेरस्स अतितोसको ।

३४. दासवत्थुकथा

१७. दासाति चेटका । ते हि सामिकेहि दुकखे वा दुदुकम्मे वा असीयन्ति खिपीयन्तीति दासाति वुच्चन्ति । तत्थाति चतूसु दासेसु । “घरदासिया पुत्तो”ति इमिना अन्तोगेहे घरदासिया कुच्छिम्हि जातो अन्तोजातोति वचनत्थं दस्सेति । धनं दत्त्वा कीतो धनककीतोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “धनककीतो नामा”ति आदि । धनेन कीतो धनककीतोति वचनत्थोपि युत्तोयेव । दासचारित्तन्ति देसकालवसेन दासानं चारित्तं । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं देसे, काले वा ।

करमरानीतो नामाति एत्थ करमरोति वन्दि । सो हि सत्तूनं करेन हत्थेन मरितब्बत्ता करमरोति वुच्चति । करमरभावेन आनीतो करमरानीतो । तिरोरट्टा आहरन्तीति सम्बन्धो । उपलापेत्वा वाति पलोभेत्वा वा । ततोति कस्माचिं गामतो । मनुस्सा एव मानुस्सकानि । इत्थिपुरिसानं साधारणभावेन सामञ्जभावतो नपुंसकलिङ्गवसेन वुत्तं । पिसदेन न केवलं धनानियेव आहरन्ति, अथ खो मानुस्सकानिपीति सम्पिण्डेति । तत्थाति मानुस्सकेसु । एवरूपो करमरानीतो दासो न पब्बाजेतब्बोति योजना । सब्बसाधारणेनाति बन्धनागारसोधनकाले सब्बेसं साधारणेन ।

दासब्बन्ति दासस्स भावो दासब्बं, तं । तेन वुत्तं “दासभाव”न्ति । “सयमेवा”ति इमिना सामंसद्वो सयमत्थे निपातोति दस्सेति । भुजिस्मित्यियोति रज्जो भुजिस्मित्यियो । वण्णदासीहीति नगरसोभिनीहि । ता हि वण्णसम्पन्नदासिभावतो वण्णदासीति वुच्चन्ति । तासान्ति भुजिस्मित्यीनं । पण्णन्ति दासिपण्णं । भटिपुत्तकगणादीनन्ति आदिसदेन मल्लपुत्तगणादयो सङ्गण्हाति । इमिना बहुसामिकदासं दस्सेति । तेहीति भटिपुत्तकगणादीहि । अदिन्ना न पब्बाजेतब्बाति बहुसु सामिकेसु एकेनपि अदिन्ना न पब्बाजेतब्बा । तेपीति आरामिकदासेपि । इमस्मिं आरामिकदासपब्बाजने अटुकथावादं दस्सेन्तो आह “महापच्चरिय”न्ति आदि । “तक्क”न्ति पदं “आसित्तक”इति पदे कम्मं । “सीसे”ति पदं “आसित्तक”इति पदे आधारो । केसुचि जनपदेसु देसचारित्तवसेन सीसे तक्कस्स आसित्तनं दासानं भुजिस्सकरणन्ति अधिष्पायो । “आरामिकं देमा”ति वचनं दासानं भुजिस्सवचनन्ति वुत्तं होति । येन केनचिं वोहारेनाति “आरामिकं देमा”ति वा “आरामिकदासं देमा”ति वा “कप्पियकारकं देमा”ति वा येन केनचिं वोहारेन । द्वीसु अटुकथावादेसु कुरुन्दिवादस्स पच्छा वुत्तता सोयेव पमाणन्ति दट्टब्बं । दुग्गतमनुस्साति दुक्खं गतमनुस्सा । एतेति दुग्गतमनुस्से । तं पब्बाजेतुं न वट्टतीति मातापितूनं दासभावं उपगतकाले जातं पुत्तं सन्धाय वुत्तं । अथ पन मातापितरो दासभावं उपगता, न पुत्तो, तं पब्बाजेतुं वट्टति । “भिक्खुस्सा”तिपदं “जातका वा उपट्टाका वा”तिपदेसु सामिसम्बन्धो, “देन्ती”ति पदे सम्पदानं । अस्साति भिक्खुस्स । इमन्ति दासं । अभिरमिस्सतीति भिक्खुभावे अभिरमिस्सति । विभमिस्सतीति विनिवत्तेत्वा गिहिभावं भमिस्सति । इति वत्वा देन्तीति सम्बन्धो । निस्सामिकदासोति परिगाहकसामिकविरहितो दासो । निस्सामिकस्स दासस्स

राजा सामी, तस्मा रञ्जा अपरिगगहिते अत्तनाव अत्तानं भुजिस्सं कातुं वट्टति । परिगगहिते राजानं कारापेतुं वट्टति । अजानन्तोति अत्तनो दासभावमजानन्तो ।

अनुराधपुराति अनुराधनगरतो निकखमित्वाति सम्बन्धो । सोति पुत्तो । इथाति रोहणे । मातरं पुच्छित्वाति सम्बन्धो । आगम्माति आगन्त्वा । अतिच्छथाति अतिककमित्वा इच्छथ, इध किञ्चिं देयथमं नत्थि, इदं अतिककमित्वा अज्जथ्य ठातुमिच्छथाति वुत्तं होति । तेति घरसामिका । चतूर्हि पच्चयोहि पटिजगगन्ता वसापेसुन्ति योजना ।

३५. कम्मारभण्डुवत्थुआदिकथा

९८. तुलाधारमुण्डकोति मानभण्डधारो मुण्डको । इमिना कम्मारभण्डूति एत्थ कम्मारसद्वो तुलाधारपरियायो, भण्डुसद्वो मुण्डकपरियायोति दस्सेति । तुलाधारो हि अलङ्कारविकतिकरणत्थाय कम्मं अरति जानातीति कम्मारोति वुच्यति । मुण्डको भण्डीयति “मुण्डो”ति परिभासीयतीति भण्डूति वुच्यति । “सुवण्णकारपुत्तो”ति इमिना तस्स सरूपं दस्सेति । अपलोकेतुन्ति एत्थ अपपुब्बो लोकसद्वो आपुच्छनत्थोति आह “आपुच्छितु”न्ति । “भण्डुकम्मत्थाया”ति इमिना भण्डुकम्मायाति एत्थ तदस्ये चतुर्थीति दस्सेति । तत्राति “सङ्घं अपलोकेतु”न्ति आदिवचने । सीमापरियापन्नेति विहारसीमाय वा उपचारसीमाय वा परियापन्ने । तथाति भिकखूनं सन्निपातद्वानं । एत्थ चाति आपुच्छने च । वत्तुं वट्टतियेवाति पञ्चसु वाक्येसु यंकिञ्चिं वाक्यं कथेतुं वट्टतियेव । पिसदेन “इमस्स मुण्डकम्मं आपुच्छामी”ति वाक्यम्मि सङ्घणहाति ।

तेसन्ति वीसतिआदीनं भिकखूनं । “दहरभिकखू वा सामणेरे वा”ति इदं आसन्नवसेन वुत्तं । गिहिम्मि पेसेत्वा आपुच्छापेतुं वट्टति । कस्मा? “पब्बज्जापेक्खं विना वा”ति वुत्तता ।

पब्बाजेन्तस्स अनापत्तियेव, सुपब्बजितोति आह “पब्बाजेन्तस्सापि अनापत्ती”ति ।

आपुच्छितं पगेवाति योजना । खण्डसीमायन्ति विहारसीमाय वा उपचारसीमाय वा अब्मन्तरे ठितायं खण्डसीमायं । यो पनाति पब्बज्जापेक्खो पन । विब्भन्तको वाति नवविब्भन्तको वा । पब्बजितानं द्वङ्गुलकेसो वट्टतीति आह “द्वङ्गुलकेसो वा”ति । द्वीहि अङ्गुलीहि अतिरित्तो केसो इमस्साति द्वङ्गुलातिरित्तकेसो । एकसिखामत्तधरोपि होतीति योजना ।

१००. मारब्याधिनाति मारणाबाधो । सो हि सत्तानं मारणद्वेन, विविधस्स च दुक्खस्स आदहद्वेन मारब्याधीति वुच्यति । इमिना अहिवातकरोगेनाति एत्थ अहिविससदिसेन वातेन पवक्तो रोगो अहिवातकरोगोति वुच्यतीति दस्सेति । तमत्थं वित्थारेन्तो आह “यत्र ही”ति आदि । तथ्य यत्राति यस्मिं कुले । सो रोगो तस्मिं कुले द्विपदे चतुर्पदे पठमं गणहाति, पच्छा गोहसामिके गणहातीति धम्मपदअटुकथायं (ध० प० अट० १.सामावतीवत्थु) वुत्तं । तथाति यथा अञ्जो भित्तिं वा छदनं वा भिन्दित्वा पलायित्वा तिरोगामादिगतो वा हुत्वा मुच्यति, तथा । एत्थ च कुले पितापुत्ता मुच्चिंसूति अत्थो ।

काकुडुपकन्ति एत्थ काके उड्हापेतीति काकुडुपको, काके वा उड्हापेत्वा भत्तं भुजितुं सक्कोतीति काकुडुपकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यो वामहत्थेना”ति आदि । तथ्य उड्हापेत्वाति उद्धं आकासं गमनापेत्वा । तन्ति काकुडुपकं ।

१०२. इत्तरसद्वो अप्पमत्तकवाचको अनिष्पन्नपाटिपदिकोति आह “अप्पमत्तको”ति । “कतिपाहमेवा”ति इमिना

तस्य अत्यं दस्सेति ।

४०. निस्सयमुच्चनककथा

१०३. ओगणेनाति एत्य ओत्यूपसग्गो लामकत्थवाचकोति आह “परिहीनगणेना”ति । अत्तनो वुद्धतरस्सेव भिक्खुस्स सन्तिके निस्सयो गहेतब्बोति आह “सचायं वुद्धतर”न्तिआदि । तथ अयन्ति अब्बत्तो भिक्खु । उपसम्पदायाति उपसम्पादेत्वा । आयस्मतोति आयस्मन्तं, उपयोगत्थे चेतं सामिवचनं । आयस्मतो वा ओवादन्ति योजना । सब्बत्थाति सब्बेसु । आपुच्छनेसूति दिसापवक्मनादिअत्थाय आपुच्छनेसु । एत्थाति इमस्मिं निस्सयवसनद्वाने । तन्ति तत्तकं सुतं । तस्साति सुतस्स ।

४१. राहुलवत्थुकथा

१०५. कपिलवत्थूति एत्य कपिलोति कळारवण्णो इसि वुच्चति, सो वसति एत्थाति कपिलवत्थु, अस्समो । तस्मिं ठाने मापितत्ता नगरम्पि कपिलवत्थूति (दी० नि० अट० १.२६७; सु० नि० अट० २.३६२) वुच्चति । अयन्ति वक्खमानकथा । सुद्धोदनमहाराजाति एत्य सुद्धोदनोति तस्स रञ्जो नामं । अथ वा सुद्धं ओदनं इमस्साति सुद्धोदनो, सोयेव महाराजा सुद्धोदनमहाराजा । विहरति किराति सम्बन्धो । सोति सुद्धोदनमहाराजा । राजगहन्ति राजगहनगरं । साधूति आयाचनत्थे निपातो । आयाचामीति हि अत्थो । मैति मम, पुत्तन्ति सम्बन्धो, अनादरे वा सामिवचनं । सोति अमच्चो । साधूति सम्पटिच्छनत्थे निपातो । एवन्ति हि अत्थो । अथाति तस्मिं निसीदनकाले । अस्साति पुरिससहस्सपरिवारस्स अमच्चस्स । ततोति याचनकारणा । नन्ति पुरिससहस्सपरिवारं अमच्चं । तत्थेवाति राजगहेयेव । तेपीति अटू दूतापि । तेति नव दूता ।

अथाति ततो पच्छा । एकदिवसजातकन्ति एकस्मिं दिवसे जातकं । सोति काळुदायीअमच्चो । पब्बजित्वापीति पिसदेन “अपब्बजित्वापी”ति अत्यं सम्पिण्डेति । तथेवाति यथा नव दूता सपरिवारा अरहत्तं पापुणिसु, तथेवाति अत्थो । सोति काळुदायी । सम्भतेसूति सम्भरितेसु गहेत्वा निष्टुपितेसूति अत्थो । विस्सद्वकम्मेसूति विस्सद्वा कम्मन्ता एतेसन्ति विस्सद्वकम्मन्ता, तेसु । सुपुणितेसूति सुन्दरपुणिसञ्जातेसु । पटिपञ्जनक्खमेति पटिपञ्जनत्थाय खमे योग्ये । गमनवण्णं संवण्णेसीति सम्बन्धो । सद्बुमत्ताहीति (बु० वं० अट० निदानकथा २) सद्बुपमाणाहि । एतन्ति एतं संवण्णस्स कारणं किन्ति पुच्छि । चारिकं पक्कमितुं कालोति योजना । तेन हीति उय्योजनत्थे निपातो । भगवा पक्कामीति सम्बन्धो । परिवुतोति परिसमन्ततो वुतो आवुतो निवुतो हुत्वाति सम्बन्धो । अतुरितचारिकन्ति अजवनचारिकं ।

एवन्ति इमिना नयेन । भगवति पक्कन्ते च सतीति योजना । निक्खन्तदिवसतोति फग्गुणपुणिमिया पाटिपददिवसतो । उत्तमभोजनरसस्साति उत्तमभोजनरसेन । दस्सथाति ददेय्याथ । तेनेवाति सद्वाय उप्पादनकारणेनेव । नन्ति काळुदायिं । भगवा ठपेसीति सम्बन्धो । एतदगग्निं एसो अग्गो । यदिदन्ति यो अयं । एतदगग्नेति एतदगग्द्वाने ।

साकियापि खो पहिणिसूति सम्बन्धो । जातिसेद्वन्ति जातीनं सेद्वं, जातियेव वा सेद्वं, भगवन्तन्ति योजना । निग्रोधसक्कस्साति निग्रोधनामकस्स सक्कस्स । तत्थाति निग्रोधसक्कस्स आरामे । पच्चुगमनन्ति पटिमुखं उद्धहित्वा गमनं । ततोति पहिणतो, परन्ति सम्बन्धो । राजकुमारे च राजकुमारिकायो च पहिणिसूति योजना । तेसन्ति राजकुमारराजकुमारिकानं । तत्राति निग्रोधारामे । मानो जाति सभावो एतेसन्ति मानजातिका, मानेन, मानो वा थद्वो

एतेसन्ति मानथद्वा। तेति साकिया, आहंसूति सम्बन्धो।

तेसूति साकियेसु। नेति जातयो। वुद्गायाति चतुर्थज्ञानतो वुद्गहित्वा। तेसन्ति जातीनं। कण्डम्बरुक्खमूलेति कण्डनामकेन उद्यानपालेन रोपिमस्स अम्बरुक्खस्स आसन्ने। राजाति सुद्गोदनमहाराजा। वोति तुम्हाकं, पादेति सम्बन्धो। अयन्ति वन्दना। जम्बुच्छायायायाति जम्बुरुक्खस्स छायाय। इति आहाति योजना।

सिखाप्पत्तोति अगगप्त्तो, कोटिप्पत्तोति अत्थो। ततोति निसीदनतो, परन्ति सम्बन्धो। पोक्खरवस्सन्ति पदुमवने वुद्गवस्ससदिसं। तम्बवण्णन्ति लोहितवण्णं। तन्ति अपतनं भगवा कथेसीति सम्बन्धो।

दुतियदिवसेति कपिलवत्युं पत्तदिवसतो दुतिये दिवसे। इन्द्रखीलेति नगरस्स उम्मारे। कथन्ति केनाकारेन चरिंसु नु खोति योजना। अगमंसु किं चरिंसु किन्ति योजना। सपदानचारन्ति घरपटिपाटिखण्डनविरहितेन सह पवत्तं चारं। ततोति आवज्जनतो, परन्ति सम्बन्धो। अयमेव वंसोति पुब्बबुद्धानं अयमेव वंसो। अयं पवेणीति तस्सेव वेवचनं। अनुसिक्खन्ताति अनु पटिभागं सिक्खन्ता। निविद्गेहतोति निवासनत्थाय विसितगेहतो। अव्योति अधिपो सामीति अत्थो। सिद्धत्थकुमारोति सब्बलोकस्स सिद्धो अत्थो अस्मिं अत्थीति सिद्धत्थो, सोयेव कुमारो सिद्धत्थकुमारो। सीहपञ्जरन्ति वातपानं। तज्जि सीहरूपं दस्सेत्वा कतपञ्जरता सीहपञ्जरन्ति वुच्यति। दस्सनब्बावटोति दस्सने, दस्सनत्थाय वा ब्यावटो। राहुलमातापि देवी आरोचेसीति सम्बन्धो। कपालहत्थोति कपालो हत्थेसु अस्स भगवतोति कपालहत्थो, हुत्वाति सम्बन्धो। नानाविरागसमुज्जलायाति नानाठानेसु विरागाय समुज्जलाय। विरोचमानं भगवन्तन्ति सम्बन्धो।

उण्हीसतोति सिरोवेठनतो। तज्जि उपरिसीसे नहति बन्धति, नहीयति बन्धीयतीति वा उण्हीसोति वुच्यति। नरसीहगाथाहि नामाति नरसीहगाथानामकाहि। ता हि यस्मा नरोयेव सब्बसत्तानं सीहो सेड्डो, नरानं, नरेसु वा सीहो सेड्डोति नरसीहो, तस्स पकासका गाथा होन्ति, तस्मा नरसीहगाथाति वुच्यन्ति। रञ्जोति सस्सुररञ्जो, मातुलरञ्जो वा। संविगगहदयोति चलनचित्तो। सण्ठापयमानोति सुदु ठापयमानो। तुरिततुरितन्ति तुरितो तुरितं, अतिसीघन्ति अत्थो। किं भन्तेति किं कारणा भन्ते। अहुवत्थाति हिय्यत्तनीमज्जिमपुरिससङ्घाताय त्थविभन्तिया हूधातुस्स ऊकारस्स उवादेसो होति, तस्मा तुम्हे एवंसञ्जिनो अहुवत्थाति योजना। वंसचारित्तमेतन्ति एतं पिण्डाय चरणं वंसतो पवेणितो चारितं। तत्थ चाति महासम्मतखन्तियवंसे च। अयन्ति महासम्मतखन्तियवंसो। अन्तरवीथियन्ति वीथिया मज्जे। ठितोव आहाति सम्बन्धो।

उन्तिद्वृति उद्दिस्स, उद्गहित्वा वा पिण्डाय तिद्वने। धम्मं सुचरितन्ति सुदु चरितब्बं भिक्खाचरियसङ्घातं धम्मं। चरेति चरेय। धम्मचारीति भिक्खाचरियसङ्घातं धम्मं चरणसीलो समणो। सुखं सेतीति उपलक्खणवसेन वुत्तं। सेसइरियापथापि लक्खणहारवसेन गहेतब्बा समानकिच्चत्ता। अस्मिज्ज्य लोके परम्हि च लोकेति योजना।

न तं दुच्चरितं चरेति वेसियादिगोचरसङ्घातं दुदु चरितब्बं तं धम्मं न चरेय।

एत्थं च पठमगाथं अन्तरवीथियं कथेत्वा राजानं सोतापत्तिफले पतिद्वापेसि, दुतियगाथं पितुनिवेसने कथेत्वा महापजापतिं सोतापत्तिफले, राजानं सकदागामिफले पतिद्वापेसीति दद्वब्बं। धम्मपालजातकं सुत्वाति पुन अपरस्मिं दिवसे (जा० अद्व० ४.९८ आदयो; ध० प० अद्व० १.नन्दत्थेरवत्थु) धम्मपालजातकं (जा० अद्व० ४.महाधम्मपालजातकवण्णना)

सुत्वा । मरणसमयेति मरणासन्नकाले, मरणसमयसमीपे वा, समीपत्ये चेतं भुम्मवचनं ।

सोतापत्तिफलं सच्छिकत्वा परिविसीति सम्बन्धो । सब्बं इत्थागारन्ति सब्बो ओरोधो । सो हि इत्थीनं अगारन्ति इत्थागारन्ति वुच्यति । इमिना वचनत्थेन अगारमेव मुख्यतो लब्धति, राजित्थियो पन उपचारेनाति दट्टब्बं । सा पनाति राहुलमाता पन । परिजनेनाति परिवारेन । नन्ति अय्यपुत्रं । “राजान्”न्तिपदं “गाहापेत्वा”तिपदे कारितकम्मं, “पत्त”न्तिपदं तथेव धातुकम्मं । राजधीतायाति सुप्पबुद्धरञ्जो धीताय । साति राजधीता । गोप्पकेसूति चरणगण्ठीसु भगवन्तं गहेत्वाति योजना । अथ वा भगवतो गोप्पके गहेत्वाति योजना । एवंहि सति उपयोगत्ये भुम्मवचनन्ति दट्टब्बं ।

राजा कथेसीति सम्बन्धो । अनच्छरियन्ति न अच्छरियं, अच्छरं पहरितुं न योग्यन्ति अत्थो । राजधीता यं अत्तानं रक्खि, इदं अनच्छरियन्ति योजना ।

तंदिवसमेवाति तस्मिं दुतियदिवसेयेव । केसविसज्जनन्ति राजचूलामणिबन्धनत्थं कुमारकाले बन्धितसिखावेणिसङ्घातस्स केसस्स विसज्जनं, मोचनन्ति अत्थो । पट्टबन्धोति असुको नाम राजाति नलाटे सुवण्णमयस्स पट्टस्स बन्धनं । घरमङ्गलन्ति अभिनवघरं पवेसनमङ्गलं । आवाहमङ्गलन्ति आवाहे पवत्तं मङ्गलं । छत्तमङ्गलन्ति राजछतुस्सापनकाले पवत्तं मङ्गलं । मङ्गलं वत्वाति मङ्गलसंयुतं धम्मकथं कथेत्वा । जनपदकल्याणीति जनपदम्हि कल्याणसमन्नागता । तुवट्टं खोति खिप्पमेव । सोपीति नन्दराजकुमारोपि । इतीतिआदि निगमनं । दुतियदिवसेति कपिलवत्थुपत्तदिवसतो दुतिये दिवसे । धम्मपदअट्टकथायं (ध० प० अट्ट० १.नन्दत्थेरवत्थु; थेरगा० अट्ट० १.नन्दत्थेरगाथावण्णना) पन “ततियदिवसे नन्दं पब्बाजेसी”ति वुत्तं ।

सत्तमे दिवसेति कपिलवत्थुपत्तदिवसतोयेव सत्तमे दिवसे । एतं समणं पस्साति योजना । ब्रह्मरूपवण्णन्ति ब्रह्मनो रूपसङ्घातो वण्णो विय वण्णो इमस्साति ब्रह्मरूपवण्णो, तं । अयन्ति अयं समणो । त्यस्साति ते अस्स । तेति निधयो । अस्साति समणस्स । नन्ति समणं । याचाति याचाहि । अयं द्विकम्मिकधातु । हीति सच्चं, यस्मा वा । पुत्तो पितुसन्तकस्स सामिको, इति तस्मा मे देहीति योजना । अनुरूपं वचनन्ति सम्बन्धो । भगवन्तं अनुबन्धीति भगवतो पिद्वितो पिद्वितो अनुबन्धि ।

न विसहतीति न समत्थेति । अयं कुमारो पितुसन्तकं यं धनं इच्छति, तन्ति योजना । वट्टानुगतन्ति वट्टदुक्खं अनुगतं । सविधातक्ति विधातकेहि पञ्चहि वेरेहि सहितं । अस्साति कुमारस्स । नन्ति कुमारं । अयन्ति कुमारो । दायज्जन्ति दायसङ्घातं मातापितूनं धनं आददातीति दायादो, पुत्तो, तस्स इदन्ति दायज्जं, मातापितूनं धनं ।

“कथाहं भन्ते राहुलकुमारं पब्बाजेमी”ति कस्मा आह, ननु आयस्मा सारिपुत्तो बाराणसियं तीहि सरणगमनेहि अनुञ्जातं पब्बज्जं न जानातीति आह “इदानी”तिआदि । या सा पब्बज्जा च उपसम्पदा च अनुञ्जाताति योजना । ततोति पब्बज्जाउपसम्पदतो । उपसम्पदं पटिक्खिपित्वाति सम्बन्धो । विमतीति विविधा इच्छा । इमञ्च पनत्थन्ति इममेव विमतिसङ्घातमत्थं । धम्मसेनापति आहाति सम्बन्धो । भगवतो तं अज्ञासयन्ति योजना ।

“अथ खो...पे० ... पब्बाजेसी”ति एत्थ किं कुमारस्स केसच्छेदनादीनि सब्बकिच्चानि आयस्मा सारिपुत्तोयेव करोतीति आह “महामोगल्लानत्थेरो”तिआदि । ओवादाच्चरियोति निवासनपारुपनादीसु सेखियवत्तेसु, आभिसमाचारिकेसु च ओवादको आचरियो । अथ कस्मा “आयस्मा सारिपुत्तो राहुलकुमारं पब्बाजेसी”ति वुत्तन्ति आह “यस्मा पना”तिआदि ।

तत्थाति तस्म पब्बज्जाउपसम्पदायं । न आचरियोति पब्बज्जाचरियो च ओवादाचरियो च न इस्सरो ।

उप्पन्संवेगेन हृदयेनाति एत्थ इत्थम्भूतलक्खणे करणवचनं । उप्पन्संवेगो हृदयो हुत्वाति हि योजना । सब्बन्ति सब्बं वचनं ।

तत्थाति पुरिमवचनापेक्खं । अविसेसेनाति “धन”न्ति वा “अञ्ज”न्ति वा “सावज्ज”न्ति वा “अनवज्ज”न्ति वा विसेसमकत्वा सामञ्जेन । न च बुद्धानन्ति एत्थ चसद्वेन न केवलं अपटिरूपमेव, अथ खो बुद्धानञ्च न आचिण्णन्ति अत्थं दस्सेति । यन्ति यं वरं । तथा नन्देति एत्थ तथासद्वस्स उपमेय्यत्थजोतकभावं दस्सेन्तो आह “यथेव किरा”ति आदि । यथेव बोधिसत्तं व्याकरिंसु, एवं नन्दम्पि राहुलम्पि व्याकरिंसु किराति योजना । पाळियं पन यथा भगवति मे भन्ते पब्बजिते अनप्पकं दुक्खं अहोसि, तथा नन्दे पब्बजिते अनप्पकं दुक्खं अहोसि, तथा राहुले पब्बजिते अधिमत्तं दुक्खं अहोसीति योजना । नेमित्तकाति सुभासुभनिमित्तं कथेन्तीति नेमित्तका । पुत्तस्साति जेट्टुपुत्तस्स सिद्धत्थकुमारस्स । पब्बज्जायाति पब्बज्जाहेतु पब्बज्जाकारणा, पब्बज्जानिमित्तं वा । ततोति भगवतो पब्बज्जतो । तम्पीति नन्दम्पि । इतीति ईदिसं । भगवतो पब्बज्जाय महन्तं इच्छाविधातसदिसन्ति अत्थो । तम्पीति राहुलम्पि । तेनाति पब्बज्जाहेतुना । अस्साति रञ्जो । उपज्जीति सम्बन्धो । इतोति सोकुप्पत्तितो वरयाचनतो वा ।

सोति राजा । यत्र हि नामाति यो नाम । अहम्पि नाम यो यादिसो बुद्धमामको धम्ममामको सङ्घमामको समानो, सो तादिसो अहम्पि न सक्कोमीति योजना । अञ्जेति मया अपरे । दुक्खन्ति जातिवियोगदुक्खं । नियानिककारणन्ति मनुस्सानं गरहउपवादअक्कोसतो नियानिकं कारणं ।

तत्थाति “अननुञ्जातो”ति आदिवचने । जनेतीति जननी, माता । जनेतीति जनको, पिता । इमिना पोसावनिकमातापितरो निवर्त्तेति । माता वा मता होतीति योजना । सो एव वाति पुत्तो एव वा । अनुञ्जातोम्हीति वदतीति सच्चेन वा अलिकेन वा “अनुञ्जातोम्ही”ति वदति । माता वा सयं पब्बजिताति योजना । पितस्साति पिता अस्स । अस्साति पुत्तस्स । विष्पवुत्थोति मातुया केनचि कारणेन पवासो ।

चूलमातादीनन्ति आदिसद्वेन महामातादीनि सङ्घण्हाति । पोसनकाति वडूनका । तेसुपीति पोसनकमातापितरेसुपि ।

यं पन पुत्तं नानुजानन्तीति सम्बन्धो । जीवस्येवाति तस्स जीवस्स एव, पब्बाजेन्तस्स वा भिक्खुस्स, न देसन्तरगमनादीनमत्थायाति अत्थो । तेसन्ति मातापितूनं ।

महाकन्तारोति केन उदकेन तरितब्बोति कन्तारो, निरुदककन्तारोव मुख्यतो लब्धति, वाळकन्तारो चोरकन्तारो अमनुस्सकन्तारो दुष्मिक्खकन्तारो मरुकन्तारोति इमे पञ्च कन्तारा रूळहीवसेन । महन्तो कन्तारो महाकन्तारो ।

यावतकेति एत्थ यावसद्वो पमाणत्थोति आह “यत्के”ति ।

४२. सिक्खापददण्डकमवत्थकथा

१०६. नासनवत्थूति लिङ्गनासनाय अधिद्वानं, कारणन्ति वुत्तं होति । पच्छिमानं पञ्चनन्ति योजना । दण्डकम्मवत्थूति दण्डकम्मस्स कारणं ।

१०७. अप्पतिस्साति एत्थ भिक्खूनं वचनस्स पटिमुखं आदरेन असवनं भिक्खू जेडुकद्वाने न ठपेन्ति नामाति दस्सेन्तो आह “भिक्खू जेडुकद्वाने” ति आदि । “समानजीविका” ति इमिना असभागवुत्तिकाति एत्थ सभागसद्वो समानसदपरियायो, वुत्तिसद्वो जीविकपरियायोति दस्सेति । परिसक्कतीति एत्थ सक्क गतियन्तिधातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १६ ळकारन्तधातु) वुत्तता परिपुब्बो सक्कसद्वो गत्यत्थोति आह “परक्कमती” ति । किन्तीति किमेव । इतिसद्वो हेत्थ एवसद्वथ्यो, केन एव उपायेनाति हि अत्थो । अक्कोसति चेवाति जातिआदीहि अक्कोसति चेव । भेदेतीति भेदापेति । आवरणं कातुन्ति एत्थ आवरणसद्वो निवारणसद्ववेवचनोति आह “निवारणं कातु” न्ति । यत्थाति यस्मिं परिवेण, सेनासने वा । वस्सगगेनाति वस्सगणनाय । (तस्साति परिवेणसेनासनस्स । उपचारेति आसन्ने) । मुखद्वारिकन्ति मुखसङ्घातेन द्वारेन अज्ञोहरितब्बं । “वदतोपी” ति इमिना वचीपयोगेन दुक्कटापत्तिं दस्सेति, “निक्खिपतोपी” ति इमिना कायपयोगेन । अनाचारस्साति दण्डकम्मे अनाचारस्स । एत्तके नाम दण्डकम्मेति एत्तके नाम उदकाहरापनादिसङ्घाते दण्डकम्मे । इदन्ति यागुभत्तादिं । लच्छसीति लभिस्ससि । “एत्तके नाम दण्डकम्मे” ति वुत्तवचनस्स युत्तिं दस्सेन्तो आह “भगवता ही” ति आदि । दण्डकम्मन्ति दण्डेन्ति दमेन्ति एतेनाति दण्डो, सोयेव कत्तब्बत्ता कम्मन्ति दण्डकम्मं आवरणादि । अपराधानुरूपन्ति वीतिक्कमस्स अपराधस्स अनुरूपं । तम्पीति उदकदारुवालिकादिआहरापणम्मि । तञ्च खोति तञ्च करणं । ओरमिस्सतीति कायेन ओरमिस्सति । विरमिस्सतीति वाचाय विरमिस्सति । उण्हपासाणे वातिआदीसु वासदेन अज्जानिपि अत्ततापनपरितापनादीनि कम्मानि सङ्घणहाति ।

४३. अनापुच्छावरणवत्थुआदिकथा

१०८. उपज्ञायं अनापुच्छाति एत्थ उपज्ञायं अनापुच्छित्वा । सब्बथा किं न कातब्बन्ति आह “तुम्हाक” न्ति आदि । **दण्डकम्ममस्साति** दण्डकम्मं अस्स । अस्साति सामणेरस्स । सङ्घि उपज्ञायेन विहरन्तीति सङ्घिविहारिका । निस्सयाचरियादीनं अन्ते समीपे वसन्तीति अन्तेवासिका, उपसम्पन्नायेव ।

अपलाळेन्तीति एत्थ लळ उपसेवायन्ति धातुपाठेसु वुत्तता (सद्वनीतिधातुमालायं १८ ळकारन्तधातु) थेरे लळतो उपसेवतो अपगमेन्तीति अत्थो दट्टब्बो । इध पन अधिष्पायत्थं दस्सेन्तो आह “तुम्हाक” न्ति आदि । अपलाळेतब्बाति अज्जं लळतो उपसेवतो अपगमेतब्बा । परिसभूते सामणेरूपसम्पन्नेति योजना । आदीनवन्ति दुस्सीलं निस्साय वसनस्स दोसं । न्हायितुं आगतेन तया गृथमक्खनं कतं विय दुस्सीलं निस्साय विहरन्तेन दुस्सीलं कतन्ति योजना । “दुस्सील” न्ति पदं पुरिमपच्छिमपदापेक्खं, तस्मा द्विन्नं पदानं मज्जे वुत्तं । तथ्य पुरिमपदापेक्खकाले वुत्तकम्मं, पच्छिमपदापेक्खकाले अवुत्तकम्मं । सोति सामणेरूपसम्पन्नो । उपज्ञायं वाति सामणेरं सन्धाय वुत्तं । निस्सयं वाति उपसम्पन्नं सन्धाय वुत्तं ।

तीसु नासनासूति संवासलिङ्गदण्डकम्मनासनसङ्घातासु तीसु नासनासु । योति सामणेरो । नानाआपत्तियोति पाराजिकथुल्लच्यय पाचित्तियापत्तियो । हीति सच्चं, यस्मा वा । कुन्थकिपिल्लिकम्पीति एत्थ पाणखादकेहि सत्रेहि कुथियति हिंसियतीति कुन्थो, कुं पथर्विं वा धारेतीति कुन्थो ।

किमियेव पिल्लिकं पोतकं किपिल्लिकं मिकारस्स लोपं कत्वा । पिल्लिकसद्वो हि पोतकपरियायो । किमीनं, किमीसु वा पिल्लिकं किपिल्लिकं । नासेतब्बतंयेवाति लिङ्गेन नासेतब्बभावमेव । तावदेवाति तस्मिं मारणभिन्दनक्खणेयेव । अस्साति सामणेरस्स । सेनासनगगाहो च पटिप्पस्सम्भतीति वस्सच्छेदो होतीति अधिष्पायो । आकिणणदोसोवाति लिङ्गनासनदोसेन च दण्डकम्मनासनदोसेन च आकुलदोसोव । विरज्जित्वाति विराधेत्वा । यथानिवत्थपारुतस्सेव सामणेरस्साति सम्बन्धो । तस्माति सरणगमनउपसम्पदकम्मवाचानं सदिसत्ता । भिक्खुना समादिन्नं विय इमिनापि

समादिन्नानेव होन्तीति योजना । एवन्ति एवमिज्ञाने, समादिन्ने वा । दल्हीकरणत्थन्ति सिक्खापदानं दल्हीकरणत्थं । पतिद्वापनत्थन्ति सामणेरस्स पतिद्वापनत्थं । लच्छतीति लभिस्सति । सङ्घेन दातब्बोति सम्बन्धो । अपलोकेत्वाति सङ्घं आपुच्छित्वा । इमिना छिन्नवस्सकं दस्सेति ।

अदिन्नादाने तिणसलाकमत्तेनापि वत्थुना असमणो होतीति योजना । विष्टिपत्तियाति विकारेन पटिपञ्जनतो । भणितेति भणने । जानित्वाति जानित्वा एव । एवकारो हेत्थ अज्ञाहरितब्बो, तेन वुत्तं ‘न अजानित्वा’ति । यानि पञ्च सिक्खापदानीति योजना । अस्साति सामणेरस्स । ठपनत्थायाति सिक्खापदानं ठपनत्थाय । अयन्ति पारजिको । विसेसोति भिक्खूनं पाचित्तियतो विसेसो ।

पटिपक्खवसेनाति “अनरहं असम्मासम्बुद्धो”ति आदिना च “द्वाक्खातो”ति आदिना च “दुष्टिपन्नो”ति आदिना च पटिविरुद्धवसेन गरहन्तो सामणेरो निवारेतब्बोति सम्बन्धो । कण्डकनासनायाति कण्डकनामकस्स सामणेरस्स दण्डकम्मनासनाय । तं लद्धिन्ति अवण्णभासनदिट्ठि । अच्ययन्ति अतिकमं, दोसं वा । देसापेतब्बोति “अच्ययो मं भन्ते अच्यगमा”ति आदिना देसापेतब्बा । तं युत्तन्ति “लिङ्गनासनाय नासेतब्बो”ति तं वचनं पतिरूपं । हीति सच्चं, यस्मा वा । इथाति खन्धके, “सामणेरं नासेतु”न्तिवचने वा ।

“एसेव नयो”ति वुत्तवचनं पाकटं करोन्तो आह “सस्तुच्छेदानज्ही”ति आदि । अञ्जतरदिट्ठिको सामणेरोति योजना । एत्थाति दससु नासनज्जेसु । “काम”न्तिपदेन पुनरुत्तिनिरत्थकदोसारोपनेन गरहं दस्सेति । “पना”तिपदेन तेसं दोसानं पहानेन सम्भावनं दस्सेति । अब्रह्मचारिं सामणेरन्ति सम्बन्धो । उपसम्पादेतुं वद्वतीति उपसम्पादनं वद्वति । भिक्खुनिदूसको सामणेरोति सम्बन्धो । पब्बज्जम्पीति एत्थ पिसद्वस्स गरहत्थभावं दस्सेतुं वुत्तं ‘पगेव उपसम्पद’न्ति । एतमत्थन्ति एतादिसमत्थं ।

४७. पण्डकवत्थुकथा

१०९. दहरतरुणसदानं वेवचनत्ता वुत्तं “दहरे...पे०... तरुणे”ति । मोळिगल्लसदो थूलसरीरवाचको अनिष्टन्पाटिपदिकोति आह “मोळिगल्लेति थूलसरीरे”ति । हत्थिभण्डेति एत्थ हत्थिसङ्घातं भण्डं एतेसन्ति हत्थिभण्डाति वुत्ते हत्थिगोपकाति आह “हत्थिगोपके”ति । अभिधाने (अभिधानप्पदीपिकायं ३६७ गाथायं) पन “हत्थिमेण्डो”ति पाठो अत्थि ।

पण्डकोति पडति विकलभावं गच्छतीति पण्डको । संखेपेन वुत्तमत्थं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “तत्था”ति आदि । तथ्य यस्साति पण्डकस्स । असुचिनाति सम्भवेन । आसित्तस्साति आसिज्जितब्बस्स । इमिना असुचिना मुखे आसिज्जितब्बोति आसित्तोति वचनत्थं दस्सेति । अयन्ति पण्डको । अज्ञाचारान्ति मेथुनज्ञाचारं । “उसूयाय उप्पन्नाया”तिइमिना उसूयतीति उसूयोति वचनत्थं दस्सेति । उपककमेनाति वायामेन । बीजानीति अण्डानि । इमिना उपककमेन एतस्मा बीजानि अपनीतानीति ओपक्कमिकोति वचनत्थं दस्सेति । पक्खे पवत्तो पण्डको पक्खपण्डको, पक्खे परिळाहवूपसमो पण्डको पक्खपण्डकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “एकच्चो पना”ति आदि । तथ्य पुब्बवचनत्थे पक्खेति कालपक्खेति अत्थो दट्ठब्बो । पच्छिमवचनत्थे पक्खेति जुण्हपक्खेति अत्थो दट्ठब्बो । “अकुसलविपाकानुभावेना”ति पदं “पण्डको होती”तिपदेयेव सम्बन्धितब्बं । अस्साति पण्डकस्स । नपुंसकपण्डकोति पुरिसो विय सातिसयं पच्चामित्ते न पुंसकेति अभिमद्दनं कातुं न सक्कोतीति नपुंसको । न पुमा न इत्थीति नपुंसकोति कत्वा नपुमनइत्थिसद्वस्स निरुत्तिनयेन

नपुंसककरणम्यि वदन्ति । नपुंसकोयेव पण्डको नपुंसकपण्डको । तेसूति पञ्चसु पण्डकेसु । तेसुपीति ओपकमिकादीसु तीसुपि । “यस्मिं पक्खे” ति इमिना पक्खे पक्खे पण्डकभावं निवत्तेति । अस्साति पण्डकस्स । एत्थाति पञ्चसु पण्डकेसु । सोपीति पण्डकोपि । इतोति पण्डकवारतो । “एसेव नयो” ति इमिना लिङ्गनासनमेव अतिदिसति ।

४८. थेयसंवासकवत्थकथा

११०. पारिजञ्जपत्तस्साति परिहायतीति परिजानि, इस्सरियभोगादि, तस्स भावो पारिजञ्जं, इस्सरियभोगादिक्खयो, तं पत्तोति पारिजञ्जपत्तो, तस्स । “पारिजुञ्जपत्तस्सा” तिपि उकारेन सह पाठो अत्थि । खीणकोलञ्जोति एत्थ कुले जाता कोलञ्जा, ण्यपच्चयो, नकारागमो । खीणा कोलञ्जा अस्साति खीणकोलञ्जोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “मातिपक्खपितिपक्खतो” ति आदि । तथ्य मातिपक्खपितिपक्खतोति मातुया पक्खो मातिपक्खो, पितुनो पक्खो पितिपक्खो, मातिपक्खो च पितिपक्खो च मातिपक्खपितिपक्खा । फातिं कातुन्ति एत्थ फा-धातु वङ्गनत्थोति आह “वङ्गेतु” न्ति । “पुच्छियमानो” ति इमिना अनुयुजियमानोति एत्थ अनुत्यूपसगगवसेन युजसद्वो पुच्छनत्थोति दस्सेति ।

थेयसंवासकोति थेननं थेयं नकारस्स यकारं कत्वा, थेयाय संवासको इमस्साति थेयसंवासको । एत्थ च न केवलं वस्सगणनादिकोयेव संवासो नाम होति, अथ खो थेयाय लिङ्गगहणम्यि संवासोयेव नाम । तस्मा तस्स तिविधभावं दस्सेन्तो आह “तयो” ति आदि । तथ्य लिङ्गं थेनेतीति लिङ्गथेनको, एसेव नयो इतरेसुपि । तमत्थं वित्थारेन्तो आह “तथा” ति आदि । तथ्य योति थेयसंवासको । लिङ्गमत्तस्सेवाति एत्थ मत्तसद्वेन संवासादयो निवत्तेति ।

विदेसन्ति अत्तनो देसतो वियोगं देसं । विसद्वो हेत्थ वियोगत्थवाचको । अथ वा वि दूरं देसं । विसद्वो हेत्थ दूरत्थवाचको । मुसाति अभूतत्थे दुतियन्तनिपातो, अभूतं वचनन्ति अत्थो । पटिबाहतीति अञ्जे निवारेति । संवासथेनको नामाति एत्थ को संवासो नाम, ननु एककम्मादिकोति आह “भिक्खुवस्सगणनादिको” ति आदि । भिक्खुवस्सगणनादिकोति आदिसद्वेन यथावुङ्गं वन्दनसादियनं आसनपटिबाहनं उपोसथपवारणादीसु सन्दिस्सनन्ति इमानि सङ्घणहाति । “किरियभेदो” ति इमिना सं एकतो वसियति अनेनाति संवासोति वचनत्थेन किरियभेदो संवासो नामाति दस्सेति । इमस्मिं अत्थेति इमस्मिं वत्थुम्हि, इमस्मिं ठानेति अत्थो । इमिना पाराजिकादिद्वाने पन एककम्मादिको संवासो नामाति दस्सेति ।

“लिङ्गस्स चेव संवासस्स चा” ति इमिना उभयथेनकोति एत्थ उभयसरूपं दस्सेति ।

एत्थाति थेयसंवासकद्वाने । राज...पे०... भयेहि वाति एत्थ भयसद्वो पच्चेकं योजेतब्बो । राजभयेन च दुष्मिक्खभयेन च कन्तारभयेन च रोगभयेन च वेरिभयेन चाति हि अत्थो । चीवरगहणत्थन्ति चीवराहरणत्थं, अयमेव वा पाठो । वासद्वो हेत्वत्थं वा सम्पदानत्थं वा सम्पिण्डेति । अयं गाथा विभत्तिया उपटिपाटित्ता भगगरीतिसङ्घाता अलङ्गारदोसा न मुत्ता । लिङ्गन्ति समणलिङ्गं । इधाति इमस्मिं सासने ।

नाधिवासेतीति न सम्पटिच्छति । यावाति यत्तकं कालं, अयं पनेत्थ योजना — इथ यो राज...पे०... भयेन वा चीवरगहणत्थं वा लिङ्गं आदियति, सो सुद्धमानसो हुत्वा याव संवासं नाधिवासेति, ताव एसो “थेयसंवासको नामा” ति न वुच्चतीति ।

तत्राति तासु गाथासु । इधाति इमस्मिं सासने । एवन्ति लिङ्गे गहियमाने । तस्मिन्ति जने । अनोसरित्वावाति

अनोक्कमित्वाव । लिङ्गं अपनेत्वाति सयं गहितं समणलिङ्गं विनासेत्वा । पब्बजितालयन्ति पब्बजितछायं । पुब्बेति संवासथेनके ।

सब्बपासण्डियभत्तानीति सब्बानि पासण्डं उद्दिस्स दिन्नानि भत्तानि ।

सत्ते वहतीति सत्तवाहो । विरमितब्बन्ति वेरं, तं पवत्तेतीति वेरिको । कायेन परिहरितब्बानीति कायपरिहारियानि । तन्ति तुवं । हीनायावत्तभावन्ति हीनाय गिहिभावाय आवत्तभावं ।

उप्पब्बजित्वाति पब्बजिवियोगं कत्वा । तमत्थन्ति उप्पब्बजितसङ्घातमत्थं । अस्साति महासामणेरस्स ।

महन्तो वाति एत्थ वासद्वो गरहत्थो । पगेव दहरोति दस्सेति । अव्यत्तो होतीति योजना । सोति सामणेरो ।

वच्छगोरक्खादीनीति एत्थ वच्छोति तरुणगोणो । सो हि मातुसन्तिके वसतीति वच्छो । मातुया वियोगकाले वा वस्सतीति वच्छोति वुच्चति । इमिना दम्मगवजरगवापि सामञ्जतो गहिता । गो वुच्चति खेत्तभूमि । वच्छो च गो च वच्छगवा, तेसं रक्खनं वच्छगोरक्खो, सो आदि येसं कसिकम्मादीनन्ति वच्छगोरक्खादीनि । ‘सूपसम्पन्नो’ति इमिना गहटुम्पि सचे उपसम्पादेति, सूपसम्पन्नोति दस्सेति । अनुपसम्पन्नकालेयेवाति सामणेरकालेयेव । विनयविनिच्छयेति विनये वुत्तस्स थेयसंवासकस्स विनिच्छये । थेयसंवासको होति लिङ्गस्स अपनीतत्ता ।

थेयसंवासको न होति सलिङ्गे ठितत्ता । अयम्पि थेयसंवासको न होति कासाये सउस्साहत्ता । थेयसंवासको होति कासाये धुरस्स निकिखत्ता ।

थेयसंवासको न होति सलिङ्गे ठितत्ता । नेव थेयसंवासको होति कासाये सउस्साहत्ता ।
मेथुनसेवनादीहीतिआदिसदेन पाणातिपातादयो सङ्घणहाति । थेयसंवासको होति कासाये धुरस्स निकिखत्ता ।
ओवट्टिकन्ति अधोवट्टेन करणं । रक्खति तावाति ताव रक्खति वीमंसनेन निवासितत्ता । लिङ्गन्ति समणलिङ्गं ।
थेयसंवासको होति गिहिलिङ्गस्स सम्पटिच्छितत्ता ।

वीमंसति वा सम्पटिच्छति वा रक्खतियेव ओदातवत्थस्स अन्तोकासायभावतो । ‘भिक्खुनियापि एसेव नयो’ति वुत्तमेवत्थं विभावेन्तो आह ‘सापी’तिआदि ।

वुडुपब्बजितो सामणेरोति सम्बन्धो । पाळियम्पीति पन्तियम्पि । सेनो मंसपेसिं गहेत्वा गच्छति विय भत्तपिण्डे पतं उपनामेत्वा गहेत्वा गच्छति । थेयसंवासको न होति वस्सानं अगणनत्ता ।

४८. तित्थियपक्कन्तककथा

११०. पक्कमतीति पक्कन्तो, ‘पविट्टो’ति इमिना कमुधातुया पदविक्खेपत्थं दस्सेति, इच्छाकन्तिअत्थे निवत्तेति । सोति तित्थियपक्कन्तको । तत्राति तित्थियपक्कन्तके । उपसम्पन्नो भिक्खु गच्छतीति सम्बन्धो । तेसन्ति तित्थियानं । ‘तित्थियो भविस्सामी’ति पुब्बेव लद्धिगहितत्ता वुतं ‘लिङ्गे आदिन्मत्ते’ति । कुसचीरादीनीति एत्थ कुसो वुच्चति सलाका । चीरोति पन्ति, आवलीति अत्थो । कुसे रज्जुना आवुनित्वा कतो चीरो कुसचीरो, सो आदि येसं तानीति

कुसचीरादीनि । आदिसदेन फलकचीरादयो सङ्घणहाति । कुसतिणेहि कतो चीरो कुसचीरोतिपि वदन्ति । नग्गोति अचेलको । आजीवकोति अचेलकवतमादाय जीवतीति आजीवको । तेसन्ति आजीवकानं । ओवदितो हुत्वाति सम्बन्धो ।

किन्ति किं वतं । लुञ्चापेतीति अपनयापेति । मोरपिञ्छादीनीति एत्थ पिञ्छं वुच्यति पक्खो । सो हि पिञ्छति आकासे गच्छति अनेनाति पिञ्छन्ति वुच्यति । पिछि गतियन्ति धातुपाठो । मोरस्स पिञ्छं मोरपिञ्छं, तं आदि येसं तानीति मोरपिञ्छादीनि । आदिसदेन उलूकपिञ्छादयो सङ्घणहाति । याव न सम्पटिच्छतीति याव लद्धिं न सम्पटिच्छति । नन्ति वीमंसमानं भिक्खुं । लद्धीति तित्थियलद्धि । रक्खतीति तित्थियपक्कन्तकतो रक्खति । लद्धिया अभावेन तित्थियपक्कन्तको न होतीति अधिष्पायो । अच्छिद्धचीवरोति एत्थ आकारो कोथत्थो, अद्वृत्थो वा होति, छिद्वसद्वो दूसनत्थो होति । तस्मा आकोधेन अड्डेन वा छिद्वो दूसितोति अच्छिद्वोति अत्थो दट्टब्बो । “अच्छिन्नो”तिपि पाठो । अच्छिद्धं चीवरमेतस्साति अच्छिद्धचीवरो । तित्थायतनन्ति तित्थीनं निवासद्वानं, तित्थियानं उपस्सयन्ति अत्थो ।

४९. तिरच्छानगतवत्थु

१११. देवसम्पत्तिसदिसं इस्सरियसम्पत्तिं अनुभवन्तोपि सो नागो कस्मा नागयोनिया अद्वीयतीति आह “किञ्चापी”तिआदि ।

तथ किञ्चापि अनुभोतीति सम्बन्धो । किञ्चापिसद्वो हेत्थ सम्भावनाजोतको, पनसद्वो गरहत्थजोतको । कुसलविपाकेनाति अहेतुककुसलविपाकेन । तस्साति नागस्स । सजातियाति समानजातिया नागिया । उदकसञ्चारिमण्डूकभक्खन्ति उदके सञ्चरणसीलं मण्डूकसङ्खातं भक्खं पातुभवतीति योजना । सोति नागो । अद्वीयतीति अरमणं पीळियति । हरायतीति एत्थ हरेधातु लज्जनत्थोति आह “लज्जती”ति । एकारन्तो धातु भूवादिगणिको (सदनीतिधातुमालायं १६ रकारन्तधातु) । जिगुच्छतीति एत्थ गुपधातुया कम्मं दस्सेन्तो आह “अत्तभाव”न्ति । “तस्स भिक्खुनो”तिपदस्स “निक्खन्ते”तिपदेन योजितब्बता भुम्मत्थे सामिवचनन्ति आह “तस्मिं भिक्खुस्मि”न्ति । अथ वा तस्स भिक्खुनोति सामियोगता “निक्खन्ते”ति एत्थ भावत्थे मानपच्ययोति आह “निक्खमने”ति । इमिना निक्खन्तेति एत्थ न अन्तपच्ययो, मानपच्ययस्सेव अन्तभावं कत्वा वुत्तोति दस्सेति । विस्सद्वोति सतिविस्सज्जितो । तस्मिन्ति भिक्खुम्हि । कपिमिद्धवसेनेवाति कपिनो मिद्धवसेन एव । अथ वा कपिमिद्धवसेन निदायन्तो इव निदायन्तोति योजना । पटिनिपज्जीति पुन निपज्जि । विस्सरमकासीति एत्थ विसद्वो विरूपत्थजोतको, सरसद्वो सद्वाचकोति दस्सेन्तो आह “विरूपं महासद्वमकासी”ति ।

“अकारस्स लोपं कत्वा”ति इमिना तुम्हे खोत्थाति एत्थ “तुम्हे खो अत्था”ति पदविभागं कत्वा ओकारतो परस्स अकारस्स लोपं दस्सेति । “अकारस्सालोप”न्तिपि पाठो । एवज्जि सति अकारस्स अलोपं कत्वाति अत्थो दट्टब्बो । इमिना “तुम्हे खो अत्था”ति पदच्छेदं कत्वा अकारे परे ओकारस्स वकारं कत्वा तुम्हे ख्वत्था”ति पाठो दस्सितो । कस्मा इमस्मिं धम्मविनये अविरूपित्वाति आह “झान...पे० ... अभब्बता”ति । “भवथा”ति इमिना अत्थाति एत्थ असधातु सत्तत्थवाचको थविभत्तीति दस्सेति । सजातियाति एत्थ समाना जाति एतिस्साति सजातीति वुत्ते नागी एवाति आह “नागिया एवा”ति । मनुस्सत्थिआदीति एत्थ आदिसदेन तिरच्छानगतित्थीपेतित्थीदेवित्थियो सङ्घणहाति । “द्वेमे भिक्खवे पच्यया”ति देसना सावसेसदेसनाति दस्सेन्तो आह “एत्थ चा”ति । एत्थाति तिरच्छानगतवत्थुम्हि । अभिष्णन्ति अभिक्खणं पुनप्पुनन्ति अत्थो ।

तिरच्छानगतोति एत्थ किं अपायपरियापन्नो दुग्गतिअहेतुकपटिसन्धिकोवाधिष्पेतोति आह ‘नागो वा होतू’तिआदि।

५०. मातुघातकादिवत्थुकथा

११२. निकखन्तिन्ति एत्थ “इमस्स पापकम्मस्सा”ति छट्टीयोगज्ञा भावत्थे तिपच्चयोति आह “निकखमन”न्ति। अपवाहनन्ति अपायपटिसन्धिवहनतो अपगमनं। येनाति मनुस्सभूतेन येन जीविता वोरोपिताति सम्बन्धो। मनुस्सित्थिभूताति मनुस्सित्थी हुत्वा भूता, मनुस्सित्थीभावं वा भूता पत्ता। इमिना तिरच्छानगतित्थिआदयो निवत्तेति। “जनिका”ति इमिना पोसावनिकमातादयो निवत्तेति। सयम्पीति एत्थ पिसद्दो न केवलं मातायेव, अथ खो पुत्रेनापीति दस्सेति। सताति सन्तेन। मनुस्सजातिकेनेव सता मनुस्सजातिको एव हुत्वा वोरोपिताति योजना। अनन्तरे भवे फलं निब्बत्तेतीति आनन्तरियं, मातुघातकम्मं, तेन जातिसामञ्जम्पि अजनिकं घातेन्तो च जनिकम्पि जातिभेदं घातेन्तो च न अनन्तरिको होति, तस्स पब्बज्ञा च उपसम्पदा च न वारिताति दस्सेतो आह “येन पना”तिआदि। तथ्य पोर्सेति वद्धेतीति पोसापनिया, सा एव पोसावनिका पकारस्स वकारं, यकारस्स च ककारं कत्वा, पोसावनिका च सा माता चेति पोसावनिकमाता। अस्साति पुत्रस्स। इदं पदं पुब्बापरापेक्खं। तथ्य पुब्बपदे भावसम्बन्धो, पच्छिमपदे सामिसम्बन्धो। सब्बथा एसेव नयो होतीति आह “सचेपी”तिआदि। वेसियाति उपलक्खणवसेन वुत्तं। याय कायचिं इत्थिया पुत्रस्सापि गहेतब्बत्ता। “अयं मे पिता”ति अजाननमेव हि पमाणं। अनेनाति इमिना पुत्रेन। “पितुघातकोत्वेव सङ्ख्यं गच्छती”ति इमिना मातुघातकेपि “अयं मे माता”ति अजानित्वा घातेन्तोपि मातुघातकोत्वेव सङ्ख्यं गच्छतीति दस्सेति।

११४. सङ्घेन वुत्तमत्थं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “मनुस्सजातियं ही”तिआदि। अपब्बजितन्ति गिहिभूतं। पब्बज्ञा चस्साति एत्थ चस्सेन उपसम्पदापि वारिताति दस्सेति। अस्साति अरहन्तघातकस्स। अवसेसन्ति अरहन्ततो अवसेसं। अस्साति अरियघातकस्स। आनन्तरियो न होति तिरच्छानगतज्ञा पनस्स पब्बज्ञा वारिताति अथो नेतब्बो। एत्थाति मातुघातकादिकम्मेसु। वधायाति तदत्थे चतुर्थीति आह “वधत्थाया”ति। “मारेतु”न्ति इमिना “वधत्थाया”ति एत्थ हनधातु हिंसनत्थोति दस्सेति। “नीयन्ती”ति इमिना ओनीयन्तीति एत्थ ओत्यूपसागो धात्वत्थानुवत्तकोति दस्सेति। यं पन वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो। तस्स वचनस्स अथोति योजना। “सचा च इति अयं निपातो वुत्तो”ति इमिना भयपीडितत्ता च निरुत्तीसु अकुसलत्ता च दवाभणनेन रवाभणनेन अयं निपातो चोरेहि वुत्तोति दस्सेति। “सचे च इच्छेव वा पाठो”ति इमिना तेहि तथा वुत्तेपि सङ्गीतिकाले वा पोत्थकारूळहकाले वा यथाभूतं सङ्गीतत्ता, पोत्थकारूळहत्ता च यथाभूतो पाठो अथीति दस्सेति। तत्थाति तेसु पदेसु। निद्वारणे भुम्मं। तस्साति “सचेज्ज मय”न्ति पाठस्स। “सचे अज्ज मय”न्ति इमिना एकारलोपसन्धिं दस्सेति। “सचेज्ज मय”न्ति अकारलोपसन्धिनापि पाठो अत्थि।

११५. पकतत्तन्ति पकतिया सीलसङ्घातो अत्ता सभावो एतिस्साति पकतत्ता, तं। कायसंसग्गेन भिक्खुनीनं पाराजिकत्ता वुत्तं “सीलविनासं पापेती”ति। अनिच्छमानयेव भिक्खुनिन्ति सम्बन्धो।

इच्छमानन्ति ओदातवत्थवसनं इच्छमानं। यस्मा अभिक्खुनी होति, तस्मा भिक्खुनीदूसको न होतीति योजना। सीलविपन्नं भिक्खुनिन्ति सम्बन्धो।

यो देवदत्तो सङ्घं भिन्दति विय, भिन्दतीति योजना। उद्धमन्ति धम्मतो विरहितं। उब्बिनयन्ति विनयतो विरहितं। चतुर्नं कम्मानन्ति अपलोकनादीनं चतुर्नं कम्मानं।

यो देवदत्तो लोहितं उपादेति विय, उपादेतीति योजना। दुट्ठचित्तेनाति एत्थ न यंकिञ्चिद् दुट्ठचित्तं दुट्ठचित्तं नाम, अथ खो वधकचित्तन्ति आह “वधकचित्तेना”ति। सरीरेति सरीरब्धन्तरे। तथागतस्स हि अभेज्जकायत्ता परूपकमेन चम्मच्छेदं कत्वा लोहितस्स उपादनं नाम नत्यि। यो पन जीवको फासुं करोति विय, फासुं करोतीति योजना। लोहितञ्चाति पूतिलोहितञ्च।

५४. उभतोब्यञ्जनकवत्थुकथा

११६. उभतोब्यञ्जनकोति एत्थ बाहिरत्थसमासं दस्सेन्तो आह “इत्थिनिमित्तुप्पादनकम्मतो चा”ति आदि। तत्थ “इत्थि... पे०... कम्मतो चा”ति इमिना उभयसरूपं दस्सेति। उभतो कम्मतो पवत्तन्ति पाठसेसो योजेतब्बो। ब्यञ्जनन्ति निमित्तं। अस्साति जनस्स। करोतिपि कारेतिपीति एत्थ करधातुया सुद्धकम्मकारितकम्मानि दस्सेन्तो आह “पुरिसनिमित्तेना”ति आदि। तत्थ “वीतिक्कम”न्ति इमिना सुद्धकम्मं दस्सेति, “पर”न्ति इमिना कारितकम्मं दस्सेति। समादपेत्वाति उय्योजेत्वा। तस्स दुविधभावं दस्सेन्तो आह “दुविधो”ति आदि। तत्थ इत्थिभावेन लक्खितो उभतोब्यञ्जनको इत्थिउभतोब्यञ्जनको। एस नयो इतरत्थापि।

तथाति दुविधेसु उभतोब्यञ्जनकेसु। इत्थिनिमित्तन्ति इत्थिया अङ्गजातं। एसेव नयो “पुरिसनिमित्त”न्ति एत्थापि। पाकटं पटिच्छन्नन्ति सभावतो पाकटं पटिच्छन्नं। पुन पटिच्छन्नं पाकटन्ति रागवसेन पटिच्छन्नं पाकटं। परं गण्हापेतीति परमेव गण्हापेतीति अत्थो। इदन्ति कारणं। एतेसन्ति द्विन्नं उभतोब्यञ्जनकानं। कुरुन्दियं पन वुत्तं, किं वुत्तन्ति योजना। तथाति उभतोब्यञ्जनके। विचारणक्कमोति वीमंसनानुकक्मो। “तथ विचारक्कमो”तिपि पाठो। विचारणक्कमो धम्मसङ्घटुकथाय वेदितब्बो, इथ पन किं वेदितब्बन्ति आह “इदमिध वेदितब्ब”न्ति। तत्थ इदन्ति नपब्जूपसम्पदकारणं। इधाति इमिस्सं विनयटुकथायं।

५५. अनुपज्ञायकादिवत्थुकथा

११७. तेन खो पन समयेनाति एत्थ तसद्स्स अनियमनिदेसभावं दस्सेन्तो आह “येन समयेना”ति। सिक्खापदं अपञ्जनं होतीति “न भिक्खवे अनुपज्ञायको उपसम्पादेतब्बो”ति सिक्खापदं अपञ्जनं होति। “उपज्ञायविरहित”न्ति इमिना अनुपज्ञायकन्ति एत्थ अकारस्स विरहत्यं दस्सेति। उपज्ञायविरहितं उपसम्पदापेक्खन्ति सम्बन्धो। “एव”न्ति आदिना दोसं दस्सेति। उपञ्जनं अगाहापेत्वाति “उपज्ञायो मे भन्ते होही”ति (महाव० ६५; महाव० अडू० ६४) उपञ्जनं अगाहापेत्वा। उपसम्पादेन्तस्स कारकसङ्घस्साति योजना। कम्मं पनाति उपसम्पदकम्मं पन। “एसेव नयो”ति इमिना उपसम्पादेन्तस्स आपत्ति, कम्मं पन न कुप्पतीति वचनं अतिदिसति।

५६. अपत्तकादिवत्थुकथा

११८. यो पिण्डो हत्थेसु लब्धतीति योजना। तदत्थायाति तस्स पिण्डस्स अत्थाय। सेव्यथापि तित्थियाति एत्थ सेव्यथापिसद्वो उपमत्थो, तित्थियसद्वो आजीवकनामके तित्थिये होतीति दस्सेन्तो आह “यथापि आजीवकनामका तित्थिया”ति। तस्मा आजीवकसङ्घाते तित्थिये उपमं कत्वा उज्ज्ञायन्तीति आह “सूपब्यञ्जनेही”ति आदि। हीति सच्चं, यस्मा वा। तेति आजीवका। कम्मं पन न कुप्पतीति पत्तचीवरेसु असन्तेसुपि कम्मवाचाय “परिपुण्णस्स पत्तचीवर”न्ति परिकित्तितत्ता कम्मं न कुप्पतीति अधिष्पायो।

याचितकेनाति एत्थ याचितो हुत्वा गहितो याचितकोति दस्सेन्तो आह “याचित्वा गहितेना”ति । “ईदिसेन ही”तिआदिना दोसं दस्सेति । तस्माति यस्मा आपत्ति होति, तस्मा । तस्माति उपसम्पदापेक्खस्स । निरपेक्खेहि आचरियुपज्ञायादीहीति योजना । निस्सज्जित्वाति ब्रह्मदेयेन निस्सज्जित्वा । अनधिट्ठानुपगानं पत्तचीवरानं अपत्तचीवरता वुत्तं “अधिट्ठानुपगं पत्तचीवर”न्ति । पण्डुपलासन्ति समणुद्देसभावापेक्खं । सो हि रूढिहवसेन पण्डुपलासोति वुच्चति । अथ वा यथा पण्डुपलासो न हरितो, नापि सुक्खो होति, एवं सोपि पब्जापेक्खो न गिही होति, नापि सामणेरो, तस्मा समणुद्देसभावापेक्खो “पण्डुपलासो”ति वुच्चति ।

वसन्तस्स पण्डुपलासस्साति सम्बन्धो । अनामट्टपिण्डपातन्ति भिक्खूहि अनामसितब्बगं पिण्डपातं । सामणेरभागसमकोति सामणेरेहि लङ्घेन भागेन समं पवत्तो । अस्साति पण्डुपलासस्स । सामणेरस्स सब्बं पटिजग्गनकमं कातुं वट्टति विय, अस्स कातुं वट्टतीति योजना ।

५७. हत्थच्छिन्नादिवत्थुकथा

११९. हत्थच्छिन्नादिवत्थुसु हत्था छिन्ना यस्साति हत्थच्छिन्नोतिआदिवचनत्थं दस्सेन्तो आह “यस्सा”तिआदि । मणिबन्धेति पकोट्ठन्ते । सो हि यस्मा एत्थ मणिसङ्घातं अलङ्घारविकर्तिं बन्धति, तस्मा मणिबन्धोति वुच्चति । कप्परेति कपोणियं । सा हि परेसं पिट्ठीसु कपति हिंसति अनेनाति “कप्परो”ति वुच्चति । यस्स हत्था छिन्ना होन्ति, अयं हत्थच्छिन्नो नामाति योजना । एसेव नयो सेसेसुपि । एको वा पादोति योजना । हेद्वा “एको वा द्वे वा हत्था”ति एत्थापि एसेव नयो । चतूर्षु हत्थपादेसु द्वे वाति एको हत्थो, एको पादोति द्वे वा । कण्णाति सद्वग्गहा । ते हि कण्णति सवति एतेहीति कण्णाति वुच्चन्ति । कण्णाबद्धेति कण्णच्छिदस्स आबद्धे । सङ्घाटेतुन्ति सङ्घटनं कातुं, आबन्धनं कातुन्ति अत्थो । अजपदकेति अजपदसण्ठाने ठाने । नासाति धानानि । तानि हि नासाति अब्यत्तसद्वं करोति एताहीति नासाति वुच्चन्ति । नासिकाति नासायेव । सण्ठापेतुन्ति सुदुर ठपेतुं, पकतिया ठपेतुन्ति अत्थो । नखसेसन्ति नखोयेव सेसो छिन्नङ्गुलितोति नखसेसो, तं । अगे पुरे उद्धुतीति अङ्गुङ्गो । “वुत्तनयेनेवा”ति इमिना “नखसेसं अदस्सेत्वा”ति वचनं अतिदिसति । कण्डरनामकाति महासिरनामका । ते हि कं सरीरं धारेन्तीति कण्डराति वुच्चन्ति धकारस्स डकारं कत्वा । येसूति कण्डरेसु, निद्वारणे भुम्मं ।

यस्स वग्गुलिपक्खका विय अङ्गुलियो सम्बन्धो होन्ति, अयं फणहत्थको नामाति योजना । एतन्ति फणहत्थं । छङ्गङ्गुलादयोपि फणहत्थकेयेव सङ्घहेतब्बाति आह “यस्सपि छ अङ्गुलियो”तिआदि । यस्सपि छ अङ्गुलियो होन्ति, अयम्पि फणहत्थको नाम उपचारेन ।

खुज्जोति एत्थ खुज्जो सरीरो यस्सत्थीति खुज्जोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “खुज्जसरीरो”ति । कस्मा खुज्जोति आह “उरस्स वा”तिआदि । यस्स पन वङ्गं, अयम्पि खुज्जो नामाति योजना । वङ्गन्ति च कुटिलं । हीति सच्चं, यस्मा वा । ब्रह्मुजुगत्तोति उजुं गत्तं उजुगत्तं, ब्रह्मुनो उजुगत्तं विय उजुगत्तं इमस्स महापुरिसस्साति ब्रह्मुजुगत्तो, महापुरिसो ।

संखेपेन वुत्तमत्थं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “जङ्गवामनस्स ही”तिआदि । येसन्ति उभिन्नं कायानं । भूतानन्ति अमनुस्सानं पिसाचकपेतानं । अत्तभावो होति वियाति योजना । परिवट्टमोति परिसमन्ततो वट्टलसरीरो ।

गलगण्डीति एत्थ गले गण्डो यस्सत्थीति गलगण्डीति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यस्सा”तिआदि । एतन्ति “गलगण्डी”ति एतं वचनं । तत्थाति गलगण्डिपब्बाजने । यन्ति वचनं ।

सिपदीति एत्य सिथिलं पदं इमस्साति सिपदीति वुत्ते भारपादोयेव गहेतब्बोति आह “भारपादो वुच्चती”ति । भारं पादं यस्साति भारपादो । एते द्वे थूलपादरोगीसु वत्तन्तीति ददुब्बं । सञ्जातपिळकोति सञ्जातफोटो । उपनाहन्ति भुसं बन्धनं । उदकआवाटेति उदकेन पुण्णायं कासुयं । उदकवालिकायाति उदकतिन्तेन मरुना । यथा सिरा पञ्जायन्ति, एवं मिलापेतुन्ति योजना । ईदिसन्ति सिरापञ्जायनजङ्घतेलनाळिकसभावं । तथाति यथा पब्बञ्जाकाले करोति, तथा कत्वाति अत्थो ।

पापरोगीति एत्य पापरोगस्स सरूपं दस्सेन्तो आह “अरिस”इतिआदि । तत्थ अरिसो च भगन्द्रो च पित्तञ्च सेम्हो च कासो च सोसो चाति द्वन्द्वो, ते आदयो येसं तेति अरिस...पे० ... सोसादयो । आदिसदेन हेड्डा वुत्ते आबाधे सङ्घणहाति । तत्थ पित्तसेम्हसदेहि तंसमद्वानो रोगो गहेतब्बो । “निच्चातुरो”ति इमिना पापरोगीति एत्य मन्तुत्थे पवत्तस्स ईपच्चयस्स निच्चयोगत्थं दस्सेति ।

परिसदूसनोति एत्य इतिसद्वो नामपरियायो, परिसदूसनो नामाति हि अत्थो । यो अत्तनो विरूपताय परिसं दूसेति, अयं परिसदूसनो नामाति योजना । छसरीरदोसं आदिं कत्वा परिसदूसनभावं वित्थारेन्तो आह “अतिदीघो वा”तिआदि । अतिदीघो वाति एत्य न केवलं परेसं द्वङ्गुलादिमत्तदीघो, अथ खो दिगुणादिदीघोवाधिष्पेतोति आह “अञ्जेस”न्तिआदि । नाभिपदेसोति अत्तनो नाभिपदेसो । यथा हि अतिदीघे परवचनेन अतिदीघस्स सरूपं वेदितब्बं, तथा अतिरस्सादीसुपि अतिरस्ससरूपन्ति ददुब्बं । महोदरोति महाउदरो । कण्पसीसो वाति हत्थिसीसो विय युगसीसो वा । कण्पसद्वो हेत्थ युगत्थवाचको । कण्णिककेसो वाति कण्णिकसदिसेहि केसेहि समन्नागतो । “जातिपलितेही”ति इमिना जरावातेन पहतं पलितं निवत्तेति । पकतितम्बकेसोति एत्य पकतिसदेन केनचिपयोगेन तम्बकेसं निवत्तेति । आवद्वसीसोति पुनप्पुनं वद्वतीति आवद्वो, केसावद्वो, सो एतस्स सीसे अत्थीति आवद्वसीसो । उद्धगेहीति उद्धं कोटीहि । जालबद्धेन वियाति जालेन बद्धेन इव ।

सम्बद्धभमुको वाति अञ्जमञ्जसम्बद्धभमुको वा । मक्कटभमुकोति मक्कटस्स भमु विय भमु एतस्साति मक्कटभमुको । वासिकोणेनाति तच्छनीकोटिया । विसमचक्कलोति एत्य चक्काकारेन लाति पवत्तति, चक्काकारं वा लाति गण्हातीति चक्कलो । केकरोति वलिरो । सो हि कुच्छितं करोतीति केकरोति वुच्चति । कक्कटस्सेवाति कक्कटस्स इव । मूसिककण्णोति आखुकण्णो । जटुककण्णोति वग्गुलिकण्णो । अविद्धकण्णोति अच्छिद्धकण्णो । हीति सच्चं, यस्मा वा । सोति अविद्धकण्णो । कण्णे भगन्द्रो एतस्साति कण्णभगन्द्रो, सोयेव कण्णभगन्द्रिको । गण्डो कण्णे एतस्साति गण्डकण्णो । पग्धरितपुब्बेनाति पग्धरितपूयेन । टङ्कितो कण्णे यस्साति टङ्कितकण्णो । गोभत्तनाळिकायाति गुन्नं भत्तपानत्थं कताय नाळिकाय । बिळारक्खिविय अतिपिङ्गलं अक्रिख एतस्साति अतिपिङ्गलक्रिख । मधुवण्णो विय पिङ्गलं अक्रिख एतस्साति मधुपिङ्गलक्रिख । निष्पखुमक्खीति एत्य पखुमं वुच्चति अक्रमिहि जातं लोमं । तज्हि अक्रिखनो पक्खद्वये जातता पखुमन्ति वुच्चति । नत्थि पखुमं अक्रिखमिहि एतस्साति निष्पखुमक्रिख । अस्सुपग्धरणं अक्रिखमहा एतस्साति अस्सुपग्धरणक्रिख । पुर्फं सञ्जातं यस्स अक्रिखनोति पुर्फितं । पुर्फितं अक्रिख यस्साति पुर्फितक्रिख । अक्रिखपाकेनाति अक्रिखनो दलपरियन्तेसु पच्चनकेन रोगेन ।

चिपिटनासिकोति अनुन्नतनासिको । सुकतुण्डसदिसायाति सुवानं मुखेन सदिसाय ।

पटङ्गमण्डूकस्सेवाति पटङ्गनामकस्स मण्डूकस्स मुखनिमित्तं इव मुखनिमित्तंयेवाति योजना । उक्खलिमुखवद्विसदिसेहीति उक्खलिया मुखवद्विना सदिसेहि । भेरिचम्मसदिसेहीति भेरिया मुखे नहितचम्मेन सदिसेहि ।

एळमुखोति एळाय निच्चपग्धरितं मुखमेतस्सेति एळमुखो । उप्पक्कमुखोति उप्पकं कुथिं कुथिं मुखमेतस्साति उप्पकमुखो । सङ्ख्याण्डकोति सङ्ख्याण्डस्स तुण्डेन सदिसो ओढो एतस्साति सङ्ख्याण्डको ।

अट्टकदन्तसदिसेहीति अट्टकनामकस्स नङ्गलस्स दन्तोहि सदिसेहि । दन्ते पिदहितुन्ति सम्बन्धो । दन्तन्तरेति दन्तविवरे, दन्तमञ्जे वा । कलन्दकदन्तो वियाति काळकानं दन्तो विय ।

महाहनुकोति महन्तो हनु एतस्साति महाहनुको । चिपिठहनुकोति अनुन्तहनुको । निम्मस्सुदाठिकोति नत्थि मस्सु च दाठि च एतस्साति निम्मस्सुदाठिको । भट्टअंसकूटोति भट्टो पतितो अंसकूटो इमस्साति भट्टअंसकूटो । गोधागत्तोति गोधाय गतं विय गतं इमस्साति गोधागत्तो । सब्बंपेतन्ति सब्बम्पि एतं ‘कच्छुगत्तो’ति आदिवचनं । एत्थाति ‘कच्छुगत्तो’ति आदिवचने । विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना ।

भट्टकटिकोति भट्टा पन्ना कटि एतस्साति भट्टकटिको । अच्छुगतोहि आनिसदमंसेहीति सम्बन्धो । वातण्डिकोति वातेन पूरितो अण्डकोसो एतस्साति वातण्डिको । सङ्ख्याण्डनजाणुकोति अन्तो नतता अञ्जमञ्जं सङ्ख्याण्डनं जाणु एतस्साति सङ्ख्याण्डनजाणुको । विकटोति तिरियगमनपादो । उपडृपिण्डिकस्स अत्थं सह भेदेन दस्सेन्तो आह ‘सो दुविधो’ति आदि । तत्थ दुविधो सो उपडृपिण्डिको समन्नागतोति योजना । अथ वा सो उपडृपिण्डिको हेढा ओरुळहाहि महन्तीहि जङ्घपिण्डिकाहि समन्नागतो वा उपरि आरुळहाहि महन्तीहि जङ्घपिण्डिकाहि समन्नागतो वाति दुविधोति योजना । पिण्डिकपादोति पिण्डियं उडितो पादो एतस्साति पिण्डिकपादो । गण्डिकङ्गुलि वाति गण्डेन उडितो अङ्गुलि एतस्साति गण्डिकङ्गुलि । सब्बोपेसाति एस सब्बोपि जनो । परिसं दूसेतीति परिसदूसनो ।

पुब्बादीहीति आदिसदेन चकखुपसादस्स अन्तरायकरानि अञ्जानिपि वत्थूनि गहेतब्बानि । द्वीहि वा अक्खीहि, एकेन वा अक्खिनाति योजना । उभयम्पीति द्विन्नं अट्टकथाचरियानं उभयम्पि वचनं । पाळियं ‘अन्धं पब्बाजेन्ती’ति अवत्वा ‘काणं पब्बाजेन्ती’ति वुत्तता ‘परियायेना’ति वुत्तं । महाअट्टकथायज्ञि ‘जच्चन्धो’ति इमिना द्वे अक्खिकाणं सन्धाय वुत्तं । कुणीति कुणनं संकोचनं कुणं, तमेतस्सत्थीति कुणी । खञ्जोति खञ्जति गतिवेकल्लभावेन पवत्ततीति खञ्जो । कुण्डपादकोति एत्थ कुण्डोति खञ्जस्सेव नामं । खञ्जो हि कुडति गमनं पटिहनतीति कुण्डोति वुच्चति । कस्मा कुण्डपादको? कस्मा पिण्डिपादमञ्जेन चङ्गमन्तोति आह ‘मञ्जे संकुटिपादत्ता’ति । इमिना हि कुण्डपादस्स च पिण्डिपादमञ्जेन चङ्गमनस्स च हेतुं दस्सेति । एसेव नयो अनन्तरवाक्येपि । सब्बोपेसाति एस सब्बोपि जनो ।

पक्खहतोति एत्थ एको पक्खो हतो विनासो एतस्साति पक्खहतोति अत्थं दस्सेन्तो आह ‘एको हत्थो वा’ति आदि । ‘पक्खपातो’तिपि पाठो, सो अपाठोयेव । पक्खसद्वो हि कोट्टासवाचको, न पङ्गलपरियायो, पीठसब्बी वुच्चतीति पीठेन सब्बति गच्छति सीलेनाति पीठसब्बी वुच्चति । ‘जिण्णभावेन दुब्बलो’ति इमिना जीरणं जरा, ताय दुब्बलो जरादुब्बलोति वचनत्थं दस्सेति । बलवा होतीति आगन्तुकरोगानमभावेन बलवा होति, ‘वचीभेदो नप्पवत्तती’ति इमिना मुखमत्तमेव गच्छति पवत्तति, न वचीभेदो एत्थ जनेति मूगोति दस्सेति । यस्स वचीभेदो न पवत्तति, अयं मूगो नामाति योजना । मम्मनन्ति खलितवचनं । यो एकमेव अक्खरं चतुपञ्चक्खतुं वदति, तस्सेतमधिवचनं ।

बधीरोति सुतिहीनो । सो हि हननं सोतपसादस्स नासनं वधो, तं ईरति गच्छतीति बधीरोति वुच्चति । यो सब्बेन सब्बं न सुणाति, अयं बधीरो नामाति योजना । इमिना नदुपसादतं दस्सेति । उभयदोसवसेनाति उपलक्खणवसेन वुत्तं अन्धमूगबधिरपब्बाजने तिदोसवसेनपि वुत्तता । तेति हत्थच्छिन्नादयो द्वित्तिसजने । ओसारणं अपत्तो पुगगलो अत्थि, तं

पुगलं सङ्घो ओसारेति चेति योजना । ओसारेतीति सङ्घे पवेसेति ।

५८. अलज्जीनिस्सयवत्थुकथा

१२०. “अलज्जीनं ओवाद”न्ति पाठसेसेन योजिते साम्यत्ये सामिवचनम्पि युज्जतेव । तं नयं अदस्सेत्वा “उपयोगत्थे सामिवचन”न्ति वुत्तं । “भिक्खूहि सभागत”न्ति इमिना भिक्खूहि समानो सीलादिगुणसङ्घातो भागो इमस्साति भिक्खुसभागो, तस्स भावो भिक्खुसभागतन्ति वचनत्थं दस्सेति । “लज्जिभाव”न्ति इमिना भावपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । नवद्वानन्ति अभिनवद्वानं । गतेन भिक्खुनाति सम्बन्धो ।

थेरोति निस्सयदायको थेरो । गहेतुकामोति निस्सयं गहेतुकामो । आचारन्ति निस्सयपटिपन्सस्स आचारं । तदहेवाति तस्मिं गतअहनि एव । आभोगस्स कतत्ता, अरुणुगमनस्स च अजाननत्ता वुत्तं “अनापत्ती”ति । अरुणुगमनं अजानन्तोपि आभोगस्स अकतत्ता वुत्तं “अरुणुगमने दुक्कट”न्ति । “द्वे तीणि दिवसानी”ति पदेन चतु पञ्च छ दिवसानिपि गहेतब्बानि लक्खणहारनयेन अनिस्सितेन वसितब्बभावेन समानफलत्ता । तेनाह “सत्ताहं वसिस्सामी”ति । लद्धपरिहारोति लद्धो परिहारो आपत्तिअपनयनं येनाति लद्धपरिहारो ।

५९. गमिकादिनिस्सयवत्थुकथा

१२१. “करणीयनिस्सयो”ति इमिना निस्सयगहणं निस्सयो उत्तरपदलोपवसेन, सो करणीयो इमस्साति निस्सयकरणीयोति विसेसनपरनिपातभावं दस्सेति । निस्सयं अलभमानेनाति एत्थ किं निस्सयस्स अलभनं नामाति आह “अत्तना”तिआदि । वुत्थपुब्बन्ति वसितपुब्बं । एकरत्तं वसन्तेनापीति पिसद्वो द्विरत्तादिके का नाम कथाति दस्सेति । विस्समन्तो वा सत्थं परियेसन्तो वा हुत्वाति योजना । नावाय गच्छन्तस्साति नावाय अद्वानमगं पटिपन्सस्स ।

याचियमानेनाति एत्थ बहुकत्तुपसङ्गत्ता वुत्तं “तेन गिलानेना”ति । “मानेना”ति इमिना याचितुमसकुणेयतादीनि निवत्तेति ।

फासु होतीति एत्थ आवाससप्पायादिवसेन फासु होतीति आसङ्गा भवेय्याति आह “समथविपस्सनानं पटिलाभवसेना”ति । हीति सच्चं । इमं परिहारन्ति इमं फासुविहारपरिहारं । थामगताय विपस्सनायाति योजना । समथो वा तरुणो होतीति योजना । एतस्सेवाति तरुणसमथविपस्सनिकस्सेव भिक्खुनो । तस्स निस्सायाति एत्थ तस्स ओवादं निस्सायाति योजना । अथ वा उपयोगत्थे सामिवचनं । तं निस्सयदायकं निस्सायाति हि अत्थो । यत्तको कालो आसङ्गीपुण्णमा अत्थि, तत्कं कालन्ति योजना । “आसङ्गीपुण्णमा”ति एत्थ “यावा”ति निपातपयोगत्ता अभिविधिअवज्ञत्थे निस्सककवचनं दट्टब्बं । यत्थाति यस्मिं ठाने ।

१२२. पाळियं गोत्तेनपीति एत्थ पिसहेन न केवलं नामेनेव, अथ खो गोत्तेनपि सावेतुन्ति दस्सेति । तस्मा “आयस्मतो पिप्पलिस्सा”ति नामं सावेत्वातिपि “आयस्मतो महाकस्सपस्सा”ति गोत्तं सावेत्वापि अनुसावेतब्बं । तेन वुत्तं “महाकस्सपस्सा”तिआदि । इमिना “कोनामो ते उपज्ञायो? उपज्ञायो मे भन्ते आयस्मा महाकस्सपो नामा”तिआदीसु गोत्तम्पि नामेनेव सङ्गहितन्ति सिद्धं होति ।

१२३. एकानुसावनेति पदस्स समानाधिकरणबाहिरत्थसमासभावं निवत्तेन्तो आह “एकतो अनुसावने”ति । तत्थ

एकतोति एकक्खणे, एकपहारेन वा। वक्खति हि ‘एकक्खणे’ति च ‘एकपहारेनेवा’ति च। इमिना एकतो अनुसावनमेतेसन्ति एकानुसावनाति असमानाधिकरणवाहिरथ्यसमासं दस्सेति। एकेनाति एकेन अनुसावनाचरियेन। एकस्साति एकस्स उपसम्पदापेक्खस्स। “एकक्खणे”ति इमिना “एकतो”ति पदस्स अत्थं दस्सेति। “उपसम्पादेतु”न्ति द्विन्नं उपसम्पदापेक्खानं उपसम्पादेतुं।

पुरिमनयेनेवाति “एकेन एकस्स, अज्जेन इतरस्सा”ति आदिना पुब्बे वुत्तनयेनेव। एकतो अनुसावने कातुन्ति “एकेन एकस्स, अज्जेन अज्जस्स, इतरेन इतरस्सा”ति एवं तीहि आचरियेहि तिणं उपसम्पदापेक्खानं एकक्खणे अनुसावने कातुं। तज्ज खोति एथं तसद्वस्स “अनुसावने कातु”न्ति पदस्सेव अत्थविसयं दस्सेतुं वुत्तं “अनुसावनकिरिय”न्ति। द्वे वा तयो वाति एथं वासद्वे अनियमविकप्पत्थो। सचे एकेनाचरियेन द्वे अनुसावेति, “अयं बुद्धरक्खितो च अयं धम्मरक्खितो चा”ति अनुसावेतब्बा। सचे तयो अनुसावेति, “अयं बुद्धरक्खितो च अयं धम्मरक्खितो च अयं सङ्गरक्खितो चा”ति अनुसावेतब्बा। यथा एकेनाचरियेन द्वे वा तयो वा एकतो अनुसावेतब्बा, एवं द्वीहि वा तीहि वा आचरियेहि एको अनुसावेतब्बोतिपि वदन्ति। एकेन उपज्ञायेन करणभूतेन, एको उपज्ञायो हुत्वाति वा अत्थो। “एकपहारेनेवा”ति इमिना “एकतो”ति पदस्स अत्थं दस्सेति। द्वे तिस्सो कम्मवाचाति द्वीहि आचरियेहि द्वे, तीहि आचरियेहि तिस्सो कम्मवाचा। एकेन उपज्ञायेन अनुसावने एको वा द्वे वा तयो वा आचरिया वट्टन्ति, नानुपज्ञायेन अनुसावने पन नानाचरिया एव वट्टन्तीति दस्सेन्तो आह “सचे पना”ति आदि। तिस्सत्थेरोति कम्मवाचाचरियभूतो तिस्सत्थेरो। सुमनत्थेरस्साति उपज्ञायभूतस्स सुमनत्थेरस्स। इदन्ति नानुपज्ञायेन एकस्साचरियस्सानुसावनं। एस पटिक्खेपोति “न त्वेव नानुपज्ञायेना”ति एसो पटिक्खेपो।

६३. उपसम्पदाविधिकथा

१२६. तं उपज्ञान्ति तं उपज्ञायां। “उपज्ञाय”ति च “उपज्ञायो”ति च हि अत्थतो एकं, व्यञ्जनमेव नानं यथा “सभा सभाय”न्ति। एथ उपज्ञासद्वे राजादिगणो (रूपसिद्धि ५९९ सुत्ते; सद्वनीति ११४० सुत्ते), उपज्ञायसद्वे पुरिसादिगणो। सभासद्वे इथिलिङ्गो, सभायसद्वे पुलिङ्गो वा नपुंसकलिङ्गो वा। “वित्थायन्ती”ति सद्वे नामधातूति आह “वित्थद्वगता होन्ती”ति। वित्थसद्वे हि दब्बवाचकत्ता नामसद्वे, विकारेन थद्वो गत्तो एतेसन्ति वित्था, द्वकारस्स लोपं कत्वा, ततो आयपच्यो होति। यन्ति यं अन्तरायजातं। तव सरीरेति तुळं काये। “निब्बत्त”न्ति इमिना “जात”न्ति एथं जनधातुया जननत्थं दस्सेति, “विज्जमान”न्ति इमिना जनीधातुया पातुभावत्थं दस्सेति। सन्तन्ति संविज्जमानं। इतिआदि कथेतब्बन्ति योजना।

६४. चत्तारोनिस्सयादिकथा

१२८. उपसम्पन्नसमनन्तरमेवाति उपसम्पन्नो हुत्वा समनन्तरमेव, न कालन्तरेति अत्थो। एकपोरिसाति एथं पोरिससद्वे उपरि वित्थते भुजपमाणे च पोसपमाणे च वत्तति। पुरिसस्स पमाणा पोरिसा, पमाणत्थे णपच्यो। छायाति आतपाभावो। मेतब्बाति पमेतब्बा। “वस्सानो”ति आदि “उतुपमाणं आचिक्खितब्ब”न्ति एथं आचिक्खणाकारदस्सनं। उतुनो पमाणन्ति अत्थं निवारेन्तो आह “एथं चा”ति आदि। अरति पुनप्पुनं गच्छतीति उतु, पमियति संवच्छरो परिच्छिज्जियति अनेनाति पमाणं। यत्केहि दिवसेहि अपरिपुण्णोति सम्बन्धो। यस्साति दिवसभागस्स। यो उतु अपरिपुण्णो, तस्स उतुनोति पाठसेसो योजेतब्बो। “उतुपमाणं आचिक्खितब्बं, दिवसभागो आचिक्खितब्बो”ति पदानं अपरम्पि अत्थविकप्पं दस्सेन्तो आह “अथ वा”ति आदि। तथं अयं नाम उतूति अयं उतु वस्सानो नामाति वा हेमन्तो

नामाति वा गिम्हो नामाति वा । पुब्बन्होति अहस्स पुब्बो पुब्बन्हो । तत्थ पच्छिमनयोव पासंसतरो । कस्मा? पुरिमनये उतुपरिपुण्णे दिवसभागाचिक्खणस्स अभावा, पच्छिमनये पन परिपुण्णं वा अपरिपुण्णं वा उतुपमाणं आचिक्खितब्बं । उपसम्पन्नदिवसभागोव “पुब्बन्हो”ति वा “सायन्हो”ति वा आचिक्खितब्बो । संगीतीति एत्थ सं एकतो कत्वा गायितब्बा कथेतब्बाति संगीतीति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “इदमेव सब्बं एकतो कत्वा”ति आदि । तत्थ किन्ति किं उतुं । इदं नामाति इदं नाम उतुं । वदेय्यासीति आगन्तुकानं वुड्हनवकभावादिजापनत्थं कथेय्यासि ।

१२९. दुतियान्ति सहायं भिक्खुं वा सामणेरं वा पुरिसं वा । अकरणीयानीति उपसम्पन्नेहि अकत्तब्बानि ।
पण्डुपलासोति एत्थ पण्डूति सेतपीतमिस्सो वण्णो, पलाससद्वो पण्णवाचको, न हरितवाचको, नापि किंसुकदुमवाचकोति दस्सेन्तो आह “पण्डुवण्णो पण्णो”ति । पण्डुपलासोति समासोपि व्यासोपि युत्तोयेव । समासकाले पण्डु यस्सत्थीति पण्डु, सोयेव पलासो पण्डुपलासोति कातब्बो । पुफ्फलादिं बन्धतीति बन्धनन्ति वचनत्थेन बन्धनसद्वो वण्टपरियायोति आह “वण्टतो”ति । पुथुसिलाति (म० नि० अट० ३.६०) एत्थ पुथुसद्वो महन्तपरियायोति आह “महासिला”ति ।

१३०. तस्माति उक्खेपनीयकम्मारहस्स भिक्खुनो । सामग्रीति सङ्घसामग्री । तेनाति उक्खेपनीयकम्मारहेन भिक्खुना । सम्भोगेति आमिसेन च धम्मेन च सम्भोगहेतु । एत्थ सहसेयापि सङ्घहिता आपत्तिभावतो । अनापत्तीति अनुक्खित्तकभावतो पाचित्तियापत्तिया अनापत्ति, अलज्जिलक्खणभावतो दुक्कटेन अनापत्तीति दद्वब्बं ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

द्वासत्तिअधिकवत्थ्युसतपटिमण्डितस्स महाखन्धकस्स

अत्थवण्णनाय योजना समत्ता ।

२. उपोसथक्खन्धकं

६८. सन्निपातानुजाननादिकथा

१३२. उपोसथक्खन्धके तरन्ति ओतरन्ति एत्थाति तित्थं, उदकतित्थं, तित्थं वियाति तित्थं, लद्धीति आह “तित्थं वुच्यति लद्धी”ति । लद्धि हि बहूनं लद्धिकानं ओतरणद्वानन्ता तित्थं नाम । अञ्जन्ति सासनिकलद्धितो अञ्जं । एतेसन्ति परिब्बाजकानं । इतोति इमस्मा सासनिकलद्धितो । यन्ति यं धम्मजातं । तेसन्ति अञ्जतित्यियानं परिब्बाजकानं । ते लभन्तीति एत्थ तसद्वो मनुस्सविसयोति आह “ते मनुस्सा”ति । मूगसूकराति एत्थ थूलसरीरस्स सूकरस्स सद्वमत्तस्सापि अभावतो मूगसूकरो नामाति आह “थूलसरीरसूकरा”ति ।

१३५. अस्साति भिक्खुनो । सोति सम्पजानमुसावादो । किन्ति किं आपत्ति । दुक्कटन्ति पदस्स दुक्कटं कम्मन्ति आसङ्गा भवेय्याति आह “दुक्कटापत्ती”ति । सा च खो दुक्कटापत्ति मुसावादलक्खणेन न होतीति योजना । केन होतीति आह “भगवतो पन वचनेना”ति । वचनेनाति च “सम्पजानमुसावादे किं होती? दुक्कटं होती”ति (महाव० १३५) वचनेन । अकिरियसमुद्वानाति आवि कत्तब्बाय आपत्तिया अकरणेन अकिरियसमुद्वाना ।

मनुजेनाति मनुस्सेन । वाचाति वाचाय । यकारस्स हि लोपो । गिरन्ति सद्वं । परेति अञ्जे पुगले । वाचसिकन्ति

वाचातो समुद्दितं । अयं पनेत्थं योजना – भिक्खु केनचि आसन्ने ठितेन मनुजेन वाचाय अनालपन्तो होति, परे दूरे ठिते पुगले सन्धाय गिरं महासद्वं नो च भणेय्य, एवम्पि वाचसिकमेव आपज्जेय्याति ।

अन्तरायिकोति एत्थं करोत्यत्थे णिकपच्ययोति आह “अन्तरायकरो”ति । “किमत्थाया”ति इमिना किस्माति एत्थं तदत्थे चतुर्थीति दस्सेति, हेत्वत्थोपि युज्जतेव । सब्बत्थाति सब्बेसु “दुतियस्स झानस्स अधिगमाया”ति आदीसु । इतीतिआदि निगमनं । उद्देसतो चाति “सुणातु मे भन्ते सङ्घो”ति आदिउद्देसतो च । निद्देसतो चाति “पातिमोक्खन्ति आदिमेत”न्तिआदिनिद्देसतो च ।

१३६. देवसिकन्ति एत्थं णिकपच्ययो विच्छत्थे होतीति आह “दिवसे दिवसे”ति । ततिये च सत्तमे च पक्खेति एकस्स उतुनो अद्वुसु पक्खेसु ततिये च सत्तमे च पक्खे । “वचनतो”ति पदं “वट्टीती”ति पदे जापकहेतु । तथारूपे पच्ययेति तथारूपे विकतिचारित्तसङ्घाते पच्यये । अनुवत्तिब्बन्ति अनुमतिं वत्तिब्बं । वचनतोपीति पिसद्वो पुब्बे जापकहेतुं सम्पिण्डेति । एतन्ति “यस्मिं तस्मिं चातुद्वसे वा पन्नरसे वा उद्दिसितुं वट्टीती”ति वचनं ।

७१. सीमानुजाननकथा

१३८. निमित्ता कित्तेतब्बाति निमित्तानि कित्तेतब्बानि । निकारस्स हि आकारो । निमित्तं कतोति एसो पब्बतो निमित्तं कतोति योजना । एसेव नयो परतोपि । “एसेव नयो”ति इमिना “पुरत्थिमाय दिसाय किं निमित्तं? पासाणो भन्ते, एसो पासाणो निमित्त”न्ति अत्थं अतिदिसति । एसेव नयो सेसेसुपि । केवलं पन वनउदकेसु “एतं वनं, एतं उदक”न्ति वत्तब्बं । नदियं “एसा नदी”ति वत्तब्बा । एत्थं पनाति एतिस्सं उत्तरायं अनुदिसायं पन । हीति फलजोतको । तत्थाति “निमित्ता कित्तेतब्बा”ति वचने । सीममण्डलन्ति सीमबिम्बं । सम्बन्धन्तेनाति पुरिमनिमित्तेन पच्छिमनिमित्तं सम्बन्धन्तेन । इमिना एकन्तरिकादिवसेन निमित्तकित्तनं न वट्टिति निमित्तेनपि निमित्तानं सम्बन्धाभावतोति दस्सेति । पुरिमनिमित्तेन पच्छिमनिमित्तस्स सम्बन्धे सति अज्ज एकं निमित्तं कित्तेत्वा स्वे एकं निमित्तं कित्तेत्वाति एवं कालन्तरेषि निमित्तं कित्तेत्वा सम्मनितुं वट्टीति वदन्ति ।

पब्बतोति एत्थं पब्बं वुच्चति फळु, तं एतस्मिं अत्थीति पब्बतो । वालिकरासिस्स सुद्धपंसुपब्बतपसङ्गता वुत्तं “वालिकरासि पन न वट्टीती”ति । इतरोपीति वालिकरासितो अञ्जोपि तिविधो पब्बतो । हत्थिप्पमाणतोति अद्वुमरतनहत्थिपमाणतो । चतूर्सु दिसासूति विहारस्स चतूर्सु दिसासु । चतूर्हि वा तीहि वाति एत्थं वासदेन ततो अधिकानिपि गहेतब्बानि । एकेन वा निमित्तेनाति योजना । इतोति पब्बतनिमित्ततो । तस्माति यस्मा एकेन निमित्तेन न वट्टिति, तस्मा । तन्ति पब्बतं । तस्माति एकस्सेव निमित्तस्स कित्तितत्ता । यो पब्बतो अत्थि, तं पब्बतन्ति योजना । अन्तोति पब्बतस्स अन्तो ।

ततियभागं वाति एत्थं वासदेन पठमभागोपि एकदेसोपि गहेतब्बो । तस्साति तत्तकस्स पदेसस्स । ततियभागादितो अपरं सब्बपब्बतं अन्तोकत्वा सम्मतं दस्सेन्तो आह “सचे”ति आदि ।

पासाणनिमित्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । पसति घनभावेन बन्धतीति पासाणो । अयगुळोपि पासाणसङ्घमेव गच्छति तेन तस्स सदिसत्ता । अयगुळोपीति एत्थं पिसदेन तम्बकंसवट्टलोहसुवण्णरजतादयोपि सङ्घण्हाति । यो कोचीति सिलापवाळमणिआदीसु यो कोचि । द्वात्तिसपलगुळपिण्डपरिमाणता सण्ठानतो गहेतब्बा, न तुलित्वा

गणनवसेन। खुद्दकतरो पासाणोति योजना। यो पिंडिपासाणो वा यो उड्डितपासाणो वाति योजना कातब्बा — उत्तरवाक्ये तसद्वस्स अनियमिद्देसवचनता “पासाणसङ्घंयेवा” ति एत्थ एवकारेन “न पब्बतसङ्घं” न्ति अत्थं दस्सेति। महतो पिंडिपासाणस्साति आयामवित्थारुब्बेधतो महन्तस्स पिंडिपासाणस्स सक्कस्स पण्डुकम्बलपिंडिपासाणस्स विय। तन्ति पिंडिपासाणं। न वद्गतीति कित्तेतुं न वद्गति। हीति लङ्घदोसजोतको। तन्ति पिंडिपासाणं। सीमायाति सीमतो। विहारोपीति न केवलं निमित्तमेव, विहारोपि। पिंडिपासाणो न कित्तेतब्बोति सम्बन्धो। कित्तेत्वाति एत्थ “पिंडिपासाण” न्ति योजेतब्बं।

वननिमित्ते एवं विनिछ्यो वेदितब्बोति योजना। वनियति मयूरकोकिलादीहि सत्तेहि सम्भजियतीति वनं, वनन्ति सम्भजन्ति एत्थाति वा वनं। तचो एव सारो एतेसन्ति तचसारो, तालनाळिकेरादयो। आदिसद्देन वेणुआदयो सङ्घण्हाति। अन्तो सारो एतेसन्ति अन्तोसारा, साकसालादयो। आदिसद्देन खदिरादयो सङ्घण्हाति। अन्तोसारमिस्सकानन्ति अन्तोसारेहि रुक्खेहि मिस्सकानं। रुक्खानं वनन्ति एत्थ अवयवअवयविभावेन सम्बन्धो वेदितब्बो। इमिना तिणवनं रुक्खवनन्ति एत्थ “तिणानं वन” न्ति वा “रुक्खानं वन” न्ति वा अत्थं दस्सेति। तिणमेव वनं, रुक्खोयेव वनन्ति अत्थोपि युज्जतेव। चत्तारो वा पञ्च वा रुक्खाति चतुपञ्चरुक्खा, ते मत्तं पमाणमेत्थाति चतुपञ्चरुक्खमत्तं वनं, ततोति चतुपञ्चरुक्खमत्ततो। एकदेसन्ति वनस्स एकदेसं। वनमज्जेति वनस्स वेमज्जे, वनस्सूपरीति अत्थो। रुक्खन्तरेसु एव हि विहारं करोन्ति। एकदेसन्ति वनस्स एकदेसं। तत्थाति वने। “ठितवन” न्ति पदं “कित्तेत्वा” ति पदे अवुत्तकम्मं, “न कित्तेतब्ब” न्ति पदे वुत्तकम्मं।

रुक्खनिमित्ते एवं विनिछ्यो वेदितब्बोति योजना। रुक्खियति फलादिकामेहि संवरियति रक्खियतीति रुक्खो, महियं रुहतीति वा रुक्खो। जीवमानकोति लोकवोहारवसेन मूलङ्गुरादिहरितसङ्घातजीवमानको। परिणाहतोति विसालभावतो। सूचिदण्डकपमाणोति सूचिया लेखनिया दण्डभूतवेळुपमाणो। सो वेळु कनिङ्गुलिपमाणोति दट्टब्बो। ततोति अट्टुङ्गुलुब्बेधसूचिदण्डकपमाणपरिणाहरुक्खतो। वंसनळकसरावादीसूति वंसो च नळको च सरावो च वंसनळकसरावा, ते आदयो येसं कपालादीनन्ति वंसनळकसरावादयो, तेसु। ततोति वंसादितो। तंखणम्पीति तस्मिं निमित्तक्खणेपि। अकारणन्ति अपमाणं। एतन्ति नवमूलसाखानिगमनं। वत्तुं वद्गतीति सामञ्जनामेनपि विसेसनामेनपि वत्तुं वद्गति। इमिना पब्बतादीसुपि “पब्बतो” ति सामञ्जनामेनपि “वङ्गपब्बतो वेपुल्लपब्बतो” ति विसेसनामेनपि वत्तुं वद्गतीति दस्सेति।

मग्गनिमित्ते एवं विनिछ्यो वेदितब्बोति योजना। मग्गियति पथिकेहि, मग्गमूळहेहि वा अन्वेसियतीति मग्गो। यो यादिसो जङ्घमग्गो वा सकटमग्गो वा विनिविज्ञित्वा द्वे तीणि गामन्तरानि गच्छति, सो तादिसो जङ्घमग्गो वा सकटमग्गो वा वद्गतीति योजना। उक्कमित्वाति पक्कमित्वा। यो जङ्घमग्गो ओतरति, सो न वद्गतीति योजना। अवळञ्जाति अपरिभोगा। गमनं जनेतीति जङ्घो। जण्णुगोप्कानं मज्जपदेसो। सह अत्थेन पणियधनेनाति सत्थो, जङ्घेन विचरन्तो सत्थो जङ्घसत्थो। सकति समत्थेति भारं वहितुन्ति सकटो, तेन विचरन्तो सत्थो सकटसत्थो। जङ्घसत्थो च सकटसत्थो च जङ्घसकटसत्था, तेहि। हीति सच्चं, यस्मा वा। एतन्ति निमित्तं।

कोणन्ति विहारकोणं। गतं पन मग्गन्ति योजना। परभागेति विहारं परिक्खिपित्वा गच्छन्तेहि चतूर्हि मग्गेहि परभागे। दससु नामेसूति सतिपट्टानडुकथादीसु आगतेसु “मग्गो पन्थो पथो पञ्जो” ति आदीसु, अभिधानादीसु (दी० नि० अट्ट० २.३७३; म० नि० अट्ट० १.१०६) च आगतेसु “मग्गो पन्थो पथो अद्वा” ति आदीसु दससु मग्गनामेसु। येन केनचि

नामेनाति इमिना पब्बतादीसुपि ‘पब्बतो गिरि सेलो अद्वि नगो अचलो सिलुच्चयो सिखरी भूधरो’ तिआदीसु अनेकेसु नामेसु येन केनचि नामेन कित्तेतुं वद्वतीति दस्सेति ।

वम्मिकनिमित्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । उपचिकाहि वमियति, सरबूघरगोलिकादयो सत्ते वमतीति वा वम्मिको । तंदिवसजातोति तस्मिं निमित्तकित्तिदिवसे जातो । ततोति अद्वङ्गुलुब्बेधगोविसाणपमाणवमीकतो ।

नदीनिमित्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । नदति सन्दतीति नदी, नदन्तो एति गच्छतीति वा नदी । यस्साति नदिया, सोतन्ति सम्बन्धो । “अन्वद्वमास” न्तिआदिना एकपक्खे तिक्खतुं एकमासे छक्खतुं वस्सन्तभावं दीपेति । विगतमत्ते सतीति सम्बन्धो । “ईदिसे” ति इमिना “अन्वद्वमास” न्तिआदिअत्थं अतिदिसति । तिमण्डलन्ति हेट्टा जाणुमण्डलं, उपरि नाभिमण्डलन्ति तिमण्डलं । यथं कथचीति तित्थे वा अतित्थे वा । उदकेन तेमियतीति योजना, तिन्तियतीति अत्थो । न केवलं निमित्तेयेव अयं नदी होति, अथ खो नदीपारगमनादिकेपीति आह “भिक्खुनिया” तिआदि । इदं “नदीपारगमनेपी” ति पदेनेव सम्बन्धितब्बं ।

या पनाति नदी पन, गताति योजना । तन्ति नदिं । वतिन्ति पाळिं । रुक्खपादेति रुक्खस्स मूले । उदकञ्च आवरणं अज्ञात्यरित्वा पवत्ततियेवाति योजना । यथाति येनाकारेन । अपवत्तमाना होतीति सम्बन्धो ।

दुब्बुट्टिकालोति गिम्हसदिसे दुब्बुट्टिकाले । “निरुदकभावेना” ति इमिना “आवरणभावेना” ति विसेसनं निवत्तेति । साति उदकमातिका । सम्पादेन्ती हुत्वा निच्चं पवत्ततीति योजना । निमित्तं कातुं न वद्वतीति मनुस्सेहि नीहटता, सयञ्च अगमनता न वद्वति । या पनाति उदकमातिका पन । मूलेति पठमकाले । कालन्तरेन नदी होतीति सम्बन्धो । तन्ति उदकमातिकं ।

उदकनिमित्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । उदति पसवतीति उदकं । भूमिगतमेव उदकन्ति सम्बन्धो । तञ्चाति भूमिगतउदकञ्च । आवाट...पे० ... समुद्रादीसु ठितं अपवत्तनकउदकन्ति योजना । उक्खेपिमन्ति उक्खिपित्वा गहितं । तन्ति वचनं । सूकरखतायपीति सूकरेहि खताय वापियापि । तंखणञ्जेवाति तस्मिं निमित्ते कित्तनक्खणेयेव । आवाटोयेव खुद्दकट्टेन आवाटकं । तन्ति निमित्तसञ्जाकरणं । कातुञ्चाति सयं कातुञ्च । कारापेतुञ्चाति परेहि कारापेतुञ्च । कस्मा लाभसीमायं न वद्वति? लाभसीमा हि अञ्जेसं पीळनं करोतीति । इति इममत्थं नयतो दस्सेन्तो आह “समानसंवासकसीमा” तिआदि । एत्थाति समानसंवासकसीमायं ।

अद्विदिसं सन्धाय अद्व निमित्तानि वुत्तानीति दद्वब्बं । साति सीमा । एकेन वा निमित्तेनाति योजना । तिणं निमित्तानं कित्तने निमित्तानं ठितदिसं सल्लक्खेत्वा “पुरत्थिमाय दिसाया” तिआदिना कित्तेतब्बं । निमित्तानं सतकित्तने सीमाय अद्विदिसं सल्लक्खेत्वा एकिस्सायपि दिसाय बहुनिमित्तानि कित्तेतब्बानि । सिङ्गाटकसण्ठानाति तिणं मग्गानं समागमद्वाने सिङ्गाटकसण्ठाना, तिकोणा नाम होतीति अधिष्पायो । चतुरस्साति समचतुरस्सा । सिङ्गाटकसण्ठानाति चतुन्नं मग्गानं समोधानद्वाने सिङ्गाटकसण्ठाना । अद्वचन्दमुदिङ्गादिसण्ठाना पन निमित्तानं ठितसण्ठानेन होतीति दद्वब्बा । तन्ति सीमं । बन्धितुकामेहि निस्सञ्चारसमये बन्धितब्बाति सम्बन्धो । बद्धसीमविहारानन्ति बद्धा सीमा एतेसूति बद्धसीमा, ते एव विहाराति बद्धसीमविहारा, तेसं । दिसाचारिकभिक्खूनन्ति दिसासु चारिकभिक्खूनं । तत्थाति तस्मिं एकगामखेते, भिक्खूनं पेसेतब्बन्ति सम्बन्धो । एकज्ञान्ति एकतो । अञ्जानिपीति सीमबन्धगामखेततो अञ्जानिपि । महापद्मत्थेरो पन आहाति योजना । ततोति तेहि नानागामखेतेहि । आगन्तब्बन्ति सामीचिदस्सनवसेन वुतं । तेनाह “आगमनम्यि अनागमनम्यि

वट्टींति । एकसीमभावतो वुत्तं ‘अन्तोनिमित्तगतेहि आगन्तब्ब’न्ति ।

एवं सन्निपतितेसु सन्तेसु सीमा बन्धितब्बाति सम्बन्धे । परियन्तं कत्वाति हेद्विमपरियन्तं कत्वा ।

पब्बज्जूपसम्पदादीनन्ति एत्थ भण्डुकम्मापुच्छनं (महाव० अट्ठ० ९८; वि० सङ्ग० अट्ठ० १४४) सन्धाय पब्बज्जागहणं वुत्तं । खण्डसीमाति विहारपच्चन्तं खण्डितं विय छिन्दितं विय पवत्ता सीमा खण्डसीमा । तन्ति खण्डसीमं । वत्तं जानितब्बन्ति एत्थ वत्तं विथारेन्तो आह ‘‘सचे ही’’तिआदि । सीमन्ति खण्डसीमं । यथाति येनाकारेन बन्धियमानेति सम्बन्धे । तस्सा पमाणं दस्सेन्तो आह ‘‘सा’’तिआदि । साति खण्डसीमा । अब्बानकम्मे सर्विं कम्मारहेन वीसति भिक्खू सन्धाय वुत्तं ‘‘एकवीसति भिक्खू’’ति । ततोति एकवीसतिभिक्खुतो । गणहन्तीपीति एत्थ पिसद्वो सहस्सतो ओरं पन पगेवाति दस्सेति । सहस्सतो अधिकं गणहन्तीपि विहारपच्चन्ते खण्डसीमायेव नाम । तन्ति खण्डसीमं ।

तत्राति खण्डसीममहासीमासु आधारे भुम्मं । अथाति अनन्तरं । एवन्ति इमाय अविष्पवासकम्मवाचाय सम्मनियमाने । हीति फलजोतको । सीमन्ति समानसंवासकसीमं । न सक्रिखस्सन्तीति पठमं अविष्पवासं असमूहनित्वा सीमं समूहनितुं न सक्रिखस्सन्ति । सीमन्तरिकपासाणाति द्विन्नं सीमानं अन्तरे वेमज्जे ठपिता पासाणा । चतुरङ्गुलपमाणापीति पिसद्वो एकङ्गुलिपमाणापि वट्टीति दस्सेति ।

समन्ताति खण्डसीमाय समन्ता । अनुपरियायन्तेहीति अनुकक्मेन खण्डसीमपरियायन्तेहि भिक्खूहीति सम्बन्धे । ततोति तेहि सीमन्तरिकपासाणोहि, द्विन्नं सीमानं निमित्तानि पठमं कित्तेत्वा पच्छा तासु यं इच्छन्ति, तं बन्धितब्बभावं दस्सेन्तो आह ‘‘सचे पना’’तिआदि । यथिच्छितं बन्धितुं वट्टन्तोपि पोराणाचिणं दस्सेतुं वुत्तं ‘‘एवं सन्तेपी’’तिआदि । उभिन्नम्पीति द्वीसु सीमासु ठितानं उभिन्नम्पि कम्मन्ति सम्बन्धे । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

चसद्वो वाक्यारम्भजोतको । एसा सीमा नामाति योजना । तत्थाति पिद्विपासाणादीसु पञ्चसु ठानेसु । निमित्तपासाणा यथाठाने न तिद्वन्तीति पिद्विपासाणसुपरि निमित्तपासाणं ठपितमत्तं सन्धाय वुत्तं । पिद्विपासाणं पन विज्ञित्वा निमित्तपासाणं तथ निखणित्वा यथा ठाना न चावेन्ति, तथा ठपेन्ति । एवं सन्ते यथाठाने तिद्वन्तियेवाति ददुब्बं । न सीमाति सीमाय पथविसन्धारकं उदकं परियन्तंकत्वा गतत्ता सीमा न झायति ।

कुटिगेहेपीति एत्थ कुटीति च गेहन्ति च अगारस्सेव नामं । अगारज्जि सीतादिदुक्खस्स कुटनड्हेन छिन्दनड्हेन च नानादब्बसम्भारस्स गहणड्हेन च कुटिगेहन्ति वुच्चति । कुटि एव गेहं कुटिगेहं, तस्मिम्पि । भित्तिं अकित्तेत्वाति इदं इट्कदारुमयं भित्तिं सन्धाय वुत्तं । सचे सिलामया भित्ति निमित्तपूगा भवेत्य, भित्तिपि कित्तेब्बा । अन्तो करित्वाति कुटिगेहस्स भित्तिया वा अन्तो कत्वा । पमुखेति कुटिगेहस्स आलिन्दे । निब्बोदकपतनद्वानेति निगलित्वा उदकस्स पतनद्वाने । एवं सम्मताय सीमायाति योजना ।

‘‘कुटुं अकित्तेत्वा’’ति इदं पुरिमनयेनेव वेदितब्बं । अन्तोति लेणस्स, कुटुस्स वा अन्तो । ओकासेति एकवीसतिया भिक्खूनं ओकासे । एवन्ति इमिनाकारेन सम्मनियमाने । अन्तोति भित्तिया अन्तो ।

हेद्वा न ओतरतीति हेद्वा आकासतलत्ता न ओतरति । ननु थम्भे अनुसारित्वा ओतरणो भवेत्य, कस्मा न ओतरतीति? थम्भानमुपरि एकवीसतिया भिक्खूनं ओकासाभावतोति ददुब्बं । हेद्वा ओतरणाकारं दस्सेन्तो आह ‘‘सचे

पना”तिआदि । तुलानन्ति थम्भानमुपरि तिरियवसेन ठितानं रुक्खविसेसानं । उट्टुहित्वाति भूमितो उट्टुहित्वा । तुलारुक्खेहीति तुलासङ्घातेहि रुक्खेहि । “एकसम्बन्धो”ति इमिना न केवलं तुलारुक्खेहेव एकसम्बन्धो, चतूर्सु दिसासु चतुर्नं भित्तीनं अञ्जमञ्जम्पि सम्बन्धोति दस्सेति । हेट्टापि ओतरतीति भित्तीनमुपरि एकवीसतिया भिक्खून् ओकासपहोनकत्ता वुत्तं । सचे थम्भमत्थके...पे०... होतीति इमिना बहूहि थम्भेहि कतपासादस्स एकेकस्मिं थम्भमत्थके एकवीसतिया भिक्खून् ओकासे सति हेट्टा ओतरतीति दस्सेति । नियूहकादीसूति नागदन्तकादीसु । आदिसद्देन भित्तिखिलादयो सङ्गणहाति । भित्ति चाति इट्टुकदारुमया भित्ति च । सचे सिलामया भित्ति च थम्भा च होन्ति, कित्तेतब्बा । भित्तिलग्नेति भित्तीसु लग्गे, भित्तीनं वा लग्गद्वाने । हेट्टापासादस्साति हेट्टापासादे “ठित” इति पदे सम्बन्धो । हेट्टापासादस्स वा थम्भानन्ति योजना । हेट्टा सम्मताय सीमाय उपरि आरोहनाकारं दस्सेन्तो आह “सचे पना”तिआदि । निष्वादकपतनद्वानेति छदनकोटियं ।

तथाति तस्मिं तले । पिट्टिपासाणे सीमं बन्धन्ति विय बन्धन्तीति योजना । तेनेव परिच्छेदेनाति तेनेव तलपरिच्छेदेन । तालमूलपब्बतेपीति एथ तालमूलं नाम हेट्टा महन्तं हुत्वा अनुपुब्बेन तनुकं होति, तेन सदिसे पब्बतेपि । वितानसण्ठानोति उल्लोचस्स सण्ठानो । चतूर्सु दिसासु निगतसाखरुक्खसण्ठानो वा खुञ्जरुक्खसण्ठानो वा होति । यथा पब्बतो वितानसण्ठानो होति, एवं मुदिङ्गसण्ठानो वा होति पणवसण्ठानो वाति योजना । तथ्य मुदिङ्गे मज्जे थूलो होति, मूले च अन्ते च तनुको । पणवो मज्जे तनुको होति, मूले च अग्गे च थूलो । तेसं सण्ठानो मुदिङ्गसण्ठानो वा पणवसण्ठानो वा । हेट्टा वाति मुदिङ्गसण्ठानस्स पब्बतस्स हेट्टा वा । मज्जे वाति पणवसण्ठानस्स मज्जे वा । द्वे कूटानीति द्वे सिखरानि । कूटन्तरन्ति कूटानं मज्जं । चिनित्वा वाति इट्टुकसिलाहि चिनित्वा वा । पूरेत्वा वाति पंसुवालिकाहि पूरेत्वा वा ।

सप्पफणसदिसोति सप्पस्स फणेन सदिसो, खुञ्जो पब्बतोति अत्थो । आकासपब्बारन्ति भित्तिया अपरिक्खितं आकाससङ्घातं पब्बारं । सीमप्पमाणोति सङ्घि अन्तोसुसिरेन सीमप्पमाणो । अग्गकोटिन्ति अग्गसङ्घातं कोटिं । सचे पन पब्बतस्स हेट्टा अन्तोलेणं होतीति सम्बन्धो । उपरिमस्साति अन्तोलेणस्स उपरि ठितस्स । पारतोति बाहिरतो । अस्साति पब्बतस्स बहीति सम्बन्धो । ओरतोति अन्ततो । लेणं होतीति सम्बन्धो । कित्तकं महन्तन्ति आह “सीमापरिच्छेदमतिक्कमित्वा ठित” न्ति । कित्तकं खुद्दकन्ति आह “सब्बपच्छिमसीमापरिमाण” न्ति । तन्ति खुद्दकं लेणं । अतिखुद्दकन्ति सब्बपच्छिमसीमापरिमाणाभावतो अतिखुद्दकं । ततोति उपरिसीमतो । बहीति सीमतो बहि । “यदि सीमप्पमाणं, सीमा होतियेवा” ति इमिना यदि न सीमप्पमाणं, न सीमा होतियेवाति दस्सेति ।

तन्ति खण्डसीमं । पूरेत्वाति इट्टुकमत्तिकादीहि पूरेत्वा । अटुं बन्धित्वाति अट्टुलकं बन्धित्वा । उमङ्गनदीति एथ उकारो ओकारविपरीतो, तस्मा पथवियं ओतरित्वा पविसित्वा मङ्गति गच्छतीति उमङ्गाति अत्थो दद्व्बो । उमङ्गाच सा नदी चेति उमङ्गनदी । तथाति उमङ्गनदियं । हेट्टापथवितले ठितोति सीमाय हेट्टापथवितले इद्धिया ठितो ।

सीमामाळकेति खण्डसीमाय माळके । वटरुक्खोति निग्रोधरुक्खो । ततोति वटरुक्खतो । निगतपारोहोति पवद्धंव हुत्वा रुक्खो आरोहति अनेनाति पारोहो, एको मूलविसेसो । निगतो पारोहो निगतपारोहो । महासीमं सोधेत्वाति एथ सोधनं नाम महासीमगतानं भिक्खून् हत्थपासानयनं, सीमतो वा बहिकरणं । बहिद्वाति द्वीहि सीमाहि बहिद्वा । “बहिद्वा” तिपि पाठो । बहि ठिता कातब्बाति अत्थो । अनाहच्चाति महासीमाय पथवीतलं वा तत्थजातरुक्खादीनि वा न आहनित्वा । एवन्ति यथा खण्डसीमाय, एवं तथाति अत्थो । सीमामाळकेति खण्डसीमामाळके ।

सीमामाळकेति द्विन्नं सीमानं अङ्गणे । सीमामाळकस्साति कमस्स कतद्वानस्स सीमामाळकस्स ।

वेहासद्वितसाखायाति कम्मस्स अकतद्वाने सीमामाळके उद्विताय वेहासे ठिताय साखाय। तस्साति भिक्खुनो पादा वा निवासनपारुपनं वाति सम्बन्धो। पुरिमनयेपीति “सीमामाळके वटरुक्खो होती”ति आदिना वुत्ते पुरिमनयेपि। तत्राति पुरिमनये। उक्खिपापेत्वा कातुं न वद्वतीति द्वीहि सीमाहि उद्वितरुक्खस्स साखा वा ततो निगतपारोहो वा द्वीसु सीमासु पथवीतलं वा तत्थ जातरुक्खादीनि वा आहच्च ठितत्ता उक्खिपापेत्वा कातुं न वद्वति। आनेतब्बोति एत्थ द्विकम्मिकाय नीधातुया अपधानकम्मस्सेव वुत्तता “भिक्खू”ति पधानकम्मं अज्ञाहरितब्बं। अब्भुगच्छतीति अब्बं आकासं उगच्छति। तत्राति पब्बते। कस्मा आनेतब्बोति आह “बज्ञमानायेव ही”ति आदि। तत्थ बज्ञमानायेवाति कम्मवाचाय बज्ञमानायेव। इमिना अबद्धसीमा पमाणरहितं देसं ओतरतीति दस्सेति। यंकिञ्चीति यंकिञ्चिपब्बतादि। यत्थ कत्थचीति यस्मिं कस्मिंचि ठाने। एकसम्बन्धेनाति बद्धसीमाय एकसम्बन्धेन। इतीति तस्मा आनेतब्बोति योजना।

१४०. तीणि योजनानि तियोजनं। “पमाण”न्ति इमिना परमसद्वस्स अतिरेकउत्तमत्थे निवत्तेति। एतिस्साति सीमाय। सम्मनन्तेन भिक्खुनाति सम्बन्धो। कोणतो मिनितं कोणन्ति योजना। हीति सच्चं, यस्मा वा। आपत्तिञ्चाति दुक्कटापत्तिञ्च।

पारयतीति अज्ञोत्थरति। “कितकाभिधेयलिङ्गः”ति (कच्चायनसारे ४५ गाथायं) वचनतो अभिधेयभूतं सीमं सन्धाय इत्थिलिङ्गवसेन पाराति वुत्तं। नदियाति उपयोगत्थे सामिवचनं। नदिन्ति हि अत्थो। नदिं अज्ञोत्थरमानं सीमन्ति सम्बन्धो। एत्थाति नदिपारसीमायं। यत्थस्साति एत्थ यत्थ अस्साति पदविभागं दस्सेन्तो आह “यत्थ नदिया”ति आदि। “नदिया”ति इमिना यंसद्वस्स विसयं दस्सेति। धुवनावाति एत्थ धुवसद्वो निच्चत्थोति आह “निच्चसञ्चरणनावा”ति। इमिना धुवेन निच्चेन सञ्चरणनावा धुवनावाति वचनत्थं दस्सेति। अस्साति होति, भवेष्य वा। नावाय पमाणं दस्सेन्तो आह “या”ति आदि। तत्थ याति नावा। पाजनपुरिसेनाति एत्थ पाजनं नाम एको नावाय गमनूपकरणविसेसो। सो हि पजति नावा गच्छति अनेनाति पाजनन्ति वुच्चति। जकारस्स चकारं कत्वा पाचनन्तिपि युज्जतेव। तस्स गाहकेन पुरिसेन सद्धिन्ति अत्थो। सा नावा नीताति सम्बन्धो। उद्धं वा अधो वाति नदिया पटिसोतं वा हेट्टासोतं वा। थेनेहि वाति चोरेहि वा। किञ्चापि हटा, पन तथापि अवस्सं लब्धनेय्या, धुवनावाव होतीति योजना। वातेन वाति मालुतेन वा “छिन्न”इति सम्बन्धो। वीचीहीति तरङ्गेहि। तरङ्गो हि विचित्ताकारेन चिनोति वद्वतीति वीचीति वुच्चति। किञ्चापि नदीमज्जं नीता, पन तथापि अवस्सं आहरितब्बा, धुवनावाव होतीति योजना। ओगतेति ओतरित्वा गते। थलं उस्सारिताति थलं उक्खिपित्वा सारिता पापिता नावापीति सम्बन्धो। विसङ्घतपदराति सङ्घंतविरहितफलका वा। धुवनावाव होतीति निमित्तकित्तनकाले निच्चसञ्चरणनावत्ता धुवनावाव होतीति अधिष्पायो। तत्राति “धुवनावा”तिवचने। निमित्तं वा सीमा वा कम्मवाचाय गच्छतीति एत्थ किञ्चापि न निमित्तं कम्मवाचाय गच्छति, सीमाय पन अविनाभावतो वुत्तं “कम्मवाचाय गच्छती”ति। तस्माति यस्माव नावाय आगच्छन्तापि भगवता अनुञ्जाता, तस्मा।

यत्थाति नदिपारसीमसम्मनद्वाने। रुक्खसङ्घाटमयोति रुक्खसमूहेन कतो। पदरबद्धोति फलकेहि बद्धो। सञ्चरणयोग्योति सञ्चरणक्खमो। पाळियं “अस्सा”ति ठाने अद्वकथायं “अत्थी”ति वुत्तता “अस्सा”तिपदस्स होतीति अत्थोयेव दद्वब्बो। तंखणञ्चेवाति तस्मिं निमित्तकित्तक्खणेयेव। रुक्खं छिन्दित्वा कतोति सम्बन्धो। एकपादिकसेतूति एकेन पदेन गमनयोग्यो एकपादिको, सोयेव सेतूति एकपादिकसेतु। अकप्पियसेतुं दस्सेन्तो आह “सचे पना”ति आदि। तेनाति सेतुना। सञ्चरितुं न सक्का होतीति योजना।

यत्थाति यस्मिं नदिपारसीमसम्मनद्वाने। अभिमुखतित्थेयेवाति सीमाय अभिमुखतित्थे एव। धुवनावा वा धुवसेतु

वा अभिमुखतित्थतो ईसकं उद्धं आरोहन्तोपि अधो ओरोहन्तोपि कप्पतीति दस्सेन्तो आह “सचे”ति आदि। ईसकन्ति एकउसभ द्विउसभादिवसेन मनं अप्पमत्तं। उद्धं वाति अभिमुखतित्थतो उपरि वा। अधो वाति ततो हेद्वा वा। गावुतमत्तब्धन्तरेति गावुतपमाणस्स ठानस्स अब्धन्तरे।

सहनिमित्तकित्तनविधिना सम्मनितब्बविधिं दस्सेन्तो आह “इमञ्च पना”ति आदि। द्रीसु तीरेसु ठातुमसकुणेय्यता वुत्तं “एकस्मिं तीरे ठत्वा”ति। ततोति निमित्ततो। अज्ञानन्ति निमित्तकित्तनं विनयधरं सन्धाय वुत्तं। परिकिखपन्तेनाति परियायन्तेन। तस्साति तत्तकस्स परिच्छेदस्स। सम्मुखद्वानेति अधोसोते नदितीरे ठितस्स निमित्तस्स सम्मुखद्वाने। ततोति निमित्ततो। तस्साति तत्तकस्स परिच्छेदस्स। सम्मुखा नदितीरे निमित्तं अत्थीति सम्बन्धो। सङ्घटेतब्बन्ति सम्बन्धितब्बं। अथाति निमित्तकित्तनतो पच्छा। “सब्बनिमित्तानं अन्तो ठिते भिक्खू हत्थपासगते कत्वा”ति इदं सब्बं एकं गामखेतं ब्यापेत्वा सम्मनितभावं सन्धाय वुत्तं। सचे सकलं गामखेतं अब्बापेत्वा एकदेसे सम्मनितं होति, निमित्ततो बहि ठिते भिक्खूपि हत्थपासगते कत्वा सम्मनितब्बा। कम्मन्ति सीमसम्मुतिकम्मं। “ठपेत्वा नदि”न्तिवचनस्स कारणं दस्सेन्तो आह “नदी पन बद्धसीमसङ्ख्यं न गच्छती”ति।

दीपको होतीति एत्थ दीपोति अन्तरदीपो। सो हि यस्मा जलमञ्ज्ञे दिप्पति, यस्मा च द्विधा आपो एत्थ सन्दति, तस्मा दीपोति वुच्चति, सोयेव खुद्दकड्हेन दीपको। ककारो हि खुद्दकत्थवाचको। तन्ति दीपकं। अज्ञानाति विनयधरेन। ओरिमन्ते च पारिमन्ते चाति अधोसोते नदितीरे ठितस्स निमित्तस्स सम्मुखे ओरिमन्ते च पारिमन्ते च। परतीरे निमित्तं कित्तेत्वाति सम्बन्धो। किस्स सम्मुखद्वाने निमित्तन्ति आह “नदिया ओरिमतीरे निमित्तस्स सम्मुखद्वाने”ति। ततोति निमित्ततो। सम्मुखा निमित्तं अत्थीति सम्बन्धो। पारिमन्ते च ओरिमन्ते चाति परतीरे उपरिसोते ठितस्स निमित्तस्स सम्मुखे पारिमन्ते च ओरिमन्ते च। पठमकित्तनिमित्तेनाति ओरिमतीरे उपरिसोते पठमं कित्तितेन निमित्तेन। एका सीमा इमस्साति एकसीमो, दीपको। “तीरद्वयञ्चा”ति पदमपेक्खित्वा “एकसीम”न्ति सम्बन्धितब्बं। वच्चमनपेक्खित्वा “एकसीमा”तिपि निच्चइत्थिलङ्घवसेन पाठो अथि।

उद्धं वा अधो वाति एत्थ वासद्वो अनियमिविकप्पत्थो। अथाति तस्मिं अधिकतरे सतीति योजना। विहारसीमपरिच्छेदनिमित्तस्स उजुकमेवाति सचे दीपको अधो अधिकतरो होति, ओरिमतीरे अधोसोते ठितस्स विहारसीमपरिच्छेदनिमित्तस्स उजुकमेव। सिखरन्ति सिङ्गं। तज्हि सिखं मत्थकं राति गण्हातीति सिखरन्ति वुच्चति। ततोति दीपकस्स पारिमन्तनिमित्ततो। परतीरनिमित्तानि कित्तेत्वाति सम्बन्धो। अयं दीपकस्स विहारसीमपरिच्छेदतो अधो अधिकतरे विनिच्छयो। उद्धं अधिकतरेपि इमिनानुसारेन वेदितब्बोति सो न दस्सितो। पब्बतसण्ठानाति पब्बतेन समं ठानं एतिस्साति पब्बतसण्ठाना।

उद्धम्पि अधोपीति पिसद्वो समुच्चयत्थो। उभोपि सिखरानीति उद्धं सिखरं, अधो सिखरन्ति उभोपि सिखरानि। मुदिङ्गसण्ठानाति मूले च अग्गे च तनुकस्स मञ्जे थूलस्स मुदिङ्गस्स सण्ठाना।

सब्बपठमेन नयेनाति उद्धं अधिकनयस्स, अधो अधिकनयस्स, उद्धं अधो अधिकनयस्स चाति सब्बेसं नयानं पठमेन विहारसीमदीपकानं समेन नयेन। पणवसण्ठानाति मूले च अग्गे च थूलस्स मञ्जेतनुकस्स पणवस्स सण्ठाना।

७२. उपोसथागारादिकथा

१४१. अनुपरिवेणियन्ति एत्य अनुसद्वास्स विच्छत्यं, परिवेणसद्वास्स च लिङ्गविपल्लासभावं दस्सेतुं वुतं “तस्मिं तस्मिं परिवेणे” ति । परिवेणसद्वो हि नपुंसकलिङ्गो, इध पन लिङ्गविपल्लासं कत्वा इत्थिलिङ्गवसेन वुतं । “सङ्केतं अकत्वा” ति इमिना असङ्केतेनाति पदस्स किरियाविसेसनतं दीपेति । “कम्मवाचाया” ति इमिना समूहनित्वाति पदस्स करणं दस्सेति ।

१४२. यतोति एत्य तोपच्चयस्स कारणत्ये पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “यस्मा” ति । “हत्थपासे” ति इमिना हत्थपासतो बहि निसिन्ने अकतोवस्स उपोसथो होतीति दस्सेति । अस्साति भिक्खुनो । वत्थुवसेनाति अट्टप्पत्तिवसेन । उपोसथस्स पमुखस्स अब्बोकासे वा माळकादीसु वाति सम्बन्धो । निमित्तुपगा वा अनिमित्तुपगा वाति हेड्वा अट्टसु निमित्तेसु वुत्ता निमित्तुपगा वा अनिमित्तुपगा वा पब्बतादयो वा अज्जे वा कित्तेतब्बा ।

पठमतरं न आगच्छति, दुक्कटन्ति उपोसथे घोसियमाने पठमतरं न आगच्छति, दुक्कटं । विहारस्स मज्जे होतीति योजना । एत्थाति पोराणके आवासे । तत्थाति पोराणके आवासे । असम्बाधोति सङ्घस्स निसज्जद्वानपहोनको । तत्थाति पच्छा उट्टिते आवासे ।

सब्बेसं निसज्जद्वानन्ति योजना । तत्थाति थेरस्स विहारे । सोति थेरस्स विहारे । एत्थाति तुम्हाकं विहारे । सब्बेसं ओकासो नर्थीति सम्बन्धो । तत्थाति तं असुकं नाम आवासं । “वद्वती” ति वत्तब्बन्ति योजना । तस्साति थेरस्स ।

७४. अविष्पवाससीमानुजाननकथा

१४३. अन्धकविन्दं नामाति तस्स गामस्स नामं । तन्ति अन्धकविन्दं । थेरोति महाकस्सपत्थेरो । ततोति अन्धकविन्दतो । इमिना “अन्धकविन्दा” ति एत्य निस्सककत्थे निस्सककवचनन्ति दस्सेति । उपोसथन्ति तदत्ये उपयोगवचनं । उपोसथत्थायाति हि अत्थो । अन्धकविन्दा राजगहं आगमनस्स कारणं दस्सेन्तो आह “राजगहं ही” ति आदि । तत्थ हीति यस्मा । अन्धकविन्दा विहारं अन्तो कत्वा “अट्टारस महाविहारा” ति वुतं । नेसन्ति अट्टारसन्नं महाविहारानं । सङ्घस्स सामग्गिदानत्थन्ति एत्य सङ्घस्स सामग्गिदानं अत्तनो उपोसथकिच्चं सिद्धं । तस्मा पाळियं “उपोसथं आगच्छन्तो” ति वुतं । “सिप्पिनियं नामा” ति इमिना नदिं तरन्तोति एत्य नदिया नामं दस्सेति । मनं वूळहोति एत्य मनन्ति निपातो ईसकत्थोति दस्सेन्तो आह “ईसक” ति । “अप्पमत्त” ति इमिना “ईसक” निपदस्स अत्थ दस्सेति । “वूळहभावो” ति इमिना भावपच्ययेन विना भावत्थो जातबोति दस्सेति । चण्डेनाति खरेन । तत्थाति नदियं । अमनसिकरोन्तोति “चण्डसोत” ति आभोगं अकरोन्तो । न पन वूळहोति न पन महावूळहो । उदकब्बाहतानीति उदकेन अभिआहतानि । अस्साति थेरस्स । अल्लानीति तिन्तानि ।

१४४. पुरिमकम्मवाचाति “सम्मता सा सीमा सङ्घेन तिचीवरेन अविष्पवासा” ति पुरे वुत्ता कम्मवाचा । अयमेवाति “ठपेत्वा गामञ्च गामूपचारञ्चा” तिपदं पक्खिपित्वा अनुपञ्जता अयमेव कम्मवाचा । अयन्ति पच्छिमकम्मवाचा । हि यस्मा भिक्खुनिसङ्घो अन्तोगामे वसति, तस्मा पुरिमायेव वद्वतीति योजना । यदि एवन्ति यदि भिक्खुनिसङ्घस्स अयं पच्छिमकम्मवाचा वद्वनं सिया भवेत्य, एवं सर्तीति योजना । सोति भिक्खुनिसङ्घो । एताय कम्मवाचायाति पच्छिमकम्मवाचाय । न लभेत्याति अन्तोगामे वसनता तिचीवरपरिहारं न लभेत्य । किं न लभतियेवाति आह “अथि चस्स परिहारो” ति । अस्साति भिक्खुनिसङ्घस्स । द्वेषि सीमायोति समानसंवासकसीमा च अविष्पवाससीमा चाति द्वेषि सीमायो । तत्थाति भिक्खुभिक्खुनीसु । तस्साति भिक्खूनं सीमाय । एसेव नयोति भिक्खुनीनं सीमं अज्ञोत्थरित्वापि

अन्तोपविसित्वापि भिक्खूनं सीमाय सम्मने एसेव नयो । एतेति भिक्खुभिक्खुनियो । सामञ्जता हि पुल्लिङ्गेन वुत्तं । एथ्य चाति “ठपेत्वा गामञ्च गामूपचारञ्च्या” तिपदे च । सङ्गहो वेदितब्बो, कस्मा? गामेन निगमनगरानं एकलक्खणता ।

परिक्खेपोकासोति परिक्खेपारहोकासो । तेसूति गामगामूपचारेसु । परिहारन्ति चीवरविष्पवासआपत्तिअपनयनं । “इती” तिआदि निगमनं । एत्थाति समानसंवासकअविष्पवाससीमासु । अत्तनो धम्मतायाति अत्तनो सभावेन । यथाति यस्मिं ठाने । हीति सच्चं, यस्मा वा । तस्साति अविष्पवाससीमाय । विसुन्ति समानसंवासकसीमतो पाटेकं । तत्थाति द्वीसु सीमासु । अविष्पवासायाति अविष्पवाससीमाय । तन्ति गामं । साति अविष्पवाससीमा । सम्मताय सीमायाति अविष्पवाससीमाय सम्मताय सतियाति सम्बन्धो । सम्मततो पच्छाति वा योजना । निविसतीति निवासत्थाय विसति पविसति । सोपीति गामोपि । सीमसङ्ख्यंयेवाति अविष्पवाससीमवोहारमेव । अधिङ्गुततेचीवरिका भिक्खू परिहारं लभन्तीति अधिष्पायो । यथा पच्छा निविडु गामो सीमसङ्ख्यंयेव गच्छति, एवन्ति योजना । “पविसिस्सामा” ति गेहानि कतानि, “पविसिस्सामा” ति आलयोपि अत्थीति योजना । आलयोपीति अपेक्खोपि । अपविद्वाति गेहानि अपविद्वा । गेहमेव छड्डेत्वाति गेहं छड्डेत्वा एव । इमिना गेहे छड्डिते सब्बं छड्डितमेवाति दस्सेति । पविद्वं वा अगतं वा एकम्पि कुलं अत्थि सर्चेति योजना । एथ्य च “एकम्पि कुलं पविद्वं वा” ति इदं नवगामं सन्धाय वुत्तं । “एकम्पि कुलं अगतं वा” ति इदं पोराणकगामं सन्धायाति ददुब्बं ।

तत्राति “वतं जानितब्ब” निवचने । अविष्पवाससीमायन्ति महासीमाय । सा एव हि यस्मा अविष्पवासकम्मवाचाय बहुलपयोजना होति, तस्मा अविष्पवाससीमाति वुच्चति । इतरायाति अविष्पवाससीमाय । तत्थाति तासु द्वीसु सीमासु । निरासङ्घट्टानेसु ठत्वाति चेतियङ्गणादीनं खण्डसीमाय अनोकासत्ता वुत्तं । खण्डसीमज्ञि सम्मनन्ता चेतियङ्गणादिङ्गुनं पहाय अञ्जस्मिं विवित्तोकासे विहारपच्चन्तं खण्डित्वा सम्मनन्ति । समूहनितुन्ति अविष्पवाससीमं समूहनितुं । पटिबन्धितुं न सक्रिखस्सन्तेवाति अविष्पवासंयेव जानित्वा खण्डसीमाय अञ्जातत्ता पटिबन्धितुं न सक्रिखस्सन्तेव । सीमसम्भेदन्ति खण्डसीमअविष्पवाससीमानं सम्भेदं । सासनन्तरधानेन वाति सत्यु आणाय अन्तरधानेन वा । साधुकं पनाति निक्कङ्गुं पन ।

७६. गामसीमादिकथा

१४७. उपोसथकम्मस्स विसुं गहितत्ता सेसकम्मवसेन समानसंवासकता गहेतब्बा गोबलिबद्वनयेन वा पारिसेसनयेन वा । तन्ति समानसंवासएकूपोसथभावं । “अपरिच्छिन्नाया” ति इमिना अद्विपितायाति एथ ठपथातुया अधिष्पायत्थं दस्सेति । गामं वा निगमं वाति एथ नगरं केन सङ्गहितन्ति आह “गामगगहणेन चेत्था” तिआदि । तथ्य एत्थाति “गामं वा निगमं वा” ति पाठे, गामगगहणेनाति सम्बन्धो । अथ वा एत्थाति गामनिगमनगरेसु, नगरम्पीति सम्बन्धो । गामादीनं परिच्छेदं विथारेन दस्सेन्तो आह “तथा” तिआदि । तथ्य तत्थाति गामनिगमनगरेसु । गामभोजकाति गामं भुञ्जन्तीति गामभोजका । बलिन्ति करं । सो हि तं निस्साय गामभोजका बलन्ति जीवन्ति अनेनाति बलीति वुच्चति । यम्पि एकं पदेसं परिच्छिन्दित्वा देतीति योजना । गामखेत्तेति रञ्जो आणा खिपियति एत्थाति खेत्तं, गामोयेव खेत्तं गामखेत्तं, तस्मिं । अयम्पीति अयं पदेसोपि । सोपीति पदेसोपि । विसुंगामो नामाति योजना । सोपि विसुंगामो गामसीमा होतियेवाति योजना । विसुं परिच्छिन्दित्वा दिन्नो गामो विसुंगामो । तस्माति यस्मा विसुं गामो होति, तस्मा । सा चाति विसुंगामसीमा च । इतराति विसुंगामसीमतो अञ्जा पक्तिगामनगरनिगमसीमा चाति योजना ।

एवन्ति “असम्मताय भिक्खवे” तिआदिना पाठेन । तन्ति सीमपरिच्छेदं । अपरिच्छिन्नेति राजूहि अपरिच्छिन्ने ।

“अटविपदेसे”ति इमिना नथि गामो एत्थाति अगामकोति वचनत्थस्स सरूपं दस्सेति । विज्ञाटविसदिसेति विगतं अगिनो झायनमेत्थाति विज्ञा, चोरादयो मनुस्से आभुसो टवन्ति पीढ्यन्ति एत्थाति आटवि । विज्ञा च सा आटवि चेति विज्ञाटवि, ताय सदिसे विज्ञाटविसदिसे । एत्थ पुरिमनये गामादीहि आसन्नो वा होतु, अनासन्नो वा तेहि अपरिच्छिन्नो अटविपदेसो गहेतब्बो । पच्छिमनये दूरो मनुस्सानं अनागमनपथो आटविपदेसो गहेतब्बोति अयमेतेसं विसेसो । अस्साति भिक्खुनो । समन्ताति समन्ततो । अयं सीमाति अयं सत्तब्बन्तरसीमा । तत्थाति सत्तसु अब्बन्तरेसु । समन्ता ठितस्स वा निसिन्नस्स वा अब्बन्तरे अन्तोकोड्डासे जातं अब्बन्तरं अटुवीसहत्थपमाणं ।

या काचि नदी असीमाव होतीति सम्बन्धो । नदीसीमलकखणपत्ताति नदीसीमलकखणं पत्ता । इमिना सीमलकखणं अपत्ता नदी बस्थियमाना सीमाव होतीति दस्सेति । सावधारणेन “अन्तनो सभावेनेवा”ति इमिना भिक्खूनं बन्धनभावेनाति अथं निवत्तेति । एत्थाति नदियं । एत्थाति जातस्सरसमुद्देसु । येन केनचीति अन्तमसो तिरच्छानगतेनपि येन केनचि । खणित्वा अकतो सयंजातोति सम्बन्धो । इदं हेतुअन्तोगधविसेसनं । खणित्वा अकतत्ताति हि अत्थो । सयंजातोति सयमेव जातोति एवकारो योजेतब्बो । तेन वुत्तं “येन केनचि खणित्वा अकतो”ति । सोब्बोति सं उभोति पदविभागो कातब्बो । तत्थ संसद्वो समन्तत्थवाचको, उभसद्वो पूरणत्थवाचको । तस्मा समन्ततो आगतेन उदकेन उभति पूरति एत्थाति सोब्बोति वचनत्थो कातब्बो । तेन वुत्तं “समन्ततो आगतेन उदकेन पूरितो तिष्ठुती”ति ।

तत्थाति नदीसमुद्गातस्सरेसु, आधारे भुम्मं । यंसद्वो ठानविसयोति आह “यं ठान”न्ति । मज्जिमस्साति थाममज्जिमस्स । वक्खति हि “थाममज्जिमेना”ति । “समन्ततो”ति इमिना समन्ताति एत्थ निस्सककत्थे निस्सककवचनन्ति दस्सेति । “उदकुक्खेपेना”ति इमिना उदकुक्खेपाति एत्थ करणत्थे निस्सककवचनन्ति दस्सेति । उदकं उक्खिपित्वा खिपियति एत्थाति उदकुक्खेपो । “परिच्छिन्न”न्ति इमिना पाठसेसं दस्सेति । अक्खधुत्ताति एत्थ अक्खोति पासको । सो हि अकति कुटिलं गच्छति अनेनाति अक्खोति वुच्चति, धवन्ति मरियादमतिकम्म कीळादिपसुतं गच्छन्तीति धुत्ता, अक्खेसु धुत्ता अक्खधुत्ता । दारुगुळन्ति सारदारुमयं गुळं । “वालुकं वा”ति इमिना “उदकुक्खेपा”ति एत्थ उपलक्खणं दस्सेति । यत्थाति यस्मिं पदेसे । अयन्ति पदेसो । तस्साति उदकुक्खेपस्स ।

एत्थाति नदीसमुद्गातस्सरेसु । मुखद्वारन्ति समुद्दादीनं मुखसङ्घातं द्वारं । सब्बत्थाति सब्बाय नदियं । थेरवादं दस्सेन्तो आह “यं पना”तिआदि । “योजनं...पे० ... वट्टी”ति यं पन वचनं महासुमत्थेरेन वुत्तन्ति योजना । तत्रापीति योजननदियम्पि । पटिक्खित्ताकारं वित्थारेन्तो आह “भगवता ही”तिआदि । नदिया पमाणन्ति नदिया गम्भीरपमाणमेव, न आयामवित्थारपमाणन्ति अत्थो । “न योजनं वा अद्वयोजनं वा”ति वचनम्पि इदमेव सन्धाय वुत्तन्ति दट्टब्बं । किञ्चापि आयामवित्थारपमाणं न वुत्तं, पभवतो पन याव मुखद्वारा आयामवित्थारवसेन कम्मं कातुं पहोनकनदीयेव गहेतब्बाति दट्टब्बा । या नदीति सम्बन्धो । इमस्स सुत्तस्साति “तिमण्डल”न्तिआदिकस्स इमस्स सुत्तस्स । पभवतोति समुदागमतो । एत्थाति नदियं । सब्बेहि भिक्खूहि ठपेतब्बोति सम्बन्धो । ततोति एकउदकुक्खेपतो ।

कित्तका परिपुण्णा होतीति आह “समतित्थिका”ति । तित्थेन समं परिपूरतीति समतित्थिका । उदकसाटिकं निवासेत्वापीति पिसद्वो “अनिवासेत्वापी”ति दस्सेति । उदकसाटिकं अनिवासेन्तोपि वत्थेन अविनाभावतो अज्जं निवासेत्वाति अत्थो गहेतब्बो । नावाय ठत्वा करियमाने किं गच्छन्तियापि नावाय कातुं वट्टीति आह “गच्छन्तिया पना”तिआदि । “कस्मा”तिआदिना कारणं दस्सेति । हीति यस्मा । तन्ति उदकुक्खेपमत्तं । एवं सति...पे० ... अनुसावना होति, तस्मा गच्छन्तिया नावाय कातुं न वट्टीति योजना । “तस्मा”तिआदिना लद्धगुणं दस्सेति । न केवलं नावायमेवाति

दस्सेन्तो आह “अन्तोनदिय”न्तिआदि।

रुक्खस्साति अन्तोनदियं जातस्स रुक्खस्स | साखा वा पतिद्विताति सम्बन्धो | सीमं वा सोधेत्वाति विहारसीमगामसीमासु ठितानं हत्थपासानयनबहिकरणवसेन सीमं वा सोधेत्वा | जातरुक्खस्स पविद्विसाखाय वा पारोहे वाति सम्बन्धो | अस्साति बहिनदितीरे जातरुक्खस्स | तत्थाति खाणुके |

तस्साति पासाणदीपकस्स | पुब्बे वुत्तप्पकारेति पुब्बे नदीनिमित्तद्वाने “अन्वद्वमास”न्तिआदिना (महाव० अट० १३८) वुत्तप्पकारे | सोति पासाणदीपको | पुन सोति पासाणदीपकोयेव | हीति सच्चं, यस्मा वा |

आवरणन्ति पाळि। तन्ति आवरणं। आवरणेन वा कोटुकबन्धेन वा हेतुभूतेन, पच्छिज्जतीति सम्बन्धो। कोचि आवरणप्पदेसो अज्ञोत्थरियतीति सम्बन्धो। तत्थाति आवरणप्पदेसे। हीति सच्चं, यस्मा वा। “हेद्वापाळि बद्धा”ति इदं नदिं विनासेत्वा तळाककरणाकारदस्सनं। एत्थाति नदियं, तळाके वा। छड्डितमोदकन्ति तळाकरक्खनत्थं एकेन वारिमग्गेन छड्डितं उदकं। देवे अवस्मन्तेति दुब्बुद्धिकालता वस्सन्तकालेपि देवे अवस्सन्ते। साति नदितो नीहटमातिका। कालन्तरेनाति अञ्जेन कालेन। उप्पतित्वाति गामनिगमानं उपरि पतित्वा। पवत्ततीति पुब्बे वुत्तप्पकारे वस्सकाले चत्तारो मासे अब्मोच्छिन्ना सन्दति। विहारसीमन्ति विहारसम्बन्धं बद्धसीमं।

समुद्रेपीति पिसद्वो नदिमपेक्खति | तत्थाति पदेसे | ओतरित्वाति हेद्वा तरित्वा | “ओसरित्वा”तिपि पाठो, अयमेवत्थो | सणठहन्तीति उदकेन समं तिद्वन्ति | सोति पदेसो | उदकन्ततोति उदककोटितो | तत्थाति समुद्रे | बाधतीति पीळयति | तेसूति नावाअद्वकेसु | तन्ति पिद्विपासाणं | ऊमियोति वीचियो | ता हि परंपरावसेन उग्गन्त्वा सविज्ञाणकाविज्ञाणके मियन्ति हिंसन्ति, अन्तो पक्खिपन्तीति वा ऊमियोति वुच्चन्ति | तत्थाति पिद्विपासाणे | हीति सच्चं, यस्मा वा | उदकेनेव पिद्विपासाणो ओत्थरीयतीति योजना | सोति दीपकपब्बतो | “दूरे”ति वत्वा तस्स पमाणं दस्सेन्तो आह “मच्छवधानं अनागमनपथे”ति | मच्छवधानन्ति केवद्वानं | ते हि यस्मा मच्छे हनन्ति, तस्मा मच्छवधाति वुच्चन्ति | “मच्छबन्धान”न्तिपि पाठो | मच्छे बन्धन्तीति मच्छबन्धाति वचनत्थो कातब्बो | अनागमनपथेति यत्थ गन्त्वा तदहेव पच्चाग्न्त्वा न आगमनपथिके देसे | नत्थि आगमनपथो एत्थाति अनागमनपथो, देसो | तस्मिं “अगमनपथे”तिपि पाठो, सो अयुत्तो | कस्मा? अगमनपथस्स नाधिष्पेतत्ता | गन्त्वा हि पुन अनागमनपथोयेवाधिष्पेतो | तेसन्ति मच्छवधानं | गमनपरियन्तस्साति गमनकोटिया | ओरतोति ओरभागे ठितो दीपको वा पब्बतो वाति योजेतब्बो | तत्थाति ओरभागे ठितेसु दीपकपब्बतेसु | ओत्थरित्वाति पक्तिउदकेन ओत्थरित्वा | तत्थाति ओत्थरित्वा ठिते समुद्रे |

करोन्तेहिपि कातब्बन्ति सम्बन्धो। यत्थाति यस्मिं सरे। अयन्ति अयं सरो, न जातस्सरो होति। अयं सरो गामखेत्सङ्गख्यमेव गच्छतीति योजना। तत्थाति सरे। यत्थ पनाति यस्मिं सरे पन। तस्साति जातस्सरस्स। तत्थाति पदेसे। सचे गम्भीरं उदकं होतीति योजना। तत्थाति अद्वके। एत्थाति जातस्सरे, ठितेसु पिद्विपासाणदीपकेसूति योजना। पहोनकजातस्सरोति सङ्घकम्मं कातुं पहोनको जातस्सरो। “सुक्खती”ति वत्वा तदेव समत्थेतुं वुत्तं “निरुदको”ति। तत्थाति जातस्सरे। सचे निरुदकमत्तेन गामखेत्तं गच्छति। कदा गच्छतीति आह “सचे पनेत्था”तिआदि। तत्थ एत्थाति जातस्सरे। पोक्खरणीआदीनीति एत्थ आदिसद्वेन उदकमातिकादयो सङ्गण्हाति। यदा खणन्ति, तदाति पाठसेसो योजेतब्बो। “तं ठान”न्ति वुत्तेपि न खणनद्वानमेव गहेतब्बं, “एत्था”ति सामञ्जतो वुत्तता सब्बोयेव जातस्सरो गहेतब्बो। न केवलं अजातस्सरमत्तं होति, अथ खो गामखेत्तन्ति आह “गामसीमासङ्गख्यमेव गच्छती”ति।

नन्ति जातस्सरं। पूरेत्वाति मत्तिकादीहि पूरेत्वा। पाठिन्ति आवरणं। सब्बमेव नन्ति सकलमेव तं जातस्सरं। लोणीपीति पिसद्वेन न केवलं सोब्बोयेव जातस्सरसङ्ख्यं गच्छति, अथ खो लोणीपीति दस्सेति। उदकट्टानोकासेति उदकस्स ठाने ओकासे।

१४८. सीमाय सीमं सम्भिन्दन्तीति एत्थ “सीमाय सीम”न्ति पदानं सम्बन्धापेक्खता तेसं सम्बन्धं दस्सेतुं वुतं “अन्तनो परेस”न्ति। “बद्धसीम”न्ति इमिना “सीम”न्ति सामञ्जतो वुत्तेपि विसेसतो बद्धसीमायेव गहेतब्बाति दस्सेति। तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “सचे ही”तिआदि। संसद्विटपाति अञ्जमञ्जं आसन्नता संसद्वो विटपो एतेसन्ति संसद्विटपा। “संसद्विटपा”ति इदं उपलक्खणमत्तं, मूलानिपि संसद्वानियेवाति दह्बं। तेसूति द्वीसु रुक्खेसु। विहारसीमा चाति पोराणकविहारसीमा च। अन्तो कत्वाति सीमाय अन्तो कत्वा। अथ पच्छाति एत्थ “पच्छा”ति इमिना अथसद्सत्थं दस्सेति। एवं के अकंसूति आह “एवं छब्बगिया अकंसू”ति। तेनाति करणेन।

अज्ञोत्थरणाकारं दस्सेन्तो आह “परेस”न्तिआदि। तस्साति बद्धसीमाय। पदेसन्ति भिक्खूहि कम्मं कातुं पहोनकं एकदेसं। अन्तमसो एकस्सपि भिक्खुनो ठत्वा अधिट्टानुपोसथं कातुं पहोनकं पदेसं। कम्मं कातुं अप्पहोनकपदेसं अन्तो करित्वा बन्धन्ता सीमाय सीमं सम्भिन्दन्ति नाम। सीमाय उपचारोति पच्छा बन्धितब्बाय सीमाय उपचारो। “वड्डन्तो सीमासङ्करं करोती”ति इमिना सचे अवड्हुनको पासाणो होति, द्विन्नम्पि सीमानं निमित्तं कातुं वट्टरीति दस्सेति।

७७. उपोसथभेदादिकथा

१४९. पन्नरसिकस्स पुब्बकिच्चस्स पाठियं आगतत्ता चातुद्वसिकस्सेव पुब्बकिच्चं दस्सेन्तो आह “अज्जुपोसथो चातुद्वसो”ति।

“अधम्मेन वग्ग”न्तिआदीसु विनिच्छयो एवं वेदितब्बोति योजना। अधम्मेन वग्गन्ति एत्थ अधम्मं नाम एकस्मिं विहारे चतुन्नं भिक्खूनं सुत्तुदेसउपोसथमकत्वा पारिसुद्धिउपोसथकरणञ्च तिणं पारिसुद्धिउपोसथमकत्वा सुत्तुदेसकरणञ्च। वग्गं नाम सब्बेव असन्निपतित्वा एकस्स छन्दपारिसुद्धिहरणं। छन्दपारिसुद्धिनाम सङ्घमञ्जङ्येव आगच्छति, न गणमञ्जं, न पुगलस्स सन्तिकं। अधम्मेन समगगन्ति एत्थ अधम्मं वुत्तनयमेव। समग्गं नाम सब्बेसं सन्निपतनं। धम्मेन वग्गन्ति एत्थ धम्मं नाम चतुन्नं सुत्तुदेसउपोसथकरणञ्च तिणं पारिसुद्धिउपोसथकरणञ्च। वग्गं वुत्तनयमेव।

७८. पातिमोक्खुदेसकथा

१५०. इमं निदानन्ति पातिमोक्खस्स इमं निदानं। सुता खो पनाति एत्थ सुव्यित्थाति सुता, सुव्यस्सन्तीति वा सुता, पाराजिकुदेसादयो। सुता च सुताति सख्येकसेसो कातब्बो। अवसेसन्ति निदानुदेसादितो अवसेसं पाराजिकुदेसादि। सुतेनाति सुतसद्वेन। “अत्थे असम्भवतो सद्वे वुत्तविधानं होती”ति हि परिभासतो ‘सुतेना’ति एत्थ सद्वेव गहेतब्बो। तेन नयेनाति तेन निदानुदेसनयेन।

अटविमनुस्सभयन्ति अटवियं निवसन्तस्स मनुस्सस्स भयं, वनचरकभयन्ति अत्थो। राजन्तरायोतिआदीसु एवं विसेसो वेदितब्बोति योजना। दवदाहोति दायं दहतीति दवदाहो आकारस्स रस्सं, यकारस्स च वकारं कत्वा। नन्ति भिक्खुं। एकं वा भिक्खुन्ति योजना। पठमो वा उद्देसोति निदानुदेसो। एत्थाति पञ्चसु उद्देसेसु। यस्मिन्ति उद्देसे। सोपीति

उद्देसोपि । सुतेनेव सावेतब्बोति सुतपदेनेव सङ्घस्स सावेतब्बोति एवसद्वो ‘न वित्थारेना’ ति दस्सेति ।

अनज्ञिद्वाति एत्थ उपसगगवसेन इसुधातुस्स इच्छाकन्तितो अञ्जमत्यं दस्सेत्तो आह “अनाणत्ता, अयाचिता वा” ति । एत्थ “अनाणत्ता” ति इदं थेरेन अनाणत्तभावं सन्धाय वुतं । “अयाचिता” ति इदं सम्मुतिलङ्घेन नवकेन अयाचितभावं सन्धाय वुत्तन्ति ददुब्बं । एत्थाति “अनज्ञिद्वा धम्मं भासन्ती” ति वचने । धम्मज्ञेसकेति धम्मकथनत्थाय अज्ञेसतीति धम्मज्ञेसको, तस्मिं । आपुच्छित्वा वा तेन सङ्घत्येरेन याचितो हुत्वा वाति योजना । वारपटिपाटियाति वारानुकक्मेन । देहीति वाति एत्य इति-वा-सद्वो “भण” इतिपदेन च “कथेहि” इतिपदेन च योजेतब्बो । “भण” इति वा “कथेहि” इति वा “देहि” इति वा वत्तब्बाति योजना । तीहिपि विधीहीति ओसारणकथनसरभञ्जसङ्घातेहि तीहि सज्जनेहि । एत्थ च सुत्तस्स ओसारियते उच्चारियते ओसारणं, अत्थस्स कथियते कथनं, सुत्तस्स च तदत्थस्स च सरेन भणियते सरभञ्जं । ओसारेहीति सुत्तं उच्चारेहि । कथेहीति अत्थं कथेहि । सरभञ्जन्ति सुत्तस्स च तदत्थस्स च सरेन भणनं । नन्ति सङ्घविहारिकं । **सज्जायं अधिदुहित्वाति** “सज्जायं करोमी” ति अधिदुहित्वा । एत्थाति अज्ञेसनद्वाने ।

निस्सितकेति सङ्घविहारिकादयो । सोति सङ्घत्येरो, “वत्तब्बो” तिपदे कम्मं, “वदती” तिआदीसु पदेसु कत्ता । आरद्धन्ति सङ्घेन आरद्धं । ठपेत्वाति धम्मसवनं ठपेत्वा । ओसारेत्वाति पठमं सुत्तं ओसारेत्वा । पुन कथेन्तेनाति पच्छा अत्थं कथेन्तेन । अदुपेत्वायेव वाति सुत्तस्स च अत्थस्स च अन्तरा अदुत्वा एव वा । कथेतब्बन्ति अत्थजातं कथेतब्बं । कथेन्तस्स...पै०... नयोति पठमं अत्थं कथेत्वा पुन सुत्तञ्च अत्थञ्च सरेन भणन्तस्स पुन आगतेपि एसेव नयोति अत्थो ।

उपनिसिन्नकथायपीति समीपे निसिन्नेन कथायपि । तेनाति सङ्घत्येरेन । वत्तुं वदृतीति विसेसेत्वा वत्तुं वदृति । तेनाति मनुस्सेहि जाननभिक्खुना । सङ्घत्येरो भणति, तुण्ही वा होतीति सम्बन्धो । “पुच्छन्ती” ति वुत्तेति योजना । अनुमोदनादीसुपीतिआदिसद्वेन धम्मकथादयो सङ्गणहाति । सङ्घत्येरो अनुजानातीति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु विहारअन्तरघरेसु ।

सज्जायन्ति सयं इस्सरेन अयनं उच्चारणं, केनचि अनज्ञिद्वो सयं अधिइस्सरेन अयनं उच्चारणन्ति अत्थो । थेरेति सङ्घविहारो थेरो । विस्समिस्सामीति खेदविरहितं गमिस्सामि । आपुच्छितब्बन्ति पठमथेरम्पि पुन आगतत्थेरम्पि आपुच्छितब्बं । एकेन सङ्घत्येरेन अनुञ्जातेनाति सम्बन्धो । अञ्जस्मीन्ति अनुञ्जातत्थेरतो अञ्जस्मिं थेरेति सम्बन्धो । तन्ति पुन आगतं थेरं । अत्तानं सम्मनितब्बन्ति एत्थ पच्चते उपयोगवचनन्ति आह “अत्ता सम्मनितब्बो” ति । किं सम्मतेन परिसं अनोलोकेत्वा पुच्छितब्बोति आह “पुच्छन्तेन पना” ति आदि ।

१५३. मेति मर्हं । इतोति पुगलतो, उपन्नोति सम्बन्धो । पुरम्हाकन्ति पदस्स पुरे अम्हाकन्ति पदच्छेदं कत्वा पुरेसद्वो पठमत्थोति आह “पठमं अम्हाक” न्ति । पटिकच्चेवसद्वो पगेवपरियायो, “पठमतरमेवा” ति इमिना तस्स अत्थं दस्सेति । भूतमेवाति विज्जमानमेव, तथमेव वा ।

८२. अधम्मकम्मपटिककोसनादिकथा

१५४. अधम्मकम्मन्ति अभूतकम्मं । पटिककोसितुन्ति एत्थ कुसधातु अपनयनत्थोति आह “वारेतु” न्ति । दिद्विन्ति लङ्घिं । तेसन्ति चतुनं पञ्चनं । यथाति येनाकारेन भणियमानेति योजना । न सुणन्तीति अञ्जे भिक्खू न सुणन्ति । थेराधीनन्ति थेरेन अधीनं आबन्धन्ति अत्थो । थेरायत्तन्ति थेरेन आयत्तं, थेरस्स सन्तकन्ति अत्थो । एत्थाति

पातिमोक्खुद्देसे ।

८३. पातिमोक्खुद्देसकअज्ज्ञेसनादिकथा

१५५. नवविधज्याति दिवसवसेन तिविधं, कारकवसेन तिविधं, कत्तब्बाकारवसेन तिविधज्याति नवकोट्टासञ्च, नवपकारञ्च वा । चतुष्बिधन्ति “अधम्मेन वग्ग”न्ति आदिकं चतुष्बिधं । दुविधन्ति भिक्खुभिक्खुनीवसेन दुविधं । नवविधन्ति भिक्खुपातिमोक्खे पञ्चविधं, भिक्खुनिपातिमोक्खे चतुष्बिधन्ति नवविधं । एत्थाति “यो तत्थ भिक्खु व्यतो पटिबलो”ति पाठे । सुविसदाति सुटु व्यता, सुद्धा वा । एत्कम्पीति पिसद्वो गरहायं, अधिके का नाम कथाति दस्सेति ।

सामन्ता आवासाति एत्थ उपयोगत्ये निस्सककवचनन्ति आह “सामन्तं आवास”न्ति । यो सक्कोतीति बहूसु नवेसु यो सक्कोति ।

८४. पक्खगणनादिउग्गहणानुजाननकथा

१५६. कतिनं पूरणीति कतिनं तिथीनं पूरणी । को दिवसोति कित्तको दिवसो । अव्यायत्तन्ति अय्योहि भिक्खूहि आयत्तं आबद्धं । संहरित्वाति पुन सलाकं संहरित्वा । अयं पाठो केसुचि अटुकथापोत्थकेसु नत्थि । कालवतोति एत्थ वन्तुपच्ययो स्वत्थोति आह “कालस्सेवा”ति । एवसद्वो पन सम्भवतो युज्जियति । पगेवाति पातोव ।

१५८. सायम्पीति सायन्हेपि । पिसद्वेन अञ्जम्पि सरणकालं सम्पिण्डेति ।

१५९. आणापेतुन्ति एत्थ अनाणापेतब्बभिक्खू अपनेत्वा आणापेतब्बभिक्खू दस्सेतुं वुत्तं “किञ्चिं कम्म”न्ति आदि । सदाकालमेव किञ्चिं कम्मं करोत्तोति योजना । धम्मकथिकादीसूतिआदिसद्वेन गणवाचकादयो सङ्घणहाति । वारेनाति परियायेन । सम्मुञ्चनन्ति यद्विसम्मुञ्चनिं वा मुद्विसम्मुञ्चनिं वा । समं, सुटु वा मुञ्चति सोधेति इमायाति सम्मुञ्चनी, तालुजो पठमो । तम्पीति साखाभङ्गम्पि ।

१६०. वुत्तनयेनेवाति सम्मज्जने वुत्तनयेनेव । **पुन आहरितब्बानीति** सङ्घिकावासं आसनानि पुन आहरितब्बानि । तद्विकायोपीति वेणुआदिमया तद्विकायोपि ।

१६१. कपल्लिका वाति कपालेसु परियापन्ना पदीपकपाला वा । तन्ति तेलादिं । **परियेसितब्बानीति** अनवज्जपरियेसनेन परियेसितब्बानि ।

८६. दिसंगमिकादिवत्थुकथा

१६३. संगहेतब्बोति आदीनं चतुन्नं किरियापदानं विसेसं दस्सेन्तो आह “संगहेतब्बो”तिआदि । संगहसद्वस्स सङ्घेपग्हणेसुपि वत्तनतो इध “अनुग्रहत्थे”ति दस्सेतुं पाळियं वुत्तं “अनुग्रहेतब्बो”ति । तेन वुत्तं “तथाकरणवसेना”ति । उपलापेतब्बोति सङ्घेन बहुस्सुतो भिक्खु भिक्खूहि उपगन्त्वा लापेतब्बो कथापेतब्बो । उपद्वापेतब्बोति सङ्घेन बहुस्सुतो भिक्खु भिक्खूहि उप अच्यनेन पूजनेन ठापेतब्बो । “सब्बेसं दुक्कट”न्ति वत्वा तदेव समत्थेतुं वुत्तं “इध नेव थेरा, न दहरा मुच्यन्ती”ति । तेनाति बहुस्सुतेन भिक्खुना । एवम्पि सतीति एवं असादियनेपि सति । सायं पातन्ति सायञ्च पातो च

सायंपातं । उपद्वानन्ति उपद्वानद्वानं, उपद्वानत्थाय वा । तेनाति बहुस्सुतेन भिक्खुना । तेसन्ति महाथेरानं । अस्साति बहुस्सुतस्स भिक्खुनो । सङ्दिंचराति अत्तना सङ्दिंचरन्तीति सङ्दिंचरा । अथापीति यदिपि । एको वा वत्तसम्पन्नो वदतीति योजना । एसो च अहञ्चाति मयं । नामतुम्हअम्हसदेसु हि एकसेसेन कत्तब्बेसु परोव गहेतब्बो । विहरन्तूति वदन्तीति योजना ।

सो आवासो गन्तब्बोति एत्थ किमत्थाय गन्तब्बो, किं अनुदिवसं गन्तब्बोति आह ‘उपोसथकरणत्थाय अन्वद्वमासं गन्तब्बो’ति । सो च खोति आवासो । उतुवस्सेयेवाति हेमन्तगिम्हेयेव । उतुवस्सेयेव गन्तब्बोति अत्थस्स जातब्बभावं दस्सेन्तो आह ‘वस्साने पना’ति आदि । यन्ति कम्मं । तत्थाति ‘वस्सं वसन्ती’ति आदिवचने । सोति पातिमोक्खुद्देसको भिक्खु । अज्जस्मिन्ति अपरस्मिं पातिमोक्खुद्देसके । मासद्वयन्ति सावणमासपुण्णमितो याव अस्सयुजपुण्णमी, ताव मासद्वयं वसितब्बं । इदं पुरिमवस्सं उपगन्त्वा पच्छिमिकाय पक्कमनादिं सन्ध्याय वुतं । सचे पच्छिमिकं उपगन्त्वा अनन्तरमेव पक्कमनादिं करोति, मासन्तयम्पि वसितब्बं ।

८७. पारिसुद्धिदानकथा

१६४. येन केनचि अङ्गपच्चङ्गेन विज्ञापेतीति पटिवचनं निच्छारेतुमसकोन्तो येन केनचि अङ्गपच्चङ्गेन विज्ञापेति । उभयथाति उभयेहि कायवाचासङ्घातेहि आकारेहि । कायवाचाहि विज्ञापेतीति सम्बन्धो । सब्बेति अखिला गिलाना । हत्थपासेति सङ्घस्स हत्थपासम्हि । सचे दूरे होन्तीति सचे बहू गिलाना अज्जमञ्जं दूरे होन्ति । तं दिवसन्ति तस्मिं सङ्घअप्पहोनकदिवसे ।

तत्थेव पक्कमतीति एत्थ निस्सककत्थे थपच्चयोति आह “ततोवा”ति, पारिसुद्धिहारद्वानतो एवाति अत्थो । “गच्छती”ति इमिना कमुधातुया पदविक्खेपत्थं दस्सेति, “कत्थची”ति इमिना तस्स कम्मं । सामणेरो पटिजानातीतिआदीसु पटिजाननाकारत्थस्स इतिसद्वस्स लोपभावं दस्सेन्तो आह “सामणेरो अह”न्ति एवं पटिजानाती”ति आदि । भूतंयेवाति विज्जमानंयेव । सब्बत्थाति सब्बेसु “सिक्खं पच्चक्खातको पटिजानाती”ति आदीसु ।

सब्बन्तिमेन परिच्छेदेन चतुन्नं भिक्खूनन्ति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु “सङ्घपत्तो विष्ममती”ति आदीसु । एत्थाति पारिसुद्धिहरणे । बहूनम्पीति एत्थ पिसदेन एकेन एकस्सापि, बहूहि एकस्सापि, बहूहि बहूनम्पि आहटा पारिसुद्ध आहटाव होतीति दस्सेति । सोति पारिसुद्धिहारको भिक्खु । येसन्ति भिक्खूनं । तस्सेवाति पारिसुद्धिहारकस्सेव । इतरा पनाति इतरेसं पारिसुद्धि पन । बिळालसङ्घलिकाति एत्थ बिळालोति आखुभुजो । सो हि बिळालसयं आखुं गणिहतुं अलति समत्थेतीति बिळालोति वुच्चति । सङ्घलिकाति एतं सत्तानं बन्धनूपकरणविसेसस्स नामं । बिळालस्स सङ्घलिका तेन सम्बन्धसम्बन्धिभावेन सम्बन्धत्ताति बिळालसङ्घलिका । इदं उपलक्षणमतं येसं केसञ्चि सङ्घलिकाय गहेतब्बत्ता । ताय सदिसा बिळालसङ्घलिका पारिसुद्धीति अत्थो । इदं पनेत्थ ओपम्मसंसन्दनं — यथा सङ्घलिकाय पठमं वलयं दुतियंयेव वलयं पापुणाति, न ततियं, एवमेव पठमं दिन्ना पारिसुद्धि दुतियमेव पापुणाति, न ततियन्ति ।

आगन्त्वाति सङ्घस्स हत्थपासं आगन्त्वा । पाठ्यं सुन्नो न आरोचेतीतिआदीसु हेत्वत्थे पच्चत्तवचनं । सुन्नेन नारोचेतीति हि अत्थो । पारिसुद्धिहारकस्स अनापत्तीति एत्थ आपत्तीति अन्वयत्थं अत्थापत्तितो दस्सेन्तो आह “सचे... पे०... आपञ्जती”ति । अस्साति भिक्खुस्स । उभिन्नम्पीति पारिसुद्धिदायकस्स, तंहारकस्स चाति उभिन्नम्पि ।

८८. छन्ददानकथा

१६५. छन्ददानेपि विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । उपोसथो कतो होतीति पारिसुद्धिदायकस्स च सङ्घस्स च उपोसथो कतो होति । अञ्जन्ति उपोसथकम्मतो अञ्जं । यं पन कम्मन्ति सम्बन्धो । कम्मम्पीति उपोसथकम्मतो अञ्जं कम्माम्पि । एत्थ च तदहुपोसथे अत्तनो च सङ्घस्स च सचे उपोसथकम्मं होति, पारिसुद्धियेव दातब्बा । अथ अञ्जं कम्मं होति, छन्दोयेव दातब्बो । यदि उपोसथकम्मञ्च अञ्जकम्मञ्च होति, पारिसुद्धि च छन्दो च दातब्बो । तं सन्धाय वुतं “तदहुपोसथे पारिसुद्धि देन्तेन छन्दम्पि दातुं”न्ति । सीमाय वाति बद्धसीमाय वा । अच्छितुन्ति उपवेसितुं । “आस उपवेसने”ति हि धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १६ सकारन्तधातु) वुतं । सामग्गी वाति कायसामग्गी वा ।

१६७. सरतिपि उपोसथं, नपि सरतीति एत्थ पिसद्वस्स अनियमविकप्पत्यं दस्सेतुं वुतं “एकदा सरति, एकदा न सरती”ति । “एकन्त”न्ति इमिना नेव सरतीति एत्थ एवसद्वस्स सन्निद्वानत्यं दस्सेति । कम्मं न कोपेतीति सम्मुतिलङ्घोपि अलङ्घोपि उम्मत्तको कम्मं न कोपेति ।

९१. सङ्घुपोसथादिकथा

१६८. “सम्मज्जित्वा”ति पदमपेक्खित्वा सो देसोति एत्थ “उपयोगत्ये पच्चत्तवचन”न्ति वुतं । एतन्ति “सो देसो सम्मज्जितब्बो”ति आदिवचनं । तेनाति तेन हेतुना । अट्टकथाचरिया “सम्मज्जनी... पे०... वुच्चति” इति आहूति योजना ।

सम्मज्जनीति सम्मज्जनकरणं । पदीपोति पदीपुज्जलनं । उदकन्ति उदकट्टपनं । आसनेनाति आसनपञ्जापनेन । “इती”ति अज्ञाहरितब्बं । उपोसथस्साति नवविधस्स उपोसथस्स पुब्बकरणन्ति सम्बन्धो । एतानीति चत्तारि कम्मानि । वुच्चतीति कथियति । इदं “एतानी”ति कम्मस्स च “पुब्बकरण”न्ति आकारस्स च अभेदत्ता आसनं आकारमपेक्खित्वा एकवचनवसेन वुतं । “अक्खातानी”ति इदं पन “इमानि चत्तारी”ति कम्ममपेक्खित्वा बहुवचनवसेन वुतन्ति ददुब्बं ।

छन्दपारिसुद्धिउतुक्खानन्ति छन्दक्खानञ्च पारिसुद्धिक्खानञ्च उतुक्खानञ्च । भिक्खुगणनाति भिक्खू गणेत्वा अक्खानं । ओवादोति भिक्खुनीहि याचितस्स ओवादस्स अक्खानं । एतानीति एतानि पञ्च । पुब्बकरणतो पच्छाति पुब्बकरणस्स करणतो पच्छा । एत्थ च “पुब्बकरणतो पच्छा कत्तब्बानी”ति इदं कत्तब्बाकारस्सेव विसेसनं, न अत्थस्स । अयं पन विसेसो — सङ्घसन्निपाततो पुब्बभागे कत्तब्बता पुब्बकरणं नाम, उपोसथकरणतो पुब्बभागे कत्तब्बता पुब्बकिच्चं नामाति ।

उपोसथोति उपोसथदिवसो । यावतिका च भिक्खूति यत्का भिक्खू । कम्मपत्ताति उपोसथकम्मस्स पत्ता युता अनुरूपा । तावतिका भिक्खू हत्थपासं अविजाहित्वा एकसीमायं ठिता च होन्तीति योजना । सभागापत्तियोति वत्थुसभागा आपत्तियो । वज्जनीयाति वज्जेतब्बा । पुग्गलाति गहड्डादिपुग्गला । तस्मिन्ति तस्मिं उपोसथसीममाळके । एतानि चत्तारीति पाठसेसो ।

आगतेहि तेहि भिक्खूहीति योजना । पन्नरसोपीति पिसद्वेन न केवलं पाळियं आगतनयेनेव अधिडातुं वट्टति, अथ खो “अज्ज मे उपोसथो पन्नरसो”तिपीति दस्सेति ।

९२. आपत्तिपटिकम्मविधिकथा

१६९. भगवता...पे०... कातब्बोति इदं वेदितब्बन्ति सम्बन्धो । “यस्स सिया आपत्तीतिआदिवचनेनेव चा”ति आदिहेतुत्तयेन “न सापत्तिकेन उपोसथो कातब्बो”ति यथारुतं अपञ्जत्तम्पि अत्थतो सिद्धमेवाति दस्सेति । हेतुत्तयं “वेदितब्ब”न्ति पदेन योजेतब्बं । थुल्लच्ययादीसूति आदिसदेन पाचित्तियपाटिदेसनीयदुक्कटदुब्भासितापत्तियो सङ्घणहाति । “तं पटिदेसेमी”ति इदं सुवुत्तमेव होतीति सम्बन्धो । तन्ति आपत्तिं । तुम्हमूलेति तुम्हं सन्तिके । निगहितलोपज्ञि वाक्यमेव, न समासो । “तुम्ह” इति च “तुह” इति च नवकत्थेरानं वत्तब्बाकारदस्सनमत्तमेव, न इच्छितत्थविपत्तिदस्सनं । वुत्तम्पीति पिसदेन न केवलं पाळिनयेनेव सुवुत्तं, इमिना नयेनपि सुवुत्तन्ति दस्सेति । “पस्ससी”ति इदज्य वत्तब्बन्ति सम्बन्धो । वत्तब्बाकारं पन सुविब्जयेयं । “आम पस्सामी”ति इदं पन सुवुत्तमेव होतीति सम्बन्धो । वुत्तम्पीति पिसद्वो पाळिनयं सम्पिण्डेति । आयतिं संवरेय्यासीति एत्थ पन वत्तब्बोति सम्बन्धो । गरूसु बहुवचनस्स कत्तब्बता वुतं “संवरेय्याथा”ति । एवं वुतेन आपत्तिदेसकेनाति सम्बन्धो ।

तत्राति “यदा निब्बेमतिको”ति पाठे । सूरिये मेघच्छन्ने सतीति योजना । तेन भिक्खुना वत्तब्बन्ति सम्बन्धो, वत्थुं कित्तेत्वाति भोजनसङ्घातं वत्थुं कित्तेत्वा । ताति आपत्तियो ।

सभागा आपत्तीति एत्थ द्वासु वत्थुसभागआपत्तिसभागासु वत्थुसभागाव अधिष्पेताति दस्सेन्तो आह “यं द्वेषि जना”ति आदि । यं आपत्तिन्ति सम्बन्धो । समानो भागो एतासन्ति सभागा । देसेतुं वद्वतीति आपत्तिसभागापि वत्थुविसभागता देसेतुं वद्वति । सुदेसितावाति आपत्तितो भिक्खु वुद्वातियेवाति अधिष्पायो । अञ्जं दुक्कटन्ति सम्बन्धो । पनसद्वो गरहत्थजोतको सुदेसिताय गरहाकारेन पवत्तता । किञ्चापि सुदेसिताव, पन तथापीति योजना । तन्ति दुक्कटं । नानावत्थुकन्ति देसनापटिग्गहणवसेन नानावत्थुकं ।

१७०. सभागोयेव वत्तब्बो, न विसभागो । हीति सच्चं, यस्मा वा । तस्साति विसभागस्स । इतोति सङ्घसन्निपाततो ।

१५. अनापत्तिपन्नरसकादिकथा

१७२. ते न जानिंसूति एत्थ जाननाकारदस्सनत्थं “सीमं ओक्कन्ताति वा ओक्कमन्तीति वा”ति वुतं । ओक्कन्ताति वाति पविसित्य इति वा । तेसन्ति चतुन्नं वा अतिरेकानं वा भिक्खूनं । वगा समग्गसञ्ज्ञिनोति एत्थ कस्मा वगा, कस्मा समग्गसञ्ज्ञिनोति आह “तेस”न्ति आदि । तथ्य तेसन्ति अञ्जेसं भिक्खूनं । सीमं ओक्कन्ताति सीमं पविसितत्ता, वगा हुत्वाति सम्बन्धो । समग्गो इति सञ्ज्ञा समग्गसञ्ज्ञा, सा एतेसमत्थीति समग्गसञ्ज्ञिनो ।

१७५. कुकुच्चपकताति पदस्स “इच्छापकतो”ति पदेन समानभावं दस्सेतुं वुतं “यथा”ति आदि । पुब्बभागेति उपोसथकम्मतो पुब्बभागे । सन्निद्वानं कत्वापीति कप्पतेवाति सन्निद्वानं कत्वापि । “अभिभूता”ति इमिना पकताति एत्थ पपुब्बकरधातुया उपसग्गवसेन अभिभवनत्थं दस्सेति ।

१७६. यथा हेड्वा वगावग्गसञ्जीपन्नरसकादीसु दुक्कटं वुतं, एवमकत्वा कस्मा “थुल्लच्यय”न्ति आह “अकुसलबलवताया”ति ।

१००. सीमोक्कन्तिकपेय्यालकथा

१७७. आवासिकेन आगन्तुकपेय्याले सब्बं वेदितब्बन्ति सम्बन्धो । वेदितब्बाकारं सह उपमाय दस्सेन्तो आह

“यथा”तिआदि। आगन्तुकेनआवासिकपेय्याले पन आनेतब्बन्ति सम्बन्धो। पुरिमपेय्यालेति आवासिकेनआगन्तुकपेय्याले। आगन्तुकेनआगन्तुकपेय्याले पन योजेतब्बोति सम्बन्धो। एथं च पेय्यालन्ति सदिसनयस्स च तंजाननजाणस्स च पातब्बं रक्खनं पेय्यं, पेय्यं, पेय्ये वा, पेय्याय वा अलति समत्थेतीति पेय्यालन्ति वचनत्थो कातब्बो।

१७८. आवासिकानं चातुद्दसो हुत्वा कस्मा आगन्तुकानं पन्नरसोति आह “येस”न्तिआदि। तत्थ येसन्ति आगन्तुकानं। तिरोरद्गुतोति आवासिकानं रहुस्स अञ्जरद्गुतो। तिरोजनपदतोति एकरद्गुपि अञ्जजनपदतो। चातुद्दसिकं अकंसूति सञ्जानानत्तवसेन चातुद्दसिकं अकंसु। अनुवत्तितब्बन्ति अनुमतिं वत्तितब्बं। न पटिक्कोसितब्बन्ति “न चातुद्दसो”ति वत्वा न वारितब्बं। न अकामाति एथं कमुधातु इच्छत्थो, करणत्थे च निस्सक्कवचनन्ति आह “न अनिच्छाय दातब्बा”ति।

१०१. लिङ्गादिदस्सनकथा

१७९. “आवासिकानं आकार”न्ति इमिना आवासिकाकारन्ति पदस्स छट्टीसमासं दस्सेति। सब्बत्थाति सब्बेसु “आवासिकलिङ्ग”न्तिआदीसु। येनाति सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिना, गणहतीति सम्बन्धो। तेसन्ति आवासिकानं। आचारसण्ठानन्ति आचारसण्ठितिं। सो सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिको आकारो नामाति योजना। यन्ति सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिं, गमयतीति सम्बन्धो। तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठाने। लीने आवासिकेति सम्बन्धो। तं सुपञ्जत्तमञ्चपीठादि लिङ्गं नामाति योजना। “अदिस्समाने”ति इमिना लीनेति पदस्स अत्थं दस्सेति। “जानापेती”ति इमिना गमयतीति पदस्स जाणत्थं दस्सेति। यन्ति सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिं। तेति आवासिका। तं सुपञ्जत्तमञ्चपीठादि निमित्तं नामाति योजना। येनाति सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिना। तेति आवासिका उद्दिसियन्ति, सो सुपञ्जत्तमञ्चपीठादिको उद्देसो नामाति योजना। इमेहि पदेहि आकिरियन्ति पकासियन्ति एतेनाति आकारो, लीने गमयति बोधेतीति लिङ्गं। निमियन्ति परिच्छिज्ज जायन्ति एतेनाति निमित्तं, उद्दिसियन्ति अपदिसियन्ति एतेनाति उद्देसोति वचनत्थं दस्सेति। **सब्बमेतत्ति** “आवासिकाकार”न्तिआदि एतं सब्बं। यथायोगन्ति पाळियं योगानुरूपं। तत्थाति आगन्तुकाकारादीसु। “अम्हाकं इद”न्ति न जातब्बन्ति अञ्जातं, तदेव अञ्जातकं, निसीदनादि। “अम्हाकं इद”न्ति अजाननं नाम अत्तनो असन्तकता, अञ्जेसमेव सन्तकता होतीति आह “अञ्जेसं सन्तक”न्ति। उदकनिस्सेकन्ति सिञ्चनविरहितं उदकं। बहुवचनस्साति “धोतान”न्ति एथं छट्टीबहुवचनस्स। एकवचनन्ति “धोतस्सा”ति एकवचनं। पच्छिमपाठे मलं धुनाति अनेनाति धोतं, धोतञ्च तं उदकञ्चेति धोतउदकं, तमेव निस्सेकं धोतउदकनिस्सेकं।

१८०. समानसंवासकदिङ्गन्ति पदस्स इतिलोपसमासं दस्सेन्तो आह “समानसंवासका एतेति दिङ्ग”न्ति। एतेति आवासिका भिक्खू। “लङ्घि”न्ति इमिना न पुच्छन्तीति पदस्स कम्मं दस्सेति। नानासंवासकभावन्ति तेसं लङ्घिनानासंवासकभावं। “मङ्घितु”न्ति इमिना नाभिवितरन्तीति एथं अभिसद्स्सत्थं दस्सेति। “अभिभवितु”न्ति इमिना च तदेवत्थं दस्सेति। नानासंवासकभावस्स मद्दनं नाम लङ्घिनिस्सज्जापनन्ति आह “तं दिङ्गं न निस्सज्जापेती”ति।

१०३. नगन्तब्बगन्तब्बवारकथा

१८१. सभिकखुकाति पदस्स सर्विज्जन्ति भिक्खू एतस्मिमावासेति सभिकखुकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यस्मिं आवासे”तिआदि। यन्ति आवासं। तदहेवाति तदहुपोसथे एव। इमिना सचे सक्कोति, तदहेव गन्तुं, सो गन्तब्बोति दस्सेति। “अकत्वा”ति इमिना कत्वा पन गन्तब्बोति दस्सेति। “अञ्जन्त्रा”ति निपातो “विना”ति निपातस्स परियायोति

आह “विना”ति । अत्तचतुर्थेन वा अत्तपञ्चमेन वा सङ्घेन गन्तुं वद्वतीति योजना । एत्थ च “अत्तचतुर्थेन वा”ति इदं उपोसथकम्मं सन्धाय वुत्तं । “अत्तपञ्चमेन वा”ति इदं पवारणाकम्मं सन्धाय वुत्तन्ति दद्वब्बं । विहारेति विहारसीमाय महासीमायन्ति अत्थो । इदृश्य विहारसीमानं अभेदेन वुत्तं । सीमापीति खण्डसीमापि । न गन्तब्बाति सङ्घस्स गरुकत्ता न गन्तब्बा । एत्थाति खण्डसीमादीसु । तस्साति भिक्खुस्स । गन्तुं वद्वतीति गणुपोसथद्वानतो गन्तुं वद्वति, सङ्घपोसथद्वानतो पन न वद्वतियेवाति दद्वब्बं । विस्सद्वउपोसथा आवासापि अञ्जं गन्तुं वद्वतीति योजना । आरञ्जकेनापीति अरञ्जे एककेन निवासेनपि । तत्थाति अञ्जविहारे । उपोसथन्ति सङ्घपोसथञ्च गणुपोसथञ्च ।

१८२. यन्ति आवासं । तत्थाति तं आवासं । गन्तुं सक्कोमि इति जानेय्याति योजना । तत्थाति तस्मिं आवासे । इमिना नेव कतोति सम्बन्धो । नेव कतो भविस्सति इति जानेय्याति योजना ।

१०५. वज्जनीयपुगलसन्दस्सनकथा

१८३. हत्थपासूपगमनमेवाति उपोसथसङ्घादीनं हत्थपासस्स उपगमनमेव । इदं पारिवासियपारिसुद्धिदानं नाम न वद्वतीति योजना । तस्साति पारिवासियपारिसुद्धिदानस्स । अनुपोसथेति एत्थ अकारस्स अञ्जत्थं दस्सेन्तो आह “अञ्जस्मिं दिवसे”ति । तत्थ अञ्जस्मिन्ति द्वीहि उपोसथेहि अञ्जस्मिं । या सङ्घसामग्री करियति, तथारूपिन्ति योजना । कोसम्बकभिक्खूनन्ति कोसम्बियं निवासीनं भिक्खून् । सामग्री विय या सामग्रीति योजना । “ठपेत्वा”ति इमिना अञ्जत्राति निपातस्स अत्थं दस्सेति । ये पनाति भिक्खू पन समग्रा होन्तीति सम्बन्धो । उपोसथेयेवाति उपोसथदिवसेयेव ।

इति उपोसथक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

३. वस्सूपनायिकक्खन्धकं

१०७. वस्सूपनायिकानुजाननकथा

१८४. वस्सूपनायिकक्खन्धके “अननुञ्जातो”ति इमिना अपञ्जत्रोति एत्थ जाधातुया अनुजाननत्थं दस्सेति, “असंविहितो”ति इमिना जाधातुया ठपनत्थं । तेथाति ते इध । इधसद्वो सासनञ्च लोकञ्च देसञ्च पदपूरणञ्च उपादाय वत्तति, इध पन पदपूरणेति दस्सेन्तो आह “इधसद्वो निपातमत्तो”ति । संहननं सङ्घातो, विनासेति अत्थो । इति इममत्थं दस्सेति “विनास”न्ति इमिना । सकुन्तकसद्वो सकुणपरियायोति आह “सकुणा”ति । सकुणाति च विहङ्गमा । ते हि आकासे गन्तुं सक्कोन्तीति सकुणाति वुच्चन्ति । संकसायिस्सन्तीति एत्थ “सं कसे अच्छने”ति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १६ सकारन्तधातु) वुत्तता संपुब्बो कसेधातु अच्छनत्योति आह “वर्सिस्सन्ती”ति । एकारन्तोयं धातु । निबद्धवासन्ति निच्चवासं । वस्साननामकेति वस्सानउतुनामके । वस्सानस्स चतुमासत्ता “तेमासे”ति वुत्तं । वस्सूपनायिकाति एत्थ नीधातु गमनत्थोति आह “वस्सूपगमनानी”ति । अपरज्जूति पुण्णमितो अपरं अहन्ति अपरज्जु, अहत्थे ज्ञुपच्चयो, अत्थतो पाटिपददिवसो । अयं अपरज्जुसद्वो पठमन्तनिपातो । अस्साति आसङ्घीपुण्णमिया । असमानाधिकरणविसयो बाहिरत्थसमासोयं, अतिककन्ताय सतियाति योजना । अपरस्मिं दिवसेति पाटिपददिवसे । अस्साति सावणमासपुण्णमिया । तस्माति यस्मा च अपरज्जुगता, यस्मा च मासगता, तस्मा । “अनन्तरे पाटिपददिवसे”ति इमिना पाळियं अपरज्जुगताय आसङ्घिया अनन्तरे पाटिपददिवसे पुरिमिका उपगन्तब्बाति अत्थं दस्सेति । आसङ्घियाति

आसळ्हीपुण्णमिया। पच्छिमनयेपि मासगताय आसळ्हया अनन्तरे पाटिपददिवसे पच्छिमिका उपगन्तब्बाति अत्थो दडुब्बो। आसळ्हयाति आसळ्हीपुण्णमिया समीपे पवत्तता आसळ्हीसङ्घाताय सावणपुण्णमियाति अत्थो। पाटिपददिवसेयेव वस्सं उपगन्तब्बन्ति सम्बन्धो। सकिं वातिआदीसु वासदो अनियमविकप्पत्थो। निच्छारेत्वाति निच्छारेत्वा, उच्छारेत्वाति अत्थो। अफुट्टुक्खरसञ्जोगेहि परो क्वचि फुट्टुत्तमापञ्जति ‘निक्खमती’ति आदीसु विय। तस्मा परस्स चकारस्स छकारं कत्वा ‘निच्छारेत्वा’ति वुत्तं।

१०८. वस्सानेचारिकापटिक्खेपादिकथा

१८५. आपत्ति वेदितब्बाति अनपेक्खगमनेन उपचारातिक्कमे सापेक्खगमनेन अज्जत्थ अरुणुद्वापने आपत्ति वेदितब्बा। विहारगणनाय आपत्तियो वेदितब्बाति एत्थ वस्सूपनायिकदिवसे वस्सं अनुपगन्तुकामताचित्तेन विहारं अतिक्कमेय्य, विहारगणनाय आपत्तियो वेदितब्बा। तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह ‘सचे ही’ति आदि। तं दिवसन्ति तस्मिं वस्सूपगमनदिवसे। सतं आपत्तियोति एत्थ सतन्ति सङ्ख्यापथानत्ता एकवचनन्ति सद्वसत्थेसु वुत्तं। एका एव आपत्तीति अत्तनो विहारस्स अतिक्कमनेयेव एका एव आपत्ति। केनचि अन्तरायेन अनुपगतेनाति सम्बन्धो।

वस्सनामो इमस्सत्थीति वस्सोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “वस्सनामक”न्ति। “पठमं मास”न्ति इमिना अज्जपदस्स सरूपं दस्सेति। पठमं मासन्ति चतूसु वस्समासेसु पठमं मासं। उक्कड्हितुकामोति उपरि कड्हितुकामो। आसळ्हीमासमेव, न सावणमासन्ति अत्थो। जुण्हसदो चन्दपभायुत्तो मासोति आह “मासे”ति। चन्दपभायुत्तो मासोति आह “मासे”ति। चन्दपभायुत्तो हि मासो जोतति दिप्पतीति जुण्होति वुच्यति। तस्मा “मासे”ति सामञ्जतो वुत्तेपि पुण्णमियुत्तो मासोव गहेतब्बो। काचि परिहानि नामाति किञ्चि सीलादीनं हायनं नाम। अज्जस्मिष्यीति वस्सूपगमनतो अज्जस्मिष्यि। धम्मिकेति धम्मेन युत्ते।

१०९. सत्ताहकरणीयानुजाननकथा

१८७. सत्ताहकरणीयेसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना। “सत्ताहकरणीयेना”ति पदस्स सत्तमीसमासज्ज अनीयसद्वस्स कम्मत्थज्ज दस्सेन्तो आह “सत्ताहब्बन्तरे यं कत्तब्ब”न्ति। तत्थ “सत्ताहब्बन्तरे”ति इमिना सत्तमीसमासं दस्सेति, “कत्तब्ब”न्ति इमिना कम्मत्थं। “सत्ताहब्बन्तरे”ति इमिना सत्ताहस्स अब्बन्तरं सत्ताहन्ति उत्तरपदलोपं दस्सेति। पहिते गन्तुन्ति एत्थ पहितेसद्वस्स कत्तुकम्मानि दस्सेतुं वुत्तं “भिक्खुआदीहि दूते”ति। तत्थ “भिक्खुआदीही”ति इमिना कत्तारं दस्सेति, “दूते”ति इमिना कम्मं। सत्ताहन्ति एत्थ उत्तरपदलोपज्ज भुम्पत्थे उपयोगवचनज्ज दस्सेन्तो आह “अन्तोसत्ताहेयेवा”ति। तत्थेवाति तस्मिं पहितद्वानेयेव। “न उद्वापेतब्बो”ति इमिना “सत्ताहेयेवा”ति एत्थ एवसद्वस्स फलं दस्सेति।

१८९. रसो एतस्मिं अत्थीति रसवतीति वुत्ते भत्तगेहं गहेतब्बन्ति आह “भत्तगेहं वुच्यती”ति। भत्तगेहन्ति भत्तपचनगेहं। पुरायं सुत्तन्तोति एत्थ पुरा अयन्ति पदच्छेदं कत्वा पुरासदो यावपरियायोति आह “याव अयं सुत्तन्तो”ति। न पलुञ्जतीति एत्थ लुजधातु विनासत्थोति आह “न विनस्सती”ति। परिसङ्घतन्ति परिसङ्घरितब्बं। सब्बत्थाति सब्बेसु पहितेसु। इमिनाव कपियवचनेनाति इमिना एव कपियेन तिवाक्यसङ्घातेन वचनेन। एतेसन्ति एतेसं तिणं वाक्यानं। वेवचनेनाति “यञ्जञ्ज यजितुं, सुत्तञ्ज उगगणितुं, समणे च दस्सितु”न्ति परियायेन। सत्तसूति उपासक उपासिक भिक्खुभिक्खुनी सिक्खमान सामणेर सामणेरी सङ्घातासु सत्तसु।

११०. पञ्चनं अप्पहितेपि अनुजाननकथा

१९३. पगेव पहितेति इमिना “अपहितेपि गन्तब्ब”न्ति एत्थ पिसद्वस्स सम्भावनत्थं दस्सेति । पञ्चनं सहधम्मिकानं सन्तिकं गन्तब्बभावस्स कारणं विभजित्वा दस्सेन्तो आह “भिक्खु गिलानो होती”तिआदि । दसहीति “सङ्घो कम्मं कत्तुकामो होती, कतं वा सङ्घेन कम्मं होती”ति इदं अङ्गं एकं कल्पा दसहि । नवहीति परिवासारहं अपनेत्वा नवहि । चतूहीति गिलानअनभिरतिकुकुच्चदिद्विगतउप्पन्सङ्घातेहि चतूहि । इति इमेहि छहीति योजना । सामणेरस्सपि छहीति एत्थ छन्नं सरूपं वित्थारेत्वा दस्सेन्तो आह “आदितो”तिआदि । तं सुविज्ञेयमेव । सामणेरिया सन्तिकं पञ्चहि गन्तब्बन्ति योजना । परतोति परस्मा, परस्मिं वा । अन्धकटुकथायं वुत्तन्ति सम्बन्धो । ये जातका वा ये अज्ञातका वा अत्थि, तेसम्पीति योजना । तन्ति वचनं ।

११२. पहितेयेवअनुजाननकथा

१९९. भिक्खुगतिकोति भिक्खु एव गति पतिद्वा एतस्साति भिक्खुगतिकोति वुत्ते भिक्खुनिस्सितको पुरिसोति आह “भिक्खूहि सङ्घिं वसनकपुरिसो”ति । पलुज्जतीति विनस्सति । भण्डं छेदापितन्ति एत्थ भण्डसद्वो परिक्खारत्थो एव, न मूलधनत्थोति आह “दब्बसम्भारभण्ड”न्ति । छेदापितन्ति चुरादिगणिकधातुं “छिन्दापित”न्ति रुधादिगणिकधातुया वण्णेति । दज्जाहन्ति एकारलोपसन्धीति आह “दज्जे अह”न्ति । “दज्जेह”न्तिपि पाठो । एवज्जि सति अकारलोपसन्धि । दज्जेति ददेय्यं, ददामि वा । सङ्घकरणीयेनाति सङ्घस्स कातब्बेन किच्चेन । तमत्थं दस्सेन्तो आह “यंकिज्ची”तिआदि । तथ्यं यंकिज्चिकातब्बन्ति योजना । चेतियछत्तवेदिकादीसूति चेतियस्स छत्ते च वेदिकाय च । आदिसद्वेन सुधालिम्पादयो सङ्घणहाति । तस्साति सङ्घकरणीयस्स । निष्फादनत्थं गन्तब्बन्ति सम्बन्धो ।

एत्थाति वस्सूपनायिकक्खन्धके । “अनिमन्तितेना”ति पदं “गन्तु”न्ति पदे भावकत्ता । गन्तुन्ति गमितुं, गमनं वा “न वद्वती”ति पदे कत्ता । पठमंयेवाति धम्मस्सवनतो पठममेव । सन्निपतितब्बं इति कतिका कता होतीति योजना । भण्डकन्ति चीवरादिभण्डकं । गन्तुं न वद्वतीति सयमेव गन्तुं न वद्वतीति अत्थो दद्वब्बो । तेन वुत्तं “सचे पना”तिआदि । तत्थाति तं विहारं । “वद्वती”ति इमिना वस्सच्छेदो च आपत्ति च न होतीति दस्सेति । अत्थायपीति पिसद्वेन “भण्डकं धोविस्सामी”ति अत्थं अपेक्खति । नन्ति अन्तेवासिकं । वद्वतीति आचरियस्स आणाय सत्ताहे अनतिक्कन्ते वद्वति, वस्सच्छेदो च आपत्ति च न होति । सत्ताहे अतिक्कन्ते वस्सच्छेदोव होति, न आपत्तीति अधिष्पायो ।

११३. अन्तराये अनापत्तिवस्सच्छेदकथा

२०१. अविदूरेति आसन्ने । तत्थाति गामे । सत्ताहवारेनाति सत्ताहे एकवारेन । अरुणो उद्वापेतब्बोति विहारे अरुणो उद्वापेतब्बो । तत्रेवाति गामेयेव । मयन्ति भिक्खू सन्धाय वुत्तं । पुन मयन्ति मनुस्से सन्धाय वुत्तं । तेसंयेवाति वस्सच्छेदभिक्खूनं एव । तन्ति सलाकभत्तादिं । वस्सगगेनाति वस्सगणनाय ।

वस्सावासिकन्ति वस्सावासानं दातब्बं चीवरं । तत्थाति तस्मिं विहारे । येसं पापितन्ति सम्बन्धो । विहारेति वुद्वितगामविहारे । उपनिकिखत्तकं भण्डन्ति सम्बन्धो । इथाति भिक्खुनो निवासद्वाने । यं चीवरादिवेभङ्गियभण्डं अत्थि, तन्ति योजना । तत्थेवाति वुद्वितगामविहारे एव । इतोति खेत्तवत्थुआदितो । कपियकारकानं हत्येति सम्बन्धो । तत्पादेपीति तस्स विहारस्स दिन्नखेत्तवत्थुआदितो उप्पादे पच्चयेपि । “तत्थेव गन्त्वा अपलोकेत्वा भाजेतब्ब”न्ति

वचनस्स युतिं दस्सेन्तो आह “सङ्खिकज्ञी”तिआदि। अन्तोविहारे वाति अन्तोसीमाय वा। उभयत्थाति अन्तोसीमबहिसीम सङ्खातेसु द्वीसु ठानेसु ठितं वेभङ्गियभण्डन्ति सम्बन्धो।

११४. सङ्खभेदे अनापत्तिवस्सच्छेदकथा

२०२. भिन्नोति एत्थ तपच्चयस्स अतीतत्थे अयुत्तभावं दस्सेन्तो आह “भिन्ने सङ्खे करणीयं नथी”ति। यो पनाति सङ्खो पन। इदं “भिज्जिस्सती”तिपदे कत्ता, “आसङ्खितो”तिपदे कम्मं। “भिज्जिस्सती”ति इमिना भिन्नोति एत्थ तपच्चयस्स अनागतत्थे पवत्तभावं दस्सेति। भिक्खुनीहि सङ्खो भिन्नोति एत्थ किं भिक्खुनीहि सङ्खो भिन्नोति दट्टब्बोति आह “न भिक्खुनीहि सङ्खो भिन्नोति दट्टब्बो”ति। एतन्ति भिक्खुनीहि अभिन्नभावं। एता पनाति भिक्खुनियो पन। तन्ति सङ्खं। एतन्ति “सम्बहुलाहि भिक्खुनीहि सङ्खो भिन्नो”ति वचनं।

११५. वजादीसु वस्सूपगमनकथा

२०३. “गोपालकानं निवासद्वान्”न्ति इमिना गोपालका गावो विय वजे निवसन्तीति दस्सेति।

उपकट्टसद्वो आसन्नपरियायोति आह “आसन्नाया”ति। तत्थाति कुटिकायं। इधाति इमिस्सं कुटिकायं। अविहारत्ता “इधाति” सामञ्जवसेन वुत्तं। तिक्खतुन्ति इदं उक्कट्टवसेन वुत्तं। हेट्टा हि “सर्कि वा द्विक्खतुं वा तिक्खतुं वा”ति (महाव० अट्ट० १८४) वुत्तता सकिम्पि वट्टतीति दट्टब्बं। तम्पीति सालासङ्घेपेन ठितसकटम्पि। “आलयो”ति इमिना “इध वस्सं उपेमी”ति वचीभेदो न कातब्बोति दस्सेति। आलयोति च सत्थे “इध वस्सं वसिस्सामी”ति चित्तस्स अल्लीयनं। मग्गपटिपन्नेयेव सत्थेति अनादरे भुम्मवचनं। तत्थेवाति सत्थेयेव। सत्थो अतिक्कमतीति सम्बन्धो। तत्थाति पत्थितद्वाने। विष्पकिरतीति विसुं विसुं गच्छति। सचे अगामके ठाने विष्पकिरति, पुरिमं गामं सन्निवत्तिब्बं। न अञ्जगामं गन्तब्बं। ततोति गामतो।

उपगन्तब्बन्ति “इध वस्सं उपेमी”ति तिक्खतुं वत्वा उपगन्तब्बं। तत्थेवाति समुद्देयेव। कूलन्ति तीरं। तज्ज कुलति उदकं आवरतीति कूलन्ति वुच्चति। अयञ्चाति नावायं वस्सूपगमनभिक्खु। अनुतीरमेवाति अनुक्कमेन, अनुसारेन वा तीरमेव। अञ्जत्थाति पठमलद्वगामतो अञ्जस्मिं ठाने। तत्थेवाति पठमलद्वगामेयेव।

इतीतिआदि निगमनं। पवारेतुञ्च लभतीति एत्थ चसद्वो वाक्यसम्पिण्डनत्थो। पुरिमेसु च पनाति एत्थ चसद्वो व्यतिरेकत्थो, पनसद्वो विसेसत्थजोतको। अनापत्ति होतीति अनापत्तिमत्तमेव होति।

११६. वस्सं अनुपगन्तब्बद्वानकथा

२०४. रुक्खसुसीरेयेवाति रुक्खस्स विवरे एव। विवरज्जि सु सं इरति गच्छतीति सुसीरोति वुच्चति। पदरच्छदनन्ति फलकेहि छादितं। पविसनद्वारन्ति पविसननिक्खमनद्वारं। पविसनञ्च निक्खमनञ्च पविसनन्ति विस्तपेकसेसेन कातब्बं। खाणुमत्थकेति खाणुनो उपरि। विटभीति विटं अञ्जमञ्जवेधनं अपति गच्छतीति विटपो, पकारस्स भकारं, इत्थिलिङ्गजोतकईपच्चयञ्च कत्वा विटभीति वुच्चति। तत्थाति अट्टके। यस्साति भिक्खुनो, नथीति सम्बन्धो। पञ्चन्नं छदनानन्ति तिणपण्णइट्कासिलासुधासङ्खातानं (चूळव० ३०३) पञ्चन्नं छदनानं। इदञ्च येभुय्यवसेन वुत्तं पदरच्छदनादीनम्पि गहितता। द्वारबन्धनन्ति द्वारेन बन्धितब्बं। छवकुटिकाति छवानं सयनद्वाने सुसाने कता कुटिका

छवकुटिकाति वृच्छति । टङ्गितमञ्चादीति आदिसदेन टङ्गितपीठं सङ्घणहाति । तत्थाति छवकुटियं । अञ्जं कुटिकन्ति छवकुटितो अञ्जं कुटिकं । आवरणन्ति भित्तिं । द्वारन्ति पविसननिकखमनद्वारं । छत्तकुटिका नामेसाति एसा छत्तेन कता कुटिका नाम । महन्तेन कपल्लेन कुटिकं कत्वाति सम्बन्धो ।

११७. अधम्मिककतिकाकथा

२०५. अञ्जापीति “अन्तरावसं न पब्बाजेतब्ब”न्ति कतिकाय अञ्जापि । कतिका होतीति सम्बन्धो । तस्साति अधम्मिककतिकाय । वुत्तन्ति चतुर्थपाराजिकवण्णनायं (पारा० अट० २.२२६) वुत्तं ।

११८. पटिस्सवदुक्कटापत्तिकथा

२०७. पटिस्सवे आपत्ति दुक्कटस्साति एत्थ किं वस्सावासपटिस्सुतेयेव दुक्कटापत्ति होतीति आह “न केवल”न्ति आदि । एतस्सेवाति वस्सावासस्सेव । एवमादिनापीति पिसद्वो “पटिस्सवे”ति एत्थ योजेतब्बो । “पटिस्सवेपी”ति हि अत्थो । तस्स तस्साति कम्मस्स । तज्ज खोति तज्ज दुक्कटं विसंवादनपच्चया होतीति योजना । पठमम्पीति पिसद्वो “पच्छापी”ति पदं सम्पिण्डेति । पठमम्पि हि पाचित्तियं, पच्छापि दुक्कटन्ति अत्थो ।

सो तदहेव अकरणीयोति आदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । पुरिमिका च न पञ्जायतीति एत्थ पुरे भवा पुरिमा, सा एव पुरिमिका, पाटिपदतिथी । नानासीमाय द्वीसु आवासेसु वस्सं उपगच्छन्तस्स दुतिये “वसिस्सामी”ति पठमावासस्स उपचारतो निकखन्तमते पठमसेनासनगाहस्स पस्सम्भनं सन्धाय वुत्तं “पुरिमिका च न पञ्जायती”ति । अरुणं अनुद्वापेत्वाति वस्सं उपगमनविहारे अरुणं अनुद्वापेत्वा । तदहेवाति तस्मिं वस्सूपगमनअहनि एव, पक्कन्तस्सापीति सम्बन्धो । पिसद्वस्स गरहत्थं दस्सेन्तो आह “को पन वादो”ति आदि । आलयोति चित्तस्स अल्लीयनं । असतियाति सतिपमुद्देन । वस्सं न उपेतीति “इमस्मिं विहारे इमं तेमासं वस्सं उपेमी”ति (महाव० अट० १८४) वचीभेदं कत्वा वस्सं न उपेति ।

सत्ताहन्ति सत्ताहेन, अनागतायाति सम्बन्धो । नवमितोति पुब्बकत्तिकमासस्स जुण्हपक्खनवमितो, पच्छिमकत्तिकमासस्स जुण्हपक्खनवमितो वा । मा वा आगच्छतु, अनापत्तीति वस्संवुत्थत्ता मा वा आगच्छतु, अनापत्तीति अत्थो ।

इति वस्सूपनायिकक्खन्धकवण्णनाय योजना समत्ता ।

४. पवारणाक्खन्धकं

१२०. अफासुकविहारकथा

२०९. पवारणाक्खन्धके अल्लापोति एत्थ आत्यूपसगस्स आदिकम्मत्थं, लपधातुया च कथनत्थं दस्सेन्तो आह “पठमवचन”न्ति । आदितो, आदिम्हि वा लपनं कथनं, लपति अनेनाति वा अल्लापो संयोगे परे रस्सो । सं पुन लपनं, लपति वा अनेनाति सल्लापो । हत्थविलङ्घकेनाति एत्थ विपुब्बो लघिधातु उक्खिपनत्थोति आह “हत्थुक्खेपकेना”ति । पसुसंवासन्ति एत्थ पसूति सब्बचतुपदा । ते हि अञ्जमञ्जं पसन्ति बाधन्ति, मनुस्सादीहि वा पसीयन्ति बाधीयन्तीति

पसवोति वुच्चन्ति । पसूनं विय संवासन्ति पसूनं संवासो विय संवासोति पसुसंवासो, तं पसुसंवासं । तमत्थं वित्थारेन्तो आह “पसवोपि ही” तिआदि । तथाति यथा न करोन्ति, तथाति अत्थो । एतेपीति भिक्खवोपि । तस्माति यस्मा अकंसु, तस्मा । नेसन्ति भिक्खून् । सब्बत्थाति सब्बेसु एळकसंवाससपत्तसंवासेसु । मूगब्बतन्ति मूगस्स वतं विय वतन्ति मूगब्बतं, सुञ्जवचनवतन्ति अत्थो । तित्थियसमादानन्ति तित्थियेहि समादातब्बं । वतसमादानन्ति समादातब्बं वतं । अञ्जमञ्जानुलोमताति एथ तासद्वस्स भावत्थं दस्सेन्तो आह “अनुलोमभावो” ति । इमिना “देवता” तिआदीसु (सं० नि० अट० १.१.१; खु० पा० अट० ५.एवमिच्चादिपाठवण्णना; सु० नि० अट० २.अङ्गलसुत्तवण्णना) विय तापच्चयस्स स्वत्थं “जनता” तिआदीसु (पे० व० अट० ४६०) विय समूहत्थञ्च निवत्तेति । “अञ्जमञ्जं वतुंन्ति वचनस्स युत्तिं दस्सेन्तो आह “वदन्तु म” न्तिआदि । वदन्तं भिक्खुं वतुन्ति योजना । “आपत्तीहि वुद्वानभावो” ति इमिना आपत्तिवुद्वानताति पदस्स पञ्चमीसमासञ्च तापच्चयस्स भावत्थञ्च दस्सेति । “विनय” न्तिआदिना पुरतो कत्वा करणं पुरेक्खारो, तस्स भावो पुरेक्खारता, विनयं पुरेक्खारता विनयपुरेक्खारताति वचनत्थं दस्सेति । एथ पुरसद्वस्स एकारतं सद्वस्त्थेसु (मोगल्लानब्याकरणे ५.१३४ सुत्ते) वदन्ति । तस्स युत्तिं दस्सेन्तो आह “वदन्तुम” न्तिआदि (मोगल्लानब्याकरणे ५.१३४ सुत्ते) ।

२१०. सब्बसङ्गाहिकाति “सङ्गो पवारेय्या” ति सामञ्जतो वुत्तता सब्बेसं तेवाचिकादीनं सङ्गाहका । अत्तीति जापेति सङ्गं एताय वचनायाति जत्ति । सब्बसङ्गाहिकभावं वित्थारेन्तो आह “एवज्ञि वुते” तिआदि । तेवाचिकन्ति तिस्सो वाचा एतस्साति तेवाचिकं, तीहि वाचाहि कत्तब्बन्ति वा तेवाचिकं । एसेव नयो सेसेसुपि । समानवस्सिकन्ति समानं वस्सं एतेसन्ति समानवस्सा, तेहि कत्तब्बन्ति समानवस्सिकं । अञ्जन्ति द्वेवाचिकएकवाचिकं ।

२११. अच्छन्तीति एथ आसधातुया उपवेसनत्थं दस्सेन्तो आह “निसिन्नाव होन्ती” ति । “न उद्धहन्ती” ति इमिना एवफलं दस्सेति । तदमन्तराति एथ “तदन्तरा” ति वत्तब्बे वाचासिलिङ्गवसेन मकारागमं कत्वा वुत्तन्ति आह “तदन्तरा” ति । तस्स अत्तनो पवारितकालस्स अन्तरा । “याव पवारेन्ती” ति पदस्स नियमत्थं दस्सेतुं वुतं “तावतकं काल” न्ति । यावाति निपातस्स पयोगता “तदमन्तरा” ति एथ अभिविधिअवध्यत्थे पञ्चमीविभति होतीति दट्टब्बं ।

१२१. पवारणाभेदकथा

२१२. चातुद्वसिकायाति भण्डनकारकेहि उपद्रुतता पच्चुक्कड्डिताय पुब्बकर्तिकमासस्स काळपक्खचातुद्वसिकाय । “अज्ज पवारणा पन्नरसी” ति पुब्बकिच्चं कातब्बन्ति योजना ।

पवारणाकम्मेसूति निद्वारणे भुम्मं, “अधम्मेन वगं पवारणाकम्म” न्तिआदीसु सम्बन्धितब्बं । अधम्मेन वगन्ति एथ अधम्मं नाम सङ्गो हुत्वापि सङ्गपवारणमकत्वा गणपवारणाय करणं, गणो हुत्वापि गणपवारणमकत्वा सङ्गपवारणाय करणञ्च । वगं नाम एकसीमायं वसन्तानम्मि सब्बेसं एकतो असन्निपतनं ।

अधम्मेन समग्गन्ति एथ अधम्मं वुत्तनयमेव । समग्गं नाम सब्बेसं एकतो सन्निपतनं ।

धम्मेन वगन्ति एथ धम्मं नाम सङ्गो हुत्वा सङ्गपवारणाय करणं, गणो हुत्वा गणपवारणाय करणञ्च । वगं वुत्तनयमेव । धम्मेन समग्गं सुविज्जेयमेव । इतिसद्वो परिसमापनत्थो ।

२१३. एवं दिन्नायाति एवं पाळियं वुत्तनयेनेव दिन्नाय । पवारेतब्बन्ति वस्संवुत्थपवारणाय पवारेतब्बं । तिस्सोति

तिस्सनामको । दिट्ठेन वा वदतूति सम्बन्धो । तन्ति तिस्सनामकं भिक्खुं । सङ्घे अनुकम्पं उपादाय वदतूति योजना । वुड्हतरोति पवारणादायको तंहारकतो वुड्हतरो । हीति लङ्घगुणो । तेनाति पवारणाहारकेन । तस्साति पवारणादायकस्स ।

इथापि चाति इमस्मिं पवारणाक्खन्धकेपि च । अपिसद्वो उपोसथक्खन्धकं अपेक्खति । अवसेसकम्मत्थायाति पवारणाकम्मतो अवसेसानं कम्मानमत्थाय होतीति सम्बन्धो । पवारणाय आहटाय सतियाति योजना । तस्स चाति पवारणादायकस्स च । सब्बेसन्ति पवारणादायकस्स च सङ्घस्स चाति सब्बेसं । अञ्जं पन कम्मन्ति पवारणाकम्मतो अञ्जं कम्पं पन । तेन पन भिक्खुनाति पवारणादायकेन भिक्खुना पन । एथं च तदहुपवारणाय अत्तनो च सङ्घस्स च सचे पवारणाकम्ममेव होति, पवारणायेव दातब्बा । अथ अञ्जमेव कम्मं होति, छन्दोयेव दातब्बो । यदि पवारणाकम्मञ्च अञ्जकम्मञ्च होति, पवारणा च छन्दो च दातब्बो । तं सन्धाय वुत्तं “तदहु पवारणाय पवारणं देन्तेन छन्दम्पि दातु”न्ति (महाव० २१३) । तेनाति दानहेतुना ।

२१८. अज्ज मे पवारणाति एत्थ पाळिनयतो अञ्जं अट्टकथानयं दस्सेन्तो आह ‘‘सचे’’तिआदि ।

२१९. वुत्तनयमेवाति उपोसथक्खन्धके (महाव० अट्ठ० १६९) वुत्तनयमेव ।

२२२. पुन पवारेतब्बन्ति एत्थ न केवलं पवारणायेव पुन कातब्बा, पुब्बकिच्चादीनिपि पुन कातब्बानीति दस्सेन्तो आह ‘‘पुन पुब्बकिच्च’’न्तिआदि ।

२२८. एसेव नयोति “अज्ज पवारणा पन्नरसी”ति पुब्बकिच्चं अतिदिसति । अस्साति वचनस्स । जन्तिन्ति “सुणातु मे भन्ते सङ्घो अज्ज पवारणा”ति जन्ति । पच्छिमेहीति पच्छिमवस्सं उपगतेहि भिक्खूहि । उपोसथगेति उपोसथस्स गणहनड्डाने गेहे । द्वे जन्तियोति पवारणाजन्ति च उपोसथजन्ति चाति द्वे जन्तियो । इदञ्चाति इदं वक्खमानं पन । एत्थाति पुरिमिकपच्छिमिकभिक्खूनं संसग्गड्डाने । पुरिमिकाय उपगतेहीति विभत्तअपादानं अनुमेयविसयअपादानं, थोकतराति सम्बन्धो, सहादियोगो वा, समसमाति समेन, समतो वा समा समसमा, अतिरेकसमाति अत्थो । किञ्चिं ऊनं वा अधिकं वा नत्थीति अधिष्पायो । इतीति इदं लक्खणं ।

सोति पच्छिमिको भिक्खु । इतरेनाति पच्छिमिकेन । तेसन्ति पुरिमिकानं । एकेनाति पुरिमिकेन । एकस्साति पच्छिमिकस्स । पुन एकेनाति पच्छिमिकेन । “एकस्सा”ति अनुवत्तेतब्बो, पुरिमिकस्साति अत्थो । पुरिमवस्सूपगतेहि अधिकतराति सम्बन्धो । थोकतरेहीति पच्छिमवस्सूपगतेहि थोकतरेहि पुरिमवस्सूपगतेहीति योजना ।

कत्तिकायाति पच्छिमकत्तिकाय । चातुमासिनिया पवारणायाति चतुन्नं मासानं पूरणिया पवारणाय । पवारणाजन्ति ठपेत्वाति समसमा हुत्वापि पवारणादिवसत्ता पवारणाजन्ति ठपेत्वा । तेहीति पच्छिमिकेहि । इतरेहीति पुरिमिकेहि । तेसन्ति पच्छिमिकानं । थोकतरा वाति एकादिना थोकतरा वा । तेसन्ति पुरिमिकानं । तेहीति पच्छिमिकेहि ।

२३३. सङ्घसामग्गियाति एत्थ कीदिसी सङ्घसामग्री वेदितब्बाति आह ‘‘कोसम्बकसामग्रीसदिसाव वेदितब्बा’’ति । एत्थाति सामग्रीपवारणायं । अप्पमत्तकेति पत्तचीवरादिं पटिच्च उप्पन्ने अप्पमत्तके विवादे । पवारणायमेवाति पवारणादिवसेयेव । कस्मिं दिवसे सामग्रीपवारण कातब्बाति आह ‘‘सामग्रीपवारण’’न्तिआदि । पठमपवारणन्ति पुब्बकत्तिकपुण्णमिं । याव कत्तिकचातुमासिनी पुण्णमाति अयं अवधि अनभिविधिअवधि नाम । कस्मा?

कत्तिकचातुमासिनिपुण्णमिं ठपेत्वा अन्तोयेव गहेतब्बत्ता । एत्थन्तरेति एतस्मिं द्विन्नं पुण्णमिनमन्तरे अद्वीसतिपमाणे दिवसे कातब्बा । ततोति एत्थन्तरसङ्घाता अद्वीसदिवसतो ।

१४०. द्रेवाचिकादिपवारणाकथा

२३४. जत्तिं ठपेन्तेनापीति पिसद्वो न केवलं पवारेन्तेन एव द्रेवाचिकं पवारेतब्बं, अथ खो जत्तिं ठपेन्तेनापि द्रेवाचिकजत्तियेव ठपेतब्बाति दस्सेति । एत्थ चाति “समानवस्सिकं पवारेतु” न्ति पाठे च । समानवस्सिकाति गणनवसेन समानं वस्सं एतेसन्ति समानवस्सिका, समाने वस्से उपसम्पादेन्तीति वा समानवस्सिका । एकतोति एकस्मिं खणे, एकपहरेन वा ।

१४१. पवारणादुपनकथा

२३६. सब्बं सङ्घण्हातीति सब्बसङ्घाहिकं । पुगलस्स ठपनं पुगलिकं । तत्थाति द्वीसु पवारणादुपनेसु । सब्बसङ्घाहिके ठपिता होतीति सम्बन्धो । याव रेकारो अत्थि, तावाति योजना । भासियित्थाति भासिता । लपियित्थाति लपिता । न परियोसियित्थाति अपरियोसिता । एत्थन्तरेति एतस्मिं सुकाररेकारानं अन्तरे । एकपदेपीति पिसद्वो एकक्षरेपीति अत्थं सम्पिण्डेति । ठपिताति “सुणातु मे भन्ते सङ्घो, इथन्नामो पुगलो सापत्तिको, तस्स पवारणं ठपेमी” ति जत्तिया ठपिता । य्यकारेति “पवारेय्या” ति एत्थ य्यकारे । ततोति य्यकारतो । पुगलिकदुपने पन अद्वपिता होतीति सम्बन्धो । संकारतोति “सङ्घं भन्ते” ति एत्थ संकारतो । सब्बपच्छिमोति तीसु वारेसु ततियवारे सब्बेसं अक्खरानं पच्छिमो टिकारो अत्थीति योजना । एत्थन्तरेति एतस्मिं संकारटिकारानं अन्तरे । तस्माति यस्मा परियोसिता होति, तस्मा । “एसेव नयो” ति वुत्तवचनं वित्थारेन्तो आह “एतासुपि ही” ति आदि । तत्थ एतासुपीति द्रेवाचिकएकवाचिकसमानवस्सिकासुपि । पिसद्वो तेवाचिकमपेक्खति । ठपनखेन्तन्ति ठपनस्स भूमि । इतिसद्वो परिसमापनत्थ्यो ।

२३७. अनुयुञ्जियमानोति एत्थ अनुयुञ्जसद्वो पुच्छनत्थोति आह “पुच्छियमानो” ति । परतोति परस्मिंयेव खन्धकेति (महाव० २३७) अत्थो । अलं भिक्खु मा भण्डनन्तिआदीनीति एत्थ आदिसद्वेन “मा कलहं, मा विवाद” न्तिवचनानि सङ्घण्हाति, वचनानि वत्वा ओमद्वित्वाति योजना । वचनोमद्वनाति वचनेनेव ओमद्वना । हीति सच्चं । इधाति इमस्मिं पवारणादुपनद्वाने । अनुद्वंसितं पटिजानातीति एत्थ पटिजाननाकारं दस्सेन्तो आह “अमूलकेन पाराजिकेन अनुद्वंसितो अयं मया” ति । “लिङ्गनासनाया” ति इमिना दण्डकम्मनासनसंवासनासनानि निवत्तेति ।

२३८. एतन्ति “असुका आपत्ती” ति वचनं । कलहस्स मुखन्ति कलहस्स उपायो ।

१४३. वत्थुदुपनादिकथा

२३९. चोरा अगमंसु किराति सम्बन्धो । पोक्खरणितो नीहरित्वाति सम्बन्धो । सोति भिक्खु, एवमाहाति सम्बन्धो । वुत्थेनाति वसन्तेन, येन केनचि कतन्ति सम्बन्धो । तं पुगलन्ति वत्थुकतं तं पुगलं । एत्थाति “वत्थुं ठपेत्वा सङ्घो पवारेय्या” ति पाठे । इमिना वत्थुना अपदिसाहीति सम्बन्धो । नन्ति पुगलं । अनुविज्जित्वाति अनुयुञ्जित्वा, पुच्छित्वाति अत्थो ।

एको भिक्खु पूजेसि, पिवीति सम्बन्धो । तस्साति भिक्खुस्स । तदनुरूपोति तेसं पूजनपिवनानं अनुरूपो । सोति

चोदको भिक्खु । तं गन्धन्ति तं सरीरगन्धं । यं पुगलन्ति योजना । ठपेसीति पवारणाय ठपेसि । अयमस्साति अयं दोसो अस्स पुगलस्स ।

इदानेव नन्ति एत्थ “न”न्ति पदं “पुगल”न्ति पदेन योजेतब्बं । नं पुगलन्ति हि अत्थो । उभयन्ति वत्थुञ्च पुगलञ्चाति उभयं । कल्लं वचनायाति युतं कथेतुं । कस्मा कल्लं वचनायाति योजना । पवारणतो पुब्बे, पच्छा चाति सम्बन्धो । इति तस्मा कल्लं वचनायाति योजना । इदज्हि उभयन्ति वत्थुपुगलसङ्घातं इदमेव उभयं । पवारणाय पुब्बेति योजना । उक्कोटेन्तस्साति चालेन्तस्स ।

१४४. भण्डनकारकवत्थुकथा

२४०. चतुत्थपञ्चमाति छसु पक्खेसु पोटुपादमासस्स जुण्हपक्खकाळपक्खसङ्घाता चतुत्थपञ्चमा । ततियोति सावणमासस्स काळपक्खो ततियो । ततियचतुत्थपञ्चमा वाति एत्थ ततियोति सावणमासस्स काळपक्खो । चतुत्थोति पोटुपादमासस्स जुण्हपक्खो । पञ्चमोति तस्सेव काळपक्खो । “ततिय...पे०... पञ्चमा वा”न्ति पदानि “द्वे वा तयो वा”न्ति पदेहि यथाक्कमं योजेतब्बानि । चतुत्थे वा कतेति चतुत्थपक्खे वा पन्नरसिभावेन कते । द्वे चातुद्विसिकाति ततियपक्खे च चातुद्विसिया सङ्घिं द्वे चातुद्विसिका । इमेति भण्डनकारका । तेति भण्डनकारका ।

असंविहिताति एत्थ अकारस्स विरहत्थं दस्सेन्तो आह “संविदहनविरहिता”ति । तत्थ संविदहनविरहिताति संविदहनरक्खविरहिता । आगमनजाननत्थायाति भण्डनकारकानं आगमनस्स जाननत्थाय । किलन्तत्थाति तुम्हे किलन्ता भवथ । “सम्मोहं कत्वा”ति इमिना विक्खित्वाति पदस्स विक्खेपं कत्वाति अत्थं दस्सेति । नो चे लभेथाति एत्थ किमत्थाय न लभेथाति आह “बहिसीमं गन्तु”न्ति । “भण्डनकारकानं...पे०... होन्ती”ति इमिना अलभनस्स कारणं दस्सेति । यन्ति आगमं जुण्हं । कोमुदिया चातुमासिनियाति पच्छिमकत्तिकपुण्णमायं । सा हि कुमुदानमत्थिताय कोमुदी, चतुनं वस्सिकानं मासानं पूरणत्ता चातुमासिनीति वुच्यति । तदा हि कुमुदानि सुपुफ्फितानि होन्ति, तस्मा कुमुदानं समूहा, कुमुदानि एव वा कोमुदा, ते एत्थ अत्थीति कोमुदीति वुच्यति, कुमुदवतीति वुतं होति । अवस्सं पवारेतब्बन्ति धुवं पवारेतब्बं । हीति सच्चं, यस्मा वा । तन्ति कोमुदिं चातुमासिनिं ।

१४५. पवारणासङ्घकथा

२४१. अञ्जतरो फासुविहारोति एत्थ फासुविहारो नाम कोति आह “तरुणसमथो वा तरुणविपस्सना वा”ति । इमिना तरुणसमथविपस्सना फासुं विहरति अनेनाति फासुविहारोति दस्सेति । परिबाहिरा भविस्सामाति एत्थ कस्मा इमम्हा फासुविहारा परिबाहिरा भविस्सन्तीति आह “अनिबद्धरत्तिद्वानदिवाद्वानादिभावेना”ति आदि । तत्थ अनिबद्धरत्तिद्वानदिवाद्वानादिभावेनाति अनिबद्धदिवाद्वानादिभावेन हेतुभूतेन, असक्कोन्ताति सम्बन्धो । आदिसदेन अनिबद्धचङ्गमादयो सङ्घण्हाति । “छन्ददानं पटिक्खिपती”ति इमिना “सब्बेहेव एकञ्जं सन्निपतितब्ब”न्ति वाक्यस्स अञ्जत्थापोहनं दस्सेति । हीति सच्चं, यस्मा वा । इमेसु तीसु छन्ददानं न वट्टिति, तस्मा पटिक्खिपतीति योजना । अयं पवारणासङ्घो नाम न दातब्बोति योजना । तरुणसमथविपस्सनालाभी एकपुगलो वा होतूति योजना । “एकस्सपि दातब्बोयेवा”ति इमिना अयं पवारणासङ्घो एकस्स दिन्नोपि सब्बेसं दिन्नो होतीति दस्सेति । पवारणासङ्घे दिन्ने सतीति योजना । आगन्तुकाति सद्विवस्सापि आगन्तुका । तेसन्ति दिन्नपवारणासङ्घहनं । अन्तरापीति कोमुदिया चातुमासिनिया अन्तरापि ।

इति पवारणाक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

५. चम्मक्खन्धकं

१४७. सोणकोळिविसवत्थुकथा

२४२. चम्मक्खन्धके इस्सरियाधिपच्चन्ति एत्थ इस्सरस्स भावो इस्सरियं, अधिपतिनो भावो आधिपच्चं, इस्सरियज्ज्ञ आधिपच्चज्ज्ञ, तेहि समन्नागतं इस्सरियाधिपच्चन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “इस्सरभावेन च अधिपतिभावेन च समन्नागत”न्ति । “राजभाव”न्ति इमिना रज्जन्ति एत्थ रञ्जो भावो रज्जन्ति वचनत्थं दस्सेति । “रञ्जा कत्तब्बकिच्च”न्ति इमिना रञ्जो इदं रज्जन्ति वचनत्थं दस्सेति । “कोळिवीसोति गोत्त”न्ति इदं अटुकथावादवसेन वुत्तं, अपदाने पन तस्स जातक्खणे पितरा कोटिवीसधनस्स दिन्नता “कोळिवीसो नामा”ति वुत्तं । वुत्तज्ज्ञि तत्थ

“जातपुत्तस्स मे सुत्वा, पितु छन्दो अयं अहु ।
ददामहं कुमारस्स, वीसकोटी अनूनका”ति ॥

इमिना पाठ्नयेन “कोटिवीसो”ति वत्तब्बे “चक्कवाळ”न्ति आदीसु विय टकारस्स ळकारं कत्वा कोळिवीसोति वुत्तन्ति दटुब्बं । अञ्जनवण्णानीति अञ्जनस्स वण्णो विय वण्णो एतेसन्ति अञ्जनवण्णानि । लोमानि जातानि होन्तीति सम्बन्धो । सोति सोणो । ठपेसि किराति सम्बन्धो । तेहीति असीतिसहस्रपुरिसेहि । पण्णसालन्ति पण्णेन छादितं, तेन च परिकिखतं सालं । उण्णपावारणन्ति उण्णमयं उत्तरासङ्गं । पादपुञ्छनिकन्ति पादं पुञ्छति सोधेति अनेनाति पादपुञ्छनियं, तदेव पादपुञ्छनिकं । सब्बेवाति सोणेन सह असीतिसहस्रपुरिसा एव । तस्स चाति सोणस्स च । पुब्बयोगोति पुब्बूपायो ।

असीतिगामिकसहस्रानीति एत्थ गामेसु वसन्तीति गामिका, तेसं असीतिसहस्रानि असीतिगामिकसहस्रानीति अत्थं दस्सेन्तो आह “तेसू”ति आदि । तत्थ “कुलपुत्तान”न्ति इमिना वसन्त्यत्थे पवत्तस्स णिकपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । “असीतिसहस्रानी”ति इमिना सद्वन्तरोपि असीतिसहस्रसद्वानं समासभावं दस्सेति । केनचिदेवाति एत्थ “केनचि इवा”ति पदविभागं कत्वा दकारो पदसन्धिमत्तो, इवसद्वो उपमत्थोति आह “केनचि करणीयेन विया”ति । अथ वा “न पना”ति आदिना एवफलस्स दस्सितत्ता “केनचि एवा”ति पदच्छेदं कत्वा एवत्थोपि युज्जतेवाति दटुब्बं । अस्साति बिम्बिसाररञ्जो । तस्साति सोणस्स । दस्सनाय अञ्जन किञ्चिकरणीयं न अत्थीति योजना । राजाति बिम्बिसारो राजा, सन्निपातापेसीति सम्बन्धो । दिदुधम्मिके अत्थेति एत्थ दिदुधम्मसद्वो इधलोकत्थो, इक्सद्वो हितत्थे पवत्तोति आह “इधलोकहिते”ति । “अम्हाक”न्ति इमिना “सो नो भगवा”ति एत्थ नोसद्वो अम्हसद्वकारियोति दस्सेति । अम्हाकं सो भगवाति योजना । सम्परायिकेति परलोकहिते ।

“जानापेमी”ति इमिना “पटिवेदेमी”ति एत्थ विदधातुया जाणत्थं दस्सेति । पटिकाय निमुज्जित्वाति एत्थ पटिकासद्वो अटुच्चुपासाणवाचकोति आह “अटुच्चन्दपासाणे”ति । सो हि पटति अटुभावं गच्छतीति पटिकाति वुच्चति । पटिकासद्वोयं अत्थरणविसेसेपि वत्तति । यस्स दानीति एत्थ यसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “तेसं हितकरणीयत्थस्सा”ति । इमिना अयं यंसद्वो न तंसद्वापेक्खोति दस्सेति । अथ वा यस्साति यो अस्स । अस्स तेसं हितकरणीयत्थस्स यो कालो अस्थि, तं कालं भगवा जानातीति योजना । तेसन्ति असीतिगामिकसहस्रानं । पच्छायायन्ति एत्थ पकारो पच्चन्तत्थवाचकोति आह “विहारपच्चन्ते छायाय”न्ति । सम्मनाहरन्तीति सं पुनप्पुनं मनसागतं अभिमुखं हरन्तीति अत्थं दस्सेन्तो आह

“पुनप्पुनं मनसिकरोन्ती”ति । “पसादवसेना”ति इमिना “कोधवसेना”ति आदीनि पटिक्रिखपति । “पुन विसिङ्गतर”न्ति इमिना भिय्योसो मत्तायाति निपातस्स अत्थं दस्सेति ।

सोणस्स पब्बज्जाकथा

२४३. “मक्रिखतो”ति इमिना फुरति विष्फारति व्यापेतीति फुटोति वुत्ते फुरधातुया विष्फारणं नाम मक्रिखतत्थोति दस्सेति । यत्थाति यस्मिं ठाने । इमिना गावो आहनन्ति एत्थाति गवाधातनन्ति अत्थं दस्सेभि । तन्त्तिस्सरेति तन्त्तिया गुणस्स सरे । वादनकुसलोति वादने कुसलो । खरमुच्छिताति खरेन मुच्छिता । “सरसम्पन्ना”ति इमिना सरो एतिस्समत्थीति सरवती, वीणाति दस्सेति । कम्मञ्जाति एत्थ कम्मसद्वतो खमत्थे ज्वपच्चयोति आह “कम्मक्खमा”ति । मन्दमुच्छनाति मन्देन मुच्छना । समे गुणेति एत्थ समो नाम मज्जिमो, गुणो नाम मुख्यतो वीणाय जिया, उपचारतो सरोति आह “मज्जिमे सरे”ति । वीरियसमथन्ति एत्थ वीरियञ्च समथो चाति अत्थं पटिक्रिखपन्तो आह “वीरियसम्पयुतं समथं”न्ति । इमिना वीरियेन सम्पयुतं समथं वीरियसमथन्ति दस्सेति । “वीरियं समथेन योजेही”ति इमिना वीरियेन समथं योजेहीति अत्थोपि दस्सितोति दट्टब्बं । इन्द्रियानञ्च समतन्ति एत्थ सद्वादीनि पञ्चिन्द्रियानेव गहेतब्बानि, न अञ्जानीति दस्सेन्तो आह “सद्वादीनं इन्द्रियान्”न्ति । “समभाव”न्ति इमिना तापच्चयो भावत्थे होतीति दस्सेति । तत्थाति “इन्द्रियानं समतं”न्तिपाठे, सद्वादीसु इन्द्रियेसु वा । तत्थ च निमित्तं गणहाहीति एत्थ भावेनभावलक्खणे थपच्चयो होतीति आह “तस्मिं समथे सती”ति । आदासे सति मुखविम्बेन कत्तुभूतेन उपज्जितब्बं इव, तस्मिं समथे सति येन निमित्तेन कत्तुभूतेन उपज्जितब्बन्ति योजना । समथस्स निमित्तं समथनिमित्तं, इन्द्रियानं समभावो । एसेव नयो सेसेसुषि । समथनिमित्तादीनि चत्तारि एकसेसेन वा सामञ्जनिदेसेन वा “निमित्त”न्ति वुच्यति ।

२४४. अञ्जं व्याकरेय्यन्ति एत्थ अञ्जं व्याकरोन्तो अत्तानं “अरहा अह”न्ति जानापेतीति आह “अरहा अह”न्ति जानापेय्य”न्ति । छ ठानानीति एत्थ ठानसद्वो कारणत्थोति आह “छ कारणानी”ति । “पटिविज्ञित्वा”तिआदिना अधिमुक्तोति पदस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति । सद्वत्थो पन अधिमुच्छतीति अधिमुक्तोति दट्टब्बो । अरहतं वुच्छतीति सम्बन्धो । हीति वित्थारो । असम्मोहोतीति एत्थ आकारत्थवाचको इतिसद्वो पुब्बपदेसुषि योजेत्वा “नेक्खमं इति वुच्छती”तिआदिना योजना कातब्बा ।

“पटिवेधरहित”न्ति इमिना केवलं सद्वामत्तकन्ति एत्थ मत्तसद्वस्स निवत्तेतब्बत्थं दस्सेति । पटिवेधपञ्जायाति मगपञ्जाय । “असम्मिस्स”न्ति इमिना केवलसद्वस्स असम्मिस्सत्थं दस्सेति । पटिचयन्ति एत्थ पटिसद्वो अनुपच्छिन्नत्थो, चिधातु वड्डनत्थोति आह “पुनप्पुनं करणेन वड्डु”न्ति, मगपटिवेधेन वीतरागत्तायेवाति सम्बन्धो । तन्निन्नमानसोयेवाति तस्मिं फलसमाप्तिविहारे निन्नमानसो एव ।

लाभसक्कारासिलोकन्ति एत्थ लभनं लाभो, सुट्टु करणं सक्कारो, सिलोकनं वण्णभणनं सिलोको, लाभो च सक्कारो च सिलोको च लाभसक्कारासिलोकन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “चतुपच्चयलाभञ्चा”तिआदि । तेसंयेवाति चतुन्नं पच्चयानमेव । “सीलञ्च वतञ्चा”ति इमिना सीलब्बतन्तिपदस्स द्वन्दवाक्यं दस्सेति ।

भुससद्वस्स कलिङ्गरत्थं पटिक्रिखपन्तो आह “बलवन्तो”ति “खीणासवस्सा”ति इमिना नेवस्साति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेति । “गहेत्वा”ति इमिना परियादियन्तीति एत्थ परिपुब्बआपुब्बदाधातुया गहणत्थं दस्सेति । हीति सच्चं । किलेसा करोन्तीति सम्बन्धो । तेसन्ति किलेसानं । आनेज्जप्पतन्ति एत्थ इञ्जनं कम्पनं इञ्जं, न इञ्जं अनेज्जं, तमेव

आनेज्जं, तं पत्तन्ति आनेज्जप्पत्तन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “अचलनप्पत्त”न्ति । वयञ्चाति चसद्वो अवुत्सम्पिणडनथोति आह “वयम्पि उपादम्पी”ति ।

उपादानक्खयस्साति एत्थ उपादानक्खयं अधिमुत्तस्साति दस्सेन्तो आह “उपयोगत्ये सामिवचन”न्ति । “उप्पादञ्च वयञ्चा”ति इमिना आयतनुप्पादन्ति एत्थ उपादसद्वेन वयोपि अविनाभावतो गहेतब्बोति दस्सेति । सम्माति निपातो जायत्थोति आह “हेतुना नयेना”ति । सन्तचित्तस्साति एत्थ सन्तसद्वस्स खेदादीसुपि पवत्तता इथ निष्क्रितत्ये वत्ततीति आह “निष्क्रितचित्तस्सा”ति । अनुनयपटिघोरीति अनु पुनप्पुनं आरम्मणे चित्तं नेतीति अनुनयो, रागो, आरम्मणे पटिहञ्जतीति पटिघो, दोसो, अनुनयो च पटिघो च अनुनयपटिघा, तेहि । इद्धे अनुनयो, अनिद्धे पटिघो होतीति सम्बन्धो दट्टब्बो ।

१४८. दिगुणादिउपाहनपटिक्खेपकथा

२४५. अञ्जं व्याकरोन्तीति एत्थ अञ्जसद्वो सब्बनामसुद्धनामवसेन दुविधो । तेसु इथ सुद्धनामं, तं पन बाले च दारके च अरहत्ते च पवत्तति, इथ पन अरहत्तेति दस्सेन्तो आह “अरहत्तं व्याकरोन्ती”ति । येनाति सभावेन । अरहाति जायतीति अरहाइति अत्थो जायति । सोति सभावो । सुज्ञवण्णनातोयेवाति अङ्गुत्तरटुकथातो एव । न उपनीतोति न उपरि नीतो । एकच्चे मोघपुरिसाति एकच्चेसद्वो अञ्जेपरियायो, मोघसद्वो तुच्छवेवचनोति आह “अञ्जे पन तुच्छपुरिसा”ति । “हसमाना विया”ति इमिना हसमानकं मञ्जेति एत्थ मञ्जेसद्वो वियत्थोति दस्सेति । असन्तमेवाति अविज्जमानयेव । एकपलासिकन्ति एत्थ पलाससद्वो पण्णवाचको । पटलं नाम पण्णं विय होति, तस्मा “एकपटल”न्ति वुत्तं । असीतिसकटवाहेति एत्थ असीति पदं सकटपदेन सम्बन्धं कत्वा असीतिसकटेहि वहितब्बेति अत्थो दट्टब्बो । “द्वे सकटभारा एको वाहो”ति इमिना वाहानं चत्तालीसभावं दस्सेति । सत्तहत्थिकञ्च अनीकन्ति एत्थ अनीकस्स सरूपं दस्सेन्तो आह “छ हत्थिनियो चा”ति आदि । सत्तनं हत्थीनं समूहो सत्तहत्थिकं । सत्तअनीकत्ता एकूनपञ्चासहत्थिनो होन्ति । तेसु सत्त हत्थिनो, द्वाचत्तालीस हत्थिनियो होन्ति । द्विगुणाति एत्थ गुणसद्वो पटलत्थोति आह “द्विपटला”ति । गुणङ्गुणपाहनाति एत्थ द्विगुणतिगुणानं विसुं गहितता पारिसेसतो गुणङ्गुणभावं दस्सेन्तो आह “चतुपटलतो पटुय वुच्यती”ति । गुणङ्गुणपाहनाति पटलपटला उपाहना, बहुपटला उपाहनाति अत्थो । उकारेन सह योजेत्वा गकारो सज्जायितब्बो च लिखितब्बो च । इदानि पोत्थकेसु पन उकारो न दिस्सति ।

१४९. सब्बनीलिकादिपटिक्खेपकथा

२४६. सब्बाव नीलिकाति सब्बाव उपाहनायो नीलिका, सब्बटुनेसु नीलमेतासन्ति सब्बनीलिकातिपि कातब्बो । तथ्य चाति तेसु नीलिकादीसु च । उम्मारपुफ्फस्स वण्णो विय वण्णो एतिस्साति उम्मारपुफ्फवण्णा । एवं सेसेसुपि । अद्वारिटुकवण्णाति एत्थ अद्वोति अल्लो । अरिटुोति फेणिलरुक्खो वा काको वा, तस्मा अद्वो अल्लो अरिटुो फेणिलरुक्खो, काको वाति अद्वारिटुो, तदेव अद्वारिटुको, अद्वारिटुकस्स वण्णो विय वण्णो एतिस्साति अद्वारिटुकवण्णा । एतासूति सब्बनीलिकादीसु । पुञ्जित्वाति परिमज्जित्वा । अप्पमत्तकेनापीति पिसद्वो सम्भावने । सब्बनीलादिके भिन्ने का नाम कथाति अत्थो ।

“यासं वद्धायेव नीला”ति इमिना नीलका वद्धिका एतासन्ति नीलकवद्धिकाति छट्टीबाहिरत्थसमासं दस्सेति । वद्धिकाति च नद्धि । सा हि उपाहनतलतो वद्धयतीति वद्धिकाति च उपाहनतलं बन्धति इमायाति वद्धिकाति च वुच्यति । सब्बत्थाति सब्बेसु पीतकवद्धिकादीसु । एतायोपीति नीलकवद्धिकादिका उपाहनायोपि । तलेति उपाहनाय तले ।

“खल्लकं बन्धित्वा”ति इमिना खल्लकेन बन्धितब्बाति खल्लकबद्धाति वचनत्थं दस्सेति । योनकउपाहनाति योनकजातीनं मनुस्सानं उपाहना । पलिगुणठेत्वाति परिसमन्ततो वेठेत्वा । “उपर...पे०... जङ्घ”न्ति इमिना पुटबद्धतो विसेसं दस्सेति । तूलपिचुनाति तूलसङ्घातेन पिचुना । “तित्तिरपत्तसदिसा”ति इमिना तित्तिरस्स पत्तं विय तित्तिरपत्तिकाति वचनत्थं दस्सेति । तित्तिरोति च एको सकुणविसेसो । कणिकद्वानेति द्विनं वद्विकानं एकतो समागमद्वाने । “मेण्ड...पे०... कता”ति इमिना मेण्डस्स विसाणेन सदिसा वद्विका एतासन्ति मेण्डविसाणवद्विकाति वचनत्थं दस्सेति । तथेवाति यथा मेण्डअजसिङ्गसण्ठाने वद्वे योजेत्वा कता, तथेवाति अत्थो । “विच्छिका...पे०... कता”ति इमिना विच्छिकाय अळो विच्छिकाळो, सो विय वद्विका एतासन्ति विच्छिकाळिकाति वचनत्थं दस्सेति । अळसद्वो “अळच्छिन्नो”तिआदीसु (महाव० ११९) अङ्गुष्ठवाचको, इध पन नङ्गुष्ठवाचको, तस्मा वुत्तं “नङ्गुष्ठसण्ठाने”ति । तलेसूति उपाहनाय तलेसु । “मोर...पे०... सिब्बिका”ति इमिना मोरपिञ्छेहि परिसमन्ततो, परिक्रिपित्वा वा सिब्बिता मोरपिञ्छपरिसिब्बिताति वचनत्थं दस्सेति । चित्रा उपाहनायोति एत्थ चित्रसद्वो विचित्रत्थोति आह “विचित्रा”ति । एतासूति खल्लकबद्धादीसु । वळञ्जेतब्बाति परिभुजितब्बा । वळजि परिभोगेति धातुपाठो (सदनीतिधातुमालाय १५ जकारन्तधातु) । तालुजो ततियो । तेसु पनाति खल्लकादीसु पन । सति सन्तेसूति योजना । सीहचम्मेन परिक्रिपितब्बाति सीहचम्मपरिक्खताति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “परियन्तेसू”तिआदि । पक्खिबिळालोति तुलियो । सो हि पक्खयुत्ता च बिळालमुखसदिसमुखता च पक्खिबिळालोति वुच्चति । इमिना लुवकचम्मपरिक्खताति एत्थ लुवकसद्वो पक्खिबिळालपरियायोति दस्सेति । “उलूकचम्मपरिक्खता”तिपि पाठो । एतासुपीति सीहचम्मपरिक्खतादीसुपि । या काचि उपाहनायोति सम्बन्धो ।

२४७. ओमुक्कन्ति एत्थ अवत्यूपसगस्स वियोगत्थं दस्सेन्तो आह “पटिमुज्जित्वा अपनीत”न्ति । पुराणं गुणङ्गुणपाहनन्ति अत्थो ।

१५१. अज्ञारामे उपाहनपटिक्खेपकथा

२४८. “येन सिष्पेना”तिआदिना अभि अधिकं जीवन्ति अनेनाति अभिजीवनं, किंतं? सिष्पन्ति अत्थं दस्सेति । तस्साति सिष्पस्स । इधाति इमस्मिं सासने । यंसद्वो वचनविपल्लासोति आह “ये तुम्हे”ति । हीति सच्चं । यन्निपातोति यंझिति निपातो यदिसद्वस्स अत्थे पवत्ततीति योजना । आचरिया एवाति एवसद्वेन आचरियमत्तभावं पटिक्रिपति । हीति सच्चं । सोति अवस्सिको । तन्ति छब्बस्सं । निस्साय वच्छतीति अवस्सिकस्स चतुवस्सकाले छब्बस्सस्स दसवस्सिकता तं निस्साय वसति । उपज्ञायमत्तं दस्सेन्तो आह “उपज्ञायस्सा”तिआदि । महन्ततराति अत्तनो वुड्हतरा । उपज्ञायस्स मत्तं पमाणमेतेसन्ति उपज्ञायमत्ता ।

२४९. पादतो निक्खन्तेन खीलसदिसेन मंसेन पवत्तो आबाधो पादखीलाबाधोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “पादतो”तिआदि । पादतो निक्खन्तन्ति सम्बन्धो ।

२५१. तिणपादुकाति आदीसु तिणेन कता पादुका तिणपादुकाति वचनत्थादिं दस्सेन्तो आह “येन केनचि तिणेना”तिआदि । तं सुविज्जेयमेव । “भूमियं सुप्पतिद्विताति”आदिना न सङ्गमितब्बाति असङ्गमनीयाति अत्थं दस्सेति ।

२५२. अङ्गजातेनेवाति अत्तनो अङ्गजातेन एव । अङ्गजातन्ति गावीनं अङ्गजातं । ओगाहेत्वाति एत्थ ओत्यूपसग्गो दळहत्थोति आह “दळहं गहेत्वा”ति ।

१५३. यानादिपटिक्खेपकथा

२५३. इत्थियुत्तेनाति एत्थ रूढीवसेन धेनुपि इथी नामाति आह “धेनुयुत्तेना”ति । पुरिसन्तरेनाति एत्थ पुरिसो एव अन्तरो अज्जो एत्थाति पुरिसन्तरं यानं । पुरिसन्तरो नाम अत्थतो सारथीति आह “पुरिससारथिना”ति, यानेनाति योजना । गङ्गामहियायाति एत्थ गङ्गा च मही च गङ्गामही, तत्य कीळिका गङ्गामहियाति अत्थं दस्सेन्तो आह “गङ्गामहीकीळिकाया”ति । तत्य हि इत्थिपुरिसा यानेहि उदककीळं कीळन्ति । पुरिसयुत्तं हत्थवट्टकन्ति एत्थ “अनुजानामि भिक्खवे पुरिसयुत्तज्च हत्थवट्टकज्चा”ति दस्सेन्तो आह “एत्था”ति आदि । तत्थ पुरिसयुत्तन्ति पुरिसेन युज्जितब्बन्ति पुरिसयुत्तं यानं । हत्थवट्टकन्ति हत्थेन वट्टेतब्बन्ति हत्थवट्टकं यानं । यानुग्घातेनाति यानस्स उल्लङ्घित्वा गमनेन । हनधातु हि गत्यत्थो । तमत्थं दस्सेन्तो आह “यानं अभिरुहन्तस्सा”ति आदि । “तप्पच्चया”ति इमिना यानुग्घातेनाति एत्थ हेत्वत्थे करणवचनन्ति दस्सेति । पीठकसिविकन्ति पीठेन सह कतं सिविकं । पटपोटलिकन्ति पटमयं पोटलिकं ।

१५४. उच्चासयनमहासयनपटिक्खेपकथा

२५४. उच्चं आसयनं उच्चासयनं । महन्तं आसयनं महासयनं । आसन्दिआदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । पमाणातिक्कन्तासनन्ति दीघासनं । तज्हि आगम्म सदति निसीदतीति एत्थ, आयतं वा सुदुं ददातीति आसन्दीति वुच्चति । वाळरूपानीति सीहब्यग्घादिवाळरूपानि । पादेसु वाळरूपानि परिच्छिन्दित्वा अङ्गीयति लक्खीयतीति पल्लङ्गो । गोनकोति गवति दीघलोमेहि उगच्छति एत्थाति गोनको । कोजवोति कुयं भूमियं जवति गच्छतीति कोजवो । तस्साति गोनकस्स । लोमानि चतुरङ्गुलाधिकानि होन्ति किराति योजना । वानचित्रउण्णामयत्थरणोति वानेन सिब्बनेन सञ्जातं चित्ररूपमेत्थाति वानचित्रं, उण्णाय निब्बत्तो उण्णामयो, सोयेव अत्थरणो उण्णामयत्थरणो, वानचित्रज्च तं उण्णामयत्थरणो चेति वानचित्रउण्णामयत्थरणो । सेतत्थरणोति सेतत्थिकेहि सेवीयतीति सोतो, सोयेव अत्थरणो सेतत्थरणो । इमिना अत्थेन पटति सेतभावं गच्छतीति पटिकाति कातब्बं । पटिकासद्वोयं अड्डेन्दुपासाणोपि पवत्तति । घनपुण्फकोति घनं कथिनं पुण्फमेत्थाति घनपुण्फको । इमिना घनपुण्फसङ्घातं पटलमेत्थ अत्थीति पटलिकाति दस्सेति । सोति अत्थरणो । आमलकपटोति आमलकपुण्फं दस्सेत्वा कतो पटो । तूलिकाति तूलं पूरेत्वा कता तूलिका । विकतिकाति सीहब्यग्घादिरूपेहि (दी० नि० अट्ठ० १.१५) विचित्ताकारेन करीयतीति विकतिका । दीघनिकायट्टकथायं “उद्दलोमीति उभतोदसं उण्णामयत्थरणं । एकन्तलोमीति एकतोदसं उण्णामयत्थरणं”न्ति वुत्तं । इध पन “उद्दलोमीति एकतो उगगतलोमं उण्णामयत्थरणं, एकन्तलोमीति उभतो उगगतलोमं उण्णामयत्थरणं”न्ति वुत्तं । तस्मा द्वे अट्टकथायो अज्जमञ्जं विसदिसा होन्ति । एत्थ दीघनिकायट्टकथानयेन वचनत्थं करिस्सामि । उद्दितं द्वीहि पक्खेहि, द्वीसु वा दसासङ्घातं लोममेत्थाति उद्दलोमी । निगग्हितागमं कत्वा “उन्दलोमी”तिपि पाठो, अयमेवत्थो । एकस्मिं अन्ते दसासङ्घातं लोममेत्थाति एकन्तलोमीति । कोसेय्यकट्टिस्समयन्ति एत्थ कोसेय्यन्ति कोसियसुतं । कट्टिस्सन्ति कट्टिस्सनामकं वाकं । इमिना कोसेय्यज्च कट्टिस्सज्च कट्टिस्सानीति विरूपेकसेसं कत्वा कट्टिस्सेहि पक्तं अत्थरणं कट्टिस्सन्ति अत्थं दस्सेति । सुद्धकोसेय्यन्ति रतनअपरिसिब्बितं सुद्धकोसेय्यं । इमिना सुद्धकट्टिस्सम्पि वट्टीति दस्सेति ।

सोळस नाटकित्थियो ठत्वा नच्चं करोन्ति एत्थाति कुत्तकन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “सोळसन्न”न्ति आदि । अजिनचम्मेहीति अजिनमिगचम्मेहि, कतइति सम्बन्धो । पवेणीति दुपट्टिपट्टादीहि परंपरवसेन कतता “पवेणी”ति वुच्चति । अजिनचम्मानि हि सुखुमतरानि, तस्मा दुपट्टिपट्टादीनि कत्वा पवेणिवसेन कतानि । तस्मा वुत्तं “अजिनपवेणी”ति । “कदलिमिगचम्मं नामा”ति इमिना तस्स चम्मं कदलिमिगइति गहेतब्बं उत्तरपदलोपवसेन वा

उपचारेन वाति दस्सेति । पवरसद्वो उत्तमत्थोति आह ‘‘उत्तमपच्चत्थरण’’न्ति । तन्ति कदलिमिगपवरपच्चत्थरणं । सउत्तरच्छदन्ति एत्थ सकारो सहसद्वारियोति दस्सेन्तो आह “‘सह उत्तरच्छदेना’”ति । “‘उपरी’”ति इमिना उत्तरसद्वस्स सेहुदयो निवत्तेति । “‘सद्धि’”न्ति इमिना सहसद्वस्स तुल्यत्थं निवत्तेति । “‘सेत...पे०... न वट्टीति’”ति इमिना रत्तवितानं हेड्वा कप्पियपच्चत्थरणे सतिपि न वट्टीति दस्सेति । कस्मा? रत्तवितानस्स अकप्पियत्ता । उभतोलोहितकूपधानन्ति एत्थ उभसरूपं दस्सेतुं वुत्तं “‘सीसूपधानञ्च पादूपधानञ्चा’”ति । सीसो उपगन्त्वा तिङ्गुति एत्थाति उपधानं, उप भुसं वा सुखं धारेतीति उपधानं, बिब्बोहनं । सचे पमाणयुत्तं, तं उपधानं वट्टीति योजना ।

१५५. सब्बचम्पटिक्खेपादिकथा

२५५. दीपिपोतकोति दीपिपोतो वियाति दीपिपोतको वच्छो । भित्तिदण्डकादीसूति भित्तिसम्बन्धेसु दण्डकादीसु । आदिसद्वेन भित्तिथम्भादयो सङ्घण्हाति ।

२५६. यो न सककोति अनुपाहनो गामं पविसितुं, सो गिलानो नामाति योजना ।

१५७. सोणकुटिकण्णवत्थुकथा

२५७. एतेनाति “कुररघरे”ति पाठेन । अस्साति महाकच्चानस्स । पपातनामकेति यस्मा महातटो एत्थ अत्थि, तस्मा पपातनामको होति । एतेनाति “पपातके पब्बते”ति पाठेन । अस्साति महाकच्चानस्स । कोटिअग्धनकं पिळन्धनं कण्णे एतस्सत्थीति कुटिकण्णोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “‘कोटिअग्धनकं पना’”ति आदि । पिळन्धति अनेनाति पिळन्धनं, अलङ्कारो । दन्तजो चतुर्थक्खरो । “‘पसादजनक’”न्ति इमिना पसादं जनेतीति पासादिकोति वचनत्थं दस्सेति । पसादनीयन्ति पसादितब्बं, पसादितुं अरहन्ति अत्थो । अत्थवचनन्ति अत्थो वुच्चति अनेनाति अत्थवचनं । पाळियं इदानि पोत्थकेसु “‘पसादनीय’”न्ति पाठो नत्थि । “‘पासादिक’”न्तिपदस्स पुब्बे “‘दस्सनीय’”न्ति पाठोयेव अत्थि । उत्तमदमथसमथन्ति एत्थ दमथसद्वस्स जाणत्थञ्च इन्द्रियसंवरत्थञ्च समथसद्वस्स समाधत्थञ्च चित्तूपसमत्थञ्च दस्सेन्तो आह “‘उत्तमं दमथञ्चा’”ति आदि । चसद्वेन द्वन्दवाक्यं दस्सेति । विसूकायिकविष्फन्दितानन्ति विसूकाय पटिपक्खाय पवत्तानं दिङ्गुचित्तसङ्घातानं विविधचलनानं । “‘वीरियन्द्रिय’”न्ति इमिना यतिन्द्रियन्ति एत्थ यतसद्वो वीरियवाचकोति दस्सेति । नागन्ति एत्थ नत्थि आगु पापमेतस्साति नागोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “‘आगुविरहित’”न्ति किं दिवसतो पट्टायाति आह “‘मम पब्बज्जादिवसतो पट्टाया’”ति । कण्हा मत्तिका उत्तरि एत्थाति कण्हुत्तराति अत्थं दस्सेन्तो आह “‘कण्हमत्तिकुत्तरा’”ति । “‘उपरी’”ति इमिना उत्तरसद्वस्स अत्थं दस्सेति । “‘गुन्नं खुरेही’”ति इमिना गुन्नं खुरकण्टकसदिसत्ता गोकण्टका नामाति दस्सेति । ते गोकण्टके रक्खितुन्ति सम्बन्धो । एवं खरा भूमि होतीति योजना । एतेहीति एरगूआदीहि चतूहि तिणेहि । तन्ति एरगूतिणं । तेनाति मोरगूतिणेन । जन्तुस्स वण्णोति सम्बन्धो । सेनासनं पञ्चपेसीति एत्थ किं नाम सेनासनं पञ्चपेसीति आह “‘भिसिं वा कटसारकं वा पञ्चपेसी’”ति । पञ्चपेत्वा च पन सोणस्स आरोचेसि । किं आरोचेसीति आह “‘आवुसो’”ति आदि । सत्था वसितुकामोति सम्बन्धो ।

२५८. “तस्स सोणस्सा”ति इमिना पटिभातु तन्ति एत्थ “‘त’”न्तिपदं साम्यत्थे उपयोगवचनन्ति दस्सेति । तन्ति तव । अटुकवग्गिकानीति अटुपमाणो, अटुसमूहो वा वग्गो एतेसन्ति अटुकवग्गिकानि । कामसुत्तादीनि (सु० नि० ७७२ आदयो) सोळस सुत्तानि । योति पुगलो, समन्नागतोति सम्बन्धो । अरियोपीति पिसद्वो न केवलं सुचिसमन्नागतोयेव पापे न रमति, अथ खो अरियोपीति दस्सेति । “‘पटिभातु त’”न्ति पाठतो याव “‘सुचीति वुत्त’”न्ति पाठा केसुचियेव अटुकथापेत्थकेसु

अतिथि । अयं ख्वस्साति एत्थ अस्ससद्दो आख्यातोति आह “भवेया”ति । परिदस्सेसीति पञ्च वरानि परिच्छिन्दित्वा दस्सेसि । यं वचनं मे उपज्ञायो जानापैति, तस्स वचनस्स अयं कालो भवेयाति योजना ।

२५९. विनयधरपञ्चमेनाति एत्थ उपज्ञायपञ्चमेनाति अत्थं पटिक्रिखपन्तो आह “अनुस्सावनाचरियपञ्चमेना”ति । उपाहनकोसकोति उपाहनाय पक्रिखपनोकासो कोसको । एळकचम्मअजचम्मेसु अकप्पियं नाम नत्थि । मिगचम्मे पन किञ्चिं वट्टति, न किञ्चिं वट्टति । तं विभजित्वा दस्सेन्तो आह ‘मिगचम्मे’तिआदि । एतेसंयेवाति एणिमिगादीनं छन्नमेव । अज्जेसं पनाति छहि मिगेहि अवसेसानं पन । तेसं चम्मं न वट्टतीति सम्बन्धो ।

गाथायं मक्कटो च काळसीहो च सरभो च कदलिमिगो च केचि ये वाळमिगा अतिथि, ते चाति योजना । तेसन्ति मक्कटादीनं ।

तत्थाति गाथाय, मक्कटादीसु वा । “सीहब्यग्घअच्छतरच्छा”ति इमिना वाळमिगानं सरूपं दस्सेति । एत्कायेव वाळमिगाति आह “न केवल”न्तिआदि । एतेसंयेवाति सीहब्यग्घअच्छतरच्छानमेव । न चम्मं न वट्टतीति सम्बन्धो । येसन्ति छन्नं एणिमिगादीनं । तेति छ एणिमिगादिके । हि सच्चं सब्बेसं एतेसं वाळमिगानं चम्मं न वट्टतीति योजना । आहरित्वा वा न दिन्नन्ति आहरित्वा वा हस्ये वा पादमूले वा ठपेत्वा न दिन्नं । “गणनं न उपेती”ति इमिना गणनं उपगच्छतीति गणनूपगन्ति अत्थं दस्सेति । अधिद्वितज्ञाति अधिद्वितं पन । यदाति यस्मिं काले । ततोति कालतो ।

इति चम्मक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

६. भेसज्जक्खन्धकं

१६०. पञ्चभेसज्जादिकथा

२६०. भेसज्जक्खन्धके सरदकाले उप्पन्नो सारदिकोति अत्थं दस्सेन्तो आह “सरदकाले उप्पन्नेना”ति । “पित्ताबाधेना”ति इमिना आबाधस्स सरूपं दस्सेति । पित्ताबाधस्स कारणं वित्थारेन्तो आह “तस्मिं ही”तिआदि । तेनाति हेतुना । तेसन्ति भिक्खूनं । कोटुब्धन्तरगतन्ति कोटुस्स अब्धन्तरं गतं । अन्तस्स अन्तो पविसनं होतीति अधिप्पायो । आहारत्थन्ति आहारस्स किच्चं, आहारेन वा कर्तव्यं किच्चं ।

२६१. नच्छादेन्तीति तानि भेसज्जानि भोजनानि नच्छादेन्ति । कस्मा? भोजनानं अजीरणता । इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “न जीरन्ती”ति । नच्छादत्ता न वातरोगं पटिप्पस्सम्भेतुं सक्कोन्ति । एत्थं च “न जीरन्ती”ति इमिना नच्छादनस्स कारणं दस्सेति । “न वात...पे०... सक्कोन्ती”ति इमिना तस्सेव फलं दस्सेतीति दुब्बं । “सिनिद्वानी”ति इमिना सिनिहन्तीति सेनेहिकानीति अत्थं दस्सेति । भत्तच्छन्नकेनाति एत्थ भत्तस्स अच्छन्नकं नाम भत्तस्स अरोचिकं भत्तस्स रुचिया अनुप्पादकन्ति आह “भत्तारोचकेना”ति ।

२६२. अच्छवसन्तिआदीसु विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । पाळियं “पटिगग्हितं निष्पकं संसद्दु”न्ति पदानं किरियाविसेसनं कत्वा “परिभुज्जितु”न्ति पदेन सम्बन्धितब्बभावं दस्सेतुं वुतं “काले पटिगग्हितन्ति आदीसू”तिआदि । तेलपरिभोगेन परिभुज्जितुन्ति एत्थ कित्तकं कालं तेलपरिभोगेन परिभुज्जितब्बन्ति आह “सत्ताहकाल”न्ति ।

१६१. मूलादिभेसज्जकथा

२६३. मूलभेसज्जादिविनिच्छयोपीति पिसद्वो अच्छवसन्तिआदीसु विनिच्छयं अपेक्खति । इधाति भेसज्जकखन्धके । यं यन्ति विनिच्छयं । पिसनसिलाति पिसति एत्थाति पिसना, सायेव सिलाति पिसनसिला । इमिना अचलं हुत्वा निसीदतीति निसदोति अत्थं दस्सेति । **पिसनपोतकोति** पिसति अनेनाति पिसनो, सायेव पोतकोति पिसनपोतको, इमिना निसदतो पोतकोति निसदपोतकोति अत्थं दस्सेति । हिङ्गुजातियोति हिङ्गुकुलानि ।

सामुद्रन्ति एत्थ समुद्रे सन्तिउत्तीति सामुद्रन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “समुद्रतीरे”ति आदि । “तीरे”ति इमिना समुद्रेति एत्थ सत्तमीविभन्तिया समीपत्थे पवत्तभावं दस्सेति । पकतिलोणन्ति सभावलोणं, न दब्बसम्भारेहि सद्धिं पचितन्ति अत्थो । “पब्बते उद्धुतीरे”ति इमिना सिन्धुनामके पब्बते उद्धुतीति सिन्धवन्ति अत्थं दस्सेति । उब्बितो भूमितो ईरति उगच्छतीति उब्बिरन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “भूमितो अङ्कुरं उद्धुतीरे”ति । इमिना अटुकथानयेन ओढुजो ततियक्खरोयेव युज्जति, पोथकेसु पन चतुर्थक्खरोयेव दिस्सति । “उब्बिद”न्तिपि पाठो । बिलन्ति कोडुसो । तस्मा दब्बसम्भारेहि बिलेहि सद्धिं पचितं बिलन्ति अत्थं दस्सेन्तो आह “दब्बसम्भारेहि सद्धिं पचित”न्ति । अभिधाने पन (अभिधाने ४६१ गाथायं) “बिलाल”न्ति पाठो अत्थि । तन्ति बिलं ।

२६४. अस्सादीनं कायगन्धो विय कस्सचि कायगन्धो होतीति योजना । तस्सापीति भिक्खुनोपि । पिसद्वेन कण्डुवाबाधभिक्खुआदयोपि सम्पिण्डेति । छकणसद्वस्स अस्सादीनं मलेपि पवत्तनतो वुत्तं “गोमय”न्ति । पाकतिकचुण्णम्पीति अपक्करजनचुण्णम्पि । एतम्पीति पाकतिकचुण्णम्पि ।

तन्ति आमकमंसं, न खादीति सम्बन्धो । तन्ति आमकलोहितं वा, न पिवीति सम्बन्धो । अमनुस्सोति मनुस्ससदिसो भूतो । तन्ति आमकमंसलोहितं ।

२६५. “अञ्जन”न्ति नामं सामञ्जन्ति आह “अञ्जनन्ति सब्बसङ्गाहकवचनमेत”न्ति । **सब्बसङ्गाहकवचनन्ति** सब्बेसं अञ्जनानं सङ्गाहकवचनं । एतन्ति “अञ्जन”न्ति एतं वचनं । अञ्जति चक्खुं मक्खेति अनेनाति अञ्जनं, अञ्जति चक्खुं व्यत्तं करोतीति वा अञ्जनं, तालुजो ततियक्खरो । कपल्लन्ति कपल्ले पवत्तं । कपालज्ञि दीपसिखाय उपरि निकुञ्जित्वा तत्थ पवत्तं मसि “कपल्ल”न्ति वुच्यति । तमत्थं दस्सेन्तो आह “दीपसिखतो गहितमसी”ति । अञ्जनूपपिसनेहीति एत्थ अञ्जनेहि सद्धिं उपनेतुं पिसितब्बन्ति अञ्जनूपपिसनन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “अञ्जनेन सद्धिं एकतो पिसितेही”ति । “एकतो”ति इमिना “सद्धि”न्ति पदस्सेव अत्थं दस्सेति । हीति सच्चं । यंकिञ्च्च अञ्जनूपपिसनं चुण्णं न न वट्टुतीति योजना । अथ वा न वट्टुति न होति, वट्टुतियेवाति योजना । इमस्मिं नये “न वट्टुती”ति आख्यातेपदं किरियान्तरापेक्खता कत्ता होति । आख्यातेसुपि हि कत्तुतज्ज्व कम्मतज्ज्व लभति । चन्दनन्तिआदीनि सुविज्जेय्यानेव ।

अद्विमयन्ति पदस्स अतिव्यापितदोसं पटिक्खिपन्तो आह “मनुस्सद्धिं ठपेत्वा”ति । **सलाकटुनियन्ति** एत्थ सलाका तिटुन्ति एत्थाति सलाकटुनियन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यत्था”ति आदि । तत्थ यत्थाति यस्मिं सुसिरदण्डकादिके । सलाकन्ति अञ्जनिसलाकं । ओदहन्तीति ठपेन्ति । अंसबद्धकोति अंसे बद्धति अनेनाति अंसबद्धको । यमकनत्थुकरणिन्ति नत्थु करीयति इमायाति नत्थुकरणी, यमका नत्थुकरणी यमकनत्थुकरणी ।

२६७. तं सब्बं तेलपाकन्ति सम्बन्धो । “अति विय खित्तमज्जानी”ति इमिना अति विय खिपीयन्ति पक्खिपीयन्तीति अतिखित्तानि, तानियेव मज्जानि अतिखित्तमज्जानीति वचनत्थं दस्सेति ।

पण्णसेदन्ति पण्णेहि सेदं । अङ्गारानन्ति अङ्गारेहि । तत्थाति तेसु पंसुवालिकादीसु । वातहरणपण्णानीति वातस्स अपनयनानि उद्वालादीनि पण्णानि । तत्थाति तेसु पण्णेसु । नानापण्णभङ्गकुथितन्ति नानापण्णनियेव भज्जितब्बट्टेन नानापण्णभङ्गं, तेन कुथितं नानापण्णभङ्गकुथितं । उण्होदकस्साति उण्होदकेन । तत्थाति उदककोटुके ।

पब्बे पब्बेति फळुम्हि फळुम्हि । येनाति पञ्जेन । तं पञ्जं अभिसङ्घरितुन्ति योजना । “पादानं सप्पायभेसज्ज”न्ति इमिना पादस्स हितं पञ्जन्ति वचनत्थं दस्सेति । तिलकवक्केनाति एत्थ कक्कसद्वस्स चुण्णवाचकत्ता “पिट्ठेही”ति वुत्तं । कबळेन पक्खिपनं कबळिकं । सत्तुपिण्डस्स भत्तकबळसदिसत्ता सत्तुपिण्डन्ति वुत्तं । आणि वियाति खीला विय । खारेनाति लोणसक्खरिकमयेन खारेन । विकासं रुन्धतीति विकासिकं, तेलरुन्धनपिलोतिकं । वणकम्मन्ति वणस्स, वणे वा कम्मं ।

२६८. सप्पदट्टकालेयेव किं सामं गहेत्वा परिभुज्जितब्बन्ति आह “न केवल”न्ति आदि । इदन्ति महाविकटं, परिभुज्जीकब्बन्ति सम्बन्धो । अञ्जेसु पनाति सप्पदट्टतो अञ्जेसु पन । सचे भूमिपत्तो गूथो होति, पटिगहेतब्बोति योजना ।

२६९. वसीकरणपानकसमुद्दितरोगोति कन्तिभावसङ्घातं वसं करोति अनेनाति वसीकरणं, भेसज्जं, पिवते पानं, तंयेव पानकं, वसीकरणस्स पानकं वसीकरणपानकं, तेन समुद्दितो रोगो वसीकरणपानकसमुद्दितरोगो । इमिना घरदिन्नकाबाधोति एत्थ घरणिया दिन्नेन वसीकरणपानकेन समुद्दितो आबाधो घरदिन्नकाबाधोति वचनत्थं दस्सेति । सीताय आलोळेतब्बन्ति सीतालोळं, उदकं । सीतासद्वो नङ्गललेखासङ्घातं फालपद्धतिं मुख्यतो वदति, फालपद्धतिकरे फाले लागमत्तिकं उपचारतो वदति । तेन वुत्तं “सीताय आलोळेतब्ब”न्ति । अट्टकथायम्पि तमत्थं दस्सेन्तो आह “नङ्गलेना”ति आदि ।

विपक्कगहणिकोति विसेसेन पाचापनगहणिको । मुत्तहरीतकन्ति एत्थ “मुत्त”न्ति सामञ्जतो वुत्तेपि गोमुत्तमेव गहेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “गोमुत्तपरिभावितं हरीतक”न्ति । इमिना मुत्तेन परिभावितं हरीतकं मुत्तहरीतकन्ति वचनत्थं दस्सेति । तण्डुलकसटोति तण्डुलधोवनोदककसटो धोतसिनिद्धो, सोव मुगपचितपानीयोति योजना । “मंसरसेना”न्ति इमिना मंसरसो मंसेन पटिच्छादेतब्बन्ति पटिच्छादनीयन्ति वुच्यतीति दस्सेति ।

१६३. गुळादिअनुजाननकथा

२७२. हीति सच्चं । पक्कत्ताति मुगानं पक्कभावतो । तेति मुगा ।

२७४. अकप्पियकुटियन्ति अकप्पियकुटिया अन्तो । अस्साति भिक्खुनो न वटृतीति सम्बन्धो । तम्पीति उण्हयागुम्पि । पिसदेन पगेव आमिसं पचितुन्ति दस्सेति । उत्तण्डुलभत्तन्ति पक्कतण्डुलतो वियोगोति उत्तण्डुलो, उकारो हि वियोगत्थवाचको, अपक्कतण्डुलोति अत्थो । उत्तण्डुलमयं भत्तन्ति उत्तण्डुलभत्तं । सकिं कुथितेसु खीरतक्कादीसु अग्निं दातुं वटृतीति योजना । बिळालादीनं सत्तानं समूहो रूळहीवसेन उक्कपिण्डकोति वुच्यतीति आह “बिळालमूसिकगोधामङ्गुसा”न्ति । विघासादभावेन निहतमानत्ता कायवाचं दमेतीति दमको विघासादोति आह “विघासादा”न्ति ।

२७६. ततो नीहटन्ति एत्थ तसद्स्स विसयं दस्सेन्तो आह “यत्था”तिआदि। यत्थाति यस्मिं ठाने। नीहटन्ति नीहरित्वा हरितं।

२७८. वनदुं पोक्खरद्वन्ति एत्थ वने तिद्वतीति वनद्वो, पोक्खरे तिद्वतीति पोक्खरद्वोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “वने चेवा”तिआदि। “पदुमिनिगच्छे”ति इमिना पोक्खरसद्वो पदुमवाचकोति दस्सेति। यस्स बीजं अङ्कुरं न जनोति, तं फलं अबीजं नामाति योजना।

१६७. सत्थकम्पटिक्खेपकथा

२७९. दुक्खेन रूपतीति दुरोपयोति दस्सेन्तो आह “दुक्खेन रुहती”ति। सत्थकम्पं वा वत्थिकम्पं वाति एत्थ सत्थेन कातब्बं कम्मं सत्थकम्पं, वत्थिपीळनं कातब्बं कम्पं वत्थिकम्पन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यथा पटिच्छन्ने”तिआदि। “सूचिया वा”तिआदिना सत्थकम्पन्ति एत्थ “सत्थ”न्ति पदं उपलक्खणमत्तन्ति दस्सेति। “सत्थेन वा”ति पदं “छिन्दनं वा फालनं वा”तिपदेहि योजेतब्बं। “सूचिया वा कण्टकेन वा सत्तिकाय वा”तिपदानि “विज्ञनं वा”ति पदेन योजेतब्बानि। “पासाणसक्खलिकाय वा नखेन वा”ति पदानि “लेखनं वा”ति पदेन योजेतब्बानि। एतन्ति सत्थेन छिन्दनादिकम्पं। एत्थ चाति सत्थकम्पवत्थिकम्पेसु। तत्थ पनाति सम्बाधे पन। तेनाति खारादिना। वच्चमग्गे याय भेसज्जमक्खितादानवट्टिया खारकम्पं वा करोन्ति, याय वेळुनाळिकाय तेलं वा पवेसेन्ति, सा भेसज्जमक्खितादानवट्टिवा सा वेळुनाळिका वा वट्टियेवाति योजना।

२८०. तं दिवसन्ति तस्मिं दिवसे। किञ्चिं सत्थन्ति योजना। इमायाति सुप्पियाय अञ्जं किञ्चिं अदेय्यं किम्पि भविस्सतीति योजना। यत्र नामाति एत्थ त्रपच्चयो कारणत्थे होतीति आह “यस्मा नामा”ति। “वीमंसी”ति इमिना पटिवेक्खीति एत्थ पटिअवपुब्बो इक्खधातु वीमंसनत्थोति दस्सेति। असुकमंसन्ति असुकं मंसं, असुकस्स वा सत्तस्स मंसं।

१६९. हत्थिमंसादिपटिक्खेपकथा

२८१. अरञ्जकोका नामाति ससबिळालादयो सत्ते खादनत्थाय कुकति आददातीति कोको अरञ्जे जातो कोको अरञ्जकोको, सुनखसदिसाति गामसुनखेन सदिसा। तेसन्ति अरञ्जकोकानं यो पनाति सुनखो पन, उप्पन्नोति सम्बन्धो। गामसुनखियाति साम्यत्थे सामिवचनं। कोकेनाति सहादियोगे करणवचनं। तानि पदानि “संयोगेना”ति पदेन योजेतब्बानि। तस्साति सुनखस्स।

एत्थाति मनुस्समंसादीसु। सजातिकतायाति समानजातिकभावतो। अनुपद्वत्थायाति अनुपद्वत्थं, पटिक्खित्तानीति सम्बन्धो। आपत्तीति मनुस्समंसे थुल्लच्चयेन, सेसे दुक्कटेन आपत्ति। उद्दिस्स कतं पनाति भिक्खुं उद्दिस्स कतमंसं पन।

१७०. यागुमधुगोळकादिकथा

२८२. एककोति एत्थ एकतो असहायत्थे कपच्चयोति आह “नत्थि मे दुतियो”ति। सोति ब्राह्मणो। वयं कत्वाति परिब्बयं कत्वा, पटियादापेसि किराति योजना। अनुमोदनगाथायाति अनुमोदनपकासकाय गाथाय। “पत्थयतं

इच्छत्”न्ति पदानं अलमत्थपयोगे सम्पदानता वुत्तं “अलमेव दातुन्ति इमिना सम्बन्धो”ति । सोयेव गहेतब्बोति “दातु”न्तिभावस्स कत्तुभावेन सो एव पाठो गहेतब्बोति अत्थो ।

२८३. या यागु पवारणं जनेति, सा यागु भोज्जयागु नामाति योजना । यन्ति कालं । “आदिं कत्वा”ति इमिना यदगेनाति एथ अग्गसद्वो आद्यत्थो किरियाविसेसनत्थे करणवचनन्ति दस्सेति । “सगगनिष्वत्तकपुञ्ज”न्ति इमिना सगगाति एथ फलूपचारं दस्सेति । सोति गुळो ।

२८४. तथारूपेनाति तथासभावेन । गुळस्स अनुरूपसभावेनाति अत्थो ।

१७३. पाटलिगामवत्थुकथा

२८५. यथा सब्बं सन्थतं होति, एवं तथा सब्बसन्थरिसन्थतन्ति योजना ।

२८६. सुनिधो च वस्मकारो चाति एथ चकारेहि द्वन्दवाक्यं दस्सेति । आयमुखपच्छिन्दनत्थन्ति सुङ्गमुखस्स पच्छेदनत्थं । “घरवत्थूनी”ति इमिना वत्थुसद्वस्स कारणदब्बत्थे पटिक्खिपित्वा भूभेदत्थं दीपेति । ता देवता नामेन्ति किराति योजना । यथानुरूपन्ति यं यं भोगबलानुरूपं । लोकेति सत्तलोके । सद्वोति कित्तिघोसो । तेनेवाति तेन सद्वस्स अब्धुगातहेतुना एव । “ओसरणद्वानं नामा”ति इमिना अरियं आयतनन्ति एथ आयतनसद्वो समोसरणद्वानत्थोति दस्सेति । यत्कं कयविक्कयद्वानं नामाति सम्बन्धो । “वाणिजानं...पे० ... कयविक्कयद्वानं नामा”ति इमिना वणिजा पतन्ति सन्निपतन्ति एथ्याति वणिप्पतोति वचनत्थं दस्सेति । “वणिजपतो”ति वत्तब्बे जकारलोपोति दट्टब्बो । पाळियं “तेस”न्ति पाठसेसस्स अज्ञाहरितब्बभावं दस्सेतुं वुत्तं “तेसं अरियायतनवाणिजपतान”न्ति । तेसन्ति च साम्यत्थे सामिवचनं, निद्वारणत्थे वा विभत्तअपादानत्थे वा । इदन्ति पुरं । पुटभेदनन्ति एथ्य पुटं भिन्दन्ति एथ्याति पुटभेदनन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “भण्डिकभेदनद्वान”न्ति । “समुच्चयत्थो वासद्वो”ति वुत्तवचनं वित्थारेन्तो आह “तत्र ही”तिआदि । तथ्य तत्राति पाटलिपुत्ते, तीसु वा अग्गिउदकमिथुभेदेसु । “अञ्जमञ्जभेदा”ति इमिना मिथुभेदाति एथ्य मिथुसद्वस्स अञ्जमञ्जवेवचनभावं दस्सेति । उळुम्पकुल्लसद्वानं अत्थे समानेपि करणविसेसं दस्सेन्तो आह “उळुम्प”न्तिआदि । उळु वुच्चति उदकं, ततो पाति रक्खतीति उळुम्पो । कं वुच्चति उदकं, तस्मिं उलति गच्छतीति कुल्लो ।

अण्णवन्ति एथ्य अण्णवो नाम किं समुद्वस्स नामन्ति आह “अण्णव”न्तिआदि । “अण्णव”न्ति एतं नामं उदकद्वानस्स अधिवचनन्ति योजना । अण्णो वुच्चति उदकं, तं एतस्मिं अत्थीति अण्णवो । सरसद्वस्स अकारादिम्हि च कण्डे च पवत्तनतो वुत्तं “सरन्ति इथ नदी अधिप्पेता”ति । इधाति इमिस्सं गाथायं । इदन्ति अत्थजातं ।

येति अरिया । तेति अरिया, तरन्तीति सम्बन्धो । विसज्जपल्ललानीति एथ्य विसज्जसद्वो त्वापच्चयन्तो, पल्ललसद्वो निन्द्वानवाचकोति आह “विसज्ज...पे० ... निन्द्वानानी”ति । अयं पन जनो कुल्लं बन्धतीति योजना । तिण्णा मेधाविनो जना इति वुत्तं होतीति योजना ।

२८७. अननुबोधाति एथ्य कारणत्थे निस्सक्कवचनन्ति आह “अबुज्जनेना”ति । सन्धावितं संसरितन्ति एथ्य तपच्चयस्स कम्मत्थं सन्धाय वुत्तं “मया च तुम्हेहि चा”ति । इमिना कत्तुत्थे सामिवचनन्ति दस्सेति । “अथ वा”तिआदिना तपच्चयस्स भावत्थं दस्सेति । संसितन्ति एथ्य सरधातुया रकारो लोपोति आह “संसरित”न्ति । “तण्हारज्जू”ति इमिना भवतो भवं नेतीति भवनेतीति वचनत्थेन तण्हारज्जु भवनेतीति नामाति दस्सेति ।

२८९. वण्णवत्थालङ्गारानि सामञ्जवसेन ‘नीला’ति वुत्तानीति आह ‘नीलाति इदं सब्बसङ्गाहक’न्ति। तत्थाति ‘नीला’ति आदिपाठे। तेसन्ति लिच्छवीनं। पक्तिवण्णा नीला न होन्तीति योजना। एतन्ति ‘नीला’ति आदिवचनं। पटिवत्तेसीति एत्थ वतुधातु उपसग्गवसेन वा अत्थातिसयवसेन वा पहरणत्थोति आह ‘पहारेसी’ति। ‘सजनपद’न्ति इमिना साहारन्ति एत्थ आहारसद्वो जनपदत्थोति दस्सेति। जनपदो हि यस्मा नगरस्स परिवारभावेन आहरितब्बो, इमस्मा च राजपुरिसा बलिं आहरन्ति, तस्मा आहारोति वुत्तो। सजनपदं वेसालिं दज्जेय्याथाति योजना। अङ्गुलिं फोटेसुन्ति एत्थ फुटधातु सञ्चलनत्थोति आह ‘अङ्गुलिं चालेसु’न्ति। इत्थिकायाति इत्थीयेव पुरिसतो खुद्कडेन इत्थिका, ताय।

१७८. सीहसेनापतिवत्थुकथा

२९०. धम्मस्स च अनुधम्मन्ति एत्थ धम्मसद्वो कारणत्थोति आह ‘कारणस्स अनुकारण’न्ति। ‘परेही’ति पदं ‘वुत्त’इति पदे कत्ता। ‘वुत्तकारणेना’तिपदं ‘सकारणो’तिपदे करणं। कोचि अप्पमत्तकोपि तुम्हाकं वादोति योजना। ‘विज्ञही’ति पदं ‘गरहितब्ब’इति पदे कत्ता। ‘गरहितब्बकारण’न्ति पदं ‘न आगच्छती’ति पदे कम्मं। अनव्भवक्खातुकामाति एत्थ अभित्यूपसग्गो अभिभवनत्थो आपुब्बो खाधातु पकथनत्थोति आह ‘अभिभवित्वा न आचिकिखतुकामा’ति।

२९३. अनुविच्चकारन्ति एत्थ अनुविच्चसद्वो विचधातु त्वापच्चयन्तोति आह ‘अनुविचित्वा’ति। ‘चिन्तेत्वा’ति इमिना विचधातुया जाणत्यं दस्सेति। ‘कातब्ब’न्ति इमिना कातब्बन्ति कारन्ति वचनत्यं दस्सेति। पटाकन्ति धजपटाकं। ‘आहिण्डेय्यु’न्ति इमिना परियायेय्युन्ति एत्थ परिपुब्बआपुब्ब याधातुया गत्यत्यं दस्सेति। पाळियं ‘परिहरेय्यु’न्तिपि पाठो। आहिण्डेय्युन्ति आहिण्डन्ति। मुद्धजो ततियक्खरो। ओपानभूतन्ति एत्थ ओपानो विय भूतो ओपानभूतोति अत्थं दस्सेन्तो आह ‘पटियत्तउदपानो विय ठित’न्ति। ‘उदपानो’ति इमिना ओपानसद्वो उदपानत्थोति दस्सेति। उदपानो हि सब्बे जना ओसरित्वा पिवन्ति एत्थाति ओपानोति वुच्चति। इमेसन्ति निगण्ठानं। हीति सच्चं, यस्मा वा। सम्पत्तानं दानं दातब्बमेव, तस्मा मा उपच्छिन्दित्थाति योजना। उद्दिस्साति त्वापच्चयन्तसद्वो ‘कत’न्ति उत्तरपदेन समासोति आह ‘उद्दिसित्वा कत’न्ति। एसेव नयो ‘पटिच्चकम्म’न्ति एत्थापि।

२९४. पटिच्चकम्मन्ति एतं नामं निमित्तकम्मस्स अधिवचनन्ति योजना। योति यो कोचि जनो। वधकस्स पाणघातकम्मं होति विय, तस्सापि होतीति योजना। न जीरन्तीति एत्थ जरधातु गत्यत्थोति आह ‘न गच्छन्ती’ति।

१७९. कण्ठियभूमिअनुजाननकथा

२९५. बहारामकोटुकेति एत्थ समीपत्थे भुम्मवचनन्ति आह ‘बहारामकोटुकसमीपेति आरामकोटुकस्स बहि समीपेति अत्थो’ति। अच्छन्तीति वसन्ति। एतन्ति ‘पच्चन्तिम’न्ति एतं वचनं। धुरविहारोपीति पधानविहारोपि। तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठाने। अनुपगेयेवाति पातोयेव। ओरवसद्वन्ति उच्चरवसङ्गातं सदं। कपिलसुत्तपरियोसानेति सुत्तनिपाते (सु० नि० अद्व० २.कपिलसुत्तवण्णना) सङ्गहितस्स कपिलसुत्तस्स परियोसाने। पञ्चसतानं केवद्वपुरिसानन्ति सम्बन्धो।

उस्सावनन्तिकादीसु एवं विनिष्ठयो वेदितब्बोति योजना। यो विहारो करियतीति सम्बन्धो। भूमिया गति विय गति एतेसन्ति भूमिगतिका। पतिद्वापेन्तेहि बहूहि भिक्खूहि पतिद्वापेतब्बोति सम्बन्धो। निष्ठारेन्तेहि भिक्खूहीति योजना।

सयन्ति भिक्खु । तं पनाति “सङ्घस्स कप्पियकुटिं अधिद्वामी” ति वचनं पन । अवत्वापीति पिसद्वो तथा “वत्वापी” ति अत्थं सम्पिण्डेति । अट्टुकथासूति महाअट्टुकथादीसु तीसु अट्टुकथासु । एत्थाति उस्सावनन्तिककुटियं । “समकालं वद्वती” ति वचनं दद्वीकरोन्तो आह “सचे ही” तिआदि । वचनेति “कप्पियकुटिं करोमा” ति वचने । तस्मिन्ति थम्भे । तेनेवाति अकतभावेनेव । हीति सच्चं । एत्थाति बहूसु ।

यतोति इट्टुकसिलामत्तिकापिण्डतो । वुत्तनयेनेवाति “बहूहि सम्परिवारेत्वा कप्पियकुटिं करोमा” ति वुत्तनयेनेव । इट्टुकादयोति “कप्पियकुटिं करोमा” ति अधिद्वातब्बिट्टुकादयो । अन्धकट्टुकथायं वुत्तन्ति सम्बन्धो । तथाति यथा अन्धकट्टुकथायं वुत्तं, तथा । थम्भादीनि उक्खिपित्वा पतिद्वापनञ्च “कप्पियकुटिं करोमा” ति सावनञ्च अन्तं परियोसानमेतिस्साति उस्सावनन्तिका ।

तासूति द्वीसु गोनिसादिकासु । यत्थाति कुटियं । नेव आरामो परिक्खित्तो होतीति सम्बन्धो । पुन यत्थाति कुटियं । अयन्ति कुटि । उभयत्थापीति आरामविहारगोनिसादिकासु द्वीसुपि । बहुतरं परिक्खित्तोपि परिक्खित्तोयेव नामाति योजना । एत्थाति उपट्टुपरिक्खित्तबहुतरपरिक्खित्तआरामे । गावो पविसित्वा यथासुखं निसीदन्ति एत्थाति गोनिसादा गोसाला । गोनिसादा वियाति गोनिसादिका कुटि ।

मनुस्सा वदन्तीति सम्बन्धो । एसाति कुटि । वुत्तेपीति पिसद्वे, “कप्पियकुटिं देमा” ति वाक्यं अपेक्खति । अन्धकट्टुकथायं वुत्तन्ति सम्बन्धो । यस्मा वद्वति, तस्माति योजना । तेसन्ति सेससहधम्मिकदेवमनुस्सानं । तेहीति सेससहधम्मिकदेवमनुस्सेहि । पुनपि वुत्तं, किं वुत्तन्ति आह “भिक्खुस्स...पे० ... होती” ति । अपीति तदञ्जेसं । तन्ति वचनं । हीति सच्चं, यस्मा वा । सङ्घस्स सन्तकमेव वा भिक्खुस्स सन्तकमेव वाति योजना । इति तस्मा सुवुत्तन्ति सम्बन्धो । गहपतीनं सन्तकं गहपति कुटि । “कम्मवाचं सावेत्वा” ति इदं उपलक्खणमत्तं कम्मवाचमवत्वा अपलोकनेनपि कप्पियत्ता । कम्मवाचाय वा अपलोकनेन वा सम्मनितब्बाति सम्मुति कुटि । इतिसद्वो परिसमापनत्थो ।

यं आमिसं वुत्यं, सब्बं तं आमिसन्तियोजना । अकप्पियभूमियं सहसेयपहोनके गेहे वुत्यं ठपितन्ति सम्बन्धो । यं पन सङ्घिकं वा पुगलिकं वा अत्थीति योजना । तेसंयेवाति भिक्खुभिक्खुनीनमेव । एकरत्तम्पि ठपितं यं सन्तकं अत्थीति योजना । तन्ति सङ्घिकादि । तत्थाति अकप्पियभूमियं सहसेयपहोनकगेहे । एतन्ति अन्तोवुत्थअन्तोपक्कसङ्घातं यावयामकालिकं, “न कप्पती” ति व्यतिरेकस्स अन्वयं दस्सेन्तो आह “सत्ताहकालिकं पना” तिआदि ।

तत्राति पुरिमवचनापेक्खं । तत्र वचनेति हि अत्थो । सामणेरो देतीति सम्बन्धो । यंकिञ्चित्य तण्डुलादिकं आमिसन्ति योजना । मुखसन्निधि नामाति आपत्तिया मुखो उपायो सन्निधि नामाति अत्थो । तत्थाति महापच्चरियं, मुखसन्निधि अन्तोवुत्थेसु वा । भिक्खु पचित्वा परिभुञ्जतीति सम्बन्धो । आमिससंसटुन्ति आमिसेन संसगं ।

जहितवत्थुकाति जहितं वत्थु एतासन्ति जहितवत्थुका । उस्सावनन्तिका कताति सम्बन्धो । साति उस्सावनन्तिका । यो योति थम्भो वा भित्तिपादो वा । इट्टुकादीहि कता उस्सावनन्तिकाति योजना । चयस्साति अधिद्वानस्स । येहि पन इट्टुकादीहीतिआदिसद्वेन थम्भसिलामत्तिकायो सङ्घणहाति । तदञ्जेसूति तेहि अधिद्वितइट्टुकादीहि अञ्जेसु ।

पाकारादिपरिक्खेपेति उपचारसीमापरिच्छिन्नस्स आरामस्स पाकारादिना परिक्खेपे कते । पाकारादीति आदिसद्वेन वतिं सङ्घणहाति । कप्पियकुटिं लङ्घं वद्वतीति गोनिसादिकाय अभावेन सेसासु तीसु कप्पियकुटीसु यंकिञ्चित्य कप्पियकुटिं

लद्धुं वट्टीति अत्थो । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठाने । इतरा पनाति उस्सावनन्तिकगोनिसादिकाहि अज्ञा । द्वेति उभो गहपतिसम्मुतियो, जहितवत्थुकाव होन्तीति सम्बन्धो । पक्खपासकमण्डलन्ति द्वे पक्खे अपतनत्थाय पसति बन्धतीति पक्खपासको, मण्डलन्ति छदनकोटिगोपानसीनं उपरि ठपितकटुविसेसो, पक्खपासको च मण्डलञ्च पक्खपासकमण्डलं ।

यत्राति यस्मिं ठाने । अनुपसम्पन्नस्स दत्वाति अनपेक्खविस्सज्जनेन अनुपसम्पन्नस्स दत्वा । चीवरविकप्पनं विय सापेक्खविस्सज्जनम्मि वट्टीति वदन्ति । तत्राति पुरिमवचनापेक्खं । सोति करवीकतिस्सत्थेरो, पसिसत्वा पुच्छीति सम्बन्धो । थेरोति महासिवत्थेरो । लूखदिवसेति असिनिद्वदिवसे । ततोति ब्रवनतो, परन्ति सम्बन्धो । नन्ति महासिवत्थेरं । पमुखेति गब्भस्स पमुखे । तन्ति सब्बिकुम्भिं । बहीति विहारस्स बहि । सोति महासिवत्थेरो ।

१८०. मेण्डकगहपतिवत्थुकथा

२९६. “बहिद्वारे”ति एत्थ कस्स बहिद्वारेति आह “धज्ञागारस्स बहिद्वारे”ति । आळकथालिकन्ति एत्थ आळकतण्डुलपचनकं गणकथालि आळकथालि, ताय पचितं भत्तं आळकथालिकन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “आळकतण्डुलपचनकथालिक”न्ति । ब्यज्जनभण्डकन्ति ब्यज्जनपरिक्खारिकं, ब्यज्जनपरिवारकन्ति अत्थो । इमिना सूपभिज्जनकन्ति एत्थ सूपसद्वो ब्यज्जनवाचको, भिज्जनकसद्वो भण्डकपरियायोति दस्सेति । दासकम्मकरपोरिसन्ति एत्थ दासपोरिसा च कम्मकरपोरिसा च दासकम्मकरपोरिसं, समाहारद्वन्द्वो पुब्बपदे उत्तरलोपो, इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “दासपुरिसे च कम्मकरपुरिसे चा”ति । पोरिससद्वोपि पुरिससदेन समानो “पुरिसो एव पोरिसो”ति अत्थेन । धुवभत्तेनाति एत्थ धुवसद्वो निच्चपरियायोति आह “निच्चकाल”न्ति । दुखेन खीरेनाति सम्बन्धो । “मेण्डकवत्थुस्मिं पना”ति पाठतो पट्टाय याव “खणज्जेव दुखेना”ति पाठा केसुचियेव अट्टकथापोत्थकेसु अथि । एत्थाति मेण्डकवत्थुम्हि । गोरसेति गवयोहि निब्बत्ते खोरदधितककनवनीतसब्बिसङ्घाते रसे । पाथेय्यन्ति पथस्स हितं पाथेयं । जत्वाति पाथेय्यमिच्छतीति जत्वा । भिक्खाचारवत्तेन वाति अज्ञातकअपवारितद्वानतो भिक्खाचारवत्तेन वा । याचित्वापीति पिसद्वो पगेव भिक्खाचारवत्तेनाति दस्सेति । यत्केन पाथेय्येनाति सम्बन्धो ।

१८२. केणियजटिलवत्थुकथा

३००. काजेहीति एत्थ काजस्स गणनं दस्सेन्तो आह “पञ्चहि काजसत्तेही”ति । एकेन काजेन द्विन्नं कुटानं गहितत्ता वुत्तं “कुटसहस्स”न्ति । वोति तुम्हे । सुदु पसन्नोति सम्बन्धो ।

तत्थाति “अट्ट पानानी”ति पाठे, अट्टसु पानेसु वा । “अम्बेहि कतपान”न्ति इमिना मञ्जोलोपसमासं दस्सेति । तत्थाति आमपककेसु । करोन्तेन कातब्बन्ति सम्बन्धो । आदिच्चपाकेनाति आदिच्चहेतुना पचनेन । पुरेभत्तमेव कप्पतीति भिक्खुना सयं कतत्ता पुरेभत्तमेव कप्पति । तेन वुत्तं “अनुपसम्पन्नेही”तिआदि । कतं अम्बपानन्ति सम्बन्धो । सब्बपानेसूति जम्बुपानादीसु सब्बेसु पानेसु ।

तेसूति जम्बुपानादीसु सत्तसु पानेसु । पनसद्वो विसेसत्थजोतको । जम्बुफलेहीति आमेहि वा पक्केहि वा जम्बुफलेहि । अट्टिकेहीति अट्टि अस्मिमत्थीति अट्टिकं फलं । जातिरसेनाति यथाजातेन रसेन । इमिना मधुसक्खरकपुरादीहि न योजेतब्बोति दस्सेति । तं पनाति मधुकपानं पन । मुद्दिकाति मुद्दिकफलानि । सालुकेति कन्दे । सत्तन्नं धज्ञानं

फलरसन्ति तण्डुलधोवनोदकं । “पक्कडाकरस”न्ति इमिना अपक्कडाकरसं वट्टीति दीपेति । हीति सच्चं, वित्थारो वा । रसोति पक्करसो । पटिगहेत्वा ठपितसब्बिआदीहि पक्कानं यावजीविकानं पत्तानं रसोति योजना । पक्कं यावजीविकपत्तरसन्ति सम्बन्धो । यावकालिकपत्तानप्पीति पिसद्वो पगेव यावजीविकपत्तानन्ति दस्सेति । यं पानन्ति यं मधुकपुष्फरसपानं । सोति मधुकपुष्फरसो । तेनाति मधुकपुष्फेन । यतो कालतो पट्टाय मज्जं न करोन्ति, ततोति योजना । उच्छुरसो निकसटो पच्छाभत्तं वट्टीति सत्ताहकालिकत्ता । इमे चत्तारो रसाति फलपत्तपुष्फउच्छुरससङ्घाता इमे चत्तारो रसा । अग्गिहुत्तमुखाति यज्जा अग्गिहुतमुखा, अग्गिहुतसेष्टुति अत्थो ।

१८३. रोजमल्लादिवत्थुकथा

३०१. सङ्करमकंसूति एत्थ सङ्करसदस्स युद्धत्थादीसु पवत्तनतो इध पटिज्जातत्थेति दस्सेन्तो आह “कतिकमकंसू”ति । कतिकन्ति पटिज्जातसङ्घातं कतिकं । उळारं खोति एत्थ उळारसद्वो सेष्टुवाचको । सेष्टुन्ति च सुन्दरमेवाति आह “सुन्दरं खो ते इदं”न्ति । तेति तुरुं । “बहुकतो”ति पदस्स कतबहुमानोति अत्थं दस्सेन्तो आह “पसादबहुमानेना”ति । “पिद्वमयंखादनीय”न्ति इमिना पिद्वमयंखादनीयन्ति एत्थ मयसदलोपं दस्सेति ।

३०३. पटिभानेय्यकाति एत्थ पटिभाने नियुत्ता पटिभानेय्यकाति दस्सेन्तो आह “पटिभानसम्पन्ना”ति । “निद्वोससिष्पा”ति इमिना परियोदातसिष्पाति एत्थ परिसमन्ततो ओदातं सिष्पं एतेसन्ति परियोदातसिष्पाति अत्थं दस्सेति । सिष्पत्थिकेहि सियति सेवियतीति सिष्पं, सिष्पिकानं हिताय सेति पवत्ततीति वा सिष्पं, ओढुजो पठमक्खरो । नाळियावापकेनाति पदस्स द्रव्यभावं दस्सेन्तो आह “नाळिया चेव आवापकेन चा”ति । इमिना यकारो पदसन्धिमत्तोति दस्सेति । “नाळिया वा पसिष्पकेना”तिपि पाठो, सो अपाठोयेव । को आवापको नामाति आह “आवापको नाम यत्था”तिआदि । तत्थ यत्थाति यस्मिं थविके । इमिना आहरित्वा यथालङ्घं वपन्ति पक्खिपन्ति एत्थाति आवापकोति वचनत्थं दस्सेति । वप बीजनिक्खेपेति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १५ पकारन्तधातु) वुत्तं । इध पन पक्खिपन्तेति दट्टब्बो । तेन वुत्तं “पक्खिपन्ती”ति । परिहरितुमेवाति परिगगहेत्वा हरितुमेव । वेतनन्ति भर्ति । योति भिक्खु । तं वाति परिहरितखुरभण्डं वा । अञ्जं वाति अञ्जस्स सन्तकं वा ।

३०४. इदन्ति दसमभागदानं । दस कोट्टासेति दस पटिवीसे ।

१८५. चतुमहापदेसकथा

३०५. इदं न कप्पतीतिआदीति “इदं न कप्पती”तिआदयो इमे चत्तारो महापदेसेति योजना । अपस्सयं कत्वा दिसियन्ति एत्थाति अपदेसा ओकासा, अपस्सयं कत्वा दिसियन्ति एतेहीति वा अपदेसा कारणा, “महन्ता अपदेसा महापदेसा । तज्ज्याति महापदेससङ्घातं तज्ज्य सुत्तं, गहेत्वाति योजना । परिमदन्ताति पुनप्पुनं मदन्ता, उपपरिक्खन्ताति अत्थो । इदन्ति कारणं । तन्ति नवमहाफलअपरणं । तानीति खुद्दकफलपानानि । हीति सच्चं ।

तेसन्ति छन्नं चीवरानं । तत्थाति छसु अनुलोमचीवरेसु । “पाणकेहि सञ्जातवत्थ”न्ति इमिना कोसेय्यवत्थभावं दस्सेति । द्वे पटाति चीनपटसोमारपटा । दुकूलं साणस्स अनुलोमन्ति योजना ।

तेसंयेवाति द्विन्नं पत्तानमेव । तेसंयेवाति तिण्णं तुम्बानमेव । तेसंयेवाति द्विन्नं कायबन्धनानमेव । सेतच्छत्तन्ति सेतेहि वत्थेहि कतं छतं । तेसंयेवाति तिण्णं छत्तानमेव ।

सम्भिन्नरसन्ति संसग्गरसं । एत्य भिज्जित्थाति भिन्नोति वचनत्थेन भिदिधातु द्विधाकरणसङ्घातो भेदत्थो होति, धात्वत्थबाधकेन संत्यूपसग्गेन भिदिधातुया भेदत्थं बाधेत्वा संसग्गत्थवाचको होतीति दद्वब्बं । छल्लिम्पीति तचम्पि । सकलेनेवाति छल्लिया एव । पायासेन असंसद्वं यं सब्बीति योजना । तानीति तक्कोलजातिफलादीनि । यद्विमधुकादीसुपीति मधुलद्विकादीसुपी । ‘लद्विमधुकादीसुपी’ति वा पाठो, सो अपाठोयेव । यं यन्ति वत्थु । यथाति येनाकारेन, धोवियमाने तच्छियमानेति सम्बन्धो ।

सम्भिन्नरसन्ति वत्वा तमेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं “संसद्व”न्ति । सभावन्ति यावकालं कपियसभावं । तस्माति यस्मा उपनेति, तस्मा । तेनाति सत्ताहकालिकेन । तदहुपटिग्गहितन्ति तदहेव पटिग्गहितं । द्वीहपटिग्गहितेन सत्ताहकालिकेनाति सम्बन्धो ।

एत्थाति कालिकसंसग्गे । आपत्तियो वेदितब्बाति यथाकमं आपत्तियो वेदितब्बा । सब्बत्थाति सब्बस्मिं भेसज्जकखन्धके ।

इति भेसज्जकखन्धकवण्णनाय योजना समता ।

७. कथिनकखन्धकं

१८७. कथिनानुजाननकथा

३०६. कथिनकखन्धके पावेय्यकाति एत्थ पावारट्टे निवसन्तीति पावेय्यकाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “पावारट्टवासिनो”ति । तत्थाति पावानामके रट्टे । एको पिता एतेसन्ति एकपितुका । ते च ते भातरो चेति एकपितुकभातरो, तेसं । एतन्ति “पावेय्यका”ति एतं नामं । तेसूति पावेय्यकेसु । “धुतङ्गसमादानवसेना”ति विसेसनस्स व्यवच्छेदभावं दस्सेतुं वुत्तं “न अरञ्जवासमत्तेना”ति । विसेसनज्ञि दुविधं व्यवच्छेदं, तप्पाकटिकरणञ्चाति । तेसन्ति पावेय्यकानं । पिण्डपातिकादिभावेपीति सम्बन्धो । पिसद्वो आरञ्जकं अपेक्खति । एतन्ति “सब्बे आरञ्जका”ति आदि एतं वचनं । इमे पनाति पावेय्यका पन । उदकसंगहेति एत्थ उदकेन संगहेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “उदकेन संगहिते”ति । “थले च निन्ने चा”ति इमिना “उदकसंगहे”ति पदस्स सरूपं दस्सेति ।

उदकचिक्खल्लोति उदकेन लोळितो चिक्खल्लो उदकचिक्खल्लो । ओकपुण्णेहीति एत्थ ओकसद्वो उदकवेवचनोति आह “उदकपुण्णेही”ति । उदकज्ञि उचयति समवायभावेन पवत्ततीति ओकन्ति वुच्यति । तेसन्ति पावेय्यकानं । घनानीति निरन्तरानि । तेसूति चीवरेसु । तेनाति चीवरानं घनत्ता, उदकस्स च न पग्धरणत्ता । भगवता “अविवदमाना फासुकं वस्सं वसित्था”ति पुच्छियमानापि ते भिक्खू यथापुच्छितं अवत्वा कस्मा फासुकपदं अपनेत्वा “अविवदमाना वस्सं वसिम्हा”ति अवोचुन्ति आह “अविवदमाना वस्सं वसिम्हाति एत्था”ति आदि । उक्कणिठतताय चाति एत्थ चसद्वो “फासुताय अभावेना”ति एत्थापि योजेतब्बो । सेनासनफासुताय अभावेन च भगवतो दस्सनालाभेन उक्कणिठतताय चाति हि अत्थो । अनमतगियकथन्ति संयुतनिकाये अनमतगियसुत्तन्तकथं (सं० नि० २.१३५) । सब्बेव ते पावेय्यका भिक्खूति योजना । तन्ति अनमतगियकथं । ततोति धम्मकथनतो, परन्ति सम्बन्धो । भगवा आमन्तेसीति सम्बन्धो । एकं चीवरन्ति सङ्घाटिं । सन्तरुत्तरेनाति सह अन्तरेनाति सन्तरं, सन्तरञ्च तं उत्तरञ्चेति सन्तरुत्तरं, तेन । अस्मुति भवेयुं । अभविस्संसूति हि अत्थो । सत्तमीविभत्तिकालातिपत्तिविभत्तीनं समानत्थभावो सद्वसत्थेसु वुत्तोयेव ।

चसद्वो उपन्यासत्थो । एस कथिनत्थारो नामाति योजना । अनुजानितुकामो हुत्वाति सम्बन्धो ।

तथाति “अनुजानामि भिक्खवे” तिआदिपाठे । वोकारस्स निपातमत्ते सति कथमत्थो भविस्सतीति आह “अत्थतकथिनानन्ति अत्थो” ति । अत्थतकथिनानं भिक्खूनन्ति सम्बन्धो । लङ्घगुणं दस्सेन्तो आह “एवज्ज्ही” तिआदि । हिसद्वो लङ्घगुणजोतको । परतोति परम्हि । “सो तुम्हाक” न्ति वा “सो वो” ति वा अवत्वा “सो नेसं भविस्सती” ति वुत्तता वो-कारो निपातमत्तोति अधिप्पायो । “वोति सामिवचनमेवेत” न्ति इमिना वो तुम्हाकन्ति अत्थं दस्सेति । एवं सति “परतो सो नेस” न्ति एत्थ कथमत्थो भविस्सतीति आह “सो नेसन्ति एत्थ पना” तिआदि । ये तुम्हे अत्थतकथिना, तेसं तुम्हाकन्ति योजना । कथिनसद्वो थिरत्थवाचको अनिष्फन्नपाटिपदिको । अनामन्तचारादिकानं पञ्चानिसंसानं अन्तोकरणसमत्थभावे थिरन्ति अत्थो ।

तथाति अनामन्तचारादीसु पञ्चानिसंसेसु । अनामन्तचारोति एत्थ चरणं चारो, अनामन्तेत्वा चारो अनामन्तचारोति दस्सेन्तो आह “अनामन्तेत्वा चरण” न्ति । “असमादाय चरण” न्ति इमिना असमादानचारोति एत्थ पुब्बपदे त्वापच्चयस्स अनादेसं कत्वा असमादानचारोति वुत्तन्ति दस्सेति । यावतत्थचीवरन्ति एत्थ आकारलोपेन सन्धीति आह “यावता चीवरेन अत्थो” ति । “यावदत्थचीवर” न्तिपि पाठो, एवं सति दकारो पदसन्धिमत्तो । यावसद्वो परिच्छेदत्थवाचको, न अभिविज्ञत्थवाचको । अत्थसद्वेन समासो होति । यो च तत्थ चीवरुप्पादोति एत्थ तत्थसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “कथिनत्थारसीमाय” न्ति । ततुप्पादेनाति तत्र कथिनत्थारसीमायं उप्पादेन मूलेन । “चीवरं उप्पज्जती” ति इमिना चीवरुप्पादोति एत्थ चीवरमेव उप्पादो चीवरुप्पादोति विसेसनपरपदतं दस्सेति ।

केति कित्तका । इदं “गणवसेना” ति वचनं सन्धाय वुत्तं । अथ वा केति किन्नाम वुत्थवस्सा । इदं “वुत्थवस्सवसेना” ति वचनं सन्धाय वुत्तं । सतसहस्सम्पि जना लभन्तीति योजना । पिसद्वेन ततो अधिकम्पि लभन्तीति दस्सेति । छिन्नवस्सा वाति पुरिमिकाय उपगन्त्वा छिन्नवस्सा वा । अञ्जस्मिं विहारेति कथिनत्थारविहारतो अपरस्मिं विहारे । सब्बे छिन्नवस्सादिका भिक्खू पुरिमिकाय वस्सूपगतानं भिक्खूनं गणपूरका होन्तीति योजना । इतरेसंयेवाति पुरिमिकाय वस्सं उपगन्त्वा पठमपवारणाय पवारितानमेव । परिपुण्णवस्सोति परिपुण्णो वीसतिवस्सो, अच्छिन्नवस्सो वा । सोति सामणेरो । इति एत्थापीति एवं एतेसु तीसु वारेसुपि ।

केन दिन्नं कथिनचीवरं वद्वतीति योजना । येन केनचि दिन्नं चीवरं वद्वतीति सम्बन्धो । तन्ति वत्तं । अजानन्तोति अजाननहेतु । हेत्वत्थे हि अन्तपच्ययो । तस्साति कथिनदायकस्स । एवन्ति इमिना वक्खमाननयेन । अञ्जतरपहोनकं वत्थन्ति सम्बन्धो । तस्साति कथिनचीवरस्स । एत्तका नाम सूचियो वद्वतीति सम्बन्धो । इति आचिकिखतब्बन्ति योजना ।

कथिनत्थारकेनापि वत्तं जानितब्बन्ति सम्बन्धो । पिसद्वो कथिनदायकं अपेक्खति । वत्तं वित्थारेन्तो आह “तन्तवायगेहतो ही” तिआदि । आभतसन्तानेनेवाति आभतसन्ततिया एव । खलिमक्खितसाटकोति अहतसाटको । सो हि खलेन तक्केन कञ्जिकेन मक्खितसाटकत्ता “खलिमक्खितसाटको” ति वुच्चति । कथिनत्थारसाटकन्ति कथिनत्थारत्थाय दिन्नं साटकं । तदहेवाति तस्मिं दिन्नअहनि एव । तस्मिन्ति पठमं दिन्ने कथिनत्थारसाटके । अञ्जानि चाति कथिनसाटकतो अञ्जानि च । चसद्वेन न कथिनसाटकमेव आहरति, अञ्जानि चाति दस्सेति । योति कथिनदायको । इतरोति पठमं कथिनदायको । यथा तथा ओवदित्वाति तव सन्तकतो एतस्स सन्तकं सङ्घस्स बहुपकारं, सङ्घस्स बहुपकारतं तयापि इच्छितब्बं, एवमिच्छन्तस्स बहुपुञ्जन्ति येन तेनाकारेन ओवदित्वा ।

केन भिक्खुनाति सम्बन्धो । यस्स सङ्घो कथिनचीवरं देति, तेन भिक्खुना अत्थरितब्बन्ति योजना । कस्स भिक्खुस्साति सम्बन्धो । यो जिण्णचीवरो होति, तस्स दातब्बन्ति योजना । महती परिसा एतस्साति महापरिसो थेरो । “नवकतरो सक्कोति, तस्स दातब्ब”न्ति वचनस्स अनेकन्तभावं दस्सेन्तो आह “अपि चा”तिआदि । अपि चाति एकन्तेन । तदत्थायाति तस्स जिण्णचीवरस्स अत्थाय । अस्साति भिक्खुस्स । पेलवोति विरळो । तेनापीति कथिनत्थारकेनापि । तन्ति विधिं । दानकम्मवाचाति दानकारणकम्मवाचा ।

एवं दिन्ने पन कथिने निष्ठापेतब्बानीति योजना । एकेनापीति पिसद्वेन पगेव बहूहि पनाति दस्सेति । बुद्धप्पसत्थान्ति बुद्धेहि पसत्थं । अतीते कप्पसतसहस्समत्थकेति योजना । तस्साति पदुमुत्तरस्स । कथिनं गण्हि किराति योजना । तन्ति कथिनं, सत्था अकासीति सम्बन्धो ।

कतपरियोसितं कथिनं किं कातब्बन्ति आह “कतपरियोसितं पना”तिआदि । कथिनं गहेत्वा अत्थरितब्बन्ति सम्बन्धो । “तेन कथिनत्थारकेन भिक्खुना”ति पदं “वचनीयो”ति पदे सुद्धकत्ता, “अनुमोदापेतब्ब”न्ति पदे कारितकत्ता । किं वचनीयोति आह “अथतं...पे०... अनुमोदथा”ति । “तेहि अनुमोदकेहि भिक्खुही”ति पदं “वचनीयो”ति पदे अवुत्तकत्ता, “अनुमोदापेतब्ब”न्ति पदे कारितकम्मं अवुत्तकम्मं, वा । “कथिन”न्ति धातुकम्मं वा वुत्तकम्मं वा उपनेतब्बं । किं वचनीयोति आह “अथतं...पे०... अनुमोदामा”ति । इतरेहि चाति अनुमोदकेहि च । सब्बेसन्ति अत्थारकअनुमोदकानं । हीति सच्चं । एतन्ति सब्बेसं अथतभावं, “द्विन्नं...पे०... अनुमोदकस्स चा”ति वचनं वा ।

एवं कथिने अथते सति पनाति योजना । येनाति भिक्खुना । अविचारेत्वावाति “कथिनत्थारकस्स देमा”ति वा “सङ्घस्स देमा”ति वा अविचारेत्वा एव । सेसचीवरानिपीति कथिनत्थारचीवरतो सेसचीवरानिपि । सङ्घेन दातब्बानीति सम्बन्धो । “अपलोकेत्वा”ति इमिना कम्मवाचाय किच्चाभावं दस्सेति । वस्सावासिकटितिकायाति वस्सावासकाले पवत्ताय ठितिकाय । गरुभण्डन्ति मञ्चविब्बोहनादिगरुभण्डं । एकसीमायाति एकाय उपचारसीमाय ।

३०८. यथा चाति एत्थ यथासङ्घो यंसहत्थो । येन विधिनाति हि अथो । महाभूमिकन्ति महाविसयं । चतुवीसतिआकारवन्तताय महावित्थारिकन्ति वुत्तं होति । ततोति अनत्थतलक्खणतो । परिवारेपीति पिसद्वो न इथ एवाति दस्सेति ।

तथाति चतुवीसतिया आकारेसु । उल्लिखितमत्तेनाति एत्थ पमाणस्स उग्गहणत्थं नखादीहि लिखनं उल्लिखितं, उल्लिखितं मत्तं पमाणं उल्लिखितमत्तेन्ति दस्सेन्तो आह “दीघतो च पुथुलतो च पमाणगहणमत्तेना”ति । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “पमाणं ही”तिआदि । दस्सेन्तो हुत्वा उल्लिखतीति योजना । पञ्चकन्ति पञ्चपमाणं, पञ्चसमूहं वा खण्डं । वासद्वेन अञ्जनिपि तेरसकादीनि सङ्गणहाति । मोघसुत्तकारोपनमत्तेनाति मोघसुत्तस्स चीवरस्सूपरि आरोपनमत्तेन । दीघसिब्बितमत्तेनाति दीघतो सिब्बितमत्तेन । मुद्दियपद्मबन्धनमत्तेनाति मुद्दियपद्मस्स बन्धनमत्तेन । द्वे चिमिलिकायोति द्वे पिलोतिकायो । पठमचिमिलिकाति कथिनचिमिलिकतो अञ्जा अत्तनो पकतिचिमिलिका घटेत्वा ठपिता होतीति योजना । “तं पठमचिमिलिक”न्ति पाठसेसं अज्ञाहरित्वा कथिनसाटकस्स कुच्छिचिमिलिकं कत्वाति इमिना सम्बन्धितब्बं । पकतिचीवरस्साति अत्तनो पकतिचीवरस्स । पकतिपद्मबन्धचीवरन्ति पकतिपद्मेन बन्धचीवरं । पिद्धिअनुवातारोपनमत्तेनाति दीघतो अनुवातस्स चीवरस्सूपरि आरोपनमत्तेन । दीघानुवातज्ञि पारुपनकाले पिद्धियं ठितत्ता पिद्धिअनुवातन्ति वुच्चति । कुच्छिअनुवातारोपनमत्तेनाति पुथुलतो अनुवातस्स चीवरस्सूपरि आरोपनमत्तेन । पुथुलानुवातज्ञि पारुपनकाले कुच्छियं ठितत्ता कुच्छिअनुवातन्ति वुच्चति । आगन्तुकपद्मारोपनमत्तेनाति आगन्तुकपद्मस्स

चीवरस्सूपरि आरोपनमत्तेन । वाति अथवा ।

सारुप्पन्ति समणानुच्छविकं । परिकथायाति परियायेन उप्पादिताय कथाय । अतिउक्कटुं वद्वतीति अतिउक्कटुं एव वद्वति । ओतिण्णसदिसमेवाति ओतिण्णेन वत्थेन सदिसमेव कथिनचीवरन्ति सम्बन्धो । तत्थाति दुविधेसु सन्निधीसु । तदहेवाति तस्मिं दिन्नअहनि एव ।

रत्तिनिस्सगियेनाति रत्तिअतिककन्तं हुत्वा निस्सगियेन । अञ्जेनाति तिचीवरतो अञ्जेन । समणडलिकतन्ति सह महामण्डलअडुमण्डलेन कतं ।

३०९. एवं चतुवीसतिआकारं अनत्थतलक्खणं दस्सेत्वा इदानि सत्तरसाकारं अत्थतलक्खणं दस्सेन्तो आह “अहतेना”तिआदि । तत्थ परिभोगं न हनित्थ न गच्छित्थाति अहतं, परिभोगेन न हनितब्बं न हिंसितब्बन्ति वा अहतन्ति दस्सेन्तो आह “अपरिभुत्तेना”ति । “अहतसदिसेना”ति इमिना अहतकप्पेनाति एत्थ कप्पसद्वो सदिसत्थोति दस्सेति । पापणिकेनाति एत्थ पसारितो आपणो पापणो, तस्मिं पतितं पापणिकन्ति दस्सेन्तो आह “आपणद्वारे पतित”न्ति । “पिलोतिक”न्ति इमिना णिकपच्यस्स सरूपं दस्सेति । वुत्तिविपल्लासेनेवाति वुत्तेहि “निमित्तकतेना”तिआदीहि विपल्लासेन एव । तत्थाति परिवारे । हीति सच्चं, यस्मा वा । इधाति कथिनक्खन्धके । अवुच्चमानेन तेन वचनेन परिहायतीति सम्बन्धो ।

३१०. तत्थाति “कथञ्च भिक्खवे उब्धतं होति कथिन”न्तिआदिपाठे । जनेत्तियो मातरोति योजना । इमिना धम्मेन पुत्ते मानेतीति माता, धम्मेन पुत्तेहि मानियतीति वा माता, सा विय होन्तीति मातिकाति दस्सेति । कथिनुद्वारन्ति च कथिनुद्वारन्ति च अत्थतो सदिसं । एताति एता पदजातियो । तासूति अडुसु मातिकासु । अस्साति कथिनुब्धारस्स ।

१८८. आदायसत्तककथा

३११. न पच्चेस्सन्ति एत्थ पतीत्यूपसगगस्स पुनत्थं, इधातुया च गत्यत्थं दस्सेन्तो आह “न पुन आगमिस्स”न्ति । एवं पक्कमतो छिज्जतीति सम्बन्धो ।

एतञ्चाति पक्कमनन्तिकं, कथिनुद्वारञ्च । ताहन्ति ते अहं । तेति तुङ्हं ।

अञ्जन्ति अत्तनो विहारतो अञ्जं । एवं होतीति एसो परिवितक्को होति । सोति आवासपलिबोधो । आदिच्चबन्धुना वुत्तोति योजना ।

द्वे पलिबोधा एकतो छिज्जन्तीति सम्बन्धो । अपुब्बं अचरिमन्ति एकपहारेनेव । सो पलिबोधूपच्छेदो कस्मा वित्थारतो न वुत्तोति आह “सो पना”तिआदि । सो पनाति पलिबोधूपच्छेदो पन । न वुत्तोति सम्बन्धो । एत्थाति इमस्मिं कथिनुब्धारे । कस्मा अयं कथिनुद्वारो “नासनन्तिको”ति वुत्तोति आह “यस्मा”तिआदि । तस्साति भिक्खुनो ।

आसावच्छेदिके छिज्जतीति सम्बन्धो । अयं पनाति आसावच्छेदिको कथिनुद्वारो पन । अनेकपभेदो होतीति सम्बन्धो । तस्साति भिक्खुस्स । वुत्तोति अयं आसावच्छेदिको कथिनुद्वारो वुत्तोति योजना । एत्थ पनाति इमस्मिं पन ठाने । तत्थाति सीमातिक्कन्तिके ।

३१२-३२५. एवन्तिआदि निगमनं । सत्तकेति अद्वसु मातिकासु आसावच्छेदतो सेसे सत्तपमाणे, सत्तसमूहे वा । तेयेवाति सत्तके एव । ततोति वारतो । ये येति कथिनुद्वारा । इतरेहीति आसावच्छेदतो अज्जेहि । ये पलिबोधा वुत्ताति सम्बन्धो । आवासो चजीयति अनेनाति चत्तन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “येन चित्तेना”ति आदि । तन्ति चित्तं । “एसेव नयो”ति इमिना आवासो वमीयति अनेनाति वन्तं । आवासतो मुच्चति अनेनाति मुत्तन्ति वचनत्थं अतिदिसति । सब्बत्थाति सब्बस्मिं कथिनक्खन्धके ।

इति कथिनक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

८. चीवरक्खन्धकं

२०२. जीवकवत्थुकथा

३२६. चीवरक्खन्धके पदक्रिखणसदस्स अपसब्यत्थं पटिक्रिखपन्तो आह “छेका कुसला”ति । अभिसटाति एत्थ सरधातुया गतिचिन्तासु इध गत्यत्थेति दस्सेन्तो आह “अभिगता”ति । अभिगताति अभिमुखं गन्तब्बा । ननु पाळियं “अत्थिकानं अत्थिकानं मनुस्सान”न्ति वुत्तं, कस्मा पन “अत्थिकेहि अत्थिकेहि मनुस्सेही”ति वुत्तन्ति आह “करणत्थे पना”ति आदि । इमिना छट्टीकत्ता नाम ततियाकत्तुना समानोयेवाति दस्सेति । निगमे वसतीति नेगमोति वुत्ते कुटुम्बियगणो नेगमो नामाति आह “कुटुम्बियगणो”ति ।

३२७. नगरे निवसन्तीति नागरा । दत्त्वा, बुद्धापेसुन्ति सम्बन्धो । आरामुव्यानवाहनादीति एत्थ आदिसद्वेन अज्जानि उपभोगपरिभोगानि सङ्घणहाति । गणिकद्वानेति गणिकाय ठाने । गणिकाति च नगरसोभिनी । सा हि अत्थिकेन जनगणेन अभिगन्तब्बाति गणिकाति वुच्चति । पटिसतेन चाति एत्थ चसद्वो अवधारणत्थो । रत्ति गमनस्स पटिनिधिसङ्घातेन सतेन एवाति हि अत्थो । गिलानन्ति एत्थ भावपच्चयेन विनापि भावत्थो जातब्बोति आह “गिलानभाव”न्ति । “जानापेय्य”न्ति इमिना पटिवेदेव्यन्ति एत्थ विदधातुया जाणत्थं दस्सेति । कत्तरसुप्पति एत्थ कत्तरसद्वो जिण्णपरियायोति आह “जिण्णसुप्पे”ति । सुपन्ति सुनखादयो एत्थाति सुप्पं, कत्तरं सुप्पं कत्तरसुप्पं ।

३२८. तन्ति जीवकं । अज्जे राजदारका वदन्ति किराति सम्बन्धो । नथि माता एत्स्साति निम्मातिको । यथा चाति आदीसु यथा पेसन्ति, तथाति योजना । चसद्वो सम्पिण्डनत्थो । न केवलं वदन्तियेव, अथ खो न कोचि किञ्चि पेसेतीति हि अत्थो । अज्जेसन्ति जीवकतो अज्जेसं । तस्साति जीवकस्स । इतीति एवं । सोति जीवको । तं सब्बन्ति “निम्मातिको निष्पितिको”ति वदनञ्च पण्णाकारस्स अपेसनञ्चाति तं सब्बं ।

यंनूनाति साधु वत । अहं वज्जसिप्पं सिक्खेय्यं साधु वताति योजना । तस्साति जीवकस्स । एतदहोसीति एतं अहोसि, परिवितक्को अहूति अत्थो । परूपघातपटिसंयुत्तानीति परं उपगन्त्वा, उप भुसेन वा हननेन पटिसंयुत्तानि । मेत्तापुब्बभागन्ति सिप्पस्स पुब्बभागे पवत्ता मेत्ता एत्स्साति मेत्तापुब्बभागं । इति अहोसीति योजना । पुरिमचिन्ताय अनेकन्तभावतो एकन्तभावं दस्सेन्तो आह “अपि चा”ति आदि । अपि चाति एकन्तेन । अयन्ति जीवको । इतोति भद्रकप्पतो । अयन्ति उपासको । चतुपरिसन्तरेति चतुपरिसमज्जे । पत्थतगुणन्ति पत्थरितगुणं । ठानन्तरन्ति ठानभेदं, अहम्पीति न अयं उपासकोयेव, अहम्पीति अत्थो । भगवाति आलपनपदमेतं । पत्थनन्ति इच्छितवरं । चोदियमानोपीति उय्योजियमानोपि । पिसद्वेन पुरिमचिन्तनमपेक्खति । एसाति एसो जीवको ।

३२९. दिसापामोक्खोति पदस्स दिसासु पामोक्खो दिसापामोक्खोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “सब्बदिसासु” तिआदि। तस्मिज्च समयेति जीवकस्स तस्मिं चिन्तनसमये च, आगमंसूति सम्बन्धो। तेति वाणिजे, पुच्छीति सम्बन्धो। कुतोति नगरतो। तवकसीलतोति तवकसीलनगरतो। तत्थाति तवकसीले। आमाति सम्पटिच्छनत्थे निपातो, आम अत्थीति हि अत्थो। तेति वाणिजा। तथाति यथा जीवको आह, तथा अकंसूति अत्थो। सोति जीवको। पितरन्ति अभयराजकुमारं। तेहीति वाणिजेहि।

तन्ति जीवकं, पुच्छीति सम्बन्धो। सोति जीवको। कस्मा तात त्वं इधागतो असि पनाति पुच्छीति योजना। ततोति पुच्छतो। सोति जीवको। सिक्खितुं आगतो अम्हीति योजना। बहुज्च गणहातीतिआदीसु सो किञ्चिं कम्मं अकत्वा सिप्पस्सेव सिक्खितत्ता बहुज्च गणहातीति आह “यथा” तिआदि। तत्थ यथा सिक्खन्तियेव, एवं तथा सो न सिक्खतीति योजना। सो पनाति जीवको पन, करोति सिक्खतीति सम्बन्धो। एकं कालन्ति एकस्मिं काले। एवं सन्ते कस्मा सो बहुज्च गणहातीति आह “एवं सन्तेपी” तिआदि। मेधावितायाति खिप्पं गहणधारणपञ्चताय, बहुज्च सिप्पन्ति सम्बन्धो। अस्स जीवकस्स गहितज्च सिप्पं न सम्मुस्सतीति योजना।

यत्कं सिप्पं आचरियो जानाति, तत्कं अयं जीवको जानातीति योजना। यन्ति सिप्पं। अयन्ति जीवको, भविस्सतीति सम्बन्धो। नन्ति जीवकं। यथाति येनाकारेन। कम्मविपाकन्ति कम्मविपाकजं रोगं। “न”न्ति पदं “सिक्खापेसी” तिपदे कारितकम्मं, “भेसज्जयोजन”न्ति पदं धातुकम्मं। भेसज्जयोजनन्ति भेसज्जेन रोगस्स योजनं। सो पनाति जीवको पन। इमिनाति जीवकेन न उग्गहितं, उग्गहितन्ति सम्बन्धो। एकेन द्वारेनाति चतूसु द्वारेसु एकेन द्वारेन। आहिण्डन्तोति विचरन्तो। परित्तं पाथेय्यन्ति एथं परित्तसद्वस्स आरक्खनत्थेषि पवत्तनतो इथं अप्पत्थे पवत्ततीति दस्सेन्तो आह “अप्पमत्तक”न्ति। कस्मा अप्पमत्तकं पाथेय्यं अदासीति योजना। तस्साति दिसापामोक्खस्स। अयन्ति जीवको, लभिस्सतीति सम्बन्धो। ततोति लभनतो। खीणे पाथेय्येति पाथेय्ये खीणे सतीति योजना।

२०३. सेद्धिभरियादिवत्थुकथा

३३०. या नामाति या नाम घरणी। किम्पि मायन्ति एथं एकारलोपसर्थीति आह “किम्पि मे अय” न्ति। इमिना यकारादेससन्धिं निवत्तेति, “म्याय” न्तिपि पाठो, एवं सति आदेससन्धियेव, न लोपसन्धि। अयं घरणी मे किञ्चिं देय्यधम्मं किम्पि दस्सतीति योजना। तस्स चाति सब्बिस्स च, कतस्सातिपि पाठो। रोगूपसमस्स चाति मम रोगस्स उपसमस्स च, इमेहि पदेहि संयमस्साति पदस्स अत्थं दस्सेति। “उपकार” न्ति इमिना उपजानामीति एथं उपसद्वस्स अत्थं दस्सेति। अधिष्पायोति घरणिया आसयो।

३३१. “सब्बालङ्कारं तुरुं होतू” ति इदं वचनं राजा सभावतो आह, उदाहु किञ्चिं चिन्तेत्वाति आह “राजा” तिआदि। तत्थ इमन्ति अलङ्कारं। पमाणयुत्तेति कारणानुरूपे। नन्ति जीवकं। नाटकानम्पीति पञ्चसतिकानं नाटकानम्पि। सोपीति जीवकोपि। तेसन्ति अभयकुमारनाटकानं। मेति मर्हं, न पतिरूपन्ति सम्बन्धो। अव्यिकानन्ति मातामहीनं। कतस्स मे उपकारन्ति योजना। इमिना अधिकारो च उपकारो च अत्थतो सदिसन्ति दस्सेति। राजा पसन्नो दत्वा आहाति सम्बन्धो।

२०५. राजगहसेद्धिवत्थुकथा

३३२. इरियापथसम्परिवत्तनेनाति इरियापथस्स पुनप्पुनं परिवत्तनेन। तीहि सज्जाहेहि निच्चलस्स निपन्नस्स अस्स

सेद्विस्स मत्थलुङ्गन्ति योजना । अप्पे निपज्जेय्याति योजना । नन्ति सेद्विं । तेनेवाति तेनेव कारणेन । सीर्सं छादेतीति सीसच्छवीति वुत्ते सीसपटिच्छादनचमन्ति आह “सीसचम्म”न्ति । तस्साति सेद्विस्स । तीहि सत्ताहेनाति एथ पुब्बपदेन पच्छिमपदं गुणित्वा गहेतब्बन्ति आह ‘तीहि पस्सेहि एकेनेकेन सत्ताहेना’ति ।

३३३. जनं नीहरापेत्वाति जनं अपक्कमापेत्वा ।

२०७. पज्जोतराजवत्थुकथा

३३४. विच्छिकस्स जातोति विच्छिकस्स कारणा जातो, विच्छिकं पटिच्च जातोति अत्थो । सब्बि च भेसज्जं विच्छिकानं पटिकूलं होतीति योजना । पञ्जासयोजनिकाति एथ णिकपच्चयस्स गन्तुं समत्थत्ये पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “गन्तुं समत्थो होती”ति । अस्स रञ्जोति चन्दपञ्जोतनामकस्स अस्स रञ्जो । हत्थिनीयेवाति भद्रवतिका नाम हत्थिनीयेव । वीसयोजनसतन्ति वीसाधिकं योजनसतं ।

भुजितुं निसिन्नस्स एकस्स कुलपुत्तस्स द्वारेति योजना । तस्साति कुलपुत्तस्स, आरोचेसीति सम्बन्धो । सोति कुलपुत्तो, “आहरा”ति आणापेसीति सम्बन्धो । इतरोति पुरिसो । तन्ति पत्तं । यत्थ यत्थाति यस्मिं यस्मिं भवे । तत्थ तत्थ वाहनसम्पन्नो होमीति योजना । सोति पुरिसो । पज्जोतो नाम अयं राजा जातोति योजना ।

सब्बिं पायेत्वाति इदं उपलक्खणमत्तन्ति दस्सेन्तो आह “सब्बिज्ज पायेत्वा”ति आदि । सब्बिज्ज पायेत्वा, परिचारकानं आहाराचारे विधिज्ज अचिक्रिखत्वाति अत्थो । ओलुप्पेत्वाति लुपिधातु ओदहनत्योति आह “ओदहित्वा”ति । विरेचेसीति उद्भज्ज अधो च विरेचेसि ।

२०८. सिवेय्यकदुस्सयुगकथा

३३५. सिवथिकन्ति सिवा जम्बुका कुणपखादनत्थाय आगन्त्वा तिद्वन्ति एथाति सिवदुं, तदेव सिवथिकं, इमिना सिवथिकायं उपन्नं सिवेय्यकं थिकसद्वस्स लोपं कत्वाति दस्सेति । तत्थाति उत्तरकुरुसु । तन्ति मतं । हत्थिसोण्डकसकुणाति हत्थिलङ्घनिविहङ्गमा । ते हि हत्थिनो सोण्डो विय सोण्डो एतेसु अत्थीति हत्थीसोण्डका, ते च ते सकुणा चेति हत्थिसोण्डकसकुणाति वुच्चन्ति । रञ्जो आहरन्तीति रञ्जो अत्थाय, सन्तिकं वा आहरन्ति । इदन्ति सिवेय्यकं दुस्सयुगं । सिविरद्वे वायितं सिवेय्यकन्ति च दस्सेन्तो आह “अथवा”ति आदि । तेनाति कारणेन । “सिवेय्यकन्ति...पे०... वदन्ती”ति पोराणा आहूति योजना ।

२०९. समतिंसविरेचनकथा

३३६. किंपनाति एथ किंसदो अनियमत्थो । लूखो किं, न लूखो किन्ति हि अत्थो । ‘सिनेहपानं पन तेमेती’ति च “करोती”ति च सम्बन्धो । सब्बत्थाति सकलकाये । सिराति कण्डरा । अयन्ति जीवको । ओळारिकदोसहरणत्थन्ति ओळारिकस्स दोसस्स अपनयनत्थं । पकतत्तेति पकतिसद्वाते सभावे सतीति सम्बन्धो । भगवा भन्तेति योजना । कुर्तोति कस्स सन्तिका । वद्विति नु खोति चिन्तेसीति योजना । ततोति चिन्तनतो । सोणोति कोळिवीससोणो, भुज्जतीति सम्बन्धो । ततोति सोणस्स सन्तिका । तस्साति सोणस्स । सोति सोणो । थेरस्साति मोगल्लानत्थेरस्स । इदं “पत्त”न्तिपदे सामी, “अदासी”ति पदे सम्पदानं । अञ्जं पिण्डपातन्ति सम्बन्धो ।

राजापि खो भुज्जितुकामो अहोसीति सम्बन्धो । यज्च सुजाता अदासि, यज्च परिनिब्बानकाले चुन्दो कम्मारपुत्तो, भाजनगतेसु द्वीसुयेव तेसु पिण्डपातेसु देवता ओजं पक्खिपन्तीति योजना । अञ्जेसूति द्वीहि पिण्डपातेहि अञ्जेसु । इच्छन्ति रुचिं । सोति बिम्बिसारो राजा । तवेवाति तुःमेव । तन्ति भगवतो वचनं । राजा अकासीति सम्बन्धो । तेति असीतिकुलपुत्तसहस्सा । एतदत्थमेवाति सोणस्स अरहत्ते पतिद्वापनत्थमेव, न रञ्जो अनुग्रहत्थन्ति अधिष्पायो ।

२१०. वरयाचनकथा

३३७. कतं भत्तकिच्चं येनाति कतभत्तकिच्चो, तस्मिं सतीति सम्बन्धो । वुत्तनयेनेवाति राहुलवत्थुम्हि (महाव० अड० १०५) वुत्तनयेनेव । इदं वत्थन्ति इदं सिवेयकं वत्थं, उप्पन्नन्ति सम्बन्धो । “तावा”ति अज्ञाहरितब्बो । एत्थन्तरेति एतस्मिं वत्थुप्पन्नकालमज्जे । कोचि भिक्खूति सम्बन्धो । तेनाति पंसुकूलिकहेतुना । अयन्ति जीवको । गहपतिचीवरन्ति एत्थ गहपतीनं चीवरन्ति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “गहपतीहि दिन्नं चीवर”न्ति । वत्थदानानिसंसपटिसंयुत्तायाति “वत्थदो हर्तीत वण्णदो”ति आदिकाय (सं० नि० १.४२) वत्थदानस्स आनिसंसेन पटिसंयुत्ताय । विच्छावसेन वुत्तो “इतरीतरेना”ति सब्बनामसद्वो अनियमत्थोति आह “अप्पघेनपि महग्घेनपि येन केनची”ति । पावारोति उत्तरासङ्गो । सो हि पारुपनत्थाय वरियति इच्छियतीति पावारोति वुच्चति । “कप्पासादिभेदो”ति इमिना तस्स सरूपं दस्सेति । पक्तिकोजवमेवाति पक्तिया भिक्खूनं सारुपं कोजवमेव । सोळसनाटकित्थीनं ठत्वा नच्ययोग्यता महती पिंडि एतस्साति महापिंडियं, तमेव कोजवं महापिंडियकोजवं । तस्स किर लोमानि चतुरङ्गुलाधिकगानि होन्ति ।

२११. कम्बलानुजाननादिकथा

३३८. कासीनन्ति कासीनं जनपदानं, कासिरद्वे निवासीनं जनानं वा । पसेनदिस्साति पच्चुदुं, पटिपक्खं वा सेनं जिनातीति पसेनदि जकारस्स दकारं कत्वा । एसाति एसो कासिराजा । “सहस्स”न्ति इमिना कासिसद्वस्स सङ्केतसङ्ख्यं दस्सेति । तं अग्घनकोति तेन कासिना अग्घनको । कस्मा अडुकासीति (थेरीगा० अड० २५) वुत्तोति आह “अयं पना”ति आदि । अयन्ति कम्बलो । पनाति कारणत्थजोतको । यस्माति हि अत्थो ।

३३९. भज्जितब्बं खोमादीनि पञ्च सुत्तानि मिस्सित्वा अवमद्वितब्बन्ति भङ्गन्ति दस्सेन्तो आह “भङ्गं नामा”ति आदि । वाक्मयमेवाति भङ्गनामकेन वाकेन निब्बत्तमेव ।

३४०. तेति भिक्खू, सल्लकिंखसु किराति सम्बन्धो । एतस्साति पदस्स, अत्थन्ति सम्बन्धो । न अच्छिंसूति न आसिंसु, न वसिंसूति अत्थो । नाकामाति एत्थ कमुधातु इच्छत्थो यकारलोपेति आह “न अनिच्छाया”ति । दातब्बोति भागो दातब्बो । उपचारेति सुसानस्स समीपे । “अकामा भागं दातु”न्ति वचनस्स अनेकन्तभावं दस्सेतुं वुत्तं “यदि पना”ति आदि । इधाति इमं सुसानं । “सम्पत्ता गणहन्तू”ति देन्तीति योजना । येनाति भिक्खुना । सदिसा ओक्कमिंसूति एत्थ सदिससद्वो समपरियायोति आह “समं ओक्कमिंसू”ति । समन्ति भावनपुंसको । समानदिसायाति वा दस्सेन्तो आह “एकदिसाय वा”ति । एत्थ पन यकारलोपो दट्टब्बो । बहिमेवाति सुसानतो बहिं एव । कतिकन्ति कतेन पवत्तं सङ्गरं ।

२१३. चीवरपटिगगाहकसम्मुतिकथा

३४२. “यो न छन्दागतिं गच्छती”ति आदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । जातकादीनं चीवरन्ति सम्बन्धो । एकच्चस्मिन्ति जने । वासद्वो विकप्पत्थो । एतेसु तीसु अञ्जतरेन कारणेन छन्दागतिं गच्छति नामाति हि अत्थो ।

आगतस्सापि चीवरन्ति सम्बन्धो पिसद्वो गरहत्थो । पगेव पच्छा आगतस्साति हि अत्थो । अवमञ्जन्ति उज्जातं । वोति तु म्हाकं । नथि किन्ति योजना । मुद्वा सति एतस्साति मुद्वस्सति । आगतानम्मि चीवरन्ति सम्बन्धो । पिसद्वो सम्भावनत्थो । पगेव पठमं आगतानन्ति हि अत्थो । एतं चीवरपटिगगाहकद्वानं नामाति योजना । सन्त्सन्त्तो वाति खेदखेदो वा । इदञ्चिदञ्चाति इदञ्च इदञ्च चीवरं । तस्माति यस्मा च गच्छति, यस्मा च जानाति, तस्मा । योति भिक्खु । सक्कोतीति सम्बन्धो । एवरूपो भिक्खु सम्मनितब्बोति योजना ।

अपलोकनेनपीति “इत्थन्नामं भिक्खुं चीवरपटिगगाहकं कातुं सङ्घं अपलोकेमी”ति अपलोकनेनपि, सम्मनितुन्ति सम्बन्धो । यत्थ पनाति यस्मिं पन धुरविहारे ।

“गहितद्वानेयेवा”ति इमिना तत्थेवाति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेति । “छडेत्वा”ति इमिना उज्जित्वाति एत्थ उधधातुया विस्सज्जनत्थं दस्सेति । चीवरपटिगगाहकन्ति पदस्स चीवरं पटिगण्हातीति चीवरपटिगगाहकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “यो”तिआदि । तत्थ यो पटिगण्हाति, सो चीवरपटिगगाहको नामाति योजना । “चीवरपटिसामक”न्ति इमिना चीवरं गहितद्वानतो नीहरित्वा भण्डागारे दहति ठपेतीति चीवरनिदहकोति अत्थं दस्सेति । यो न छन्दाति गच्छतीतिआदीसु एत्थ एतेसु च इतो परञ्चाति योजना ।

२१४. भण्डागारसम्मुतिआदिकथा

३४३. यो विहारो वा यो अड्डयोगो वा होति, सो विहारादिको सम्मनितब्बोति योजना । “आरामिकसामणेरादीही”ति पदं विवित्तत्थे अपादानं, करणम्मि युज्जति । पच्यन्तसेनासनं पन न सम्मनितब्बं चोरादिउपद्वत्ता । विहारमञ्जेयेवाति भण्डागारविहारमञ्जेयेव ।

यस्साति भण्डागारस्स । इदं पदं “छदनादीसू”ति पदे सामी, “नत्थी”ति पदे सम्पदानं । यस्स पनाति भण्डागारस्स पन । यत्थ कत्थचीति यस्मिं कस्मिंचि ठाने । येनाति पतितहेतुना । मूसित्वा खादतीति मूसिको । आदिसद्वेन गोधामङ्गुसादयो सङ्घण्हाति । उप भुसं, उपगुहित्वा वा चिनन्तीति उपचिका । तन्ति ओवस्सनादिं । हीति सच्चं, यस्मा वा । एवन्तिआदि निगमनं ।

चीवरपटिगगाहकादीहीति आदिसद्वेन चीवरनिदहकभण्डागारिके सङ्घण्हाति । तत्थाति तेसु । चीवरपटिगगाहकेन न गणितब्बन्ति सम्बन्धो । तावाति चीवरनिदहकभण्डागारिकानं, तेहि वा पठमं । यं यन्ति चीवरं । तथेवाति यथा विसुं विसुं कत्वा गण्हति, तथेव । चीवरनिदहकेनापीति पिसद्वो न केवलं पटिगगाहकेनेव, अथ खो निदहकेनपीति सम्पिण्डेति । तथेवाति यथा निदहको आचिक्खति, तथेव । ततोति तेहि चीवरेहि, विभत्तअपादानं, तेसु चीवरेसु वा निद्वारणं । तदेवाति सङ्घेन वुत्तचीवरमेव ।

इतीतिआदि निगमनं । भगवता अनुञ्जातोति सम्बन्धो । भण्डागारन्ति भण्डस्स ठपनोकासं अगारं । भण्डागारिकोति भण्डागारे नियुत्तो । बाहुल्लिकतायाति पच्ययबाहुल्लेन नियुत्तभावत्थं । एवं सन्ते किमत्थाय अनुञ्जातोति आह “अपि च्या”तिआदि । अनुगगहाय अनुञ्जातोति सम्बन्धो । हीति वित्थारो । नेव जानेयुन्ति योजना । द्वे द्वे वा चीवरेति सम्बन्धो । सङ्घं कातुन्ति सङ्घेन सङ्घं हं कातुं ।

न वुद्वापेतब्बोति एत्थ अत्थुद्वारवसेन अज्जेपि अवुद्वापनीये दस्सेन्तो आह “अज्जेपी”तिआदि । हीति वित्थारो ।

तत्थाति चतूसु । सङ्घो पन देतीति सम्बन्धो । उपकारताय चाति सङ्घस्स उपकारताय च । एथं च पुरिमेसु तीसु एकोयेव हेतु, पच्छिमे पन द्वे हेतवोति ददुब्बं ।

सम्मुखीभूतेनाति अज्जमञ्जस्स मुखे संविज्जमानो, सन्निपतितो वा सम्मुखो, सम्मुखो हुत्वा भूतो सम्मुखीभूतो । भूसहयोगत्ता अकारस्सीकारो होति, अन्तोउपचारसीमायं ठितो सङ्घो । तमत्थं दस्सेन्तो आह “अन्तोउपचारसीमायं ठितेना”ति । कोलाहलन्ति बहुजनेहि सन्निपतित्वा एकतो कतं अव्यत्तसदं । तदाकारं दस्सेन्तो आह “अम्हाक”न्तिआदि । “चीवरभाजकेसू”तिआदिना अगतिगमनाकारं दस्सेति, तं सुविज्जेयमेव । तुलाभूतोति तुलाय सदिसो हुत्वा भूतो, तुलाय सदिसभावं पत्तो वा । मज्जत्तोति मज्जे ठितो अत्ता सभावो एतस्साति मज्जत्तो ।

इदन्ति चीवरं । घनन्ति निरन्तरं । तनुकन्ति विरळं । एथं “उच्चिनित्वा”ति इमिना वथस्स पमाणेन उच्चिननं दस्सेति । “तुलयित्वा”ति इमिना अग्धेन तुलनं दस्सेति । वण्णावण्णं कत्वाति वण्णञ्च अवण्णञ्च खुदकञ्च पमाणं, महन्तञ्च पमाणं कत्वाति अत्थो । एकच्चानि चीवरानि अप्पग्धानि होन्ति, एकच्चानि महग्धानीति वुतं होति । दसदसअग्धनकन्ति दसहि दसहि कहापणोहि अग्धनकं । यन्ति चीवरं, बन्धित्वाति नवाघनकं एकाघनकेन, अटुग्धनकञ्च द्विअग्धनकेन बन्धित्वाति अत्थो । समे पटिवीसेति समपमाणे पटिवीसे ठपेत्वा, इमिना “वण्णावण्ण”न्ति एथं वण्णसद्वा पमाणत्थोति दीपेति । दस दस भिक्खूति इदं उपलक्खणवसेन वुतं अज्जेनाकारेनापि गणेतुं सकुणेयत्ता । भण्डिकन्ति चीवरभण्डेन नियुतं पुटं । कुसोति सलाकदण्डो ।

अन्तिस्सराति अत्तनाव अत्तानं इस्सरा । अज्जेसं वत्तपटिपत्तिन्ति सम्बन्धो । उपङ्गुभागोति भिक्खूनं लद्धभागतो उपङ्गु भागो । ये पनाति सामणेरा पन । समभागोति भिक्खूनं भागेन समो भागो । इदञ्चाति “उपङ्गुपटिवीस”न्ति वचनञ्च, कथितन्ति सम्बन्धो । समकमेवाति भिक्खुसामणेरानं समपमाणमेव । ततुप्पादवस्सावावसिकन्ति तस्मिं विहारे उप्पादेन मूलेन उप्पादितं वस्सावासिकं । फातिकम्मन्ति वङ्गुनकम्मं “यत्केन विनयागतेन समुञ्जनिबन्धनादिना हत्थकम्मेन विहारस्स ऊनता न होति, तत्कं कत्वाति अत्थो । एतन्ति फातिकम्मं कत्वा गहणं । हीति सच्चं । एत्थाति ततुप्पादवस्सावासिकगहणे । सब्बेसन्ति अखिलानं भिक्खुसामणेरानं । भण्डागारिकचीवरेपीति भण्डागारे ठपिते अकालचीवरेपि । पिसदेन ततुप्पादवस्सावासिकमपेक्खति । सामणेरा उकुट्टिं करोन्तीति सम्बन्धो । अपहरितकन्ति हरितविगहितं । रङ्गःछल्लिन्ति रजनच्छविं । एतन्ति उकुट्टिकरणतो समभागदानं, वुतन्ति सम्बन्धो । ये चाति सामणेरा च । विरज्जित्वा करोन्तीति कत्तब्बकालेसु अकत्वा यथिच्छितक्खणे करोन्ति । तेति सामणेरे । समपटिवीसो दातब्बोति “करिस्सामा”ति पटिज्जातमत्तेन समो पटिवीसो दातब्बो ।

“सकं भागं दातु”न्ति इदं वुतन्ति सम्बन्धो । किं सन्ध्याय वुतन्ति आह “भण्डागारतो...पे०... सन्ध्याया”ति । पहतायाति पहरितब्बाय, पहनितब्बाय वा । तस्माति यस्मा सन्ध्याय वुतं, तस्मा । अनीहटेसूति भण्डागारतो अनीहरितेसु । इमस्स भिक्खुनोति उत्तरितुकामस्स इमस्स भिक्खुनो । तुलायाति मानेन ।

तेसूति साटकेसु, एको साटकोति योजना । सब्बेसु पातितेसूति सम्बन्धो । एत्केनाति द्वादसग्धनकेन । तं सुत्वाति भिक्खूनं तं वचनं सुत्वा । सब्बत्थाति सब्बस्मिं सङ्घगणसन्तके । अनुप्पदानेन खिपियति पक्खिपियर्तीति अनुक्खेपत्ति दस्सेन्तो आह “अनुक्खेपं नामा”तिआदि । यत्कं अग्धन्ति सम्बन्धो । तत्केन अग्धेन अग्धनकेति योजना । विकल्लकाति विकलस्स भावो विकल्लं, चीवरपुगलानं अपहोनकभावो, तदेव विकल्लका । “तथा”ति पाठसेसो, तेसु द्वीसु विकल्लकेसूति अत्थो । अत्थीति संविज्जन्ति, निपातोयं । छिन्दन्तोहि च दातब्बानीति सम्बन्धो । दातब्बानीति च

छिन्दितब्बानि । दासद्वो हि अवखण्डनत्थो । दातुन्ति अवखण्डितुं । एवन्तिआदि निगमनं । एत्थाति एतेसु विकल्लकेसु । तन्ति चीवरं । अथाति तोसिततो परं । तत्थाति एकस्स भिक्खुनो कोट्टासे । सामणकन्ति समणस्स अनुरूपं । योति भिक्खु । तेनाति परिक्खारेन । इदम्पीति अञ्जं सामणकस्स परिक्खारस्स ठपनम्पि । पिसदेन पुरिमं वत्थछिन्दनमपेक्खति ।

वग्गन्ति समूहं । अटु वा नव वा भिक्खू होन्तीति योजना । तेसन्ति अटुन्नं वा नवन्नं वा । एवन्तिआदि निगमनं । अयं अपहोनकभावोति योजना । पुन चीवरस्सेव विकल्लकभावं दस्सेन्तो आह “अथवा”तिआदि । एत्थ पुरिमनये चीवरस्स च पुगलस्स च विकल्लकं होति, पच्छिमे चीवरस्सेवाति अयमेतेसं विसेसो ।

२१५. चीवररजनकथा

३४४. गिहिपरिभुतं पनाति गिहिना परिभुतं वत्थं पन, किञ्चिं फलन्ति सम्बन्धो ।

सीतुदकाति सीतं उदकं । लिङ्गविपल्लासो हि अयं । उत्तराळुम्पन्ति एत्थ उत्तर उळुम्पन्ति पदच्छेदं कत्वा अकारतो उकारस्स लोपं कत्वा, पुब्बसरस्स च दीघं कत्वा “उत्तराळुम्प”न्ति वुच्चति । उत्तराळूति उत्तरउदकं । उळुसद्वो हि उदकवाचको, तं पाति रक्खतीति उत्तराळुम्पं । तस्स सरूपं दस्सेन्तो आह “वट्टाधारक”न्ति । रजनन्ति रजनछल्लिं । हीति फलजोतको । रजनन्ति रजनुदकं । हीति वित्थारो । थेवोति रजनबिन्दु । न विसरतीति न पग्घरति । रजनाळुङ्कन्ति एत्थापि पुरिमनयेनेव पदसिद्धिं वेदितब्बा । रजनउळुङ्कन्ति रजनसङ्घातस्स उदकस्स गहणत्थाय करियतीति रजनउळुङ्कं । दण्डकेन नियुतं थालकं दण्डकथालकन्ति दस्सेन्तो आह “तमेव सदण्डक”न्ति । रजनकुण्डन्ति रजनपक्खिपनं महाघटं । अञ्जत्राति अञ्जं ठानं । पत्थिन्नसद्वो थद्वपरियायोति आह “थद्व”न्ति । दन्तकासावानीति एत्थ दन्तसदेन तस्स वण्णो गहेतब्बो, सो एतेसमत्थीति दन्तानि, दन्तानि च तानि कासावानि चेति दन्तकासावानि, तमत्थं दस्सेन्तो आह “दन्तवण्णानी”ति । दन्तवण्णानि कासावानि धारेन्तीति सम्बन्धो ।

२१६. छिन्नकचीवरानुजाननकथा

३४५. दीघमरियादबद्धन्ति दीघेन मरियादेन बद्धं । चतुर्कसणठानन्ति चतुर्नं मग्गानं समोधानसणठानं । उस्सहसि त्वन्ति एत्थ उपुब्बो सहधातु समत्थत्थोति आह “सक्कोसि त्व”न्ति । पपुब्बो पन अभिभवनत्थो होति “पसहती”तिआदीसु । यो नामाति यो आनन्दो आजानिस्सति नाम, सो आनन्दो पण्डितोति योजना । “कुसी”ति एतं नामं अधिवचनन्ति योजना । अनुवातादीनन्ति आदिसदेन परिभण्डादीनि सङ्घण्हाति । “अडुकुसी”ति एतन्ति योजना ।

गीवेय्यकन्ति एत्थ गीवायं सुत्तसंसिष्वितं गीवेय्यकन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “गीवावेठनटाने”तिआदि । “आगन्तुकपट्ट”न्ति इमिना एय्यकपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । एसेव नयो जड्हेय्यकन्ति एत्थापि । एतं नामन्ति “गीवेय्यकं, जड्हेय्यक”न्ति एतं नामं । इतीति एवं । एतन्ति “अनुविवट्ट”न्तिआदि एतं । “अनुविवट्ट”न्ति एतं नामन्ति योजना । विवट्टस्साति मज्जिमखण्डकस्स । बाहन्तन्ति एत्थ बाहाय उपरि ठपिता अन्ता बाहन्ताति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “बाहाया”तिआदि । तेसन्ति उभिन्नमन्तानं । एतन्ति “बाहन्त”न्ति एतं ।

२१७. तिचीवरानुजाननकथा

३४६. “उक्खित्तभण्डिकभावं आपादिते”ति इमिना उब्धण्डितेति एत्थ उक्खित्तं भण्डं उब्धण्डं, उब्धण्डभावं इता आपादिताति उब्धण्डिताति वचनत्थं दस्सेति । ते उब्धण्डिते भिक्खू अद्वासाति योजना । भिसिसङ्घेपेनाति भिसियं पक्खेपेन, पवेसेनाति अत्थो, भिसिआकारेनाति वुत्तं होति । तत्थाति दक्खिणागिरिं । गच्छन्ता ते भिक्खूति योजना ।

“अद्वपमाणासू”ति इमिना अन्तरद्वकासूति एत्थ कपच्चयो पमाणत्थे होतीति दस्सेति, केसुचि पोत्थकेसु पमाणसद्वो न दिस्सति, गळितर्तोति दद्वब्बो । रत्तीसूति सम्बन्धो । भगवन्तन्ति एत्थ सम्पदानत्थे उपयोगवचनन्ति आह “भगवतो”ति । सीतालुकाति एत्थ सीतं पकति एतेसन्ति सीतालुनो, तेयेव सीतालुकाति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “सीतपकतिका”ति । ये कुलपुत्ता पकतियाव सीतेन किलमन्ति, ते सीतालुका नामाति योजना । एकच्चियन्ति एत्थ एकच्चसद्वो एकपरियायोति आह “एकं पट्टु”न्ति । इमिना एकोयेव एकच्चोति कत्वा सकत्थे अच्चपच्चयोति दस्सेति । “पट्टु”न्ति इमिना एकच्चेन नियुतं एकच्चियन्ति वचनत्थं कत्वा नियुतत्थे पवत्तस्स इयपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । इतीति एवं । भगवा अनुजानातीति सम्बन्धो । इतरेति सङ्घाटितो इतरे उत्तरासङ्ग अन्तरवासके ।

२१८. अतिरेकचीवरादिकथा

३४८. अच्छुपेष्यन्ति एत्थ अच्छि वुच्चति नेत्तमण्डलं, तं वियाति अच्छि छिद्वो, तस्मिं उपगन्तब्बं उपनेतब्बन्ति अच्छुपेष्यं । “लगापेय”न्ति इमिना अधिष्पायत्थं दस्सेति । एत्थाति पंसुकूले । सब्बमिदन्ति “दिगुणं सङ्घाटि”न्ति आदिकं सब्बं इदं वचनं । उद्धरित्वाति अपनेत्वा । संसिद्धितन्ति अञ्जमञ्जं सम्बन्धित्वा सिद्धितं ।

३५१. सोवगिकन्ति एत्थ सुन्दरानि अगगानि रूपादीनि एत्थाति सग्गो, पुब्बपदे उकारस्स लोपो, उकारस्स उवादेसे “सुवग्गो”ति सिज्जति । सुवगग्पत्तहेतुकं सोवगिकं, दानं, तमत्थं दस्सेन्तो आह “सगग्पत्तहेतुकु”न्ति । “अपनेती”ति इमिना नुदधातुया अपनयनत्थं दस्सेति । अनामयाति एत्थ आमयसद्वो रोगपरियायोति आह “अरोगा”ति । नत्थि आमयो एतिस्साति अनामया ।

३५३. झानलाभिनोति झानलाभीनं पुथुज्जनानं कामच्छन्दनीवरणस्स विक्खम्भनत्ता वुत्तं ।

३५६. समोधानवसेन दस्सियित्थाति सन्दिद्वो । समोधानवसेन भजियित्थाति सम्भत्तो । अभिमुखं लपित्थाति आलपितो । इमेहीति इमेहि द्रीहि ।

२२१. पच्छिमविकप्पनुपगचीवरादिकथा

३५९. कतपंसुकूलोति कतो पंसुकूलो । इमिना “पंसुकूलतो”ति पदस्स विसेसनपरपदत्तं दस्सेति । अगग्ळारोपनेनाति अगग्ळास्स आरोपनेन । “सुत्तेनेवा”ति एत्थ एवसदेन पिलोतिकं निवत्तेति । अछित्वा अछित्वाति आकड्डित्वा आकड्डित्वा । अभिधातु हि आकड्डनत्थो । “सङ्घाटिकोणो दीघो”ति इमिना विकण्णोति एत्थ विसमो कण्णो विकण्णोति कत्वा कण्णसद्वस्स कोणत्थं दस्सेति । ततोति गळनतो । लुज्जन्तीति वलिं गणहन्ति । अद्वपदकन्ति पदस्स अद्वपदेन सिद्धितं अद्वपदकन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “अद्वपदकच्छिन्नेन पत्तमुखं सिद्धितु”न्ति । तत्थ अद्वपदकच्छिन्नेन पत्तमुखं सिद्धितुन्ति अद्वपदलिखनेन तत्थ तत्थ गब्बं दस्सेत्वा पत्तमुखं सिद्धितुं । “अद्वपदकच्छन्नेना”तिपि पाठो, अद्वफलकाकारेनाति अत्थो ।

३६०. “आगन्तुकपत्तमि दातु”न्ति इमिना अन्वादिकन्ति पदस्स अनुपच्छा आगन्तुकभावेन दीयतीति

अन्वादिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । चतुर्थ्यक्खरेनपि पाठो, अनुपच्छा आगन्तुकभावेन धीयति ठपीयतीति
अन्वाधिकन्ति कातब्बो । इदं पनाति अन्वाधिकं पन ।

३६१. सेसज्ञातीनन्ति मातापितूहि सेसज्ञातीनं । विनिपातेतियेवाति विनस्सन्तो निपातेतियेव ।

३६२. “वस्सिको”ति सङ्केतीयति गण्हीयतीति वस्सिकसङ्केतन्ति वुते चत्तारो मासाति आह “चत्तारो मासे”ति । हीति सच्चं, यस्मा वा । आरञ्जकस्स भिक्खुनोति सम्बन्धो । तेनाति आरञ्जकेन भिक्खुना ।

२२२. सङ्क्षिकचीवरुप्पादकथा

३६३. अञ्जत्थाति दिन्दुडानतो अञ्जत्थ । हटानिपि चीवरानि तुर्हेव सन्तकानीति योजना । तेसन्ति चीवरानं । अञ्जोति एककवस्सावासिकतो अञ्जो । पञ्चमासे तं सब्बं तस्सेव भिक्खुनो होतीति सम्बन्धो । यन्ति चीवरं, तं सब्बं चीवरन्ति सम्बन्धो । यम्पीति चीवरम्पि । सोति भिक्खु, गण्हातीति सम्बन्धो । वस्सावासत्थायाति वस्सं आवासस्स भिक्खुनो अत्थाय । ठपितउपनिक्खेपतोति वेय्यावच्यकरेहि वड्डिं पयोजेत्वा ठपितउपनिक्खेपतो । ततुप्पादतोति तस्मिं विहारे उप्पादतो नाळिकेरआरामादितो । इदन्ति वक्खमानं । एत्थाति “तस्सेव तानि चीवरानि याव कथिनस्स उब्धाराया”ति वचने । यन्ति चीवरं । पन सदो विसेसत्थजोतको । इदन्ति पदालङ्गारमत्तं । इधाति इमस्मिं विहारे । अभिलाप्तमत्तिपि वदन्ति । अनत्थतकथिनस्सापीति पिसद्दो पगेव अत्थतकथिनस्साति दस्सेति । पञ्चमासेति अच्चन्तसंयोगत्थे उपयोगवचनं । ततोति पञ्चमासतो । अतीतवस्से वस्संवुत्थसङ्क्षस्स इदं वस्सावासिकं देति किं? उदाहु अनागतवस्सेति योजना । पिण्डिसमयेति गिम्हानं पठमदिवसतो पट्टाय याव अस्सयुजपुण्णमी, ताव पिण्डिसमये ।

वस्सानतोति वस्सानमासतो । एत्थाति एतेसु चीवरेसु । केचि भिक्खूति सम्बन्धो । तमत्थन्ति तस्स सङ्क्षिकचीवरस्स कारणं । तत्थेवाति गतद्वाने एव । एसाति सङ्क्षिकचीवरहारको भिक्खु । तत्राति विहारादीसु । नन्ति चीवरहारकं भिक्खुं ।

वत्तं वित्थारेत्वा दस्सेन्तो आह “तेन ही”ति आदि । तेन भिक्खुना भाजेतब्बानीति सम्बन्धो । तस्सेवाति अधिङ्ठहन्तस्सेव ।

एकेकं भागन्ति सम्बन्धो । एत्थ ठाने अहमेव अस्मीति योजना । दुग्गहितानि होन्तीति सङ्क्षिकानेव होन्तीति अधिष्पायो । मध्यमेविमानि चीवरानीति इस्सरवसेन गहणे दुग्गहितानि । मध्येतानि पापुणन्तीति अनिस्सरवसेन गहणे सुग्गहितानीति विसेसो ।

पातिते कुसेति एत्थ तपच्ययस्स पच्युप्पन्नकालिकभावं दस्सेन्तो आह “एककोट्टासे”ति आदि । गहितमेवाति एककोट्टासे पातितस्स कुसदण्डस्स वसेन “इमस्सिद”न्ति एककोट्टासे विदिते सब्बेसं विदितत्ता गहितमेवाति अधिष्पायो ।

इतोवाति सचीवरभत्ततोव । विसुं सज्जियमानेति चीवरे च भत्ते च विसुं सज्जियमाने ।

यथा पुरिमेसु द्वीसु वत्थूसु “अदंसू”ति वुतं, तथा अवत्वा कस्मा इध “देन्ती”ति वुतन्ति आह “सणिकं सणिकं देन्तियेवा”ति । सणिकं सणिकं देन्ते दानकिरियाय अनुपच्छिन्नता “देन्ती”ति पच्युप्पन्नवसेन वुतन्ति अधिष्पायो । पच्छिन्नदानत्ताति पच्छिन्नदानकिरियभावतो । इदं पन वत्थु उप्पन्नन्ति सम्बन्धो । इमे च थेराति निलवासिआदयो

विनयधरपामोक्खा इमे च थेरा ।

२२३. उपनन्दसक्यपुत्रवत्थुकथा

३६४. एत्थाति उपनन्दवत्थुद्धि । तस्साति उपनन्दस्स । गामकावासिनोति गामके आवासिनो । अयन्ति उपनन्दो । मुखरोति मुखं खरं एतस्साति मुखरो खकारलोपो, अथ वा मुखं एतस्सत्थीति मुखरो मन्तुत्थे पवत्तो रपच्चयो निन्दत्थवाचको । लहुकापत्तीति दुक्कटापत्ति । तस्सेवाति गहितभिक्खुस्सेव । धुरनिक्खेपे सतीति योजना ।

एकस्स पुगलस्सत्थाय अधिष्पियते इच्छियतेति एकाधिष्पायो, एकपुगलपटिवीसो, तेनाह “एकपुगलपटिवीसमेवा”ति । यथा यथाति येन येनाकारेन । योति पटिवीसो । “तथा तथा”ति अज्ञाहरितब्बो । तत्थाति “इधं पना”ति आदिवचने । एकेकस्मिं आवासेति सम्बन्धो । वासद्वे अञ्जेपि द्वीहद्वीहादिवारे सङ्घण्हाति । यन्ति पटिवीसं । एको पुगलोति एको निच्चावासो पुगलो । एवन्ति उपड्डे दिय्यमाने । यत्थं वा पनाति एत्थं यसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुत्तं “एवं पुरिमस्मि”न्ति । पुरिमस्मिं आवासेति सम्बन्धो । ततोति एत्थं तसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “बहुतरं वसितविहारतो”ति । इदञ्चाति “अमुत्र उपड्डे चीवरपटिवीसो दातब्बो”ति वचनञ्च । एकसीमविहारेहीति एकिस्सं उपचारसीमायं ठितेहि विहारेहि । नानासीमविहारेति नानाउपचारसीमायं ठिते विहारे । सेनासनगगाहोति पुरिमउपचारसीमायं सेनासनगगाहो । तत्थाति पस्सम्भनविहारे । सेसन्ति चीवरतो सेसं । सब्बत्थाति सब्बेसु विहारेसु । अन्तोसीमगतस्साति अन्तोउपचारसीमायं गतस्स, भिक्खुनोति सम्बन्धो । चीवरं सेनासनगगाहस्सेव पापुणाति, सेसं पन आमिसभेसज्जादिसब्बं अञ्जविहारतो आगन्त्वा अन्तोसीमगतस्स पापुणातीति अधिष्पायो ।

२२४. गिलानवत्थुकथा

३६५. मञ्चके निपातेसुन्ति एत्थं मञ्चके निपातनं नाम मञ्चके निपज्जापनन्ति आह “मञ्चके निपज्जापेसु”न्ति । मुत्तकरीसकिलिद्वुन्ति मुत्तकरीसेहि किलिद्वं । योति यो कोचि । मन्ति मम । तमत्थं दस्सेन्तो आह “ओवादानुसासनीकरणेना”ति । मम ओवादस्स च अनुसासनिया च करणेनाति अत्थो । एत्थाति “यो भिक्खवे मं उपद्वहेय्या”ति आदिपाठे । सुत्तस्स नेय्यत्थत्ता अगहेतब्बत्थं दस्सेन्तो आह “भगवतो चा”ति आदि । यस्साति गिलानस्स । उपज्ञायादयोति एत्थं आदिसद्वेन आचरियसद्विहारिक अन्तेवासिकसमानुपज्ञायकसमानाचरियकसङ्घाते पञ्च जने सङ्घण्हाति । एकचारिको वा होतीति सम्बन्धो । सङ्घत्थेरोपीति पिसद्वे पगेव अञ्जेसन्ति दस्सेति ।

३६६. अभिक्कमन्तं वाति एत्थं अभिमुखं कमतीति अभिक्कमन्तोति वुते वङ्गुनथोति आह “वङ्गुनं वा”ति । आबाधं नाविकरोतीति सम्बन्धो । इमिना अन्तपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । इदं नाम भोजनन्ति सम्बन्धो । संविधातुन्ति एत्थं संविपुब्बो धाधातु करधात्वत्थो, करधातु च सब्बधात्वत्थो, तस्मा वुत्तं “भेसज्जं योजेतु”न्ति । अस्साति गिलानुपट्टाकस्स । अन्तरसद्वस्स मज्जात्थादयो पटिक्खिपन्तो आह “कारणं वुच्यती”ति ।

२२५. मतसन्तककथा

३६७. कालङ्कत्तेति एत्थं करणं कतन्ति दस्सेन्तो आह “कालकिरियाया”ति । अपलोकेत्वाति “इथन्नामो भन्ते भिक्खु कालङ्कतो, तस्स तिचीवरञ्च पत्तञ्च गिलानुपट्टाकानं दातुं सङ्घं अपलोकेमी”ति अपलोकेत्वा ।

३६९. गिलानुपट्टाकलाभेति गिलानुपट्टाकानं लभितव्वे ।

सब्बेपि भिक्खूति सम्बन्धो । तत्थाति तस्मिं कालङ्कते । किं वदन्ति? ‘सब्बेपि... पे० ... सामिनो’ति वदन्तीति योजना । द्वीसु वादेसु पच्छिमवादो अटुकथाचरियेन रुच्यतीति वदन्ति । यन्ति यं वत्थु । “यं अत्थि, तं दातव्व”न्ति वुत्तमेवत्थं आविकरोन्तो आह “अञ्जस्मिं... पे० ... दातव्व”न्ति । तन्ति परिक्खारं ।

समकोति समं पमाणमेतस्स भागस्साति समको । संविदहनमत्तमेवाति इदञ्चिदञ्च करोहीति सज्जनमत्तमेव । जेटुकभागांति दिगुणभागो ।

यो पनाति भिक्खु पन । एत्थाति बहूसु भिक्खूसु । येनाति येन केनचि, दिन्नं पटियादितन्ति सम्बन्धो । एकदिवसम्पीति पिसद्वो पगेव द्वीहादिकेति दस्सेति । सोपीति पिसद्वो न केवलं बहुदिवसं उपट्टाकोयेव, अथ खो सोपीति दस्सेति । समीपन्ति गिलानस्स सन्तिकं । आगच्छतीति समीपमागच्छति ।

पच्चासीसायाति भागस्स पच्चासीसाय । “पुन आगन्त्वा जगिस्सामी”ति इमिना “पुन आगन्त्वा न जगिस्सामी”ति गच्छन्तस्स न दातव्वन्ति दस्सेति । धुरं निकिखपित्वाति उपट्टहने धुरं निकिखपित्वा ।

मातुगामोपि होतूति योजना । तस्स भिक्खुनोति कालङ्कतस्स तस्स भिक्खुनो । सर्वेषि सहस्रं अग्धति, गिलानुपट्टाकानंयेव दातव्वन्ति योजना । अञ्जन्ति पत्तचीवरतो अञ्जं । तेति गिलानुपट्टाका । अवसेसन्ति पत्तचीवरतो अवसेसं । ततोति बहुकमहग्धतो । तिचीवरपरिक्खारोति तिण्णं चीवरानं परिवारो । सब्बञ्चेतन्ति सब्बमेव एतं परिक्खारं । लभतीति गिलानुपट्टाको लभति ।

सोति कालङ्कतो । कस्सचीति गहटुस्स वा पब्बजितस्स वा । तस्सेवाति दिन्नगाहकस्सेव । रुचिया एवाति कामा एव । तथं तथं सङ्घस्सेवाति तस्मिं तस्मिं विहारे ठितस्स सङ्घस्सेव । इदं विहारे ठपितपरिक्खारे सन्धाय वुत्तं । सचे गामे वा अरञ्जे वा ठपिता होन्ति, सकलोव सङ्घो इस्सरो । कस्मा? सङ्घस्सेव दायज्जभावतो । बहूनम्पीति तीहि पट्टाय बहूनम्पि । ईदिसवचनं उपनिधाय सासनेपि एको द्वे बहूति तीणि वचनानि अत्थे दिस्सन्ति, सदे पन द्विवचनबहुवचनानं विसेसाभावतो द्विवचनं नत्थीति दट्टब्बं । अदिन्नमेवाति अत्तनोयेव असन्तकता, अञ्जेसम्पि साधारणता च अदिन्नमेव । सचे सब्बे मता अनुमतिया देन्ति, सुदिन्नमेव । तन्ति सन्तकं । तेसूति तेसु सब्बेसु ।

२२७. कुसचीरादिपटिक्खेपकथा

३७१. “अक्कनाळमय”न्ति इमिना अक्कनाळेन निष्वत्तं अक्कनाळन्ति वचनत्थं दस्सेति । मकचिमयोति एत्थ मकचिसदेन पोत्थकसदस्स गन्धादयो अत्थे निवत्तेति । मयसदेन पुरिमनयेनेव निष्वत्ततद्धितं दस्सेति । सेसानीति अक्कनाळपोत्थकेहि सेसानि कुसचीरादीनि । तेसूति कुसचीरादीसु ।

३७२. तिपट्टुचीवरस्स वाति इदं द्विपट्टुचीवरस्स मज्जे दानं सन्धाय वुत्तं । तेसन्ति सब्बनीलकादीनं । कञ्चुकन्ति वारणं । तज्जि कचियति काये बन्धियतीति कञ्चुकोति वुच्यति । वेठेपीति उण्हीसेपि । तज्जि यस्मा येन सीसे वेठियति, तस्मा वेठनन्ति वुच्यति । रुक्खछल्लिमयन्ति एत्थ रुक्खछल्लिसदेन तिरीटसदस्स वक्कलत्थं दस्सेति । वक्कलज्जि निवसनानं अङ्गपच्चङ्गं तिरोभावं पटिच्छन्नभावं एति गच्छति अनेनाति वा रुक्खं तिरोपटिच्छन्नं हुत्वा एति पवत्तीति वा

तिरीटन्ति वुच्चति । अभिधाने (अभिधानप्पदीपिकायं ४४२ गाथायं) पन तरीटन्ति तकारे इकारविरहितो पाठो अत्थि । पादपुञ्जनन्ति पादो पुजियति सोधियति अनेनाति पादपुञ्जनं, तालुजो ततियक्खरो ।

३७४. सन्ते पतिरूपके गाहकेति एत्थ पतिरूपको नाम पक्कमन्तस्स भिक्खुनो सन्दिद्धसम्भत्तो । इमिना पतिरूपके गाहके असति अदत्त्वा सङ्घेन भाजिते सुभाजितमेवाति दस्सेति । सत्त जनाति पक्कमन्तउम्मतकखितचित्तवेदनद्वा चत्तारो, उक्खितका तयोति सत्त जना ।

२३०. सङ्घे भिन्ने चीवरुप्पादकथा

३७६. सङ्घो भिज्जतीति एत्थ द्विकोट्टासवसेन भिज्जनमेवाधिष्पेतं, न अञ्जन्ति आह “द्वे कोट्टासा”ति । एकस्मिं पक्खे चीवरानि देन्तीति योजना । द्विपक्खं सन्धाय “सकलस्स सङ्घस्सा”ति वुत्तं । एतन्ति चीवरं । तस्सेव चीवरन्ति तस्स कोट्टासस्स चीवरमेव । यत्थाति यस्मिं देसे । दक्खिणोदकं पमाणन्ति दक्खिणोदकमेव पमाणं, न देय्यधम्मो । तस्मा दक्खिणोदकं पटिगणहन्ता, देय्यधम्मस्स सामिनो होन्तीति अधिष्पायो । उभोहिपि पक्खेहीति योजना । परस्मुद्देति जम्बुदीपे । सो हि सीहळदीपतो समुद्दस्स पारत्ता परस्मुद्दोति वुच्चति । इतरो पक्खोति दक्खिणोदकस्स च चीवरस्स च लद्धपक्खतो इतरो अलद्धो पक्खो ।

२३२. अदुचीवरमातिकाकथा

३७९. इदानि आहाति सम्बन्धो । पुग्गलाधिद्वाननयेनाति “सीमाय देती”ति कत्तुवाचकेन किरियापदेन दायकपुग्गलसङ्घातकत्तुनो अधिद्वानवसेन वुत्तत्ता पुग्गलाधिद्वानेन नयेन । एत्थाति एतासु अदुसु मातिकासु । अदुमा मातिकाति योजना । तत्थाति अदुसु मातिकासु । सब्बत्थाति सब्बेसु ‘कतिकाय देती’ति आदीसु ।

सीमाय...पे०... भाजेतब्बन्ति आदिम्हि मातिकानिदेसे पन एवं विनिछ्यो वेदितब्बोति योजना । सीमाय देतीति एत्थ पन्नरस सीमा वेदितब्बाति सम्बन्धो ।

तत्थाति पन्नरससु सीमासु । उपचारसीमा परिच्छिन्ना होतीति सम्बन्धो । एत्कं ठानन्ति परिक्खेपारहद्वानस्स एकन्तेन अवुत्तत्ता एकन्तेन परिक्खेपारहद्वानं दस्सेन्तो आह “अपिचा”ति आदि । धुवसन्निपाततो वा खिपितानन्ति सम्बन्धो । “परियन्ते”ति पदं पुब्बापरापेक्खं । तस्मा तीसु निस्सक्कपदेसु योजेतब्बं । सा पनाति उपचारसीमा पन । भिक्खूसु वड्डन्तेसु आवासोपि वड्डतीति मनसिकत्वा वुत्तं “भिक्खूसु वड्डन्तेसू”ति । सब्बेसं भिक्खूनन्ति सम्बन्धो । वुत्तमेवाति सीमकथायं (महाव० अदु० १३८, १४४) वुत्तमेव ।

अपिच खोति एत्थ अपिसद्वो पुच्छत्थवाचको । केहि ठपिताति हि अत्थो । राजराजमहामत्ता ठपेन्तीति सम्बन्धो । लाभसीमाति लाभस्स मरियादो । यन्ति यो लाभो । एत्थन्तरेति एतस्मिं गावुतादिअन्तरे । लाभसीमा नामाति लाभेन परिच्छिन्ना सीमा नाम । तत्थाति बहूसु जनपदेसु । अन्तरदीपा चाति महादीपतो अञ्जदीपा च, खुद्दकदीपाति अधिष्पायो ।

एथेव सीमायाति खण्डसीमाय एव । तेसंयेवाति खण्डसीमगतानंयेव । एवत्थफलं दस्सेन्तो आह “अञ्जेस”न्ति आदि । रुक्खे वा पब्बते वा ठितस्स वा हेड्डा पथवीमञ्जगतस्स वा भिक्खुस्साति योजना । इमिस्सा उपचारसीमाय ठितस्साति सम्बन्धो । समानसंवाससीमायाति महासीमाय । खण्डसीमसीमन्तरिकासूति खण्डसीमायज्ज

द्विन्नं सीमानं सीमन्तरिकायज्ज्ञ। तत्थ द्विन्नं गामद्वानम्पि पापुणाति। अविष्पवाससीमाय दिन्नं गामद्वानं न पापुणाति “ठपेत्वा गामज्ज्ञ गामूपचारज्ज्ञा”ति वुत्तता।

जम्बुया लक्खितो दीपो जम्बुदीपो। तम्बो लोहितो पाणि हत्थो एतेसन्ति तम्बपाणिनो। विजयकुमारादयो सत्तसता जना। तेसं निवासो तम्बपण्णि, सोयेव दीपोति तम्बपण्णिदीपो, तस्मिं। सब्बेसं भागन्ति सम्बन्धो। तत्रेवाति जम्बुदीपेयेव। एवन्तिआदि निगमनं।

यो पन भणतीति सम्बन्धो। ततोति कथनतो, परन्ति सम्बन्धो। नन्ति महासिवत्थेरं। तियोजनापीति पिसद्वो ततो ऊनापि होतीति दस्सेति। सब्बंपेतन्ति सब्बंपि एतं लाभगण्हनादिं। इति आहंसूति योजना।

कतिकानं यथिच्छितकतेन पवत्तता बहु होति, तस्मा इध इच्छितकतिकं दस्सेतुं वुत्तं “समानलाभकतिकाया”ति। तत्राति “कतिकाय देती”ति पाठे। सन्निपतितेहि भिक्खूहि भाजेतब्बन्ति सम्बन्धो। तस्साति विहारस्स। बुद्धाधिवुत्थोति बुद्धेन अधि इस्सरवसेन वसियित्थाति बुद्धाधिवुत्थो। एत्तावताति एत्केन सावनमत्तेन। निसिन्नोवाति निसिन्नो एव होति, निसिन्नो इव वा। तस्मिं विहारेपीति तस्मिं पोराणकादिविहारेपि। एवमेवाति “अयं पोराणको विहारो तेन नवविहारेन सद्धि समानलाभं कातुं सङ्घस्स रुच्यती”तिआदिना एवमेव। इधाति पोराणकविहारे। तस्मिन्ति नवविहारे। एवन्ति यथा एकेन विहारेन सद्धि एको विहारो कातब्बो, एवं तथाति अत्थो।

भिक्खापञ्जत्तियाति एत्थ भिक्खा पञ्जपियति निच्चवसेन ठपियति एत्थाति भिक्खापञ्जत्तीति दस्सेन्तो आह “अत्तनो परिच्चागपञ्जापनद्वाने”ति। तस्साति “यत्थ सङ्घस्स धुवकारा करियन्ती”तिपाठस्स। अत्थो एवं वेदितब्बोति योजना। यत्थ वाति यस्मिं वा ठाने। अनेनाति चीवरदायकेन। सलाकभत्तादीनि वा निबद्धानि कारितानीति सम्बन्धो। येन पनाति चीवरदायकेन पन। सकलोपि विहारोति सकलोपि सआरामो विहारो। तत्थाति चीवरदायके। इमेति पाकवत्तस्स वत्तनद्वानादयो विहारा। धुवेन करियन्तीति धुवकारा विहारा। सोति चीवरदायको। यत्थाति यस्मिं ठाने। सब्बत्थाति सब्बेसु बहूसु विहारेसु।

तेहीति बहुतरेहि भिक्खूहि। धुवकारेसूति निद्वारणे भुम्मं। एकत्थाति एकस्मिं धुवकारे। “सचे भिक्खुगणनाय गण्हथाति वदती”ति इमिना सचे न वदति, भिक्खुगणनाय भाजेत्वा गण्हितुं न वद्वतीति दस्सेति, विहारगणनाय गण्हितुं वद्वतीति अधिष्पायो। तथाति यथा “भिक्खुगणनाय गण्हथा”ति वदति, तथाति अत्थो। एत्थाति भाजेतब्बवत्थूसु। तन्ति मञ्चपीठकं, पुच्छित्वा दातब्बन्ति सम्बन्धो। पुच्छित्वाति दायकं पुच्छित्वा, वदतीति दायको वदति। सङ्घस्सापीति पिसद्वो न दायकस्सेवाति दस्सेति।

उपचारसीमायं ठितेन सङ्घेन भाजेतब्बन्ति सम्बन्धो। सीमद्वस्साति उपचारसीमायं ठितस्स। असम्पत्तस्सापीति भाजनद्वानं असम्पत्तस्सापि। अलसजातिकाति कोसज्जजातिका। ठितिकाति पबन्धवसेन ठियते ठिति, सायेव ठितिका। अथ वा “ठितद्वानतो पद्वाय दातब्ब”न्ति अटुकथायं (महाव० अटु० ३७९) वुत्तता तिद्वति पबन्धवसेन एत्थाति ठिति, सायेव ठितिकाति वचनत्थो कातब्बो। ठितिकं ठपेत्वाति वीसतिवस्ससङ्घातं ठितिकं ठपेत्वा। तेसन्ति थेरानं।

सम्पत्तसम्पत्तानन्ति भाजनद्वानं सम्पत्तसम्पत्तानं। अत्तनो विहारद्वारे वा अत्तनो अन्तोविहारेयेव वाति योजना। सीमाति उपचारसीमा। थेरासनं आरूळहे सतीति योजना। वस्सगगेनाति वस्सगणनाय।

पाटेक्कन्ति पच्चेकं । सब्बानेव चीवरानीति सम्बन्धो । दुष्मासितदुगगहितानमत्थं दस्सेन्तो आह ‘गतगतद्वाने सङ्खिकानेव होन्ती’ति । एकन्ति दससु वर्त्थेसु एकं ।

वर्त्थस्सेव पुण्फं वा वलि वा अत्थीति योजना । तेनाति पुण्फवलिना । एकं तन्तन्ति एकं सुतं । तत्थाति तेसु ठितिकाय ठानाद्वानेसु । द्रीहिपि गहेतब्बं ठितिकाय अभावतो ।

भिक्खु अत्तनो सन्तकं यं चीवरन्ति योजना । पंसुकूलिकानम्पि वट्टीति ‘सङ्खस्स देमा’ति वा ‘तुङ्हं देमा’ति वा अवत्वा ‘भिक्खूनं देम, थेरानं देमा’ति वुत्तता पंसुकूलिकानम्पि वट्टीति । भिक्खुथेरा नाम हि न अत्तनायेव होन्ति, अञ्जेपि बहू, तस्मा वट्टीति । ‘सङ्खस्सा’ति वुत्ते अत्तना एकन्तेन सङ्खयेव, तस्मा ‘सङ्खस्सा’ति वुत्तेपि न वट्टीति, पगेव ‘तुङ्ह’न्ति वुत्ते ।

ततोति बहुवर्त्थतो । गहेतुं न वट्टीति पंसुकूलिकानं गहेतुं न वट्टीति ।

यन्ति वर्त्थं । तत्थाति परिक्खारेसु । सुत्तन्ति तन्तं ।

एवं अन्तोसीमं पविसित्वा ‘सङ्खस्स देमा’ति दिन्ने विनिच्छयं दस्सेत्वा बहिसीमाय दिन्ने तं दस्सेन्तो आह ‘सचे पना’ति आदि । एकबद्धा चाति द्वादसहत्थमनतिकमित्वा एकतोबद्धा च । ये पनाति भिक्खू पन ।

उभतोसङ्खस्स देतीति एत्थ चतुन्नं वाक्यानं वसेन वुत्तेपि उभतोसङ्खस्स देतियेव नामाति दस्सेन्तो आह ‘उभतोसङ्खस्स दम्मीति वुत्तेपी’ति आदि । उभतोसङ्खगगहणेन गहितत्ताति पुगलस्स उभतोसङ्खगगहणेन गहितत्ता । ‘एसेव नयो’ति इमिना एकवीसतिपटिवीसे कत्वा एको चेतियस्स दातब्बोति नयं अतिदिसति । पापुणनकोद्वासो नाम नत्थि चेतियस्स उभतोसङ्खगगहणेन अगहितत्ता ।

तत्थाति उभतोसङ्खपुगलचेतियेसु । सेसं सुविज्ञेयमेव ।

पुब्बेति बुद्धस्स भगवतो धरमानकाले । तदाति यदा बुद्धो भगवा धरति, तदा । पटिमं वाति पटिबिम्बं वा । तज्जि भगवता पटि सदिसं मानीयतीति पटिमाति वुच्चति । चेतियं वाति थूपं वा । सो हि देवमनुस्सेहि चितितब्बं, पूजेतब्बं, इडुकादीहि वा चिनितब्बन्ति चेतियन्ति वुच्चति । तत्थाति देय्यधम्मेसु । यन्ति किरियापरामसनं । यं देत्तीति योजना । तत्थाति तस्मिं दाने । अनियमवाचकस्स ‘यो’ति सब्बनामस्स अत्थं दस्सेन्तो आह ‘पब्बजितो वा गहडो वा’ति । वत्तं कत्वा परिभुज्जितुन्ति पुब्बकालअपरकालकिरियानं विकारवसेन अनियतत्ता वुत्तं ‘भुज्जित्वा पच्छापि वत्तं कातु’न्ति ।

‘दूरम्पि हरित्वा पूजेतब्ब’न्ति इमिना जङ्घपेसनिककम्मं न होतीति दस्सेति । हरन्तस्स भिक्खुनोति सम्बन्धो । गच्छतोति अनादरे सामिवचनं । तन्ति सङ्खस्स आहटभत्तं ।

वस्संवुत्थसङ्खस्साति वस्सं वसित्थाति वस्संवुत्थो । अलुत्तकितन्तसमासोयं, सोयेव सङ्घो वस्संवुत्थसङ्घो, तस्स । यावतिकसदो यत्तकपरियायोति आह ‘यत्तका’ति । दिसापक्कन्तस्सापीति अञ्जं दिसं पक्कन्तस्सपि, दातब्बन्ति सम्बन्धो । वदन्तीति अटुकथाचरियेहि अपरे आचरिया वदन्ति । एतन्ति वचनं ।

सम्पत्तानन्ति दिन्दृढानं सम्पत्तानं । सब्बेसन्ति यत्थ कथ्यचि वुथवस्सानं सब्बेसं । तत्राति विहारे । तत्राति तस्मिं वदने सति, तेसु भिक्खूसु वा । वस्सं वसन्तीति वस्संवसन्ता, तेसं । चीवरमासेति चीवरेन लक्खिते पच्छिमकर्त्तिकमासे ।

हेमन्तस्स पच्छिमो दिवसोति फग्गुणपुण्णमीसङ्घातो हेमन्तस्स पच्छिमो दिवसो । वस्सावासिकन्ति वस्सं आवसन्तानं दातब्बं चीवरं । आरोपेतब्बाकारं दस्सेन्तो आह “अतीतवस्सावासस्सा”ति आदि । तत्थ अतीतवस्सावासस्साति अतीतवस्सं, अतीतवस्से वा आवासस्स सङ्घस्स । तन्ति चीवरं ।

ठपेत्वाति विहारे ठपेत्वा । सम्पत्तानन्ति इमं ठानं सम्पत्तानं । इतोति चीवरदानकालतो । तेति अन्तोवस्से वुथभिक्खू ।

आदिस्साति पदस्स त्वापच्यन्तभावं दस्सेन्तो आह “आदिसित्वा”ति । अयमत्थो वेदितब्बोति योजना । तत्राति “यागुया वा”ति आदिपाठे । अज्जतनाय वाति अज्ज भवानं पुञ्जानं अत्थाय वा । तेसन्ति निमन्तकानं, पविद्वानं भिक्खूनन्ति सम्बन्धो । येहि निमन्तिहेहीति निमन्तिहेहि येहि भिक्खूहि । येसं वा पत्तन्ति सम्बन्धो । तेसं न पापुणातीति सब्बेसं तेसं न पापुणाति, कस्मा? अनिमन्तितता । तेसं न पापुणन्ति, कस्मा? निमन्तितगेहं अपविद्वत्ता । सोति दायको ।

पुब्बेपीति इतो पुब्बेपि । अस्साति दायकस्स । वासेत्वाति वासापेत्वा । सोति दायको । योति भिक्खु, वसतीति सम्बन्धो । तानीति भेसज्जानि । इदन्ति चीवरं ।

“अन्तेवासिकानञ्चा”ति पदेन सद्धिविहारिकापि गहेतब्बा उद्देसादिवसेन अन्ते वसनसीलत्ता । उद्देसं गहेतुं आगतो च गहेत्वा गच्छन्तो चाति इमे अन्ते अवसनसीलापि रूळहीवसेन अन्तेवासिका नाम । इमिना निस्सयं गहेतुं आगतो च थेरस्स सन्तिके निस्सयं गहितपुब्बो च अन्तेवासिको नामाति दस्सेति । वत्तं कत्वा उद्देसपरिपुच्छादीनि गहेत्वा विचरन्तानं सब्बेसं उद्देसन्तेवासिकानं पापुणातीति योजना । इमिना सद्धिविहारिकनिस्सयन्तेवासिकउपसम्पदन्तेवासिकपब्बज्जन्तेवासिकापि गहेतब्बा तेसम्पि निबद्धचारिकभिक्खुभावतो । सब्बत्थाति सब्बस्मिं चीवरक्खन्धके ।

इति चीवरक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

९. चम्पेयक्खन्धकं

२३४. कस्सपगोत्तभिक्खुवृत्थकथा

३८०. चम्पेयक्खन्धके गगराय पोक्खरणियाति एत्थ गगरसद्वस्स नामसद्वभावं दस्सेन्तो आह “गगरनामिकाय इत्थिया”ति । इमिना गगरसद्वो गगरइति नामं पवत्तिनिमित्तं कत्वा इत्थिदब्बं वदतीति दस्सेति । तन्तिपटिबद्धोति तन्तिया पटिबद्धो । “उस्सुककम्पि अकासि यागुया”ति आदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । तस्स भिक्खुनोति कस्सपगोत्तनामकस्स तस्स भिक्खुनो । तत्थेवाति वासभगामेयेव ।

३८२. अधम्मेन वगगकम्मं करोन्तीतिआदीनं नानाकरणन्ति सम्बन्धो ।

२३६. अत्तिविपन्नकम्मादिकथा

३८५. अञ्जत्रापि धम्माति एत्थ धम्माति उपयोगत्थे निस्सक्कवचनमेतन्ति आह “अञ्जत्र धम्म”न्ति ।

“अञ्जत्रा”ति निपातपयोगे दुतियाततियापञ्चमीसु अञ्जतरस्स सम्भवतो उपयोगवचनमिष्य होति । तस्मा वुतं “अयमेव वा पाठो”ति । “भूतेन वत्थुना”ति इमिना धम्मसद्वस्स सच्चत्थं दस्सेति । “एसेव नयो”ति इमिना सद्वसभावमेव सन्धाय अतिदिसति, न अत्थं । तेन वुतं “एत्थ पना”ति आदि । सत्थुसासनन्ति सत्थु आणा । सत्थुआणा नाम जत्तिअनुसावनानं सम्पदाति आह “जत्तिसम्पदा अनुसावनसम्पदा चा”ति । “पटिकुद्गुञ्चेव कतञ्चा”ति इमिना पटिकुद्गुकतन्ति पदस्स द्वन्दवाक्यं दस्सेति । पटिकुसितब्बन्ति पटिकुद्गु, कत्तब्बन्ति कतं, कम्मं । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “यं अञ्जेसू”ति आदि । तथ्य यन्ति कम्मं ।

३८७. पाळियाति विनयपाळिया । यन्ति कम्मं, न करियतीति सम्बन्धो । एत्थाति अडुकथायं । सो च खोति सो च विथारो, आगतोति सम्बन्धो । कस्मा जत्तिदुतियजत्तिचतुर्थकम्मानमेव वसेन आगतो, ननु जत्तिअपलोकनकम्मवसेनपि आगतेन भवितब्बन्ति आह “यस्मा पना”ति आदि । जत्तिदुतियजत्तिचतुर्थेसु हापनं वा अञ्जथा करणं वा अत्थिविय जत्तिकम्मे नत्थीति योजना । जत्तिकम्मे जत्तिदुपनतो अञ्जकिच्चस्स असम्भवतो हापनं वा अञ्जथा करणं वा नत्थीति अधिष्पायो । तानीति जत्तिकम्मअपलोकनकम्मानि । सब्बेसम्पि कम्मानन्ति सब्बेसम्पि चतुर्नं कम्मानं । परतोति परस्मिं परिवारावसाने (परिं अटु० ४८२) ।

३८७. चतुवग्गकरणादिकथा

३८८. यदिदं कम्मन्ति योजना । तेसन्ति सङ्घानं । कम्मप्पत्तोति एत्थ कम्मेन, कम्मस्स वा पत्तोति अत्थं पटिकिखपन्तो आह “कम्मं पत्तो”ति । “सब्बकम्मेसु कम्मपत्तो”ति पाळिनयेन “कम्मेसु पत्तो”ति अत्थोपि युज्जति । लोकवोहारवसेन “कम्मेन कम्मस्स वा पत्तो”ति अत्थोपि युज्जतेव ।

३८९. परिसतोति परिसकारणा । तत्थाति “चतुवग्गकरणञ्चे भिक्खवे”ति आदिपाठे, चतुर्वीसतिपुग्गलेसु वा । कम्मनानासंवासकोति उक्खेपनीयकम्मकतो । लद्धिनानासंवासकोति उक्खितानुवत्तको । “हुत्वा”ति इमिना “भिक्खुनीचतुर्थो”ति आदीसु चतुर्वीसतिया ठानेसु किरियाविसेसनभावं दस्सेति । भिक्खुनी चतुर्थी एतस्साति भिक्खुनीचतुर्थो, चतुवग्गो सङ्घोतिआदिना वचनत्थो कातब्बो ।

३९३. परिवासादीतिआदिसद्वेन मूलायकस्सनमानत्तरभानानि सङ्घण्हाति । तेसन्ति परिवासादिकम्मानं । परतोति परस्मिं चूळवग्गे (चूळव० अटु० ७५ आदयो) ।

३९४. पटिकुद्गुकतकम्मस्साति पटिकुद्गुस्स हुत्वा कतस्स कम्मस्स । पकतत्तस्साति एत्थ पकतिसीलसङ्घातो अत्ता सभावो एतस्साति पकतत्तोति अत्थं दस्सेन्तो आह “अविपन्नसीलस्सा”ति । सङ्घादिसेसं अनापज्जन्तस्सापि अविपन्नसीलता वुतं “पाराजिकं अनज्ञापन्नस्सा”ति । इमिना सङ्घादिसेसं आपज्जन्तोपि पकतत्तोयेवाति दस्सेति । सोपि हि इध अविपन्नसीलो नाम, अञ्जत्थं पन सङ्घादिसेसस्स सीलविपत्तिभावतो तं आपज्जन्तोपि विपन्नसीलोयेव नाम । आनन्तरिकस्साति एत्थ अनन्तरसद्वस्स सम्बन्धञ्च णिकपच्ययस्स अत्थञ्च दस्सेन्तो आह “अत्तनो अनन्तरं निसिन्नस्सा”ति । तथ्य “अत्तनो”ति इमिना अनन्तरसद्वस्स सम्बन्धं दस्सेति । “निसिन्नस्सा”ति इमिना णिकपच्ययस्स अत्थं दस्सेति ।

२३९. द्वेनिस्सारणादिकथा

३९५. वत्थुतोति वत्थुकारणा । तत्थाति ‘द्वेमा भिक्खवे’तिआदिपाठे । ‘सन्ध्याय वुत्त’न्ति इमिना “अप्पत्तो”तिआदिसुत्तस्स नेयत्थभावं दस्सेति । हीति सच्चं, यस्मा वा । तन्ति पब्बाजनीयकम्मं । पुन तन्ति पब्बाजनीयकम्ममेव । एस भिक्खु अप्पत्तोति सम्बन्धो । कस्मा अप्पत्तोति आह “यस्मा”तिआदि । आवेणिकलक्खणेनाति अविना हुत्वा पवत्तेन लक्खणेन । अत्तना अविना हुत्वा अत्तनो सन्तकेन विसुं भूतेन लक्खणेनाति वुत्तं होति । यदि अप्पत्तो, कस्मा सुनिस्सारितोति आह “यस्मा पनस्सा”तिआदि । अस्साति भिक्खुस्स, करेव्याति सम्बन्धो । तं चे सङ्घो तज्जनीयकम्मादिवसेन निस्सारेति, सुनिस्सारितोति सम्बन्धो । सोति भिक्खु । यस्मा अनुञ्जाता, तस्मा सुनिस्सारितोति योजना । कित्तकेन अङ्गेन अनुञ्जाताति आह “एकेनपि अङ्गेना”ति ।

३९६. ओसारणाति एत्थ ओत्युपसगगवसेन सरधातु पवेसनत्थोति आह “पवेसना”ति । तत्थाति “ओसारणा”तिआदिपाठे । ओसारेतीति एत्थ अब्बानादिवसेन पवेसनं पटिक्खिपन्तो आह “उपसम्पदकम्मवसेना”ति । सहस्सक्खत्तुप्पीति पिसद्वो गरहत्थो । एकवारादिके पन का नाम कथाति दस्सेति । सातिसाराति सदोसा । तथाति यथा आचरियुपज्ञाया सातिसारा, तथा । सेसो कारकसङ्घो सातिसारेति सम्बन्धो । “हत्थच्छिन्नादयो पन द्वत्तिस सुओसारिता”ति वुत्तता अन्धमूगबधिरानं अपब्बजितानम्पि उपसम्पदा रुहतीति दट्टब्बं । तेति हत्थच्छिन्नादयो द्वत्तिस ।

३९७. अभूतवत्थुवसेनाति असच्चवत्थुवसेन, असंविज्जमानवत्थुवसेन वा । तत्थाति “इध पन भिक्खवे”तिआदिपाठे । पटिनिस्सज्जिताति एत्थ तपच्चयस्स कम्मत्थे पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “पटिनिस्सज्जितब्बा”ति ।

२४१. उपालिपुच्छाकथा

४००. तत्थाति उपालिपञ्चेसु । तस्सपापियसिकादीहि सङ्घं एका पुच्छा कताति योजना । भिक्खूनम्पि वारेति सम्बन्धो । पिसद्वेन “न केवलं उपालिपञ्चेसुयेव योजेतब्बानि, अथ खो भिक्खूनं वारेपी”ति दस्सेति ।

२४२. तज्जनीयकम्मकथा

४०७. “इध पन भिक्खवे भिक्खु भण्डनकारको”तिआदि वुत्तन्ति सम्बन्धो । तत्थाति “इध पन भिक्खवे”तिआदिपाठे । अनपदानोति एत्थ अपब्बो दासङ्घो अवखण्डनत्थोति आह “अपदानं वुच्चति परिच्छेदो”ति । नत्थि अपदानं अवखण्डनं आपत्तिपरियन्तो एतस्साति अनपदानोति वचनत्थो कातब्बो । सायेव पाळि वुत्ताति सम्बन्धो । तत्थाति तस्सं पाळियं । किञ्चिं अत्थविनिच्छयं पाळिअनुसारेन विदितुं न सक्का न होतीति योजना ।

इति चम्पेयक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

१०. कोसम्बकक्खन्धकं

२७१. कोसम्बकविवादकथा

४५१. कोसम्बकक्खन्धके अयमनुपुष्टिकथा एवं वेदितब्बाति योजना । विनयं पाळितो च, तदत्थतो च धारेतीति

विनयधरो, तथा सुत्तन्तं धारेतीति सुत्तन्तिको। तेसूति द्वीसु भिक्खूसु। सुत्तन्तिको भिक्खु निकखमीति सम्बन्धो। आचमनउदकावसेसन्ति आचमेति धोवति अनेनाति आचमनं, तमेव उदकं आचमनउदकं, तमेव अवसेसं आचमनउदकावसेसं, अवसेसआचमनउदकन्ति अत्थो। तं भिक्खुन्ति सुत्तन्तिकं भिक्खुं। एत्थाति आचमनउदकावसेसट्टपने। “सचे होति, देसेस्सामी” ति इमिना अत्तनो सुब्बचभावज्च सिक्खाकामतज्च दस्सेति। तेति तया, कथन्ति सम्बन्धो। अथ वा तेति तुहं, नत्थीति सम्बन्धो। असञ्चिच्च असतिया कतत्ता अनापत्तिपक्खोपि भवेय्याति आह ‘नत्थि आपत्ती’ ति। एत्थ पन आपत्तियेव। सोति सुत्तन्तिको।

विनयधरोपीति विनयधरो पन, आरोचेसीति सम्बन्धो। आपज्जमानोपीति पिसद्वो गरहत्थो। तेति विनयधरस्स निस्सितका, आहंसूति सम्बन्धो। तस्साति सुत्तन्तिकस्स। तेति सुत्तन्तिकस्स निस्सितका, आरोचेसुन्ति सम्बन्धो। सोति सुत्तन्तिको। मुसावादीति अभूततो, अभूतं वा वचनं वदनसीलो। एसोति विनयधरो। तेति सुत्तन्तिकस्स निस्सितका, आहंसूति सम्बन्धो। ततोति कलहवड्हनकारण। विनयधरो अकासीति सम्बन्धो।

४५३. “न ताव भिन्नो” ति इमिना भिन्नोति एत्थ तपच्चयस्स अवस्सम्भावियत्थे अनागतकालिकतं दस्सेति। तमेवत्थं सह उपमाय दस्सेन्तो आह “अपिचा” तिआदि। तान्ति सस्सं। ‘भिज्जिस्सती’ ति इमिना भिज्जिस्सतीति भिन्नोति वचनत्थं दस्सेति। सो च खोति सङ्घो। कलहवसेन भिज्जिस्सतीति सम्बन्धो। सम्भमअत्थवसेनाति संवेगअत्थवसेन। सम्भमसद्वो हि तीसु अत्थेसु वत्तति गारवे, भीतियं, संवेगे चाति। इथ पन संवेगे वत्तति। भिक्खुसङ्घस्स भिन्ने संवेगअत्थवसेनाति अधिष्पायो। इदं हेडु कथिताय “भये कोधे पसंसाय” न्ति गाथाय (पारा० अट० १.१५) चसदेन सम्पिण्डितं सम्भमअत्थं सन्धाय वुत्तन्ति दद्वब्बं। एत्थाति ‘भिन्नो भिक्खुसङ्घो भिन्नो भिक्खुसङ्घो’ ति पाठे। आमेडितन्ति आ पुनप्पुनं भयादिपीळितत्ता मेडेन उम्मादेन इतं कथितं आमेडितं।

४५४. हीति वित्थारो। भगवा वदेय्याति सम्बन्धो। उक्खिपन्ति अपनेन्तीति उक्खेपका। उक्खित्तमनुवत्तन्तीति उक्खित्तानुवत्तका। एतेसन्ति उक्खित्तानुवत्तकानं। पुन एतेसन्ति उक्खेपकानं। पक्खोति सखा। तन्तिमेवाति पाळिमेव, व्यापारमेव वा।

४५५. योति भिक्खु। चित्तं उप्पादेतीति सम्बन्धो। तुम्हेति धम्मवादिनो सन्धाय वुत्तं। किं भणथाति किं वचनं भणथ। इति पुच्छित्वाति सम्बन्धो। तेसञ्चाति धम्मवादीनज्च। इतरेसञ्चाति अधम्मवादीनज्च। इमेति अत्तनो पक्खे इमे भिक्खु। तेसन्ति अधम्मवादीनं। ‘कम्मं कोपेती’ ति ‘नानासंवासकचतुत्थो चे भिक्खवे कम्मं करेय्य, अकम्मं, न च करणीय’ न्ति वचनतो (महाव० ३८९) कम्मं कोपेति। इतरेसम्पीति धम्मवादीनम्पि। धम्मवादीनं पक्खे निसीदित्वा अधम्मवादीनं लद्धिं गणहन्तोपि धम्मवादीनं नानासंवासको होतियेव, अयं नयो वुत्तनयस्स अत्थतो सिद्धोति कल्पा इथ न वुत्तो। एवन्तिआदि निगमनं। योति भिक्खु, पविसति गणहातीति सम्बन्धो। निसिन्नो हुत्वाति योजना। इमेति अत्तनो पक्खे इमे भिक्खु। इतरेति परपक्खे इतरे भिक्खु। तेसन्ति धम्मवादीनं। यत्थ तथ वा पन पक्खेति यस्मिं कस्मिंचि वा धम्मवादीनं पक्खे। इमे धम्मवादिनोति गणहातीति तंतंपक्खगते भिक्खू याथावतो वा अयाथावतो वा “इमे धम्मवादिनो” ति गणहाति।

४५६. कायेन कतं कम्मं कायकम्मं, वचिया कतं कम्मं वचीकम्मं। तत्थ कायकम्मं उपदंसेन्ता भिक्खू पहरन्ता उपदंसेन्ति। वचीकम्मं उपदंसेन्ता भिक्खू फरुसं वदन्ता उपदंसेन्ति। तेन वुत्तं “कायेन पहरन्ता” तिआदि। उपदंसेन्तीति पवर्त्तेन्ति। “कोधवसेना” ति इमिना पेमवसेनाति अत्थं निवर्त्तेति। अधम्मियानीति अधम्मेन कत्तब्बानि। “किच्चानी” ति

इमिना इयपच्ययस्स सरूपं दस्सेति । असम्मोदिकाति एत्थ यकारलोपोति आह “असम्मोदिकाया”ति । “कथाया”ति इमिना असमोदं जनेतीति असम्मोदिकाति कत्वा णिकपच्ययस्स सरूपं दस्सेति । उपचारं मुञ्चित्वाति एत्थ उपचारो नाम अञ्जमञ्जं पहरन्तानं हत्थस्स पापुणनडूनं, तं मुञ्चित्वाति अत्थो । आसनन्तरिकायाति एत्थ एकं आसनं अन्तरं ब्यवहितं इमिस्सा निसिन्किरियायाति आसनन्तरिकाति दस्सेन्तो आह “एकेकं आसनं अन्तर”न्ति । “कत्वा”ति इमिना किरियाविसेसनभावं दस्सेति ।

४५७-८. अयं अस्स भिक्खुनो अधिष्ठायो किराति योजना । एतेति कोधाभिभूते भिक्खू । भगवा पन कथेसीति सम्बन्धो । “अनत्थो अतो”ति इमिना अनत्थतोति पदस्स ओकारलोपसन्धिं दस्सेति । तेसं पदानमत्थं दस्सेन्तो आह “एतस्मा”ति आदि । “अथ वा”ति आदिना “अनत्थदो”ति वत्तब्बे “सुगतो”ति आदीसु विय द-कारस्स त-कारं कत्वा अनत्थतोति वुत्तन्ति दस्सेति । अनत्थदोति अनत्थं ददातीति अनत्थदो ।

४६४. पुथुसद्वाति एत्थ पुथुसद्वो महन्तपरियायोति आह “महा”ति । अस्साति भण्डनकारकस्स जनस्स । समजनोति एत्थ समसद्वो सदिसपरियायोति आह “एकसदिसो”ति, तुल्याधिकरणसमासोयं । भण्डनकारको अयं जनोति योजना । तत्थाति भण्डनकारकेसु जनेसु । अञ्जम्पि एकं इदं कारणन्ति सम्बन्धो । न मञ्जित्थाति कोचि एकोपि न मञ्जित्थाति योजना । इमिना अमञ्जरुन्ति एत्थ आविभत्तिया “रु”न्ति आदेसो दस्सितो ।

परिमुद्गाति परिमुद्गा सति एतेसन्ति परिमुद्गाति दस्सेन्तो आह “परिमुद्गसतिनो”ति । अद्वक्खरगाथायं “पञ्चमं लघु सब्बत्था”ति वुत्तता पञ्चमस्स राकारस्स रस्सो होति । तेन वुतं “राकारस्स रस्सादेसो कतो”ति । कथं भाणिनोति वाचं भाणिनो । मुखायामन्ति एत्थ आयामसद्वो वित्थारपरियायो, वित्थारो च नाम पसारणन्ति आह “पसारेतु”न्ति । सम्पदानत्थजोतकेन तुपच्ययेन सम्पदानत्थे उपयोगवचनन्ति दस्सेति । नीताति कम्मवाचकस्स कितस्स अप्पधानकम्मं दस्सेन्तो आह “इमं निल्लज्जभाव”न्ति । द्विकम्मकधातुभावतो “अत्तनो”ति पधानकम्मम्पि अज्ञाहरितब्बं । तन्ति कलहं । “जान”न्ति पदेन “विदू”ति पदस्स अत्थञ्च वाक्यञ्च दस्सेति । विदन्ति जानन्तीति विदूति वचनत्थो कातब्बोति अधिष्ठायो । सादीनवोतिआदीनवेन दोसेन सह पवत्तो । अयन्ति कलहो ।

ये च तं उपनहन्तीति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेतुं वुतं “आधात”न्ति । येति जना । उपनहन्ति उपनहन्ति बन्धन्ति । सनन्तनोति एत्थ सनन्तनसद्वो पुराणपरियायोति आह “पोराणो”ति ।

“अञ्जे”ति इमिना परेति एत्थ परसद्वस्स पच्छाभागत्थादयो निवारेति । मयमेत्थ यमामसेति एत्थ एतसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “सङ्घमञ्जो”ति । यमुधातु उपयमनत्थो सेकारो निपातमत्तोति आह “उपयमामा”ति । “सतं समितं मच्युसन्तिकं गच्छामा”ति इमिना “न जानन्ती”ति पदस्स आकारं दस्सेति । तत्थाति महाजनकाये ये पण्डिताति योजना । एवं हीति एवमेव । जानन्ता ते पण्डिता पटिपञ्जन्तीति योजना । मेधन्ता हिंसन्ता गच्छन्ति पवत्तन्तीति मेधगा कलहा । केचि मेधधातुतो ष्वुपच्ययं वदन्ति, तेसं मतेन मेधकाति पठमक्खरेन पाठो भवेय्य ।

तेसम्पीति ब्रह्मदत्तदीघावुकुमारानम्पि । सङ्गतीति समागमो । वोति तुम्हाकं । येसं तुम्हाकं नेव मातापितूनं अद्वीनि छिन्नानि, न पाणा हता, न गवस्सधनानि हटानि । तेसं तुम्हाकं कस्मा सङ्गति न होतीति योजना ।

सब्बानि परिस्मयानीति एत्थ सब्बानीति वुत्तकारणञ्च लिङ्गविपल्लासञ्च दस्सेन्तो आह “पाकटपरिस्सये च

पटिच्छन्नपरिस्सये चा”ति । “अभिभवित्वा”ति इमिना अभिभुव्याति पदस्स त्वापच्चयन्तभावं दस्सेति । तेनाति निपकेन सहायेन ।

राजावाति एत्थ राजा इवाति पदविभागं कत्वा राजसद्वास्स उपलक्खणवसेन महाजनक, अरिन्दमराजानो च इवसद्वास्स ओपम्मत्यजोतकञ्च दस्सेन्तो आह “यथा”ति आदि । रद्विविजितसद्वा अञ्जमञ्जपरियाया । विसेसनविसेस्यानं कामाचारतो गम्यमानत्ता वुत्तं “विजितं रद्वा”न्ति । “मातङ्गो अरञ्जे नागो इवा”ति इमिना पदविभागं दस्सेति । तेसं पदानं अत्थं दस्सेन्तो आह “मातङ्गोति हत्थी वुच्यती”ति आदि । “हत्थी वुच्यती”ति इमिना महन्तो अङ्गो सरीरमेतस्साति मातङ्गोति वचनत्थेन हत्थी मातङ्गो नामाति दस्सेति । महन्तसद्वास्स मातादेसो । नागसद्वो उरगे च हत्थिम्हि च नागरुक्खे च उत्तमे च नामपञ्जन्तियञ्चाति पञ्चसु अत्थेसु वत्तति, इध उत्तमत्थेति दस्सेन्तो आह “नागोति महन्ताधिवचनमेत”न्ति । मातङ्गरञ्जेवाति एत्थ इवसद्वास्स ओपम्मत्यजोतकभावं दस्सेत्वा अत्थयोजनं दस्सेन्तो आह “यथा ही”ति आदि । “यथा च पालिलेय्यको”ति इमिना मातङ्गनागस्स सरूपं उपलक्खणेन दस्सेति ।

२७५. पालिलेय्यकगमनकथा

४६७. पालिलेय्यकन्ति पलिलवनसण्डे वसन्तहत्थिनागं । “हत्थी”ति च “नागो”ति च द्विनं सद्वानं परियायभावेन वुत्तता अधिकत्थोति आह “महाहत्थी”ति । पुरतो पुरतो गच्छन्तेहि तेहि हत्थिआदीहि छिन्नगगानीति योजना । ओभगोभगगन्ति भज्जित्वा अधोपातिं ओभगगन्ति दस्सेन्तो आह “भज्जित्वा भज्जित्वा पातित”न्ति । “उच्चद्वानतो”ति इमिना अवत्यूपसगगस्स अधोत्थं नयेन दस्सेति । एतस्साति हत्थिनागस्स । तेति हत्थिआदयो । तेहीति हत्थिआदीहि । पिवन्तेहि तेहीति योजना । कद्मोदकानीति कद्मेन संसद्वानि उदकानि ।

ईसादन्तस्साति एत्थ ईसाय सदिसो दन्तो इमस्साति ईसादन्तोति दस्सेन्तो आह “रथईसासदिसदन्तस्सा”ति । “रथईसा”ति इमिना नङ्गलईसं निवत्तेति । यदेकोति यं एको । यंसद्वो कारणत्थोति आह “यस्मा”ति । अस्स नागस्साति हत्थिनागस्स । नागेनाति बुद्धनागेन ।

यथाभिरन्तन्ति एत्थ कित्तकं कालं रमतीति आह “तेमास”न्ति । एत्तावताति एत्तकेन तेमासविहरणेन । पत्थटा अहोसीति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बस्मिं जम्बुदीपतले ।

“कोसम्बिनिवासिनो”ति इमिना कोसम्बियं निवसन्तीति कोसम्बकाति वचनत्थं दस्सेति ।

२७६. अद्वारसवत्थुकथा

४७१. “लद्विगगहण”न्ति इमिना आदीयते आदायोति वचनत्थं दस्सेति ।

४७५. तं दिवसमेवाति तस्मिं सङ्घसामग्गिकरणदिवसेयेव ।

४७६. न मूला मूलं गन्त्वाति मूलतो मूलं न गन्त्वाव । “अत्थतो अपगता”ति इमिना अत्थतो अपेता अत्थापेताति वचनत्थं दस्सेति । “ब्यञ्जनमत्तं उपेता”ति इमिना ब्यञ्जनमत्तं उपेता उपगता ब्यञ्जनूपेताति वचनत्थं दस्सेति ।

४७७. अत्थेसु जातेसूति एत्थ जातसद्वो उपन्नपरियायोति आह “विनयअत्थेसु उपन्नेसू”ति । तज्ज पदं “सङ्घस्स किच्चेसू”ति आदीसु सब्बपदेसु योजेतब्बं । महत्थिकोति महन्तो उपकारसङ्घातो अत्थो इमस्साति महत्थिकोति दस्सन्तो आह “महाउपकारो”ति ।

अनानुवज्जो पठमेनाति एत्थ पठमसद्वो तावपरियायोति दस्सेन्तो आह “तावा”ति । सीलतोति सीलेन । उपेक्खिताचारोति उपपत्तितो इक्खिताचारो । “अपेक्खिताचारो”तिपि पाठो । उपपरिक्खिताचारोति उपपरिक्खितो आचारो एतस्साति उपपरिक्खिताचारो ।

विसङ्घाति एत्थ विपुब्बो सहधातु अभिभवनत्थो, त्वापच्चयो च होतीति दस्सेन्तो आह “अभिभवित्वा”ति । अनपगतन्ति कारणतो अनपेतं । भणन्तो भिक्खूति सम्बन्धो । तमत्थं दस्सेन्तो आह “यस्मा ही”ति आदि । सोति भिक्खु, न हापेतीति सम्बन्धो । “उसूयाया”ति इमिना दोसागतिगमनस्स गहितता “अगतिगमनवसेना”ति इमिना पारिसेसनयेन अवसेसअगतिगमनमेवाधिष्पेतं । सोति भिक्खु । छम्भति चेवाति थम्भति चेव, थद्धं करोति चेवाति अत्थो । वेधति चाति कम्पति च । यो चाति भिक्खु पन । ईदिसोति उसूयाय वा अगतिगमनेन वा भणनसङ्घातो एदिसो न होति ।

किञ्च भिष्योति निपातसमुदायो, ततो वुत्ततो अतिरेकं कथेतब्बं किं पनाति अत्थो । तस्सा गाथाय अत्थो वेदितब्बोति योजना । योति भिक्खु । हीति सच्चं । कालागतन्ति एत्थ गहेतब्बकालञ्च सत्तमीतप्पुरिससमासञ्च दस्सेन्तो आह “कथेतब्बयुत्तकाले आगत”न्ति । वचोति पदं न वचनपधानं, वचनवन्तपुगलोयेव पधानन्ति दस्सेन्तो आह “वदन्तो”ति ।

आचेरकम्हि च सकेति एत्थ आचरियस्स एसो आचेरको, सस्स अत्तनो एसो सकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “अत्तनो आचरियवादे”ति । गाथाभावतो आचरियसद्वस्स आचेरादेसो कातब्बो । “वादे”ति इमिना इदमत्थे पवत्तस्स णिकपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । अलं पमेतुन्ति एत्थ अलंसद्वो समत्थत्थो, पमसद्वोतुलनत्थोति आह “तुलयितुं समत्थो”ति । कथेतवेति एत्थ तवेसद्वो अज्जत्थ येभुय्येन भाववाचको, इधं पन कम्मवाचकोति आह “कथेतब्बे”ति । विरद्धद्वानकुसलांति विरद्धद्वाने कुसलो ।

अयं गाथा वुत्ताति सम्बन्धो । तन्ति कथेतब्बं । अयं हेत्थत्थोति अयं एव एत्थ गाथायं अत्थोति योजना । “गच्छन्ती”ति इमिना वजन्तीति एत्थ वजधातुया गत्यत्थं दस्सेति । “अत्तनो आचरियवाद”न्ति इमिना “सकं आदाय”न्ति पदस्स अत्थं दस्सेति । आचरियवादो हि आदातब्बतो गहेतब्बतो आदायन्ति वुत्तो । तदनुरूपन्ति तस्स वत्युस्स अनुरूपं । व्याकरमानो भिक्खूति सम्बन्धो । अटुहि दूतझेहीति “सोता च होति, सावेता च, उग्गहेता च, धारेता च, विज्ञाता च, विज्ञापेता, च कुसलो च सहितासहितस्स, नो च कलहकारको”ति (चूळवं ३४७; अ० नि० ८.१६) एवं वुत्तेहि अटुहि दूतस्स अङ्गेहि । कस्स दूतेय्यकम्मन्ति आह “सङ्घस्सा”ति । दूतस्स एतानि दूतेय्यानि, तानियेव कम्मानि दूतेय्यकम्मानि, तेसु । इदन्ति अत्थजाकं, वुत्तं होतीति योजना । अथ वा इदन्ति अयमत्थो । वुत्तं होतीति वुत्तो होति । पच्छिमनये लिङ्गविपल्लासोति दट्टब्बो । आनेत्वा हवन्ति पूजेत्तीति आहवो दायका, तेसं आहूनं । आनेत्वा हुनितब्बं पूजेतब्बन्ति आहुति, तं आहुतिं । सङ्घस्स किच्चेसूति निद्वारणे भुम्मं । तेन वुत्तं “तस्स तस्स किच्चस्सा”ति । करवचोति एत्थ “वचोकरो”ति वत्तब्बे गाथाभावतो पदविपरियायवसेन “करवचो”ति वुत्तोति आह “वचनं करोन्तो”ति । “वचनकरणो”ति इमिना “न तेन मञ्जती”ति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेति ।

आपज्जमानो भिक्खु आपत्ति होतीति योजना । तस्सा चाति एत्थ स्मावचनस्स स्सादेसो कातब्बो । यथाति येनाकारेन, विनयकम्माकारेनाति अत्थो । येसूति यत्तकेसु वत्थूसु । उभये एते विभङ्गाति सम्बन्धो । अस्साति भिक्खुस्स । आपत्तिवुद्घानपदस्साति पदसद्वो कारणत्थो, भुमत्ये सामिवचनो च होतीति आह “आपत्तिवुद्घानकारणे”ति । “कुसलो”ति इमिना छेको पण्डितो, कुच्छितं पापं विदति जानातीति कोविदोति वचनत्थेन कोविदो नामाति दस्सेति ।

आचरन्तो भिक्खु गच्छतीति योजना । “वत्त”न्ति इमिना ओसारणं तन्ति एत्थ तसदस्स विसयं दस्सेति । “या”ति इमिना एतम्पीति एत्थ एतसदस्स अनियमनिदेसभावं दस्सेति । सब्बत्थाति सब्बस्मिं कोसम्बकक्खन्धके ।

इति कोसम्बकक्खन्धकवण्णनाय योजना समत्ता ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

महावगगवण्णनाय

योजना समत्ता ।

जादिलज्जितनामेन, नेकानं वाचितो मया ।
महावगगखन्धकस्स, समत्तो योजनानयोति ॥

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

पाचित्यादियोजना

चूळवगगयोजना

महावगगखन्धकस्सेवं, कत्वान योजनानयं ।
अधुना चूळवगगस्स, करिस्सं योजनानयं ॥

१. कम्मक्खन्धकं

१. तज्जनीयकम्मकथा

१. चूळवगगस्स पठमे कम्मक्खन्धके एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । “चूळवगगस्सा”ति पदं “कम्मक्खन्धके”ति पदे अवयविसम्बन्धो । तावाति पारिवासिकक्खन्धकादितो, पारिवासिक्खन्धकादीनं वा पठमं । चेवसद्वो च चसद्वो च “पण्डुकलोहितका”ति पदस्स असमाहारद्वन्दवाक्यं दीपेन्ति । निस्सयानं नामं निस्सितेसु उपचारवसेन तेसं सद्भिविहारिकअन्तेवासिकापि पण्डुकलोहितकनामायेव होन्तीति दस्सेन्तो आह “तेसं निस्सितकापी”तिआदि । पिसदेन उपचारत्थं सम्पिण्डेति । “सुदु बलव”न्ति इमिना बलवाबलवन्ति द्विनं सद्वानं परियायभावेन वुत्तता अतिसयत्थोति दस्सेति । “बलवबलव”न्ति वत्तब्बे वाचासिलिद्ववसेन दीघं कत्वा एवं वुत्तं । पटिवदथाति पटिच्छन्दुने कथेथ । इमिना पटिमन्त्तेथाति एत्थ मन्त्तधातुया गुत्तभासनत्थं दस्सेति । अत्थेसु करणभासनकिच्चेसु अलं समत्थाति अलमत्था, तेसं

विसेसेनाति अलमत्थतराति दस्सेन्तो आह ‘समत्थतरा’ति ।

अधम्मकम्मद्वादसककथा

४. असम्मुखा कतन्तिआदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । सम्मुखेहि विरहिता असम्मुखाति दस्सेन्तो आह ‘सङ्घम्मविनयपुगालसम्मुखानं विना कत’न्ति । ‘अप्पटिपुच्छित्वा’ति इमिना अप्पटिपुच्छाति एत्य त्वापच्ययस्साकारभावं दस्सेति । तस्सेवाति चुदितकस्सेव । अदेसनागामिनियाति एत्य अकारस्स अञ्जत्थं दस्सेन्तो आह ‘पाराजिका...पे०... वा’ति । एत्थाति तज्जनीयकम्मे । नव पदाति नवसु पदेसु, निद्वारणे चेतं पच्यत्वचनं । पुरिमकेसु तीसु तिकेसु वुत्तेसु नवसु पदेसूति योजना । ‘एकेक’न्ति पदेन सम्बन्धितब्बं । इमेहीति इमेहि द्वीहि पदेहि । द्वादस तिकाति पुरिमेहि तीहि तिकेहि नव तिके मिस्सेत्वा द्वादस । सुक्कपक्खेसुपीति पटिसेधविरहवसेन सुक्केसु पक्खेसुपि ।

६. ‘पब्बजितान’न्ति इमिना गिहीनं अननुलोमिकतं निवत्तेति । सहसोकितादीहीति आदिसदेन सहनन्दिं सङ्घण्हाति । इमस्मिं ठाने सब्बअटुकथापोत्थकेसु ‘न उपसम्पादेतब्बन्ति उपज्ञायेन हुत्वा न उपसम्पादेतब्ब’न्ति पाठतो पट्टाय याव “न सम्पयोजेतब्बन्ति अञ्जमञ्जं योजेत्वा कलहो न कारेतब्बो”ति पाठो अत्थि, ताव अट्टारससम्मावत्तनवत्तानं संवण्णनापाठो लिखितो, सो पाठो इमस्मिं ठाने न लिखितब्बो । कस्मा? पाठ्विकमानुप्तत्ताभावतो, अट्टुकथायमेव “अट्टारस सम्मावत्तनवत्तानि पारिवासिकक्खन्धके वण्णयिस्सामा”ति वक्खमानत्ता, यथावत्तनञ्च पारिवासिकक्खन्धके (चूळव० अट्ट० ७६) संवणितत्था च । तस्मा सो पाठो न पोराणपाठो होति, पच्छा पक्खित्तपाठोति ददुब्बो ।

तिणं भिक्खवे भिक्खूनन्तिआदि वुत्तन्ति सम्बन्धो । एकेकेनापीति तीसु अङ्गेसु एकेकेनापि । इमिना अवयववाक्यनिब्बत्तिवसेन कम्मारहभावं दस्सेति । हीति सच्चं । नियस्सस्स विसेसेन अभिष्णापत्तिकत्तं अङ्गं इति वुत्तन्ति योजना । एत्य आकारवाचको इतिसदो लुत्तनिद्विट्टोति ददुब्बं । एसेव नयो अनन्तरेपि । तज्जनीयति अनेन विनयकम्मेनाति तज्जनीयं, तमेव कम्मं तज्जनीयकम्मं । ‘निस्साय ते वत्थब्ब’न्ति नियस्सीयति बालो भजापीयति अनेन विनयकम्मेनाति नियस्सं, दिवादिगणिकत्ता सकारस्स द्वेभावो होति ‘नस्सं वस्स’न्ति आदीसु विय, नियस्समेव कम्मं नियस्सकम्मं । गामादितो पब्बाजियति अनेन विनयकम्मेनाति पब्बाजनीयं, तमेव कम्मं पब्बाजनीयकम्मं । तीसूति भण्डनकारकअभिष्णापत्तिककुलदूसकवसेन तिविधेसु अङ्गेसु । येन केनचि अङ्गेनाति सम्बन्धो । यदि सब्बानि कम्मानि कातुं वट्टतीति योजना । एवं सति चम्पेय्यक्खन्धके (महाव० ४०० आदयो) वुत्तं इदं वचनं विरुज्जतीति सम्बन्धो । वचनत्थनानन्ततोति वचनस्स च अत्थस्स च नानाभावतो । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह ‘तज्जनीयकम्मारहस्साति इमस्स ही’ति आदि । तथ्य ‘तिणं भिक्खवे’ति आदिवचनस्स अङ्गसम्भवो अत्थोति योजना । तस्माति यस्मा न विरुज्जति, तस्मा । सङ्घेन कतं होतीति सम्बन्धो । इमिना लक्खणेन तज्जनीयादिकम्मारहस्स तस्स भिक्खुस्साति योजना । एवं कम्मसन्निद्वानत्थं दस्सेत्वा अङ्गसम्भवत्थं दस्सेन्तो आह ‘यस्स पना’ति आदि । तथ्य यस्साति भिक्खुस्स, अत्थीति सम्बन्धो । भण्डनकारकादीसूति आदिसदेन अभिष्णापत्तिककुलदूसकानि सङ्घण्हाति । आकङ्घमानो सङ्घो करेय्याति सम्बन्धो । कम्मारहन्ति कम्मस्स, कम्मे वा अरहं । एत्थाति कम्मक्खन्धके । पुब्बेनाति पुब्बे वुत्तेन चम्पेय्यक्खन्धकेन । अपरन्ति अपरे वुत्तं कम्मक्खन्धकं । समेतीति समं गच्छति ।

तत्थाति कम्मेसु, तज्जनीयकम्मेति सम्बन्धो, अङ्गेसु वा, भण्डनकारकवसेनाति सम्बन्धो । अथ खोति तथा वुत्तापीति अत्थो । करोन्तेन कम्मवाचावाचकेनाति सम्बन्धो । हीति फलजोतको । भूतेन वत्थुनाति तच्छेन वत्थुना । अञ्जस्स कम्मस्साति तज्जनीयकम्मतो अञ्जस्स कम्मस्स । कस्मा बालस्स अब्यत्तस्स आपत्तिबहुलस्स तज्जनीयकम्मं

कातब्बन्ति योजना । इदम्पीति तज्जनीयकम्ममि । सब्बत्थाति सब्बेसु कम्मेसु ।

नप्पटिप्पस्सम्भेतब्बअट्टारसकादिकथा

८. पन्नलोमाति पतितमानलोमा । एतन्ति वत्तं । नेत्थारन्ति एत्थ अफुट्टकखरसंयोगे परस्स तकारस्स थकारो होति, तस्मा दुतियक्खरेन पाठो युत्तो । येनाति वत्तेन । निस्सारणाति निस्सारणतो । दस वा दिवसानि, पञ्च वा दिवसानि पूरेतब्बन्ति योजना । हीति सच्चं । एत्तकेनाति एतप्पमाणेन दसपञ्चदिवसेन ।

२. नियस्सकम्मकथा

११. अपिस्सु भिक्खू पकताति एत्थ निपातानमनेकत्थत्ता इध अपिस्सुसद्वो निच्चत्थो होति । पकतसद्वो “कुकुच्चपकता” तिआदीसु (पारा० अट्ट० १.ततियसङ्गीतिकथा; पाचि० अट्ट० ४३८) अभिभवनत्थो, इध पन व्यावटत्थोति दस्सेन्तो आह “निच्चं व्यावटा होन्ती” ति ।

३. पब्बाजनीयकम्मकथा

२७. एत्थाति अस्सजिपुनब्बसुकवत्थुम्हि । कायिकोति एत्थ कायेन कीळतीति कायिकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “कायकीळा वुच्यती” ति । “एसेव नयो” ति इमिना वाचाय कीळतीति वाचसिको, कायिको च वाचसिको च कायिकवाचसिकोति वचनत्थं अतिदिसति । एत्थ च पच्छिमवचनत्थो समाहारद्वन्द्वो, समाहारद्वन्द्वेषि कत्थचि पुल्लिङ्गमिच्छन्ति सद्विवदू “धम्मविनयो” तिआदीसु (विभ० अट्ट० ५०९) विय । कायद्वारपञ्चत्तसिक्खापदं वीतिक्कमतीति कायिकोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “कायद्वारे पञ्चत्तसिक्खापदवीतिक्कमो वुच्यती” ति । कायेन पञ्चत्तसिक्खापदं वीतिक्कमतीति कायिकोति वचनत्थोषि युज्जतेव । “उपहननं वुच्यती” ति इमिना उपहननं उपघातं, तमेव उपघातिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । “नासन” न्ति इमिना हनधातुया हिंसनत्थं दस्सेति । पटिक्खित्तवेज्जकम्मादिवसेन तेलपचनअरिट्टपचनादीनि कायिको मिच्छाजीवस्स सरूपं दस्सेति । इमिना मिच्छाजीवस्स सरूपं दस्सेति ।

४. पटिसारणीयकम्मकथा

३३. सुधम्मवत्थुस्मिं एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । अनपलोकेत्वाति एत्थ अपपुब्बो लोकसद्वो आपुच्छनत्थोति आह “न आपुच्छित्वा” ति ।

३४. किन्ति किं नाम खादनीयभोजनीयं । वोति तुम्हेहि । गहपतीति आलपनपदं । थेरानं अत्थायाति सम्बन्धो । पटियत्तन्ति पटियादितं । “एतं अवोचा” ति इमिना एतदवोचाति एत्थ निगहितादेससन्धिं दस्सेति । यदिदन्ति सद्वो “तिलसंगुळिका” ति पदेन योजितत्ता इत्थिलिङ्गोति आह “या अय” न्ति । तिलसक्खलिकाति तिलेन संसद्वा सक्खलिका । “सा नत्थी” ति इमिना उत्तरवाक्ये यंसद्वस्स पुब्बवाक्ये तंसद्वापेक्खतं दस्सेति । एको पुरिसोति सम्बन्धो । पूवियोति पूर्वं, पूर्वेन वा कयविक्कयो । तेनाति कारणेन । नन्ति गहपतिं । थेरोति सुधम्मत्थेरो । यदेव किञ्चीति एत्थ किञ्चिएव यं वचनन्ति दस्सेन्तो आह “किञ्चिदेव तिलसंगुळिकावचन” न्ति । इदन्ति इमं अत्थं । सोति कुकुटपोतको । काकवस्सितन्ति काकस्स वस्सितं, नेव अकासीति सम्बन्धो । तयारीति पिसद्वो कुकुटपोतकं अपेक्खति । नेव भिक्खुवचनं वुत्तं, न गिहिवचनं वुत्तं, इति इमगत्थं दस्सेतीति योजना ।

अधम्मकम्मादिद्वादसककथा

३९. पुरिमेहि कम्मेहीति सम्बन्धो । तत्थाति अङ्गेसु । यथा परिसक्कियमाने गिहिनो लाभं न लभन्तीति योजना । परिपुब्बो सक्कधातु परक्कमत्थोति आह “परक्कमन्तो”ति । तत्थाति अनत्थादीसु । अत्थभङ्गोति गिहीनं अत्थस्स भङ्गो । अवसनन्ति गिहीनं अवसनं । गिहीनन्ति एत्थ साम्यत्थे सामिवचनन्ति आह “गिहीनं सन्तिके”ति । यथा करियमाने सच्चो होति, एवं न करोतीति योजना । एकङ्गेनापीति पिसद्वो सम्भावनत्थो, ततो अधिकेहि अङ्गेहि का नाम कथाति दस्सेति । एत्थाति पटिसारणीयकम्मे । पटिमुखं अत्तनो दोसं सरापेतब्बं अनेन विनयकम्मेनाति पटिसारणीयं, तमेव कम्मं पटिसारणीयकम्मं ।

५. आपत्तिया अदस्सने उक्खेपनीयकम्मकथा

४६. संसथाति एत्थ संसधातुया कथनत्थं दस्सेन्तो आह “आरोचेथा”ति । तुम्हे संसथ, कथेथाति अत्थो ।

५०. भण्डनकारको होतीतिआदि कारणूपचारवसेन वुत्तोति आह “भण्डनादिपच्चया”तिआदि । भण्डनकारकादि कारणं, तेन आपन्ना आपत्ति फलं, तस्सा अदस्सने उक्खेपनीयकम्मं कातब्बन्ति अधिष्पायो । तस्साति आपत्तिया ।

५१. एत्थाति उक्खेपनीयकम्मे । तत्थाति तेचत्तालीसवत्तेसु । अनुद्धंसेतब्बोति एत्थ धंसधातुया गत्यत्थं पटिक्खिपन्तो आह “न चोदेतब्बो”ति । “रजोनुद्धंसती”ति आदीसु (बु० वं० २.१०१) हि धंसधातु गत्यत्थे वत्तति । “न भिक्खु भिक्खूही”ति एत्थ सोयेव भिक्खु तेहेव भिक्खूहीति अत्थं निवारेन्तो आह “अज्जो भिक्खु अज्जेहि भिक्खूही”ति । न गिहिद्धजोति एत्थ गिहीनं धजो गिहिद्धजोति वुत्ते ओदातवत्थादीनीति आह “ओदातवत्थानी”तिआदि । न तित्थियादिपदत्तयन्ति “न तित्थिया सेवितब्बा, भिक्खू सेवितब्बा, भिक्खुसिक्खाय सिक्खितब्ब”न्ति पदानं तयं । “न अपसादेतब्बो”ति इमिना न आसादेतब्बोति एत्थ आपुब्बसदधातुया अपपुब्बसदधातुया समानभावं दस्सेति । “अन्तो वा बहि वाति” एत्थ कस्स अन्तो वा बहि वाति आह “विहारस्सा”ति । सेसं सब्बंवत्तन्ति योजना । इमिनाति आपत्तिया अदस्सने उक्खेपनीयकम्मेन ।

६५. तस्साति आपत्तिया । इधाति पापिकाय दिट्ठिया अप्पटिनिस्सगे कते उक्खेपनीयकम्मे । आपत्तिअदस्सनादीसु उद्धरित्वा खिपीयति अपनीयति अनेन विनयकम्मेनाति उक्खेपनीयं, तमेव कम्मं उक्खेपनीयकम्मं ।

इति कम्मक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

२. पारिवासिकक्खन्धकं

१. पारिवासिकवत्तकथा

७५. पारिवासिकक्खन्धके पारिवासिकाति पदस्स परिवासं परिवसन्तीति पारिवासिकाति दस्सेन्तो आह “परिवासं परिवसन्ता”ति । तत्थाति “परिवासं परिवसन्ता”ति तद्धितवाक्ये । तेसूति चतुष्विधेसु परिवासेसु । तित्थियपरिवासोति तित्थियानं परिवासो, तित्थियानं वा दातब्बो परिवासो, तित्थियेहि वा परिवसितब्बो परिवासो तित्थियपरिवासो । अप्पटिच्छन्नपरिवासोति अप्पटिच्छन्नो परिवासो अप्पटिच्छन्नपरिवासो । तत्थाति अप्पटिच्छन्नपरिवासे । यन्ति वचनं ।

अयं पनाति अयं पटिच्छन्नपरिवासो पन । इथाति पारिवासिकक्खन्धके । सेसाति अप्पटिच्छन्नपरिवासतो सेसा । तयोति अप्पटिच्छन्नपरिवासादयो तयो, दातब्बाति सम्बन्धो । कस्स दातब्बाति आह “येना”तिआदि । आपन्ना चेवाति आपज्जितब्बा चेव । तेसूति तिविधेसु परिवासेसु । एते पनाति तयो पन । इथाति पारिवासिकक्खन्धके । तस्माति यस्मा इध अधिष्पेता, तस्मा । एतेसूति तिविधेसु परिवासेसु ।

पकतत्तानं भिक्खूनन्ति एत्थ अधिष्पेतपकतत्ते दस्सेन्तो आह “ठपेत्वा”तिआदि । मूलायपटिकस्सनारहादीनम्पीति एत्थ आदिसद्देन मानत्तारहमानत्तचारिकअव्भानारहादयो सङ्घण्हाति । पिसद्देन पकतिपकतत्तं अपेक्खति । तेति पकतत्ता । यं अभिवादनादिं करोन्तीति योजना । सादियन्तीति एत्थ सादियनं नाम सम्पटिच्छनन्ति आह “सम्पटिच्छन्ती”ति । तत्थाति अभिवादनादीनीति अभिवादनपच्युद्गानअञ्जलिकमानि । बीजनवातदानादिनोति बीजनिया पहरितेन पवत्तस्स वातस्स दानादिनो । आसनाभिहारन्ति एत्थ अभिहरणं अभिहारो, आसनस्स अभिहारो आसनाभिहारोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “आसनस्स अभिहरण”न्ति । पञ्जापनम्पि अभिहरित्वा पञ्जापितत्ता अभिहारोयेव नामाति आह “पञ्जापनमेव वा”ति । “पादधोवनउदक”न्ति इमिना पादस्स धोवनं उदकं पादोदकन्ति वचनत्थं दस्सेति । “पादटुपनक”न्ति इमिना पादस्स ठपनकं पीठं पादपीठन्ति वचनत्थं दस्सेति । “पादघंसनं वा”ति इमिना पादस्स घंसनं कथलिकं पादकथलिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । सद्ग्रीविहारिकानम्पि अभिवादनादिन्ति सम्बन्धो । पिसद्देन अञ्जेसं सादियन्तस्स का नाम कथाति दस्सेति । तेति सद्ग्रीविहारिका । सद्ग्रापब्बजिताति सद्ग्राय पब्बजिता । कुलपुत्ताति जातिकुलपुत्ता, आचारकुलपुत्ता च । करोन्ति, आपुच्छन्तियेवाति सम्बन्धो । वारितम्पि असादियनं नामाति आह “वारितकालतो पट्टाय अनापत्ती”ति । मिथु यथावुड्हन्ति एत्थ मिथुसद्ग्रो अञ्जमञ्जपरियायो, यथासद्ग्रो यंसहपरियायो, विच्छत्यो चाति आह “अञ्जमञ्जं यो यो वुड्हो”ति । अञ्जमञ्जज्ञि मिथति सङ्गमं करोतीति मिथूति वुच्चति । तेन तेनाति भिक्खुना, “सादितु”न्ति पदे भावकत्ता । सादितुं अनुजानामीति सम्बन्धो ।

“वुड्हपटिपाटिया”ति इमिना वुड्हानं पटिपाटि यथावुड्हन्ति चतुर्थीअव्ययीभावं दस्सेति । पुरिमपदे पन पठमाअव्ययीभावो । पाळियाति पन्तिया । तत्थेवाति सङ्घनवकट्टाने एव । पवारणायपीति पिसद्देन न केवलं उपोसथेयेव, अथ खो पवारणायपीति दस्सेति । सङ्घेन भाजियमानन्ति सम्बन्धो ।

ओणोजनन्ति अवनुदते ओणोजनं । अवपुब्बो नुदधातु नकारस्स णकारं, दकारस्स च जकारं कत्वा ओणोजनन्ति वुच्चति । नुदधातु अपनयनत्थो, तेन वुत्तं “विस्सज्जनं वुच्चती”ति । उद्देसभत्तादीनीति आदिसद्देन सलाकभत्तादीनि सङ्घण्हाति । अस्साति पारिवासिकस्स । तानीति द्वे तीणि उद्देसभत्तादीनि । हेड्हाति अत्तनो हेड्हा । गाहेथाति नवकतरे भिक्खू गाहापेथ । भत्तपच्चासाति भत्तमेव पच्चासा भत्तपच्चासा, पच्चासाभत्तन्ति अत्थो । “विस्सज्जेतब्बानी”ति इमिना अवनुदितब्बन्ति ओणोजनन्ति अत्थं दस्सेति । एवन्ति गहेत्वा विस्सज्जमानेति योजना । तानीति उद्देसभत्तादीनि । यदि पन न गण्हातीति सचे सङ्घतो वस्सगेन न गण्हाति । न विस्सज्जेतीति सचे अञ्जस्स न विस्सज्जेति । ओदिस्साति उद्दिसित्वा । तस्साति पारिवासिकस्स । हीति यस्मा । सङ्घनवकट्टाने निसिन्नस्स तस्साति योजना । भत्तगगोति भत्तस्स गहणट्टाने । सोति पारिवासिको, मा किलमित्थाति सम्बन्धो । इदन्ति ओणोजनं । अस्साति पारिवासिकस्स, अनुञ्जातन्ति सम्बन्धो ।

आगतागतेर्हि भिक्खूहीति सम्बन्धो । चतुर्सालभत्तन्ति चतुर्मुखा साला चतुर्साला भोजनसाला, तत्थ पटिपाटिया

दिनं भत्तं चतुर्सालभत्तं । एतन्ति चतुर्सालभत्तं । पाळियाति भिक्खून् पाळिया । ओसविकित्वाति हेद्वा सविकित्वा । हृथ्यपासेति भत्तदायकस्स हृथ्यपासे । सेनोति कुललो । “आरामिकसमणुद्देसेही” ति पदं “आहरापेतु” न्ति पदे कारितकम्मं । सयमेवाति पारिवासिकेन अनाणत्तो हुत्वा सयमेव । महापेत्रभत्तेपीति महतियं पेत्रायं पक्षिपित्वा दिने भत्तेपि । यत्थ पनाति परिविसद्वाने पन ।

७६. तत्रायं सम्मावत्तनाति एत्थ तसद्वस्स अनियमनिदेसभावं दस्सेन्तो आह “इदानि या अयं सम्मावत्तना वुत्ता” ति । सम्मा वत्तितब्बं एतायाति सम्मावत्तना । तत्थाति सम्मावत्तनायं । न उपसम्पादेतब्बन्ति एत्थ आचरियेन हुत्वा कम्मवाचासावनम्मि उपसम्पादनमेवाति आह “आचरियेन हुत्वापि कम्मवाचा न सावेतब्बा” ति । अञ्जस्मिं असतीति अत्तना अञ्जस्मिं कम्मवाचावाचके असति । न निस्सयो दातब्बोति एत्थ आगन्तुकानमेव निस्सयो न दातब्बो, न दिननिस्सयानम्पीति दस्सेन्तो आह “आगन्तुकानं निस्सयो न दातब्बो” ति आदि, येहिपि भिक्खूहि गहितोति सम्बन्धो ।

अञ्जो सामणेरोति पक्ततत्तकाले उपज्ञं दत्वा गहितसामणेरेहि अञ्जो सामणेरो । आधिपच्छद्वानभूताति सब्बसम्मुतीनं अधिपतिभावस्स ठानभूता । पटिबलस्साति भिक्खुनियो ओवदितुं पटिबलस्स । इमिना लद्वसम्मुतिकेन आणत्तो अलद्वसम्मुतिकोपि गरुधम्मेहि वा अञ्जेहि वा भिक्खुनियो ओवदितुं लभतीति दस्सेति । आगता भिक्खुनियो वत्तब्बाति सम्बन्धो । वोति तुम्हाकं । सोति भिक्खु । वोति तुम्हाकं, दस्सतीति सम्बन्धो ।

सुक्कविस्सद्वियाति सुक्कविस्सद्विआपत्तिकारणा । कायसंसग्गादिगरुकापति नापञ्जितब्बाति योजना । आपत्तिक्खन्धवसेन आपत्तिवत्थूनं पापिद्वभावञ्च पापिद्वतरभावञ्च वित्थारेन्तो आह “सत्तसु ही” ति आदि । पापिद्वतराति दुब्भासितापत्तितो दुक्कटापत्ति पापिद्वतरा । तासन्ति सत्तन्नं आपत्तीनं । पुरिमनयेनेवाति पुरिमानं आपत्तीनं नयेनेव । भेदोति वत्थूनं विसेसो । एवं आपत्तिक्खन्धवसेन आपत्तिवत्थूनं पापिद्वपापिद्वतरभावं दस्सेत्वा इदानि सिक्खापदवसेन तेसं तं दस्सेन्तो आह “पण्णत्तिवज्जसिक्खापदे पना” ति आदि । उभयम्पीति वत्थुआपत्तिसद्वातं उभयम्मि ।

कम्मन्ति एत्थ कारणभूतस्स कम्मस्स नामं कारियभूतायं कम्मवाचायं उपचारवसेन कारियभूता कम्मवाचा कम्मन्ति वुच्यतीति आह “परिवासकम्मवाचा वुच्यती” ति । कम्मस्मिं सति, कम्मेन वा वचितब्बाति कम्मवाचाति वचनत्थो कातब्बो । कसिकम्मन्ति कसिसद्वातं कम्मं । गोरक्खकम्मन्ति गोरक्खसद्वातं कम्मं । “कम्मं कत” न्ति इमिना कम्मं करोन्तीति कम्मिकाति वचनत्थं दस्सेति । तेति कम्मिका भिक्खू, न गरहितब्बाति सम्बन्धो ।

वचितब्बं अनेन दोसेनाति वचनीयं, संविज्जति वचनीयं अस्साति सवचनीयं, तं न कातब्बन्ति अत्थो । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “पलिबोधत्थाय ही” ति आदि । याव न तं अधिकरणं वूपसन्तं होति, ताव इमम्हा आवासा एकपदम्मि मा पक्कामीति योजना । तेति तुयं ।

अनुवादोति एत्थ अनुसासनवसेन अञ्जे वदतीति अनुवादोति वुत्ते जेद्वकद्वानन्ति आह “विहारे जेद्वकद्वानं न कातब्ब” न्ति । जेद्वकद्वानं सरूपेन दस्सेन्तो आह “पातिमोक्खुद्देसकेन वा” ति आदि । मेति मयं । तन्ति तवं । न चोदेतब्बोति एत्थ केन न चोदेतब्बोति आह “वत्थुना वा आपत्तिया वा” ति । न सारेतब्बोति न सरापेतब्बो । न भिक्खूहि सम्पयोजेतब्बन्ति एत्थ भिक्खूहि अत्तना कलहवसेन न सम्पयोजेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “अञ्जमञ्जं योजेत्वा कलहो न कारेतब्बो” ति ।

सङ्घत्थेरेन हुत्वाति सङ्घत्थेरेन होन्तेनपीति अतथो । पुरतो अगन्तब्बे समाने किं पच्छतो गन्तब्बन्ति आह “द्वादसहत्थ”न्ति आदि । आसनपरियन्तोति आसनमेव परियन्तो लामकोति आसनपरियन्तो, तदत्थं दस्पेन्तो आह “सङ्घनवकासनं वुच्यती”ति । स्वास्साति सो अस्स । सोति आसनपरियन्तो । अस्साति पारिवासिकस्स । तत्थाति आसनपरियन्ते । अयन्ति पारिवासिको, न लभतीति सम्बन्धो । गहितावसेसाति गहिताहि सेय्याहि अवसेसा । मङ्गुलगूथभरिताति मङ्गुलानं गूथेहि पूरिता । अस्साति पारिवासिकस्स । रजेहि हता नासिता भूमि एत्थाति रजोहतभूमि । जतुकमूसिकभरिताति जतूहि च मूसिकाहि च पूरिता । पण्णसालाति पण्णेहि छादिता साला । अस्साति पारिवासिकस्स । सब्बेपि आवासाति योजना । एतेहीति पकतत्तेहि । तेसूति आवासेसु । यन्ति आवासं । पच्ययन्ति वस्सावासिकलाभं । एकपस्सेति भिक्खूनं पाळियं अटुत्वा एकस्मिं पस्से ।

अस्साति पारिवासिकस्स, देन्तीति सम्बन्धो । सो एवाति आसनादिपरियन्तो एव । जातिपवारितद्वाने निमन्तितेनाति सम्बन्धो । तत्थाति तं कुलं । संविधायाति संविदहित्वा । अस्साति कुलस्स, भवेय वा ।

हरायमानेनाति लज्जमानेन । येनापीति पारिवासिकेनपि । समादिन्नन्ति आरञ्जिकधुतङ्गसमादिन्नं । तथाति यथा आरञ्जिकङ्गं न समादातब्बं, तथा । पिण्डपातिकधुतङ्गम्पीति पिसद्वो आरञ्जिकङ्गं अपेक्खति । यो पनाति पारिवासिको पन ।

अनारोचेन्तस्स मेति योजना । अनारोचेन्ते सतीति वा योजना । “इमिना कारणेना”ति इमिना तप्पच्ययाति एत्थ पच्ययसद्वो कारणत्थो, निस्सक्कवचनञ्च कारणत्थे होतीति दस्सेति । सो रत्तिच्छेदो एव पच्ययो तप्पच्ययोति वचनत्थो कातब्बो । “सामणेरेही”ति पदं “पचापेत्वा”ति पदे कारितकम्मं । एत्थापि पकतिया नीहरापेत्वापि विहारे पचापेत्वापि भुञ्जन्तस्स पटिसेधो नत्थि । कस्मा? “तप्पच्यया”ति वुत्तत्ता । गामेति महागामे, सब्बकालं अनेकसतेहि भिक्खूहि अविवित्ते गामेति अतथो । गामकावासन्ति गामोयेव खुद्दकद्वेन गामको, तस्मिं कारितो आवासो गामकावासो, तं ।

गतेन आगन्तुकपारिवासिकेनाति सम्बन्धो । तत्थाति किस्मिज्च विहारे, सब्बे भिक्खूति सम्बन्धो । तत्थ तत्थाति तस्मिं तस्मिं ठितद्वाने । न एकच्चे पस्सति, अपस्सितत्ता नारोचेति, रत्तिच्छेदोव होतीति अधिष्पायो ।

एकस्स वा बहूनं वा आगन्तुकानन्ति सम्बन्धो । एत्थाति “आगन्तुकस्स आरोचेतब्ब”न्ति पदे । वुत्तनयेनेवाति “आगन्तुकेन आरोचेतब्ब”न्ति पदे वुत्तनयेनेव । तं वुत्तनयमाविकरोन्तो आह “सचे”ति आदि । तेसम्पीति आगन्तुकानम्मि । तस्साति पारिवासिकस्स । अजानन्तस्सेवाति अनादरे चेतं सामिवचनं । अयञ्च पनाति पारिवासिको च । गतकालेति आगन्तुकानं गतकाले । येपीति आगन्तुकापि । ओक्कमित्वाति ओसरित्वा, पविसित्वाति अतथो । अयञ्चाति पारिवासिको च, जानातीति सम्बन्धो । नेसन्ति आगन्तुकानं । योपीति आगन्तुकोपि । अस्साति पारिवासिकस्स । अञ्जातत्ताति आगतभावस्स अजानितत्ता । “अब्बान”न्ति पदं “करोती”ति पदे कम्मं, “होती”ति पदे कत्ता । अधिका रत्तियोति आपत्तिपटिच्छन्नरत्तितो अधिका रत्तियो । अयन्ति पारिवासिकवत्तपटिपदा । अपण्णकपटिपदाति अविरद्धपटिपदा, एकंसपटिपदाति अतथो ।

गच्छन्तम्पि भिक्खुन्ति सम्बन्धो । सावेतुन्ति सुणापेतुं । विसयाविसयेनाति आरोचेतुं देसादेसेन । करवीकतिस्सत्थेरो आहाति सम्बन्धो ।

“उपोसथदिवसे”ति इमिना उपोसथेति एत्थ उपोसथसदस्स पातिमोक्खुद्देसादयो अत्थे निवत्तेति । पवारणायपीति पवारणदिवसेषि । गन्तुन्ति भिक्खुस्स ठित्डुनं गन्तुं । दूतेनापीति एत्थ अनधिष्ठेतदूतं पटिक्रिखिपित्वा अधिष्ठेतदूतं दस्सेतुं वुत्तं “अनुपसम्पन्नं...पे०... आरोचापेतब्ब”न्ति ।

सुञ्जविहारोति भिक्खूहि विवित्तविहारो । यत्थाति यस्मिं आवासे । हीति सच्चं, यस्मा वा । तत्थाति सुञ्जविहारे । दसविधन्तराये सति पन गन्तब्बमेवाति योजना । नानासंवासकेहीति कम्मनानासंवासकलद्विनानासंवासकेहि ।

८१. आवासादीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “आवासो नामा”तिआदि । ततियपदेनाति “आवासे वा अनावासे वा”ति ततियपदेन । एतेसूति आवासादीसु । छदनतोति छदनकोटितो । अन्तोआवासेति भित्तिपरिच्छिन्ने अन्तोआवासे । अविसेसेनाति “उक्खित्तको”ति वा “पारिवासिको”ति वा विसेसं अकत्वा सामज्जेन । उदकपातेनाति छदनतो उदकं पतति एत्थाति उदकपातो, तेन । पञ्चवण्णच्छदनबद्धुनेसूति पञ्चपमाणेन छदनेन बद्धुनेसु एतेसु आवासेसूति सम्बन्धो । पारिवासिकस्स च उक्खित्तकस्स च पकतत्तेन सद्ब्दिं वारितन्ति योजना । नानूपचारेपीति पिसदेन एकूपचारे पन का नाम कथाति दस्सेति । एत्थाति एकच्छन्ने आवासादिके, सचे निपञ्जतीति सम्बन्धो । तस्मिन्ति सद्बिवस्सेषि पारिवासिके ।

वुद्धातब्बं, निमन्तेतब्बोति एत्थ किं अत्तनो वुद्धतरं पकतत्तं दिस्वा वुद्धातब्बं, निमन्तेतब्बोति आह “तद्दुपसम्पन्नम्पी”तिआदि । ओबुद्धन्ति पलिबुद्धं । एकासनेति एत्थ एकसद्वो समानपरियायोति आह “समानवस्सिकासने”ति, समानवस्सिकानं आसनेति अत्थो । छमायं निसिन्नेति एत्थ छमासद्वो भूमिपरियायोति आह “भूमियं निसिन्ने”ति । इतरेनाति पारिवासिकेन । सहायेन सद्ब्दिं चङ्कमति वियाति योजना । “एकस्मिं चङ्कमे”ति इमिना एकचङ्कमसदस्स तुल्याधिकरणसमासवाक्यं दस्सेति ।

छमायं चङ्कमन्तन्ति एत्थ भुम्मत्थे उपयोगवचनन्ति आह “छमायं चङ्कमन्ते”ति । अयं पनाति वक्खमानो पन । एत्थाति “छमायं चङ्कमन्ते”ति पाठे । चङ्कमन्तेति पकतत्ते चङ्कमन्ते । न चङ्कमितब्बन्ति पारिवासिकेन न चङ्कमितब्बं । को पन वादो इट्टुकाचयसम्पन्ने वेदिकापरिक्खिते इति अत्थोति योजना । पब्बतन्तरवनन्तरगुम्बन्तरेसूति पब्बतमज्जवनमज्जगुम्बमज्जेसु, पब्बतविवरखनविवरगुम्बविवरेसु वा । उपचारन्ति द्वादसहत्थं उपचारं ।

८२. इतरोति नवको । अस्साति नवकस्स । न वत्तभेदे दुक्कटन्ति अञ्जातत्ता न वत्तभेदे दुक्कटं । एसेव नयो सब्बत्थ । अपच्छापुरिमन्ति अपच्छा अपुरिम, एकपहरेनाति अत्थो । समवस्सा द्वे पारिवासिकाति योजना । द्विन्नं पारिवासिकानं एकतो वसनदोसं दस्सेन्तो आह “सचे हि द्वे”तिआदि । नेसन्ति द्विन्नं पारिवासिकानं । एत्थाति पारिवासिकादीसु पञ्चसु भिक्खूसु । मूलायपटिकस्सनारहादयो चत्तारोति योजना ।

परिवासदानादीनीति आदिसदेन मूलायपटिकस्सनमानत्तदानअब्मानानि सङ्घणहाति । एतेस्वेवाति परिवासदानादीसु एव । अयन्ति पारिवासिको ।

८३. “अथ खो आयस्मा उपाली”तिआदिवचनस्स अनुसन्धिं दस्सेन्तो आह “इमं पना”तिआदि । रहोगतस्स उपालित्थेरस्साति योजना । अथ वा अनादरे सामिवचनं कत्वा उपालित्थेरस्स रहोगतस्साति योजना कातब्बा । एत्थाति पारिवासिकवत्ते । सोति उपालित्थेरो । अस्साति उपालित्थेरस्स । तत्थाति तीसु रत्तिच्छेदेसु । व्यायन्ति यो अयं, एकतो

वासोति सम्बन्धो । सो वासो सहवासो नामाति योजना । विष्पवासोति एत्थ पक्तत्तेन विष्पयुत्तो हुत्वा वासोति दस्सेन्तो आह “एककस्सेव वासो”ति । आगन्तुकादीनन्ति आदिसद्देन आवासिका गहेतब्बा ।

८४. तथ्य तत्थाति तं तं ठानं । द्वीसु पदेसूति द्वीसु वाक्यसङ्घातेसु पदेसु । एकेनेकेनपीति एकेन एकेन वाक्यपदेनपि । परिवसियित्थाति परिवुत्थो परिवासो एतस्साति परिवुत्थपरिवासो, तस्स । हीति सच्चं । एसाति एसो भिक्खूति सम्बन्धो । सुद्धन्तेति सुद्धकोट्टासे । दुक्खस्साति वट्टदुक्खस्स । अन्तन्ति अवसानं, विनासं वा ।

२. मूलायपटिकस्सनारहवत्तकथा

८५. नवकतरं मूलायपटिकस्सनारहं ठपेत्वाति योजना । इमेसं पञ्चनं पक्तत्ता एवाति सम्बन्धो । नेसन्ति मूलायपटिकस्सनारहमानत्तारहमानत्तचारिकअभानारहानं चतुन्नं, मूलायपटिकस्सनारहादिलक्खणन्ति सम्बन्धो । एत्थाति मूलायपटिकस्सनारहस्स वत्ते । इतोति मूलायपटिकस्सनारहस्स वत्ततो ।

८६. यथेव पारिवासिको गणपूरको न होति, एवं एतेपि न होन्तीति योजना ।

४. मानत्ताचारिकवत्तकथा

९२. ऊने गणेति एत्थ गणो नाम गणभोजनसिक्खापदे (पाचिं २१७ आदयो) विय होतीति आह “चत्तारो वा अतिरेका वा”ति । सब्बत्थाति पारिवासिकक्खन्धके ।

इति पारिवासिकक्खन्धकवण्णनाय योजना समत्ता ।

३. समुच्चयक्खन्धकं

१. सुक्कविस्मद्विकथा

समुच्चयक्खन्धके तत्थाति चतुष्बिधेसु मानत्तेसु । यं मानत्तं दियति, इदं अप्पिच्छन्नमानत्तं नामाति योजना । एसेव नयो अनन्तरवाक्येसुपि । पटिच्छन्नाय आपत्तियाति हेत्वत्थे करणवचनं, कारणत्थे निस्सक्कवचनं वा । अद्भमासन्ति पन्नरसदिवसकालं । ओधायाति समूहं कत्वा । “एकतो कत्वा”ति इमिना “ओधाया”ति पदस्स अत्थं दस्सेति । तेसूति चतुष्बिधेसु मानत्तेसु । इदन्ति मानत्तं । अप्पिच्छन्नाय...पे०... वचनतोति जापकहेतु । एतेन अप्पिच्छन्नाय आपत्तिया दातब्बं मानत्तं अप्पिच्छन्नमानत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । तन्ति अप्पिच्छन्नमानत्तं । इधाति इमिस्सं पाळियं । ततुत्तरीति ततो तीहिपि उत्तरि । नानावत्थूनि एतासन्ति नानावत्थुकायो । तासन्ति नानावत्थुकानं ।

माळकसीमायमेवाति सीममाळके एव, सीमङ्गणे एवाति अत्थो । तत्थेवाति माळकसीमायमेव ।

वेदयामहन्ति वेदयामि अहं । मम मानत्तचरभावं सङ्घं जानापेमीति अत्थो । वेदयतीति मन्ति जानापेति, इति मं सङ्घो धारेतूति अधिष्पायो । वुत्तनयेनेवाति पारिवासिकक्खन्धके वुत्तनयेनेव । निक्खिपितब्बन्ति “मानत्तं निक्खिपामि, वत्तं निक्खिपामी”ति निक्खिपितब्बं । माळकतोति सीमङ्गणतो । सोपीति सह गच्छन्तोपि । “माळके नारोचित”न्ति इमिना यस्स माळके आरोचितं, तस्स अनारोचेत्वापि निक्खिपितब्बन्ति दस्सेति । आरोचेन्तेन वत्तब्बन्ति सम्बन्धो ।

विसभागेहि सह वसन्तस्स वत्तस्स दुप्पूरितता वुत्तं” सभागा भिक्खू वसन्ती” ति । चतूर्हि, पञ्चहि वाति वासदेन ततो अतिरेकम्पि सङ्गङ्हाति । परिक्खेपारहद्वानतोति चीवरक्खन्धके (महाव० अद्ब० ३७९) वुत्तपरिक्खेपारहद्वानतो । “द्वे लेद्वुपाते अतिक्कमित्वा” ति इदं विहारे भिक्खूनं सज्जायादिसद्वनूपचारपहानत्थं वुत्तं । सचे सवनूपचारतो न मुच्छति, ततो अतिरेकम्पि अतिक्कमित्वं । ओक्कम्माति मग्गपटिपन्नानं भिक्खूनं वचनसद्वनूपचारपहानत्थं ओक्कमित्वा । “गुम्बेन वा वतिया वा” ति दस्सनूपचारपहानत्थं वुत्तं । इथ उपचारो नाम यत्थ ठत्वा पस्सति सुणाति, सोयेव देसो । अञ्जोति चतूर्हि पञ्चहि वा भिक्खूहि अञ्जो । एसाति एसो मानत्तचारिको ।

“द्वादसहत्थं उपचारं ओक्कमित्वा” ति इमिना अनोक्कमित्वा अजानन्तस्सेव गच्छति, नत्थि रत्तिच्छेदोपीति दस्सेति । एत्थ दिव्वरूपानं सुतसद्वानं द्वादसहत्थूपचारतो बहि ठितानम्पि आरोचेत्ब्बं । अदिव्वासुतानम्पि अन्तो द्वादसहत्थूपचारगतानं आरोचेत्ब्बन्ति दद्वब्बं । सति करणीयेति इदं गन्तुस्स कारणदस्सनत्थं वुत्तं । असति करणीयेपि गन्तुं वद्वति । सोपीति एको भिक्खुपि । “तस्स सन्तिके आरोचेत्वा” ति इमिना अनारोचने वत्तभेददुक्कटं होतीति दस्सेति । एकस्स सन्तिके आरोचेत्वा निक्खिपियमाने किं ऊने गणे चरणदोसो वा विष्वासो वा न होतीति आह “अयञ्चा” तिआदि । तत्थ अयञ्चाति मानत्तचारिको पन । यस्मा कारणा वसि, तेन कारणेनाति योजना । भिक्खूनञ्च अत्थिभावं सल्लक्खेत्वाति पक्तत्तागतकाले तस्स अनारोचेत्वाव गच्छन्ति, तस्मा भिक्खूनञ्च द्वादसहत्थूपचारे अत्थिभावं सल्लक्खेत्वाति अत्थो । एत्थ च “गणस्स आरोचेत्वा” ति इमिना ऊने गणे चरणदोसाभावं दस्सेति । “भिक्खूनञ्च अत्थिभावं सल्लक्खेत्वा” ति इमिना विष्वासदोसाभावं दस्सेति । यन्ति पुब्बे अनारोचितं यं भिक्खुं । अयन्ति पठमं पस्सितब्बस्स आरोचेत्वा निक्खिपनं । “निक्खित्तवत्तस्स परिहारो” ति इमिना अनिक्खित्तवत्ते अन्तोउपचारगतानं सब्बेसं आरोचेत्ब्बन्ति दस्सेति ।

अयन्ति मानत्तचारिको, ठितोति सम्बन्धो । तेनापीति मानत्तचारिकेनपि, याचितब्बन्ति योजना । सोति अनिक्खित्तवत्तो भिक्खु । तत्राति “सो अब्बेतब्बो” ति वचने । अयं अब्बानविधि वुत्तोति योजना । अयञ्चाति अब्बानविधि च । तासन्ति आपत्तीनं । एवन्तिआदि निगमनं । पटिच्छन्नमानत्तं पन दातब्बं होतीति सम्बन्धो । “पटिच्छन्नाया” तिआदिना पटिच्छन्नाय आपत्तिया दातब्बं मानत्तं पटिच्छन्नमानत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । नन्ति पटिच्छन्नमानत्तं ।

२. परिवासकथा

१०२. तस्साति पटिच्छन्नमानत्तस्स । समोधानेत्वाति इधेव परिवासकथायं समोधानेत्वा । इधेव परिवासकथायं दस्सयिस्सामाति योजना । इधेवसद्वो हि पुब्बापरापेक्खो ।

इथ अधिष्पेतं परिवासं वित्थारेत्वा दस्सेन्तो आह “अयं ही” तिआदि । इथ अधिष्पेतो परिवासो नाम तिविधो होतीति योजना । तत्थाति तिविधेसु परिवासेसु । “यथापटिच्छन्नाय आपत्तिया” ति वचनं वित्थारेन्तो आह “कस्सचि ही” तिआदि । यथा उदायित्थेरस्स एकाहपटिच्छन्ना अयं आपत्ति होति, तथा कस्सचि एकाहपटिच्छन्ना आपत्ति होतीति योजना । यथा च परतो आगता उदायित्थेरस्सेव आपत्ति होति, तथा कस्सचि द्विहादिपटिच्छन्ना आपत्ति होतीति योजना । इमिना वुत्तनयानुसारेन परतोपि नयो नेतब्बो । तस्माति यस्मा एकाहादिपटिच्छन्ना एकादिआपत्ति होति, तस्मा जानितब्बोति योजना ।

पटिच्छन्नभावं वित्थारेन्तो आह “अयं ही” तिआदि । तत्थाति “दसहाकारेही” ति पाठे । आपत्तिइति सञ्चा एतस्साति आपत्तिसञ्ची । पहु चाति समत्थो च । पपुब्बो हूधातु समत्थत्ये होति ।

तत्थाति तस्य मातिकायं । यन्ति आपत्तिं । सोपि चाति भिक्खुपि च । तत्थाति तस्य आपत्तियं । अयन्ति भिक्खु । तत्थाति आपत्तियं । अलज्जिपक्खे तिद्वतीति “सञ्चिच्च आपत्तिं परिगृहती”ति (परि० ३५९) वुत्तपक्खे ठितता अलज्जिपक्खे तिद्वति ।

पक्ततत्तोति एत्थ “पाराजिकं अनज्ञापन्नो”ति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “तिविधं उक्खेपनीयकम्मं अकतो”ति । एतन्ति अप्पटिच्छन्नभावं, “आपज्जति...पे०... कुसलेहि चिन्तिता”ति वचनं वा ।

गाथाय “सावसेस”न्ति इमिना पाराजिकं निवत्तेति । गरुकन्ति एत्थ सङ्घादिसेसमेव अधिष्पेतन्ति दस्सेति । अनादरियन्ति सिक्खापदे अनादरियं । वज्जन्ति दुक्कटं । उक्खित्तकेन करणभूतेन ।

यस्याति भिक्खुस्स, नत्थीति सम्बन्धो । भीरुकजातिकतायाति भीरुकसभावताय । पब्बतविहारे वसन्तस्य यस्स भिक्खुनोति योजना । पब्बतविहारेति पब्बतस्य तले, अन्तरे वा कारिते विहारे । एतस्मिन्ति एतादिसे । अन्तराये सतियेवाति योजना । तस्य अच्छन्नाव होतीति योजना । अनन्तरायिकसञ्चाय छादयतो अच्छन्नावाति अनन्तरायिकसञ्चाय छादेन्तस्सापि एकन्तेन अनन्तरायिकता अच्छन्नावाति अधिष्पायो ।

अस्याति भिक्खुस्स । हनुकवातोति हनुकस्य गेलञ्जकरो वातो । विज्ञतीति हनुकं विज्ञति । इमिनाति भिक्खुना । पहुसञ्जिनो छादितापि एकन्तेन अपहुत्ता अच्छादिताव होति ।

छादेतुकामो चाति एत्थ इदं चतुकं वेदितब्बं छादेतुकामो छादेति, छादेतुकामो नच्छादेति, अच्छादेतुकामो छादेति, नच्छादेतुकामो नच्छादेतीति । तत्थ पठमपदं सन्ध्याय वुत्तं “इदं उत्तानत्थमेवा”ति । एवं सेसासुपि मातिकासु चतुकं वेदितब्बं । चतूसु चतुक्केसु पठमपदे एव छन्ना होति, न सेसपदेसु । अनुत्तानत्थं दस्सेन्तो आह “सचे पना”ति आदि । पुरेभत्ते वाति पुरेभत्तं वा, भत्ततो, भत्तस्य वा पुरेति पुरेभत्तं । अब्ययीभावसमासे सत्तमीविभत्तिया अमितिकारियस्स अनिच्चभावतो वुत्तं “पुरेभत्ते”ति । एसेव नयो “पच्छाभत्ते”ति एत्थापि । दुतियपदस्य अत्थं दस्सेत्वा ततियपदस्य अत्थं दस्सेन्तो आह “यस्य पना”ति आदि । अभिक्खुके ठाने वसन्तस्य यस्स भिक्खुस्साति योजना । आगमेन्तस्स गच्छन्तस्साति अनादरे चेतानि सामिवचनानि ।

चतुत्थपदस्य अत्थं दस्सेन्तो आह “यो पना”ति आदि । तत्थ यो पनाति भिक्खु पन, आवि करोतीति सम्बन्धो । सभागन्ति अवेरिं । अयन्ति भिक्खु । उपज्ञायो इति वा आचरियो इति वाति योजना । लज्जायाति लज्जनिमित्तं, लज्जकारणा, लज्जहेतु वा । हीति सच्चं, यस्मा वा, इधाति आपत्तिआरोचनद्वाने । अवेरिसभागस्साति अवेरी हुत्वा सभागस्स ।

पकासेतुकामोति अञ्जेसं पकासेतुकामो । उपज्ञायस्सापीति पिसद्वेन अञ्जस्य सन्तिके का नाम कथाति दस्सेति । तत्थाति आपत्तिआरोचनद्वाने । सभागसङ्घादिसेसन्ति वत्थुसभागसङ्घादिसेसं । सुद्धस्साति वत्थुसभागसङ्घादिसेसतो सुद्धस्स । आविकरणाकारं दस्सेन्तो आह “आविकरोन्तो चा”ति आदि । इति इमानीतिआदि निगमनं ।

ततोति जानितब्बतो, परन्ति सम्बन्धो । एकाहपटिच्छन्नाति एकाहेन पटिच्छन्ना । याव चुद्दस दिवसानि, ताव दिवसवसेन योजना कातब्बाति योजना । पक्खपटिच्छन्नन्ति पक्खेन पटिच्छन्नं । अतिरेकपक्खपटिच्छन्नन्ति पक्खतो

अतिरेकेन पटिच्छन्नं ।

संवच्छरपटिच्छन्नन्ति संवच्छरेन पटिच्छन्नं । ततो वाति अतिरेकसद्बुसंवच्छ रतो वा । भियोपीति अतिरेकम्पि ।

ततोति तीहि आपत्तीहि । परन्ति अतिरेकं । गणनवसेनाति आपत्तिगणनवसेन । वत्थुकित्तनवसेन वाति आपत्तीनं वत्थुकित्तनवसेन वा । नाममत्तवसेन वाति “सङ्घादिसेसापत्तियो”ति एवं नामस्सेव वसेन वा । एत्थ हि मत्तसद्वो अवधारणत्थो, तेन वत्थुं निवत्तेति ।

तथाति “नाममत्तवसेना”ति पदे । सजातिसाधारणन्ति सस्स अत्तनो जाति सजाति, ताय साधारणं सजातिसाधारणं । सब्बेसं, सब्बेहि वा आपत्तीहि साधारणं सब्बसाधारणं । तथाति दुविधेसु नामेसु ।

सब्बसाधारणनामवसेनापीति एत्थ पिसद्वो “अहं भन्ते सम्बहुला सङ्घादिसेसा आपज्जिं एकाहपटिच्छन्नायो”ति एवं सजातिसाधारणनामवसेनपि “अहं भन्ते सम्बहुला सङ्घादिसेसा आपत्तियो आपज्जिं एकाहपटिच्छन्नायो”ति एवं उभयसाधारणवसेनपि वत्तुं वद्गतीति दस्सेति । हीति सच्चं । सब्बम्पि परिवासादिकं इदं विनयकमन्ति योजना । वसति आपत्ति एत्थ तदायत्तवुत्तियाति वत्थु । गो वुच्यति वचनं वा जाणं वा, तं तायतीति गोत्तं ।

तथाति वत्थादीसु चतुब्बिधेसु । तथाति तेसु वचनेसु । सुक्कविस्सद्बुं कायसंसग्गन्तिआदिना वचनेनापीति एत्थ आदिसदेन दुडुल्लादिवचनानि सङ्घण्हाति । इध पनाति इमस्मिं पन ठाने । यो योति तिस्सो वा फुस्सो वा आपन्नो होति ।

एवं आरोचेतब्बन्ति एवं वक्खमाननयेन आरोचेतब्बन्ति योजना । किं आरोचेतब्बं? “अहं भन्ते...पे० ... सङ्घो धारेतु” इति आरोचेतब्बन्ति योजना ।

वेदयामहन्ति वेदयामि अहं । मम पारिवासिकभावं सङ्घं, सङ्घस्स वा जानापेमीति अत्थो । वेदयतीति मन्ति वेदयति इति मं । पारिवासिकभावं सङ्घं, सङ्घस्स वा जानापेतीति मं सङ्घो धारेतूति अत्थो । एत्थ बहूसु अद्वकथापोत्थकेसु “तिणं वा अतिरेकानं वा आरोचेत्तेन आयस्मन्तो धारेन्त्”ति पाठो अत्थि । केसुचि अद्वकथापोत्थकेसु “तिणं आरोचेत्तेन आयस्मन्तो धारेन्त्”ति एत्तकोयेव पाठो अत्थि । हेट्टा मानत्तकथायम्पि एवमेव अत्थि । तत्थ “अतिरेकान”न्ति इमिना तीहि अतिरेकानं आरोचेत्तेन सङ्घं अपेक्खित्वा सचे एकवचनवसेन वत्तुकामो होति, “मं सङ्घो धारेतु”ति वत्तब्बं । अथ सम्बहुले भिक्खु अपेक्खित्वा सचे बहुवचनवसेन वत्तुकामो होति, यथा तिणं, एवं “मं आयस्मन्तो धारेन्त्”ति वत्तब्बन्ति दस्सेति । इदञ्च सद्वस्तथवसेनेव वुत्तं, न विनयकम्पिपत्तिवसेनाति ददुब्बं ।

“विहारेयेव रत्तिपरिगग्हो”ति इमिना अन्तोउपचारसीमायम्पि परिवसितब्बभावं दस्सेति । उपचारसीमन्ति परिक्खित्तस्स विहारस्स परिक्खेपं, अपरिक्खित्तस्स परिक्खेपारहट्टानं । एसाति पारिवासिको भिक्खु । अस्साति आगतस्स भिक्खुनो ।

ततोति आपत्तिपटिच्छन्नदिवसतो । कुकुच्चविनोदनत्थायाति आपत्तिपटिच्छन्नदिवसेन समं परिवसितब्बं नुखो, न नुखोति कुकुच्चस्स विनोदनत्थाय । परिवुत्थत्ताति परिवसितत्ता । सोति परिवुत्थो भिक्खु । इदन्ति दातब्बमानत्तं । तन्ति पटिच्छन्नमानत्तं । छारत्तन्ति छरत्तियो समाहटाति छारत्तं, समाहारे दिगु । “छरत्त”न्ति वत्तब्बे सुखुच्चारणत्थं छकारस्स दीघं कत्वा एवं वुत्तं, अच्चन्तसंयोगे चेतं उपयोगवचनं ।

अप्पटिच्छन्नापत्ति दातुं वदृतीति सम्बन्धो । इमिना हेडा वुत्तं पटिच्छन्नमानत्तं इमस्मिं पटिच्छन्नमानत्ते समोधानेत्वापि दातुं वदृतीति दस्सेति । एवं सन्तेपि मूलमानत्तं पटिच्च पटिच्छन्नमानत्तन्ति वुच्यति । कथं दातुं वदृतीति योजना ।

अस्साति मानत्तं याचन्तस्स । तदनुरूपन्ति तस्स याचनस्स अनुरूपं । सचे पटिच्छन्ना द्वेति एत्थ द्वेति निदस्सनमत्तं ततो अतिरेकम्पि गहेतब्बत्ता । सब्बत्थाति सब्बेसु एकबहूसु । तदनुरूपमे वाति तस्स मानत्तदानस्स अनुरूपमेव । इध पनाति पटिच्छन्नमानत्ते पन । इतीतिआदि निगमनं । यं मानत्तं दिय्यतीति योजना । एत्थाति पटिच्छन्नमानत्ते ।

अवसेसाति अप्पटिच्छन्नपरिवासपटिच्छन्नपरिवासेहि अवसेसा । तत्थाति अवसेसेसु द्वीसु परिवासेसु । अधम्मिकमानत्तचारावसाने अनुञ्जातपरिवासेति सम्बन्धो । किस्मिं वत्थुस्मिं अनुञ्जातोति आह “इमस्मि वत्थुस्मि”न्ति । एसाति सुद्धन्तो, दातब्बोति सम्बन्धो । एतन्ति जाननाजाननं ।

तत्थाति द्वीसु सुद्धन्तोसु, चूळसुद्धन्तोति वुच्यतीति सम्बन्धो । योति भिक्खु, वदतीति सम्बन्धो । आरोचितदिवसतोति आपत्तिआरोचितदिवसतो ।

तन्ति चूळसुद्धन्तं, परिवसन्तेन परिवसितब्बन्ति सम्बन्धो । अगगहेसीति परिवासं अगगहेसि । अञ्जन्ति गहितमासतो अञ्जं । “परिवासदानकिच्चं नत्थी”ति इमिना परिवासगहणकिच्चम्पि नत्थीति दस्सेति गणहन्तस्सेव दातब्बत्ता, देन्तस्सेव गहेतब्बत्ता वा । उद्धम्पि आरोहतीति परिवासगहणकालतो अञ्जम्पि कालं परिवसितब्बत्ता उद्धम्पि आरोहति । हेडापि ओरोहतीति परिवासगहणकालतो ऊनम्पि कालं परिवसितब्बत्ता हेडापि ओरोहति । इदन्ति आरोहनोरोहनं । तस्साति सुद्धन्तपरिवासस्स । एकमेव पटिच्च द्वे, तिस्सो, सम्बहुला वा भवन्तीति आह “एकं विना सम्बहुलानं अभावतो”ति ।

एवं चूळसुद्धन्तं दस्सेत्वा महासुद्धन्तं दस्सेन्तो आह “यो पना”तिआदि । तन्ति महासुद्धन्तं । याव यत्तको उपसम्पददिवसो होति, ताव तत्तकं कालन्ति योजना । उद्धं नारोहतीति उद्धं आरोहनकालस्स अभावतो उद्धं न आरोहति । एत्थाति सुद्धन्तपरिवासे । अयं सुद्धन्तपरिवासो नामाति निगमनं ।

तत्थाति तिविधेसु समोधानपरिवासेसु । “ओधुनित्वा समोदहित्वा दातब्बपरिवासो”ति इमिना ओधुनित्वा समोधानेत्वा दातब्बो परिवासो ओधानसमोधानोति वचनत्थं दस्सेति, “परिवासो”ति इमिना तद्वितणपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । एत्थ च अवधुनियते, अवधुनितब्बन्ति वा ओधानं, सं एकतो ओदहीयते सम्पिण्डीयते, उदहियति सम्पिण्डियतीति वा समोधानन्ति अवयववचनत्थो कातब्बो । “मक्खेत्वा”ति इमिना धुधातुया पप्पोटनधंसनधोवनानि दस्सेति । सोति ओधानसमोधानो, आगतोति सम्बन्धो ।

एत्थाति ओधानसमोधाने । योति भिक्खु, पटिच्छादेतीति सम्बन्धो । परिवसन्तो वा मानत्तारहो वा मानत्तं चरन्तो वा अब्बानारहो वा यो भिक्खूति योजना । “पुरिमाय आपत्तिया”ति पदं “समा वा”ति पदे सहादियोगो । “ऊनतरा”तिपदे विभत्तिअपादानं, अनुमेय्यविसयअपादानं वा । “अदिवसे कत्वा”ति इमिना ओधुनित्वाति एत्थ धुधातुया यथावुत्तथेयेव दस्सेति । ऊनकपक्खपटिच्छन्नाति पक्खतो ऊनकेन पटिच्छन्ना । एतेनुपायेनाति पक्खे वुत्तेन एतेन उपायेन ।

तत्थाति मूलापत्तितो अतिरेकपटिच्छन्ने । आवि कारापेत्वाति मूलापत्तितो अन्तरापत्तिया पटिच्छन्नभावं आवि कारापेत्वा । एत्थाति आपत्तिपटिच्छन्ने । पमाणन्ति कारणं । याति आपत्ति । तत्थाति मूलभावेन कतब्बायं मूलिआपत्तियं ।

इतरन्ति मूलिभावेन कत्तब्बं मूलापत्तिं । समोधायाति समोदहित्वा । पक्षिखपित्वाति अत्थो ।

एका वा या आपत्ति सब्बचिरपटिच्छन्ना होतीति योजना । सब्बचिरपटिच्छन्नायोति सब्बासं आपत्तीनं चिरेन पटिच्छन्नायो । तासन्ति आपत्तीनं । अग्धेनाति परिच्छेदेन । अग्धसद्गो हेत्थ परिच्छेदत्थवाचको । अभिधाने (अभिधानपर्दीपिकायं १०४८ गाथायं) वुत्तं “अग्धो मुल्ये च पूजने”ति । एथं “मुल्ये चा”ति पदस्स मूलपरिच्छेदेति अत्थो दट्टब्बो । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “तासं रत्तिपरिच्छेदवसेना”ति । इमेहि पदेहि अग्धेन रत्तिपरिच्छेदेन समोधानेत्वा दातब्बो परिवासो अग्धसमोधानोति वचनत्थं दस्सेति । एथं च “सब्बचिरपटिच्छन्नायो”ति वुत्तता किञ्चापि कोटिअत्थवाचको ततियक्खरेन पाठो युत्तो विय दिस्सति । तथापि सो पाठो न गहेतब्बो । कस्मा? बहूसु पाळिपोत्थकेसु, अट्टकथापोत्थकेसु च अलिखितत्ता । बहूसु हि पोराणपोत्थकेसु चतुत्थक्खरेन पाठोयेव लिखितो, तस्मा सो पाठोयेव गहेतब्बो, न अञ्जोति दट्टब्बं । सोति अग्धसमोधानो । आगतोयेवाति सम्बन्धो ।

यस्स पनाति भिक्खुस्स, पटिच्छन्नाति सम्बन्धो । सब्बन्ति सकलं । आपत्तिसहस्रगाथाय —

दस्सतं आपत्तियो रत्तिसतं छादयित्वानाति योजना । इमिना नयेनपि अग्धसमोधानोति एथं अग्धसदस्स चतुत्थक्खरेन पाठस्स युत्तभावो वेदितब्बो । अग्धेन दसरत्तिपरिच्छेदेन समोधाय दातब्बो अग्धसमोधानो ।

यो परिवासो नानावत्थुकायो आपत्तियो एकतो कत्वा दिय्यति, अयं परिवासो मिस्सकसमोधानो नामाति योजना । एथं वत्थुवसेन मिस्सका आपत्तियो समोधानेत्वा दातब्बो परिवासो मिस्सकसमोधानोति वचनत्थो कातब्बो । तत्राति मिस्सकसमोधाने । तदनुरूपायाति तस्स याचनस्स अनुरूपाय ।

एथं चाति मिस्सकसमोधाने च, कातुं वद्वतीति सम्बन्धो ।

“पक्खमानत्तज्ज्ञ ...पे०... कथयिस्सामा”ति यं वचनं वुत्तं, तस्स वचनस्स ओकासोति योजना । तं पनाति पक्खमानत्तं पन । “अट्टमासमेव दातब्ब”न्ति इमिना पक्खमेव दातब्बं मानत्तं पक्खमानत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । हीति सच्चं । तं पनाति पक्खमानत्तं पन, दातब्बन्ति सम्बन्धो । अत्तनो सीमन्ति अत्तनो विहारसीमं, महासीमन्ति अत्थो । सोधेत्वाति सब्बासं हत्थपासनयनवसेन, छन्दरहानं छन्दनयनवसेन, सीमतो बहिकरणवसेन च सोधेत्वा । चतुवगगगणन्ति चतुवगगसङ्घं । गणोति चेत्थं सङ्घोयेवाधिप्पेतो ।

तत्राति “योजना कातब्बा”ति वचने । मुखमत्तदस्सनन्ति उपायमत्तदस्सनं, आदिमत्तदस्सनं वा । “आपन्नाय भिक्खुनिया”ति पदं “एवमस्स वचनीयो”ति पदे कत्ता, “याचापेत्वा”ति पदे कारितकम्मं । “ब्यत्ताय भिक्खुनिया”ति पदं “आपेतब्बो”ति पदे कारितकत्ता, “सङ्घो”ति पदं तत्थेव कारितकम्मं । “एतं कारण”न्ति धातुकम्मं अञ्जाहरितब्बं । तब्बपच्येन कारितकम्ममेव वुत्तं । जापेतब्बाकारं दस्सेन्तो आह “सुणातु मे”तिआदि ।

निक्खित्तवत्तन्ति करणत्थे चेतं उपयोगवचनं । निक्खित्तवत्तेनाति हि अत्थो । तत्थेवाति माळकसीमायमेव । हीति सच्चं, यस्मा वा । अस्साति मानत्तचारिकाय भिक्खुनिया । तत्राति तस्मा कत्तब्बविनयकम्भावतोति अत्थो । नोति अम्हाकं, सन्तिकन्ति सम्बन्धो । चतूहि पक्तत्तभिक्खुनीहि निसीदितब्बन्ति सम्बन्धो । गामूपचारतो द्वे लेङ्पाते अतिक्कमित्वाति इदं भिक्खुनीविहारूपचारतिकमं सन्धाय वुत्तं । विहारूपचारतोपीति भिक्खुविहारूपचारतोपि ।

तत्थाति भिक्खुनीं निसिन्नद्वान् । कुरुन्दिमहापच्चरीसु पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । विहारस्स चाति भिक्खुविहारस्स च । गामस्स उपचारं मुञ्चितुं वट्टतीति न वुत्तन्ति योजना । तस्मा गामूपचारेषि निसीदितुं वट्टतीति अधिष्पायो ।

ताय भिक्खुनिया आरोचेतब्बन्ति सम्बन्धो ।

तत्थेवाति भिक्खुनीं निसीदनद्वानेयेव । ठानन्ति भिक्खूनं ठानं । एतीति आगच्छति । पगेवाति पातोयेव । तायाति मानत्तचारिनिया ।

अनिकिखत्तवत्ताय पन भिक्खुनियाति सम्बन्धो । अजाननपच्चयाति अजाननकारणा । तन्ति वचनं । पारिवासिकवत्तादीनन्ति आदिसद्वेन आगन्तुकवत्तपूरणनिस्सयपटिप्पस्सद्वादयो सङ्गङ्घाति । युत्ततरं दिस्सतीति युत्ततरं हुत्वा दिस्सति । इमिना अनिकिखत्तवत्तभिक्खुना विय भिक्खुनियापि अन्तोउपचारसीमगतानयेव आरोचेतब्बं, न गामे ठितानम्पि गन्त्वा आरोचेतब्बन्ति दीपेति । उपोसथेति उपोसथदिवसे । एसेव नयो पवारणायपि । देवसिकन्ति दिवसे दिवसे । तस्मिं गामेति भिक्खुनीं वसनगामे । अञ्जत्राति भिक्खुनीं वसनगामतो अञ्जस्मिं गामे । तत्राति भिक्खुनीं वसनगामं । दस्सेत्वाति भिक्खुनीं दस्सेत्वा । तायाति मानत्तचारिनिया । विहारन्ति भिक्खूनं विहारं । उपचारसीमायाति उपचारसीमतो बहीति सम्बन्धो । अयन्ति मानत्तचारिनी ।

वीसति गणो इमस्साति वीसतिगणो, सङ्घो, तस्मिं । मानत्तं चरमाना भिक्खुनीति योजना । इदं पक्खमानत्तं नामाति इदं पुब्बवचनस्स निगमवसेन परवचनस्स कथनत्थाय वुत्तन्ति दट्टब्बं ।

तत्थाति तिविधेसु मानत्तेसु । यदेतं मानत्तं अनुञ्जातन्ति सम्बन्धो । परतोति परस्मिं । परिवासं परिवसन्तस्स मूलायपटिकस्सितस्स उदायित्थेरस्स अनुञ्जातन्ति सम्बन्धो । आपञ्जित्वाति आपञ्जनतो । इदन्ति मानत्तं वुच्चतीति सम्बन्धो । हीति सच्चं, यस्मा वा । ओधानसमोधानन्ति एत्थ वचनत्थो हेट्टा वुत्तोयेव । तम्पीति कुरुन्दियं वुत्तवचनम्पि ।

तन्ति अग्धसमोधानमिस्पकसमोधानं, दातब्बन्ति सम्बन्धो । एत्तावताति एतपरिमाणेन वचनककमेन, “अयज्ञि इध अधिष्पेतो परिवासो नामा”ति (चूळव० अट० १०२) वचनतो पट्टाय याव “योजेत्वा दातब्ब”न्ति वचनं, ताव वचनककमेनाति अत्थो । “तेन हि भिक्खवे... पे०... दस्सेस्सामा”ति यं वचनं वुत्तन्ति योजना । “अत्थतो”ति इमिना सद्वेषि गहेतब्बो अविनाभावतो ।

पटिच्छन्नपरिवासकथा

१०२. या पालि वुत्ताति सम्बन्धो ।

१०८. ततोति पालितो । तं आपत्तिन्ति तं अन्तरापत्ति । अस्साति भिक्खुस्स । निकिखत्तवत्तो भिक्खूति सम्बन्धो, हुत्वाति वा । सोति भिक्खु, ठितो हुत्वाति सम्बन्धो । तस्सा आपत्तियाति तस्सा अन्तरापत्तिया । पटिच्छन्ना होतीति अन्तरापत्तिपि पटिच्छन्ना होति । तस्मिम्पीति मूलाय पटिकस्सनेषि । मक्खिताति पिसिता, धंसिता वा । मक्खियन्ति पिसियन्ति, धंसियन्तीति वा मक्खिता, परिवुत्थदिवसा । ततोति पालितो परन्ति सम्बन्धो । परतोषि एसेव नयो । एवन्तिआदि निगमनं । पटिच्छन्नवारे दस्सिता होन्तीति सम्बन्धो ।

समोधानपरिवासकथा

१२५. ततोति पटिच्छन्वारतो, परं दस्सितन्ति सम्बन्धो । एत्थ चाति एतस्मिं वारे च । यस्माति यस्मा कारणा, येन कारणेन वा । तेनेवाति तेनेव कारणेन, तस्मा कारणा वा, “मूलाय...पे० ... देतू”ति वुत्तन्ति योजना । तस्मा सब्बे मक्खिताव होन्तीति योजना । ततोति वारतो परं निटुपितन्ति सम्बन्धो ।

अग्रसमोधानपरिवासकथा

१३४. ततोति वारतो परं दस्सितोति सम्बन्धो । ततोति वारतो परं पाळि ठपिताति सम्बन्धो । लज्जिधम्मे वा उपन्नोति सम्बन्धो । यन्ति कम्मं । ततोति वारतो परं तथेव पाळि ठपिताति सम्बन्धो ।

१३८. ततोति वारतो परं पुरिमनयेनेव पाळि ठपिताति सम्बन्धो ।

सुद्धन्तपरिवासादिकथा

१५६. ततोति वारतो परं सुद्धन्तपरिवासो दस्सितोति सम्बन्धो ।

१६०. ततोति पाळितो परं पाळि ठपिताति सम्बन्धो ।

१६५. तथाति पाळियं । अन्तरा...पे० ... अप्पटिच्छन्नायोतिआदीसु अत्थो दटुब्बोति सम्बन्धो ।

१६६. पच्छिमस्मिं आपत्तिक्खन्धेति एत्थ आपत्तिक्खन्धस्स भेदभावतो किं “पच्छिमस्मिं आपत्तिक्खन्धे”ति वुत्तन्ति आह “एकोव सो आपत्तिक्खन्धो”ति । अथ कस्मा “पच्छिमस्मिं आपत्तिक्खन्धे”ति वुत्तन्ति आह “पच्छा छादितता पना”तिआदि । एत्थ पनसद्वो गरहत्थवाचको, तथापीति हि अत्थो । एकोपि आपत्तिक्खन्धो पच्छा छादितता पच्छिमस्मिं आपत्तिक्खन्धोति वुत्तन्ति अर्धिष्पायो ।

१८०. “ववत्थिता सम्भिन्ना”ति एतं वचनन्ति योजना ।

८. द्वेभिक्खुवारएकादसकादिकथा

१८१. ततोति पाळितो परं वुत्तन्ति सम्बन्धो । तथाति पाळियं । मिस्सकन्ति एत्थ केहि मिस्सकन्ति आह “थुल्लच्ययादीहि मिस्सक”न्ति ।

१८४. ततोति पाळितो परं वुत्तन्ति सम्बन्धो । तथाति “इध पन भिक्खवे”तिआदिपाठे । तज्ज्ञाति “इध पन भिक्खवे”तिआदिवचनज्ञ इतो पुब्बे अवुत्तं सब्बं वचनज्ञाति योजना ।

इति समुच्चयक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

४. समथक्खन्धकं

१. सम्मुखाविनयकथा

१८६-७. समथक्खन्धके एवमत्थो वेदितब्बोति योजना। छ मातिकापदानीति वाक्यम्पि समासोपि युत्तोयेव। तथ समासो पन असमाहारदिगुयेव। ‘निकिखपित्वा’ति पदं “वुत्तो”ति पदे पुब्बकालकिरियाविसेसनं, तुल्यत्थो वा। वित्थारोति विभङ्गो। तत्थाति विभङ्गे। सञ्चापेतीति एत्थ सञ्चं कत्वा जानापेतीति अत्थं पटिकिखपन्तो आह “परितोसेत्वा जानापेती”ति। इमिना संपुष्पो जाधातु परितोसनत्थं अन्तोकत्वा अवबोधनत्थो होतीति दस्सेति। कारणपतिरूपकानीति कारणस्स पटिभागानि। निज्ञापेतीति एत्थ झेधातु ओलोकनत्थोति आह “ओलोकेती”ति। यथाति येनाकारेन, करियमानेति सम्बन्धो। सोति धम्मवादी। परतोपि एसेव नयो। “पुनप्पुन”न्ति इमिना अनुपेक्खतीति एत्थ अनुसद्वो न उपच्छिन्नत्थोति दस्सेति। पेक्खति अनुपेक्खतीति एत्थ इक्खधातु “दस्सेति अनुदस्सेती”ति एत्थ दिसधातुया सदिसत्थोति आह “दस्सेति...पे०... परियायवचनानी”ति। तेसञ्जेवाति “पेक्खति अनुपेक्खती”ति पदानञ्जेव। परियायवचनानीति वेवचनसद्वा अत्थे परिब्यक्तिं अयन्ति गच्छन्ति इमेहीति परियायानि, तानियेव वचनानि परियायवचनानि। सोति अधम्मवादी। मोहेत्वाति धम्मवादीपुग्गलादिं मोहापेत्वा।

१८८. धम्मवादी पुग्गलो दस्सेतीति सम्बन्धो। अमोहेत्वाति अधम्मवादीपुग्गलादिं अमोहापेत्वा, अविपरीतं जानापेत्वाति अत्थो।

२. सतिविनयकथा

१९५. परम्मुखं विनेति विनासेतीति विनयो, परम्मुखं विनेति विनासेति अनेनाति वा विनयो, विनयकम्मं। सङ्घधम्मविनयपुग्गलसम्मुखानं दातब्बो विनयो सम्मुखाविनयो। पञ्चिमानीति एत्थ पञ्चनं सरूपं दस्सेन्तो आह “सुद्धस्सा”तिआदि। अनुवदितस्स दानन्ति सम्बन्धो। एतानीति पञ्च अङ्गानि। “एकेकअङ्गवसेन न लब्धन्ती”ति इमिना समुदायवाक्यनिष्ठत्वातो पञ्चङ्गवसेनेव लब्धन्तीति दस्सेति। देसनामत्तमेवेतन्ति “पञ्चिमानी”ति एतं वचनं देसनामत्तमेव, न अवयववाक्यनिष्ठत्वचनन्ति अधिष्पायो। धम्मन्ति भूतं। एत्थाति “पञ्चिमानि भिक्खवे”तिआदिवचने। तथ चाति “पञ्चिमानि भिक्खवे”तिआदिवचने च। अनुवदन्तीति एत्थ अनुद्धंसनेन वदन्तीति दस्सेन्तो आह “चोदेन्ती”ति। अयं पन सतिविनयो दातब्बोति सम्बन्धो। अनागामिनोपीति पिसद्वो सम्भावने, सकदागामिआदिके पन का नाम कथाति दस्सेति। सो च खोति सतिविनयो च। चोदियमानेयेवाति चोदियमानस्सेव, अयमेव वा पाठो। तस्मिन्ति सतिविनयस्मिं दिन्नेति सम्बन्धो। अचोदितत्वा कथा न रूहतीति आह “चोदेन्तोपी”तिआदि। आपज्जतीति चोदको आपज्जति। चोदनादिअसारुप्ये विनेति विनासेतीति विनयो, विनेति विनासेति अनेनाति वा विनयो, विनयकम्मं। सतिवेपुल्लपत्तस्स दातब्बो विनयो सतिविनयो।

३. अमूळहविनयकथा

१९६. भासितपरिकन्तन्ति एत्थ भासितपरिकन्तसद्वानं करणापेक्खत्वा विसुं करणं दस्सेन्तो आह “वाचाय भासितं, कायेन परिकन्त”न्ति। “परिककमेत्वा कत”न्ति इमिना परिकमरीति परिकन्तं, परिकन्तं हृत्वा कतं परिकन्तन्ति वचनत्थं दस्सेति। परिककमेत्वाति अतिकक्षित्वा। सरतायस्माति एत्थ उकारलोपसम्बन्धं दस्सेन्तो आह “सरतु आयस्मा”ति। “एवरूपिया आपत्तिया”ति इमिना आपज्जिताति एत्थ तुपच्छययोगभावतो कम्मत्थछट्टियापि सम्भवभावं दस्सेति। तुपच्छययोगे कम्मत्थछट्टी अनिच्चं होति, तस्मा पाळियं “एवरूपिया आपत्तिया”ति कम्मत्थछट्टीभावेन अवत्वा “एवरूपिं

आपत्ति”न्ति कम्मत्थदुतियाभावेन वुत्तन्ति दृढब्बं । तस्साति “आपज्जित्वा”ति पाठस्स । “पठमं पच्छा”ति पदेहि अधिष्पायत्थं दस्सेति । चोदकस्स कथं विनेति विनासेतीति विनयो, चोदकस्स कथं विनेति विनासेति अनेनाति वा विनयो । पठमं मूळभावं उपगन्त्वा पच्छा अमूळहस्स दातब्बो विनयो अमूळहविनयो ।

४. पटिज्ञातकरणकथा

२००. पटिजानियते, पटिजाननं वा पटिज्ञा, ताय कारेतब्बं ।

५. येभुव्यसिकाकथा

२०२. येभुव्यसिकाति एत्थ येभुव्येन पवत्ता येभुव्यसिका, धम्मवादीनं येभुव्यतासम्पादिका किरियाति दस्सेन्तो आह “यस्सा किरियाया”ति आदि । तथ्य यस्सा किरियायाति यस्सा येभुव्यतासम्पादिकाय किरियाय । एसाति येभुव्यतासम्पादिका किरिया ।

२०४. ओरमत्तकन्ति एत्थ ओरसद्वो च मत्तसद्वो च समूहं कल्वा परित्तवाचको अप्पमत्तवाचकोति आह “परित्तं अप्पमत्तक”न्ति । “भण्डनमत्तमेवा”ति इमिना न महन्तं विवादाधिकरणं होतीति दस्सेति । न च गतिगतन्ति एत्थ चिरकालभावं न च गतन्ति दस्सेन्तो आह “द्वे तयो...पे०... अविनिच्छित”न्ति । तत्थ तत्थेवाति तस्मिं तस्मिं विवादाधिकरणजातआवासे एव, न च सरितसारितपदानं सुद्धकारितकिरियभावं दस्सेन्तो आह “सयं सरितं वा अज्जेहि सारितं वा न होती”ति । तेहि भिक्खूहीति विवादकारकेहि भिक्खूहि । “सलाकं गाहेन्तो”ति इमिना “जानाती”ति पदस्स कत्तारं दस्सेति । इमिना नीहारेनाति इमिना कारणेन । अपि नामाति इमिना अप्पेवनामसद्वो अपिनामपरियायोति दस्सेति । अस्सूति भवेयुं । इमिना “पाळियं अधम्मवादी बहुतरा भवेयुं, अप्पेव नाम साधु”ति योजनानयं दस्सेति । “अयमस्स अज्ञासयो होती”ति इमिना पाठसेसं दस्सेति । अस्साति सलाकगाहस्स । द्वीसुपीति “जानाति सङ्घो भिज्जिस्सती”ति च “अप्पेव नाम सङ्घो भिज्जेय्या”ति च द्वीसुपि पदेसु ।

“अधम्मेन गणहन्ती”ति एत्थ “गणहन्ती”ति किरियापदस्स अधम्मवादिनो एव कत्ता नामाति आह “अधम्मवादिनो”ति । “द्वे धम्मवादिनो”ति इमिना “वग्गा गणहन्ती”ति एत्थ “गणहन्ती”ति किरियापदस्स धम्मवादिनो एव कत्ता नामाति दस्सेति । न च यथादिद्विया गणहन्तीति एत्थ धम्मवादिनो हुत्वा धम्मवादिसलाकं अगगहेत्वा अधम्मवादिसलाकस्स गहणं न च यथादिद्विया गणहन्ति नामाति दस्सेन्तो आह “धम्मवादिनो हुत्वा”ति आदि । पटिवत्तेत्वाति इममेवत्थं पटिसेधेत्वा । “परिवत्तेत्वा”तिपि पाठो, हेढुपरियायं कल्वाति अत्थो । तेति धम्मवादिनो । एत्थाति समथक्खन्धके ।

६. तस्सपापियसिकाकथा

२०७. असुचीति एत्थ नत्थि सुचीनि कायवचीकम्मानि एतस्साति असुचीति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “असुचीहि कायवचीकम्मेहि समन्नागतो”ति । एसेव नयो अलज्जीति एत्थापि । सानुवादोति एत्थ अनुवादउपवादसद्वानं परियायत्ता वुतं “सउपवादो”ति । इति पञ्चाति इमानि पञ्च अङ्गानि । एत्थाति तस्सपापियसिककम्मे । इदन्ति कम्मं वुच्चतीति सम्बन्धो । हीति वित्थारो । यो पुगलो पापियोति योजना । पापुस्सन्नतायाति लामकुस्सन्नताय । इमिना अयञ्च पापो अयञ्च पापो, अयमिमेसं विसेसेन पापोति पापियोति च पापानं अतिसयेन पापोति पापियोति च वचनत्थो दस्सितो ।

तस्साति पुगलस्स। इमिना तस्स पापियस्स कज्जबं तस्सपापियसिकं, तमेव कम्मं तस्सपापियसिककम्मन्ति वचनत्थं दस्सेति। केसुचि पोत्थकेसु यकारे द्वेभावो अत्थि, सो अयुत्तोयेव। “येभुय्यसिका”ति एत्थ यकारे द्वेभावस्स दस्सनतो एत्थापि द्वेभावो युत्तो भवेय्याति लिखन्तीति दहुब्बं।

७. तिणवत्थारकादिकथा

२१२. कक्खळताय वाळतायाति एत्थ कक्खळस्स भावो कक्खळता, वाळस्स भावो वाळताति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “कक्खळभावाय चेव वाळभावाय चा”ति। इमिना तापच्चयस्स समूहत्थञ्च स्वत्थञ्च पटिक्खिपति। “कक्खळताय वाळताया”ति व्यञ्जनतोयेव नानं, न अत्थतो। भेदायाति एत्थ अञ्जस्स भेदं पटिक्खिपन्तो आह “सङ्घभेदाया”ति। गिलानेपीति पिसद्वो अञ्जे पन का कथाति दस्सेति। तत्थेवाति अधिकरणवूपसमद्वानेयेव। “एकतो”ति इमिना एकञ्जन्ति पदस्स “एकतो”ति पदेन समानतं दस्सेति, एकसद्वतो ज्ञापच्चयो च तोपच्चयो च विसेसो, “तिणवत्थारकसदिसत्ता”ति इमिना सदिसूपचारं दस्सेति। तिर्णेहि अवत्थरितब्बन्ति तिणवत्थारं, गूथमुत्तं, तिणवत्थारमिव तिणवत्थारकं। एत्थ अधिकरणमेव मुख्यतो लब्धति, समथो पन फलूपचारतो, सदिसत्थे कपच्चयो। तमेवत्थं पाकटं करोन्तो आह “यथा ही”तिआदि। घट्टियमानं गूथं वा मुत्तं वाति योजना। “घट्टियमान”न्ति पदं हेतुअन्तोगधविसेसनं, “बाधती”ति इमिना सम्बन्धितब्बं। सुप्पटिच्छादितस्स पन अस्स गूथमुत्तस्साति योजना। “सुप्पटिच्छादितस्सा”ति पदम्पि हेतुअन्तोगधविसेसनमेव, “न बाधती”ति इमिना सम्बन्धितब्बं। यं अधिकरणं संवत्ततीति सम्बन्धो। मूलानुमूलन्ति मूलञ्च अनुमूलञ्च मूलानुमूलं। तन्ति अधिकरणं। इमिना कम्मेनाति तिणवत्थारककम्मेन। गूथं तिर्णेहि पटिच्छन्नं सुवूपसन्तं होति विय तिणवत्थारकेन पटिच्छन्नं सुवूपसन्तं होतीति योजना। इतीति तस्मा।

२१३. थुल्लवज्जन्ति एत्थ थुल्लच्चयस्सापि थुल्लवज्जत्ता इध पाराजिकसङ्घादिसेसमेवाधिष्ठेतन्ति आह “पाराजिकञ्चेव सङ्घादिसेसञ्च्चा”ति। गिहिपटिसंयुत्तन्ति एत्थ गिहीनं पटिसंयुतं गिहिपटिसंयुत्तन्ति वचनत्थं दस्सेन्तो आह “गिहीन”न्तिआदि। “हीनेना”ति पदं “खुंसनवम्भन” इति पदेनेव सम्बन्धितब्बं। धम्मिकपटिस्सवेसूति निमित्तत्थे भुम्मवचनं।

२१४. कम्मवाचापरियोसाने वुड्हिता होन्तीति सम्बन्धो। तत्थाति अधिकरणवूपसमद्वाने। अञ्जाविहितापीति अधिकरणविनिच्छयतो अञ्जस्मिं ठाने चित्तं आविहितापि ठपितापि। उपसम्पदमण्डलतोति उपसम्पदसीमबिम्बतो, ये पनाति भिक्खु पन, दिट्टाविकम्मं करोन्तीति वा अनागताति वा निसिन्नाति वा सम्बन्धो। तेहि वाति अधिकरणं विनिच्छिनन्तोहि भिक्खूहि वा। तत्थाति अधिकरणविनिच्छितद्वानं। छन्दं दत्वाति छन्दं सङ्घस्स दत्वा। परिवेणादीसूतिआदिसद्वेन आवासादयो सङ्घणहाति। तेति भिक्खू।

८. अधिकरणकथा

२१५. विपच्चतायाति एत्थ विकारभावेन पतति पवत्ततीति विपच्चं, चित्तदुक्खं, तदेव विपच्चता, तदत्थायाति दस्सेन्तो आह “चित्तदुक्खत्थ”न्ति। “फरुसवचन”न्ति इमिना वोहार सद्वो वचनपरियारोति दस्सेति। यो तत्थाति एत्थ तसदस्स विसयं दस्सेन्तो आह “तेसु अनुवदन्तेसु”ति। यो उपवादोति योजना। “अनुवदना”ति एतं पदन्ति योजना। आकारदस्सनन्ति अनुवदनस्स आकारदस्सनं, दस्सनहेतु वा। “पुनप्पुन”न्ति इमिना अनुसम्पवङ्गताति एत्थ अनुसदस्स न उपच्छिन्नत्थं दस्सेति। तत्थेवाति अनुवदने एव। सम्पवङ्गताति सम्मा पकारेन निन्पोनपब्मारता। अब्भुस्सहनताति

एत्य अतिरेकं उस्साहनताति दस्सेन्तो आह ‘कस्मा’तिआदि। अनुबलप्पदानन्ति एत्य पुनर्पुनं बलस्स पदानन्ति दस्सेन्तो आह ‘पुरिमवचनस्सा’तिआदि।

किञ्चयताति एत्य ‘‘मा पण्डिच्चय’’न्तिआदीसु (जा० २.२२.१) विय व्यञ्जनवङ्गनवसेन यकारागमोति आह ‘‘किञ्चयमेव किञ्चय’’न्ति। ‘‘उभयंपेतं सङ्घस्सेव अधिवचन’’न्ति इमिना किञ्चयकरणीयसद्वो कतुवाचकोति दस्सेति, सङ्घो हि करोतीति वचनत्थेन किञ्चोति च करणीयोति च वुच्चति। तस्स भावो, **किञ्चयता** करणीयताति वुते सङ्घकम्मयेव लब्धति। तेन वुतं ‘‘उभयंपेतं सङ्घकम्मस्सेव अधिवचन’’न्ति। यदि कम्मवाचको भवेय्य, ‘‘कत्तब्बन्ति किञ्चं, करणीय’’न्ति वुत्तेव सङ्घकम्मस्स लभनतो तापच्चयो स्वत्थो भवेय्य। एवज्हि सति किञ्चयस्स भावो **किञ्चयता** करणीयस्स भावो करणीयताति वचनत्थो न कत्तब्बो भवेय्य, कतो च, तस्मा न कम्मवाचकोति दट्टब्बं। तस्सेवाति सङ्घकम्मस्सेव। तत्थाति अपलोकनादीसु चतूर्सु कम्मेसु। सीमटुकसङ्घन्ति ‘‘उपचारसीमादीसु ठिं सङ्घं। सोधेत्वाति एत्य सोधनं नाम सीमटुकसङ्घस्स हत्थपासनयनं, छन्दरहानं छन्दस्स आहरणं, सीमतो बहिकरणं। तमेवत्थं एकदेसतो दस्सेतुं वुतं ‘‘छन्दरहानं छन्दं आहरित्वा’’ति। अपलोकेति आपुच्छति अनेनाति अपलोकनं, तंयेव कम्मं अपलोकनकम्मं। **वुत्तनयेनेवाति** ‘‘सीमटुकसङ्घं सोधेत्वा’’तिआदिना वुत्तनयेनेव। ‘‘सुणातु मे’’तिआदिना सङ्घगणपुगले जापेति एतायाति जन्ति, सायेव कम्मं जन्तिकम्मं, जन्तियेव दुतियं जन्तिदुतियं, तमेव कम्मं जन्तिदुतियकम्मं। एत्य किञ्चापि जन्ति पठं ठपिता, कम्मवाचायेव दुतिया होति, ‘‘फस्सपञ्चमा’’तिआदीसु (धातु० ३१६) विय पन पटिलोमवसेन वोहारं कत्वा ‘‘जन्तिदुतिया’’ति वुतं। **फस्सपञ्चमाति** एत्य किञ्चापि धम्मसङ्घणियं (ध० स० १ आदयो) ‘‘फस्सो होति, वेदना होति, सञ्जा होति, चेतना होति, चित्तं होती’’ति फस्सं पठं वुतं, पटिलोमवसेन पन वोहारं कत्वा ‘‘फस्सपञ्चमा’’ति धातुकथायं वुत्तन्ति दट्टब्बं। एसेव नयो जन्ति चतुर्थकम्मेपि। एकाय च अनुसावनायाति जन्तितो अनुपच्छा सावेतब्बाति अनुसावना, ताय, तीहि च अनुसावनाहीति जन्तितोअनु पच्छा, पुनर्पुनं वा तिक्खत्तुं सावेतब्बाति अनुसावना, ताहि। तत्थाति चतूर्सु कम्मेसु।

अपलोकेत्वावाति एत्य एवफलं दस्सेन्तो आह ‘‘जन्तिकम्मादिवसेन न कातब्ब’’न्ति। **जन्तिकम्मम्पीति** पिसद्देन न केवलं अपलोकनकम्मेव, अथ खो जन्तिकम्मम्पीति दस्सेति। **जन्तिदुतियकम्मं** पनाति एत्य पनसद्वो विसेसत्थजोतको, पक्खन्तरजोतको वा। तत्थाति द्वीसु कम्मेसु। गरुकानीति अलहुकानि। अवसेसानीति छहि कम्मेहि अवसेसानि, एवरूपानि लहुककम्मानीति सम्बन्धो। ‘‘अवसेसा’’तिपि पाठो, सम्मुतियोति सम्बन्धो। अपलोकेत्वापीति पिसद्वो जन्तिदुतियकम्मवाचं सावेत्वापीति सम्पिण्डेति। अञ्जत्थापोहनं दस्सेन्तो आह ‘‘जन्तिकम्मजन्तिचतुर्थकम्मवसेन पन न कातब्बमेवा’’ति। जन्तिचतुर्थकम्मं कातब्बन्ति सम्बन्धो। एत्थाति समथक्खन्धके।

वित्थारतो पन आगतोयेवाति सम्बन्धो। एतेसन्ति चतुर्नं कम्मानं। यं पन अत्थजातं अनुत्तानन्ति सम्बन्धो। तत्थाति चतूर्सु कम्मेसु। तन्ति अत्थजातं। एवन्ति एवं कम्मवग्गेयेव वण्णयमाने। हीति लङ्घगुणजोतको। सुविज्जेत्याति सुखेन विज्ञातब्बा।

२१६. पाळिवसेनेवाति न अट्टकथावसेनाति अधिष्पायो।

२२०. येनाति चित्तुप्पादेन। इमिना विवदन्ति अनेनाति विवादोति वचनत्थं दस्सेति। समथेहि चाति चसद्वो सम्पिण्डनत्थो। तेन न केवलं विवादोयेव, अथ खो अधिकरणञ्चाति सम्पिण्डेति, अथ वा समथेहि चाति समथेहि एव। इमिना समर्थेहि अधिकरीयति वूपसमीयतीति अधिकरणन्ति वचनत्थं दस्सेति। विवादोयेव अधिकरणं विवादाधिकरणं।

एवमादिना नयेनाति आदिसद्देन अनुद्धंसनेन वदन्ति अनेन चित्पादेनाति अनुवादोत्तिआदयो वचनत्थे सङ्घणहाति ।

२२२. सन्धायभासितवसेनाति लोकवज्जं सन्धाय भासितस्स वचनस्स वसेन । सन्धायभासितत्थं वित्थारेन्तो आह “यस्मिं ही”तिआदि । तथ पथविखणनादिके यस्मिं आपत्ताधिकरणेति योजना । तस्मिन्ति कुसलचित्तङ्गे आपत्ताधिकरणे । तस्माति यस्मा न सक्का वत्तुं, तस्मा । इदन्ति “नत्थि आपत्ताधिकरणं कुसल”न्ति वचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो । सन्धाय अवुत्तं दस्सेत्वा सन्धाय वुत्तं दस्सेन्तो आह “इदं पन सन्धाय वुत्त”न्ति । तथ इदं पनाति कारणं पन सन्धायाति सम्बन्धो । यं आपत्ताधिकरणन्ति योजना । “लोकवज्जं”न्ति पदे तुल्याधिकरणं । लोकस्मिं, लोकेहि वा वज्जेतब्बन्ति लोकवज्जं । तन्ति आपत्ताधिकरणं । तथाति आपत्ताधिकरणे । विकप्पोति विविधा कप्पनं, विविधतक्को वा । यं पनाति आपत्ताधिकरणं पन । “पण्णत्तिवज्जं”न्ति पदे तुल्याधिकरणं । भगवतो पञ्चतिया हेतुभूताय वज्जेतब्बन्ति पण्णत्तिवज्जं । तन्ति आपत्ताधिकरणं, अकुसलं होतीति सम्बन्धो । किञ्चीति अप्पमत्तकं, आपत्तानापत्तिं अजानन्तस्स आपज्जनतोति सम्बन्धो । तस्माति यस्मा अब्याकतं होति, तस्मा । तथाति पण्णत्तिवज्जभूते आपत्ताधिकरणे । “आपत्ताधिकरणं...पे०... कुसल”न्ति इदं वचनं वुत्तन्ति योजना ।

यदि कुसलचित्तो आपज्जति, अथ ननु आपत्ताधिकरणं कुललन्ति वत्तब्बो भवेय्याति आह “सचे पना”तिआदि । यन्ति आपत्ताधिकरणं । “इदं वुच्चति...पे०... कुसल”न्ति वदेय्य सचेति योजना । एळकलोमज्च पदसोधम्भञ्च एळकलोमपदसोधम्भानि, तानि आदीनि येसं तानीति एळकलोमपदसोधम्भादीनि, तानि समुद्गानानि यासन्ति एळकलोमपदसोधम्भादिसमुद्गाना, तासं आपत्तीनम्पीति सम्बन्धो । तथाति एळकलोमपदसोधम्भादिसमुद्गानासु आपत्तीसु । आपत्तिया अङ्गन्ति आपत्तिया कारणं । एवं आपत्तिया अनङ्गं दस्सेत्वा तस्सायेव अङ्गं दस्सेन्तो आह “कायवचीविज्ञत्तिवसेन पना”तिआदि । तथ चलितप्पवत्तानन्ति चलितेन हेतुभूतेन पवत्तानं । अथ वा चलितो च कायो, पवत्ता च वाचाति चलितप्पवत्ता, तासं चलितप्पवत्तानं कायवाचानं । तज्चाति कायवाचानं अञ्जतरञ्च । अब्याकतन्ति एत्थ इतिसद्दो परिसमापनत्थो ।

अयमत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । तेनाति चित्तेन । “इदं...पे०... सङ्घि”न्ति इमिना सञ्जानन्तोति एत्थ संसदस्स सुन्दरत्थं सह आकारेन दस्सेति । “वीतिकम...पे०... कप्पेत्वा”ति इमिना चेच्चाति पदस्स अत्थं सह विसेसनेन दस्सेति । “उपकमवसेन...पे०... पेसेत्वा”ति इमिना अभिवितरित्वाति पदस्स अत्थं दस्सेति । पाळियं यंसद्वोवीतिक्कमविसयोति आह “यं आपत्ताधिकरणं वीतिकम”न्ति । “आपज्जती”ति इमिना पाठसेसं दस्सेति । एवं वीतिक्कमतो तस्स भिक्खुनोति योजना ।

अब्याकतवारेपीति पिसद्दो अकुसलवारं अपेक्खति । तस्साति चित्तस्स । अजानन्तोति आदीनं पदानमत्थो अकुसलवारे वुत्तप्तिपक्खवसेन वेदितब्बो । यं आपत्ताधिकरणन्ति आदीनं पदानमत्थो अकुसलवारेन सदिसोयेव ।

२२४. अयं विवादो नो अधिकरणन्ति आदीसु एवमत्थो वेदितब्बोति सम्बन्धो ।

९. अधिकरणवूपसमनसमथकथा

२२८. चतुवग्गकरणे कम्मेति सीमसम्मुतिआदिकम्मे । पञ्चवग्गकरणेति पञ्चन्तिमेसु जनपदेसु उपसम्पदादिकम्मे । दसवग्गकरणेति मञ्ज्ञमेसु जनपदेसु उपसम्पदकम्मे । वीसतिवग्गकरणेति अब्धानकम्मे ।

कम्पण्ताति कम्पस्स पत्ता युता अनुरूपा ।

२३०. सम्पटिच्छितब्बन्ति पटिगगण्हितब्बं । सम्पटिच्छित्वा च पन अतिककामेतब्बन्ति सम्बन्धो । भण्डकन्ति चीवरादिभण्डकं । माननिगगहत्थायाति भण्डनजातानं मानस्स निगगहत्थाय । कतिपाहन्ति कतिपयाहं, द्वीहतीहन्ति अत्थो ।

२३१. अनन्तानि चेव भस्सानीति एत्थ अनन्तसद्वो अपरिमाणसद्वेन अत्थतो एकोति आह “अपरिमाणानी”ति । “वचनानी”ति इमिना भस्ससद्वो वचनपरियायोति दस्सेति । उब्बाहिकाय सम्मनितब्बोति केन सम्मनितब्बोति आह “अपलोकेत्वा वा”ति आदि । इमिना अपलोकनकम्मेन वा जत्तिदुतियकम्मेन वा सम्मनितब्बोति दस्सेति । अनन्तानि भस्सानि धम्मकथिकं उद्धरित्वा बाहति पटिसेधेति इमाय सम्मुतियाति उब्बाहिका, ताय । एवं सम्मतेहि पन भिक्खूहि विनिच्छितब्बन्ति सम्बन्धो । विसुं निसीदित्वा तस्सायेव परिसाय निसीदित्वा वाति योजना । अञ्जेहीति सम्मतभिक्खूहि अञ्जेहि ।

२३३. तत्रस्साति एत्थ तत्र अस्साति पदविभागं कत्वा तसद्वो परिसविसयो पसिद्धविसयो, अस्ससद्वो आख्यातिकोति आह “तस्सं परिसति भवेय्या”ति । “नेव सुत्तं आगत”न्ति सामञ्जतो वुत्तेपि “नो सुत्तविभङ्गो”ति वक्खमानत्ता मातिकं सन्ध्याय वुत्तन्ति आह “न मातिका आगता”ति । विनयोपीति खन्धकविनयोपि । पिसद्वेन सुत्तविभङ्गं अपेक्खति । व्यञ्जनच्छायायाति एत्थ छायासद्वो पटिबिम्बे च पभाय च होतीति आह “व्यञ्जनमत्तमेवा”ति, व्यञ्जनपटिबिम्बिकव्यञ्जनपभावन्तभूतं अत्थं अग्गहेत्वा व्यञ्जनपटिबिम्बव्यञ्जनपभामत्तमेव गहेत्वाति अधिप्पायो । “पटिसेधेती”ति इमिना पटिबाहसद्वो पटिसेधत्थोयेव, न मद्वन्त्थोति दस्सेति । पटिबाहनाकारं दस्सेन्तो आह “जातरूपरजतखेत्तवत्थुपटिगगणादीसू”ति आदि । किन्ति केन कारणेन, कस्मा कारणा वा । इमेति जातरूपादिपटिगगाहके भिक्खू । कारेथाति तुम्हे कारेय्याथ । एय्याथस्स हि एथादेसो । पुच्छायं सत्तमीविभति होति । सुत्तेति सुत्तन्तपिटके । अपरो धम्मकथिको वदतीति सम्बन्धो । इमेसान्ति ओलम्बेत्वा निवासेन्तानं । एत्थाति ओलम्बेत्वा निवासने ।

२३४. बहुतरा भिक्खूति एत्थ द्विगुणतिगुणादिना अधिका एव बहुतरा नामाति आह “एकेनपि अधिका बहुतरावा”ति । “को पन वादो”ति आदिना “एकेनपी”ति एत्थ पिसद्वस्स गरहत्थं दस्सेति ।

तिविधसलाकगगाहकथा

२३५. सञ्जन्तियाति एत्थ सञ्जापनं सञ्जत्ति, तदत्थायाति दस्सेन्तो आह “सञ्जापनत्थाया”ति । गूहितब्बोति गूळहो, सोयेव गूळहको, सलाकगाहो कातब्बोति सम्बन्धो । विवरितब्बोति विवटो, सोयेव विवटको । सस्स अत्तनो कण्णसमीपे जप्पीयति कथीयतीति सकण्णजप्पो, सोयेव सकण्णजप्पको । “निमित्तसञ्जं आरोपेत्वा”ति इमिना वण्णावण्णायो कत्वाति एत्थ वण्णसद्वो सण्ठानवाचकोति दस्सेति । सुसण्ठानदुसण्ठाना सलाकायो कत्वाति अत्थो । ततोति विसभागकरणतो परं गहेतब्बोति सम्बन्धो । सब्बापि ता सलाकायोति योजना । कत्वाति पक्खिपनं कत्वा । वुत्तनयेनाति “अलज्जुस्सन्नाया”ति आदिना वुत्तनयेन । “यावततिय”न्ति इमिना पच्चुक्कड्हितब्बन्ति एत्थ पुनप्पुनं उद्धं कड्हितब्बन्ति अत्थं दस्सेति । अतिरेकजातेति अधम्मवादीहि अतिरेकतो जाते सतीति सम्बन्धो । यावततियम्पीति पिसद्वो ततो ऊने एकद्वेवारे पन का नाम कथाति दस्सेति ।

सकण्णजप्पके पन एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । सचे सङ्घत्थेरो गण्हातीति सम्बन्धो । सोति सङ्घत्थेरो ।

वयोअनुप्पत्ताति पच्छिमवर्यं अनुप्पत्ता । एतन्ति अधम्मवादिसलाकं । अस्साति सङ्घत्थेरस्स । इतरा सलाकाति अधम्मवादिसलाकाहि अञ्जा धम्मवादिसलाका । सोति सङ्घत्थेरो । तन्ति धम्मवादिसलाकं । ततोति नेव अवबुज्जनकारणा । वुत्तनयमेवाति गूळ्हके वुत्तनयमेव । विवटो अत्थो इमस्साति विवटत्थो ।

तस्सपापियसिकाविनयकथा

२३८. पाराजिकसामन्तं नामाति पाराजिकस्स आसन्तं नाम । अदिन्नादानादीसूति आदिसदेन मनुस्सविगगह उत्तरिमनुस्सधम्मपाराजिके सङ्घण्हाति । निब्बेठयमानन्ति वेठनरहितं, तमेन भिक्खुन्ति सम्बन्धो । इमिना निब्बेठेन्तन्ति एत्थ अन्तसद्वो मानसद्वपरियायोति दस्सेति । अतिवेठेतीति एत्थ केहि अतिवेठेतीति आह “इङ्गायस्मातिआदिवचनेही”ति । तेनाति चोदकेन । मन्ति मम । आहाति चुदितको आह । एतस्साति अवजाननपटिजाननादिकारकस्स पापियस्स पुगलस्स । सीलवा भविस्सतीति पापियो पुगलो सचे सीलवा भविस्सति । पटिप्पस्सद्विन्ति पापियभावतो पटिप्पस्सम्बन्धं । नो चेति सीलवा नो भविस्सति चे । तथा नासितोति तेन तस्स पापियसिककम्मकरणेन नासं गतो भविस्सति । सब्बत्थाति सब्बस्मिं समथक्खन्धके ।

इति समथक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

५. खुदकवत्थुक्खन्धक

खुदकवत्थुक्खन्धकथा

२४३. खुदकवत्थुक्खन्धके मुट्टिकमल्लाति मुट्टिकेन मथन्ति अञ्जमञ्जं हिंसन्तीति मुट्टिकमल्ला । इमिना पाळियं पदस्स हेदुपरियं दस्सेति । गाममुदवाति एत्थ छविरागमण्डनानुयुत्तेन मुदो मोदनं एतेसमत्थीति मुदवा, गामे वसन्ता मुदवा गाममुदवाति दस्सेन्तो आह “छविरागमण्डनानुयुत्ता नागरिकमनुस्सा”ति । “वण्णवा अहेसु”न्ति आदीसु (पारा० १९३; पाचि० ६७) विय वचनं दडुब्बं । थम्भेति एत्थ न यत्थ कत्थचि थम्भो होति, अथ खो न्हानतित्थे निखणित्वा ठपितथम्भोयेवाति आह “न्हानतित्थे निखणित्वा ठपितत्थम्भे”ति ।

इट्टकासिलादारुकुट्टानन्ति इट्टकाकुट्टसिलाकुट्टदारुकुट्टानं । अट्टपदाकारेनाति अट्टपदफलकाकारेन । राजियोति लेखायो । तत्थाति अट्टाने, आकिरित्वाति सम्बन्धो । गन्धब्बहत्थकोति गन्धब्बानं वीणाहत्थो वियाति गन्धब्बहत्थको । दारुहि कतता वुतं “दारुमयहत्थेना”ति । तेनाति गन्धब्बहत्थेन, गहेत्वाति सम्बन्धो । कुरुविन्दकपासाणचुण्णानीति एवंनामकस्स पासाणस्स चुण्णानि । तन्ति कतगुळिककलापकं, गहेत्वाति सम्बन्धो । विगङ्गहाति अञ्जमञ्जस्स सरीरे दळहं गहेत्वाति दस्सेन्तो आह “अञ्जमञ्जं सरीरेन सरीर”न्ति । मकरदन्तकेति मकरनामकस्स मच्छस्स दन्तसदिसे दन्ते । मल्लकमूलसण्ठानेनाति खेळपटिग्गहपादसण्ठानेन । गिलानस्सापीति पिसद्वो अगिलानस्स पगेवाति दस्सेति ।

२४४. दन्तोति मकरदन्ते । अकतं मल्लकं अकतमल्लकं । कपालखण्डं वाति वासद्वो समुच्चयत्थो । कासफुल्लविरहितत्ता वत्थवट्टि उक्कासिका नाम । नथ्य कासं फुल्लमेतिस्साति उक्कासा, सा एव उक्कासिका । यस्स कस्सचीति गिलानागिलानस्स वा जरादुब्बलतरुणबलवस्स वा । पिट्टिन्ति पिट्टियं, अयमेव वा पाठो । पाणितलस्स पुथुट्टानं पुथुपाणि, तेन कतं पुथुपाणिकं, हत्थपरिकम्मं, तेन वुतं “हत्थपरिकम्मं वुच्चती”ति । सब्बेसन्ति न्हायन्तानं वा अन्हायन्तानं वा सब्बेसं ।

२४५. कण्णतोति कण्णच्छिद्तो । मुत्तोलम्बकादिवल्लिसदिसत्ता वल्लिका नाम । पलम्बकसुत्तन्ति परिमुच्चित्वा लम्बियति अनेनाति पलम्बकं, तमेव सुत्तं पलम्बकसुत्तं । वलयन्ति नियुं ।

२४६. द्वीहि मासेहि नियुत्तं दुमासिकं । द्वे अङ्गुलानि एतस्साति दुवङ्गुलं, केसो । उभयेनपीति दुमासिकदुवङ्गुलसङ्घातेन उभयेनपि । अयम्पि उक्कटुपरिच्छेदोव वुत्तोति योजना । तत्तोति दुमासिकदुवङ्गुलतो ।

ओसणठेन्तीति एत्थ ओलिखित्वा समं पतिद्वापेन्तीति दस्सेन्तो आह “ओलिखित्वा सन्निसीदापेन्ती”ति । दन्तमयादीसूति आदिसद्वेन अट्टिमयादयो सङ्गणहति । हत्थफणेनाति हत्थसङ्घातेन फणेन । चिक्खल्लेनाति चिक्खल्लसदिसेन नियासेन । उदकतेलेनाति एत्थ उदकञ्च तेलञ्चाति च उदकसङ्घातेन तेलेनाति च अत्थं निवत्तेन्तो आह “उदकमिस्सकेन तेलेना”ति । इमिना उदकेन मिस्सकं तेलं उदकतेलन्ति वचनत्थं दस्सेति । उद्गलोमेति उट्टितलोमे । हत्थं तेमेत्वाति हत्थं उदकतेलेन तेमेत्वा । उण्हाभितत्तरजोकिण्णसिरानप्पीति उण्हेन अभितत्तो च रजेहि ओकिण्णसिरो च उण्हाभितत्तरजोकिण्णसिरा, अथ वा उण्हेन अभितत्तो सिरो एतेसन्ति उण्हाभितत्तसिरा, रजेहि ओकिण्णो सिरो एतेसन्ति रजोकिण्णसिरा, उण्हाभितत्तसिरा च रजोकिण्णसिरा च उण्हाभितत्तरजोकिण्णसिरा, पुब्बपदे उत्तरपदलोपो, तेसम्पि । अल्लहत्थेनाति अद्वहत्थेन, अयमेव वा पाठो ।

२४७. येसु कंसपत्तादीसु मुखनिमित्तं पञ्चायति, सब्बानि तानि कंसपत्तादीनिपीति योजना । यत्थ कत्थचीति यस्मिं कस्मिंचि आदासे वा उदकपत्ते वाति सम्बन्धो । सज्जवि नु खोति सज्जाता छवि नु खो, अहं जिण्णो अम्हि नु खो, नोति योजना ।

मुखं आलिम्पन्तीति एत्थ केहि आलिम्पन्तीति आह “विष्पसन्धविरागकरेहि मुखलेपनेही”ति । “मनोसिलाया”ति इमिना मनोसिला एव मनोसिलिकाति दस्सेति । तानीति लज्जनानि । हरितालादीहिपीति पिसद्वेन न केवलं मनोसिलिकाय एव, अथ खो हरितालादीहिपीति दस्सेति ।

२४८. न भिक्खवे नच्चं वातिआदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । निच्चापेन्तस्स वाति परेहि नच्चापेन्तस्स वा । साधुगीतन्ति सुन्दरं अनिच्चतादिपटिसंयुत्तं गीतं, सज्जनानं वा । दन्तगीतम्पि न वद्वतीति सम्बन्धो । यन्ति गीतं । पुब्बभागेति गायनतो पुब्बभागे । गायापेन्तस्सापीति परेहि वा गायापेन्तस्सापि । यं पनाति किरियापरामसनं । यं पहरति, तत्थ पहरणे अनापत्तीति योजना । सब्बन्ति अखिलं नच्चगीतवादितं । पस्सतोति पस्सन्तस्स च सुणन्तस्स च । सवनम्पि हि एकसेसेन वा सामञ्जनिदेसेन वा पस्सनेनेव सङ्गहितं । विहारतोति अनच्चअगीतअवादितद्वानविहारतो । विहारन्ति नच्चगीतवादितद्वानविहारं । असनसालायाति गामे ठिताय असनसालाय ।

२४९. सरकिरियन्ति सरस्स किरियं । इमिना सरकुत्तिन्ति एत्थ सरस्स करणं सरकुतीति वचनत्थं दस्सेति । अलङ्घं समाधिन्ति सम्बन्धो । पच्छिमा जनताति एत्थ समूहिं अवयवं विना समूहस्स अवयविनो अभावा तापच्चयो स्वत्थोपि होतीति आह “पच्छिमो जनो”ति । तं तं वत्तन्ति सुत्तन्तवत्तादिं तं तं वत्तं । अक्खरानि विनासेत्वाति अञ्जथा वत्तब्बानि अक्खरानि अञ्जथा वदनेन च दीघादीनि रस्सादिवदनेन च विनासेत्वा । धम्मे पनाति एत्थ सद्वो पन विसेसजोतको । गीततो विसेसोव वेदितब्बोति हि अत्थो । सुत्तन्तवत्तन्ति सुत्तन्तस्स उच्चारणं वत्तं । एसेव नयो “जातकवत्तं गाथावत्त”न्ति एत्थापि । तन्ति वत्तं । यदि पन तं विनासेत्वा अतिदीघं कातुं न वद्वति, एवं सति यथा सुत्तन्तवत्तादीनि होन्ति, तथा कथं दस्सेतब्बानीति आह “चतुरस्सेन वत्तेना”ति आदि । तत्थ चतुरस्सेन वत्तेनाति परिपुण्णेन उच्चारणवत्तेन ।

परिमण्डलानीति समन्ततो मण्डलानि बिम्बानि पुण्णानीति अत्थो । “सरेन भणित”न्ति इमिना सरभज्जन्ति एत्थ सरेन भणितब्बन्ति सरभज्जन्ति वचनत्थं दस्सेति । सरभज्जे किर अत्थीति सम्बन्धो । तरङ्गवथादीनं उच्चारणविधानानि (वजिर० टी० चूळवगग २४९; सारत्थ० टी० चूळवगग ३.२४९; वि० वि० टी० चूळवगग २.२४८-९) एतराहि नत्थि । द्वत्तिसवत्तानीति च सङ्ख्यामत्तमेव अत्थि, न सङ्ख्येय्यं । तस्मा टीकासु (सारत्थ० टी० चूळवगग ३.२४९; वजिर० टी० चूळवगग० २४९) “तरङ्गवत्तादीनं उच्चारणविधानानि नदुपयोगानी”ति वुत्तं । अत्थीति संविज्जन्ति । अयज्हि अत्थिसद्वो निपातो । तेसूति द्वत्तिसवत्तेसु । यन्ति वत्तं । उच्चारणविधानानि नदुपयोगानिपि तेसं सब्बेसं सामञ्जलक्खणं दस्सेन्तो आह “सब्बेस”न्ति आदि । तथ्य सब्बेसन्ति द्वत्तिसवत्तानं, लक्खणन्ति सम्बन्धो । “अविनासेत्वा”ति वत्वा तमेवत्थं पाकटं करोन्तो आह “विकारं अकत्वा”ति । तथ्य विकारकरणं नाम यत्तकाहि मत्ताहि अक्खरं परिपुण्णं होति, ततो अधिकमत्तायुतं कत्वा कथनं, तथा अकत्वा समणसारुप्पेन चतुरस्सेन नयेन पवत्तनंयेव लक्खणन्ति अत्थो ।

बाहिरलोमिं उण्णिन्ति एत्थ “बाहिरलोमि”न्ति पदं भावनपुंसकन्ति आह “उण्णलोमानि बहि कत्वा”ति । “उण्णपावार”न्ति इमिना उण्णीति एत्थ उत्तरपदलोपं दस्सेति । अथ वा पावारपदेन उण्णा एतस्स अत्थीति उण्णीति कत्वा तद्वितपच्ययस्स सरूपं दस्सेति । “तथा धारेन्तस्स दुक्कट”न्ति वचनस्स अत्थापत्तिनयं दस्सेन्तो आह “लोमानि अन्तो कत्वा पारुपितुं वट्टीतु”ति ।

२५१. अङ्गजातं छिन्दन्तस्सेवाति अङ्गजातमेव छिन्दन्तस्साति योजना । अथ वा अङ्गजातं छिन्दन्तस्स थुल्लच्ययमेवाति योजना । अहिकीटद्वादीसु निमित्तभूतेसु छिन्दन्तस्साति योजना ।

२५२. उप्पन्ना होतीति पटिलाभवसेन उप्पन्ना होति । उप्पन्नभावं पाकटं करोन्तो आह “सो”ति आदि । तथ्य सोति राजगहको सेढ्हि, कीळतीति सम्बन्धो । तस्साति सेढ्हिस्स । इदं पदं “जाले”ति पदे साम्यत्थछट्टी, “उप्पन्ना होती”ति पदे सम्पदानं । तन्ति चन्दनगणिठं । अस्साति सेढ्हिस्स । इदं पदं “पुरिसा”ति पदे साम्यत्थछट्टी, “अदंसू”ति पदे सम्पदानं । **विकुब्बनिद्वीति** विविधं, विकारं वा कुब्बनवसेन पवत्ता इद्धि (पटि० म० ३.१२-१६; विसुद्धि० २.३६९-३७३) । **अधिद्वानिद्वीति** अधिद्वानवसेन पवत्ता इद्धि (पटि० म० ३.१२-१६; विसुद्धि० २.३६९-३७३) ।

गिही उपनामेन्तीति सम्बन्धो । व्यञ्जनं कत्वाति व्यञ्जनं पक्खिपनं कत्वा । तन्ति सुवण्णतद्विकादि । आमसितुम्पीति पिसद्वो पगेव पटिगणिहतुन्ति दस्सेति । **सङ्घिकपरिभोगेन** वाति वासद्वो पनसद्वथो । सङ्घिकपरिभोगेन पनाति हि अत्थो । **गिहिविकटानि** वाति वासद्वो सम्पिण्डनत्थो । गिहिविकटानि भाजनानिपि वट्टीति हि अत्थो । कंसलोहवट्टलोहानं सभागत्ता वुत्तं “कंस...पे०... सङ्गंहितो”ति ।

२५३. “लिखितु”न्ति एतं वुत्तन्ति योजना । **पकतिमण्डलन्ति** एत्थ किं मकरदन्तमत्तम्पि अच्छिन्नमण्डलन्ति आह “मकरदन्तच्छिन्नकमण्डलमेवा”ति ।

२५४. पहरित्वाति आवट्टनतो अञ्जमञ्जं पहरित्वा । तयो पत्ते उपरुपरि ठपेतुं वट्टीति सम्बन्धो । **भूमिआधारको** नाम भूमिया आसन्नो दन्तादीहि कतो वलयाधारको । दारुआधारको नाम एकदारुना कतो आधारको । **दण्डाधारको** नाम चतुर्दण्डतो पट्टाय बहूहि दण्डेहि कतो आधारको । तथ्याति भमकोटिसदिसदारु आधारकतिदण्डकाधारेसु । **गहेत्वा** एवाति पत्तं गहेत्वा एव, एकमेव ठपेतब्बं इति वुत्तन्ति योजना ।

तत्थेवाति मिङ्गुन्तेयेव । वित्थिण्णायाति वित्थाराय । बाहिरपस्सेति कुट्टस्स बाहिरपस्से । कतायाति कुट्टस्स थिरभावत्थं कताय । एत्थाति परिभण्डन्ते ।

यं वत्थं पत्थरित्वा पत्तो ठपियतीति वत्थं चोळकं नामाति योजना । तस्मिं पनाति चोळके पन । यत्थाति यस्सं वालिकायं । न दुस्सतीति पत्तो न दुस्सति । पत्तमाळकन्ति पत्तस्स ठपनत्थाय कतं अद्वृ । भण्डकुकखळिकाति पत्तादिभण्डकानं पकिखपना उकखळिका । यत्थ कत्थचीति भित्तिखीलादिके यस्मिं कस्मिंचि । लग्गेन्तस्साति पत्तं थविकाय लग्गेन्तस्स । निसीदनसयनत्थं वा कतं होतूति योजना । अज्जेनाति पत्ततो अञ्जेन । अद्वृकछन्नेनाति अद्वृपतिरूपेन, अद्वृकसदिसेनाति अत्थो । तत्थाति अद्वृकछन्नेन ठपिते मञ्चपीठे । अंसे बद्धियति अनेनाति अंसबद्धो, सोयेव अंसबद्धको, तेन लग्गेत्वाति सम्बन्धो । छत्ते ठपेतुं न वट्टीति सम्बन्धो । भत्तेन पूरो भत्तपूरो, पत्तो । बन्धित्वा ठपिते छत्ते वा अद्वृकं कत्वा ठपिते छत्ते वाति योजना । यो कोचि भत्तपूरोपि तुच्छपत्तोपीति सम्बन्धो ।

२५५. यस्साति भिक्खुनो । हत्थे पत्तो अत्थि, सो एव भिक्खु पत्तहत्थो न होति, अपिच खो पन हत्थे वा पिङ्गिपादे वा यत्थ कत्थचि सरीरावयवे पत्तस्मिं सरीति योजना । एसेव नयो अनन्तरवाक्येषि । इमेहि वाक्येहि “पत्तहत्थो” ति च “कवाटं पणामेतु” न्ति च उपलक्खणमत्तमेवाति दस्सेति । सूचिं वा अवापुरितुन्ति सम्बन्धो । कुञ्चिकाय वाति वासद्वो “सरीरावयवेना” ति पदं अपेक्खति ।

लाबुकटाहन्ति लम्बतीति लाबु, लाबुया कटाहं लाबुकटाहं । “तावकालिक” न्ति इमिना एकवारमेव तेन आमिसं गहेत्वा परिभुञ्जित्वा छड्हेतब्बन्ति दस्सेति । घटिकपालन्ति भाजनकपालं । अभुं मेति अवड्हु मर्हं, उप्पज्जित्थाति अत्थो । “अभु मे” ति (म० निं० अद्व० २.१४९; म० निं० टी० २.१४९) वत्तब्बे निगगहितागमवसेन एवं वुतं । उत्रासवचनन्ति उत्रासेन वचनकारणं पदं । दिन्नकमेवाति परेहि दिन्नकमेव आमिसन्ति सम्बन्धो ।

चम्बेत्वाति मुखेन चम्बेत्वा । अपविद्धामिसानीति छड्हितानि आमिसानि । एतेसूति चलकादीसु । अनुच्छिद्वं सुद्धपत्तन्ति नत्थि उच्छिद्वो एत्थाति अनुच्छिद्वो, सुद्धपत्तो, तं । उच्छिद्वहत्थेनाति उच्छिद्वो एत्थ अत्थीति उच्छिद्वो, सोयेव हत्थो उच्छिद्वहत्थो, तेन । वामहत्थेन आसिञ्चित्वाति सम्बन्धो । एत्थाति सुद्धपत्ते । एत्तावतापीति एत्तकेन एकउदकगेण्डुसगहणमत्तेनापि । सोति सुद्धपत्तो । हत्थं पनाति उच्छिद्वहत्थम्पि । पनसद्वो हेत्थ सम्पिण्डनत्थो । यं अद्वृं वा यं चलकं वाति योजना । तत्थाति मच्छमंसफलादीसु । तन्ति अद्विचलकं । यं पनाति अद्विचलकादिं पन, पटिखादितुकामोति सम्बन्धो, पुन खादितुकामोति अत्थो । तत्थेवाति पत्ते एव । कत्वाति ठपनं कत्वा । यं किञ्चि अद्विकण्टकादिन्ति सम्बन्धो ।

२५६. सत्थकवेठनकन्ति सत्थकस्स वेठनकरणं । पिष्फलिकं वा दण्डसत्थकं नामाति योजना । पिष्फलेति एतायाति पिष्फलि, सायेव पिष्फलिकं । अञ्जम्पीति पिष्फलिकतो अञ्जम्पि । यंकिञ्चि दण्डं योजेत्वा कतसत्थकं वा दण्डसत्थकं नामाति योजना । इमिना दण्डेन योजितं सत्थकं दण्डसत्थकन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

मलगगहिताति अयमलगगहिता । किणेनाति मदिरादिबीजेन किणेन । तेनाति पासाणचुण्णसङ्घातेन सरितकेन । मक्खेतुन्ति सूचिं मक्खेतुं । मक्खितमधुसित्थकं तं सरितकं परिभिज्जतीति योजना । मधुसित्थकपिलोतिकन्ति मधुसित्थकेन मक्खितं पिलोतिकं । तत्थाति निस्सेणियं । याय रज्जुया कथिने बन्धन्ति, सा रज्जु कथिनरज्जु नामाति योजना । तत्थाति दीघस्स भिक्खुनो पमाणेन कते कथिने । दण्डकेति कथिनदण्डकम्हि । तस्साति दीघस्स भिक्खुनो पमाणेन कतस्स कथिनस्स । इतरस्स भिक्खुनोति दीघभिक्खुतो इतरस्स रस्सभिक्खुनो ।

दण्डकथिनपमाणेन कतस्स कटसारकस्साति योजना । ‘दुगुणकरण’न्ति इमिना पिदलकन्ति दुगुणकरणसङ्घातस्स किरियाविसेसस्स नामन्ति दस्सेति । विनन्धनरज्जुन्ति विसेसेन नहियति बन्धियति एतायाति विनन्धना, सायेव रज्जु विनन्धनरज्जु, तमेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं ‘विनन्धितुं रज्जु’न्ति । विनन्धनसुत्तकन्ति एत्थापि एसेव नयो । तेन सुत्तकेनाति विनन्धनसुत्तकेन । तत्थाति खुद्दकनिस्सेणियं काचि सुत्तन्तरिकायोति सम्बन्धो । पमाणसञ्चाकरणन्ति सुत्तन्तरिकपमाणस्स सञ्चाकरणं । काळसुत्तेन सञ्चाकरणं विय हलिद्विसुत्तेन सञ्चाकरणन्ति योजना । अङ्गुलिया पटिगण्हन्तीति एत्थं ‘पटिगण्हन्ती’ति पदस्स “अङ्गुलिया”ति करणस्सेव वुत्तता कम्मस्स अवुत्तता तस्स कम्मं दस्सेतुं वुत्तं “सूचिमुख”न्ति । अङ्गुलिकोसकन्ति अङ्गुलिकञ्चुकं ।

२५७. पातिचङ्कोटकादिन्ति एत्थं पाति नाम पटिगहसणठानेन कतो सूचिआदिभण्डडुपनो भाजनविसेसो । आकिरित्वाति पक्षिखपित्वा । ओधुनित्वाति पफोटेत्वा । घनदण्डकन्ति निरन्तरदण्डकं । अन्तोकत्वाति कथिनस्स अन्तोकत्वा ।

२५८. विनन्धित्वाति चोळकेन विनन्धित्वा ।

२५९. अपरिस्सावनकस्सेव भिक्खुनोति योजना । यो पन याचतीति सम्बन्धो । मज्जेदण्डकेति दण्डकस्स मज्जे । उदकन्ति अकप्पियउदकं । तन्ति उदकं । यन्ति परिस्सावनं । उदकं परिसुङ्गं हुत्वा सवति गच्छति पवत्तति अनेनाति परिस्सावनं । यं उदके ओत्थरित्वा घटेन उदकं गणन्ति, तं ओत्थरकं नामाति योजना । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “तं ही”ति आदि । तन्ति परिस्सावनं, बन्धित्वाति सम्बन्धो । तेसूति चतूसु खाणुकेसु । सब्बपरियन्तेति सब्बपरिस्सावनस्स परियन्ते मोचेत्वाति सम्बन्धो । ओत्थरित्वाति ओगाहेत्वा । चीवरकुटिकाति चीवरेन कता कुटिका, सा मकसानं परित्ताणत्थं कतत्ता मकसकुटिकाति वुच्चति ।

२६०. सेम्हादिदोसुस्सन्नकायाति सेम्हादिदोसेहि उस्सन्नकाया । अगगळत्थम्भोति कवाटत्थम्भो । यत्थाति अगगळत्थम्भे । तत्थाति द्वारबाहाय । तत्थाति अगगळपासके । धूमो निक्खमति एतेनाति धूमनेत्तो, छिद्दो । तेन वुत्तं “धूमनिक्खमनछिद्द”न्ति । “गन्धेही”ति इमिना “वासेतु”न्ति पदस्स करणं दस्सेति । “उदकटुपनटुन”न्ति इमिना उदकटुनन्ति एत्थं उदकस्स ठपनं ठानं उदकटुनन्ति मज्जेपदलोपसमासं दस्सेति । तत्थाति उदकटुने । कोटुकोति एत्थं न यत्थ कत्थचि, यस्स कस्सचि वा कोटुको होति, अपि च खो पन द्वारे एव, द्वारस्सेव वा कोटुकोति आह “द्वारकोटुको”ति ।

२६१. परिकम्मन्ति पिट्ठुआदिपरिकम्मं । पटिच्छादियति इमायाति पटिच्छादि, वत्थमेव पटिच्छादि वत्थपटिच्छादि । उदकं न होतीति एत्थं पानोदकं निवत्तेन्तो आह “न्हानोदकं न होती”ति ।

२६२. पण्णिकानं तुलं विय उदकउब्बाहनकतुलन्ति योजना । दीघवरत्तादीहीतिआदिसद्देन रज्जु आदयो सङ्घण्हाति । अरहत्थघटियन्तं नाम चक्कसणठानं अनेकारं अरे अरे घटानि बन्धित्वा एकेन वा द्रीहि वा परिब्भमियमानं यन्तं । अरसङ्घातेसु हथ्येसु घटा बन्धितब्बा एत्थाति अरहत्थघटि, तमेव यन्तं अरहत्थघटियन्तं । चम्मभाजनन्ति चम्ममयं भाजनं । अपरिक्खित्ता होतीति चन्दनिका अपाकारा होति । उदकपुञ्जनं वट्टतीति सम्बन्धो । तस्मिन्ति उदकपुञ्जने । “उदकपुञ्जनी”तिपि पाठो । एवं सति ताय उदकपुञ्जनियाति अत्थो । पच्चुद्धरितुन्ति अपनेतुं ।

२६३. आ समन्ततो विद्धं पक्खपासकमेत्थाति आविद्धपक्खपासकं । मण्डलेति कण्णिकमण्डलम्हि । कतं कूटञ्च

छदनञ्च एत्थाति कत्कूटच्छदनं, जन्ताघरं, तस्स। एतन्ति “निल्लेखजन्ताघर”न्ति एतं नामं। “चत्तारो मासे”ति इमिना “चतुमास”न्ति दिगुसमासस्स वाक्यं दस्सेति।

२६४. नमतकन्ति एत्थ हेड्वा वुत्तनमतकतो (चूळव० अडु० २५६) विसेसं दस्सेन्तो आह “एळकलोमेही”तिआदि। अवायिमन्ति वायित्वा न कतं। चम्मखण्डपरिहारेनाति चम्मखण्डं विय अधिद्वानविकप्पनअपनयनेन, परिभुञ्जितब्बन्ति अत्थो। पेळायाति अदुंसादिआकारेन कताय मञ्जूसाय। एतन्ति “आसित्तकूपधान”न्ति एतं नामं। दारुमयापीति पिसद्वो न तम्बलोहरजतमया एवाति दस्सेति। एत्थेवाति मळोरिकायमेव। आधारकसङ्घेपगमनतोति आधारके सङ्घेपं गमनतो। हीति सच्चं, यस्मा वा। पुब्बे पत्तरक्खनत्यं आधारको अनुञ्जातो, इदानि भुञ्जनत्थन्ति दट्टब्बं। एको भिक्खु गच्छतीति सम्बन्धो। सेसकन्ति गहेतब्बफलपूर्वेहि सेसकं। तस्मिं खण्णेति तस्मिं भुञ्जनक्खणे।

२६५. एकेकेनपि अङ्गेनाति पिसद्वो सम्भावनत्थो, ततो पन अधिकेहि अङ्गेहि पगेवाति हि अत्थो। समन्नागतस्स उपासकस्स निकुञ्जितुन्ति सम्बन्धो। तस्साति उपासकस्स। न गहेतब्बोति सङ्घेन न गहेतब्बो। असुकस्स उपासकस्साति सम्बन्धो। उकुञ्जनकालेति पत्तस्स उकुञ्जनकाले। याचापेत्वाति पत्तनिकुञ्जितेन उपासकेन याचापेत्वा। हत्थपासन्ति सङ्घंस्स हत्थपासं।

२६६. पुरक्खत्वाति एत्थ पुरसद्वस्स अगगत्थभावञ्च करसद्वस्स खादेसभावञ्च दस्सेन्तो आह “अगतो कत्वा”ति। सोति बोधिराजकुमारो, सन्थरीति सम्बन्धो। लच्छामीति लभिस्सामि, एस बोधिराजकुमारो पुत्तलाभाय अभब्बोति योजना। अक्कमने दोसं दस्सेन्तो आह “यदी”तिआदि। पच्छाति अक्कमनतो पच्छा। अयन्ति भगवा। इदन्ति कारणं। तावाति सिक्खापदपञ्जतितो, सिक्खापदपञ्जतिया वा पठमं। परिभवतोति गिहीनं परिभवतो।

२६७. मङ्गलत्थायाति अरोगादिकस्स मङ्गलस्स अत्थाय। धोतपादकन्ति एत्थ धोतोहि पादेहि अक्कमनद्वाने अत्थरितं धोतपादकन्ति वचनत्यं दस्सेन्तो आह “धोतपादकं नामा”तिआदि। तत्थ “पच्चत्थरणं अत्थत”न्ति इमिना “धोतपादक”न्ति एत्थ णिकपच्चयस्स अत्थरितत्थे पवत्तभावं दस्सेति।

२६९. पदुमकण्णिकाकारन्ति पदुमकण्णिकसण्ठानं। कतं पादधंसनं कतकं नामाति योजना। तन्ति कतकं, पटिक्खितमेवाति सम्बन्धो। पोथ्यकेसु तंसद्वो गलितोति दट्टब्बो। ब्राह्मणिकानुयोगत्ताति पच्चयबहुलभावाय अनुयोगत्ता। पासाणफेणकोपीति पासाणअब्बुदम्पि। बीजनीति चतुरस्सबीजनी। तन्ति विधूपनं, कतं होतूति सम्बन्धो। इधापि तंसद्वो गलितो। वेळुदन्तविलीर्वेहि वा मोरपिञ्छेहि वा चम्मविकर्तीहि वा कतं होतूति योजना। सब्बं विधूपनन्ति सम्बन्धो। पाळियं तालवण्टन्ति सह वण्टेन कतं तालं तालवण्टं, तालसद्वेन तंमया मण्डलबीजनी गहेतब्बा विकारीविकारभावेन सम्बन्धत्ता। मकसबीजनीति मकसानं पलायनकबीजनी, दन्तमयविसाणमयदण्डकापि मकसबीजनी वट्टीति योजना। “वाक्मयबीजनिया”ति पदं “सङ्गंहिता”ति पदे आधारो, करणं वा।

२७०. यस्साति भिक्खुस्स चक्खुं वा दुब्बलं होतीति योजना। अञ्जोति कायडाहादीहि आबाधेहि अञ्जो, कोचि आबाधो वा उपञ्जतीति योजना। “वस्से पना”ति पदं “चीवरगुत्तत्थ”न्ति पदे एव सम्बन्धितब्बं। चीवरगुत्तत्थन्ति चीवरस्स वस्सतेमनतो गुत्तत्थं, वाळमिगचोरभयेसु सन्तेसूति सम्बन्धो। तालपण्णादिना एकेन पण्णेन कतं छतं एकपण्णच्छतं। सब्बत्थेवाति सब्बेसु एव गामारञ्जेसु।

“असि अस्सा”ति इमिना असिस्साति पदस्स अनवकासविधिं दस्सेति । असीति खग्गो । अस्साति चोरस्स, असीति सम्बन्धो । विज्जोतलतीति एत्थ अलपच्ययो रूपसिद्धिमत्तोवाति आह “विज्जोतती”ति । “चतुहत्थोयेवा”ति इमिना पमाणयुत्तोति पदस्स अत्थं दस्सेति । ततोति चतुहत्थतो । सब्बेसन्ति गिलानागिलानानं । “सक्का पना”ति पदं “न वट्टी”ति पदे कत्ता, “दातब्बा”ति पदे कम्मं । सम्मनित्वाव दातब्बा, न विना सम्मुतियाति अधिष्पायो ।

२७३. आगतन्ति उदरियतो निक्खमित्वा आगतं । उगारन्ति गलतो उगारं भोजनन्ति सम्बन्धो । सन्धारेत्वाति पतिङ्गापेत्वा । असन्धारितमेव हुत्वाति सम्बन्धो ।

यन्ति खादनीयभोजनीयं, पतितन्ति सम्बन्धो । तन्ति खादनीयभोजनीयं, गहेत्वा परिभुज्जितुन्ति सम्बन्धो । इदन्ति वचनं ।

२७४. कुब्बं करिस्सामीति एत्थ करियति उच्चारियतीति कुब्बन्ति वुत्ते सद्वोति आह “सदं करिस्सामी”ति । सद्वन्ति “अयं मं भिक्खु विष्पकरोती”ति उच्चासदं । नखादीहीतिआदिसदेन मुखकुट्टे सङ्घणहाति । अनुरक्खनत्थन्ति अनुदयेन पालनत्थं । नखच्छेदनन्ति नखं छिन्दति अनेनाति नखच्छेदनं, सत्थकादि । वीसतिमट्टन्ति एत्थ वीसतिया नखानं मट्टं वीसतिमट्टन्ति दस्सेत्तो आह “वीसतिपि नखे”ति आदि । लिखितमट्टेति लिखिते हुत्वा मट्टे । कारापेन्तीति नहापिते कारापेन्ति । नखतोति नखतो वा नखन्तरतो वा । अपकट्टितुन्ति कट्टित्वा अपनेतुं ।

२७५. खुरकोसकन्ति खुरस्स ठपनकं । कत्तरियाति कन्तियति छिन्दियति इमायाति कत्तरि, अयोमयो एको उपकरणविसेसो, ताय । “छेदापेन्ती”ति इमिना कप्पापेन्तीति एत्थ कप्पसदस्स विध्यत्थं अधिष्पायेन दस्सेति । मस्सुं वट्टापेन्तीति एत्थ मस्सुं वट्टेत्वा रुहापेन्तीति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “मस्सुं दीयं कारापेन्ती”ति । एळकमस्सूति एळकस्स विय मस्सूति एळकमस्सु । “गोलोमिक”न्ति वुच्चतीति सम्बन्धो । “चतुकोण”न्ति इमिना चतुरस्सन्ति एत्थ अंससदो कोणत्थोति दस्सेति । चतुरस्सन्ति एत्थ हि “चतुरंस”न्ति वत्तब्बे निगहितस्स लोयं कत्वा परस्स सकारस्स द्वेभावं कत्वा “चतुरस्स”न्ति वुतं । लोमसंहरणन्ति लोमानं अपनयनं । लोमराजिटुपनन्ति लोमलेखाठपनं । सब्बत्थाति सब्बेसु, मस्सुकप्पनादीसूति सम्बन्धो । गण्डवणरुधिआबाधपच्ययाति गण्डो च वणो च रुधि च गण्डवणरुधयो, तेयेव आबाधा गण्डवणरुधिआबाधा, तेसं पच्यया । वणोति महन्तो वणो । रुधीति खुद्दको वणो । सक्खरादीहीति सक्खरमधुसित्थकेहि । सण्डासोति सुद्दु लोमं डंसतीति सण्डासो । यन्ति लोमं, ठितन्ति सम्बन्धो । कत्थ ठितन्ति आह “भमुकाय वा”ति आदि । किं हुत्वा ठितन्ति आह — “उगन्त्वा विभच्छं ठित”न्ति, विभच्छं हुत्वा ठितन्ति योजना । विसेसेन सोभणं भक्खतीति विभच्छो, असोभणो । “विगच्छ”न्तिपि पाठो, विरूपं गच्छति, गमयतीति वा विगच्छो । तथं पुरिमपाठोयेव मूलपाठोति दट्टब्बोति । पलितं वा अपलितं वा तादिसं लोमन्ति योजना ।

२७७. कंसपत्थरिकाति एत्थ कंसआपणे पत्थरन्ति पसारेन्तीति कंसपत्थरिकाति वुत्ते कंसभण्डवाणिजा गहेतब्बाति आह “कंसभण्डवाणिजा”ति । वासिदण्डादीनं अपातनत्थं बन्धति अनेन लोहेनाति बन्धनं, तमेव मतं अप्पन्ति बन्धनमतं ।

२७८. निक्खमन्तेनाति आरामतो निक्खमन्तेन । यत्थाति यस्मिं ठाने । “सरित्वा”ति इमिना असरित्वा पिण्डाय चरितब्बन्ति दस्सेति । बहुरज्जुकन्ति बहू रज्जुयो एतस्साति बहुरज्जुकं । इमिना कलापेन बहुरज्जूनं समूहेन कत्तब्बन्ति कलापुकन्ति वचनत्थं दस्सेति, इकारस्सुकारो । देहुभकन्ति एत्थ देहुभसदेन तस्स सीसं गहेतब्बं एकदेसूपचारेन, देहुभं वियाति देहुभकं, सदिसत्थे कपच्ययो होति । तेन वुतं “उदकसप्पसीससदिस”न्ति । “मुरजवट्टिसण्ठान”न्ति इमिना

मुरजसदेन मुरजवट्टि गहेतब्बा तस्स विकारता, तेन सदिसं मुरजन्ति वचनत्थं दस्सेति । वेठेत्वाति बहुरज्जुके एकतो वेठेत्वा । मद्वीणसद्वो पामङ्गपरियायो । मद्वीणं वियाति मद्वीणं । तेन वुत्तं “पामङ्गसण्ठान”न्ति । “पगेव बूहूनी”ति इमिना “एकम्पी”ति एत्थ पिसदस्स सम्भावनत्थं दस्सेति । मच्छकण्टकवायिमाति मच्छकण्टकं विय दस्सेत्वा वायिमा । कुञ्जरच्छिकादिभेदाति वारणअच्छिकादिभेदा । वारणो हि कुं भूमिं जरापेतीति कुञ्जरोति (वि० व० अद्व० ३१; अ० नि�० टी० १.१.२) च कुञ्जे निकुञ्जे रमतीति कुञ्जरोति च वुच्चति । तस्स अच्छि वियाति कुञ्जरच्छिकं, तं आदि येसं तानीति कुञ्जरच्छिकादीनि, तेसं भेदाति कुञ्जरच्छिकादिभेदा । आदिसदेन गोणच्छिकादयो सङ्घणहाति । “कुञ्जिकाकोसकसण्ठान”न्ति इमिना सूकरस्स अन्तं विय सूकरन्तकन्ति अत्थं दस्सेति । सूकरस्स हि अन्तं कुञ्जिकाकोसकं विय मज्जे सुसिरो होति । सूकरन्तकं अनुलोभेतीति सूकरन्तकेन अनुलोभेति । दसासुयेवाति कायबन्धनस्स अन्तेसुयेव । एत्थाति दसासु । “चतुन्नं उपरि न वट्टीति” इमिना मुरजदसा ततो उपरि वट्टीति दस्सेति । वेठेत्वाति रज्जुं वथेन वेठेत्वा । मुद्विकसण्ठानेनाति वरकसीससण्ठानेन । एवं सिब्बिताति एवं सिब्बियमाना । हीति फलजोतको । पासन्तोति पासकोटि ।

२८०. ओलम्बकं कत्वा निवत्थं हत्थिसोण्डकं नामाति योजना । चोळिकइत्थीनन्ति चोळरट्टे निवासीनं इत्थीनं । हत्थिया सोण्डो विय हत्थिसोण्डकं निवत्थं । मच्छवालं वियाति मच्छवालकं । चत्तारो कण्णा एतस्स निवत्थस्साति चतुकण्णकं । तालवण्टं वियाति तालवण्टकं । सतं वलिनो एतस्स निवत्थस्साति सतवलिकं । “अनेकक्खतु”न्ति इमिना “सतवलिक”न्ति एत्थ सतसदस्स अनेकत्थवाचकतं दस्सेति । “वामदक्खिखणपस्सेसु वा”ति इमिना पुरिमनिवत्थं कटितो पट्टाय हेट्टा निवत्थं नामाति दस्सेति ।

संवल्लित्वा निवत्थं संवल्लियं । मल्लो च कम्मकारो च मल्लकम्मकारा, ते आदयो येसं तेति मल्लकम्मकारादयो । आदिसदेन धुत्तादयो सङ्घणहाति । यम्पि निवत्थं निवासेन्ति, सब्बं तं निवत्थं न वट्टीति योजना । एकं वा कोणन्ति सम्बन्धो । कोणेति अन्तरवासकस्स कोणे । “तथा”ति इमिना “एकं वा द्वे वा कोणे उक्खिपित्वा अन्तरवासकस्स उपरि लगोन्ती”ति अत्थं अतिदिसति । अन्तोकासावस्स दस्सेत्वाति सम्बन्धो । द्वे निवासेन्तेन अगिलानेनाति योजना । सगुणन्ति अन्तोकासावेन बहिकासावं समानगुणं कत्वा । इतीतिआदि निगमनं । यज्याति यं निवत्थज्च । इधाति खुद्वकवत्थुक्खन्धके । यज्च सेखियवण्णनायं (पाचि० अद्व० ५७६ आदयो) पटिक्खित्तन्ति सम्बन्धो । सब्बं तं निवत्थन्ति योजना । निब्बिकारं कत्वाति सम्बन्धो । उभो कण्णेति हेट्टा ठिते उभो कण्णे उपरि च ठिते उभो कण्णे । तन्ति परिमण्डलपारुपनं ।

तथाति “गिहिपारुत”न्ति वचने यंकिज्च अज्जथापारुतं अत्थीति सम्बन्धो । तस्माति यस्मा गिहिपारुतं नाम, तस्मा, परिमण्डलं पारुपितब्बन्ति सम्बन्धो । “यथा पारुपन्ति, यथा च ठपेन्ती”ति आदिना योजना कातब्बा । तस्सेवाति दीघसाटकस्सेव । तस्सेवाति साटकस्सेव । पाळिकारकोति पाळिं गण्हन्तं वा वाचेन्तं वा कारको । तथाति यथा पारुपन्ति, तथा ।

२८१. कुहिज्च ठानं गच्छतो रज्जोति योजना । “परिक्खारभण्डवहनमनुस्सा”ति इमिना ते मनुस्सा मुण्डं सीसं चोळकेन वेठेन्तीति मुण्डवेठिनो नामाति दस्सेति । अधिष्पायोति उज्ज्ञायन्तानं मनुस्सानमधिष्पायो । अन्तराकाजन्ति एत्थ अन्तरासद्वो मज्जत्थवाचकोति आह “मज्जे”ति । “लगेत्वा”ति आदिना काजस्स अन्तरे लगेत्वा वहितब्बं अन्तराकाजन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

२८२. “चक्खूनं हित”न्ति इमिना अचक्खुस्सन्ति एत्थ स्सपच्ययो चक्खुसद्वतो हितत्थे होतीति दस्सेति । पमाणङ्गलेनाति वडुकीनं पमाणयुत्तेन अङ्गलेन ।

२८३. “तिणवनादीसू”ति इमिना दायं आलिम्पेन्तीति एत्थ दायसद्वो वनवाचकोति दस्सेति । “अग्निं देन्ती”ति इमिना आपुब्बो लिपिधातु उपसग्गवसेन अग्निदानत्थोति दस्सेति । परित्तन्ति एत्थ समन्ततो तायति अनेनाति परित्तन्ति दस्सेन्तो आह “अप्पहरितकरणेन वा परिखाखणेन वा परित्ताण”न्ति । एत्थाति परित्तकरणे । दातुं लब्धतीति सयं दातुं लब्धति । हरितुन्ति अपनेतुं । पत्तं वा अपत्तं वा अग्निन्ति सम्बन्धो । तथाति अग्निदानादिना आकारेन । उदकेन निब्बापेन्तेन भिक्खुनाति सम्बन्धो ।

२८४. सति करणीयेति एत्थ करणीयसद्वो किच्चपरियायोति आह “सुक्खकट्टादिगगहणकिच्चे”ति । “सुक्खकट्टादिगगहण” इति पदेन किच्चसरूपं दस्सेति । “पुरिसप्पमाण”न्ति इमिना पोरिसियन्ति एत्थ णियपच्ययो पमाणत्थे होतीति दस्सेति । पुरिसप्पमाणं नाम उपरि बाहुद्वयततस्स पुरिसस्स पमाणं । दिस्वा वा हुत्वा वा दिस्वाति योजना । अतिउच्चम्पीति पिसद्वो सम्भावनत्थो । नीचं पन रुक्खं पगेवाति हि अत्थो ।

२८५. कल्याणवाक्करणाति एत्थ करियति उच्चारियतीति करणे, सद्वो, वाचायेव करणे वाक्करणे, कल्याणे वाक्करणे एतेसन्ति कल्याणवाक्करणाति दस्सेन्तो आह “मधुरसद्वा”ति । वेदं वियाति सुर्तिं विय । वाचनामग्नन्ति वाचनाय उपायं । सकाति सम्मासम्बुद्धसङ्घातस्स सस्स अत्तनो एसा सका । तेन वुत्तं “सम्मासम्बुद्धेना”ति । सम्मासम्बुद्धेन हि मागधनिरुक्तिया एव धम्मो भासितो, तस्मा सा मागधनिरुक्ति सका नामाति वुच्यते । निरुक्तीति अत्थं नीहरित्वा वुच्यते इमाय सद्वपञ्चत्तियाति निरुक्ति, वच्छातुस्स वकारस्स उकारो, सब्बवोहारो लब्धति । इथ पन “सकाया”ति वुत्तता मागधवोहारो एव । तेन वुत्तं “मागधवोहारो”ति । “सभावनिरुक्ती”तिपि पाठो । एवज्ञि सति सब्बसत्तानं सभावेन पवत्ता मूलभासाभूता मागधनिरुक्तियेव ।

२८६. लोकायतं नाम तित्थियसत्थन्ति सम्बन्धो । इमिनाव कारणेनाति “सेतो काको, कस्मा? अट्टीनं सेतत्ता । रत्तो बको, कस्मा? लोहितस्स रत्तत्ता” इति (म० निं० अट्ट० २.२२३; सं० निं० अट्ट० ३.५.१०८०; अ० निं० १०.६९-७०) इमिना एव कारणेन ।

२८८. अन्तरा अहोसीति एत्थ अन्तरसद्वो व्यवधानत्थोति आह “अन्तरिता अहोसि पटिच्छन्ना”ति । तेन सदेन धम्मकथा व्यवधाना अहोसीति अत्थो ।

२८९. आबाधपच्ययाति एत्थ आबाधस्स भेसज्जसङ्घातो पच्ययो आबाधपच्ययोति दस्सेन्तो आह “यस्सा”ति आदि । इमिना आबाधोयेव पच्ययो आबाधपच्ययोति अत्थं पटिक्खिपति ।

२९३. दुक्कटवत्थु नाम अकप्पियवोहारादिना मालावच्छरोपनादि, पाचित्तियवत्थु नाम मालावच्छरोपनादि अत्थाय पथवीखणनादि । पहरणीति पहरति इमायाति पहरणी । एतन्ति “पहरणी”ति एतं नामं । यस्स कस्सचि आवुधसङ्घातस्स लोहभण्डस्साति सम्बन्धो । तन्ति आवुधसङ्घातं लोहभण्डं । वुत्तमेवाति “कतकं नाम पदुमकण्णिकाकार”न्ति आदिना (चूळव० अट्ट० २६९) वुत्तमेव । धनियस्सेवाति धनियस्स एव । अञ्जेसज्ञि कताय सब्बमत्तिकामयकुटिया अपाकटत्ता वुत्तं “धनियस्सेवा”ति । अथ वा धनियस्स सब्बमत्तिकामयकुटि इवाति योजना । सब्बत्थाति सब्बसिं

खुद्दकवत्थुक्खन्धके ।

इति खुद्दकवत्थुक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

६. सेनासनक्खन्धकं

विहारानुजाननकथा

२९४. सेनासनक्खन्धके अपञ्जत्तं होतीति एत्थ न जपधातु होति, अपिच जाधातुयेव, सो च खो अनुजाननत्थोति आह “अननुञ्जातं होती”ति । इमिना जाधातुस्स अवबोधनादयो अत्थे निवत्तेति, अनुजाननत्थंयेव दस्सेति । अङ्गयोगादीनं विसुं गहितता विहारसदेन पारिसेसतो अवसेसावासोव गहेतब्बोति आह “अङ्गयोगादिमुत्तको अवसेसावासो”ति । सुवण्णवङ्गःगेहन्ति सुवण्णवङ्गःछदनेन छादितं गेहं । इटुकागुहाति इटुकाय कता गुहा । एसेव नयो सेसेसुपि । आगतस्स च अनागतस्स चाति एत्थ चसदेन द्वन्दवाक्यं दस्सेति । आगच्छतीति आगतो, न आगतो अनागतो, सङ्घो । आगतो च अनागतो च आगतानागतो, समाहारद्वन्द्वो पुंलिङ्गो, तस्स । “अप्पिठिहतचारस्सा”ति इमिना चतूर्सु दिसासु अप्पिठिहतचारो चातुर्दिसोति वचनत्थं दस्सेति ।

२९५. अनुमोदनगाथासु एवं विनिष्ठयो वेदितब्बोति योजना । उतुविसभागवसेनाति सीतउण्हानं उतूनं विसभागवसेन । संफुसितकवातोति सह उदकबिन्दुना आगतो वातो । एत्थ हि संसदो सहत्यो, फुसितसदो उदकबिन्दुवाचको । उजुकमेघवुद्धियो एवाति वातेन अपहरितता उजुकं पतिता मेघवुद्धियो एव । पाळियं ततोति एत्थ तोपच्चयो पच्चतत्थे वत्तति । सो विहारेति हि अत्थो । वाळमिगानि चाति वाळमिगे च । लिङ्गविपल्लासो हेस । एतानि सब्बानीति ‘सीत’न्तिआदीनि सब्बानि सत्त पदानि । योजेतब्बानीति सो विहारो सीतं पटिहनति...पे० ... वुद्धियो पटिहनतीति योजेतब्बानीति अत्थो ।

“विहारेना”ति इमिना पाळियं ततोति एत्थ तोपच्चयो कजुत्ये होतीति दस्सेति, तेन विहारेनाति अत्थो । पटिहञ्जतीति पटिहनीयति । सुखत्थन्ति एत्थ उत्तरपदलोपोति आह “सुखविहारत्थ”न्ति । “लेणत्थञ्च सुखत्थञ्चा”ति पदद्वयं ‘होती’ति पाठसेसेन योजेतब्बं । विहारदानं लेणत्थञ्च सुखत्थञ्च होतीति हि अत्थो । इदन्ति अयं अधिष्पायो । वुत्तन्ति वुत्तो । विहारदानं सुखत्थञ्च होतीति योजना । झायितुं विपस्सितुञ्च यं सुखं अत्थीति सम्बन्धो । तदत्थन्ति तस्स सुखस्स अत्थाय । परपदेनपीति “झायितुञ्च विपस्सितु”न्ति पदद्वयतो परं ठितेन ‘विहारदान’न्ति पदेनपि । इधाति इमस्मिं विहारे । विहारदानन्ति विहारस्स दानं, दातब्बविहारं वा, वण्णितन्ति सम्बन्धो । वुत्तन्ति संयुत्तनिकाये वुत्तं । साधकपाळियं यो उपस्सयं ददाति, सो च सब्बददो सब्बेसं बलादीनं ददो होतीति योजना । सो चाति एत्थ चसदो अवधारणत्थो । सो एवाति हि अत्थो ।

“विहारे”ति इमिना वासयेत्थाति एत्थ एतसदस्स विसयं दस्सेति । वासयेति वासेय । तेसं अन्नञ्चाति एत्थ “तेस”न्ति पदं “अनुच्छविय”न्ति पाठसेसेन योजेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “तेसं अनुच्छविय”न्ति । तथ अनुच्छवियं अन्नञ्च अनुच्छवियानि वत्थानि चाति योजना । अथ वा तेसन्ति भुम्मत्थे सम्पदानवचनन्ति दस्सेन्तो आह “तेसू”ति, भिक्खूसूति अत्थो । उजुभूतेसूति एत्थ सम्पदानत्थे भुम्मवचनं कत्वा उजुभूतानं तेसं भिक्खूनं ददेय्याति अत्थोपि युज्जतेव । “अकुटिलचित्तेसू”ति इमिना ‘उजुभूतेसू’ति एत्थ उजुसदस्स अकुटिलत्थञ्च भूतसदेन बाहिरत्थसमासञ्च दस्सेति ।

उजुभूतं चित्तमेतेसन्ति उजुभूताति वचनत्थो कातब्बो । निदहेय्याति निखणित्वा ठपेय । ‘न चित्तपसादं विराधेत्वा’ ति इमिना विष्पसन्नेन चेतसाति एत्थ एवत्थफलं वा अञ्जत्थापोहनं वा दस्सेति । हीति फलजोतको । एवं विष्पसन्नचित्तस्स तस्स विहारदायकस्स ते भिक्खू धम्मं देसेन्तीति योजना ।

२९६. आविज्ञनछिद्वन्ति अङ्गुलिं अव पवेसेत्वा अञ्छति आकडृति एत्थ, एतेनाति वा आविज्ञनं । अवपुब्बो अछिधातु, उपसग्गअकारस्स दीघं कत्वा, धातुअकारस्स च इकारं कत्वा “आविज्ञन”न्ति वुत्तं, तमेव छिदं आविज्ञनछिदं । **आविज्ञनरज्जुन्ति** कवाटच्छिदे अव पवेसेत्वा अञ्छति आकडृति इमायाति आविज्ञना, सायेव रज्जूर्ति आविज्ञनरज्जु । काचि रज्जु न न वट्टीति योजना । अथ वा न वट्टीति न होति, वट्टीयेवाति योजना । **तीणि तालानीति** एत्थ तालसद्वो कुञ्जिकापरियायोति आह “तिस्सो कुञ्जिकायो”ति । इमिना तालसद्वस्स रुक्खतूरियविसेसे निवर्त्तेति । यं यन्ति उपकरणं । तस्साति यन्तकस्स । वेदिकावातपानन्ति वातं पिवति अनेनाति वातपानं, वेदिकाय कतं वातपानं वेदिकावातपानं । चक्कलिकन्ति एत्थ चक्काकारेन अलति पवत्ततीति चक्कलं, चोळकपादपुञ्जनं । तेन बन्धितब्बन्ति चक्कलिकन्ति दस्सेन्तो आह “चोळकपादपुञ्जनं बन्धितु”न्ति । “वातपानप्पमाणेन भिसिं कत्वा”ति इमिना वातपानपमाणेन कता भिसि वातपानभिसीति वचनत्थं दस्सेति ।

२९७. “उच्चकम्पि आसन्दिक”न्ति वचनतो वट्टीति वेदितब्बोति सम्बन्धो । एकतोभागेन दीघपीठं अट्टुङ्गुलपादकमेव वट्टीति योजना । ततो अधिकं न वट्टीति अधिष्पायो । **पमाणातिकक्नोपीति** पिसद्वो पमाणयुत्तो पन पगेवाति दस्सेति । **सत्तङ्गोति** तीसु दिसासु अपस्सयो, चत्तारो पादाति सत्त अङ्गानि एत्स्साति सत्तङ्गो । **अयम्पीति** पिसद्वो आसन्दिकं अपेक्खति । एळकपादपीठं नाम वुच्चतीति सम्बन्धो । एळकस्स पादो विय पादो एत्थाति एळकपादं, तमेव पीठं एळकपादपीठं । **आमलकवणिकपीठन्ति** आमलकाय वण्णो सण्ठानो आमलकवण्णो, तेन योजितं आमलकवणिकं, तदेव पीठं आमलकवणिकपीठं । “आकारेना”ति इमिना वण्णसद्वस्स सण्ठानत्थं दस्सेति । **इमानीति** पीठानि । एत्थाति पीठे । **मुञ्चपब्बजमयन्ति** मुञ्जेन च पब्बजेन च कतं ।

मनुस्सानन्ति वट्टकीमनुस्सानं । छविसंरक्खनत्थायाति छविया विनासनतो सुदु रक्खनत्थाय । **सिम्बलिरुक्खादीनन्ति** आदिसद्वेन तूलनिब्बत्तके सब्बरुक्खे सङ्घणहाति । **खीरवल्लिआदीनन्ति** आदिसद्वेन तूलनिब्बत्तका सब्बा लतायो सङ्घणहाति । **पोटकीतिणादीनन्ति** आदिसद्वेन तूलनिब्बत्तका सब्बा तिणजातियो सङ्घणहाति । **तीहीति** रुक्खलतापोटकीहि । ननु भूतगामानं अनेकत्ता एतेहि तीहि मुत्तो भूतगामो अतिथ, कस्मा पन सब्बभूतगामा सङ्घहिता होन्तीति आह “रुक्खवल्लितिणजातियो ही”ति आदि । तत्थ हि यस्मा नत्थि, तस्मा सङ्घहिता होन्तीति योजना । तस्माति यस्मा नत्थि, तस्मा । सब्बम्पि एतं तूलन्ति योजना । बिब्बोहने लोमम्पि वट्टीति सम्बन्धो । **लोमम्पीति** पिसद्वेन तूलं अपेक्खति । **यंकिञ्चिपुष्फन्ति** सब्बं पुष्फं । पत्तं पापुणित्वा सुद्धं तमालपत्तमेव न वट्टीति, अवसेसं सब्बं पत्तं सुद्धम्पि वट्टीति अधिष्पायो । **पञ्चविधन्ति** उण्णचोळवाकतिणपण्णवसेन पञ्चपकारं ।

“उपट्टकायपमाणानी”ति इमिना **अद्वकायिकानीति** एत्थ अद्वस्स कायस्स पमाणेन कतानि **अद्वकायिकानीति** अत्थं दस्सेति । येसु बिब्बोहनेसु कटितो पट्टाय याव सीसं उपदहन्ति, तानि बिब्बोहनानि अद्वकायिकानि नामाति योजना । यस्साति बिब्बोहनस्स । वित्थारतो मुढिरतनं होतीति सम्बन्धो । इमिना यत्थ सह गीवाय सकलं सीसं ठपेतुं सक्का, तस्स मुढिरतनं वित्थारपमाणन्ति दस्सेति । “तीसु कण्णेसु द्विन्नं कण्णान”न्ति इदं बिब्बोहनस्स उभोसु अन्तेसु ठपेतब्बचोळपमाणं सन्धाय वुत्तं । इदं पन बिब्बोहनस्स उभोसु अन्तेसु ठपितचोळस्स कोटिया कोटिं आहच्च द्विगुणं कतं

तिकण्णं होति, तेसु तीसु कण्णेसु द्विन्नं कण्णानमन्तरं विदत्थि चतुरङ्गुलं होति, मञ्जङ्गाङ्गानं कोटितो कोटिमाहच्यु
मुद्धिरतनं होति, इदं पन बिष्वोहनं तिकण्णं होति । वद्वं वा चतुरस्सादिं वा कत्वा सिब्बितं यथा कोटितो कोटि विथारतो
पुथुलङ्गानं मुद्धिरतनं होति, एवं सिब्बितब्बं । इतो अधिकं न वद्वति, ऊनं पन वद्वतियेव । सीसूपधानन्ति सीसं उपदहन्ति
ठपेन्ति एत्थाति सीसूपधानं । बिष्वोहनानीति विसेसेन, विसेसं वा सुखं वहन्तीति बिष्वोहनानि । उपरीति बिष्वोहनानं
उपरि । यानि पन कप्पियतूलानि सन्तीति योजना । महन्तम्पीति पिसद्वो खुद्वकं पन पगेवाति दस्सेति । अकप्पियतूलं
वाति भिसियं अकप्पियतूलं वा । बिष्वोहने हि अकप्पियतूलं नाम नत्यि ।

पञ्चभिसियोति एत्थ वाक्यभावञ्च असमाहारदिगुभावञ्च पटिक्खिपन्तो आह “पञ्चहि उण्णादीहि पूरिता
भिसियो”ति । इमिना पञ्चहि उण्णादीहि पूरिता भिसियो पञ्चभिसियोति वचनत्थं दस्सेति । अत्थतो पन वाक्यम्पि
असमाहारदिगुपि युज्जतेव । कस्मा पञ्चगणना होतीति आह “तूलगणनाय ही”ति आदि । हि यस्मा तूलगणनाय एतासं
गणना वुत्ता, तस्मा पञ्चभिसियो होतीति योजना । तत्थाति उण्णादीसु पञ्चसु । उण्णगगहणेन गहितन्ति सम्बन्धो ।
कम्बलमेवाति उण्णामयं कम्बलमेव । उण्णाय, उण्णं वा पक्खिपित्वा कता भिसि उण्णाभिसि । एसेव नयो
चोळभिसिआदीसु ।

पमाणनियमोति एत्तका पमाणाति पमाणस्स नियमो । मञ्चे अत्थरितब्बा भिसि मञ्चभिसि । एतासन्ति
मञ्चभिसिआदीनं । यं एतं तूलन्ति योजना । सूरकेपीति चम्ममयभिसियम्पि । एतेनाति कुरुन्दियं वुत्तवचनेन सिद्धं होतीति
सम्बन्धो ।

मञ्चभिसिन्ति मञ्चे अत्थरितब्बं भिसिं । “अत्थरणत्थाय संहरन्तीति युज्जती”ति इमिना “अत्थरन्ती”ति एत्थ
कारियूपचारेन अत्थो गहेतब्बोति दस्सेति । अत्थरणाय हि संहरणं कारणं नाम, अत्थरणं कारियं नाम । उपरीति
भिसिछविया उपरि । फुसितानीति बिन्दूनि । भित्तिकम्मन्ति भित्तियं नानावण्णेहि राजिकरणं विय कत्तब्बं कम्मं ।

२९८. “इक्कास”न्ति नामं निय्याससिलेसानं नामन्ति आह “रुक्खनिय्यासं वा सिलेसं वा”ति ।
“कुण्डकमिस्सकमत्तिक”न्ति इमिना कुण्डकेन मिस्सका मत्तिका कुण्डकमत्तिकाति वचनत्थं दस्सेति । सासपपिद्वन्ति
सासपचुण्णं । “बिन्दु बिन्दु हुत्वा”ति इमिना अच्चुस्सन्नं होतीति एत्थ कारणूपचारं दस्सेति । अच्चुस्सन्नज्ञि कारणं होति,
“बिन्दु बिन्दु हुत्वा”ति ठानं कारियं होति । “पुञ्जितु”न्ति सोधेतुं । गण्डुप्पादगूथमत्तिकन्ति महिलताय गूथमयं मत्तिकं ।
इमिना लण्डमत्तिकन्ति एत्थ लण्डसद्वो गूथपरियायोति दस्सेति ।

२९९. न भिक्खवे पटिभानचित्तन्ति एत्थ “इत्थिरूपकं पुरिसरूपक”न्ति पाळियं वुत्तता किं इत्थिपुरिसरूपमेव न
वद्वतीति आह “न केवल”न्ति आदि । तिरच्छानरूपम्पि कातुं वा “करोही”ति वत्तुं वा न वद्वतीति सम्बन्धो । द्वारपालन्ति
द्वारपालरूपं । पसादनीयानीति पसादेतब्बानि, पसादेतुं अरहानीति अत्थो ।

३००. एकङ्गाति अविहारद्वानेन समानभूमिभागा । मुण्डच्छेदनगब्भोति मुण्डेन छादेतब्बो गब्भो ।

तत्थाति विज्ञितब्बरुक्खे । “कत”न्ति इमिना कुलङ्गपादकन्ति एत्थ णिकपच्ययस्स अत्थं दस्सेति । तं आहरिमं
भित्तिपादं पतिद्वापेतुन्ति सम्बन्धो । वस्सपरित्ताणाथन्ति वस्सोदकपरित्ताणत्थं । “मद्वितमत्तिक”न्ति इमिना उद्वसुधन्ति एत्थ

सुधासद्वस्स लेपनसुधं दस्सेति, भोजनसुधं निवत्तेति ।

पमुखन्ति विहारस्स पमुखं । यन्ति पदेसं, हनन्तीति सम्बन्धो । तस्स कतपदेसस्साति योजना । “**पघान**”**न्तिपि** वुच्चतीति दीघवसेन “**पघान**”**न्तिपि** वुच्चति । इमिना पुरिमपाठे रस्सभावं दीपेति । “**पकुट्ट**”**न्तिपि** पाठोति ससंयोगवसेन “**पकुट्ट**”**न्तिपि** पाठो । इमिना पुरिमपाठे निसंयोगभावं दस्सेति । वंसन्ति वेळुं । ततोति वंसतो । “**ओसारेत्वा कत**”**न्ति** इमिना ओसारेत्वा कतं ओसारकन्ति वचनत्थं दस्सेति । “**छदनपमुख**”**न्ति** इमिना णिकपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । चक्कलयुत्तोति चक्कलेन युत्तो ।

३०१. पानीयदानभाजनन्ति पानीयं देति अनेनाति पानीयदानं, तमेव भाजनं पानीयदानभाजनं । “उळुङ्को च थालकञ्चा”**ति** इमिना द्वे पानीयसङ्ख्यास्स अनुलोमानीति योजना ।

३०३. द्वारथकनकन्ति द्वारं थकेति अनेनाति द्वारथकनकं । गामद्वारेसु द्वारथकनकं विय चक्कलयुत्तं द्वारथकनकन्ति योजना ।

३०५. अस्सतरिरथाति अस्सानं विसेसेन, अतिसयेन वाति अस्सतरो, अथ वा पकतिअस्से तरति अतिक्कमतीति अस्सतरो, सो एतेसु रथेसु युज्जितब्बोति अस्सतरी, तेयेव रथाति अस्सतरिरथाति दस्सेन्तो आह “**अस्सतरयुत्ता रथा अस्सतरिरथा**”**ति** । तत्थ “**अस्सतरयुत्ता**”**ति** इमिना “**अस्सतरी**”**ति** पदस्स अस्सतिथिद्वितं दस्सेति । आमुत्तमणिकुण्डलाति पदस्स “**सतं कञ्जा सहस्सानी**”**ति** पदेन सम्बन्धितब्बत्ता वुतं “**आमुत्तमणिकुण्डलानी**”**ति** । इमिना निकारस्स आकारो होतीति दस्सेति । कण्णेसु आमुत्तं मणिकुण्डलं एतासन्ति आमुत्तमणिकुण्डला कञ्जायो ।

खन्धपरिनिब्बानेन परिनिब्बुतोति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “**किलेसपरिनिब्बानेन परिनिब्बुतो**”**ति** । सीतिभूतोति एत्थ किलेसातपानं अभावेनेव सीतिभूतो, न अञ्जेसन्ति आह “**किलेसातपाभावेना**”**ति** । “**किलेसूपधिअभावेना**”**ति** इमिना निरुपधीति एत्थ खन्धूपधिअभिसङ्खारूपधिअभावेनाति अत्थं पटिक्खिपति ।

आसत्तियोति एत्थ पुनप्पुनं विसयेसु, भवेसु वा सञ्जन्तीति आसत्तियोति दस्सेन्तो आह “**रूपादीसू**”**ति**आदि । **पत्थनायोति** तण्हायो । इमिना आसत्तीनं सरूपं दस्सेति । “**छिन्दित्वा**”**ति** इमिना छेत्वाति एत्थ छेधात्या छेदनत्थं दस्सेति । **विनेय्यहदये** दरन्ति एत्थ “**विनेय्या**”**ति** पदस्स त्वापच्चयन्तभावञ्च हदयसद्वस्स चित्तवाचकभावञ्च दरथसरूपञ्च दस्सेन्तो आह “**चित्ते किलेसदरथं विनेत्वा**”**ति** । तत्थ “**चित्ते**”**ति** इमिना हदयसद्वस्सत्थं दस्सेति, “**किलेस**” इति पदेन दरथसरूपं, “**विनेत्वा**”**ति** इमिना त्वापच्चयन्तभावं दस्सेति । वयकरणन्ति परिब्बयमूलं । तज्जि वयं करियति अनेनाति वयकरणन्ति वुच्चति । इमिना वयस्स करणं वयायिकं, करणत्थे आयिकपच्चयो, वयायिकमेव वेव्यायिकन्ति अत्थं दस्सेति ।

३०७. आदेय्यवाचोति एत्थ आदियितब्बाति आदेय्या, सा वाचा एतस्साति आदेय्यवाचोति दस्सेन्तो आह “**तस्स वचन**”**न्ति**आदि । तत्थ तस्साति अनाथपिण्डिकस्स । सधनाति संविज्जमान धना, अत्तनो वा धनवन्तो । **मन्दधनाति** अप्पधना । **अदासीति** अनाथपिण्डिको अदासि । इतीति एवं, दत्ता कत्वाति सम्बन्धो । सोति अनाथपिण्डिको, अगमासीति सम्बन्धो ।

कहापणे सन्थरीति सम्बन्धो । कोटिया करणभूताय, आधारभूताय वा । पटिपातेत्वाति पटिहनापेत्वा । तथ्य तस्मिं ठाने ये रुक्खा वा या पोकखरणियो वा तिङ्गन्तीति योजना । तेसन्ति तासं रुक्खपोकखरणीनं । सामञ्जिह अपेक्खित्वा पुलिङ्गवसेन वुत्तं । परिक्खेपपमाणन्ति परिणाहस्स पमाणं । अस्साति अनाथपिण्डिकस्स ।

एवं बहुधनं चजन्तस्सापि गहपतिर्नोति योजना । कोटुकं मापेसीति एत्थ अञ्जे कोटुके पटिक्खिपन्तो आह “द्वारकोटुकपासाद”न्ति ।

विहारादयोति एत्थ आदिसदेन पाळियं आगते परिवेणादयो चुद्दस उपकरणे सङ्घणहाति । अम्हाकं भगवतो विहारकारापनपसङ्गेन सत्तन्नम्पि बुद्धानं विहारकारापनं दस्सेन्तो आह “विपस्सिस्सा”तिआदि । तथ्य विपस्सिस्स सभगवतो विहारं (दी० नि�० ॲड० २.१२) कारापेसीति सम्बन्धो । तिगावुतप्पमाणं भूमिं सुवण्णयद्विसन्थरेन किणित्वा विहारं कारापेसीति योजना । एसेव नयो परतोपि । अटुकरीसप्पमाणा भूमि उसभेन दसउसभप्पमाणा यद्विया द्विसतयद्विप्पमाणा होतीति दद्वब्बं । “एवं अनुपुब्बेन परिहायन्ती”ति वत्वा सब्बजनं संवेजेन्तो आह “सम्पत्तियो ही”तिआदि । तथ्य यस्मा सम्पत्तियो परिहायन्ति, तस्मा अलमेव सब्बसम्पत्तीसु विरज्जितुं, अलं एव सब्बसम्पत्तीहि विमुच्चितुन्ति योजना । “सब्बसम्पत्तीसू”ति पदज्ञि “विमुच्चितु”न्ति पदेन विभक्तिपरिणामं कत्वा सम्बन्धितब्बं ।

३०८. खण्डफुल्लसद्वानं अधिकरणभावं दस्सेन्तो आह “खण्डन्ति छिन्नोकासो । फुल्लन्ति फलितोकासो”ति । तथ्य “छिन्नोकासो”ति इमिना खण्डति छिज्जति एत्थाति खण्डन्ति वचनत्थं दस्सेति । “फलितोकासो”ति इमिना फुल्लति फलति एत्थाति फुल्लन्ति वचनत्थं दस्सेति । पटिसङ्घरिस्सतीति एत्थ पाटिसद्वस्स पाकतिकत्थभावं, सङ्घरिस्सतिसद्वस्स च करधातुया निष्फन्नभावं दस्सेतुं वुत्तं “पाकतिकं करियती”ति ।

३१०. थेरोति सारिपुत्तथेरो, आगच्छतीति सम्बन्धो । इदन्ति गिलानपटिजग्गनादि । अस्साति थेरस्स । अग्गासनन्ति आदीसु अग्गसद्वो पठमत्थोपि उत्तमत्थोपि युज्जति । तेन वुत्तं “थेरासन”न्तिआदि । अन्तरा सत्थीनन्ति एत्थ अन्तराति भुम्मत्थे निस्सक्कवचनं । सत्थिसद्वो च ऊरुसङ्घातो पादवाचकोति आह “चतुन्नं पादानं अन्तरे”ति ।

३१५. पतिङ्गापेसीति एत्थ कं वयं कत्वा पतिङ्गापेसीति आह “अटुरासकोटिपरिच्चागं कत्वा”ति । एवन्ति आदि निगमनं ।

आसनप्पटिबाहनादिकथा

३१६. विष्पकतभोजनेनाति एत्थ विष्पकतसद्वो अनिङ्गितपरियायोति आह “अनिङ्गिते भोजने”ति । पकिरियित्थ, पकिरियिस्सते वा पकतं, न पकतं विष्पकतन्ति विगगहो कातब्बो, अत्थतो पन “करियमानो अनिङ्गितो”ति वुत्तं होति । एत्थाति ठाने । अतिसमीपन्ति भुज्जमानस्स भिक्खुस्स अतिआसन्नं । तस्साति भुज्जमानस्स भिक्खुस्स । पिवित्वा वाति यागुं पिवित्वा वा । खादित्वा वाति खज्जकं खादित्वा वा । रित्तहत्थम्पीति तुच्छहत्थम्पि । पिसद्वेन आमिसहत्थं पन पगेवाति दस्सेति । हीति सच्चं, यस्मा वा । सोति रित्तहत्थो भिक्खु ।

आपत्तिन्ति दुक्कटापर्ति । यन्ति विष्पकतभोजनं भिक्खुं । सोति पच्छा आगतो भिक्खु । अयज्च भिक्खूति विष्पकतभोजनो अयज्च भिक्खु । तेनाति विष्पकतभोजनेन नवकेन वा वुड्हतरेन वा भिक्खुना । किं नवकेन वुड्हतरं आणापेतुं वट्टीति आह “वुड्हतरं ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । सोति वुड्हतरो भिक्खु । ततोति उदकं आहरापेतुं

आणतितो । यन्ति कम्मं ।

योति भिक्खु । “एवरूपस्सा”ति पदेन तस्य नियमनं वेदितब्बं । कासस्स खेळमल्लकं ठपेतब्बं । भगन्दरअतिसारानं वच्चकपालं ठपेतब्बं । अञ्जेसं अञ्जानि ठपेतब्बानि होन्ति । तेन वुत्तं “खेळ...पे०... होन्ती”ति । यस्मिंति यस्मिं गिलाने । योपि भेसज्जं करोतीति सम्बन्धो । लेसकप्पेनाति एथ लेसकप्पसद्वानं अत्थतो एकत्ता वुत्तं “अप्पकेन सीसाबाधादिमत्तेना”ति । भिक्खू गणेत्वाति एथ गणं जत्वाति दस्सेन्तो आह “परिच्छेदं जत्वा”ति । तत्थ “परिच्छेद”न्ति इमिना गणसद्वस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति । “जत्वा”ति इमिना इधातुया अत्थं दस्सेति ।

सेनासनगगाहकथा

३१८. सेव्याति कायपसारणसङ्घातं सयनकिरियं पटिक्खिपित्वा सेनासनसङ्घातं सेय्यं दस्सेन्तो आह “मञ्चद्वानानी”ति । “सेव्यापरिच्छेदेना”ति इमिना सेव्यगधेनाति एथ अग्धसद्वस्स पूजनत्थं पटिक्खिपित्वा परिच्छेदनत्थं दीपेति । एथ च अग्धसद्वस्स चतुत्थक्खरेन युत्तभावो हेट्टा समुच्चयक्खन्धकवण्णना (चूळव० अडु० १०२) योजनाय वुत्तोयेव । कालन्ति सेव्यापटिग्गहणस्स कालं । गाहियमानाति गाहापियमाना । “अतिरेकानि अहेसु”न्ति इमिना उस्सारयिंसूति एथ उद्धं सारयिंसु गच्छिंसु पवत्तिसूति अत्थं दस्सेति । अतिरेकानीति च भिक्खुपरिच्छेदतो सेव्यापरिच्छेदानि अतिरेकानि । अनुभागन्ति एथ अनु पच्छा दातब्बो भागो अनुभागोति दस्सेन्तो आह “पुन अपरम्पि भागं दातु”न्ति । अतिमन्देसूतिआदिवचनेन किञ्चिमन्देसु भिक्खूसु एकेकस्स भिक्खुनो द्वे तिस्सो सेय्या दातब्बा । यतो किञ्चिमन्देसु भिक्खूसु द्वे तयो विहारा दातब्बाति अत्थोपि गहेतब्बो । तत्थाति “न अकामा दातब्बो”ति वचने । अनुभागे गहितेति योजना । येन अनुभागो च पठमभागो च गहितो, सो भिक्खूति योजना ।

“उपचारसीमतो बही”ति इमिना निस्सीमेति एथ सीमतो बहि निक्खन्तं, निसिन्नं वा निस्सीमन्ति अत्थं दस्सेति । उपचारसीमाय आवासवट्टनवसेन अतिवित्थारत्ता वुत्तं “दूरे ठितस्सापी”ति । उतुकालेपीति हेमन्तगिम्हकालेपि । तस्मिञ्हि काले सीतउण्हउतु तिखिणो होति, तस्मा तस्सेव विसेसेन उतुकालोति नामं पाकटं होति । तेन वुत्तं “हेमन्तगिम्हकालेपी”ति । पिसहेन वस्सकालं अपेक्खति । पुरिमवस्सूपनायिकदिवसे गाहो पुरिमको, पच्छिमवस्सूपनायिकदिवसे गाहो पच्छिमको ।

अन्तरा द्वीहि वस्सूपनायिकदिवसेहि मुत्ते काले गाहो अन्तरामुत्तको । एकस्मिं विहारेति एकिस्सं विहारसीमायं । सेनासनसामिकाति सेनासनदायका, देन्तीति सम्बन्धो । तन्ति सेनासनं । आवासिका न ओलोकेन्तीति सम्बन्धो । एथाति सेनासने । पलुज्जन्तम्पीति विनस्सन्तम्पि । भगवा आहाति सम्बन्धो । तस्साति सेनासनस्स । अपरज्जूति अपरस्मिं अहनि अपरज्जु । गतायाति अतिक्कमिताय । पवारणाय गताय पवारणदिवसे अतिक्कमिते सति अपरज्जु अन्तरामुत्तको गहेतब्बोति योजना ।

तन्ति अन्तरामुत्तकं । गाहेन्तेनाति गाहापेन्तेन । तेनाति गणहन्तेन । अटुमासेति चत्तारो हेमन्तमासे, चत्तारो च गिम्हमासेति अटुमासे । कदाचि पञ्च गिम्हमासेति नवमासे वा । खण्डं वाति छिन्डवानं वा । फुल्लं वाति फलितवानं वा । पटिसङ्घरितब्बन्ति पाकतिकं कातब्बं । दिवसं खेपेत्वाति परिवेणे दिवसं खेपेत्वा । तत्थाति गहितसेनासने । रत्तिन्दिवन्ति रत्ति च दिवो च रत्तिन्दिवं, समाहारद्वन्दो, अच्यन्तसंयोगे चेतं उपयोगवचनं । न लब्धतीति सङ्घत्थेरेन न लब्धति । इदन्ति सेनासनं ।

अन्तरामुत्तकगाहेन अगहेतब्बसेनासनं दस्सेन्तो आह “यस्मिं पना”तिआदि। तेमासच्चयेन तेमासच्चयेनाति तिण्णं मासानं अतिक्रमेन तिण्णं मासानं अतिक्रमेन। हीति सच्चं, यस्मा वा। यस्मिं पनाति सेनासने पन। सकिदेवाति एकवारमेव। अयन्ति एसा कथा।

तत्थाति दुविधेसु सेनासनगाहेसु। उतुकालन्ति उतुकाले आगच्छन्तीति सम्बन्धो। तेसं तदाव दातब्बन्ति सम्बन्धो। अकालो नामाति उद्घापनस्स अकालो नाम नत्थि। एकं वा मज्चट्टानं वा ठपेतब्बन्ति योजना। एको वा थेरो आगच्छतीति योजना। उभ्मण्डिकाति उक्खितभण्डिका।

बहूसूति तयो आदिं कत्वा बहूसु भिक्खुसु। पहोतीति एकेकस्स भिक्खुस्स पहोति। तत्थाति परिवेण। तस्सेवाति परिवेणसामिकस्सेव। एवं अपहोन्तेसूति एवं परिवेणाग्धेन अपहोन्तेसु। पासादग्धेनाति विहारसङ्घातस्स पासादस्स परिच्छेदेन। ओवरकग्धेनाति गब्मस्स परिच्छेदेन। सेय्यग्धेनाति चतुपञ्चहत्थप्पमाणाय सेय्याय परिच्छेदेन। मज्चट्टानेनाति द्विहत्थवित्थारस्स चतुहत्थआयामस्स मज्चस्स ठानेन। एकमज्चट्टानस्स द्विन्नं पीठकानं ठानत्ता वुत्तं “एकपीठकट्टानवसेना”ति। इदं निसीदितुं सकुणेय्यवसेन वुत्तं। सचे न सक्का निसीदितुं, न दातब्बं। तेन वुत्तं “भिक्खुनो पन ठितोकासमत्तं न गाहेतब्ब”ति। एतान्ति ठितोकासमत्तं। हीति सच्चं, यस्मा वा। एकमज्चट्टानस्स तिण्णं जनानं एकपीठकट्टानभावेन अपहोन्तत्ता वुत्तं “एकं मज्चट्टानं वा तिण्णं जनानं दातब्ब”ति। हीति सच्चं। “सीतसमये”ति इमिना उण्हसमयेपि सब्बदिवसं अज्ञोकासे वसितुं न सक्काति दीपेति। परिळाहसमये पन सक्का सब्बरत्ति अज्ञोकासे वसितुं। किञ्चापि सक्का, सीतुण्हकाले पन न दातब्बत्ता परिळाहसमयेपि न दातब्बन्ति वेदितब्बं। एकमज्चट्टाने वा एकपीठकट्टाने वा तिण्णं जनानं निसीदिनाकारं दस्सेन्तो आह “महाथेरेना”तिआदि। तत्थ महाथेरेन वत्तब्बन्ति सम्बन्धो। निद्वागरुकोति निद्वाय गरुकारको। सीतं अनुदहतीति सीतं मं पीळेति। तेनाति महाथेरेन। दुतियत्थेरेनापीति पिसद्वो महाथेरं अपेक्खति। वुत्तनयेनेवाति “उक्कासित्वा”तिआदिना वुत्तनयेनेव। एवन्तिआदि निगमनं। जम्बुदीपे पन एकच्चे भिक्खू गाहेन्तीति सम्बन्धो। किञ्चिदेव मज्चट्टानं वा पीठट्टानं वाति योजना। अयन्तिआदि पुरिमवचनस्स निगमनवसेन पच्छिमवचनस्स कथनत्थाय वुत्तवचनं।

वस्सावासे सेनासनगाहो एवं वेदितब्बोति योजना। आगन्तुकवत्तन्ति आगन्तुकस्स वत्तं। अञ्जत्थाति अञ्जस्मिं ठाने। गन्त्वा वसितुकामेन आगन्तुकेनाति योजना। वस्सूपनायिकदिवसमेवाति वस्सं उपगमनदिवसेयेव। तत्थाति अञ्जं ठानं। नगन्तब्बकारणं दस्सेन्तो आह “वसनट्टानं वा ही”तिआदि। हीति यस्मा। तत्राति अञ्जस्मिं ठाने। तेनाति सम्बाधअसम्पज्जनकारणा। तस्माति यस्मा न फासुं विहरेय्य, तस्मा। तं विहारन्ति यस्मिं वसितुकामो, तं विहारं। तत्थाति विहारे, वसन्तो सुखं वसिस्सतीति सम्बन्धो। उद्देसत्थिकोति उद्देसं अत्थिको, उद्देसेन वा। कम्मट्टानसप्पायतन्ति कम्मट्टानेन, कम्मट्टानस्स वा सप्पायभावं।

तत्थाति अञ्जविहारं। गच्छन्तेन घट्टेतब्बोति सम्बन्धो। घट्टेतब्बाकारं दस्सेन्तो आह “न तत्था”तिआदि। तत्थ तत्थाति सकट्टाने। किं न वत्तब्बाति आह “तुद्दे”तिआदि। सलाकभत्तादीनि वा यागुखज्जकादीनि वा नत्थि न विज्जन्तीति योजना। उपोसथागारस्स परिक्खारोति सम्बन्धो। तुम्हाकं विहारस्स इदं ताळञ्चेव इमं सूचिज्ज्च सम्पटिच्छथाति योजना। गमियवत्तन्ति गमिकानं भिक्खूनं वत्तं। “दहरेही”ति पदं “उक्खिपापेत्वा”ति च “गाहापेत्वा”ति च पदद्वये कारितकम्मं, “पत्तचीवरभण्डिकायो”ति पदं “उक्खिपापेत्वा”ति पदे धातुकम्मं, “तेलनाळिकत्तरदण्डादीनी”ति पदं “गाहापेत्वा”ति पदे धातुकम्ममेव। अत्तानं दस्सेन्तेनाति अत्तानं मनुस्सानं पकासेन्तेन। वितक्कन्ति

पच्ययबाहुल्लिकवितकं । ‘सपरिवार’न्ति पदं ‘गच्छन्तज्या’ति पदे किरियाविसेसनं । एवज्जि सति सपरिवारं गच्छन्तज्याति सम्बन्धो । ‘न’न्ति पदे पन कारकविसेसनं । एवज्जि सति सपरिवारं नं भिक्खुन्ति सम्बन्धो । ‘दिस्वा’ति पदे च किरियाविसेसनमेव । एवज्जि सति गच्छन्तज्य नं भिक्खुं सपरिवारं दिस्वाति सम्बन्धो । मनुस्सा वदन्तीति सम्बन्धो । तेसूति मनुस्सेसु । एको पण्डितमनुस्सस्स, वचनन्ति सम्बन्धो । ते मनुस्सा याचन्तीति सम्बन्धो । अञ्जतथाति अञ्जं ठानं । तस्साति एकस्स पण्डितमनुस्सस्स, वचनन्ति सम्बन्धो । मेज्जन्ति अञ्जमञ्जं सिनेहन्तीति मित्ता । सुखदुखेसु अमा सह वत्तन्तीति अमच्या । मित्तायेव अमच्याति मित्तामच्या, ते । सम्मन्त्यित्वाति समं, सम्मा वा मन्तयित्वा । इधेवाति गामे एव, विहारे एव वा । कस्मा सादितुं वट्टति, ननु सब्बमेतं अकप्पियञ्च सावज्जञ्याति आह ‘सब्बज्हेतं कप्पियञ्चेव अनवज्जञ्या’ति । हि यस्मा एतं सब्बं कप्पियञ्च अनवज्जञ्य, तस्मा सब्बं सादितुं वट्टतीति योजना । कुरुन्दियं पन वुत्तन्ति सम्बन्धो । उभयम्पीति महाअट्टकथाकुरुन्दीसु वुत्तवचनवसेन उभयम्पि एतं वचनन्ति सम्बन्धो ।

आवासिकवत्तं वित्थारेन्तो आह ‘पटिकच्चेव ही’ति आदि । तत्थ पटिकच्चेवाति आगन्तुकानं आगततो पठममेव । पथानघरविहारमग्गोति पथानघरमग्गो च विहारमग्गो च । मुद्वेदिकायाति चेतियस्स हम्मियवेदिकाय । कस्मा इदम्पि सब्बं कातब्बन्ति आह ‘वस्सं वसितुकामा ही’ति आदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । वस्सं वसितुकामा सुखं वसिस्सन्तीति सम्बन्धो । कतपरिकम्मोहि आवासिकेहीति सम्बन्धो । यतो कुलतो पकतिया लब्धति, तस्मिं कुले वस्सावासिकं पुच्छितब्बन्ति योजना । न दिन्नपुब्बन्ति पुब्बे न दिन्नं । हीति यस्मा । उपद्वृताति उपगन्त्वा, भुसं वा पीछिता । तथाति मनुस्सेसु । येति मनुस्सा । वस्सावासिके गाहितर्ते वस्सावासिके सेनासने गाहापियमाने । गाहितभिक्खूनन्ति गाहापितभिक्खूनं । वस्सावासिकन्ति वस्सं आवसन्नानं दातब्बं चीवरं । गाहणकालोति गाहापनकालो । उपकट्टोति आसन्नो । छातकादीहीति आदिसदेन रोगादयो सङ्घण्हाति । यन्ति चीवरं । ततोति चीवरतो । तन्ति वचनं । तदनुरूपेनाति तेसं मनुस्सानं वचनस्सानुरूपेन । तेसं तेसन्ति मनुस्सानं, वस्सावासिकं चीवरन्ति सम्बन्धो ।

यस्साति भिक्खुनो । सोति भिक्खु । इति वदन्तीति योजना । तन्ति चीवरं । पटिककम्माति पटिकमित्वा । विहारतो अपसक्कित्वाति अत्थो । तत्राति गामे । उपनिक्खेपं ठपेत्वाति कप्पियवत्थुं वा अकप्पियवत्थुं वा आरामिकादीनं हत्थे उपनिक्खेपं ठपेत्वा । विहारेति विहारस्स, विहारे वस्सं वसन्तस्स वा । अपुच्छित्वापीति पिसदेन ‘पुच्छित्वापी’ति अत्थं दस्सेति । तेसन्तिकुलानं । वत्तन्ति जग्गानादिवत्तं । तेसन्ति कुलानं । आगतञ्च तन्ति तं पंसुकूलिकं आगतञ्च वदन्तीति सम्बन्धो । तेनाति पंसुकूलिकेन । दातुं न इच्छन्तीति सङ्घस्स आचिक्खन्तेषि सङ्घस्स दातुं न इच्छन्ति । सभागो भिक्खूति अत्तना सभागो भिक्खु । एतन्ति वस्सावासिकं । पंसुकूलिकस्स न वट्टति, कस्मा? गहपतिचीवरता । इतीति आदि निगमनं । सद्बादेष्येति सद्बादेय दातब्बे वस्सावासिकलाभविसये ।

ततुप्पादेति तस्मिं विहारे उप्ज्जनकलाभविसये । भण्डपटिच्छादनन्ति पटिच्छादनचीवरभण्डं । चीवरभण्डमेव हि यस्मा अनेन सरीरं पटिच्छादियति, तस्मा भण्डपटिच्छादनन्ति वुच्चति । गाहेथाति भिक्खूहि गाहापेथ । गाहेतब्बन्ति भिक्खूहि गाहापेतब्बं । वत्थु पनाति साटकतो अञ्जं कप्पियं वा अकप्पियं वा वत्थु पन । कस्मा वट्टतियेव, ननु अकप्पियवत्थु न वट्टतीति आह ‘कप्पियकारकानज्हि’ति आदि । तत्थ हि यस्मा अनुञ्जातं, तस्मा वट्टतियेवाति योजना । दिन्नवत्थुतो उपन्नन्ति सम्बन्धो ।

यन्ति वत्थु दिन्नन्ति सम्बन्धो । एत्थाति कप्पियकारकानं हत्थे दिन्नवत्थूसु । तन्ति वत्थु उपनामेन्तेहीति सम्बन्धो ।

गरुभण्डं होति, गरुभण्डता अञ्जेसु पच्ययेसु न उपनामेतब्बन्ति अधिष्पायो। पुगलवसेनेवाति ‘भिक्खू चीवरेन किलमन्ति, एतकं नाम तण्डुलभागं भिक्खूनं चीवरं कातुं रुच्यति सङ्घस्सा’ तिआदिना पुगलं परामसित्वा पुगलवसेनेव। सङ्घवसेनाति ‘सङ्घो चीवरेन किलमती’ तिआदिना सङ्घवसेन न कातब्बन्ति सम्बन्धो। एवं पुगलवसेन अपलोकनकम्मस्स अकत्तब्बतं दस्सेत्वा इदानि वत्थुवसेन तस्सेव अकत्तब्बतं दस्सेन्तो आह “जातरूपरजतवसेनापी” तिआदि। कप्पियभण्डवसेनाति चीवरतण्डुलेहि अवसेसस्स कप्पियभण्डस्स वसेन। चीवरतण्डुलानज्ञि विसुं गहितता “कप्पियभण्डवसेना” ति एथ्य तेहि अवसेसो कप्पियभण्डोव गहेतब्बो। तं पनाति अपलोकनकम्मं पन। कत्तब्बाकारं दस्सेन्तो आह “इदानी” तिआदि। सुभिक्खन्ति समिद्धभिक्खं। सुलभपिण्डन्ति सुखेन लभपिण्डं। द्वीहि पदेहि अञ्जमञ्जस्स कारणं दस्सेति, सुभिक्खता सुलभपिण्डं, सुलभपिण्डन्ति सुभिक्खन्ति वुतं होति।

एवं चीवरपच्ययं सल्लक्खेत्वा सेनासनं सल्लक्खेतब्बन्ति सम्बन्धो। कालेति गाहापनस्स काले। वुत्तन्ति महाअटुकथाय वुतं। कस्मा द्वे सम्मन्तिब्बा, ननु एकम्पि सम्मन्तितुं वट्टीति आह “एवज्ञी” तिआदि। तथ्य हि यस्मा गाहेस्सति, तस्मा द्वे सम्मन्तिब्बाति योजना। एकेन हि समुतिलद्धेन सक्का परं गाहापेतुं, अत्तना पन अत्तनो पापेतुं न सक्का, तस्मा द्वीसु सम्मतेसु नवको वुड्हस्स, वुड्हो च नवकस्साति उभो अञ्जमञ्जं गाहेस्सन्तीति अधिष्पायो। सम्मन्तिब्बाति एकतो सम्मन्तिब्बा। अटुपि सोळसपीति एथ्य पिसद्देन ततो अधिकम्पि एकतो सम्मन्तितुं वट्टीति दीपेति। सत्तसतिक्खन्धके उब्बाहिकसमुतियं (चूळव० ४५६) अटुपि जना एकतोव सम्मताति वचनञ्चेत्य साधकं। निगहकम्ममेव हि सङ्घो सङ्घस्स न करोतीति दट्टब्बं। तेसन्ति अटुसोळसजनानं, समुति वट्टियेवाति सम्बन्धो। किन्ति सल्लक्खेतब्बन्ति आह “चेतियघर” न्तिआदि।

आसनघरन्ति पटिमाघरं। मग्गोक्खरणीनं समीपे कता सालायो उपचारवसेन वुच्वन्ति “मग्गो” ति च “पोक्खरणी” ति च। ता हि सालायो उपचारसीमब्नतरगते गामाभिमुखमग्गे च अन्तोउपचारसीमायं खणिता यत्थ कर्थ्यचि पोक्खरणियो च करीयन्ति, इति सल्लक्खेतब्बन्ति योजना। असेनासनं दस्सेत्वा सेनासनं दस्सेन्तो आह “विहारो” तिआदि। रुक्खमूलन्ति छन्नकवाटबद्धरुक्खमूलं। एसेव नयो वेळुगुम्बेपि। गाहेन्तेन च गाहेतब्बानीति सम्बन्धो। सङ्घिकोति ततुप्पादो। तेसूति द्वीसु चीवरपच्ययेसु। यन्ति चीवरपच्ययं। तस्साति चीवरपच्ययस्स। ठितिकतोति पबन्धवसेन ठितद्वानतो। इतरोति पठमं गहितचीवरपच्ययतो इतरो।

अप्पतायाति अप्पभावतो, गाहियमानेति सम्बन्धो। परिवेणग्धेनाति परिवेणपरिच्छेदेन। लभन्तीति परिवेणसामिका भिक्खू लभन्ति। तन्ति परिवेण। विजटेत्वाति विजटं कत्वा, द्वे वा तयो वा कोद्वासे कत्वाति अत्थो। पक्खिपित्वाति भागकोद्वासं पक्खिपित्वा। न एवं कातब्बन्ति यथा महासुमत्थेरो आह, तथा न कातब्बन्ति अत्थो। अकातब्बकारणं दस्सेन्तो आह “मनुस्सा ही” तिआदि। तत्थाति परिवेणे, पविसितब्बं इति आहाति योजना। एत्थाति एतस्मिं गाहणद्वाने। पटिक्कोसतीति पटिसेधेति। पटिक्कोसनाकारं दस्सेन्तो आह “मा आवुसो” तिआदि। इति वुतं, इति पटिक्कोसतीति योजना। एको हि इतिसद्वो लुत्तनिद्विद्वो। तस्साति महाथेरस्स। सङ्घन्ति भिक्खूनं सङ्घहं। तन्ति महाथेरं।

एवं वत्तब्बन्ति एवं वक्खमाननयेन वत्तब्बं। पच्ययं धारेथ, इति वत्तब्बन्ति योजना। पापुणाति आवुसो इति वुतेति योजना। “गहितं होती” ति इमिना “गण्हथ, गण्हामी” ति पच्युप्पन्कालवसेन वुत्तता गहितं होतीति दस्सेति। अतीतअनागतकालवसेन अगहितभावं दस्सेन्तो आह “सचे पना” तिआदि। सतुप्पादमत्तन्ति गहणे सतिया उप्पादनमत्तं। एत्थाति सेनासनपच्ययगहणद्वाने।

योपीति यम्पि । उपयोगत्थे चेतं पच्चत्वचनं, यम्पि पच्चयं विस्सज्जेतीति योजना । पच्चयन्ति च चीवरपच्चयं । अयम्पीति अयम्पि पच्चयो । यिसद्वो महालाभपरिवेण पच्चयं सम्पिण्डेति । तस्मिंयेव परिवेणेति तस्मिं पंसुकूलिकेन गहितपरिवेण एव । अञ्जस्साति पंसुकूलिकतो अञ्जस्स भिक्खुस्स । पंसुकूलिको “अहं वसामी”ति सेनासनं जगिस्सति । इतरो “अहं पच्चयं गण्हामी”ति सेनासनं जगिस्सतीति योजना । द्वीहि कारणेहीति वसनगहणवसेन द्वीहि कारणेहि । पंसुकूलिके गण्हन्तेति सम्बन्धो । इधाति सेनासने । तेनाति पंसुकूलिकेन । हेद्वाति सेनासनस्स हेद्वा, ठितं अञ्जं भिक्खुन्ति सम्बन्धो । तेनाति पंसुकूलिकेन, किञ्चिवचनन्ति सम्बन्धो । वुथवस्सस्स पंसुकूलिकस्साति योजना । वद्वतीति पंसुकूलिकस्स वद्वति । तस्मिं सेनासनेति पंसुकूलिकेन गहितसेनासने । येसं पनाति मनुस्सानं पन । तेसन्ति मनुस्सानं ।

थूपं कत्वाति चेतियं कत्वा । तस्साति थूपस्स । तेन भिक्खुनाति वस्सावासिकं गाहकभिक्खुना । तन्ति भोजनसालं । गाहेतुं वद्वतीति सम्बन्धो । सब्बमिदन्ति सब्बं इदं वचनं ।

पाटिपदअरुणतोति वस्सूपनायिकदिवससङ्घातस्स पाटिपदस्स अरुणुगमनतो । वितक्कचारिकोति “कथं नु खो वसिस्सामी”ति आदिना वितक्केन चरणे अनुयुत्तो । सेनासनं याचतीति सेनासनगाहापकं सेनासनं याचति । गहितन्ति सङ्घेन गहितं । यत्थाति ठाने । वस्सूपगतोहि वत्तब्बाति सम्बन्धो । पुनप्पुनं, समं वा चेतियङ्गादिं मुञ्चन्ति सोधेन्ति इमार्हीति सम्मुञ्चनियो । मुचिधातु सोधनत्थे युपच्चयो करणत्थे होति । तालुजो पठमक्खरो । सुलभा चे दण्डका, एकेकेन द्वे तिस्सो यद्विसम्मुञ्चनियो बन्धितब्बा । सुलभा चे सलाका, छपञ्चमुद्विसम्मुञ्चनियो बन्धितब्बाति अत्थो । पञ्च पञ्च उक्काति अरञ्जविहारेसु परिस्सयविजाननत्थं पञ्च पञ्च अग्निउक्का कोद्वेतब्बा छिन्दितब्बाति अत्थो ।

“निबद्धवत्तं ठपेत्वा”ति एत्थ अकत्तब्बवत्तं दस्सेन्तो आह “वत्तं करोन्तेहि चा”ति आदि । तत्थ वत्तं करोन्तेहि च एवरूपं अधम्मिकवत्तं न कातब्बन्ति सम्बन्धो । हि सच्चं, सब्बेव एते उद्देसादयो पपञ्चाति योजना । पपञ्चेन्ति संसारे चिरं ठपेन्तीति पपञ्चा । मूगब्बतन्ति मूगानं वतं, मूगोहि कत्तब्बं वा, मूगेन विय वा अमूर्गोहि कत्तब्बं वतं । एवं अकातब्बवत्तं दस्सेत्वा इदानि कातब्बवत्तं दस्सेन्तो आह “परियत्तिधम्मो नामा”ति आदि । तिविधम्पीति परियत्तिपटिपत्तिपटिवेधवसेन तिष्पकारम्पि । अवयवपरियत्तिधम्मोपि अवयविपरियत्तिधम्मं, अवयविपरियत्तिधम्मो वा अवयवपरियत्तिधम्मं पतिद्वापेति, तस्मा परियत्तिधम्मो अत्तनापि अत्तानं पतिद्वापेसीति वेदितब्बं । उद्दिसथाति परियत्तिं उद्दिसथ । सोधेत्वा...पे०... उपसम्पादेथाति एत्थ सोधनं नाम सब्बेसं आचारकुलपुत्तानं उपपरिक्खनं । सोधेत्वा निस्सयं देथाति एत्थ सोधनं नाम भिक्खुसभागतं उपपरिक्खनं । हीति सच्चं । कुलपुत्तोति आचारकुलपुत्तो । यत्कानि धुतङ्गानि समादियितुं सक्कोथाति योजना । अन्तोवस्सं नामेतन्ति भुम्मत्थे उपयोगवचनमेतं । एतस्मिं अन्तोवस्सेति हि अत्थो, भवितब्बन्ति आदीसु सम्बन्धितब्बं । सकलदिवसन्ति सकलदिवसम्हि, अप्पमत्तेहीति सम्बन्धो । एकचारिकवत्तन्ति एकेकेन चरितब्बं वतं । भस्सेति वचने । दसवत्थुककथन्ति अप्पिछ्तादिदसवत्थुक कथं ।

विगगाहिकपिसुणफरुसवचनानीति विगगहं कलहं जनेतीति विगगाहिकं, विगगाहिकवचनञ्च पिसुणवचनञ्च फरुसवचनञ्च विगगाहिकपिसुणफरुसवचनानि । मनसिकारबहुला विहरथ इति ओवदितब्बाति योजना । दन्तकद्वखादनवत्तन्ति हेद्वा अदिन्नादानवण्णनायं वुतं दन्तकद्वखादने, दन्तकद्वखादनस्स वा वतं । “पतं थविकाय पक्षिखपन्तेन न कथेतब्ब”न्ति इमिना कथेन्ते पमादेन पत्तो भिज्जेय्याति पत्तस्स गुत्तथाय कथनं निवारेति । आचिकिखतब्बाति इतिसद्वो परिसमापनत्थो ।

कोर्चि दायकोति सम्बन्धो । आगन्तुको भिक्खूति चीवरगाहिततो पच्छा आगतो आगन्तुको भिक्खु । सङ्घत्थरोति

आवासिकसङ्घत्थेरो । पठमभागन्ति पुब्बे गाहितं पठमभागं, परिवत्तेत्वाति पुब्बे गाहितभागेन पच्छा दातब्बं वस्सावासिकं परिवत्तेत्वा । आगन्तुकस्स वस्सगेन पत्तद्वाने आगन्तुकस्स दातब्बन्ति योजना । “आगन्तुकस्सा”ति पदं पुब्बापरं अपेक्खति । तस्मा द्विन्नं पदानं मज्जे वुत्तं । पठमवस्सूपगताति पठमवस्सूपनायिकदिवसे वस्सूपगता । “द्वे तीणि चत्तारी”ति वचनस्स वा बहूनं भिक्खूनं वा व्यापनतथाय “लङ्घं लङ्घं”न्ति विच्छावसेन वुत्तं । तेन पनाति आगन्तुकेन पन । पठमवस्सूपगतेहि अप्पके लङ्घे पच्छिमवस्सूपनायिकदिवसे दातब्बानं वस्सावासिकानं बहुकेपि अयं नयो जातब्बोति कत्वा न वुत्तो ।

द्वीसुपीति पठम दुतियवसेन द्वीसुपि । वस्सूपगता भिक्खू भिक्खाय किलमन्ता वदन्तीति सम्बन्धो । इधाति ठाने । वसन्ताति एकतो वसन्ता । द्वे भागा होम साधु वताति योजना । साधु वताति एकंसेन सुन्दरा भवेयुन्ति अत्थो । येसन्ति भिक्खूनं । तत्थाति जातिपवारितद्वानेसु । पवारणायाति पवारणादिवसे । तेसूति भिक्खूसु । येति भिक्खू । तत्थाति जातिपवारितद्वानेसु । कस्मा अपलोकेत्वा दातब्बं, ननु ते सादियन्तीति आह “सादि यन्तापि ही”ति आदि । तत्थ हीति यस्मा । “नेव वस्सावासिकस्स सामिनो”ति इमिना तेसं वस्सच्छिन्नतं दीपेति । नेव अदातुं लभन्तीति पठममेव कतिकवत्तस्स कतत्ता अदातुं नेव लभन्ति, सब्बेसं नो अम्हाकन्ति योजना । इधाति ठाने । तन्ति कतिकवत्तं । एको भिक्खूति सम्बन्धो । तेसन्ति भिक्खूनं । तत्थाति सभागद्वाने । वसित्वा आगतानं तेसं भिक्खूनन्ति योजना । न लब्धति इति वुत्तन्ति योजना । इमेसन्ति वस्सावासिअप्पत्तकानं एकच्चानं । गाहितसदिसमेवाति वस्सावासिकस्स गाहितेन सदिसमेव । तेसमेवाति एकच्चानमेव ।

पक्कन्तोपीति अञ्जं ठानं पक्कमन्तोपि । हीति सच्चं, यस्मा वा । तेन भिक्खुना कतं पानीयउपद्वपनादिकम्मं भतिनिविदुं भतिया ठितन्ति योजना । अपलोकनकम्मं कत्वा गाहितं सङ्घिकन्ति सम्बन्धो । सङ्घिकन्ति ततुप्पादं सन्धाय वुत्तं । विब्भन्तोपीति पिसद्वे पगेव छिन्नवस्सोति दस्सेति । पच्ययवसेनेवाति सद्वादेय्यपच्ययवसेन । वदन्तीति केचि वदन्ति ।

दिसंगमिको भिक्खु विब्भमतीति सम्बन्धो । मनुस्सेति वस्सावासिकदायकमनुस्से । सम्मुखाति आवासिकस्स सम्मुखा । सम्पटिच्छापेत्वाति “सुहु दस्सामा”ति पटिच्छापेत्वा । यस्स गाहितन्ति यस्स भिक्खुनो सेनासनं गाहितं । सेनासनसामिकस्साति सेनासनदायकस्स पुत्तधीतादयोति सम्बन्धो । सेनासने देमाति सेनासनस्स देम । तत्थाति सेनासने । एकमेव वत्थं दातब्बं । कस्मा? पुगलस्स अदत्वा सेनासनस्सेव दातब्बता । वस्सावासिकद्वितिकायाति वस्सावासिकगाहितस्स ठितिकाय । एसेव नयोति सेनासनस्सेव दिन्तता एसेव नयो । तस्सेव होन्तीति पुगलस्सेव दिन्तता तस्सेव होन्ति ।

दुतियो थेरासने गाहितो होतीति सम्बन्धो । पठमभागस्स सामणेरस्स गाहितत्ता वुत्तं “वरभागं सामणेरस्स दत्वा”ति । उभोपीति द्वे थेरसामणेरेपि । सयमेवाति दायको सयमेव । यन्ति वस्सावासिकं । यस्साति थेरस्स वा सामणेरस्स वा ।

इतोति वुत्तनयतो । दहरसामणेरस्साति तरुणस्स सामणेरस्स । सोति घरसामिको । नन्ति पत्तजनं । यस्साति भिक्खुनो । तेसन्ति मनुस्सानं । यथाभूतं आचिकिखतब्बन्ति विब्भमकालङ्कतकारणं यथाभूतं आचिकिखतब्बं । सुद्धपंसुकूलिकायेवाति अञ्जेहि अमिस्सा सुद्धा पंसुकूलिकायेवाति । इदं नेवासिकवत्तन्ति निगमनं ।

उपनन्दवत्थुकथा

३१९. अयमत्थोति अयं वक्खमानो अत्थो, एवं वेदितब्बोति सम्बन्धो । तत्थाति गामके । तन्ति सेनासनं, गणहन्तेनेवाति सम्बन्धो । इधाति सावत्थियं । मुन्त्रन्ति ते सेनासनं मुञ्चितं होति । तत्रापीति गामकेषि । उभयत्थाति सावत्थियं, गामके चाति उभयत्थ ।

एथाति उपनन्दवत्थुस्मिं । कथन्ति केन पकारेन पटिप्पस्सम्भति । इधाति सासने । एकच्चो गणहातीति सम्बन्धो । तत्रापीति सामन्तविहारेषि । तस्साति भिक्खुस्स । इधाति सेनासने । आलयमत्तन्ति चित्तुप्पादमत्तं । इच्छस्साति इति अस्स, एवं अस्स भिक्खुस्साति अत्थो । सब्बत्थाति सब्बस्मिं “गहणेन गहण”न्तिआदिके चतुक्के । यो पन गच्छतीति सम्बन्धो । उपचारसीमातिक्कमेति निमित्तत्थे चेतं भुम्मवचनं, भावेन भावलक्खणे वा । तत्थाति अञ्जस्मिं विहारे पच्चागच्छति, वद्वति, सेनासनगगाहो न पटिप्पस्सम्भतीति अधिष्पायो ।

३२०. योति भिक्खु । महन्ततरो वा दहरतरो वाति अत्तनो महन्ततरो वा दहरतरो वा होति । सो भिक्खु तिवस्सन्तरो नामाति योजना । एकस्स भिक्खुनो तिण्णं वस्सानमन्तरे ठितो तिवस्सन्तरो अञ्जो भिक्खु । तत्थाति भिक्खूसु । इमे सब्बेति तिवस्सन्तरद्विवस्सन्तरसमानवस्सिके इमे भिक्खू, लभन्तीति सम्बन्धो । यं तिण्णं पहोतीति मञ्चपीठविनिमुत्तं यं आसनं तिण्णं सुखं निसीदितुं पहोति, तथारूपे आसनेषि द्वे द्वे हुत्वा निसीदितुं लभन्तीति योजना । अपिसद्वेन मञ्चपीठानि अपेक्खति । इदं पच्छिमदीघासनं । अनुपसम्पन्नेनापीति पिसद्वो पगेव उपसम्पन्नेनाति दस्सेति ।

हत्थिकुम्भेति हत्थिसद्वेन हत्थिकुम्भो गहितो अवयवूपचारेन वा उत्तरपदलोपेन वाति दस्सेति । हत्थी वियाति हत्थी, भूमिभागो, हत्थिम्हि पतिद्वितो पादसङ्घातो नखो इमस्साति हत्थिनखको, पासादो । एतं “हत्थिनखको”ति नामं एवंकतस्स पासादस्स नामन्ति योजना । “सुवण्णरजतादिविचित्रानी”ति पदं “कवाटानि मञ्चपीठानि तालवण्टानी”ति सब्बपदेसु योजेतब्बं । यंकिञ्चिं चित्तकम्मकतं अत्थि, सब्बं वद्वतीति योजना । पासादस्स देमाति सम्बन्धो । पाटेक्कन्ति पासादतो विसुं । पटिग्गहितमेवाति सब्बं पटिग्गहितमेव होति । गोनकादीनि अद्वारस अत्थरणानि परिभुञ्जितुन्ति सम्बन्धो । गिहिविकटनीहारेनाति गिहीहि विसेसेन यथाकामं करियतीति गिहिविकटं, गिहिसन्तकं । “गिहिविकट”न्ति नीहारो अभिनीहारो गिहिविकटनीहारो, तेन । लब्धन्तीति निसीदितुमेव लब्धन्ति । तत्रापीति धम्मासनेषि ।

अविस्सज्जयवत्थुकथा

३२१. एतानीति गरुभणडानि । तत्थाति रासिवसेन पञ्चसु सरूपवसेन पञ्चवीसतिया गरुभणडेसु । आगन्त्वा, आभुसो वा रमन्ति एथाति आरामो । तेसंयेवाति पुष्फारामफलारामानमेव । “ठपितोकासो”ति इमिना वत्थुसद्वस्स भूमिभेदत्थं दस्सेति । वसति आरामो पतिद्वहति एथाति आरामवत्थु । तेसु वाति एथ वासद्वेन नवभूमिभागतो अञ्जस्स पोराणभूमिभागस्सपि आरामवत्थुभावं विकर्पेति । विसेसेन चतुइरियापथे हरति पवत्तेति एथाति विहारो । तस्साति विहारस्स । चतुन्नं मञ्चानन्ति निद्वारणत्थे सामिवचनं । अञ्जतरो मञ्चो नामाति योजना । एसेव नयो सेसेसुपि । “लोहेन कता कुम्भी”ति इमिना लोहकुम्भीति एथ मञ्जेलोपसमासं दस्सेति । लोहमया कुम्भी लोहकुम्भीति वचनत्थोपि युज्जतेव । “एसेव नयो”ति इमिना लोहेन कतं भाणकं, लोहेन कतो वारको, लोहेन कतं कटाहन्ति अत्थं अतिदिसति । एथाति भाणकवारककटाहेसु । अरञ्जरोति अतिमहन्तत्ता अरं खिप्पं जरति विनासेतीति अरञ्जरो । अथ वा जलं गण्हितुं अलन्ति अरञ्जरो लकारानं रकारे कत्वा ।

गाथावसेन निगमनं दस्सेन्तो आह ‘एव’ न्तिआदि। तत्थ एवं पकासयीति सम्बन्धो। द्वे गरुभण्डानि द्विसङ्घःहानि होन्ति, ततियं गरुभण्डं चतुर्सङ्घं होति, चतुर्थं गरुभण्डं नवकोट्टासं होति, पञ्चमं गरुभण्डं अद्भुभेदनं होति, इति इमिना पकारेन पञ्चनिम्मललोचनो नाथो पञ्चहि रासीहि पञ्चवीसविधं गरुभण्डं पकासयीति योजना।

तत्राति गरुभण्डे। हीति वित्थारो। सब्बम्पि इदं गरुभण्डं अविस्सज्जियन्ति वुत्तन्ति योजना। इथाति इमस्मिं वत्थुस्मिं। परिवारे पन आगतन्ति सम्बन्धो।

पञ्च रासयो महेसिना वुत्ताति योजना। एत्थाति परिवारे।

तत्राति “परिवत्तनवसेना”ति वचने। इदं गरुभण्डं उपनेतुन्ति सम्बन्धो। निच्चं तिद्वन्तीति थावरा, ठाधातु वरपच्चयो, ठाकारस्स थाकारो। इमिना आरामआरामवत्थुविहारविहारवत्थूनि गहेतब्बानि। अविस्सज्जियअवेभङ्गीयत्ता गरु अलहुकं भण्डं गरुभण्डं। इमिना मञ्चादीनि एकवीसति गरुभण्डानि गहेतब्बानि। थावरेति आधारे भुम्मं, परियापन्नन्ति सम्बन्धो। अथ वा निद्वारणे भुम्मं, थावरेसूति हि अत्थो, खेतन्तिआदीसु सम्बन्धितब्बं। खिपति पुब्बण्णबीजमेत्थाति खेत्तं। वसति अपरण्णबीजं पतिद्वाति एत्थाति वत्थु, तले भूमिभागे एकतो वा द्वीहि वा तीहि वा ठानेहि आवरणं करीयति एत्थाति तळाको, सरो। कस्सकानं मतेन कत्तब्बाति मातिका। आरामेन परिवत्तेतुन्ति सम्बन्धो। कानि परिवत्तेतुन्ति आह “इमानि चत्तारिपी”ति। पिसद्वो अवयवसम्पिण्डनो।

तत्राति “परिवत्तेतुं वट्टती”ति वचने। दूरेति सङ्घारामतो दूरद्वाने। यम्पीति नाळिकेरफलम्पि। हरन्तीति सङ्घस्स हरन्ति। अञ्जेसन्ति सङ्घतो अञ्जेसं मनुस्सानन्ति सम्बन्धो। तेति मनुस्सा। सङ्घेन सम्पटिछितब्बोति सम्बन्धो। रुच्यतीति सङ्घस्सारामेन मनुस्सानमारामं, मनुस्सानमारामेन वा सङ्घस्सारामं परिवत्तेतुं रुचीयति इच्छीयति। भिक्खुनं आरामोति सम्बन्धो। अयन्ति मनुस्सानमारामो। खुद्वकोति सङ्घारामतो खुद्वको। आयन्ति अयति आयसामिको धनेन वड्हुं गच्छति अनेनाति आयो, तं। समकमेवाति समप्पमाणमेव, आयं सचे देतीति सम्बन्धो। पमाणत्थे कपच्चयो। मनुस्सानं रुख्याति सम्बन्धो। अतिरेकं सङ्घस्स देमाति सम्बन्धो। जानापेत्वाति “सङ्घे दिन्नं महाफल”न्ति (म० नि० ३.३७६) सङ्घस्स दिन्नदानस्स आनिसंसं मनुस्सानं जानापेत्वा। फलधारिनो होन्ति ननूति योजना। एवन्तिआदि निगमनं। एतेनेव नयेनाति येन नयेन आरामो आरामेन परिवत्तेतब्बो, एतेनेव नयेन। महन्तेन वा खुद्वकेन वा आरामवत्थुना चाति योजना। आराम आरामवत्थुविहारविहारवत्थूनि परिवत्तेतब्बानीति सम्बन्धो।

उभोपीति गेहपासादवसेन उभोपि। तत्थाति गेहे। इदं पनाति पासादसङ्घातं गेहं, मनुस्सानं गेहन्ति सम्बन्धो। महग्धेन वा अप्पग्धेन वा विहारवत्थुना चाति योजना। विहारविहारवत्थुआरामआरामवत्थूनि परिवत्तेतब्बानीति सम्बन्धो। एवन्तिआदि निगमनं।

गरुभण्डेन गरुभण्डपरिवत्तने एवं विनिछ्यो वेदितब्बोति योजना। पंस्वागारकेसूति पंसुकीळनत्थाय कतेसु अगारकेसु। कप्पियमञ्चाति सङ्घगणपुगलानं कप्पिया सुवण्णरजतादीहि अकता मञ्चा। विहारस्स पन सुवण्णरजतमयादिकापि कप्पिया मञ्चा दातब्बाति सम्बन्धो। बहिसीमायाति उपचारसीमतो बहि। तत्थाति सङ्घत्थेरस्स वसनद्वाने। तत्थाति तस्स भिक्खुनो वसनद्वाने। “महग्धेना”ति वुत्तवचनं नियमेन्तो आह “सतग्धनकेन वा सहस्सग्धनकेन वा”ति। मञ्चसतन्ति मञ्चबहुं। एतेसुपीति पीठभिसिबिब्बोहनेसुपि। तत्थाति पीठभिसिबिब्बोहनेसु। कप्पियं पीठादीति सम्बन्धो। अकप्पियं वा महग्धं कप्पियं वाति कप्पियेन वा महग्धकप्पियेन वा परिवत्तेत्वाति सम्बन्धो।

“वुत्तवत्थूनी”ति पदं “परिवत्तेत्वा”ति पदे अवुत्तकम्मं, “गहेतब्बानी”ति पदे वुत्तकम्मं, पुब्बापरापेक्खपदं।

पसतमत्तउदकगणहकानिर्पीति एत्थ पसतो नाम कुञ्जितपाणि । सीहळदीपेति सीहं लाति गणहातीति सीहळो लकारस्स ळकारं कत्वा, सीहबाहुनामको राजा, तस्स पुत्तता विजयकुमारोपि सीहळो नाम, तेन आदिम्हि निवासभावेन गहितता दीपो सीहळदीपो नाम, तस्मिं । पादं गणहातीति पादगणहनो, सोयेव पादगणहनको । पादो नामाति “पादगणहनको”ति एत्थ पादो नाम । यो लोहवारको मगधनाळिया पञ्चनाळिमत्तं गणहाति, सो लोहवारको पादो नामाति योजना । इमिना पमाणस्स नामं पमाणवन्ते उपचारतो वोहारनयं दस्सेति । ततोति पञ्चनाळिमत्तगणहनकवारकतो । इमानीति लोहकुम्भीआदीनि ।

भिङ्गार ...पे०... कटच्छुआदीनीति भिङ्गारो च पटिगग्हो च उळुङ्गो च दब्बि च कटच्छु च पाति च तटूको च सरको च समुग्गो च अङ्गारकपल्लो च धूमकटच्छु च भिङ्गार...पे०... धूमकटच्छुयो, ता आदि येसं तानीति भिङ्गार...पे०... कटच्छुआदीनि । आदिसद्देन अज्जानि उपकरणानि गहेतब्बानि । भाजनीयानीति भाजेतब्बानि । कंसलोहादीतिआदिसद्देन वट्टलोहं सङ्घणहाति । वट्टलोहं नाम पीतलोहं । हीति सच्चं, यस्मा वा । परिहारियन्ति सङ्घिकपरिभोगं परिहरित्वा अपनेत्वा पुगलिकपरिभोगेन परिभुज्जनं, “अत्तसन्तक”न्ति वा परिगग्हेन हरित्वा भुज्जनं न वट्टति । गिहिविकटनीहारेनेवाति “गिहिविकट”न्ति अभिनीहारेनेव ।

अञ्जस्मिमि कप्पियलोहभण्डे परियापन्ना अञ्जनीति योजना । अथ वा कप्पियलोहभण्डेति निद्वारणे भुम्मं, “अञ्जनी”ति आदिना सम्बन्धितब्बं । सूचीति चीवरादिसिब्बनका सूचि । पण्णसूचीति पण्णे लिखना सूचि । अञ्जम्पीति अञ्जनिआदितो अञ्जम्पि । धूमनेत्तञ्च फालञ्च दीपरुक्खो च दीपकपल्लको च ओलम्बकदीपो च धूमनेत्त...पे०... ओलम्बकदीपा । इत्थिपुरिसतिरच्छानगतसङ्घातानि रूपानि एतेसु अत्थीति इत्थिपुरिसतिरच्छानगतरूपकानि । धूमनेत्त...पे०... ओलम्बकदीपा च ते इत्थिपुरिसतिरच्छानगतरूपकानि चेति धूमनेत्त...पे०... रूपकानि, विसेसनपरनिपातो । तानि वा अज्जानि वा भित्तिच्छदनकवाटादीसु उपनेतब्बानि लोहभण्डानीति सम्बन्धो । लोहखिलकन्ति लोहमयं आणिं । परिहरित्वाति “अत्तनो सन्तक”न्ति परिगग्हेन हरित्वा, सङ्घिकपरिभोगगिहिविकटानि वा अपनेत्वा । खीरपासाणमयानीति खीरवण्णेन पासाणेन कतानि ।

सुवण्णञ्च रजतञ्च हारकूटञ्च जातिफलिकञ्च सुवण्ण...पे०... जातिफलिकानि, तेहि कतानि भाजनानि सुवण्ण...पे०... भाजनानि । सब्बन्ति सुवण्णरजतादिसब्बं । वट्टतीति सङ्घगणपुगलानं वट्टति ।

वासिआदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना, निद्वारणे वा भुम्मं । याय वासिया न सक्काति सम्बन्धो । ततोति वासितो । महत्तरीसदो महन्तपरियायो अनिष्टन्पाटिपदिको । महत्तरी वासीति सम्बन्धो । वेज्जानन्ति भिसक्कगानं । सिरवेधनफरसुपीति पिसद्देन ततो महन्तं पन पगेवाति दस्सेति । या पन कुठारी आवुधसङ्घेपेन कताति सम्बन्धो । अथ वा आवुधसङ्घेपेन कता या पन कुठारी अत्थीति योजना । अनामासाति अनामसितब्बा, अनामासारहाति अत्थो । चतुरङ्गुलमत्तोपीति पिसद्दो ततो अधिको पन पगेवाति दस्सेति । निखणित्वा खादतीति निखादनं । चतुरस्सं मुखमेतस्साति चतुरस्समुखं । दोणिसदिसं मुखमेतस्साति दोणिमुखं । सम्मुञ्चनिदण्डवेधनम्पि निखादनं दण्डबद्धं होति चेति योजना । दण्डेन बन्धितब्बन्ति दण्डबद्धं, दण्डं बद्धमेतस्साति वा दण्डबद्धं । “अदण्डक”न्ति वत्वा तस्सेवत्थं दस्सेतुं वुत्तं “फलमत्तमेवा”ति । नत्थि दण्डमेतस्साति अदण्डकं । यन्ति निखादनं । परिहरितुन्ति पुगलिकभावेन परिगग्हेत्वा हरितुं, सङ्घिकभावं अपनेतुं वा । सिखरम्पि निखादनेनेव सङ्घहितं लक्खणहारनयेन समानकिच्चभावतो । सिखरन्ति येन

परिब्रह्मित्वा छिन्दन्ति, येहि मनुस्सेहि दिन्नानीति सम्बन्धो । तेति मनुस्सा, वदन्तीति सम्बन्धो । नोति अम्हाकं । पाकतिकेति पकतिया ठिते, यथा पठमं ठिता होन्ति, तथा करिस्सामाति अत्थो । सचे आहरन्तीति सचे आयाचनं अकत्वा हरन्ति । अनाहरन्तापीति पुन अनाहरन्तापि ।

कम्मारो च तट्टकारो च चुन्दकारो च नळकारो च मणिकारो च पत्तबन्धको च कम्मार...पे०... पत्तबन्धका, तेसं । अधिकरणी च मुटिको च सण्डासो च तुला च अधिकरणी...पे०... तुला । सङ्घे दिन्नकालतोति सङ्घस्स दिन्नकालतो । तिपुं छिन्दति अनेनाति तिपुच्छेदनं, तमेव सत्थकं तिपुच्छेदनसत्थकं । महाकत्तरिज्ज्य महासण्डासञ्च महापिफिलिकञ्च ठपेत्वाति योजना । कस्मा ठपितानीति आह “महाकत्तरिआदीनि गरुभण्डानी”ति । तथ्य यस्मा महाकत्तरिआदीनि गरुभण्डानि, तस्मा “ठपेत्वा महाकत्तरि”न्ति आदि मया वुत्तन्ति योजना ।

वल्लिआदीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । वेत्तवल्लिआदिकाति वेत्तसङ्घातवल्लिआदिका । अड्डबहुप्पमाणाति एत्थ —

“ब्यामो सहकरा बाहु, द्वेपस्सद्वयवित्थता”ति ॥ —

अभिधाने (अभिधानप्रदीपिकायं २६९ गाथायं) वुत्तता बाहु नाम इथ ब्यामोव अधिष्पेतो । तस्मा द्वीसु पस्सेसु वित्थतानं ब्यामसङ्घातानं सहकरानं द्विन्नं बाहूनं अड्डोति अड्डबाहु, तस्स पमाणमेतस्साति अड्डबाहुप्पमाणाति वचनत्थो कातब्बो, दीघतो द्वित्था वल्लीति वुत्त होति । तथ्यजातकाति तिस्सं सङ्घस्स भूमियं जातका । रक्खितगोपिताति सङ्घेन सयं रक्खिता, परेहि गोपिता । इमिना अरक्खितअगोपिता गरुभण्डं न होतीति दस्सेति । साति वल्लि । अतिरेका होतीति सम्बन्धो । उपनेतुन्ति तं वल्लिं उपनेतुं । सुत्तञ्च मकचिवाकञ्च नाळिकेरहीरञ्च चम्मञ्च सुत्त...पे०... चम्मानि, तेहि कता सुत्त...पे०... चम्ममया । रज्जुका वा योतानि वा गरुभण्डं होतीति सम्बन्धो । एकवट्टा वा द्विवट्टा वाति एत्थ वासदेन तिवट्टादिं सङ्घण्हाति । अवट्टेत्वा दिन्नं सुत्तञ्च अवट्टेत्वा दिन्ना मकचिवाकनाळिकेरहीरा चाति योजना ।

यो कोचि वेळूति सम्बन्धो । सोपीति वेळुपि वट्टीति सम्बन्धो । पिसदेन वल्लिं अपेक्खति । इदमेत्थाति इदं सब्बं एत्थ वेळुम्हि, वेळूसु वा इदन्ति सम्बन्धो । समकं वाति गहितवेळुना समप्पमाणं वा । अतिरेकं वाति ततो अतिरेकं वा । तं अग्धनकन्ति तस्स वेळुनो अग्धनारहं । फातिकम्मन्ति वड्डिकम्मं । तथ्येवाति गण्हनद्वानेव । गमनकालेति गण्हनद्वानतो अञ्जत्थ गमनकाले । “पहिणित्वा दातब्बो”ति इमिना सयं वा आगन्त्वा दातब्बोति अत्थोपि लक्खणहारनयेन गहेतब्बो समानकिच्चता ।

मुञ्जपब्बजसदेन मुञ्जपब्बजतिणानं पाळियं विसुं गहितता तिणसदेन तानि ठपेत्वा पारिसेसजायेन अवसेसतिणमेव गहेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “मुञ्जं पब्बजञ्च ठपेत्वा”ति आदि । समानफलता लक्खणहारनयेन पण्णम्पि तिणेनेव सङ्घहितन्ति दस्सेन्तो आह “यत्था”ति आदि । तथ्य यत्थाति यस्मिं ठाने, इतीति एवं । तिणञ्च गरुभण्डं होतीति सम्बन्धो । तथ्यजातकं वाति तस्मिं सङ्घारामे जातकं वा । बहारमेति सङ्घारामतो बहि । तम्पीति तिणम्पि । पिसदेन वल्लिवेळू अपेक्खति । अड्डङ्गुलप्पमाणोपीति दीघतो अड्डङ्गुलपमाणोपि । रित्तपोत्थकोति अलिखितता तुच्छो मकचिवत्थादिकोपि पण्णमयोपि पोत्थको । इदञ्च पण्णपसङ्घेन वुत्तं ।

पञ्चवण्णा वाति नीलपीतलोहितोदातमञ्जिट्टवसेन पञ्चवण्णना वा । तम्पीति मत्तिकम्पि । पिसदेन

वल्लिवेळुतिणानि अपेक्खति ।

दारुभण्डे एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । रक्षितगोपितो यो कोचि दारुभण्डको अत्थीति योजना ।
महाअद्वकथायं पन वुत्तोति सम्बन्धो ।

तत्राति महाअद्वकथायं, ‘तेन खो पन समयेना’ति पाळियं वा । इमेसूति आसन्दिकादीसु । एत्थाति पीठेसु, पलालपीठेनाति सम्बन्धो । व्यग्धचम्मओनद्वन्ति व्यग्धचम्मेन अवनद्वं । वाळरूपपरिक्रिवत्तन्ति वाळरूपेहि परिवारितं । रतनपरिसिब्बितन्ति रतनसुत्तेन समन्ततो सिब्बितं ।

एतेसुपीति वङ्गफलकादीसुपि । ‘सङ्ख्यालकं पन भाजनीय’न्ति पाठस्सानन्तरं ‘तथा’ति पाठो अत्थि, सो एत्थ न युज्जति, परतो पन ‘येन केनचि कतं गरुभण्डमेवा’ति पाठस्सानन्तरं युज्जति । तत्थ हि यथा येन केनचि कतं गरुभण्डमेव होति, तथा थम्भतुलासोपानफलकादीसु दारुमयं वा पासाणमयं वा यंकिज्जिय गेहसम्भाररूपं गरुभण्डमेवाति अत्थो ।

सब्बन्ति सकलं उदकतुम्बपादकथलिकमण्डलं । एतेसुपीति आधारकादीसुपि । तथा थम्भतलाति एत्थ तथासदेन ‘गरुभण्डमेवा’ति पदं अतिदिसति । सङ्घे दिन्नन्ति सङ्घस्स दिन्नं । भूमत्थरणन्ति भूमियं अत्थरितब्बं । तम्पीति एळकचम्मम्पि ।

उदुक्खलं गरुभण्डमेवाति सम्बन्धो । एसेव नयो मुसलन्ति आदीसुपि । एतेसूति मञ्चपादादीसु । अनुञ्जातवासियाति भाजनत्थाय अनुञ्जातवासिया । धमकरणोति एत्थ “सङ्घं धमति, सङ्घधमको”ति आदीसु विय निस्संयोगपाठोयेव युज्जति । तस्मा धमति वातेन पवत्ततीति धमो, वातहेतुको सद्वो, धमं करोतीति धमकरणोति वचनत्थो कातब्बो । सब्बमेतन्ति अनुञ्जातवासिदण्डादिकं एतं सब्बं । ततोति अनुञ्जातवासिदण्डादिकतो, महन्ततरं वासिदण्डादिकं गरुभण्डन्ति योजना ।

यथाजातमेवाति यथापवत्तमेव । तेहीति हत्थिदन्तादीहि, “कत”इति पदेन सम्बन्धितब्बं । तच्छितनिद्वितोपीति तच्छितकम्मेन निद्वितोपि ।

मत्तिकाभण्डे एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना, उपभोगो च परिभोगो च उपभोगपरिभोगं, समाहारद्वन्द्वो । इदं पदं “घटपिधानादिकुलालभाजन”न्ति पदेनेव सम्बन्धितब्बं । शुपिकातीति एत्थ इतिसद्वो इमसद्वत्थो । इदं सब्बं सङ्घस्स दिन्नकालतो पट्टाय गरुभण्डन्ति योजना । “अनतिरित्तपमाणो”ति विसेसनपदं “घटको”ति विसेस्यपदेनेव सम्बन्धितब्बं । एत्थाति मत्तिकाभण्डे, आधारे वा निद्वारणे वा त्थ पच्चयो । मत्तिकाभण्डे कुण्डिका भाजनीयकोट्टासं भजति, एवं लोहभण्डेपीति योजना । एत्थाति गरुभण्डविनिच्छये ।

नवकम्मदानकथा

३२३. भण्डिकाद्वपनमत्तेनाति एत्थ भण्डिकाद्वपनं नाम भण्डिकयोजनन्ति आह “कपोतभण्डिकयोजनमत्तेना”ति । अस्साति भिक्खुस्स । चितकधूमोति चितके उद्वितो धूमो । एतस्सेवाति भिक्खुस्स एव विहारोति सम्बन्धो । धूमकालेति धूमस्स उद्वितकाले । “अपलोकेत्वा”ति इमिना धूमकाले अपलोकितं धूमकालिकं । धूमकालिकं हुत्वाति अत्थयोजनं कत्वा पाळियं “परियोसितविहार”न्ति पदेन सम्बन्धितब्बभावं दस्सेति । कतपरियोसितविहारन्ति कतपरियोसितो विहारो

इमस्स नवकम्मस्साति कतपरियोसितविहारं । इदं नवकम्मं देन्तीति सम्बन्धो । याव गोपानसियो न आरोहन्ति, ताव विष्पकतो नामाति योजना । ततोति गोपानसिआरोहनतो । कज्चिदेव समादपेत्वा कारेस्सतीति विहारसामिकोयेव कज्चि भिक्खुंसमादपेत्वा कारेस्सति । पञ्चहत्ये विहारेति सम्बन्धो । छवस्सिकं नवकम्मन्ति सम्बन्धो । एत्थाति अडूयोगे । सोति अडूयोगे । महल्लकं नियामेत्वा दस्सेन्तो आह ‘‘दसहत्ये एकादसहत्ये’’ति । दसवस्सिकं वा एकादसवस्सिकं वा नवकम्मन्ति सम्बन्धो । ततोति द्वादसहत्थतो । लोहपासादसदिसेपि पासादेति सम्बन्धो । ततोति द्वादसवस्सिकनवकम्मतो ।

नवकम्मिकोति नवकम्मे युत्तपयुत्तो । उतुकालेति हेमन्तगिम्हकाले । **पटिबाहितुन्ति** अज्जेसं सम्पत्तभिक्खूनं पटिसेधेतुं । आवाससामिकस्साति आवासदायकस्स । तस्साति आवाससामिकस्स । वंसेति अन्वये । तेति तव । सोति आवाससामिआदिको । भिक्खूहि जगितब्बोति सम्बन्धो । तेपीति जातिउपटुकापि । तस्मिम्पीति सङ्घिकपच्चयेपि । बहू आवासेति सम्बन्धो । एकं आवासन्ति योजना ।

एकं वा आवासन्ति सम्बन्धो । ततोति विसज्जितावासेहि, उपन्नानीति सम्बन्धो । कुरुन्दियं पन वुत्तं, किन्ति वुत्तन्ति योजना । एकं मञ्चद्वानं गहेत्वाति एकं मञ्चद्वानं पुगलिकभावेन गहेत्वा । तिभागन्ति ततियभागं । अयमेव वा पाठो । एत्थाति नद्विहारे । पुगलिकमेवाति पुगलिकं एव, पुगलिकं इव वा । जग्गाति जग्गाहि । हीति फलजोतको । एवं जगितो पनाति एवं जगितो विहारो पन । तस्मिन्ति जग्गन्ते । सङ्घविहारिकादीनं दातुकामो होतीति सङ्घस्स भण्डद्वपनं वा नवकानं वसनद्वानं वा अदत्वा अत्तनोयेव सङ्घविहारिकादीनं दातुकामो होति । सङ्घविहारिकादीनं दातुं लब्धतीति सब्बविहारं पुगलिकभावेन अग्गहेत्वा एकदेसस्सेव गहितता सङ्घविहारिकादीनं दातुं लब्धतीति अत्थो । जग्गापेतब्बो इति वुत्तन्ति योजना । एत्थ ‘‘वुत्त’’न्ति पाठो अत्थि, सो अपाठोयेव ‘‘कुरुन्दियं पन वुत्त’’न्ति पदस्स आकारता ।

अज्जं इदम्पि च वक्खमानवचनं तत्थेव कुरुन्दियं वुत्तन्ति योजना । किन्ति वुत्तन्ति आह ‘‘द्वे भिक्खू’’तिआदि । द्वे भिक्खू करोत्तीति सम्बन्धो । येनाति भिक्खुना । सोयेव सामीति येन सा भूमि पठमं गहिता, सोयेव सामीति अत्थो । पतिरूपे ठानेति पतिरूपे सेनासनद्वाने । तन्ति पुगलिककरणं । यं पन वयकम्मन्ति योजना । एत्थ च वयकम्मन्ति तस्मिं विहारे कतस्स कम्मस्स मूलं । विहारस्स मूलं दातब्बन्ति वुत्तं होति । तस्साति सङ्घिकं करोन्तस्स । तत्थेवाति कतविहारे एव । कतावासेति समीपत्थे भुम्मवचनं, कतावाससमीपेति वुत्तं होति । छायूपगफलूपगाति छायं उपगच्छन्ता च फलं उपगच्छन्ता च, छायाफलानि उपहरन्ताति अत्थो । अपलोकेत्वाति सङ्घं अपलोकेत्वा । सामिकाति रुक्खसामिका । हारेतब्बाति अपनेतब्बा ।

“सङ्घिकवल्लमत्तम्पि अग्गहेत्वा”ति इमिना सङ्घिकं गहेत्वा सङ्घिकाय भूमिया सचे विहारं करोति, सङ्घिकमेवाति दस्सेति । द्विभूमकतिभूमकादीसु पासादेसु उपदृभागं दस्सेन्तो आह “पासादो चेव होती”तिआदि । उपरि पासादोति सम्बन्धो । सोति विहारकारको भिक्खु, तस्स हेद्वापासादोति सम्बन्धो । **विहारेति** सङ्घिकविहारे, विहारसमीपेति अत्थो । अकतद्वानेति चयपमुखानं अकतपुब्बद्वाने । चयं वा पमुखं वाति सङ्घिकविहारस्स चयं वा पमुखं वा । बहिकुद्वेति कुद्वस्स, कुद्वतो वा बहि । तस्साति चयपमुखकारकस्स भिक्खुस्स होतीति सम्बन्धो । विसमं पब्बतकन्दरादिन्ति सम्बन्धो । अपदेति सुकरस्स अकारणे । कतं होतीति चयं वा पमुखं वा कतं होति । तत्थाति चयपमुखेसु, सङ्घो अनिस्सरो इति वुत्तन्ति योजना ।

वरसेय्यं गहेतुन्ति सम्बन्धो ।

पुन आगन्त्वाति पक्कमित्वा पुन आगन्त्वा । तस्साति नवकम्मगाहकस्स भिक्खुस्स । एतन्ति सेनासनं ।

अञ्जत्रपरिभोगपटिकखेपादिकथा

३२४. नातिहरन्तीति एत्थ अतिसद्वो हरणत्थो, हरसद्वो परिभुज्जनत्थोति आह “अञ्जत्र हरित्वा न परिभुज्जन्ती”ति । यं मञ्चपीठादीति योजना । तत्थाति उन्द्रियमहाविहारे । तन्ति मञ्चपीठादिं । तस्माति यस्मा अनुजानाति, तस्मा । तन्ति मञ्चपीठादिं । अञ्जत्राति अञ्जं विहारं । अरोगन्ति अनदुजिणन्ता अरोगं । तस्मिं विहारेति उन्द्रियविहारे । तस्मिन्ति उन्द्रियविहारे । ततोति उन्द्रियविहारतो । सुयोजितानीति सुदु योजितानि । मूलदानं वा पटिपाकतिकं वा नत्थीति अधिष्पायो । छड्डितविहारतोति भिक्खुहि अनपेक्खेन छड्डितसङ्घिकविहारतो च पुगलेन सापेक्खेन छड्डितपुगलिकविहारतो च । आवासिककालेति आवासिकानं ठितकाले । ततोति छड्डितविहारतो ।

फातिकम्मत्थायाति एत्थ फातिसद्वो वड्डनत्थोति आह “वड्डिकम्मत्थाया”ति । एत्थाति “फातिकम्मत्थाया”ति पाठे ।

चक्कलिकन्ति चक्काकारेन लाति पवत्तति, चक्काकारं वा लाति गण्हातीति चक्कलं, तदेव चक्कलिकं, पादपुज्जनं, “कम्बलादीहि वेठेत्वा कत”न्ति इमिना तस्स करणाकारं दस्सेति । येहीति पादेहि । उदकन्ति सेनासनस्स तिन्तकं उदकं । उदकं न पञ्जायतीति योजना । सउपाहनेन अक्कमितुं न वट्टीति योजना ।

सुधाभूमियन्ति सुधाय लित्तायं भूमियं । परिभण्डभूमियन्ति गोमयकसावपरिभण्डभूमियं । पादाति मञ्चपादा । तस्मिन्ति चोळके । ठपेन्तस्साति मञ्चपादे ठपेन्तस्स । तत्थाति तेसु भिक्खुसु । नेवासिकाति निबद्धं वसन्तीति नेवासिका । ठपेन्तीति मञ्चपादे ठपेन्ति । तथेवाति यथा नेवासिका वळज्जन्ति, तथेव आगन्तुकेहि वळज्जितुं वट्टीति अत्थो ।

सेतभित्ति वाति एत्थ वासदेन नीलभित्तिआदयो सम्पिण्डेति । “द्वारम्पि वातपानम्पी”ति आदिना सामञ्जतो वुत्तता द्वारवातपानादयो अपरिकम्मकतापि न अपस्सयितब्बा । केनचि वा वत्थादिनाति सम्बन्धो ।

“हुत्वा”ति इमिना “धोतपादका”ति पदस्स “निपज्जितु”न्ति पदे किरियाविसेनभावं दस्सेति, “भिक्खू”ति पदे कारकविसेनभावं निवत्तेति । कस्मिं ठाने निपज्जितुं कुकुच्चायन्तीति आह “धोतेहि पादेहि अक्कमितब्बद्वाने”ति । “अक्कमितब्बद्वानस्सेतं अधिवचन”न्ति इमिना “धोतपादके”ति पाठस्स धोतो पादो तिड्डित एत्थ ठानेति धोतपादकं, तस्मिं धोतपादकेति अत्थं दस्सेति । एतन्ति “धोतपादके”ति नामं । “पच्चत्थरित्वा”ति एत्थ केन पच्चत्थरित्वाति आह “पच्चत्थरणेना”ति । “अत्तनो सन्तकेना”ति इमिना सङ्घिकेन पच्चत्थरणेन पच्चत्थरणं पटिक्खिपति । निद्वायतोपीति निद्वायकारणापि, संकुटितेति सम्बन्धो । अथ वा निद्वायतोपीति निद्वायन्तस्सपि । “सरीरावयवो”ति पदे साम्यत्थछट्टी, “आपत्तियेवा”ति पदे सम्पदानं । लोमेसु फुसन्तेसूति सम्बन्धो । “परिभोगसीसेना”ति इमिना परिभोगं अकत्वा केनचि कम्मेन सरीरावयवेन फुसन्तस्स अनापत्तीति दस्सेति । हत्थतलेन फुसितुं पादतलेन फुसितुं वा अक्कमितुं वाति यथालाभयोजना दट्टब्बा । “परिभोगसीसेना”ति पदस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “मञ्चपीठं नीहरन्तस्सा”ति आदि ।

सङ्घभत्तादिअनुजाननकथा

३२५. “सङ्घस्स भत्त”न्ति इमिना सङ्घभत्तन्ति पदस्स छट्टीसमासं दस्सेति । सङ्घस्स अत्थाय आभतं भतं कातुं न सक्कोन्तीति योजना । उद्देसभत्तन्ति आदीसु एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । “उद्देसेन लङ्घभिक्खूनं भतं कातु”न्ति इमिना

उद्देसेन लङ्घभिक्खूनं कातब्बं भत्तं उद्देसभत्तन्ति वचनतथं दस्सेति । तथेवाति यथा सङ्घतो उद्दिसित्वा लङ्घभिक्खू, तथेव । परिच्छिन्दित्वाति “एकं वा”ति आदिना परिच्छिन्दित्वा । तेसन्ति लङ्घभिक्खूनं । इमिना निमन्तेत्वा लङ्घभिक्खूनं कातब्बं भत्तं निमन्तनभत्तन्ति वचनतथं दस्सेति । “सलाकायो छिन्दित्वा”ति इमिना सलाकायो छिन्दित्वा कातब्बं भत्तं सलाकभत्तन्ति वचनतथं दस्सेति । पक्खिकन्ति उपोसथिकन्ति पाटिपदिकन्ति एवं नियामेत्वाति योजना । पञ्चमीआदीसु पक्खेसु कातब्बं पक्खिकं । उपोसथे कातब्बं उपोसथिकं । पाटिपदे कातब्बं पाटिपदिकं, तमेव भत्तं पाटिपदिकभत्तं । उद्देसभत्तं निमन्तनन्ति एत्थ इतिसद्वो आद्यत्थो, उद्देसभत्तं निमन्तनन्ति आदिं इमं वोहारं पत्तानीति हि अत्थो । उद्देसभत्तादीनियेव अनुजाननमकत्वा कस्मा सङ्घभत्तम्पि अनुजानातीति आह “यस्मा पना”ति आदि । तथ्य यस्मा सक्खिस्सन्तीति सम्बन्धो । तेति मनुस्सा । तम्पीति सङ्घभत्तम्पि । पिसदेन उद्देसभत्तादीनि अपेक्खति ।

सङ्घभत्तादीनं वित्थारं दस्सेन्तो आह “तत्था”ति आदि । तथ्य तत्थाति “सङ्घभत्तं उद्देसभत्तं”ति आदिपाठे, एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना, सङ्घभत्तादीसु वा निद्वारणे भुम्मं, भुञ्जन्तानं अम्हाकं अज्ज दस द्वादस दिवसा अहेसुन्ति योजना । अञ्जतोति अञ्जस्मा ठाना । तत्थाति सङ्घभत्ते । वत्तब्बाति मनुस्सा वत्तब्बा । तन्ति सङ्घभत्तं, धातुकम्मं, “अम्हाक”ति कारितकम्मं । तन्ति सङ्घभत्तं ।

उद्देसभत्तकथा

अयं नयो एवं वेदितब्बोति योजना । रञ्जा वा पहितेति सम्बन्धो । सचे अत्थीति सचे ठितिका अत्थि । उद्देसकेनाति भत्तुदेसकेन । न अतिक्कामेतब्बन्ति उद्देसभत्तं न अतिक्कामेतब्बं । ते पनाति पिण्डपातिका पन । ठितिकं ठपेत्वाति ठितिकं ठितद्वाने ठपेत्वा मुञ्चित्वाति अत्थो । तेसन्ति महाथेरानं । योजनन्तरिकविहारतोपीति योजनेन व्यवधाने ठितविहारतोपि । ठितद्वानतोति ठितिकाय ठितद्वानतो । असम्पत्तानम्पीति भत्तुदेसद्वानं असम्पत्तानम्पि । वड्डिता नाम सीमाति उपचारसीमा वड्डिता नाम । सङ्घनवकस्स दिन्नेपीति याव दुतियभागो न दातब्बो, ताव सङ्घनवकस्स दिन्नेपि । वस्सगेनाति गणियतीति गं, वस्समेव गं वस्सगं, तेन वस्सगेन, वस्सगणनायाति वुत्तं होति । यदि “वस्सगेना”ति चतुर्थक्खरेन पाठो भवेय्य, एवं सति वस्सपरिच्छेदेनाति अत्थो दट्टब्बो, अयमेव युत्तरे ।

एकस्मिं विहारेति एकिस्सं विहारसीमायं । तस्मिंयेव भत्तुदेसद्वानेति एत्थ एवसदेन अञ्जस्मिं ठाने गाहणं पटिक्खिपति । एकोति एको दायको । तेनाति पहितभिक्खुना । सो अत्थोति सो हेतु । तंदिवसन्ति तस्मिं पहितदिवसे । पमुस्सतीति सतिपवासेन मुस्सति । भोजनसालायाति भत्तुदेसद्वानसङ्घनाताय भोजनसालाय । या पक्तिद्वितिकाति योजना । “एकाबद्धा होन्ती”ति वुत्तवचनस्स अतथं दस्सेन्तो आह “अञ्जमञ्जं द्वादसहत्थन्तरं अविजहित्वा”ति । नवं ठितिकन्ति भत्तुदेसद्वाने ठपितपक्तिद्वितिकतो अञ्जं नवं ठितिकं । हीति सच्चं, यस्मा वा । एतन्ति उद्देसभत्तं । “स्वे”ति नियामेत्वा वुत्तता दुतियदिवसे न लब्धति ।

कोचीति दायको । सकविहारे ठीतिकावसेनेव गाहेतब्बन्ति यं विहारं गच्छन्ति, तथ्य अपविद्वत्ता सकविहारे ठितिकावसेनेव गाहेतब्बं । दिन्नं पन भत्तं गाहेतब्बन्ति सम्बन्धो । सम्पत्तानन्ति दिन्द्वानं सम्पत्तानं । तत्थाति दिन्द्वानं, सम्पत्तानंयेवाति सम्बन्धो । तस्स विहारस्साति पविद्वविहारस्स । तस्मिं तस्मिं ठानेति गामद्वारवीथिचतुक्कसङ्घाते तस्मिं तस्मिं ठाने । अन्तोउपचारगतानन्ति एत्थ अन्तोउपचारो नाम द्वादसहत्थब्मन्तरं ।

गामद्वारूपचार वीथिचतुक्कपचार घरूपचारेसु तीसु घरूपचारस्स विसेसं दस्सेन्तो आह “घरूपचारो

चेत्था'ति आदि । एत्थाति तीसु उपचारेसु । घरूपचारो वेदितब्बोति सम्बन्धो । एको उपचारो एत्थाति एकूपचारं घरं । इमेसन्ति चतुन्नं घरानं । तत्थाति चतुसु घरेसु । एककुलस्स यं घरन्ति सम्बन्धो । एकवळज्जन्ति एकद्वारेन समानपरिभोगं । तत्थाति एकूपचारे ।

यं पन एकं घरं कतन्ति सम्बन्धो । सुखविहारत्थायाति कलहं विच्छिन्दित्वा सुखविहारत्थाय । तस्मिं तस्मिं ठानेति भित्तिया परिच्छिन्ने तस्मिं तस्मिं ठाने ।

यस्मिं पन घरे निसीदापेन्तीति सम्बन्धो । यम्पि निवेसनन्ति योजना ।

यो पन उद्देसलाभो उप्यज्जति, सो पापुणातीति योजना । किञ्चापि दिस्सन्ति, तथापीति योजना ।

यो पनाति भिक्खु पन, लभतीति सम्बन्धो । अञ्जस्मिन्ति अत्तना अञ्जस्मिं । तेनाति उद्देसभत्तं लभन्तेन भिक्खुना ।

कालं पटिमानेन्नेसूति भोजनकालं पटिमानेन्तेसु भिक्खूसु, निसिन्नेसूति सम्बन्धो । कोचि मनुस्सो वदतीति सम्बन्धो । सङ्घुद्देसपत्तं देथ इति वाति योजना । ‘‘एसेव नयो’’ति इमिना पत्तस्स ठाने भिक्खुं पक्षिखपित्वा वुत्ते अतिदिसति ।

एत्थाति उद्देसभत्ते, एवंवचने वा । पेसलोति पियसीलो । तेनाति उद्देसकेन । किन्ति जानातीति आह ‘‘दसवस्सेन लङ्घ’’न्ति । तस्साति उद्देसकस्स, वचनन्ति सम्बन्धो । अप्पसद्वाति सणिकसद्वा । ‘‘अपसद्वा’’तिपि पाठो, निस्सद्वाति अत्थो । सब्बनवकस्साति सब्बेसं भिक्खूनं नवकस्स । छायायपि पुच्छियमानायाति अनादरे भुम्मवचनं, सामिवचनं वा । न लभतीति पापुणापितत्ता न लभति । निसिन्नस्सापि निद्वायन्तस्सापीति अनादरे सामिवचनं, भिक्खुस्स निसिन्नस्सापि निद्वायन्तस्सापीति अत्थो । हीति सच्चं । एतं भाजनीयभण्डं नामाति योजना । तत्थाति ‘‘सम्पत्तस्सेव पापुणाती’’ति वचने । उपचारेनाति द्वादसहत्थूपचारेन । तस्मिन्ति अन्तोपरिक्खेपे ।

कोचि उपासको पहिणातीति सम्बन्धो । पणीतभोजनानन्ति पणीतभोजनेहि । उदकस्साति उदकेन, पूरेत्वाति सम्बन्धो । आगता मनुस्साति सम्बन्धो । येनाति भिक्खुना । यन्ति वत्थु । तिचीवरपरिवारन्ति तिचीवरेन परिवारितं, तिचीवरपरिवारवन्तं वा उद्देसभत्तन्ति अत्थो । हि सच्चं अस्स भिक्खुस्स पुञ्जविसेसो ईदिसोति योजना । ननु उदकंपिस्स पुञ्जविसेसं, कस्मा अञ्जं उद्देसभत्तं लभतीति आह “उदकं पना”तिआदि ।

गहेत्वा आगता ते मनुस्साति योजना । तेसन्ति महाथेरादीनं । दहरसामणेरेहीति दहरेहि सामणेरेहि, लङ्घेसूति सम्बन्धो ।

तत्थाति उद्देसभत्ते । पुरतोति महाथेरानं पुरतो । पत्तेति सङ्घुद्देसपत्ते, अगाहितेयेवाति सम्बन्धो । आहटम्पि उद्देसभत्तन्ति सम्बन्धो ।

एको वदतीति सम्बन्धो । सोति मनुस्सो, भणतीति सम्बन्धो । यथा ते रुच्यति, तथा वत्वा आहराति योजना । विस्सद्गूतो नामाति अत्तनो रुचिं विस्सज्जित्वा तस्स रुचिया विस्सद्गूतो दूतो नाम । पटिपाटिपत्तं वाति सङ्घुतो पटिपाटिया लङ्घं पत्तं वा, इदं निमन्तनभत्तं सन्धाय वुत्तं । यं इच्छतीति विस्सद्गूतो यं इच्छति । सोति बालो, न वत्तब्बोति सम्बन्धो । पुच्छासभागेन वदेय्याति सम्बन्धो । ततोति वदनकारणा ।

कूटद्वितिका नामाति अञ्जेहि उद्देसभत्तेहि मिस्सेत्वा उजुकद्वितिकाय पवत्तित्वा कूटेन पवत्ता ठितिका नाम होति । तमेवत्थं विथारेन्तो आह “रञ्जो वा ही” तिआदि । एकचारिकभत्तानीति पति एकं कत्वा चरितब्बानि भक्षिखतब्बानीति एकचारिकानि, अञ्जेहि उद्देसभत्तेहि अमिस्सेत्वा पति एकं कत्वा भक्षिखतब्बानीति वुत्तं होति, तानियेव भत्तानि एकचारिकभत्तानि । एकच्चे भिक्खू गताति सम्बन्धो । तेसूति एकच्चेसु भिक्खूसु । तद्वृण्येवाति तस्मिं निसिनक्खणेयेव । पुन तद्वृण्येवाति तस्मिं गाहणक्खणेयेव । “पणीतभत्त” न्ति वुत्ते “कतिवस्सतो पट्टाया” तिवदन्ति, “एत्तकवस्सतो नामा” तिवुत्तेति योजना । गाहितेति ठितिकं अजानन्तेहि आगन्तुकेहि पत्ते गाहिते । आगतेहिपि ठितिकं जाननकभिक्खूहीति सम्बन्धो । एसेव नयो परतोपि । भिक्खूयेव आगच्छन्तूति पत्तं अगगहेत्वा भिक्खूयेव आगच्छन्तूति अधिष्पायो ।

नेति ठितिकं अजानन्ते आगन्तुके । राजा भोजेत्वाति राजा अत्तनो गेहे भोजेत्वा । नेसन्ति आगन्तुकानं, पत्तेपीति सम्बन्धो । यं आहटन्ति यं भत्तं अभुजित्वा आहटं । तं न गाहेतब्बन्ति तं भत्तं ठितिकाय न गाहेतब्बं थोकत्ता । नेसन्ति आगन्तुकानं । गीवा होतीति इणं होति । इणं नाम पटिदातब्बसभावो होति, तस्मा पटिदातब्बन्ति अधिष्पायो । एत्थाति ठितिकं अजानित्वा भुत्तद्वाने । ताव निसीदितब्बन्ति ताव आगमेत्वा निसीदितब्बं । पत्तद्वानेन गाहणम्पि गीवासदिसोति पुरिमथेरस्स मति भवेय्य । एवज्ञि सति द्विन्नं थेरानं वादो सदिसोयेव ।

एको पिण्डपातोति सम्बन्धो । तथारूपोति तिचीवरपरिवारो सताघनको । अयन्ति पिण्डपातो । इति वुत्तं अटुकथासु ।

एको भिक्खूति सम्बन्धो । अन्तराभट्टकोति उद्देसभत्तस्स अन्तरे वेमज्जे भस्सति गलतीति अन्तराभट्टको । परिपुण्णवस्सो यो पन सामणेरोति योजना । तस्स उपसम्पज्जितसामणेरस्स ठितिका अतिककन्ताति सम्बन्धो । सोति उद्देसभत्तपत्तो भिक्खु । समीपेति अत्तनो समीपे । तज्ज्वे थेय्याय हरन्तीति तं पत्तं पत्तहारका थेय्याय हरन्ति चे । गीवा होतीति पत्तदापकस्स गीवा होति । सो भिक्खूति समीपे निसिन्नो सो भिक्खु । अस्साति पत्तदापकस्स । “अय” न्ति पोत्थकेसु पाठो अत्थि, सो न सुन्दरो । ततोति उद्देसभत्तघरतो । “सुहटो” ति वचनस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “भत्तस्स दिन्नत्ता गीवा न होती” ति ।

सादियनकोति उद्देसभत्तसादियनको, होतीति सम्बन्धो । दसहिपि पत्तेहि भत्तं आहरापेत्वाति योजना । भिक्खुदत्तियं नामाति भिक्खुना दत्तियं नाम । सो भिक्खूति सादियनको सो भिक्खु । ते भिक्खूति पिण्डपातिके ते भिक्खु । एथ भन्ते मय्हं सहाया होथ इति वत्वाति सम्बन्धो । तस्साति उपासकस्स । तत्थाति उपासकस्स घरे । तस्सेवाति सादियनकस्सेव । इतरेति नवपिण्डपातिका । नेसन्ति दसन्नं भिक्खून् । तस्स भिक्खुनोति सादियनकस्स भिक्खुनो । भुत्तावीनन्ति भुत्तवन्तानं ।

तेति नवपिण्डपातिका, वुत्ता गच्छन्तीति सम्बन्धो । तत्थाति उपासकस्स घरे । तत्राति दससु भिक्खूसु । मधुरेन सरेन अनुमोदनं करोन्तस्स एकस्स धम्मकथं सुत्वाति योजना । अकतभागो नामाति पुब्बे न करियित्थाति अकतो, सोयेव भागो कोट्टासोति अकतभागो, आगन्तुकभागो नामाति अत्थो ।

एको उपासको देतीति सम्बन्धो । इमन्ति खादनीयभोजनीयं । पत्तसामिकस्स दातब्बन्ति योजना । ठपेत्वाति पकतिया ठपेत्वा । “सब्बो सङ्घो भुञ्जतू” ति वत्वा च किञ्चिं अवत्वा च गतेपि पठममेव “सब्बं सङ्घिकं पत्तं देथा” ति वुत्तत्ता भाजेत्वा परिभुजितब्बं ।

पातिया आहरित्वाति सम्बन्धो । एकेकं आलोपन्ति एकेकस्स भिक्खुस्स एकेकं आलोपं । अच्छतीति वसति । कस्स तेति कस्स अत्थाय तया, आनीतन्ति योजना । “एकेन भिक्खुना”ति पदं “गाहेतब्ब”न्ति पदे कारितकम्म, “भत्त”न्ति धातुकम्म तब्बपच्चयो वदति ।

किं आहरीयतीति अवत्वाति किं वथुं तया आहरीतीति उपासकं अपुच्छित्वा । “किं आहरिस्ससी”तिपि पाठो, किं वथुं त्वं आहरिस्ससीति अत्थो । सपरिवाराय यागुया च महग्धानं फलानञ्च पणीतानं खज्जकानञ्च तथा आवेणिका ठितिका कातब्बाति योजना । एका एव ठितिकाति समाना एव ठितिका । तथा फाणितस्साति एत्य तथासदेन “एका एव ठितिका वटृती”ति पदं अतिदिसति ।

इति उद्देसभत्तकथाय योजना समता ।

निमन्तनभत्तकथा

निमन्तनं पुगलिकं सङ्घिकञ्चाति दुविधं । तत्थ पुगलिकं सन्धाय वुतं “पुगलिकं चे सयमेव इस्सरो”ति । “एत्के भिक्खू सङ्घातो उद्दिसथा”ति आदीनि अवत्वा “एत्कानं भिक्खूनं भत्तं गण्था”ति निमन्तेत्वा दिन्नं सङ्घिकं निमन्तनं नाम । एत्थाति निमन्तने । पिण्डपातिकानम्पि वटृतीति “भिक्ख”न्ति कप्पियवोहारेन वुत्तता पिण्डपातिकानम्पि वटृति । पटिपाटियाति सङ्घातो लद्धपटिपाटिया । आगतमनुस्सो वदतीति सम्बन्धो । विच्छिन्दित्वाति “तुम्हे च गच्छथा”ति वचनं विच्छिन्दित्वा ।

निमन्तनभत्तधरतोति निमन्तनभत्तस्स दिन्धरतो । एको आहरतीति सम्बन्धो । पूरेत्वाति भत्तस्स पूरेत्वा । तन्ति भत्तं । इधापीति निमन्तनेपि ।

ततोति वदनकारणा । “सो भिक्खू”ति पदं “अस्सा”ति पदे पकतिकत्ता, “जिगुच्छनीयो”ति पदं तत्थेव विकतिकत्ता । अस्साति भवेय्य, होति वा । “पत्तत्थाय आगतोम्ही”ति वदन्तस्स तस्स पत्तो दातब्बोति योजना । भत्ताहरणकपत्तन्ति भत्तं आहरति अनेनाति भत्ताहरणको, सोयेव पत्तो भत्ताहरणकपत्तो, तं । पटिपाटिभत्तन्ति पटिपाटिया लद्धं भत्तं ।

आलोपभत्तद्वितिकतोति एकेकआलोपेन लद्धस्स भत्तस्स ठितिकतो । आलोपसङ्घेषेनाति एकेकस्मिं आलोपे तंसंखिपनेन । अयं नयो उद्देसभत्ततो विसेसो । कस्स ते आभतन्ति कस्स अत्थाय तया आभतन्ति योजना । सङ्घस्स मे भत्तन्ति सङ्घस्स अत्थाय मया भत्तं आभतं । थेरानं मे भत्तन्ति थेरानं मया भत्तं आभतं ।

उपासको पहिणातीति सम्बन्धो । इमे तयो जनाति सङ्घत्थेरो च गन्धधुतङ्गवसेन अभिज्ञातो च भत्तुदेसको चाति इमे तयो जना । पुच्छितुन्ति “किं सङ्घातो गण्हामि, उदाहु ये जानामि, तेहि सङ्घं आगच्छामी”ति पुच्छितुं । आरुहियित्थाति आरुक्ष्वहा । अत्तनवमेहीति अत्ता नवमो एतेसन्ति अत्तनवमा, तेहि भिक्खूहीति सम्बन्धो । हीति यस्मा । एते भिक्खूति सङ्घत्थेरादयो तयो एते भिक्खू । तेनाति गन्धधुतङ्गादीहि अनभिज्ञातेन भिक्खुना पटिपञ्जितब्बन्ति सम्बन्धो । निस्सितके वा, ये भिक्खू जानाथ, ते भिक्खू वा गहेत्वाति योजना । अत्तना अज्जो गामो गन्तब्बोति सम्बन्धो । सोयेव गामोति निमन्तनगामोयेव ।

तत्राति असनसालायं । उस्सवादीसूति छणादीसु । आदिसदेन अज्जेन केनचि कारणेन मनुस्सानं बहुसन्निपातं सङ्गणहाति । तदाति तस्मिं निमन्तनकाले । सन्निपातद्वानतोति भिक्खूनं सन्निपातद्वानतो । यथासत्तीति सत्तिया अनुरूपं, सत्ति अनतिकमित्वाति अत्थो । एत्य च सत्तिसदस्स कुन्तसङ्घातस्स सत्थस्सपि वाचकत्ता तं पटिक्खिपन्तो आह “यथाबल”न्ति ।

सङ्घत्थेरो वा आगच्छन्तीति सम्बन्धो । बहुकत्तारमपेक्खित्वा “आगच्छन्ती”ति बहुवचनवसेन वुतं । एकवारन्ति एकस्मिं दिवसे, आगमनदिवसेति अत्थो । पटिबद्धकालतोति तथेव सकद्वाने वासस्स निबद्धकालतो । दुतियवारेति दुतियदिवसे । अभिनवआगन्तुकावाति अनागमनपुब्बा अभिनवा आगन्तुकाव । तत्राति तस्मिं पत्तद्वाने । तेसन्ति अभिनवआगन्तुकानं । एत्थाति अनागतपुब्बद्वाने ।

सब्बत्थाति सब्बेसु सकद्वानआगन्तुकद्वानेसु । तेनाति अतिलाभिना भिक्खुना । अविसेसेत्वाति विसेसमक्त्वा ।

सलाकभत्तकथा

सलाकभत्तं पन एवं वेदितब्बन्ति योजना । “वचनतो”ति पदं “दातब्बा”ति पदे जापकहेतु । सलाकाय वाति कुसदण्डे वा । असुकस्स नामाति असुकस्स नाम उपासकस्स । उपनिबन्धित्वाति लिखित्वा, छिन्दित्वाति अत्थो । “ओपुञ्जित्वा”ति पदस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “पुनप्पुनं हेद्वपरियवसेन आलोळेत्वा”ति । भत्तुद्वेसकेन दातब्बाति सम्बन्धो ।

न बहुकाति अप्पका । गामवसेनपीति येभुय्येन समानलाभगामवसेनपि । पिसदेन कुलं अपेक्खति । गाहेन्तेन गाहितानेवाति सम्बन्धो । सद्बिसलाकभत्तानि होन्तीति योजना । तेसन्ति द्विन्नं तिण्णं सलाकभत्तानं ।

तन्ति बहुसलाकभत्तगामं । तं पनाति एकसलाकभत्तं पन । एतेसूति भिक्खूसु । निगहेनाति दूरत्ता अनिछन्तस्सपि एकस्स निगहेन । तन्ति सलाकभत्तं । ओरिमगामेति ओरभागे ठिते गामे । गाहितसञ्चायाति गाहिता इति सञ्चाय । पुन विहारं आगन्त्वाति पुन विहारं अनागन्त्वा ओरिमगामे सलाकभत्तानि पठमं गहेत्वा पच्छा विहारं आगन्त्वा अत्तनो पापेत्वा भुञ्जितुम्पि वद्वति । कस्मा पुन विहारो आगन्तब्बो, ननु अगाहितोपि अत्तनो पत्तता गहेत्वा भुञ्जितुं वद्वतीति आह “न ही”ति आदि । हि यस्मा बहिसीमाय सङ्घलाभो गाहेतुं न लब्धति, तस्मा विहारो आगन्तब्बोति योजना । एकबाहवसेन वाति एकाय घरपाळिसङ्घाताय बाहायवसेन वा । वीथिआदीसु चाति वीथिबाहकुलेसु च, निद्वारणे भुम्मं । यत्थाति यस्मिं ठाने । सलाकासु असति असन्तासूति योजना । उद्दिसित्वापीति “असुकगामस्स सलाकभत्तानि तुय्हं पापुणन्ती”ति गामादीनि उद्दिसित्वापि ।

तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “तेन ही”ति आदि । तत्थ तेनाति सलाकदायकेन भिक्खुना । गाहेतब्बन्ति सम्बन्धो । वारगामेति अतिदूरत्ता वारेन गन्तब्बे गामे । तत्राति तं गामं ।

अतिरेकगावुतेति गावुतो अतिरेके ठाने । तंदिवसन्ति तस्मिं सलाकभत्तगहणदिवसे । यो न गच्छति, तस्स न दातब्बाति योजना । हीति यस्मा । तीणि पन दिवसानीति अच्यन्तसंयोगे चेतं उपयोगवचनं । तन्ति ओरिमवारगामसलाकं । दण्डकम्मं पन किन्ति गाळ्हं कातब्बन्ति आह “सद्बितो वा पण्णासतो वा न परिहापेतब्ब”न्ति । विहारवारेति विहारस्स रक्खनत्थाय वारो । विहारवारिकस्माति विहारं वारेन, वारं गहेत्वा वा रक्खतीति विहारवारिको,

तस्स दातब्बाति सम्बन्धो । विहारगोपकाति विहारं गोपेन्तीति विहारगोपका । अञ्जथत्तन्ति पसादञ्जथत्तं । अञ्जेसु कुलेसु दातब्बाति अञ्जेसं कुलानं यागुआदयो दातब्बा ।

वारं गाहेत्वाति अञ्जेहि वारं गाहापेत्वा । नेसन्ति विहारवारिकानं । सलाकाति पक्तिकत्तारं अपेक्षिखत्वा “भवन्ती”ति बहुवचनवसेन वुत्तं । फातिकम्ममेवाति विहाररक्खनत्थाय सङ्घेन दातब्बफातिकम्ममेव । अञ्जम्पीति पिसदेन न केवलं फातिकम्ममेव, अञ्जम्पीति दस्सेति । अतिरेकउत्तरिभङ्गस्साति अतिरेकं उत्तरिभङ्गमेतस्साति अतिरेकउत्तरिभङ्गं, तस्स ।

सलाका लङ्घाति सलाका एव लङ्घा । तंदिवसन्ति तस्मिं सलाकलङ्घदिवसे । एकस्मेवाति एकेकस्सेव । विजटेत्वाति तानि द्वे तीणि एकचारिकभत्तानि विजटं निगुम्बं कत्वा ।

एकसम्भोगाति एकतो सम्भोगा । गाहेन्तेन दातुन्ति सम्बन्धो । सम्मुखीभूतस्साति उपचारसीमायं ठितस्स यस्स कस्सचि, पापेत्वाति योजना । रससलाकन्ति उच्छुसलाकं । “रसालसलाक”न्तिपि पाठो, अयमेवत्थो । खुद्धकविहारे गाहेतब्बविधानं दस्सेत्वा महाआवासे तं दस्सेन्तो आह “महाआवासे”ति आदि ।

“तक्कसलाकम्पि ...पे०... दातुं वट्टीति इदं खुद्धकविहारं सन्धाय वुत्तं, तेन वुत्तं “महाआवासे”ति आदि । भेसज्जादिसलाकायोति एत्थ आदिसदेन गन्धमालासलाकायो सङ्घणहाति । एत्थाति सलाकासु । अगगभिक्खमत्तन्ति अगगतो दातब्बं भिक्खामत्तं । तादिसानि भत्तानीति अगगभिक्खामत्तसभावानि भत्तानि । नो चेति तादिसानि भत्तानि बहूनि नो चे होन्ति । लङ्घा वा अलङ्घा वाति लभित्वा वा अलभित्वा वा ।

सलाकासु गाहितासूति अञ्जासु सलाकासु गाहितासु । समीपे ठितस्साति हत्थं अपसारेत्वा समीपे ठितस्स । अस्साति भिक्खुस्स । अयं सलाकाति “अयं तस्स सलाका”ति ठपेतुं वट्टीति । अधम्मिकाति कतिका अधम्मयुत्ता । अनागतस्स देथाति अनागतस्स भिक्खुस्स सलाकं देथ ।

सोति भत्तुदेसको, वदेय्याति सम्बन्धो । मया मरहं पापितन्ति सम्बन्धो । तत्थाति गामे । भुञ्जेय्याथ इति वदेय्य, वट्टीति योजना । तत्थेवाति असनसालायमेव । तत्राति तस्मिं गामे । विहारं आनेत्वाति विहारं सलाकभत्तं आनेत्वा । सलाकगगाहणकालेति सलाकाय भिक्खूहि गाहापनकाले ।

तत्थाति तस्मिं दिसाभागे । अञ्जेनाति अत्तना अञ्जेन, लङ्घा होतीति सम्बन्धो । तेन पनाति गमिकतो इतरेन । तस्मिन्ति गमिके । उपचारसीमं अनतिककन्तेयेवाति योजना ।

तत्थाति छड्डितविहारे । तेसूति आवासिकेसु भिक्खूसु, गतेसूति सम्बन्धो । सोवाति आगन्तुको एव । यो पन गच्छतीति सम्बन्धो । तन्ति सलाकभत्तं, न पापुणातीति सम्बन्धो ।

पुञ्जेनाति पुञ्जस्मा । ता च खो पनाति सलाकायो पन । पच्छिं पनाति सलाकपच्छिं पन । तत्थाति पच्छियं । एत्तोवाति आकिरणटुनतोव । एकन्ति एकं सलाकं । वत्तब्बन्ति सलाकदायकेन वत्तब्बं ।

भिक्खू गताति सम्बन्धो । तत्थाति अञ्जस्मिं विहारे । महाथेरोपि गच्छतीति सम्बन्धो । गतविहारे अभुञ्जित्वाव

गोचरगामं अनुप्पत्तेहि भिक्खूहि पत्ता न दातब्बाति योजना । विहारटुकं भत्तन्ति विहारे ठिं भत्तं ।

पक्षिकभत्तादिकथा

यन्ति भत्तं दिव्यतीति सम्बन्धो । चातुदसीपञ्चदसीपञ्चमीअठुमीति अभिलक्षितेसूति योजना । कम्पण्सुतेहीति कम्पूपचयेहि । इमेहि पाठेहि पक्खेसु दातब्बं पक्षिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । तन्ति पक्षिकभत्तं । ‘होती’ति पदे वुत्तकत्ता, “गाहेत्वा”ति पदे धातुकम्मं, “भुञ्जितब्ब”न्ति पदे वुत्तकम्मं । सब्बेसन्ति भिक्खूनं । येसन्ति भिक्खूनं । मन्दाति अप्पा । तन्ति सलाकभत्तं । पणीतं देन्तीति पणीतं कत्वा देन्ति । लूखभत्तन्ति असिनिद्धभत्तं ।

यं भत्तं अत्तना भुञ्जति, तदेव दिव्यतीति योजना । इमिना उपोसथे दातब्बं उपोसथिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । उपोसथेति उपोसथदिवसे । एत्थ च पञ्चदसियं सचे दायका “पक्षिक”न्ति वत्वा देन्ति, पक्षिकं नाम । अथ “उपोसथिक”न्ति वत्वा देन्ति, उपोसथिकं नामाति विसेसो । पाटिपदेति पाटिपददिवसे । उपोसथकम्मेनाति उपोसथकम्मेन हेतुभूतेन । “पाटिपदे दिव्यनकदान”न्ति इमिना पाटिपदे दातब्बं पाटिपदिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । तम्मि उभयन्ति उपोसथिकपाटिपदिकवसेन उभयम्मि तं भत्तं । इति इमानीति एत्थ इमसद्वेन इतिसद्वस्स इमसद्वत्थभावो दस्सितो होति । सत्तपि भत्तानीति इमस्मिं सेनासनक्खन्धके आगतानि सङ्घभत्तादीनि सत्तपि भत्तानि ।

अपरानिपि चत्तारि भत्तानीति सम्बन्धो । तत्थाति चतूसु भत्तेसु । “आगन्तुकानं दिन्न”न्ति आदिना आगन्तुकभत्तन्ति पदस्स चतुत्थीमञ्जेलोपसमासं दस्सेति । अञ्जत्थ पन “आगन्तुकस्स अत्थाय आभत”न्ति आदिना छट्टीमञ्जेलोपसमासं दस्सेति । एत्थाति चतूसु भत्तेसु । सब्बेसन्ति भिक्खूनं । एको आगन्तुको निसीदतीति सम्बन्धो । तेनाति पठमआगन्तुकेन ।

योति आगन्तुको । आगन्त्वापीति पिसद्वो गरहत्थो, पच्छा पन पगेवाति अत्थो । तेन गण्हितब्बन्ति योजना । “आगतदिवसेयेवा”ति इमिना न दुतियदिवसादीसु भुञ्जितब्बन्ति दस्सेति ।

कथ्यचीति किञ्चिं ठानं । तन्ति आगन्तुकभत्तं । निबन्धापितन्ति निच्चं ठिपितं । असनसालायन्ति अन्तोगामे असनसालायं । असतीति असन्तेसु ।

आवासिकोपीति पिसद्वो न गमिकोयेवाति दस्सेति । यथा आगन्तुकभत्तं द्वे वा तीणि वा सत्त वा दिवसानि लब्धति, एवं इदं गमियभत्तं न लब्धतीति योजना । पन्थन्तीति मग्गं । रुन्धन्तीति पिदहन्ति । उदकं वा रुन्धतीति सम्बन्धो । एते उपद्वर्तीति चोरादयो एते उपद्ववे । ओड्हेत्वाति ठपेत्वा ।

एतस्साति महागिलानस्स । पुन एतस्साति अनागतस्स महागिलानस्स । सप्पायभोजनन्ति गिलानानं सप्पायभोजनं । मिस्सकयागुन्ति नानातण्डुले मिस्सेत्वा पर्चितं यागु । न कुप्पतीति न विकारं करोति ।

इदम्पीति गिलानुपट्टाकभत्तम्पि । तत्थाति तस्मिं कुले । अस्साति गिलानस्स । एवं दिन्नानीति एवं वक्खमाननयेन दिन्नानि होन्ति । पिण्डपातिकानम्पि वट्टीति “भिक्ख”न्ति कप्पियवोहारेन वुत्तता पिण्डपातिकानम्पि वट्टीति । न वट्टीति “भत्त”न्ति अकप्पियवोहारेन वुत्तता न वट्टीति ।

अपरानिपि तीणि भत्तानीति सम्बन्धो । तत्थाति तीसु भत्तेसु । धुरभत्तन्ति एत्थ धुरसद्वस्स धुवसद्वेन अत्थतो सदिसत्ता

निच्चत्योति आह “निच्चभत्तं वुच्चती”ति । तन्ति धुरभत्तं । तत्थाति दुविधेसु । “सङ्खिके”ति पाठसेसो योजेतब्बो । पुगगलिकेपीति पिसद्वो “सङ्खिके”ति पदं अपेक्खति । पच्छाति पठमं “भिक्खं गण्हथा”ति वुत्तवचनतो, वुत्तवचनस्स वा परं ।

कुटिं कत्वा दातब्बं भत्तं कुटिभत्तन्ति दस्सेन्तो आह “कुटिभत्तं नामा”तिआदि । यन्ति भत्तं, निबन्धापितन्ति सम्बन्धो, सेनासनवासिनो भिक्खूति सम्बन्धो । यं पनाति भत्तं पन, दिन्नन्ति सम्बन्धो । तस्सेवाति पुगलस्सेव । तस्मिन्ति पुगलो ।

वारेन, वारं गहेत्वा वा दिन्नं भत्तं वारभत्तन्ति दस्सेन्तो आह “वारभत्तं नामा”तिआदि । तम्पीति वारभत्तम्पि । निगमनवसेन सम्पिण्डेत्वा दस्सेन्तो आह “इति इमानि चा”तिआदि ।

अटुकथायन्ति महाअटुकथायं, वुत्तानीति सम्बन्धो । तत्थाति चतूसु भत्तेसु । विहारे उप्पन्नं भत्तं विहारभत्तन्ति दस्सेन्तो आह “विहारभत्तं नामा”तिआदि । ततुप्पादभत्तन्ति तस्मिं विहारे दिन्नखेत्तवत्थुआदीहि उप्पादभत्तं । तन्ति विहारभत्तं । यथाति येनाकारेन, पटिगगहियमानेति सम्बन्धो । अटुन्नं समूहो, अटु परिमाणानि यस्साति वा अटुको, तस्स दिन्नं भत्तं अटुकभत्तं । एवं चतुक्कभत्तन्ति एत्थापि । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “अटुन्नं भिक्खूनं देमा”तिआदि । महाभिसङ्घारिकेनाति सब्बिनोनीतादीहि महन्तो अभिसङ्घारो महाभिसङ्घारो, सो एतस्स अत्थीति महाभिसङ्घारिको, तेन अतिरसकपूवेन पत्ते पक्खिपित्वाति सम्बन्धो । “थकेत्वा दिन्नं”न्ति इमिना गृहित्वा दातब्बं गुळहकं, तमेव भत्तं गुळहकभत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

इथाति इमस्मिं लोके । एकच्चे मनुस्सा देन्तीति सम्बन्धो । “भिक्खुपरिच्छेदजाननत्थं गुळके देन्ती”ति इमिना गुळकेन भिक्खु गणेत्वा दातब्बं भत्तं गुळकभत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । एत्थं च पुरिमनये लकारे हकारसंयोगो अत्थि, पच्छिमनये नत्थीति दटुब्बं । गुळपिण्डगणनाय भिक्खुगणनं जानाति । इतीतिआदि निगमनं । चीवरभाजनीयं वुत्तन्ति सम्बन्धो ।

सब्बिआदीसु भेसज्जेसूति निद्वारणे भुम्मं, “सब्बिस्सा”ति पदं “कुम्भसतम्पी”ति पदे निस्सितसम्बन्धो ।

पच्छा आगतानं दातब्बमेवाति दुतियभागे अदातब्बेयेव पच्छा आगतानं दातब्बमेव । सब्बसन्निपातद्वानेयेवाति सब्बेसं भिक्खूनं सन्निपातद्वानेव । भाजनीयभण्डं नाम भाजनद्वानं सम्पत्तस्सेव पापुणाति, न असम्पत्तस्स । सब्बसन्निपातद्वाने च येभुय्येन सम्पत्तो होति, तेन वुत्तं “सब्बसन्निपातद्वानेयेवा”ति ।

यथाठितंयेवाति किञ्चिं अभाजेत्वा यथाठितंयेव । “दुग्गहित”न्ति वत्वा तदत्थं दस्सेन्तो आह “तं गतगतद्वाने सङ्खिकमेव होती”ति । आवज्जेत्वाति परिणामेत्वा । तम्पीति थालके पक्खित्तं सब्बिम्पि । थिनन्ति घनभावेन तिद्वतीति थिनं, घनन्ति वुत्तं होति । वुत्तपरिच्छेदतोति “दस भिक्खु, दसेव च सब्बिकुम्भा”ति वुत्तपरिच्छेदतो ।

गाथायं पाळिन्ति विनयपाळिं । अटुकथञ्चेवाति तस्सा अटुकथञ्चेव । विचक्खणोति विविधं अत्थं चक्खति पस्सतीति विचक्खणो । एवन्ति यथावुत्तनयेन । तत्रायं योजना — एवं विचक्खणो भिक्खु पाळिं, अटुकथञ्चेव ओलोकेत्वा अप्पमत्तोव हुत्वा सङ्खिके पच्चये भाजयेति ।

इति पच्चयभाजनीयकथाय योजना समता ।

उपहृभागोति भिक्खूनं लद्धभागतो उपहृते भागो । सेसं सुविज्ञेयमेव ।

इति सेनासनकर्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

७. सङ्घभेदककर्खन्धकं

छसक्यपब्बज्जाकथा

३३०. सङ्घभेदककर्खन्धके अभिज्ञाता अभिज्ञाताति एत्थ अभिपुष्टो जातसद्वो पाकटत्थोति आह “पाकटा पाकटा”ति । काळुदायिष्प्रभूतयोति काळुदायिआदयो । परिवारेहि सङ्घं दस दूता च अञ्जे च बहू जना सक्यकुमारा नामाति योजना । अम्हेसूति सक्यकुलसङ्घातेसु अम्हेसु, निद्वारणे भुम्मं । इमिना पाठसेसं दस्सेति । “कुलतो”ति इमिना “कुला”ति एत्थ निस्सक्कत्थे निस्सक्कवचनन्ति दस्सेति । घरावासत्थन्ति एत्थ घरे आवसन्तानं मनुस्सानं किच्चन्ति दस्सेन्तो आह “घरावासे य”न्तिआदि । तत्थ यन्ति यंकिज्ञि । उदकं निन्नेतब्बन्ति एत्थ उदकं नीहरित्वा नेतब्बं अपनेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “यथा उदकं सब्बद्वानेसु सुसं होती”ति । सुसन्ति सुक्खं । तिणानीति सस्सदूसकानि तिणानि । “उद्धरितब्बानी”ति इमिना निद्वापेतब्बन्ति एत्थ धुधातुया पफोटनधंसनत्थे दस्सेति । भुसाति सस्सनाळदण्डा, तेहि मिस्सा पलाला भुसिका । ओफुणापेतब्बन्ति एत्थ फुणधातुया अवकिरणत्थं दस्सेन्तो आह “अपनेतब्ब”न्ति । त्वञ्जेव घरावासत्थेन उपजानाति एत्थ घरावासत्थेनाति उपयोगत्थे करणवचनं । उपजानाति उपत्यूपसगो धात्वत्थानुवत्तको, हिविभत्ति च लोपो होति, तेन वुत्तं “त्वञ्जेव घरावासत्थं जानाही”ति । अहन्ति भद्रियकुमारनामको अहं । तयाति अनुरुद्धकुमारनामकेन तया । “सङ्घं पब्बजिस्सामी”ति इमिना पाठसेसं दस्सेति । सेसन्ति “सङ्घं पब्बजिस्सामी”ति वचनं ।

३३१. निष्पातिताति एत्थ निक्खमित्वा गमापिताति दस्सेन्तो आह “निक्खामिता”ति । मानस्सिनोति एत्थ मानं सयन्ति निस्सयन्तीति मानस्सिनोति दस्सेन्तो आह “मानस्सयिनो”ति ।

३३२. यस्सन्तरतो न सन्ति कोपाति एत्थ अन्तरसद्वो चित्तवाचको, तोपच्चयो च सत्तम्यत्थवाचकोति दस्सेन्तो आह “यस्स चित्ते”ति । कस्मा कोपा न सन्तीति आह “ततियमगेन समूहतत्ता”ति । अनागामिमगेन दोस्सस्स समूहतत्ता यस्स खीणासवस्स चित्ते कोपा न सन्तीति अधिपायो । इति भवाभवतज्ज्व वीतिवत्तोति एत्थ अत्थं दस्सेन्तो आह “यस्मा पना”तिआदि । तत्थ यस्मा पन वुच्चति, तस्मा एवमत्थो दुब्बोति योजना । विभवोति पापं वुच्चतीति सम्बन्धो । ननु पाळियं “विभवो”ति नत्थि, “अभवो”ति एव अत्थि, अथ कस्मा “विभवोति अभवो”ति वुत्तन्ति आह “विभवोति च अभवोति च अत्थतो एकमेवा”ति । इमिना सद्वतोयेव नानन्ति दस्सेति । या एसा भवाभवता वुच्चतीति सम्बन्धो । “अनेकप्पकारा”ति इमिना इतिसद्वस्स पकारत्थं दस्सेति । चतूहिपि मग्गेहि वीतिवत्तोति सम्बन्धो । तस्साति खीणासवस्स ।

३३३. अहिमेखलिकाति मेखला विय मेखलिका, अहिमेव मेखलिका अहिमेखलिका । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “अहं कटियं बन्धित्वा”ति ।

३३४. सम्मन्तीति एत्थ “सम्मानेती”ति चुरादिगणिकधातुवसेन वत्तब्बे दिवादिगणिकधातुवसेन वुत्तन्ति दस्सेन्तो आह “सम्मानेती”ति । अचिन्तेयो हि पाळिनयो । सम्मानेतीति सम्मानं करोति । यन्ति कम्मं । सोति सत्था । इमिना यं तुमोति एत्थ तुमोति रुळहीसद्वो इध “सो”ति सब्बनामसद्वेन सदिसत्थोति दस्सेति ।

पकासनीयकम्मादिकथा

३३६. “खेळसदिसा”ति इमिना मिच्छाजीवेन उप्पन्पच्चयानं सदिसूपचारेन खेळभावं दस्सेति । तस्मा खेळा वियाति खेळो, मिच्छाजीवपच्चया, खेळे असति भक्खति अज्ञोहरतीति खेळासकोति वचनत्थो कातब्बो । एतरहि पाल्लियं, अटुकथायज्च “खेळापकस्सा”ति ओहुजेन पठमक्खरेन पाठो अत्थि ।

३४०. पत्थद्वेनाति एत्थ भूसो थद्धो पत्थद्धो, बाळ्हथद्धोति अत्थो । तेन वुत्तं “निच्चलेना”ति । पोत्थकरूपसदिसेनाति एत्थ पोत्थकरूपं नाम वत्थदन्तादिमयं, तेन सदिसो पोत्थकरूपसदिसो, तेन ।

३४२. राजजातका नामाति एत्थ रञ्जा जानियन्ति “अम्हाकं गरु”ति राजजाता, तेयेव राजजातकाति अत्थो दट्टब्बो । तदत्थं अधिष्पायेन दस्सेन्तो आह “राजा अम्हे जानाती”ति आदि । पहटुकण्णवालोति पहटुो कण्णो च वालो च एतस्साति पहटुकण्णवालो । बन्धनिच्चलेति रज्जुवल्लीहि बन्धो विय निच्चले, पहटुकण्णवालेति सम्बन्धो । “कत्वा”ति इमिना “अभिधावी”ति पदे किरियाविसेसनभावं दस्सेति ।

दुक्खज्हि कुञ्जर नागमासदोति एत्थ कुञ्जरसदस्स आमन्तनपदभावं आविकरोन्तो आह “भो कुञ्जरा”ति । नागसदस्स अहिनागहत्थिनागेसु पवत्तनतो वुत्तं “बुद्धनाग”न्ति । आसदोति पदस्स आकोधेन सदनं उपगमनं आसदोति दस्सेन्तो आह “वधकचित्तेन उपगमनं नामा”ति । **दुक्खन्ति** एतरहि च आयतिज्च दुक्खकारणं । **दुक्खं हीति** हिसद्वो पदपूरणमत्तं, अथ वा दुक्खमेवाति अत्थो । “बुद्धनागं घातकस्सा”ति इमिना नागं हनतीति नागहतोति वचनत्थं दस्सेति ।

पटिकुटियोव ओसक्कीति एत्थ तथागतस्स पटिमुखं कुटेन गमनमेतस्साति **पटिकुटियो**, पटिकुटियो एव हुत्वा ओसक्कीति दस्सेन्तो आह “तथागतभिमुखोयेव पिट्ठिमेहि पादेहि ओसक्की”ति । “न जानाती”ति इमिना लक्ख दस्सनङ्केसूति धातुपाठेसु (पाणिनी १५३९ सदनीतिधातुमालायं १८ दकारन्तधातु) वुत्तेसु अत्थेसु इध दस्सनत्थोति दस्सेति । न लक्खितब्बोति अज्जेहि सप्तुरिसेहि न लक्खितब्बोति अत्थो । एत्थ प्यपच्चयो कत्तुकम्मेसु होति, यकारस्स ककारं कत्वा अलक्खिक्खकोति वुत्तं ।

३४३. “भुञ्जितब्बभोजन”न्ति इमिना **तिकभोजनन्ति** एत्थ युपच्चयस्स कम्मत्थभावं दस्सेति । तन्ति **तिकभोजनं** । यथाधम्मोति “गणभोजने पाचित्तिय”न्ति (पाचि० २०९) वुत्ताय मातिकाविभङ्गपालिया अनुरूपं । पञ्चवत्थयाचनकथाति पञ्च वत्थनि याचनस्स कथा । आयुकप्पन्ति अवीचिमहानिरये आयुकप्पं सन्धाय वुत्तं । अवीचिमहानिरये आयुकप्पो नाम एको अन्तरकप्पोति जिनालङ्कारटीकादीसु (मि० प० ४.१.३; कथा० अटु० ६५४-६५७; इतिवु० अटु० १८; सारत्थ० टी० चूळवग्ग ३.३४३; अ० नि० टी० ३.६६२) वुत्तो । “एको असङ्ख्येयकप्पो”ति सम्मोहविनोदनादीसु (विभ० अटु० ८०९; म० नि० अटु० ३.१२८; वि�० वि�० टी० १.४१०; वजिर० टी० पाराजिकण्ड ४१०) वुत्तो । सेद्धं पुञ्जन्ति महन्तं पुञ्जं । इमिना ब्रहं पुञ्जन्ति ब्रहसद्वो महन्तत्थोति दस्सेति । ब्रह वुद्धियन्ति धातुपाठेसु (पाणिनी ७३५; सदनीतिधातुमालायं १६ हकारन्तधातु) वुत्तता ब्रहसद्वो महन्तवाचको होति । ब्रहधातुतो अपच्चयं कत्वा “ब्रहा”तिपि, मपच्चयं कत्वा “ब्रह्मा”तिपि पाठो अत्थि । आयुकप्पमेवाति सगेसु आयुकप्पमेव ।

सङ्ख्यभेदकथा

३४४. सोति देवदत्तो, गतो किराति सम्बन्धो । तत्थेवाति विहारसीमायमेव । आवेणिकन्ति भिक्खुसङ्खंतो

आवेणिकं ।

३४५. आगिलायतीति एत्थ आत्यूपसगो अभिभवनत्थो, गिलेधातु बाधनत्थोति आह “वेदनाभिभूता बाधती”ति । तन्ति पिण्डिं । परस्स चित्तं आदिसित्वा देसयति एतायाति आदेसना, सा एव पाठिहारियं आदेसनापाठिहारियं । अनुसासति एतायाति अनुसासनी, इममेवत्थं दस्सेन्तो आह “एवम्यि ते”तिआदि ।

३४६. ममानुकुब्बन्ति एत्थ अनुत्यूपसगो अनुकिरियत्थो करधातु अन्तपच्ययो गच्छन्तादिगणोति दस्सेन्तो आह “ममानुकिरियं कुरुमानो”ति । “दुक्खितो”ति इमिना कपणोति एत्थ कपधातु हिंसनत्थोति दस्सेति । महावराहस्साति वराहसद्स्स सूकरत्थं पटिक्खिपन्तो आह “महानागस्सा”ति । “पथवि”न्ति इमिना महिं विकुब्बतोति एत्थ महीसद्स्स एवंनामकं महानदिं पटिक्खिपति । “पदालेन्तस्सा”ति इमिना करधातुया वित्यूपसगगवसेन पदालनत्थं दस्सेति । भिसं घसमानस्साति एत्थ मानसदो कत्वत्थोति आह “भिसं घसन्तस्सा”ति । घसन्तस्साति भक्खन्तस्स । नदीनामकं तं पोक्खरणिन्ति योजना । इमिना नदीसु जग्गतोति एत्थ नदी नाम पोक्खरणीति दस्सेति । जग्गतोति हत्थियूथं पालेन्तस्स ।

३४७. “सुताति सोता”ति इमिना पाळिया द्विधाभावं दस्सेति । “निस्सन्देहो”ति इमिना असन्दिद्धोति एत्थ दिहधातुं दस्सेति, दिसधातुं निवत्तेति ।

३५०. बुद्धसहस्सेनपीति पिसदो गरहत्थो, पगेव एकेन बुद्धेनाति दस्सेति ।

“सत्तो”ति इमिना कोचिसद्स्स पथानपदं दस्सेति । अद्वाति आख्यातपदस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “ठितो”ति । देवदत्तोति मे सुतन्ति एत्थ “मे”ति पदं भगवन्तं सन्धाय वुत्तन्ति आह “भगवता”ति । तदेवाति सुतमेव । इदन्ति “देवदत्तोति मे सुत”न्ति वचनं । अनुच्चिनातीति अनुवड्हेति । “पत्वा”ति इमिना आसज्जनन्ति एत्थ सदधातुया गत्यत्थं, किरियाविसेसनञ्च दस्सेति । अवीचिनिरयं पत्तोति एत्थ इदानि न देवदत्तो अवीचिनिरयं पत्तो होति, आयतिं पन अवीचिनिरये अवस्सम्भावियत्ता “अवीचिनिरयं पत्तो”ति वुत्तन्ति आह “आसंसायं अतीतवचन”न्ति । आसंसायन्ति अवस्सम्भावियत्थे । भेस्मा हि उदधी महाति एत्थ भेस्मासदो भयानकपरियायोति आह “भयानको”ति ।

उपालिपज्हाकथा

३५१. एकतोति एत्थ तोपच्ययस्स सत्तम्यत्थे पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “धम्मवादीपक्खे”ति । “अनुनयन्तो”ति इमिना अनुस्सावेतीति एत्थ अनुसद्स्स अत्थं दस्सेति । अनुनयन्तोति पुनप्पुनं नयन्तो । सावनाकारं दस्सेन्तो आह “न तुम्हाकंयेवा”तिआदि । अयं अधम्मो वा अयं अविनयो वा इदं असत्युसासनं वा यदि भवेय्याति योजना । “बोधेती”ति इमिना सावेतीति एत्थ सुधातुया अत्थं दस्सेति । “अनुस्सावेत्वा”ति इमिना “अनुस्सावेति, सलाकं गाहेती”ति एत्थ अनुस्सावनकिरिया पुब्बभागे पवत्ता, सलाकगगाहकिरिया पच्छाभागेति दस्सेति ।

एत्तावताति एत्तकेन अनुस्सावनसलाकगगाहमत्तेन । न पन सङ्घो भिन्नो होति, अनुस्सावेत्वा सलाकं गाहेत्वा आवेणिकं सङ्घकम्मे कतेयेव सङ्घो भिन्नो होतीति अधिष्पायो ।

एत्थ ठत्वा कस्सचि चोदकस्स अनुयोगो सियाति योजना । किन्ति सियाति आह “एवं देवदत्तो”तिआदि । तत्थ एवन्ति पकतत्ते सङ्घे भिन्दे सतीति अत्थो । कथन्ति केनाकारेन । पुन कथन्ति कस्मा कारणा । रञ्जोति अजातसत्तुरञ्जो,

कारितकमं । “घातापितत्ता” ति बिम्बिसारराजानं घातापितत्ता । तत्थाति “भिक्खु खो उपाली” ति आदिवचने, ठत्वा परिहारं वदामाति योजना । विरद्धत्ताति विराधितत्ता । तमत्थं विथारेन्तो आह “तेन ही” ति आदि । तत्थं तेन हीति उत्थोजनत्थे निपातो । एवज्ञीति एवमेव । तस्माति देवदत्तस्स । कुमारो पनाति अजातसत्तुकुमारो पन, कतमत्तेयेव न वुत्ताति सम्बन्धो । तस्माति देवदत्तस्स । तस्माति यस्मा सङ्ख्येदतो पुब्बे रुहितुप्पादकममं करोन्तस्सापि पच्छा अभब्बभावो रोपितो, तस्मा ।

भेदकरवत्थ्यूसु एवं विनिष्ठयो वेदितब्बोति योजना । धम्माधम्मादीनं सुत्तन्तविनयपरियायेन विसेसं दस्सेन्तो आह “सुत्तन्तपरियायेना” ति आदि । तथ सुत्तन्तपरियायेनाति सुत्तन्तदेसनाय, सुत्तन्तदेसनानयतोति वुत्तं होति । तथाति ततो अञ्जथा ।

तत्थाति द्वीसु धम्माधम्मेसु । एवं अम्हाकन्ति एवं करियमाने अम्हाकं । एवं सुत्तन्तपरियायेन धम्माधम्मानं विसेसं दस्सेत्वा इदानि विनयपरियायेन तेसं तं दस्सेन्तो आह “विनयपरियायेन पना” ति आदि । भूतेन वत्थुना कातब्बन्ति सम्बन्धो । एवं “अभूतेन वत्थुना” ति एत्थापि ।

एवं द्विन्नं परियायानं वसेन धम्माधम्मदुकस्स विसेसं दस्सेत्वा इदानि विनयाविनयदुकस्स विसेसं दस्सेन्तो आह “सुत्तन्तपरियायेना” ति आदि । तथ सुत्तन्तनयेन रागादयो विनेतीति विनयो, विनयनयेन कायं वाचं विनेतीति विनयोति वचनत्थो कातब्बो ।

एवं द्विन्नं परियायानं वसेन विनयाविनयदुकस्स विसेसं दस्सेत्वा इदानि भासिताभासितदुकस्स विसेसं दस्सेन्तो आह “सुत्तन्तपरियायेन चत्तारो सतिपट्टाना” ति आदि । तथ “अटुङ्गिको मग्गो” ति इदं वचनं तथागतेन भासितं लपितन्ति योजना ।

एवं द्विन्नं परियायानं वसेन भासिताभासितदुकस्स विसेसं दस्सेत्वा इदानि आचिण्णानाचिण्णदुकस्स विसेसं दस्सेन्तो आह “सुत्तन्तपरियायेन देवसिक” न्ति आदि । तथ “देवसिक” न्ति पदं “समापज्जनं, वोलोकन” न्ति तीसुयेव पदेसु योजेतब्बं । अटुप्पत्तिवसेनाति कारणुप्पत्तिवसेन । कारणज्ञि अरति फलं एतस्माति अत्थोति वुच्चति, अत्थस्स उप्पत्ति अत्थुप्पत्ति, सायेव अटुप्पत्ति त्थकारस्स द्विकारं कत्वा, अटुप्पत्तिया वसो अटुप्पत्तिवसो, तेन । इदं पदं “सुत्तन्तदेसना जातककथा” ति द्वीहिपि पदेहि योजेतब्बं । इदन्ति फलसमापत्तिसमापज्जनादि । आचिण्णन्ति आ बन्धितं, पुनप्पुनं वा उपचितं वड्डितं, पगुणं वा । चारियपक्कमनन्ति चारियत्थं पक्कमनं ।

एवं द्विन्नं परियायानं वसेन आचिण्णानाचिण्णदुकस्स विसेसं दस्सेत्वा इदानि पञ्चतदुकस्स विसेसं दस्सेन्तो आह “सुत्तन्तपरियायेन चत्तारो सतिपट्टाना” ति आदि । तं भासिताभासितदुकसदिसमेव । एवं द्विन्नं सुत्तन्तविनयपरियायानं वसेन पञ्चन्नं दुकानं विसेसो दस्सितो ।

आपत्तानापत्तिदुके “न मोचनाधिष्पायस्सा” ति पाठस्स अनन्तरे पच्छिमवाक्ये ठितो आदिसद्वो आनेतब्बो । इति आदिना नयेनाति हि अत्थो । तथ तत्थाति तस्मिं तस्मिं सिक्खापदे । इदं पदं पच्छिमवाक्येषि अनुवत्तेतब्बं ।

लहुकगरुकदुके पञ्चापत्तिकखन्धाति थुल्लच्चयपाचित्तियपाटिदेसनीयदुकटदुभासितवसेन पञ्च आपत्तिरासयो ।

द्वे आपत्तिक्खन्धाति पाराजिकसङ्घादिसेसवसेन द्वे आपत्तिरासयो ।

सावसेसानावसेसदुके छ आपत्तिक्खन्धाति पाराजिकापर्तितो अवसेसा छ आपत्तिरासयो ।

दुडुल्लादुडुल्लदुके लहुकगरुकदुकसदिसमेव । अयं पन विसेसो – गरुकापति दुडुल्ला नाम, लहुकापति अदुडुल्ला नामाति एवं विनयपरियायवसेनेव चतुन्नं दुकानं विसेसो दस्सितो ।

एत्थाति “अधम्मं धम्मोति दीपेन्ती”ति आदिवचने । चतुन्नं सङ्घकम्मानन्ति अपलोकनादिवसेन चतुन्नं सङ्घकम्मानं । करोन्तेहि हेतुभूतेहि, हेत्वत्थे चेतं करणवचनं ।

तत्थाति “ते इमेही”ति आदिवचने । अपकस्सन्तीति एत्थ कसधातुस्स गत्यत्थं दस्सेन्तो आह “परिसं आकडुन्ती”ति । विजटेन्तीति विजटं करोन्ति, विसुं करोन्तीति अत्थो । एकमन्तं उस्सादेन्तीति एकस्मिं अन्ते उस्सदं करोन्ति । अवपकस्सन्तीति एत्थ द्विन्नं उपसगानं वसेन अतिवियत्थो ददुब्बोति आह “अति विय आकडुन्ती”ति । अतिवियत्थं आविकरोन्तो आह “यथा विसंसद्वाव होन्ति, एवं करोन्ती”ति । यथाति येनाकारेन करियमानेति सम्बन्धो । “विसु”न्ति इमिना आवेणिसद्वो “विसु”न्ति अत्थवाचको अनिष्फन्नपाटिपदिकोति दस्सेति । वस्थूसूति भेदकरवत्थूसु । इमं गणहथाति इमं वादं गणहथ । विसुन्ति आवेणिं । इमस्मिं खन्धके वुत्तवचनं परिवारपाळिया संसन्देन्तो आह “परिवारे पना”ति आदि । तत्थ पञ्चहि आकारेहीति “कम्मेन उद्देसेन वोहरन्तो अनुस्सावनेन सलाकगाहेना”ति (परि० ४५८) एवं पञ्चहि कारणेहि । तस्साति परिवारे वुत्तवचनस्स । इधाति इमस्मिं सङ्घभेदकक्खन्धके, वुत्तेन इमिना सङ्घभेदलक्खणेनाति योजना । “अत्थतो नानाकरणं नत्थी”ति इमिना सदतो नानाकरणं अत्थीति दीपेति । अस्साति सङ्घभेदलक्खणस्स । तं पन नानाकरणाभावन्ति योजना । तत्थेवाति परिवारे एव । सब्बत्थाति सब्बस्मिं सङ्घभेदकक्खन्धके ।

इति सङ्घभेदकक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

८. वत्तक्खन्धकं

१. आगन्तुकवत्तकथा

३५७. वत्तक्खन्धके आरामन्ति उपचारसीमं सन्धाय वुत्तन्ति आह “उपचारसीमसमीप”न्ति । “गहेत्वा”ति पदस्स “उपाहना”ति कम्मं पाकटं, करणं पन अपाकटं । तस्मा करणं दस्सेन्तो आह “उपाहनदण्डकेन गहेत्वा”ति । इमिना “हत्थेना”ति करणं निवर्तेति । पटिक्कमन्तीति एत्थ पविसन्तीति च अपक्कमन्तीति च अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “सन्निपतन्ती”ति । उपाहना...पे०... पुच्छितब्बाति एत्थ “पुच्छितब्बा”ति पदस्स सह कम्मेन पुच्छितब्बाकारं दस्सेन्तो आह “कतरस्मिं ठाने”ति आदि । तत्थ “कतरस्मिं...पे०... चोळक”न्ति इमिना पुच्छितब्बाकारं दस्सेति । “आवासिका भिक्खू”ति इमिना कम्मं दस्सेति । “पत्थरितब्ब”न्ति इमिना विस्सज्जेतब्बन्ति एत्थ सजधातुया चजनत्थं पटिक्खिपति । गोचरो पुच्छितब्बोति एत्थ गोचरसद्वो भिक्खाचारसद्वेन अत्थतो एकन्ति दस्सेन्तो आह “भिक्खाचारो पुच्छितब्बो”ति । भिक्खाय चरन्ति एत्थाति भिक्खाचारो, गोचरगामो । यत्थाति यस्मिं गामे । “कि”न्ति आदिना पानीयं पुच्छितब्बन्ति आदीसु पुच्छितब्बाकारं दस्सेति । कं कालन्ति कस्मिं काले ।

बहि निक्खमन्तस्साति विहारतो बहि निक्खमन्तस्स । निल्लोकेतब्बोति ओलोकेतब्बो । “यदि सक्कोति”ति इमिना

सचे उस्सहतीति एत्थ सचेसद्वो येदिपरियायो, उस्सहतिसद्वो सक्कोति परियायोति दस्सेति । सक्कोन्तस्स विहारसोधनवत्तेति सम्बन्धो ।

२. आवासिकवत्तकथा

३५९. आवासिकवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । सब्बं कातब्बन्ति सम्बन्धो । तस्साति वुड्हतरस्स आगन्तुकस्स । “पण्डितो” तिआदिना सचे बालो “सम्मज्जाहि ताव चेतियङ्गण” न्ति न वदति, सम्मज्जनिं निक्खिपित्वा तस्स वत्तमेव कातब्बन्ति दस्सेति । भेसज्जमेव कातब्बन्ति सहावधारणेन वुत्तता बालो “करोहि ताव भेसज्ज” न्ति अवदन्तोपि भेसज्जमेव कातब्बं । “पण्डितो ही” तिआदिना पन आगन्तुकस्स वत्तब्बभावमत्तमेव दस्सेति । पाळिमुत्तकवत्तं दस्सेन्तो आह “अपिचा” तिआदि । बीजनेनाति बीजनिया । “बीजन” न्ति हि नपुंसकलिङ्गो, “बीजनी” तिइत्यिलिङ्गो । “बीजितब्बो” ति च “बीजितब्ब” न्ति च इमिना अटुकथावचनेन बीजियति अनेनाति बीजनं, बीजियति एतायाति बीजनीति वचनत्थो कातब्बो । अस्साति वुड्हतरआगन्तुकस्स । मक्खेतब्बाति अञ्जेतब्बा । हीति सच्चं । एत्थाति उपाहनपुञ्छने । कत्थाति कस्मिं विहारे । पुञ्छितेन आवासिकेनाति सम्बन्धो ।

“अत्तनो सन्तिकं... पे० ... न लभती” ति इमिना अत्तानं सन्धाय अनागच्छन्तोपि अत्तनो सन्तिकं सम्पत्तस्स आगन्तुकस्स वत्तं अकातुं न लभतीति दस्सेति ।

३. गमिकवत्तकथा

३६०. गमिकवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । तत्थाति सेनासनक्खन्धके । तं सब्बं पटिसामेत्वाति सम्बन्धो । यत्थ येसु पासाणपिट्ठुपासाणत्थम्भेसु उपचिका नारोहन्ति, तस्सं पासाणपिट्ठुं वा तेसु पासाणत्थम्भेसु वा यं कतसेनासनं अत्थ, तं अनापुञ्छन्तस्सापि अनापत्तीति योजना । चतूर्सु पासाणेसूतिआदि वुत्तन्ति सम्बन्धो, उपचिकानं उप्पत्तिट्ठाने कतेति सम्बन्धो । अयन्ति आनिसंसो । ओवस्सकगेहे पन ठपितानं मञ्चपीठानन्ति सम्बन्धो ।

४. अनुमोदनवत्तकथा

३६२. इदं अहोसीति एत्थ इधधातुया वड्हनत्थं पटिक्खिपन्तो आह “सम्पन्नं अहोसी” ति । सङ्घत्थे निसिन्नेति सम्बन्धो । अनुथेरे अनुमोदनत्थाय निसिन्नेति योजना । सङ्घत्थे अज्ञिद्वेपीति सम्बन्धो । अनुमोदको वदतीति सम्बन्धो । अनु पुनप्पुनं, पच्छा वा दायके धम्मकथाय मोदेतीति अनुमोदको । “गच्छथा” ति सचे वदति अनुमोदकोति योजना । तस्साति अनुमोदकस्स । मनुस्सा कारेन्तीति सम्बन्धो । “एकेना” ति पदं “कारेन्ती” ति पदे कारितकम्मं । तस्साति कारितभिक्खुस्स । अनुमोदनतोति अनुमोदनकारणा । उपनिसिन्नकथाति उपसमीपे निसिन्नानं कथियति एतायाति उपनिसिन्नकथा । अनुमोदनायाति अनुमोदनत्थाय । अज्ञिद्वेवाति सयं अज्ञिद्वो एव । एत्थाति अनुमोदनवत्थुस्मि । “सञ्जातवच्चो” ति इमिना वच्चो सञ्जातो इमस्साति वच्चितोति कत्वा सञ्जातत्थे इत पच्चयोति दस्सेति ।

५. भत्तगगवत्तकथा

३६४. भत्तगगवत्तेति भत्तं गणहन्ति एत्थाति भत्तगं, परिविसनट्ठानं । तस्मिं कत्तब्बं वत्तं भत्तगगवत्तं, तस्मिं भत्तगगवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । मनुस्सानं परिविसनट्ठानं नाम यत्थ मनुस्सा सपुत्रदारा आवसित्वा भिक्खूभोजेन्ति ।

“अतिअल्लीयित्वा”ति इमिना अनुपखज्जाति एत्य खदधातुस्स हिंसनं नाम अतिअल्लीयनन्ति दस्सेति । आसनेसु सतीति आसनेसु सन्तेसु । निसीदन्तस्स नवकस्साति सम्बन्धो । आपज्जतीति आपत्ति आपज्जति । आपुच्छिते अननुजानन्तो थेरो आपज्जतीति योजना । सङ्घाटिन्ति पारुतसङ्घाटिं ।

पत्तधोवनउदकन्ति भुञ्जनत्थाय पत्तानं धोवनउदकं । गहेतब्बन्ति हत्थेन गहेतब्बं ।

यथा गण्हयमार्नेति योजना । मत्तायाति पमाणाय । सब्बिआदीसु एवाति एवसद्वो अज्ञाहरितब्बो । सब्बिआदीसूति सब्बितेलउत्तरिभङ्गेसु, निद्वारणे भुमं । यन्ति सब्बिआदिकं । अप्पहोतीति सब्बेसं भिक्खूनं नप्पहोति । तन्ति सब्बिआदिकं, सम्पादेहीति सम्बन्धो । तादिसं सब्बिआदिकन्ति सम्बन्धो ।

यं भत्तगग्नति योजना । **हत्थधोवनउदकन्ति भुत्तावीनं हत्थस्स धोवनउदकं । अन्तराति भोजनस्स मज्जे ।** पिपासितेनाति पिवितुं इच्छन्तेन । गलेति कण्ठे ।

निवत्तन्तेनाति एत्य कस्मा ठाना निवत्तन्तेनाति आह “भत्तगतो”ति । कथं केनाकारेन निवत्तितब्बन्ति योजना । कस्मा नवकेहि भिक्खूहि पठमतरं निवत्तितब्बन्ति आह “सम्बाधेसु ही”तिआदि । निक्खमनोकासोति पठमतरं निक्खन्तोकासो । पटिपाटियाति वुड्हपटिपाटिया । धुरेति गेहद्वारस्स समीपे । धुरसद्वो हि इथं समीपवाचको । नवका अन्तोगेहे चे निसिन्ना होन्तीति योजना । अन्तरेनाति भिक्खूनं विवरेन, मज्जेन वा । विरलायाति तनुकाय ।

६. पिण्डचारिकवत्तकथा

३६६. पिण्डचारिकवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । कप्पासं वा गहेत्वाति सम्बन्धो । यज्चाति यज्च किञ्चिवथुं, गहेत्वाति सम्बन्धो । करोन्ती ठिता वाति करोन्ती हुत्वा ठिता वा । तन्ति कम्मं । न च भिक्खादायिकायाति इत्थिलङ्गवसेन वुत्तां इत्थिया एव मुखं न उल्लोकेतब्बन्ति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “इत्थी वा होतू”तिआदि । “भिक्खादानसमये”ति इमिना अज्जस्मिं समये ओलोकेन्तोपि नत्थि दोसोति दस्सेति । एकस्मिं काले भिक्खाय ददमानाय सब्बकालम्पि न ओलोकेतब्बन्ति अनिच्छितत्थं पटिक्खिपति ।

७. आरञ्जिकवत्तकथा

३६८. आरञ्जिकवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । सेनासना ओतरितब्बन्ति एत्य अरञ्जे रुक्खमूलादीसु निसिन्नस्स विहाराभावतो सेनासनं नाम वसन्द्वानं सन्धाय वुत्तन्ति आह “वसन्द्वानतो निक्खमितब्ब”न्ति ।

पत्तं थविकाय पक्खिपित्वाति एत्य कथं पत्तो थविकाय पक्खिपितब्बोति आह “सचे बही”तिआदि । तत्थ पत्तो पक्खिपितब्बोति सम्बन्धो । धोवित्वा कत्वाति पदेसु “पत्तं वोदक”न्ति विभत्तिपरिणामं कत्वा सम्बन्धितब्बं । तम्पीति वेळुनाळिकम्पि । समीपेति आरञ्जकस्स सेनासनस्स समीपे । यथा च आरञ्जकस्स अरणिसहितं इच्छितब्बं, एवं कन्तारं पटिपन्नस्सापि अरणिसहितं इच्छितब्बन्ति योजना । गणवासिनोति गणेन सह वासिनो, आरञ्जकस्साति सम्बन्धो । तेनाति अरणिसहितेन । “नक्खत्तानेव नक्खत्तपदानी”ति इमिना अस्सयुजादिनक्खत्तानेव (अभिधानपूर्वीपिकायं ५८-६० गाथासु) दिसाभागजाननस्स, च समयजाननस्स च कारणता नक्खत्तपदानि नामाति दस्सेति ।

८. सेनासनवत्तकथा

३६९. सेनासनवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । द्वारं नामाति महाद्वारं । महावळज्जन्ति महन्तोहि जनेहि परिभुज्जितब्बं । तत्थाति द्वारे । आपुच्छित्वावाति वुद्धुं आपुच्छित्वाव, सभागस्स वुद्धुतरस्साति सम्बन्धो । वद्धुतियेवाति यथासुखं विहरितुं वद्धुतियेव । परिवत्तिब्बन्ति परिमुखं वत्तितब्बं ।

९. जन्ताघरवत्तादिकथा

३७१. जन्ताघरवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । बहिजगतीति बहिआलिन्दो ।

३७३. आचमनवत्थुस्मि एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । नीहरित्वाति उदकं नीहरित्वा । आचमितब्बन्ति धोवितब्बं । “आपुब्बो चमु धोवने” ति हि धातुपाठेसु वुत्तं । इदं अतिविवटन्ति इदं ठानं अतिविवटं, न केनचि पटिच्छन्नन्ति अत्थो । उदकं अलभन्तस्सेवाति उदकं अलभन्तयेव ।

३७४. वच्चकुटिवत्ते एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । अयन्ति दन्तकद्धुं खादतो वच्चकरणं । सब्बत्थेवाति सब्बस्मि एव ठाने । “न फरुसेन कड्डेना” ति एत्थ न केवलं खरकद्धुमेव, फालितकद्धादयोपि छविअवलेखनकद्धा फरुसायेव नामाति दस्सेन्तो आह “फालितकड्डेन वा” ति आदि । पविद्धुस्साति वच्चकुटिं पविद्धुस्स ।

सब्बसाधारणद्वानन्ति सब्बेसं भिक्खूनं, सब्बेहि वा साधारणं वच्चकुटिसद्धुतं ठानं । तत्राति तस्मिं सब्बसाधारणे ठाने । निबद्धगमनत्थायाति अत्तनो निबद्धगमनत्थाय कतं यं ठानं वा यं पुगालिकद्वानं वा होतीति योजना ।

उहताति एत्थ उपुब्बो हदधातूति दस्सेन्तो आह “उहरिता” ति । “हद करीसोस्सगो” ति धातुपाठेसु (पाणिनी १७७ धातुपाठ; सद्वनीतिधातुमालायं १५ दकारन्तधातु) वुत्तता वच्चकूपतो बहि करीसस्स ओस्सज्जनन्ति आह “बहि वच्चमक्षिता” ति । धोवितब्बाति उदकेन धोवितब्बा । एतम्यीति उदकस्स अविज्जमानम्यि । सब्बत्थाति सब्बस्मि वत्तक्खन्धके ।

इति वत्तक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

१. पातिमोक्खद्वपनक्खन्धक

१. पातिमोक्खद्वेसयाचनकथा

३८३. पातिमोक्खद्वपनक्खन्धके नन्दिमुखिया रत्तियाति एत्थ नन्दियति तुसियतीति नन्दि, इकारन्तोयं नपुंसकलिङ्गो । “नन्दिसेनो (जा० अट० ३.४.१) नन्दिविसालो” ति आदीसु इकारन्तोयं पुलिलिङ्गो होति, इधं पन मुखं अपेक्षित्वा इकारन्तो नपुंसकलिङ्गो होति । अरुणुद्वितकाले ओदातदिसामुखताय नन्दि मुखं एतिस्सं रत्तियन्ति नन्दिमुखी, रत्ति, ताय नन्दिमुखिया रत्तिया, तेन वुत्तं “अरुणुद्वितकालेपि हि नन्दीमुखा विय रत्ति खायतो” ति । अन्तोपूतिन्ति एत्थ कायस्स अन्तो कुणपपूतिन्ति अत्थं पटिपक्षिपन्तो आह “अत्तचित्तसन्ताने” ति आदि । “किलेसवस्सनवसेना” ति इमिना उदकवस्सनवसेनाति अत्थं पटिक्षिपति । अवस्सुतन्ति तिन्तं, किलिन्नन्ति अत्थो । कसम्बुजातन्ति एत्थ कसम्बूति सङ्कारो । सो हि समुञ्चनिया कसियमाने विलेखियमाने सम्बति सदं करोतीति कसम्बु, तं विय जातन्ति कसम्बुजातन्ति

अत्थो दट्टब्बो । अट्टुकथायं पन अधिष्पायवसेन “आकिलिट्टुजात”न्ति वुत्तं, अतिविय किलिट्टुजातन्ति अत्थो । “आकिण्णदोसताय किलिट्टुजात”न्तिपि पाठो । “याव बाहागहणापि नामा”ति इमिना पाठेन दस्सेतीति सम्बन्धो । हीति पदपूरणमत्तं । तेनाति मोघपुरिसेन । “यावा”ति निपातपयोगत्ता “बाहागहणापी”ति एत्थ पञ्चमीविभत्ति अवधिअत्थे होति । नाम-सद्वो गरहत्थजोतको, तस्स पयोगत्ता “आगमेस्सती”ति एत्थ अतीतत्थे अनागतवचनं (सद्वनीतिसुत्तमालाय ८९३ सुत्ते) । आगमेस्सतीति नामाति योजना । आगमेस्सतीति ईसं अधिवासेस्सति । “आतो गमुईसमधिवासने”ति हि धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालाय १८ मकारन्त्तधातु) वुत्तं ।

३८४. न आयतकेनेव पपातोति एत्थ दीघेनेव पपातोति दस्सेन्तो आह “न पठममेव गम्भीरो”ति । आयतसद्वो हि दीघपरियायो । “न आयतकेन गीतस्सरेन धम्मो गायितब्बो”ति आदीसु (चूल्व० २४९) विय पपातो दीघेन तीरस्स आदिम्हि न होतीति वुत्तं होति । पठममेवाति तीरस्स आदिम्हियेव । “अनुपुब्बेन गम्भीरो”ति इमिना “न पठममेव गम्भीरो”ति वचनस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति । ठिनधम्मोति तीरस्स अन्तोयेव ठितसभावो । वेलं नातिवत्ततीति एत्थ वेलासद्वस्स तीरमरियादत्थेसु पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “ओसक्कनकन्दरं मरियादवेल”न्ति । तत्थ “ओसक्कनकन्दर”इति पदेन तीरत्थं दस्सेति, “मरियाद” इति पदेन मरियादत्थं । केन उदकेन दरितब्बोति कन्दरो, उदकेन ओसक्कनो कन्दरो एत्थाति ओसक्कनकन्दरं, तीरं । ओसक्कनकन्दरभूतञ्च मरियादभूतञ्च वेलं तीरं नातिकमतीति अत्थो । तीरं वाहेतीति एत्थ वहधातुया पापुणनत्थं दस्सेन्तो आह “तीरं अप्पेती”ति । तत्थ अप्पेतीति पापुणापेति । “उस्सारेती”ति इमिना पाळियं “थलं उस्सारेती”ति पदेन “तीरं वाहेती”ति पदस्स अत्थं दस्सेतीति अत्थो दस्सितो । उस्सारेतीति उद्धरित्वा गमापेति । अञ्जापटिवेधोति एत्थ आजानाति, आजानित्थाति वा अञ्जं अरहत्तमग्गो वा अरहत्तफलं वा, तस्स पटिविज्ञनं अञ्जापटिवेधो, सुखुच्चारणत्थं मञ्जे दीघो, अञ्जापटिवेधो नाम अरहतुप्तियेव होति । तेन वुत्तं “अरहतुप्ती”ति ।

३८५. छन्नमतिवस्सतीति उदानपाळिया सन्धायभासितपाळिभावं दस्सेन्तो आह “आपत्ति”न्तिआदि । तत्थ इदन्ति “छन्नमतिवस्सती”ति वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । एतन्ति नवापत्तिआपज्जनं सन्धायाति सम्बन्धो ।

४. पातिमोक्खसवनारहकथा

३८६. पुरे वा पच्छा वाति जत्तितो पुरे वा पच्छा वा । खेत्तेति पातिमोक्खटुपनस्स खेत्ते । खेत्तं दस्सेन्तो आह “तस्मा”ति आदि । रेकारं भणतीति छत्तिसत्यक्खरेसु रे-कारं जत्तिटुपनको भणति । इदन्ति पञ्चतिंसत्यक्खरानं उच्चारणट्टानं । वुत्तेति जत्तिटुपनकेन वुत्ते । “सुणातु मे”ति वचने अनारद्धेयेवाति योजना ।

५. धम्मिकाधम्मिकपातिमोक्खटुपनकथा

३८७. तेन पुगगलेनाति तेन चुदितकेन पुगगलेन । सा विपत्तीति सीलविपत्तिआदिसङ्घाता सा विपत्ति । सञ्जाअमूलिकवसेनाति “कता” इति सञ्जाय अमूलिकवसेन । कतञ्चाति एकन्तेन कतञ्च । अकतञ्चाति एकन्तेन अकतञ्च ।

कोपेतुकामताय नेव आगच्छतीति सम्बन्धो । तेनाति अनागमनादिकारणेन । आपज्जतीति पातिमोक्खटुपनको आपज्जति । इच्छस्सापीति इति एवं अस्स पातिमोक्खटुपनकस्सापि । पच्चादियतीति पति आदियति, “अकतं कम्मं, पुन

कातब्बं कम्म'न्तिआदिना पुन आदीयति, पुन आरभतीति अत्थो ।

६. धम्मिकपातिमोक्खटुपनकथा

३८८. मग्गपटिपादनादीसूति मग्गस्मिं पटिपादनादीसु । आदिसदेन थेय्यचित्तेन अवहारादयो सङ्घणहाति । आकारादिसञ्जाति आकारसञ्जा लिङ्गसञ्जा निमित्तसञ्जा । तन्ति परिसङ्कं सन्धायाति सम्बन्धो ।

७. अत्तादानअङ्गकथा

३९८. अत्तादानं आदातुकामेनाति एत्थ किं अत्तादानन्ति आह “सासनं सोधेतुकामो”तिआदि । इमिना परं चोदेतुं अत्तना आदातब्बं अधिकरणं अत्तादानन्ति वुच्यतीति दस्सेति । अकालो इमं अत्तादानं आदातुन्ति एत्थ अकालं दस्सेन्तो आह “राजभय”न्तिआदि । तत्थ वस्मारत्तोति वस्सकालो । सो हि वस्सो अतिविय रञ्जति एत्थ कालेति वस्सारत्तोति वुच्यति । वस्सारत्तोपि अधिकरणवूपसमत्थं लज्जिपरिसाय दूरतो आनयनस्स दुक्करत्ता अकालो नाम । इतीति अयं राजभयादिकालोति अत्थो । विपरीतोति राजभयादीनं अभावकालो ।

अभूतं इदं अत्तादानन्ति एत्थ अभूतसद्वो अविज्जमानपरियायोति आह “असन्तमिद”न्ति, इदं अत्तादानं अविज्जमानन्ति अत्थो । मया गहितोति सम्बन्धो । सीलवा पुगलोति योजना । यन्ति अत्तादानं संवत्ततीति सम्बन्धो । इदन्ति अत्तादानं ।

न लभिस्सामि सन्दिष्टे, लभिस्सामि सन्दिष्टेति एत्थ “न लभिस्सामि, लभिस्सामी”ति इदं किं सन्धाय वुत्तन्ति आह “अप्पेकदा ही”तिआदि । तत्थ अप्पेकदाति अपि एकदा । हिसद्वो वित्थारजोतको । एवरूपाति सन्दिष्टसम्भत्तसभावा । तन्ति उपत्थम्भकभिक्खुलभनं सन्धायाति सम्बन्धो । “न लभिस्सामी”ति इदं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो ।

कोसम्बकानं भण्डनादि भवति विय भण्डनादि भविस्सतीति योजना । पच्छापि अविष्पटिसारकरं भविस्सतीति एत्थ केसं अविष्पटिसारकरं भवति विय पञ्चङ्गसम्पन्नागतं अत्तादानं आदियतो पच्छापि अविष्पटिसारकरं भवतीति आह “सुभदं वुड्हपब्बजित”न्तिआदि । तत्थ पञ्चसतिकसङ्गीतन्ति पञ्चसतेहि महाकस्सपादीहि कत्तब्बं सङ्गीतं । महाकस्सपत्थेरस्स पच्छा समनुस्सरणकरं होति इव होतीति योजना । एसेव नयो सेसेसुपि । समनुस्सरणकरन्ति सम्मोदवसेन पुनप्पुनं अनुस्सरणस्स करं । इमिना “अविष्पटिसारकर”न्ति पदस्स अत्थं दस्सेति । पच्छापीति एत्थ पिसद्वस्स अवुत्तसम्पिण्डनत्थं दस्सेन्तो आह “सासनस्स चा”तिआदि । तत्थ सासनस्स च सस्सिरिकतायाति सम्बन्धो । विगतउपविकलेसचन्दिमसूरियानं विय सासनस्स च सस्सिरिकताय संवत्ततीति अधिष्पायो ।

८. चोदकेन पच्चवेक्षितब्बधम्मकथा

३९९. “अच्छिद्वेन अप्पटिमंसेना”तिआदीसु एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । छिद्वसप्पटिमंसं पठमं दस्सेत्वा विपरीतवसेन अच्छिद्व अप्पटिमंसं दस्सेन्तो आह “येना”तिआदि । तत्थ येन कतानीति सम्बन्धो । छिज्जतीति छिद्वो, पटि पुनप्पुनं मसियति आमसियतीति पटिमंसो, निग्गहितागमो, भावप्पधानोयं कम्मनिदेसो । सह पटिमंसेनाति सप्पटिमंसो, कायसमाचारो । विपरीतोति विपरिवत्तवसेन इतो पवत्तो, कायसमाचारोति अत्थो । अमूलकानुब्दंसनादीहीति आदिसदेन दुरुल्लवाचादयो सङ्घणहाति ।

मेत्तं नु खो मे चित्तन्ति एत्थ अप्पनाभावप्पत्तं मेत्तचित्तमेवाधिष्ठेतन्ति दस्सेन्तो आह ‘पलिबोधे छिन्दित्वा’ तिआदि । तथ्य पलिबोधेति आवासपलिबोधादिके पलिबोधे । ‘विक्रिखभ्नवसेन विहताघात’ तिं इमिना अप्पनाभावप्पत्तं मेत्तचित्तमेव दस्सेति । इदं पनावुसो कत्थ वुत्तं भगवताति एत्थ इदंसद्विंसद्वानं विसयं दस्सेन्तो आह ‘इदं सिक्खापदं कतरस्मिं नगरे’ ति ।

९. चोदकेन उपटुपेतब्बकथा

४००. ‘कालेन वक्खामी’ तिआदीसु चोदनाय कालअकालादिं दस्सेन्तो आह ‘एको एक’ तिआदि । तथ्य एकोति एकको चोदको । एकन्ति एककं चुदितकं । सङ्गमज्ज...पे०... असनसालादीसु वा परिवारितक्खणे वाति योजना । तथ्य ‘सङ्गमज्ज...पे०... असनसालादीसू’ तिं इमिना ठानाभावं दस्सेति, ‘उपटुकेहि परिवारितक्खणे’ तिं इमिना कालाभावं दस्सेति । इमेहि पदेहि ठानम्पि कालेन सङ्गंहेत्वा ‘कालेन वक्खामी’ तिं वुत्तन्ति दस्सेति । तच्छेनाति सच्चेन । हम्भोति निपातो पच्छिमपदेसु पच्चेकं योजेतब्बो । हम्भो महल्लक, हम्भो परिसावचर, हम्भो पंसुकूलिक, हम्भो धम्मकथिकाति हि अत्थो । इदन्ति कम्मं । कारणनिस्सितन्ति महल्लकभावकारणादीसु निस्सितं । ‘भन्ते’ तिं निपातोपि पच्चेकं योजेतब्बो । एत्थ च ‘हम्भो’ तिं निपातेन लोकवोहारवसेन अनादरस्स पकासकत्ता फरुसेन वदति नाम, ‘भन्ते’ तिं निपातेन सादरस्स पकासकत्ता सण्हेन वदति नाम । कारणनिस्सितं कत्वाति इमस्मिं वीतिकमे अयं नाम दोसोति कारणनिस्सितं कत्वा । ‘मेत्तचित्तं उपटुपेत्वा’ तिं इमिना मेत्तचित्तोति पदस्स ‘वक्खामी’ तिं पदे किरियाविसेसनभावं दस्सेति । नो दोसन्तरोति एत्थ अन्तरसद्वस्स चित्तवाचकभावं दस्सेन्तो आह ‘न दुट्टचित्तो’ ति । ‘हुत्वा’ तिं इमिना किरियाविसेसनभावं दस्सेति ।

१०. चोदकचुदितकपटिसंयुत्तकथा

४०१. अज्जन्तन्ति एत्थ अत्तसद्वस्स चित्तवाचकभावञ्च सत्तमीविभज्ञियापि अमादेसभावञ्च दस्सेन्तो आह ‘अत्तनो चित्ते’ ति । उप्पादेत्वाति इमिना ‘मनसिकरित्वा’ तिं पदस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति । कारुञ्जताति एत्थ द्वीसु प्यपच्चयतापच्चयेसु एकस्सेव भाववाचकत्ता एको स्वत्थोति दस्सेन्तो आह ‘करुणभावो’ ति । तथ्य करुणस्स पुगलस्स भावो कारुञ्जं, तदेव कारुञ्जता । अथ वा करुणो एव पुगलो कारुञ्जं, तस्स भावो कारुञ्जताति वचनत्थो कातब्बो । इमिनाति ‘कारुञ्जता’ तिं पदेन । करुणञ्चाति अप्पनापत्तं करुणञ्च । करुणापुब्बभागञ्चाति अप्पनापत्ताय करुणाय पुब्बभागे परिकम्मूपचारवसेन पवत्तं कामावचरकरुणञ्च । द्वीहिपीति ‘हितेसिता, अनुकम्पिता’ तिं द्वीहिपि पदेहि । मेत्तञ्चाति अप्पनापत्तमेत्तञ्च । मेत्तापुब्बभागञ्चाति अप्पनापत्ताय मेत्ताय पुब्बभागे परिकम्मूपचारवसेन पवत्तं कामावचरमेत्तञ्च । सुद्धन्तोति सुद्धे कोड्डासे । पटिञ्जं आरोपेत्वाति चुदितकं पटिञ्जं आरोपेत्वा । ये एतेति ‘कारुञ्जता’ तिआदिना नयेन ये एते पञ्च धम्मा वुत्ताति योजना । इमिना इमे पञ्च धम्मेति एत्थ इमसद्वस्स अनियमनिदेसभावं दस्सेति ।

सच्चे च अकुप्पे चाति एत्थ सच्चसद्वस्स विरतिसच्चपरमत्थसच्चानि पटिक्खिपन्तो आह ‘वचीसच्चे चा’ ति । ‘अकुप्पनताया’ तिं इमिना नकुपस्स भावो अकुप्पन्ति कत्वा प्यपच्चयस्स भावत्थं दस्सेति । हीति सच्चं, वित्थारो वा । न परो घट्टतब्बोति न परो कुञ्जापेतब्बो । सब्बत्थाति सब्बस्मिं पातिमोक्खटुपनक्खन्धके ।

इति पातिमोक्खटुपनक्खन्धकवण्णनाय योजना समता ।

१०. भिक्खुनिक्खन्धकं

महापजापतिगोतमीवत्थुकथा

४०२. भिक्खुनिक्खन्धके कस्मा पटिक्खिपतीति चोदनं दस्सेत्वा तस्सा आभोगं दस्सेन्तो आह “ननू”ति आदि। “काम”न्ति आदिना अभ्यूपगमपरिहारवसेन विस्सज्जेति। तत्थ कामंसद्वो अनुग्रहत्थो, पन सद्वो गरहत्थो, पन तथापि पटिक्खिपतीति सम्बन्धो। तन्ति महापजापतिं गोतमिं। याचितेन हुत्वा अनुज्ञातन्ति योजना। अयन्ति पब्बज्जा। भद्रकं कत्वाति लद्धकं कत्वा, मनापं कत्वाति अत्थो।

४०३. कुम्भथेनकेहीति एत्थ कुम्भे दीपं जालेत्वा तेनालोकेन थेनेन्तीति कुम्भथेनकाति दस्सेन्तो आह “कुम्भे दीपं जालेत्वा”ति आदि।

नाळिमज्जगतन्ति सस्सनाळस्स मज्जे गतं। **गण्ठन्ति** फळुं। “कण्ड”न्तिपि पाठो, दण्डन्ति अत्थो। येनाति पाणकेन। अयज्जि यंसद्वो तंसद्वानपेक्खोति दट्टब्बो।

अन्तोरत्तभावोति अन्तोलोहितभावो। एतमत्थन्ति एतं वक्खमानं अत्थं। आळियाति आवरणाय। अबद्धायपीति पिसद्वो अनुग्रहत्थो, बद्धाय पन पगेवाति अत्थो। किञ्च्चीति अप्पमत्तकं। यन्ति उदकं। तम्पीति उदकम्यि। पिसद्वो अबद्धाय ठिं किञ्चित्त उदकं अपेक्खति। ये इमे गरुधम्मा पञ्चताति योजना। पटिकच्चेवाति पगेव, पठममेवाति अत्थो। तेसूति गरुधम्मेसु। अपञ्चतेसु सन्तेसुपीति योजना। पठमं वुत्तन्ति आदि वुत्तं, वस्ससहस्समेव ठस्सति इति इममत्थं दस्सेतीति योजना। “वस्ससहस्स”न्ति च एतं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो। ततोति वस्ससहस्सतो। परियत्तिधम्मोपीति पिसद्वो पटिवेधसद्धम्मं अपेक्खति। द्वीसु सद्धम्मेसु ठितेसु पटिपत्तिसद्धम्मो ठितोयेवाति कत्वा न वुत्तं। तानियेवाति पञ्चवस्ससहस्सानियेव। परियत्तिया सति पटिवेधो न होतीति नापि वत्तब्बोति योजना। **लिङ्गन्ति** समणवेसं, समणाकारन्ति अत्थो।

भिक्खुनीउपसम्पदानुजाननकथा

४०४. इमाय अनुपञ्चत्तियाति महापजापतिया अद्गरुधम्मपटिग्रहणूपसम्पदं उपनिधाय अयं पञ्चति अनुपञ्चत्तिनाम, ताय अनुपञ्चत्तिया उपसम्पादेतुन्ति अत्थो। महापजापतिया सद्भिविहारिनियो कत्वाति महापजापतिं उपज्जं कत्वा पञ्चसता साकियानियो तस्सा सद्भिविहारिनियो कत्वाति अत्थो। इतीति तस्मा अहेसुन्ति सम्बन्धो। **इमिना ओवादेनाति** भगवतो इमिना ओवादेन।

४१०. एतिस्साति एतिस्सा भिक्खुनिया। तन्ति कम्मं। अञ्जस्मिन्ति अञ्जस्मिं कम्मे। अञ्जन्ति रोपितब्बकम्मतो अञ्जं कम्मं।

४११. कद्मोदकेनाति कद्मेन आलुळितेन उदकेनेव। कद्मादीसुपीति पीसद्वो “येन केनची”ति एत्थ योजेतब्बो। येन केनचिपीति हि अत्थो। **सन्निपतित्वाति** भिक्खुनिसङ्घेन सन्निपतित्वा। अपसादनीयन्ति अपसादेतब्बं कम्मं। एत्तावताति एत्तकेन सावनमत्तेन। अवन्दियोति न वन्देतब्बो, वन्दितुं न अरहोति अत्थो। ततोति तिक्खतुं सावेतब्बतो। न वन्दन्तीति भिक्खुनियो न वन्दन्ति। दिस्वापीति तं भिक्खुं दिस्वापि। तेन भिक्खुनाति अपसादनीयं दस्सेन्तेन भिक्खुना,

खमापेतब्बन्ति सम्बन्धो । विहारेयेवाति भिक्खूनं विहारेयेव । तेन भिक्खुनाति उपसङ्गमितब्बेन भिक्खुना, वत्तब्बन्ति सम्बन्धो । ततोति वत्तब्बकालतो । सोति अपसादनीयं दस्सेन्तो भिक्खु । एत्थाति भिक्खुनिक्खन्धके । कम्मविभङ्गेति परिवारावसाने कम्मानं विभङ्गद्वाने (परिं अट्ठ० ४९५-४९६) ।

ओभासन्तीति अव हीनेन भासन्तीति दस्सेन्तो आह “असद्धम्मेन ओभासन्ती”ति । “भिक्खुनीहि सञ्चिं सम्पयोजेन्ती”ति एत्थ कम्मकरणे दस्सेन्तो आह “पुरिसे असद्धम्मेना”ति । एत्थ “पुरिसे”ति इमिना कम्मं दस्सेति, “असद्धम्मेना”ति इमिना करणं । विहारप्पवेसनेति भिक्खूनं विहारप्पवेसने । ओवादं ठपेतुन्ति एत्थ ओवादटुपनाकारं दस्सेन्तो आह “न भिक्खुनुपस्सय”न्तिआदि । ओवादत्थायाति ओवादपटिगगहणत्थाय । मा करित्थाति मा करेय्याथ ।

४१६. गिहिदारिकायोति गिहिभूता दारिकायो बन्धन्ति वियाति योजना । घनपट्टकेनाति घनभूतेन पट्टेन नियुत्तेन । एकपरियकन्ति एत्थ एकवारं कटियं परिक्रिपित्वा कतं कायबन्धनं एकपरियकन्ति दस्सेन्तो आह “एकवारं परिक्रिपित्वक”न्ति । तथ्य परिक्रिपित्वकन्ति कटियं परिक्रिपित्वनारहं ।

विलीवेनाति एत्थ बहुत्थे एकवचनन्ति आह “सणहेहि विलीवेही”ति । “कतपट्टेना”ति इमिना पाळियं “कतेना”ति पाठसेसं दस्सेति । सेतवत्थपट्टेनाति सेतवत्थेन कतेन पट्टेन । कतवेणियाति कताय वेणिया । इमिना दुस्सेन कता वेण दुस्सवेणीति वचनत्थं दस्सेति । एसेव नयो पुरिमपच्छिमपदेसुषि । चोळकासावन्ति चोळमेव कसावेन रत्तता चोळकासावं ।

अट्ठिल्लेनाति अदेन अट्ठिना । “गोजङ्घङ्घिके”ति इमिना अट्ठिनो सम्बन्धं दस्सेति । हत्थं कोङ्गापेन्तीति एत्थ हत्थं नाम अगगबाहमेवाधिष्पेतं, न कप्परतो पट्टायाति दस्सेन्तो आह “अगगबाह”न्ति । पिट्ठिहत्थन्ति हत्थपिट्ठिं । पिट्ठिपादन्ति पादपिट्ठिं ।

४१७. वुत्तनयानेवाति छब्बिगियानं मुखलिम्पनादीसु (चूळव० अट्ठ० २४७) वुत्तनयानेव । अङ्गङ्गेसेति सरीरप्पदेसे । गण्डप्पदेसेति कपोलप्पदेसे । सालोके तिट्टुन्तीति एत्थ संविज्जति आलोको एत्थाति सालोकन्ति कत्वा द्वारं गहेतब्बं । तेन वुत्तं “द्वारं विवरित्वा”ति । वुद्गापेन्तीति उपसम्पादेन्ति । सूनं ठपेन्तीति एत्थ सूनासद्वो मंसपरियायोति आह “मंसं विकिकणन्ती”ति । तेनाति दासेन । इदं पदं “कारेन्ती”ति पदे कारितकम्मं । “हरितकञ्चेव पक्कञ्चा”ति इमिना हरितकपक्किकन्ति पदस्स द्वन्दवाक्यं दस्सेति । तथ्य हरितकन्ति हरितमेव पण्णं । पक्कन्ति सेदितं पण्णं ।

४१८. कथितायेवाति चीवरक्खन्धके कथितायेव ।

४१९. पाळिमुत्तकविनिच्छयोति पाळियं वुत्तविनिच्छयतो मुत्तो विनिच्छयो । पाळिमुत्तकविनिच्छयं वित्थारेन्तो आह “सचे ही”तिआदि । यो कोचि कालं करोन्तो वदतीति सम्बन्धो । ममच्चयेनाति मम अतिकक्मेन । अज्जस्साति वुत्तेहि उपज्ञायादीहि अज्जस्स । तेसन्ति उपज्ञायादीनं । न होतीति परिक्खारो न होति । हीति सच्चं, यस्मा वा । अच्चयदानन्ति अच्चयेन होतूति दानं । न रुहतीति पञ्चनं सहधम्मिकानं पब्बजितस्स वा गहटुस्स वा यस्स कस्सचि अच्चयदानं तेसं न रुहति, सङ्घस्सेव रुहतीति अधिष्पायो । गिहीनं पन अच्चयदानन्ति सम्बन्धो । रुहतीति गिहीनं पब्बजितस्स वा गहटुस्स वा यस्स कस्सचि अच्चयदानं तेसं रुहति, तेसंयेव सन्तको होतीति अधिष्पायो ।

४२०. पुराणमल्लीति एत्थ मल्लस्स भरिया मल्ली, पुराणे मल्ली पुराणमल्लीति दस्सेन्तो आह “पुराणे”तिआदि ।

‘‘गिहिकाले’’ति इमिना ‘‘पुराणे’’ति एत्य णपच्ययस्स सरूपं दस्सेति । मल्लस्साति मुट्ठिमल्लस्स । पुरिसब्यञ्जनन्ति एत्य ब्यञ्जनसद्वो निमित्तपरियायोति आह ‘‘पुरिसनिमित्त’’न्ति । चिन्तन्ति रागचित्तं ।

४२१. यन्ति यं वत्थु, अगगन्ति पठमभागं । असप्पायन्ति अत्तनो असप्पायं ।

हिव्योति अतीतानन्तराहनि । अञ्जस्मिन्ति भिक्खुनीहि अञ्जस्मिं । ‘‘भिक्खुनीही’’ति पदं ‘‘पटिगगाहापेत्वा’’ति पदे कारितकमं । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

४२६. “भोजनकाल”न्ति इमिना ‘‘कालं वीतिनामेसु’’न्ति एत्य कालविसेसं दस्सेति ।

पुरेति आदिम्हि । तासन्ति अटुन्नं भिक्खुनीनं । अब्भन्तरिमाति अब्भन्तरे परियापन्ना । अञ्जाति अटुहि भिक्खुनीहि अञ्जा । नवकतरा होतीति सम्बन्धो । ‘‘ठपेत्वा भत्तगग’’न्ति इमिना अञ्जत्थ सब्बत्थ यथावुङ्ँ न पटिबाहितब्बन्ति एत्य अञ्जसद्वस्स अपादानं दस्सेति । अञ्जस्मिन्ति एत्य स्मिंवचनेन त्थपच्ययस्स अत्थं दस्सेति । ‘‘चतुपच्यभाजनीयद्वाने’’ति इमिना सरूपं दस्सेति ।

४३०. दूतेनपि उपसम्पादेतुन्ति एत्य किं सब्बथा दूतेन उपसम्पदा वट्टीति आह ‘‘दूतेन...पे०... वट्टी’’ति । येन केनचि अन्तरायेनाति सम्बन्धो, असति अन्तराये न वट्टीति अधिष्पायो । कम्मवाचापरियोसाने उपसम्पन्नाव होतीति सम्बन्धो । तावदेवाति उपसम्पन्नक्खणेयेव ।

४३१. नवकम्मम्पीति पिसद्वो उदोसितउपस्सये अपेक्खति ।

४३२. तस्साति तस्सा इत्थिया । याव सो दारको विज्ञुतं पापुणातीति एत्य कथं विज्ञुभावो गहेतब्बोति आह ‘‘याव खादितु’’न्तिआदि ।

ठपेत्वा सागारन्ति एत्य सकारो सहसदकारियो, अगारन्ति च सेय्यागारन्ति दस्सेन्तो आह ‘‘सहागारसेय्यमतं ठपेत्वा’’ति । यथा अञ्जस्मिं पुरिसे पटिपज्जितब्बं, एवं तथाति योजना । ‘‘अञ्जस्मि’’न्ति इमिना पाळियं अञ्जे पुरिसेति एत्य स्मिंवचनस्स सब्बनामतो एकारादेसो दस्सितो, तंदस्सनेन च कच्चायने (कच्चायने ११० सुत्ते) सब्बनामतो स्मिंवचनस्स एकारादेसनिसेधनं अनिच्छन्ति दस्सेति ।

४३४. “यदेव सा विब्भन्ता”ति इमिना दस्सेतीति सम्बन्धो । ‘‘यस्मा’’ति इमिना यदेवाति एत्य यंसद्वस्स कारणत्थं दस्सेति । ओदातानि वत्थानि निवत्थाति सम्बन्धो । ‘‘तस्मायेवा’’ति इमिना तदेवाति पदस्स कारणत्थमेव दस्सेति । ‘‘न सिक्खापच्यक्खानेना’’ति इमिना एवत्थफलं दस्सेति । सा पुन उपसम्पदं न लभतीति सा विब्भन्ता भिक्खुनी पुन उपसम्पदं न लभति ।

पब्बज्जम्पि न लभतीति तित्थायतनसङ्क्लन्ता भिक्खुनी पब्बज्जम्पि न लभति, पगेव उपसम्पदं ।

पादे सम्बाहन्ताति भिक्खुनीनं पादे सम्बाहन्ता । केसेति भिक्खुनीनं केसे । तत्राति ‘‘कुकुकुच्यन्ता न सादियन्ती’’ति वचने । एके आचरिया वदन्तीति सम्बन्धो । सारता होन्तीति योजना । एत्थाति पुरिसानं अभिवादनादीसु । इदन्ति पुरिसानं

अभिवादनादि, “अनुज्ञात”न्ति पदे वुत्तकम्मं “वट्टती”ति पदे वुत्तकत्ता। अथ वा ओदिस्स अनुज्ञातं इदं पुरिसानं अभिवादनादि वट्टतीति योजना। एवज्जि सति “ओदिस्स अनुज्ञात”न्ति पदं हेतुअन्तोगधविसेसनं, ओदिस्स अनुज्ञातत्ता वट्टतीति अधिष्पायो। तन्ति अट्टकथासु वुत्तवचनं। हीति सच्चं, यस्मा वा।

४३५. पल्लङ्केन निसीदन्तीति एत्थ आसनपल्लङ्कं पटिकिखपन्तो आह ‘पल्लङ्कं आभुजित्वा निसीदन्ती’ति। तत्थ आभुजित्वाति आबन्धित्वा। कूपोति वच्चकूपो। उपरीति कूपतो उपरि। ‘सब्बदिसासु पञ्जायती’ति इमिना पटिच्छन्नमेव अत्थि, न उपरि छन्नन्ति दस्सेति।

४३६. कुण्डकन्ति कणं। एत्थाति भिक्खुनिक्खन्धके।

इति भिक्खुनिक्खन्धकवण्णनाय योजना समत्ता।

११. पञ्चसतिक्खन्धकं

१. खुदानुखुदकसिक्खापदकथा

४४१. पञ्चसतिक्खन्धके “चत्तारि...पे० ... खुदकानी”ति एवमादि वुत्तन्ति सम्बन्धो। परियायेनाति कारणेन। धूमकालिकन्ति एत्थ धूमस्स कालो धूमकालो, धूमस्स उड्डितकालोति अत्थो। सो एतस्सत्थीति धूमकालिकं, सिक्खापदपञ्जतं। इति इममत्यं दस्सेन्तो आह ‘यावा’ति आदि।

४४३. इदन्ति “कतमानि पन भन्ते खुदानुखुदकानि सिक्खापदानी”ति अपुच्छनं। “तया”ति इमिना इदं तेति एत्थ तेसद्स्स ‘तुहं, तवा’ति अत्थे पटिकिखपति। आपत्तिन्ति दुक्कटापतिं। हीति सच्चं, यस्मा वा। तेति थेरा। ‘सङ्घो...पे० ... न समुच्छिन्दती’ति एतं वचनं अनुस्सावितन्ति योजना। ‘देसेहि तं आवुसो दुक्कट’न्ति इदम्पि च वुत्तन्ति सम्बन्धो। थेरो पनाति आनन्दत्थेरो पन आहाति सम्बन्धो। तत्थाति अपुच्छने। यथाति येनाकारेन। चतूर्सु ठानेसूति “भगवतो वस्सिकसाटिकं अक्कमित्वा सिब्बेसी”ति आदीसु चतूर्सु ठानेसु। एत्थाति पञ्चसतिक्खन्धके।

इति पञ्चसतिक्खन्धकवण्णनाय योजना समत्ता।

१२. सत्तसतिक्खन्धकं

दस्वत्थुकथा

४४७. सत्तसतिक्खन्धके वट्टेन्ति कटसिन्ति एत्थ कटसीसदो सुसानभूमिवाचकोति दस्सेन्तो आह “पुनप्पुनं कळेवरं निकिखपमाना भूमिं वट्टेन्ती”ति। तत्थ कळेवरन्ति देहं। तज्जि कळे अङ्गपच्चङ्गानं अवयवे सम्पिण्डेत्वा वरियति इच्छियतीति कळेवरन्ति वुच्चति। एवं घोरं कटसिं वट्टेन्ताव पुनब्बवं आदियन्तीति योजना।

४५४. पापकं नो आवुसो कतन्ति एत्थ नोसदो अम्हसदकारियो, छट्टीकत्ता च होतीति दस्सेन्तो आह “आवुसो अम्हेहि पापकं कत”न्ति।

४५५. “पियवचन” न्ति इमिना कतमेन त्वं भूमि-विहारेनाति एत्थ भूमिसद्वोति पियवाचको रुळहीसद्वोति दस्सेति । “आमन्तेती” ति इमिना आलपनपदन्ति दस्सेति । आवुसो भूमीति अत्थो । कुल्लविहारो नाम मेत्ताविहारो, सो च हेड्हिमझानत्तये युत्तता उत्तानविहारेति आह “उत्तानविहारेना” ति ।

४५७. सावत्थियाति सावत्थिनगरे । सुत्तविभङ्गेति पदभाजनीये । पटिक्खित्तभावं वित्थारेन्तो आह “तत्र ही” तिआदि । तत्राति सुत्तविभङ्गे, पटिक्खित्तं होतीति सम्बन्धो । तत्राति “सन्निधिकारके असन्निधिकारकसज्जो” तिआदिवचने । एके आचरिया एवं मञ्जन्तीति योजना । किन्ति मञ्जन्तीति आह “यो पन भिक्खू” तिआदि । अलोणकं यम्पि आमिसन्ति योजना । तेनाति पुरेपरिगग्हितलोणेन । तन्ति आमिसं । तदहुपटिगग्हितमेवाति तस्मिं अहनि पटिगग्हितमेव । तस्माति यस्मा तदहुपटिगग्हितमेव, तस्मा । वदतोति वदन्तस्स, भगवतो वचनेनाति सम्बन्धो । एत्थाति अलोणकमिसपरिभुज्जने, दुक्कटेन भवितब्बं इति मञ्जन्तीति योजना । तेति एके आचरिया । दुक्कटेनपीति पिसदेन पगेव पाचित्तियेनाति दस्सेति । हीति सच्चं, यस्मा वा । एत्थाति यावजीविक्यावकालिकेसु । यावजीविकं न तदहुपटिगग्हितं, यावकालिकमेव तदहुपटिगग्हितन्ति योजना । तदहुपटिगग्हितञ्च यावकालिकन्ति सम्बन्धो । तं दुक्कटं तुम्हे यदि मञ्जथाति योजना । यावजीविकमिस्सन्ति लोणसङ्घातेन यावजीविकेन संसदुं । व्यञ्जनमन्तन्ति विकाले न कप्पतीति व्यञ्जनमत्तं ।

एत्थाति “यावकालिकेन भिक्खवे” तिआदिवचने (महाव० ३०५) तदहुपटिगग्हितं यावजीविकन्ति योजना । यावकालिकस्स गति विय गति एतस्साति यावकालिकगतिकं । तस्मा दुक्कटं न होतीति सम्बन्धो । एत्थाति पुरेपटिगग्हितलोणेन आमिसपरिभुज्जने । तदहुपटिगग्हितं यावकालिकेन सम्भिन्नरसं यावजीविकन्ति योजना । तन्ति यथावुत्तं यावजीविकं, विकालभोजनपाचित्तिया एव कारणं होतीति योजना । एवन्ति तथा, अज्ज पटिगग्हितम्पि यावजीविकन्ति सम्बन्धो । अपरज्जु पटिगग्हितेन यावकालिकेनाति योजना । तन्ति यावजीविकेन सम्मिस्सं यावकालिकं, अजानन्तोपीति सम्बन्धो । इदन्ति यथावुत्तं यावकालिकं । ततोति सन्निधिभोजनपाचित्तियतो । हीति सच्चं । “सावत्थिया सुत्तविभङ्गे” तिइदं व्याकरणं परिसुद्धन्ति योजना ।

“राजगहे उपोसथसंयुते” तिइदं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । उपोसथसंयुत्तेति उपोसथेन सम्बन्धे उपोसथक्खन्धके । किं सन्धाय वुत्तन्ति आह “न भिक्खवे...पे० ... दुक्कटस्साति (महाव० १४१) एतं सन्धाया” ति । अतिसारेति अतिक्कमित्वा सरणे गमने पवत्तनेति अत्थो । निमित्तत्थे चेतं भुम्मं । “चम्पेय्यके विनयवत्थुस्मि” न्ति इदं वुत्तन्ति सम्बन्धो । “चम्पेय्यक्खन्धके आगत” न्ति इमिना चम्पेय्ये आगतं चम्पेय्यकन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

धम्मिकन्ति भूतेन पवत्तं । सुत्तविभङ्गे हि यस्मा आगतन्ति सम्बन्धो । दसायेवाति दसायमेव, आधारे चेतं भुम्मं । विदत्थिमन्ताति विदत्थिपमाणा । दसाय विनाति दसं वज्जेत्वा । तं पमाणन्ति विदत्थितयसङ्घातं तं पमाणं करोन्तस्स वुत्तपाचित्तियं आपज्जतीति सम्बन्धो । “तं अतिक्कामयतो छेदनकं पाचित्तिय” न्ति (पाचि० ५३३) इदं वचनं आगतमेव होतीति योजना । सब्बत्थाति सब्बास्मिं सत्तसतिक्कखन्धके ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

सत्तसतिक्कखन्धकवण्णनाय

योजना समता ।

द्विवग्गसङ्घाति महावग्गचूलवग्गवसेन द्वीहि वग्गेहि सङ्घिता । द्वावीसतिपभेदनाति महावग्गे दस, चूलवग्गे द्वादसाति एवं द्वावीसतिपकारा । पञ्चकखन्धदुक्खप्पहायिनोति पञ्चकखन्धसङ्घातं दुक्खं पजहनसीलस्स, भगवतोति सम्बन्धो । आसापीति इच्छापि । अयं पनेत्थ योजना-पञ्चकखन्धदुक्खप्पहायिनो भगवतो सासने द्विवग्गसङ्घाति द्वावीसतिपभेदना ये खन्धका भगवता वुता, तेसं खन्धकानं एसा वण्णना अन्तरायं विना यथा सिद्धा, एवं तथा पाणीनं कल्याणा आसापि सिज्जन्तूति ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

चूलवग्गसंवण्णनाय

योजना समता ।

जादिलज्जितनामेन, नेकानं वाचितो मया ।
चूलवग्गखन्धकस्स, समतो योजनानयोति ॥

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

पाचित्यादियोजना

परिवारवग्गयोजना

चूलवग्गखन्धकस्सेवं, कत्वान योजनानयं ।
अधुना परिवारस्स, करिस्सं योजनानयं ॥

सोळसम्हावारो

पञ्जत्तिवारयोजना

एवं द्वावीसतिखन्धकानं संवण्णनं कत्वा इदानि “परिवारो”ति सङ्घहमारूळहस्स विनयस्स संवण्णनं करोन्तो अयमाचरियो पठमं ताव अनुसन्धिदस्सनमुखेन पटिज्जं कातुकामो आह “विसुद्धपरिवारस्सा”तिआदि । तत्थ विसुद्धपरिवारस्साति विसुद्धाय चतुपरिसाय परिवारितस्स, अथवा विसुद्धेन चतुपरिससङ्घातेन परिवारेन समन्नागतस्स भगवतोति सम्बन्धो । परिवारे हि विसुद्धे तेन परिवारितो, तंपरिवारितो वा भगवापि विसुद्धोयेव नाम होति । इमिना संवण्णयमानस्स “परिवारो”ति सङ्घहमारूळहस्स देसेतब्बधम्मस्स अनुरूपेन देसकभूतस्स भगवतो थोमनं कतं होति । धम्मक्खन्धसरीरस्साति सीलादिधम्मक्खन्धसङ्घातेन सरीरेन समन्नागतस्स, इमिना संवण्णितानं खन्धकानमनुरूपेन भगवतो थोमनं कतं होति । पक्ति हेसाचरियानं यदिदं देसेतब्बधम्मानुरूपेन देसकस्स थोमना (सारत्थ० टी० १.गन्थारम्भकथा; विसुद्धि० महाटी० १.१) । अनन्तराति अनन्तरे काले ।

योति विनयो । पुब्बागतन्ति पुब्बे वुत्तेसु विभङ्गखन्धकेसु आगतं । नयन्ति सद्अत्थविनिच्छयनयसङ्घातं सब्बं नयं । हित्वाति चजित्वा । अनुत्तानत्थवण्णनन्ति अनुत्तानानं पदानमत्थवण्णनं । अयं पनेत्थ योजना — विसुद्धपरिवारस्स धम्मक्खन्धसरीरस्स भगवतो सासने खन्धकानमनन्तरा ‘‘परिवारो’’ति यो विनयो सङ्गहं समारूळहो, तस्स विनयस्स पुब्बागतं नयं हित्वा इदानि अनुत्तानत्थवण्णनं करिस्सामीति ।

१. तथ तत्थाति ‘‘तस्स अनुत्तानत्थवण्णनं करिस्सामी’’ति यो परिवारसङ्घातो विनयो संवण्णेतब्बभावेन वुत्तो, तथ्य । सङ्घेपत्थोति समासत्थो । यं तेनाति एथ तसद्वस्स अनियमनिदेसभावं दस्सेन्तो आह ‘‘यो सो’’ति । तथ योति अनियम निदेसो, तस्स ‘‘तेना’’ति नियमनं दट्टब्बं । सोति पदालङ्घारो । द्वीसु हि सब्बनामेसु येभुव्येन पुब्बमेव पधानं, पच्छिमं पन वचनालङ्घारं । यो सो भगवा पञ्जपेसीति सम्बन्धो । चिरद्वितिकत्थन्ति चिरं पञ्चवस्ससहस्रकालं ठितिकत्थाय, ‘‘याचितो’’ति च ‘‘पञ्जपेसी’’ति च सम्बन्धो । धम्मसेनापिताना याचितोति सम्बन्धो । याचितो हुत्वा पञ्जपेसीति योजना । तेन भगवता पञ्जतन्ति सम्बन्धो । ‘‘जानता पस्सता’’ति द्विन्नं पदानं कम्ममेव दस्सेन्तो आह ‘‘तस्स तस्सा’’ति आदि । तथ्य ‘‘पञ्जत्तिकाल’’न्ति इमिना ‘‘जानता’’ति पदस्स कम्मं दस्सेति, ‘‘दस अत्थवसे’’ति इमिना ‘‘पस्सता’’ति पदस्स कम्मं ।

एवं कम्मदस्सनेन योजनानयं दस्सेत्वा इदानि करणदस्सनेन अपरम्पि योजनानयं दस्सेन्तो आह ‘‘अपिचा’’ति आदि । ‘‘पुब्बेनिवासादीही’’ति आदिसदेन दिब्बचक्खुस्स विसुं गहेतब्बता इद्विविधदिब्बसोतपरचित्तविजाननानि गहेतब्बानि । इमेहि पदेहि ‘‘जानता, पस्सता’’ति द्विन्नं पदानं पञ्चन्नं लोकियअभिज्ञानमेव करणभावं दस्सेति । तीहि विज्ञाहीति पुब्बेनिवासदिब्बचक्खुआसवक्खयजाणसङ्घाताहि तीहि विज्ञाहि । छहि वा पन अभिज्ञाहीति सह आसवक्खयजाणेन पञ्चलोकियाभिज्ञासङ्घाताहि छहि अभिज्ञाहि । सब्बत्थाति सब्बेसु तीसु कालेसु, पञ्चसुषि जेयथम्मेसु । समन्तचक्खुनाति अनावरणसब्बञ्जुतञ्जाणसङ्घातेन समन्तचक्खुना । पञ्जायाति सब्बञ्जुतपञ्जाय । तिरोकुद्वादीति आदिसदेन तिरोपब्बतादयो सङ्गङ्हाति । मंसचक्खुनाति पसादचक्खुना । पटिवेधपञ्जायाति मग्गपञ्जाय । देसनापञ्जायाति सब्बञ्जुतपञ्जाय । सब्बञ्जुतपञ्जायेव हि अत्थतो देसनापञ्जा नाम । तेन वुत्तं ‘‘तस्सा पञ्जाय तेजसा । अभिधम्मकथामगं, देवानं सम्पवत्तयीति (ध० स० अट० गन्थारम्भकथा ५) । इमेहि पदेहि अवत्थावसेन विसुं विसुं द्विन्नं पदानं करणसम्भवं दस्सेति । अरहताति अरीनं अरानञ्च हतत्ता, पच्चयादीनञ्च अरहत्ता अरहता । सम्मासम्बुद्धेनाति सम्मा सामञ्च सब्बधम्मानं बुद्धत्ता सम्मासम्बुद्धेन, तेन भगवताति सम्बन्धो । केनाभतन्ति तं पठमं पाराजिकं केन आभतं, इति सङ्घे�पत्थोति योजना ।

२. पुच्छाविसज्जने पन एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । यं तेन...पे०... पाराजिकन्ति इदं पदं पच्चुद्धरणमत्तमेवाति सम्बन्धो । पतिउद्धरणमत्तमेव, न अत्थदस्सनन्ति अत्थो । एत्थाति एतेसु पदेसु । एका पञ्जत्तीति एका पठमपञ्जत्ति । अनुपञ्जत्तियोति पच्छा ठिपिता पञ्जत्तियो ।

एत्तावताति एत्तकेन ‘‘एका पञ्जत्ति, द्वे अनुपञ्जत्तियो’’ति वचनमत्तेन विस्सज्जिता होन्तीति सम्बन्धो । ततियं पुच्छन्ति सम्बन्धो । कस्मा अनुप्पन्नपञ्जत्ति तस्मिं नत्थीति आह ‘‘अयं ही’’ति आदि । तथ हि यस्मा अञ्जन नत्थि, तस्मा नत्थीति योजना । ‘‘अनुप्पन्ने दोसे पञ्जत्ता’’ति इमिना अनुप्पन्ने दोसे पञ्जपेतब्बाति अनुप्पन्नपञ्जत्तीति वचनत्थं दस्सेति । साति अनुप्पन्नपञ्जत्ति । तस्माति यस्मा अञ्जन नत्थि, तस्मा । सब्बत्थपञ्जत्तीति एथ सब्बस्मिं पदेसे पञ्जत्ति सब्बत्थपञ्जत्तीति अलुत्तसमासं दस्सेन्तो आह ‘‘मज्जिमदेसे चेवा’’ति आदि । ‘‘मज्जिमदेसे चेव पच्चन्तिमजनपदेसु चा’’ति इमिना ‘‘सब्बत्था’’ति पदस्स सरूपं दस्सेति । पदेसपञ्जत्ति अपनेत्वा सब्बत्थपञ्जत्ति पारिसेसनयेन दस्सेन्तो आह

‘विनयधरपञ्चमेना’ति आदि। तथ्य विनयधरपञ्चमेनाति अनुस्सावनाचरियपञ्चमेन। एत्थेवाति मञ्जिमदेसेयेव। एतेहीति चतूहि सिक्खापदेहि। सेसानीति चतूहि सिक्खापदेहि सेसानि।

साधारणपञ्चतीति एत्थ साधारणा नाम भिक्खुभिक्खुनीनमेवाति आह “भिक्खूनञ्चेव भिक्खुनीनञ्चा”ति। इदं पनाति पठमपाराजिकं पन, पञ्चतन्ति सम्बन्धो। विनीतकथामत्तमेवाति विनीतवत्थुपकासकं कथामत्तमेव। तासन्ति भिक्खुनीनं। व्यञ्जनमत्तमेवाति “साधारणा”ति च “उभतो”ति च व्यञ्जनमत्तमेव। एत्थाति साधारणपञ्चतिउभतोपञ्चतिपदे।

“निदाने अनुपविडु”ति इमिना “निदानोगध”न्ति पदस्स सत्तमीसमासञ्च ओगधसद्वस्स अनुपविडुत्थञ्च दस्सेति। ओगाळ्हो हुत्वा धरति तिडुतीति ओगधं। ननु निदानोगधे सति “पठमेन उद्देसेना”ति वत्तबं, कस्मा “दुतियेन उद्देसेना”ति वुत्तन्ति आह “निदानोगध”न्ति। निदानपरियापन्नम्यि समानन्ति निदानपरियापन्नं समानम्पीति योजना। पिसद्वो गरहत्थो, पगेव दुतिये उद्देसे परियापन्नेति दस्सेति। “सीलविपत्तिआदीन”न्ति वचनं वित्थारेन्तो आह “पठमा ही”ति आदि।

द्वङ्गिकेनाति कायचित्तसङ्घातेन द्वङ्गिकेन। ननु “एकेन समुद्गानेना”ति वुत्तता “कायतोयेवा”ति वत्तबं, अथ कस्मा “कायतो च चित्ततो च समुद्गाती”ति वुत्तन्ति आह “एत्थ ही”ति आदि। एत्थाति “एकेन समुद्गानेना”ति वचने। चित्तन्ति सेवनचित्तं। आपन्नोसीति त्वं आपन्नो असीति योजना। आम आपन्नोम्हीति आम अहं आपन्नो अम्हीति योजना। तावदेवाति तस्मिं पटिजानक्खणेयेव। तं पुग्गलन्ति पाराजिकमापन्नं तं पुग्गलं। तप्पच्चयाति तस्स पाराजिकमापन्नस्स कारणा। “न कतमेन समथेन सम्मती”ति यं पन वचनं वुत्तन्ति योजना। तन्ति वचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो।

वुत्तमातिका पञ्चतीति वुत्तमातिकासङ्घाता पञ्चतीति विनयो नामाति योजना। मातिका हि यस्मा पञ्चपीयति सङ्घेपेन ठपीयति, पकारं जानापेति वा, तस्मा पञ्चतीति वुच्चति। “पदभाजनं वुच्चती”ति इमिना वित्थारेन भाजियति एतायाति विभत्तीति दस्सेति। वीतिक्कमोति कायवाचावीतिक्कमो। सो हि न संवरति कायवाचं न पिदहतीति असंवररोति वुच्चति। येसं वत्ततीति एत्थ वत्ततिकिरियाय कत्तारं दस्सेन्तो आह “विनयपिटकञ्च अटुकथा चा”ति। पगुणाति वाचुगता। तेति ते पुग्गला, धारेन्तीति सम्बन्धो। हीति सच्चं, यस्मा वा। एतस्साति पठमपाराजिकस्स। केनाभतन्ति एत्थ भरधातुया धारणपोसनत्थेसु (पाणिनी १०८ धातुपाठे) धारणात्थं दस्सेन्तो आह “केन आनीत”न्ति। “परम्पराय आनीत”न्ति इमिना परम्पराभतन्ति पदस्स ततियासमासं दस्सेति। अथवा “केनाभत”न्ति पुच्छाय अनुरूपं यकारलोपवसेन वाक्यन्ति दस्सेति।

३. उपालि दासको चेवाति आदिका गाथायो किमत्थं केहि ठपिताति आह “इदानी”ति आदि। तन्ति परं परं। तत्थाति तासु गाथासु। यन्ति वचनं। इमिना नयेनाति पठमपाराजिकस्स पुच्छाविसज्जने वुत्तेन इमिना नयेन।

इति महाविभङ्गे पञ्चतीतिवारवण्णनाय योजना समता।

कतापत्तिवारादिवण्णना

१५७. इतोति पञ्चतीतिवारतो, परं वुत्ता सत्त वारा उत्तानत्था एवाति योजना। कतापत्तिवारोति “कतापत्ती”ति पदेन लक्खितो वारो। एसेव नयो सेसेसुपि। तदनन्तरोति तेसं सत्तन्नं वारानं अनन्तरे वुत्तो। समुच्चयवारोति सं एकतो

आपत्तिविपत्तिआदयो उचियन्ति सम्पिण्डयन्ति एत्थाति समुच्चयो, सोयेव वारो समुच्चयवारो ।

१८८. ततोति तेहि अद्भुत वारेहि, परं वुत्ताति सम्बन्धो । पच्चयवसेन वुत्तो एको पञ्जत्तिवारोति योजना । पच्चयवसेनाति पच्चयसद्वस्स वसेन । तस्साति पच्चयस्स । तेपीति अद्भुत वारापि । इतीतिआदि निगमनं । ततोति महाविभङ्गतो, परं आगताति सम्बन्धो । एवं इमे द्वात्तिंस वाराति योजना । हीति सच्चं, यस्मा वा । एत्थाति द्वात्तिंसवारेसु ।

समुद्घानसीसवण्णना

२५७. तदनन्तरायाति तेसं द्वात्तिंसवारानं अनन्तरं वुत्ताय समुद्घानकथाय एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । अनन्ता इति निच्छिताति अनन्तात्वेव विनिच्छिता । इमिना अनन्ता इति निच्छयाति एत्थ चिधातुया विनिच्छयत्थं दस्सेति । “अनिच्चाकारादीही”ति इमिना सभागधम्मानन्ति एत्थ अनिच्चाकारादीहि समानो भागो एतेसन्ति सभागा, तेयेव धम्मा सभागधम्माति वचनत्थं दस्सेति । नाममत्तम्पीति अनिच्चादिनाममत्तम्पि । पिसदेन पगेव नामिको अनिच्चादिसभावोति दस्सेति । न पञ्जायतीति न खायति । इमिना न नायतीति एत्थ जाधातुया खायनत्थं दस्सेति । दुक्खहानिन्ति एत्थ दुक्खं जहातीति दुक्खहानीति दस्सेन्तो आह “दुक्खघातन”न्ति । दुक्खं हनतीति दुक्खघातनो, सद्वम्मो, तं । “खन्धका या च मातिका”ति वत्तब्बे सुखुच्चारणत्थाय रस्सवसेन पाठो अत्थीति आह “खन्धका य च मातिका”ति । **समुद्घानं नियतोकतन्ति** (सं० नि० १.२१६) एत्थ “समुद्घानं नियतकत”न्ति वत्तब्बे “परोसहस्स”न्ति आदीसु विय ओकारागमवसेन “समुद्घाननियतोकत”न्ति वुत्तन्ति आह “समुद्घानं नियतकत”न्ति । एतेनाति “समुद्घानं नियतोकत”न्ति पाठेन । **पच्चेतब्बोति** पति एतब्बो, पटिमुखं जातब्बोति अत्थो । अञ्जेहीति तीहि सिक्खापदेहि अञ्जेहीति सिक्खापदेहि ।

तत्थाति सम्भेदनिदानवचनेसु । सम्भेदवचनेन पच्चेतब्बन्ति सम्बन्धो । हीति सच्चं । तानि तीणि सिक्खापदानि ठपेत्वाति सम्बन्धो । पञ्जतिदेससङ्घातन्ति पञ्जतिड्घानभूतदेससङ्घातं । “इमानि तीणि”ति इमिना “दिस्सन्ती”ति किरियाय कत्तारं दस्सेति । “पञ्जायन्ती”ति इमिना दिसधातुया खायनत्थं दस्सेति । तत्थाति समुद्घाननियमसम्भेदनिदानसङ्घातेसु तीसु, निङ्घारणे भुम्मं । इतरं पनाति समुद्घाननियमसम्भेदेहि अञ्जं पन ।

आळवीति आळवियं । सक्केसु भग्गेसु चाति एत्थ जनपदनामत्ता बहुवचनवसेन वुत्तं ।

द्वीसु विभङ्गेसु पञ्जतं यं सिक्खापदं उद्दिसन्तीति योजना । “विभङ्गेसू”ति इमिना विभङ्गेति एत्थ सुकारलोपोति दस्सेति । तस्साति सिक्खापदस्स । यथाजायन्ति युक्तिया अनुरूपं । तन्ति समुद्घानं । मे सुणाथाति मम सन्तिका सुणाथ । इतीति अयमत्थो ।

कथिनन्ति पठमकथिनसमुद्घानं । अननुञ्जाताय सद्विन्ति अननुञ्जातसमुद्घानेन सर्वद्विः । सदिसा इध दिस्सरेति एत्थ इधसद्वो अत्थपकरणवसेन उभतोविभङ्गविसयोति आह “इध उभतोविभङ्ग”ति । “सदिसानी”ति इमिना सदिसाति एत्थ निकारस्साकारादेसो दस्सितो । “दिस्सन्ती”ति इमिना दिस्सरेति एत्थ अन्तिसद्वस्स रेकारो (निरुत्तिदीपनियं ५७० सुते) दस्सितो ।

समुद्घानसीसो

पठमपाराजिकसमुद्घानवण्णना

२५८. किमत्थं ‘‘मेथुनं सुक्कसंसग्गो’’तिआदिवचनं वुत्तन्ति आह ‘‘इदानी’’तिआदि। तथ्य तत्थाति ‘‘मेथुनं सुक्कसंसग्गो’’तिआदिवचने। समुद्भानसीसन्ति समुद्भानानं, समुद्भानेसु वा सीसं। सेसानीति पठमपाराजिकतो सेसानि पञ्चसत्तति सिक्खापदानि। तेनाति पठमपाराजिकेन। ‘‘सुक्कसंसग्गो’’तिआदिवचनं संवर्णणेन्तो आह ‘‘तत्था’’तिआदि। तथ्य तत्थाति ‘‘सुक्कसंसग्गो’’तिआदिवचने।

खुद्दकवण्णनावसानेति खुद्दकटुकथाय अवसाने।

लिङ्गविपरियायोति लिङ्गविपल्लासो। कायमानसिका कताति एत्थ कायमानसेसु पवत्ता कायमानसिकाति वुत्ते समुद्भानाति आह ‘‘कायचित्तसमुद्भाना कता’’ति।

दुतियपाराजिकसमुद्भानवण्णना

२५९. इदं समुद्भानं एकं समुद्भानसीसन्ति सम्बन्धो। ‘‘अदिन्नादान’’न्ति इमिना अदिन्नन्ति एत्थ समुदायनामे एकदेसवोहारोति दस्सेति। सेसानीति दुतियपाराजिकतो सेसानि एकूनसत्तति सिक्खापदानि। तेनाति दुतियपाराजिकेन। तत्थाति ‘‘विगग्हुत्तरी’’तिआदिवचने। विगग्हुत्तरीतिआदिपदानं व्यञ्जने आदरमकत्वा अत्थमेव दस्सेतुं वुत्तं ‘‘मनुस्सविगग्हउत्तरिमनुस्सधम्मसिक्खापदानी’’ति। अनियता दुतियिकाति आपत्ति अपेक्षित्वा पाळियं इत्थिलङ्घवसेन वुत्तं, अटुकथायं पन सिक्खापदं अपेक्षित्वा नपुंसकलिङ्गवसेन दुतियन्ति वुत्तं।

समुद्भाना तिका कताति एत्थ ‘‘तिकसमुद्भाना’’ति वत्तब्बे पदविपरियायवसेन ककारस्स दीघवसेन समुद्भाना तिकाति वुत्तन्ति दस्सेन्तो आह ‘‘तिकसमुद्भाना कता’’ति।

सञ्चरित्तसमुद्भानवण्णना

२६०. ‘‘सञ्चरी’’ति इदं ताव सञ्चरित्तं नाम एकसमुद्भानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि।

विभङ्गे आगतेन ‘‘रिञ्चन्ती’’ति (पारा० ५७६) पदेन एळकलोमधोवापनसिक्खापदं उपलक्षित्वा वुत्तन्ति आह ‘‘विभङ्गे रिञ्चन्ति उद्देसन्ति आगत’’न्ति।

‘‘याव द्वारकोसा अग्गळटुपनाय’’ इति (पाचि० १३५-१३६) च ‘‘अञ्जातिकाय भिक्खुनिया चीवरं ददेय्य’’इति (पाचि० १६९) च ‘‘चीवरं सिष्बेय्य’’इति (पाचि० १७६-१७७) च वुत्तसिक्खापदत्तयन्ति योजना।

‘‘समणचीवरेन चा’’ति एवं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो। ‘‘समणचीवरं ददेय्या’’ति इदं (पाचि० ९१७) वचनं सन्धायाति सम्बन्धो।

समनुभासनासमुद्भानवण्णना

२६१. भेदन्ति इदं समनुभासनं नाम एकं समुद्भानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि।

कथिनसमुद्भानवण्णना

२६२. उभतन्ति इदं कथिनसमुदानं नाम एकं समुदानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि ।

आवसथेन सद्धिन्ति आवसथसहेन सद्धिं ।

एळकलोमसमुदानवण्णना

२६३. “एळकलोमा”ति इदं एळकलोमसमुदानं नाम एकं समुदानसीसं । इतोति यथावुत्ततो । पाळिन्ति मातिकापाळिं । विरज्जित्वाति पुब्बापरतो विराधेत्वा । यथाति येनाकारेन । पनसद्वो अनुग्रहत्थो । किञ्चापि लिखन्ति, पन तथापीति योजना । एवन्ति तथाकारेन । अत्थानुक्तमोति अत्थस्स अनुक्तमो ।

“अभिक्खुकावा सेन चा”ति एतं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । “अभिक्खुके आवासे वस्सं वसेय्या”ति (पाचि० १०४७) इदं वचनं सन्धायाति सम्बन्धो । “भिक्खुनी”ति आदिना वुत्तानीति सम्बन्धो । आदिसहेन “सिक्खमाना च सामणेरी गिहिनिया”ति पाठं सङ्घणहाति ।

पदसोधम्मसमुदानवण्णना

२६४. पदन्ति इदं पदसोधम्मसमुदानं नाम एकं समुदानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि । “तथा अत्थङ्गतेन चा”ति एतं वचनं वुत्तन्ति सम्बन्धो । “अत्थङ्गते सूरिये ओवदेय्या”ति (पाचि० १५४-१५५) इदं वचनं सन्धायाति सम्बन्धो । अनोकासो च...पे० ... सन्धाय वुत्तन्ति (पाचि० १२१९-१२२१) एत्थापि एसेव नयो ।

अद्वानसमुदानवण्णना

२६५. अद्वानन्ति इदं अद्वानसमुदानं नाम एकं समुदानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि ।

थेय्यसत्थसमुदानवण्णना

२६६. थेय्यसत्थन्ति इदं थेय्यसत्थसमुदानं नाम एकं समुदानसीसं, सेसानि तेन सदिसानि । “ब्यूहेन सत्तमा”ति इदं वचनं वुत्तन्ति योजना । तदनन्तरमेवाति तस्स सिक्खापदस्स अनन्तरमेव, “आगत”इति सम्बन्धो ।

धम्मदेसनासमुदानवण्णना

२६७. धम्मदेसनासमुदाने समुदानसीसं नत्थि, सब्बानि एकदस सिक्खापदानि सम्पिण्डेत्वा धम्मदेसनासमुदानानीति वुत्तानि । एवन्ति आदि निगमनं । तेसन्ति तेसं सिक्खापदानं । सम्भिन्नसमुदानन्ति संसग्गसमुदानं । तिविधन्ति भूतारोचनचोरिवुद्वापन अननुञ्जातसमुदानवसेन तिष्पकारं । तन्ति नियतसमुदानं, होतीति सम्बन्धो । पुन तन्ति नियतसमुदानं, दस्सेतुन्ति सम्बन्धो । पुन तन्ति वचनं । नेत्तिधम्मानुलोमिकन्ति एत्थ कायवाचं नेति विनेतीति नेत्ति, कायवाचं नेति विनेति एत्थ, एतायाति वा नेत्ति । धम्मोति पाळि । सा हि यस्मा अत्थं धारेति, तस्मा धम्मोति वुच्यति । नेत्तियेव धम्मो नेत्तिधम्मो, तस्स अनुलोमिकं नेत्तिधम्मानुलोमिकं । तेन वुत्तं ‘विनयपाळिधम्मस्स अनुलोम’न्ति ।

इति समुदानसीसवण्णनाय योजना समता ।

अन्तरपेच्याल कतिपुच्छावारवण्णना

२७१. इदानि वुत्तोति सम्बन्धो । ‘इदानी’ति पदेन सम्बन्धता वुत्तोति एथं तपच्चयो पच्चुप्पन्नकालिकोति दट्टब्बो ।

तत्थाति मातिकायं, पुच्छासु वा । आगतापत्तिपुच्छाति आगतापत्तिया पुच्छा । हीति विसेसजोतको, हि विसेसं वक्खामीति अथो । एत्थाति ‘कति आपत्तिक्खन्धा’ति दुतियपदे । ‘रासिवसेना’ति इमिना खन्धसदस्स रासत्थं दस्सेति । विनीतवत्थूनीति एथं विनीतसद्वो विनयपरियायोति आह ‘विनयपुच्छा’ति । ननु विनीतविनयसदानं सद्वतो नानत्ता अत्थतोपि नानं, कस्मा पन ‘विनयपुच्छा’ति वुत्तन्ति आह ‘विनीतं...पे०... एक’न्ति । इदन्ति पदत्तयं । अत्थतो एकन्ति अत्थतोयेव एकं, न सद्वतो । विनीतवत्थूनीति आपत्तिविनयकारणता विनीतवत्थूनि । येसूति अगारवेसु । सतीति सन्तेसु । एथं च येसु सति आपत्तियो न होन्ति, असति होन्तीति वाक्यम्पि अवुत्तसिद्धिनयेन गहेतब्बं । येसूति गारवेसु । तेति अगारवगारवे । यस्मा पन नत्थीति सम्बन्धो । विपत्तिभावपुच्छाति विपत्तिभावस्स पुच्छा । पुच्छियति इमायाति पुच्छा । विवादमूलानि अनुवादमूलानीति इमा पुच्छायो मूलपुच्छाति सम्बन्धो । पोत्थकेसु “इमानी”ति निकारेन सह पाठो अत्थि, सो अपाठोयेव । मूलपुच्छाति पुच्छियन्ति इमाहीति पुच्छा, मूलानं पुच्छा मूलपुच्छा । “अधिकरण”न्ति आदीसु “वुत्त” इति सम्बन्धो । तेसंयेवाति अधिकरणानयेव । अयमेत्थ मातिका ।

निदेसे मातिकायाति पतिमोक्खे । विभङ्गेति पदभाजनियं, आगतवसेन वुत्ताति योजना । अयमेत्थ निदेसो ।

पटिनिदेसे आरतीतिआदिपदानं वचनत्थं दस्सेन्तो आह “आरका”तिआदि । तत्थ “आरका”ति इमिना आरतीति एथं आउपसगगस्स अत्थं दस्सेति । एतेहीति आपत्तिक्खन्धेहि, आरकाति सम्बन्धो । “रमती”ति इमिना तिपच्चयो कत्वत्थे होतीति दस्सेति । रतीति रमनं । इमिना तिपच्चयो भावत्थेपि होतीति दस्सेति । विनाति एतेहि आपत्तिक्खन्धेहि विना । इमिना विरतीति एथं वित्यूपसगगस्स अत्थं दस्सेति । पच्चेकन्ति पति एकं, पटिसद्वो विच्छत्थजोतको, विसुं विसुन्ति अथो । इमिना पटिविरतीति एथं पटित्यूपसगगस्स अत्थं दस्सेति । विरति पटिविरतीति एत्थापि तिपच्चयो भावत्थेपि वेदितब्बो । वेरन्ति अनत्थकरत्ता विरमितब्बन्ति विरं, तदेव वेरं, रागादिअकुसलधम्मा । ते हि वेरहेतुता वेरन्ति वुच्चन्ति । एतायाति विरतिया । इमिना अकिरियाति एथं रिरियपच्चयो करणत्थे होतीति दस्सेति । यं आपत्तिक्खन्धकरणन्ति योजना । तस्साति आपत्तिक्खन्धकरणस्स । पटिपक्खतोति विरुद्धभावतो । इमिना अकरणन्ति एथं अकारो विरुद्धत्थोति दस्सेति । आपत्तिक्खन्धअज्ञापत्तियाति आपत्तिक्खन्धानं अतिकमित्वा आपज्जनस्स । “वेलनतो”ति इमिना वेलतीति वेला, वेलनं वा वेलाति वचनत्थे दस्सेति । निय्यानन्ति मगं । मगो हि निब्बानं आरम्मणकरणवसेन याति गच्छतीति निय्यानन्ति वुच्चति । “बन्धती”ति इमिना सिधातुया बन्धनत्थं दस्सेति । “निवारेती”ति इमिना बन्धधातुया अधिष्पायत्थं । एतन्ति “सेतू”ति नामं । तं सेतुन्ति आपत्तिक्खन्धसङ्घातं तं सेतुं । एथं केसुचि पोत्थकेसु “सो सेतू”ति च “एताय पञ्जतिया”ति च पाठो अत्थि, सो अपाठोयेव ।

बुद्धे अगारवादीसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । योति यो कोचि, न गच्छतीतिआदीसु सम्बन्धो । धरमानेति तिड्डमाने, संविज्जमानेति अथो । उपट्टानन्ति उपट्टानट्टानं, उपट्टानत्थं वा । एतस्साति यस्स कस्सचि गहडुस्स वा पब्बजितस्स वा । धम्मस्सवनन्ति धम्मस्सवनट्टानं, धम्मस्सवनत्थं वा । धम्मस्सवनग्गन्ति धम्मस्सवनं गणहन्ति एत्थाति धम्मस्सवनग्गो, धम्मस्सवनमण्डपो । अथ वा धम्मस्सवनं गणहातीति धम्मस्सवनग्गो, धम्मस्सवनट्टाने समागमजनो, तं धम्मस्सवनग्गं । चित्तीकारन्ति अपचायनाकारं । विक्रिखत्तो वा अनादरो वा हुत्वा निसीदतीति योजना । कायपागब्बियन्ति भुसं गरति अञ्जे पीछेति अनेनाति पगब्बो, अतिमानो, ओडुजो ततियक्खरो । पगब्बस्स भावो पागब्बियं, कायेन पागब्बियं

कायपागब्बियं (वजिर० टी० परिवार २७१; सारत्थ० टी० परिवार ३.२७१; वि० वि० टी० परिवार २.२७१ सं० नि० अद्व० २.२.१४६; अ० नि० अद्व० ३.६.८२-८४; सु० नि० अद्व० १.१४४), कायानाचारं। तिस्सो सिक्खाति अधिसीलसिक्खादिका तिस्सो सिक्खा। पमज्जनं पमादो, सतिविष्पवासोति आह “पमादे च सतिविष्पवासे”ति। आमिसपटिसन्धारन्ति आमिसेन अत्तनो, परेसञ्च अन्तरस्स पटिसन्दहनं आमिसपटिसन्धारो, तथा धम्मपटिसन्धारो।

२७२. सत्थरिपि अगारवोति आदीनं अत्थोति सम्बन्धो। “अनीचवुत्ती”ति आदिना अप्पतिस्सोति पदस्स अधिष्पायत्थं दस्सेति, सद्वत्थो पनेवं वेदितब्बो, पटिमुखं आदरेन सत्थुवचनं असुणन्तो अप्पतिस्सो नामाति। अज्जन्तं वार्ति एत्थ नियकज्ञतादीसु चतूर्सु नियकज्ञतभावञ्च सत्तमीविभत्तिया अमादेसभावञ्च दस्सेन्तो आह “अत्तनो सन्ताने वा”ति। “अत्तनो पक्खे वा”ति इमिना अत्तनो चित्तसन्तानेति अत्थं पटिक्खिपति। तत्र तुम्हेति एत्थ तसद्वस्स विसयं दस्सेन्तो आह “तस्मिं अज्ञन्तबहिद्वाभेदे”ति। सपरसन्तानेति अत्तपरसन्ताने। पहानायाति एत्थ हाधातुया करणञ्च आयसद्वस्स तदत्थभावञ्च दस्सेन्तो आह “मेत्ताभावनादीहि नयेहि पहानत्थ”न्ति। मेत्ताभावनादीहीति आदिसदेन करुणाभावनादिं सङ्घण्हाति। तन्ति विवादमूलं। “अप्पवत्तिभावाया”ति इमिना अनवस्सवायाति एत्थ अवपुब्ब सुधातुया पवत्तनत्थं दस्सेति।

सन्दिद्विपरामासीति एत्थ सस्स अत्तनो इदं सं, सं दिद्विं परतो आमसतीति सन्दिद्विपरामासीति दस्सेन्तो आह “सकमेव दिद्विं परामसती”ति। “य”न्ति आदिना परामसनाकारं दस्सेति। **आधानगगाहीति** एत्थ आभुसो ठियते आधानन्ति वचनत्थेन आधानसद्वो दळहपरियायोति आह “दळहगगाही”ति। दळहं गणहातीति दळहगगाही।

२७३. अनुवादमूलनिदेसो किञ्चापि समानोति योजना। अथ खोति तथा समानोपि, अयमेत्थ विसेसोति सम्बन्धो। विवदन्तानं पुगलानन्ति योजना। तथा विवदन्ताति तेनाकारेन विवदन्ता, अनुवदन्तीति सम्बन्धो। “असुकं नाम विपत्तिं आपन्नो”ति वुत्तमेवत्थं आपत्तिया सल्लक्खेत्वा दस्सेन्तो आह “पाराजिकं आपन्नोसी”ति आदि। एत्थाति अनुवादमूले। विसेसोति विवादमूलतो विसेसो। विवदन्तानं कोधूपनाहादीनि विवादमूलानि, अनुवदन्तानं अनुवादमूलानीति वुतं होति।

२७४. मेत्तं कायकम्मं नामाति एत्थ मेत्ता एतस्सत्थीति मेत्तं, कायकम्मं, मेत्तचित्तसहगतं कायकम्मन्ति वुतं होति। तेन वुतं “मेत्तचित्तेन कतं कायकम्म”न्ति। सम्मुखपरम्मुखानं वित्थारं दस्सेन्तो आह “तत्था”ति आदि। तत्थ तत्थाति तेसु सम्मुखपरम्मुखेसु। कायकम्मं नामाति मेत्तं कायकम्मं नाम। थेरानं दानइति सम्बन्धो। उभयेहिपीति नवकत्थेरेहिपि। तेसूति नवकत्थेरेसु। अवमञ्जन्ति अवमानं। अत्तनो दुन्निकिखत्तानं पटिसामनं विय पटिसामनन्ति योजना। “मेत्ताकायकम्मसङ्घातो”ति इमिना अयम्पि धम्मोति एत्थ धम्मसरूपं दस्सेति। पिसद्वो उपरि वक्खमाने धम्मे अपेक्खति। “सरितब्बो”ति इमिना अनीयसद्वो कम्मवाचकोति दस्सेति। सतिजनकोति सब्रह्मचारीनं सतिजनको। तस्स पदस्स अधिष्पायं दस्सेन्तो आह “यो न”न्ति आदि। तत्थ योति पुगलो। नान्ति मेत्तं कायकम्मं। तं पुगलं अनुस्सरन्तीति सम्बन्धो। येसन्ति सब्रह्मचारीनं। तेति सब्रह्मचारिनो। पसन्नचित्ता हुत्वाति सम्बन्धो। “पियं करोती”ति इमिना पियकरणोति पदस्स पियं करोतीति पियकरणोति वचनत्थं दस्सेति। एसेव नयो गरुकरणोति एत्थापि। “सङ्घंहेतब्बभावाया”ति इमिना सङ्घायाति पदस्स भावप्पथानकम्मनिदेसभावं दस्सेति। सङ्घंहेतब्बोति सङ्घंहो, तदत्थाय। तेहीति सब्रह्मचारीहि। “समग्गभावाया”ति इमिना समग्गस्स भावो सामग्गीति वचनत्थं दस्सेति।

पगङ्ह वचनन्ति पगङ्हेत्वा वचनं। विहारेति आधारे भुम्मं, थेरे असन्तोति योजना। तन्ति थेरं कदा आगमिस्सति नुखोति योजना। ममायनवचनन्ति ममायनाकारेन पवत्तं वचनं। मेत्तासिनेहसिनिद्वानीति मेत्तासङ्घातेन सिनेहेन

सिनेहितानि । नयनानीति चक्खूनि । “अप्पाबाधो”ति इमिना अरोगोति पदस्सेव अत्थं दस्सेति । निच्चाबाधेन वा अरोगो, आगन्तुकाबाधेन अप्पाबाधो, अज्ञत्ताबाधेन वा अरोगो, बहिद्वाबाधेन अप्पाबाधो, कायाबाधेन वा अरोगो, चित्ताबाधेन अप्पाबाधो । समन्नाहरणन्ति पुनप्पुनं मनसिकरणं ।

न पुगलं पटिविभजित्वा भुञ्जतीति योजना । तदत्थं वित्थारेन्तो आह “यो ही”तिआदि । तथ्य योति पुगलो, भुञ्जतीति सम्बन्धो । “एत्कं...पे०... भुञ्जिस्सामी”ति इमिना आमिसपटिविभत्तभोगिभावं दस्सेति । “एत्कं वा असुकस्स च...पे०... भुञ्जिस्सामी”ति इमिना पुगलपटिविभत्तभोगिभावं दस्सेति । अयन्ति पुगलो । आभतन्ति गामादितो आनीतं । अदातुम्पीति पिसदेन दातुम्पि वट्टतीति दस्सेति । दानज्ञि नाम न कस्सचि वारितं । सब्बेसन्ति दुस्सीलसीलवन्तानं । वुत्तन्ति अट्टकथायं (दी० नि�० अट्ट० २.१४१; म० नि�० अट्ट० २.४९२; अ० नि�० अट्ट० ३.६.११) वुतं । विचेष्याति विचिनित्वा । दातुम्पीति पिसदेन अविचिनित्वा सामञ्जतो दातुम्पि वट्टतीति सम्पिण्डेति । ननु एवं सति पुगलविभागो कतो नाम होति, कस्मा विचेष्य दातुं वट्टतीति आह “न ही”तिआदि । हीति यस्मा । एतेति गिलानादयो । इदं पदं विचिनित्वाति पदे कम्मं, “देन्तेना”ति पदे सम्पदानं । हीति सच्चं । इति अयन्ति इति मनसिकत्वा अयं सारणीयधम्पूरको ।

अखण्डानीतिआदीसु पठमं ताव खण्डछिद्वसबलकम्मासानि दस्सेत्वा तेसं पटिपक्खवसेन अखण्डादीनि दस्सेन्तो आह “यस्सा”तिआदि । तथ्य यस्साति भिक्खुस्स, सिक्खापदं भिन्नन्ति सम्बन्धो । सत्तसु आपत्तिक्खन्येसूति आधारे भुम्मं, सिक्खापदन्ति सम्बन्धो । आपत्तिज्ञि पटिच्य सिक्खापदस्स पञ्चतत्ता आपत्ति तस्स विसयो होति । आदिम्हि वा अन्ते वाति सिक्खापदानं आदिम्हि वा अन्ते वा । वासद्वो अनियमविकप्पत्थो । सिक्खापदे भिन्ने आपत्तिसम्भवतो वुतं “सिक्खापदं भिन्नं”न्ति । खण्डं नामाति छिन्नं नाम । वेमज्ज्ञेति सिक्खापदानं वेमज्ज्ञे । भिन्नन्ति सिक्खापदं भिन्नं । छिद्वं नामाति विवरं नाम । द्वे तीणि सिक्खापदानीति सम्बन्धो । सबलं नामाति चित्रं नाम । भिन्नानीति सिक्खापदानि भिन्नानि । कम्मासं नामाति विचित्रं नाम । एत्थं च एकस्मिं ठाने एकेन विसभागवण्णेन चित्रं सबलं नाम, नानाठाने नानावण्णेन विचित्रं कम्मासं नामाति अयमेतेसं विसेसो । खण्डादीनं विपरिवत्तनवसेन अखण्डादीनि दस्सेन्तो आह “यस्स पना”तिआदि । अभिन्नानिसीलानीति अभिन्नानि सिक्खापदसीलानि । तानि पनाति सीलानि पन । “एतानी”ति पदं पदालङ्घारमतं । भुजिस्सभावकरणतोति तण्हादासव्यतो मोचेत्वा भुजिस्सकरणभावतो । इमिना “भुजिस्सभावकरणानी”ति वत्तब्बे उत्तरपदलोपवसेन एवं वुतन्ति दस्सेति । भुजिस्सानीति वुच्चन्तीति सम्बन्धो । विज्ञूहीति बुद्धादीहि सप्पुरिसेहि । उपचारसमाधिं अप्पनासमाधिं वाति एत्थं वासद्वो समुच्चयत्थो । उपचारसमाधिज्ञ अप्पनासमाधिं चाति हि अत्थो । “संवत्तयन्ती”ति इमिना समाधिसंवत्तनिकानीति एत्थं अनीयसद्वो बहुलं कत्तुवाचकोति दस्सेति । सीलसामञ्जगतोति एत्थं समानस्स भावो सामञ्जं, तं गतोति सामञ्जगतो, सीलेन सामञ्जगतो सीलसामञ्जगतो, हुत्वा विहरतीति योजना । तेन वुतं “समानभावूपगतसीलो विहरती”ति ।

यायं दिद्वीति एत्थं “दिद्वी”ति सामञ्जगतस्सापि सद्वस्स “अरिया”ति सद्वन्तरसन्निधानेन विसेसविसयत्ता सम्मादिद्वीति आह “मग्गसम्पयुत्ता सम्मादिद्वी”ति । “मग्गसम्पयुत्ता”ति इमिना लोकियसम्मादिद्विं पटिक्खिपति । निद्वोसाति विसुद्धत्ता, उत्तमता वा निद्वोसा । इमिना अरियसद्वो निद्वोसत्थवाचको अनिष्फन्पाटिपदिकोति दस्सेति । निय्यातीति निब्बानं याति । इमिना अनीयसद्वो बहुलं कत्तुवाचकोति दस्सेति । यो तथाकारी होति, तव्वकरस्साति योजना । तथाकारीति ताय मग्गसम्पयुत्ताय सम्मादिद्विया कारी होति । इमिना ताय सम्मादिद्विया करोतीति तव्वकरोति वचनत्थं दस्सेति । दुक्खक्खयायाति एत्थं खीयनं खयो, दुक्खस्स खयो दुक्खक्खयो, तदत्थायाति दस्सेन्तो आह “सब्बदुक्खस्स खयत्थ”न्ति । सेसन्ति वुतवचनतो सेसं वचनं ।

इति कतिपुच्छावारवण्णनाय योजना समता ।

खन्धकपुच्छावारे

पुच्छाविस्सज्जनावण्णना

३२०. उपसम्पदकखन्धकन्ति महाखन्धकं । ‘निदानेन च निदेसेन च सद्धि’न्ति इमिना सह निदानेनाति सनिदानं, सह निदेसेनाति सनिदेसन्ति वचनत्थं दस्सेति । एथ्य निदानेनाति सिक्खापदपञ्चतिदेससङ्घातेन निदानेन । निदेसेनाति पुगलादिनिदेसेन । तत्थाति उपसम्पदकखन्धके । समुक्कटुपदानन्ति एथ्य समुक्कटुपदाने उत्तमपरियायोति आह “उत्तमानी”ति । पदानीति ‘न भिक्खवे ऊनवीसतिवस्सो पुगलो उपसम्पादेतब्बो’ति (पाचिं ४०२-४०३; महाब० १२४) आदिना नयेन वुत्तानि पदानि । इमेहि पदेहि “समुक्कटुनि पदानि समुक्कटुपदानी”ति वचनत्थं दस्सेति । इतीति अयमत्थो । कस्मा पनेत्थ “समुक्कटुपदानं कति आपत्तियो”ति पदानमेव सामिवसेन निदेसो कतो, ननु आपत्तियो नाम पुगलानञ्चेव होन्तीति आह “येन येन ही”ति आदि । हीति यस्मा । येन येन पदेन पञ्चताति सम्बन्धो । सा साति आपत्ति । द्वे आपत्तियोति एथ्य द्विन्नं आपत्तीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “पाचित्तियं, दुक्कट”न्ति ।

नस्मन्तेतेति नस्सन्तु एते । विनस्मन्तेतेति विनस्सन्तु एते भिक्खूति अत्थो । तेहीति भिक्खूहि । वदतोति वदन्तानं । सेसेसु उपोसथकरणेसूति सम्बन्धो । “दुक्कटापत्तियेवा”ति इमिना एका आपत्तीति एथ्य अत्थपकरणादिवसेन दुक्कटापत्तियेवाति दस्सेति ।

पवारणकखन्धकेपीति पिसद्वो उपोसथकखन्धकं अपेक्खति ।

चम्मसंयुत्तेपीति चम्मेन संयुतं कत्वा देसिते खन्धकेपि, चम्मकखन्धकेपीति अत्थो । पिसद्वो पवारणकखन्धकं अपेक्खति । भेसज्जकखन्धकेपीति पिसद्वो चम्मकखन्धकं अपेक्खति । समन्ताति अङ्गजातस्स समन्ततो ।

तत्थाति कथिनकखन्धके । चीवरसंयुत्तेति चीवरकखन्धके ।

चम्पेयकेति चम्पेयकखन्धके । समुच्चयकखन्धकेसुपीति पिसद्वो चम्पेयकखन्धकं अपेक्खति ।

समथकखन्धके इमा द्वे आपत्तियो होन्तीति योजना । एसेव नयो सेसेसुपि । खुदकवत्थुकेति खुदकवत्थुकखन्धके । गरुभण्डविस्सज्जनेति गरुभण्डस्स विस्सज्जने ।

सङ्घभेदेति सङ्घभेदकखन्धके । “समाचारं पुच्छिस्सन्ति वुते वत्तकखन्धके”ति इमिना समाचारसदेन वत्तकखन्धकं गहेतब्बन्ति दस्सेति । साति दुक्कटापत्ति । “तथा”ति पदेन “एका दुक्कटापत्तियेवा”ति पदं अतिदिसति । “पातिमोक्खटुपने”ति इमिना पाठ्यं ठपनं पुच्छिस्सन्ति एथ्य “पातिमोक्ख”न्ति आदिपदस्स लोपं दस्सेति । पञ्चसतिकसत्तसतिकेसूति पञ्चसतिकखन्धकसत्तसतिकखन्धकेसु । आरोपितोति एथ्य रूपधातुया द्विकम्मिकत्ता, न्यादिगणत्ता च “धम्मो”ति पधानकम्ममेव वुतं, न “सङ्घह”न्ति अपधानकम्मं । तेन वुतं “धम्मो सङ्घह”न्ति । तत्थाति पञ्चसतिकसत्तसतिकेसु ।

इति खन्धकपुच्छावण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो

एकुत्तरिकनयो एककवारवण्णना

३२१. एवं खन्धकपुच्छाय वण्णनं कत्वा इदानि एकुत्तरिकनयस्स तं करोन्तो आह “आपत्ति... पे० ... नये” ति । तत्थ एकुत्तरिकनये एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । “छ आपत्तिसमुद्भानानी” ति इमिना समुद्भानानि आपत्तिं करोन्तीति अथेन आपत्तिकरा नामाति दस्सेति । एतेसन्ति छन्नं आपत्तिसमुद्भानानं । हीति यस्मा, आपज्जतीति सम्बन्धो । सिक्खापदे चाति मातिकासिक्खापदे च । लहुका आपत्तीति एत्थ अप्पसावज्जत्ता न लहुका नाम होति, लहुकेन पन विनयकम्मेनाति आह “लहुकेन विनयकम्मेन विसुज्ज्ञनतो” ति । पञ्चविधाति थुल्लच्चयादिवसेन पञ्चपकारा । केनचीति लहुकेन वा गरुकेन वा केनचिं आकारेन । संविज्जति गिहिभावतो अवसेसो समणभावो एतिस्साति सावसेसा, पटिपक्खवसेन अनवसेसा । द्वे आपत्तिक्खन्धाति पाराजिकसङ्घादिसेसवसेन द्वे आपत्तिक्खन्धा ।

“करोन्ती” ति इमिना अन्तरायिकाति एत्थ णिकपच्चयस्स अत्थं दस्सेति । अन्तरायिका आपत्तियो सब्बथा अन्तरायिका होन्तीति आह “अन्तरायिकं आपन्नस्सापी” ति आदि । देसेत्वा सुद्धिपत्तस्साति सम्बन्धो । लोकवज्जाति लोकेहि वज्जेतब्बा । पण्णन्तिवज्जाति भगवतो पण्णत्तिया वज्जेतब्बा । यन्ति यं आपत्तिं आपज्जतीति सम्बन्धो । करोन्तोति किरियमानतो । एत्थ हि मानसदस्स अन्तादेसो । इमिना करणं किरियन्ति भावत्थं दस्सेति । आपज्जतीति पुगलो आपज्जति । सा आपत्ति किरियतो समुद्भुता नामाति योजना । का आपत्ति वियाति आह “पाराजिकापत्ति विया” ति । एसेव नयो अनन्तरवाक्येसुपि ।

पुब्बापत्तीति एत्थ पुब्बसदो पठमत्थोति आह “पठमं आपन्नापत्ती” ति । “आपन्ना” ति पदेन मञ्ज्जेलोपं दस्सेति । पच्छा आपन्नापत्तीति वत्तभेददुक्कटापत्ति । मूलविसुद्धियाति मूले कायचि आपत्तिया अमिस्सत्ता विसुद्धिया आपत्तिया । कुरुन्दियं वुत्तन्ति सम्बन्धो । इदम्पीति कुरुन्दियं वुत्तवचनम्पि । पिसदेन पुरिमं महाअटुकथावचनं अपेक्खति । एकेन परियायेनाति एकेन कारणेन ।

याति आपत्ति, देसिता होतीति सम्बन्धो । अयं देसिता गणनूपिका नामाति योजना । या देसिता होति, अयं अगणनूपिका नामाति योजना । सउस्साहेनेवाति पुनपि आपज्जिस्सामीति सह उस्साहेनेव । हीति सच्चं, यस्मा वा । “गणनं न उपेती” ति इमिना गणनं न उपगच्छतीति अगणनूपिकाति वचनत्थं दस्सेति । अटुमे वत्थुस्मिं पूरणेति सम्बन्धो । इदं पाळियं अटुवत्थुकपूरणवसेन भिक्खुनीनं आगतता भिक्खुनियो सन्धाय वुत्तं । भिक्खूनम्पि दुतियपाराजिकट्टाने लब्धतियेव ।

थुल्लवज्जाति एत्थ थुल्लं वज्जं एतिस्साति थुल्लवज्जाति दस्सेन्तो आह “थुल्लदोसे पञ्चत्ता” ति । या च धम्मिकस्स पटिस्सवस्स असच्चापने आपत्ति अत्थि, सा च गिहिपटिसंयुत्ताति योजना । पञ्चानन्तरियकम्मापत्तीति पञ्चहि आनन्तरियकम्भेहि आपन्ना पाराजिकापत्ति । सुदिन्नत्थेरादीति आदिसदेन धनियत्थेरादयो सङ्घणहाति । आदिकम्मिकोति आदिकम्मं करोन्तो, तस्मिं नियुत्तो वा । मक्कटिसमणादीति आदिसदेन वज्जिपुत्तकादयो सङ्घणहाति । यो कदाचि करहचि आपत्तिं आपज्जति, सो अधिच्छापत्तिको नामाति योजना । परतोपि एसेव नयो ।

“चोदेती”ति इमिना चोदेतीति चोदकोति वचनत्थं दस्सेति । “चोदितो”ति इमिना चोदितब्बोति चुदितो, सोयेव चुदितकोति वचनत्थं दस्सेति । पञ्चदससूति पातिमोक्खटुपनकखन्धके वुत्तेसु पञ्चदसधम्मेसु । तेनाति अधम्मचोदकेन, चोदितोति सम्बन्धो । पातिमोक्खटुपनकखन्धके (चूळव० ४०१) वुत्ते सच्चे च अकुप्पे च अतिटुन्तोपि अधम्मचुदितकोयेव नाम, सो पन धम्मचोदकेन चोदितेयेव कुप्पन्तो अधम्मचुदितको नाम, अधम्मचोदकेन चोदिते पन कुप्पन्तोपि अधम्मचुदितको नाम न होति, तस्मा इध न वुत्तो । “समन्नागतो”ति इमिना नियता एतस्स सन्तीति नियतोति वचनत्थं दस्सेति ।

आपज्जितुं भब्बाति भब्बापत्तिका । केनचि कम्मेन अकतोपि अनुक्रिखत्तकोयेव नाम, सो पन उक्रिखत्तकोति सङ्काभावतो इध न वुत्तो । अयन्ति तज्जनीयादिकम्मकतो भिक्खु । हीति यस्मा, न कोपेतीति सम्बन्धो । लिङ्गदण्डकम्मसंवासनासनाहीति लिङ्गनासनेन च दण्डकम्मनासनेन च संवासनासनेन च । येनाति भिक्खुना । सोति नानासंवासको । द्विन्नं नानासंवासकानं विसेसो हेट्टा (पाचि० अट्ट० ४२८) वुत्तोयेव । ठपनं जानितब्बन्ति एत्थ किं ठपनं नामाति आह “पातिमोक्खटुपन”न्ति ।

इति एककवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो दुकवारवण्णना

३२२. दुकेसु अचित्तका आपत्तीति सम्बन्धो । भूतारोचनापत्तीति पाचित्तियापत्ति । अभूतारोचनापत्तीति पाराजिकथुल्लच्ययापत्ति । पदसोधम्मादिकातिआदिसदेन उत्तरिष्ठपञ्चवाचा सङ्गहिता । मञ्चपीठादीनन्तिआदिसदेन भिसिआदयो सङ्गण्हाति । अनापुच्छागमनादीसूति आदिसदेन अनुद्धरित्वा गमनं सङ्गण्हाति । सपुगलोति सो अत्तसङ्घातो पुगलो सपुगलो । परपुगलोति परो पुगलो परपुगलो । गरुकन्ति सङ्गादिसेसं । लहुकन्ति पाचित्तियं । पुन गरुकन्ति पाराजिकं । पुन लहुकन्ति पाचित्तियमेव ।

अङ्गुलिमत्तम्पीति पिसदेन केसगमत्तम्पीति अत्थं सम्पिण्डेति । तन्ति मञ्चपीठं । गमियो आपज्जति नामाति सम्बन्धो ।

“आदियन्तो आपज्जति नामा”ति आदिना अत्थापत्ति आदियन्तो आपज्जतीति पाळियं आदियन्तो हुत्वा आपज्जति आपत्ति अत्थीति योजनानयं दस्सेति । एवज्जि सति “आपज्जती”ति आख्यातपदं “अत्थी”ति किरियन्तरं अपेक्रिखत्वा कत्ता होतीति दुष्बं । अथ वा आदियन्तो पुगलो यं आपत्ति आपज्जति, सा आपत्ति अत्थीति योजना । एसेव नयो अज्जेसुपि । मूगब्बतादीनीति आदिसदेन गोवतकुकुरवतादीनि सङ्गण्हाति । पारिवासिकादयो आपज्जन्तीति सम्बन्धो । तज्जनीयादिकम्मकता वा पुगलाति योजना । असमादियन्ता आपज्जन्तीति असमादियन्ता हुत्वा आपज्जन्ति । तेति पुगले । करोन्तो आपज्जति नामाति करोन्तो हुत्वा आपज्जति नामाति योजना । एवं देन्तो आपज्जति नामाति आदीसुपि ।

एकरत्तछारत्तसत्ताहदसाहमासातिककमेसूति “एकरत्तम्पि तिचीवरेन विष्पवसेया”ति (पारा० ४७५-४७६) च “छारत्तपरमं तेन भिक्खुना तेन चीवरेन विष्पवसितब्ब”न्ति (पारा० ६५३) च “सत्ताहपरमं सन्निधिकारकं परिभुज्जितब्ब”न्ति (पारा० ६२२-६२३) च “दसाहपरमं अतिरेकचीवरं धारेतब्ब”न्ति (पारा० ४६२-४६३) च “मासपरमं

निकिखपितब्बं न्ति (पारा० ४९९-५००) च वुत्तकालातिक्कमेसु ।

इमं पन आपत्ति आपज्जति नामाति सम्बन्धो ।

यस्मिं पक्खे निसिन्नाति यस्मिं पक्खे सयं निसिन्नो । तेसन्ति अत्तनो पक्खे निसिन्नानं, नानासंवासकन्ति सम्बन्धो । येसन्ति सकपक्खे निसिन्नानं । कम्मं कोपेतीति नानासंवासकत्ता कम्मं कोपेति । इतरेसन्ति परपक्खे निसिन्नानं । हत्थपासं अनागतत्ता कम्मं कोपेतीति योजना । “एसेव नयो” ति वुत्तवचनं वित्थरेन्तो आह “येसं ही” तिआदि । येसन्ति सकपक्खे वा परपक्खे वा निसिन्नानं येसं भिक्खूनं । सोति भिक्खु । आपज्जितब्बतोति आपज्जितब्बभावतो । इमिना पुगलेन छहि समुद्घानेहि आपज्जितब्बाति आपत्तियोति वचनत्थं दस्सेति । कम्मेन वा सलाकगगाहेन वाति एत्थ उद्देसो कम्मे लक्खणहारनयेन सङ्घं गच्छति, वोहारानुस्सावना सलाकगगाहेति दस्सेन्तो आह “उद्देसो चेव... पे०... एक” न्ति । पुब्बभागाति सङ्घभेदस्स पुब्बभागे पवत्ता । पमाणन्ति सङ्घभेदस्स कारणं ।

अद्धानहीनो नामाति एत्थ अद्धानसद्वो कालपरियायोति आह “ऊनवीसतिवस्सो” ति ।

थेय्यसंवासकादयोति आदिसदेन तित्थियपक्कन्तकभिक्खुनीदूसकपञ्चानन्तरिया सङ्घहेतब्बा । अटु अभब्बपुगगला करणदुक्कटका नाम होन्तीति योजना । एत्थ कत्तब्बन्ति करणं, कम्मं, दुदु कत्तब्बन्ति दुक्कटं, कम्ममेव । करणं दुक्कटमेतस्साति करणदुक्कटको । विसेसनपरनिपातो “अग्याहितो” तिआदीसु विय । तदेवत्थं दस्सेन्तो आह “दुक्कटकिरिया” तिआदि । नो च याचतीति एत्थ याचधातुया पधानकम्मं दस्सेन्तो आह “उपसम्पद” न्ति, “सङ्घ” न्ति अपधानकम्ममानेतब्बं । तेपिटकोति तिपिटकं वाचुगतवसेन धारको । आणायपीति पिसद्वो “मतेनपी” ति अत्थं सम्पिण्डेति । याचन्तस्सेवाति निस्सयं आचरियं याचन्तस्सेव । यं वत्थुं अज्ञाचरन्तो आपत्ति आपज्जति, तं वत्थु सातिसारं नामाति योजना ।

उपघातिकाति एत्थ उपहनन्तीति उपघाता, तेयेव उपघातिकाति दस्सेन्तो आह “उपघाता” ति । तत्थाति द्वीसु उपघातिकेसु । द्वे वेनयिकाति एत्थ विनयेन सिद्धा वेनयिकाति दस्सेन्तो आह “विनयसिद्धा” ति । “द्वे अत्था” ति इमिना णिकसद्वस्स सरूपं दस्सेति । पञ्चतानुलोमं नाम दुब्बन्ति सम्बन्धो । पच्चयघातोति पच्चयस्स घातो । इमिना सेतुघातोति एत्थ सेतुसद्वो पच्चयवाचकोति दस्सेति । चिन्तस्सापीति पिसद्वो पगेव कायवाचानन्ति दस्सेति । इतिपीति पिसद्वो दुतियत्थसम्पिण्डनो । “पमाणेना” ति इमिना मत्तकारिताति एत्थ मत्तसद्वो पमाणत्थोति दस्सेति । “करण” न्ति इमिना कारिताति तद्वितभावं कितभावेन दस्सेति सभागत्ता । कायद्वारिकन्ति कायद्वारे पवत्तं आपत्ति । इमिना आपज्जतीति पदस्स कम्मं दस्सेति । कायेनेव वुद्वातीति कायसामगिया दानत्ता कायेनेव वुद्वाति । सीसमक्खनादीति आदिसदेन पादमक्खनादिं सङ्घणहाति ।

तन्ति भारं । “नित्थरितुं वीरियं आरभती” ति इमिना वहनाकारं दस्सेति । थेरो समानोति योजना । नवहनाकारं दस्सेन्तो आह “अनुजानामी” ति आदि । “कुकुच्यायित्वा करोती” ति इमिना कुकुच्यसद्वस्स नामधातुं दस्सेति । “दिवा च रत्तो चा” ति इमिना अभिष्ठं आसववड्हनं दस्सेति । तत्थ तत्थाति तेसु तेसु विभङ्गक्खन्धकेसु ।

इति दुक्कवारवण्णनाय योजना समत्ता ।

एकुत्तरिकनयो तिक्कवारवण्णना

३२३. तिकेसु भगवति तिद्वन्ते यं आपत्तिं आपज्जति, सा आपत्ति अत्थीति योजना। सब्बत्थाति सब्बेसु पदेसु। वित्थारं दस्सेन्तो आह “तथा”तिआदि। तथ्य तथ्याति तिकेसु, वित्थारो एवं वेदितब्बोति योजना। लोहितुप्पादापत्तीति अनुलोमपाराजिकापत्ति। “आवुसोवादेना”ति “आवुसो”ति वोहारेन। वोति तुम्हेहि।

कालेति पुरेभत्तकाले। विकालेति पच्छाभत्तकाले। अवसेसं आपत्तिन्ति सम्बन्धो। दसवस्सोम्हीति अहं दसवस्सो अम्हि। नवोति पञ्चवस्सअपरिपुण्णो। मज्जिमोति पञ्चवस्सतो पट्टाय याव दसवस्सअपरिपुण्णो। कुसलचित्तो आपज्जतीति कुसलचित्तो हुत्वा आपज्जति। अब्याकतचित्तोति सुपन्तस्स भवङ्गचित्तं सन्धाय वुत्तं। यन्ति आपत्तिं। सब्बन्ति आपत्तिं, आपज्जतीति सम्बन्धो। दुक्खवेदनासमझी हुत्वा आपज्जतीति योजना। यन्ति आपत्तिं।

तयो पटिक्खेपाति एत्थ पटिक्खेपस्स सामिकं दस्सेन्तो आह “बुद्धस्स भगवतो”ति। किलेससल्लेखनकपटिपत्तियाति किलेसं सल्लिखति तनुं करोतीति किलेससल्लेखनका, सायेव पटिपत्ति किलेससल्लेखनकपटिपत्ति, ताय।

परिसं उपट्टापेन्तो बालोति सम्बन्धो। परिसं उपट्टापेन्तो पण्डितो चाति सम्बन्धो। अवसेसं आपत्तिन्ति योजना। काळेति काळपक्खे। जुण्हेति जुण्हपक्खे।

कत्तिकपुण्णमासियाति पच्छिमकत्तिकपुण्णमासिया। कुरुन्दियं वुत्तन्ति सम्बन्धो। सुवुत्तकारणं दस्सेन्तो आह “चातुमास”न्तिआदि। हीति यस्मा, परियेसन्तो च निवासेन्तो च भिक्खूति योजना।

वत्थुन्ति मेथुनधम्मादिवत्थुं।

पटिच्छादेति एतायाति पटिच्छादीति करणत्थोपि युज्जति। वित्थारं दस्सेन्तो आह “द्वारं पिदहित्वा”तिआदि। एतदेवाति परिकम्ममेव। उभयत्थाति उभयेसु जन्ताघरपटिच्छादितदकपटिच्छादीसु। सब्बन्ति अखिलं परिकम्मादिं। निष्यन्तीति निलीयित्वा यन्ति। इमिना वहन्तीति एत्थ वहधातु गत्यत्थोति दस्सेति। अब्भमहिकाधूमरजराहुविमुत्तन्ति अब्मेन च महिकाय च धूमेन च रजेन च राहुना च विमुत्तं। तेसूति अब्भादीसु। तथाति यथा चन्दमण्डलं विरोचति, तथा सूरियमण्डलं।

करणीयेन हुत्वाति सम्बन्धो।

कप्पेन्तोति करोन्तो। आगन्तुको आपज्जतीति सम्बन्धो। अनज्जिद्वोति अनज्जेसितो हुत्वाति सम्बन्धो। तिणवत्थारकसमये कायेन वुट्टाति कायसामग्गिया दानत्ता।

आगाळ्हाय चेतेव्याति आगाळ्हसदो दळ्हपरियायोति आह “दळ्हभावाया”ति। आ भुसो गाहियते आगाळ्हो, गाळ्हो बाळ्हो दळ्होति अत्थतो एकं। चेतेव्याति पक्पेय्य। न पूरयतोति न पूरयन्तस्स। अलज्जी च होति बालो च अपकतत्तो चाति एत्थ बालमत्तअपकतत्तमत्तेन कम्मं न कातब्बं, आपत्तिवसेनेव पन कातब्बन्ति दस्सेन्तो आह “बालो”तिआदि। तथ्य बालो न जानातीति सम्बन्धो। अयन्ति बालो। एत्तावताति एत्तकेन अजाननमत्तेन। बालभावमूलकं आपत्तिन्ति सम्बन्धो। द्वे आपत्तिक्खन्धेति पाराजिकसङ्गादिसेसवसेन द्वे आपत्तिरासयो। तेसन्ति तिणं पुगलानं, कातब्बन्ति सम्बन्धो।

कायिको दवो नामाति कायिको परिहासो नाम । मुखालम्बरकरणादिभेदोति मुखेन
आलम्बरनामकतूरियकिच्चस्स करणादिभेदो । द्वीहिपि द्वारेहीति कायवचीवसेन द्वीहिपि द्वारेहि । कायद्वारे
पञ्जत्तसिक्खापदवीतिक्कमोति कायद्वारे पञ्जत्तस्स कायसंसग्गादिसिक्खापदस्स वीतिक्कमो । वचीद्वारे
पञ्जत्तसिक्खापदवीतिक्कमोति वचीद्वारे पञ्जत्तस्स दुड्ललवाचादिसिक्खापदस्स वीतिक्कमो । कायिकेन
उपघातिकेनाति एत्थ उपघातिकं नाम असिक्खनन्ति आह “असिक्खनेना”ति । कस्मा असिक्खनं उपघातं नामाति आह
“यो ही”तिआदि । तथ्य योति पुगलो । तन्ति कायद्वारे पञ्जत्तसिक्खापदं । नन्ति एवमेव । हि यस्मा उपघातेतीति सम्बन्धो ।
वेज्जकम्मेन समन्नागतोति सम्बन्धो । सासनउग्गहणआरोचनादिना वाचसिकेन मिच्छाजीवेनाति योजना ।

“मा भण्डनं करी”ति इमिना “मा”ति पटिसेधस्स “करी”ति पाठसेसेन सम्बन्धितब्बभावं दस्सेति । न
वोहरितब्बन्ति एत्थ विपुब्बअवपुब्ब-हरधातु कथनत्थोति आह “न किञ्चिवत्तब्ब”न्ति । हीति सच्चं । बीजनगगाहादिकेति
आदिसदेन धम्मज्ञेसनादिं सङ्घण्हाति । ओकासकम्मं कारेन्तस्साति एत्थ “ओकास”न्ति च “ओकासकम्म”न्ति च
सदिसन्ति आह “ओकासं कारेन्तस्सा”ति । न आदातब्बन्ति न गणिहतब्बं । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “यत्थ
गहेत्वा”तिआदि ।

यन्ति विनयं । सोति भिक्खु । सोति विनयो । तस्साति भिक्खुस्स । इदन्ति कम्मं । अञ्जं पुच्छाति मया अञ्जं भिक्खुं
पुच्छाहीति योजना । इतीति एवं । सोति तीहङ्गेहि समन्नागतो भिक्खु । अस्साति तीहङ्गेहि समन्नागतस्स । न
साकच्छितब्बोति न सह कथेतब्बो ।

“लद्धि”न्ति इमिना इदमप्पहायाति एत्थ इदंसदस्स विसयं दस्सेति । “अविजहित्वा”ति इमिना हाधातु त्वापच्चयोति
दस्सेति । सुद्धं ब्रह्मचारिन्ति एत्थ सब्बथा किलेससुद्धो खीणासवोव गहेतब्बोति आह “खीणासवं भिक्खु”न्ति ।
“पातब्बभाव”न्ति इमिना पातब्बतन्ति एत्थ तापच्चयो भावत्थे होतीति दस्सेति । “पटिसेवन”न्ति इमिना पातब्बसद्वो
यथाकामपरभुञ्जनत्थोति दस्सेति । गतिविसोधनन्ति दुग्गतितो सुगतिया विसुज्जनं । “अकुसलानि चेव मूलानि चा”ति
इमिना अकुसलसदस्स च मूलसदस्स च तुल्याधिकरणभावं दस्सेति । तस्मा अकुसलसङ्घातानि मूलानि
अकुसलमूलानीति तुल्याधिकरणसमासो कातब्बो । दुच्चरितानीति एत्थ दुसदस्स दुड्लविरूपत्थभावं दस्सेन्तो आह “दुड्ल
चरितानि, विरूपानीति विकारसभावानि । “करणभूतेना”ति इमिना “कत्तुभूतेना”ति अत्थं
पटिक्खिपति । तथ्य तत्थाति तस्मिं तस्मिं खन्धके ।

इति तिकवारवण्णनाय योजना समत्ता ।

एकुत्तरिकनयो चतुक्कवारवण्णना

३२४. चतुक्केसु एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । तिणवत्थारकसमथट्टानन्ति तिणवत्थारकसमथेन
अधिकरणवूपसमितट्टानं । परस्स कम्मवाचायाति परस्स करणभूताय कम्मवाचाय । ततोति चतुक्कतो । परेसूति अञ्जेसु
चतुक्केसु एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । तमेवाति कायद्वारिकमेव । पुन तमेवाति वचीद्वारिकमेव । आपज्जितब्बापत्तिज्य
सहागारसेयापत्तिज्याति योजना । जगगन्तोति जागरन्तो ।

अचित्तको आपज्जति नामाति “अचित्तको भिक्खु आपज्जति नामा”ति वा “अचित्तको हृत्वा आपज्जति

नामा”ति वा योजना कातब्बा । सभागन्ति वत्थुसभागं । तज्चाति अञ्जतरं तज्च आपत्तिं । इतीति एवं ।

कम्मेनाति समनुभासनकम्मेन । कम्मेन वुद्धातीति कम्मेन एव वुद्धाति ।

सोति गिहपरिक्खारो, आहटो होतीति सम्बन्धो । अवापुरणन्ति कुञ्चिकं । अन्तोति भण्डागारस्स अन्तो ।

सम्मुखा वुद्धातीति सम्मुखा एव वुद्धाति ।

सयिताय एव भिक्खुनियाति योजना । इदन्ति सहागारसेय्यापत्तिं, पटिच्चाति सम्बन्धो । एतन्ति ‘लिङ्गपातुभावेना’ति वचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो । उभिन्नम्पीति भिक्खुभिक्खुनीनम्पि । लिङ्गपटिलाभेनाति इत्यिलिङ्गपटिलाभेन । पठमन्ति आदिकप्पकाले । “पठमं उप्पन्नवसेना”ति इमिना पुरे उप्पन्नं पुरिमन्ति वचनत्थं दस्सेति । “सेद्धभावेना”ति इमिना पुरभावेन सेद्धभावेन उप्पन्नं पुरिमन्ति वचनत्थं दस्सेति । “पुरिसलिङ्ग”न्ति इमिना इमपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । पुरिसकुत्तपुरिसाकारादीति आदिसदेन पुरिसनिमित्तादयो सङ्घण्हाति । यानि छचत्तालीस सिक्खापदानीति योजना । इमिना वुत्तनयानुसारेन दुतियचतुक्केपि अत्थो वेदितब्बो । तेहीति तिंसाधिकेहि सतसिक्खापदेहि ।

महापदेसाति विनये (महाव० ३०५) आगता महापदेसा । कस्मा महापदेसा “सामुकंसा”ति वुच्चन्तीति आह “ते ही”तिआदि । तत्थ तेति चत्तारो महापदेसा, वुच्चन्तीति सम्बन्धो । “सय”न्ति इमिना सामुकंसाति एत्थ संसदस्स सयमत्थं दस्सेति । “उक्खिपित्वा”ति इमिना उक्कंससद्वो उक्खिपनत्थेति दस्सेति । “ठपितत्ता”ति इमिना सयं उक्कंसित्वा ठपिता सामुकंसाति वचनत्थं दस्सेति । “अज्ञोहरणीयपरिभोगा”ति इमिना बाहिरपरिभोगं निवत्तेति । उदकं पनाति केनचि असंसगं पसन्नोदकं पन । कालेति सप्पदट्टकाले । “पञ्च वा दस वा सीलानी”ति इमिना पञ्च वा दस वा सीलानि उपासकसीलन्ति दस्सेति ।

तत्थ चाति विहारे च । उभोपीति आगन्तुकावासिकवसेन उभोपि । असाधारणन्ति द्रीहि असाधारणं । आपत्तिन्ति भिक्खुनीहियेव साधारणं आपत्तिं । गमियचतुक्केपीति पिसद्वो आगन्तुकचतुकं अपेक्खाति । वत्थुनानन्ततावाति मेथुनादिवत्थुनानन्तता एव । हीति सच्चं, यस्मा वा । साति आपत्ति । तथाति यथा कायसंसगे, तथा लसुणखादनेति योजना । एत्थाति वत्थुनानन्ततादिचतुक्के । चत्तारि पाराजिकानीति भिक्खुपातिमोक्खे आगतानि । विसुं आपञ्जन्तेसुपि एसेव नयोति सम्बन्धो ।

पुरिमचतुक्केति वत्थुनानन्ततादिचतुक्के । यो पठमो पञ्चोति योजना । इधाति वत्थुसभागतादिचतुक्के । यो चाति यो च पञ्चो । तत्थाति वत्थुनानन्ततादिचतुक्के । ततियचतुर्थेसु पञ्चेसूति सम्बन्धो ।

“सद्धिविहारिकस्सा”ति पदं “कत्तब्ब”इति पदे सम्पदानं ।

गरुकन्ति पाराजिकं । लहुकन्ति थुल्लच्चयं वा दुक्कटं वा ।

अहुन्नं भिक्खुनीं पटिपाटिया निसीदितब्बतो वुत्तं “नवमभिक्खुनितो”ति । पच्चुद्धानारहाति पटिमुखं उपद्धातुं अरहा । अविसेसेन चाति “भिक्खू”ति वा “भिक्खुनी”ति वा विसेस, मकत्वा सामञ्जेन च । “आसनारहचतुक्कस्सा”ति पदं “पठमपद”न्ति पदे अवयविसम्बन्धो ।

असाधारणन्ति भिक्खूहि असाधारणं । विकाले कप्पतीति तद्दुविकाले कप्पति । कालातीतन्ति कालयामसत्तहातीतं । यावकालिकादित्यज्च अकप्पियमंसञ्च उग्रहितकञ्च अपटिग्रहितकञ्चाति योजना ।

गुणझृणूपाहनञ्च धुवन्हानञ्च चम्मत्थरणञ्च गुणझृणूपाहनधुवन्हानचम्मत्थरणानि । इमानि चत्तारीति पञ्चवग्गेन गणेन उपसम्पददानादीनि । इथाति पच्चन्तिमेसु जनपदेसु । इथाति मञ्जिमेसु । इदन्ति चतुष्बिधं वत्थु । दीपेतुम्पीति दीपनम्पि । तुंपञ्चयो हि कत्वत्थजोतको । एसेव नयो दीपेतुं पनाति एत्थापि । सेसं अनुञ्जातकन्ति सम्बन्धो । उभयत्थपीति पच्चन्तिममञ्जिमवसेन उभयत्थापि ।

छन्दपरिसुद्धिअखानं एकं कत्वा “चत्तारो”ति वुत्तं । चत्तारो पुब्बकिच्चाति लिङ्गविपल्लासो, “चत्तारि पुब्बकिच्चानी”ति हि अत्थो । एवं वुत्तानि इमानि चत्तारीति सम्बन्धो । एवं आगता सम्मुतियोति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु चतुक्केसु ।

इति चतुक्कवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो पञ्चकवारवण्णना

३२५. पञ्चकेसु “पञ्च पुगला नियता”ति एतं आनन्तरियानमेव गहणन्ति योजना । पञ्च छेदन का आपत्तियो नाम वेदितब्बाति सम्बन्धो । या विकप्पना वुत्ताति योजना । उस्सङ्कृतोति उद्ग्रहित्वा सङ्कृतो । परिसङ्कृतोति पुनप्पुनं सङ्कृतो । अकुप्पो अरहत्तफलसङ्घातो धम्मो इमस्साति अकुप्पधम्मो, खीणासवो । खीणासवो समानोपि उस्सङ्कृतो चेव परिसङ्कृतो चाति योजना । परिहरितब्बाति अपनेतब्बा । हीति सच्चं, यस्मा वा । एतेसूति अगोचरेसु । थूपचीवरन्ति एत्थ थूपं परिक्खिपित्वा कतं चीवरं थूपचीवरन्ति दस्सेन्तो आह “वम्मिक”न्ति आदि । वम्मिको हि थूपयति उद्दं आरोहतीति थूपोति वुच्चति । न्हानद्वानेति सब्बेसं न्हानद्वाने । तज्हि उदकेन कायं अभिसिञ्चति एत्थाति अभिसेकन्ति वुच्चति । अभिसेके छहितं आभिसेकिं, चीवरं । तेन वुत्तं “छहितचीवर”न्ति । भतपटियाभतन्ति एत्थ भरधातुया पोसनत्थं पटिक्खिपित्वा धारणत्थं दस्सेन्तो आह “सुसानं नेत्वा पुन आनीतक”न्ति । तत्थ “सुसान”न्ति इमिना कम्मं दस्सेति, “पुना”ति इमिना पटिसद्वस्स अत्थं दस्सेति । इमेहि पदेहि सुसानं भतं हुत्वा गेहं पटिआभरितब्बन्ति भतपटियाभतन्ति वचनत्थं दस्सेति, यकारो पदसन्धिकरो । पाळियं, अटुकथायञ्च पोत्थकेसु “गतपटियागत”न्ति कण्ठजततियक्खरेन पाठो अत्थि, सो असुन्दरो ।

कायो पठमं, वाचा दुतियं, कायवाचा ततियं, इदं सन्धाय “ततियेना”ति वुत्तं । तत्थेवाति अन्तरपेय्याले एव ।

अदिन्नन्ति एत्थ अकारस्स नकारियभावञ्च तपच्चयस्स कम्मवाचकभावञ्च दस्सेन्तो आह “अञ्जेन न दिन्न”न्ति । तत्थ “अञ्जेना”ति इमिना तपच्चयस्स कम्मवाचकभावं दस्सेति, नकारेन अकारस्स कारियं दस्सेति । केन कारणेन अविदितन्ति आह “पटिगणहामीति चेतनाय अभावेना”ति । अविदितन्ति अपाकटं । नटसमज्जादिदानन्ति नटसमज्जादीनं सब्बेसं दानं । उसभविस्सज्जनन्ति उसभस्स विस्सज्जनं । इदं उपलक्खणवसेन वुत्तं । सब्बासम्पि पन मनुस्सामनुस्सानं इत्थीनं मेथुनरतिवसेन पुरिसानं दानम्पि गहेतब्बं । इत्थिदानन्ति एत्थापि यासं कासञ्चिच इत्थीनं येसं केसञ्चिच पुरिसानं दानं गहेतब्बं । पटिभानचित्तकम्मदानन्ति मेथुनसेवनपटिभानचित्तकम्मदानं । लोकस्साति लोकेन । कथेतुकम्यताति कथेतुकामता । “न सुप्पटिविनोदया”ति इमिना दुक्खेन पटिविनोदेतब्बाति दुप्पटिविनोदया, पटिविनोदेतुं

न सुकराति दस्सेति । उपायेनाति युक्तिया ।

फुस्सदेवत्थेरो अद्वासि किराति सम्बन्धो । एकंसन्ति भुम्मत्थे चेतं उपयोगवचनं । एकस्मिं अंसेति हि अत्थो । बुद्धारम्मणन्ति बुद्धगुणारम्मणं । मारोति देवपुत्तमारो, गतोति सम्बन्धो । गोमयन्ति गोमीङ्गं । जरगगवोति जरगोणो । तादिसमेवाति गोमयविप्पकिरणसभावमेव । विप्पकारन्ति विसेसपकारेन करणं । वङ्गपादन्ति कुटिलपादं । परिकसन्तोति परिच्छेदं कत्वा विलेखन्तो । विगच्छपुरिसोति विकारं, विरूपं वा गतपुरिसो । ‘विभच्छपुरिसो’ तिपि पाठो, विसेसेन सोभाणं भक्खपुरिसोति अत्थो । अयमेव पाठो अभिधानादीसु (अभिधानप्दरैपिकायं १०२ गाथाय) दिस्सति । समन्ताति कटअन्धकारविहारस्स समन्ततो । मारो सिया नु खोति योजना । न असक्षिं इति आहाति योजना । दिद्वपुब्बोति पुब्बे दिद्वो । महानुभावोति देविद्विद्या महानुभावो । इङ्गाति उद्योजनत्थे निपातो, उद्योजेमीति अत्थो । अत्तभावन्ति तव अत्तभावं । तादिसं रूपन्ति बुद्धस्स भगवतो अत्तभावसदिसं रूपं । तंसरिक्खकन्ति तेन रूपेन सदिसं । पतिरूपमेव सदिसटुन पतिरूपकं, न एकंससदिसं रूपं किञ्चिं सदिसरूपन्ति अत्थो । सकत्तभावन्ति सस्स एसो सको, सोयेव अत्तभावो सकत्तभावो, तं । अयन्ति मारो । कथन्ति केन कारणेन भगवा न सोभति नु खो, सोभतियेवाति अत्थो । तदेव समत्थेतुं वुत्तं “सब्बसो वीतरागदोसमोहो” ति । वञ्चितोम्हीति अहं वञ्चितो अम्हि । किं अत्थीति किं नाम अत्थि, मम वञ्चनचित्तं नत्थीति अधिष्पायो । दहरभिक्खु पटिलभतीतिआदिना सम्बन्धितब्बं ।

दहरभिक्खु अद्वासीति सम्बन्धो । सङ्कारछड्डुनि पञ्चिन्ति सम्बन्धो । सङ्कारं छड्डेति इमायाति सङ्कारछड्डुनी । तिस्सदत्तत्थेरो नाम पुच्छीति सम्बन्धो । नावातोति पोततो । पञ्चासहस्रसन्ति समथविपस्सनाकम्मद्वानेसु पुच्छासहस्रं । पुच्छीति दहरं पुच्छि । परिच्छिन्दीति तस्मिं दिवसे कातब्बवत्तं निद्वपेसीति अत्थो । योनकविसयतोति योनकलोकतो । अद्व कप्पे अनुस्सरीति चेतियङ्गं दिस्वा चित्तस्स पसीदनतो पुब्बेनिवासजाणेन अद्व कप्पे अनुस्सरि ।

एको भिक्खु गतोति सम्बन्धो । देवता पुष्फहत्था अदुंसूति मनुस्सवेसं गहेत्वा अदुंसु । तेन वुत्तं “कतरागमवासिकात्था” ति । तुम्हे कतरस्मिं गामे वसनसीला अत्थ भवथाति योजना । इधेवाति इमस्मिंयेव ठाने । ठिताम्हाति मयं ठिता अम्हाति योजना ।

अयं कथाति अयं वक्खमानकथा । किं अमच्चपुत्तो पासादिको नु खोति योजना । नेति अमच्चपुत्तअभयत्थेरे । जातका अगमंसूति सम्बन्धो । थेरमातापि पहिणीति सम्बन्धो । पिसद्वेन जातके अपेक्खति । पहिणाकारं दस्सेन्तो आह “पुत्तो मे” तिआदि । अमच्चपुत्तो आरूढ्होति सम्बन्धो । अभयत्थेरो आहाति सम्बन्धो । तेनाति अमच्चपुत्तेन । युगगाहन्ति युगस्स गाहं । “महल्लकत्थेरस्स सम्मद्वाने कचवरं छड्डेत्वा” ति वचनं आवि करोन्तो आह “अतीतत्तभावे किरा” तिआदि । अमच्चपुत्तो छड्डेसीति सम्बन्धो ।

तन्ति सम्मज्जनवत्तं । तत्राति “सत्थुसासनं कतं होती” तिवचने । आयस्मा सारिपुत्तो निसीदि किराति सम्बन्धो । भगवा पच्चागच्छीति सम्बन्धो । पादानीति पादस्स अकमनद्वानानि, पादचेतियानीति अत्थो । थेरो निसीदीति सम्बन्धो । जण्णुकेहि पतिद्वाय “पादचेतियं वन्दित्वा” ति पाठसेसो अज्ञाहरितब्बो । मे निसिन्नभावं मे सत्था अञ्जासि वताति योजना । मेसद्वो हि पुब्बपरापेक्खो । चोदनन्ति दोसारोपनं । कारेस्सामीति दसबलं कारेस्सामि । भगवा आहाति सम्बन्धो । गतोसीति त्वं गतो असि, विचरन्तस्स तुङ्हं न पतिरूपन्ति योजना । ततोति चोदनकालतो ।

एत्तको विनिच्छयो उपलब्धतीति सम्बन्धो । भासपरियन्तन्ति वचनपरिच्छेदं । अयन्ति कथा । एत्तकं वचनन्ति

सम्बन्धो । गद्यपगन्ति गहेतब्बभावं उपगमनं, गणिहतुं खमनीयन्ति अत्थो । तानीति द्वे मूलानि । पुन तानीति समुदयभूतानि छ आपत्तिसमुद्भानानि । वत्थुन्ति मेथुनादिवत्थुं । इतिपीति पिसद्वो पठमनयं अपेक्खति । एत्थ पठमनये मूलेन समुदयस्स पायतो अभेदो होति, पच्छिमनये पन सब्बथा भेदो होति । तस्मा पच्छिमनयोयेव युत्तरोति दट्टब्बो । “वूपसम्मती”ति इमिना “निरुज्जती”ति पदस्स समुच्छेदनिरोधं दस्सेति । वुद्धानेनाति परिवासादिविनयकम्मेन ।

तेत्तिसमूलानं सरूपं दस्सेन्तो आह “विवादाधिकरणस्स द्वादस मूलानी”तिआदि । एकं मूलन्ति सम्बन्धो । तानीति तेत्तिस मूलानि । परतोति परस्मिं । “अद्वारस भेदकरवत्थूनी”तिआदिना अधिकरणानं समुद्भानं दस्सेति । चत्तारि सङ्किच्चानि निस्साय उप्पज्जतीति योजना । इदन्ति वत्थु । सत्तन्नं निदानन्ति सत्तन्नं आपत्तिक्खन्धानं पञ्जत्तिद्वानसङ्कातं निदानं । एत्थाति ठाने । पञ्जत्तिं न जानातीति एत्थ “अनुपञ्जत्तिं न जानाती”ति वक्खमानत्ता पठमपञ्जत्ति गहेतब्बाति आह “पठमपञ्जत्तिं न जानाती”ति । अनुपञ्जत्तीति एत्थ अनुसद्वो नउपच्छिन्नत्थोति आह “पुनप्पुनं पञ्जत्तिं न जानाती”ति । पच्छात्थोपि युज्जतेव पठमपञ्जत्तितो पच्छा पञ्जत्तता । अनुसन्धिवचनपथन्ति एत्थ अनुसन्धीनं वसेन वचनपथन्ति दस्सेन्तो आह “कथानुसन्धिविनिच्छयानुसन्धिवसेन वत्थु”ति । जत्तिकिच्चन्ति जत्तिया किच्चं । इमिना जत्तियाति एत्थ साम्यत्थे सामिवचनं । करधातुसम्बन्धे करणवचनप्पि युज्जतेव । करणन्ति एत्थ च युपच्ययस्स कम्मत्थभावज्य दस्सेति । न केवलं जत्तिकम्मे एव जत्तिकिच्चं न जानाति, अथ खो जत्तिदुतियजत्तिचतुर्थकम्मेसुपि न जानातीति दस्सेन्तो आह “जत्तिदुतियजत्तिचतुर्थकम्मेसू”तिआदि । पुब्बे ठपेतब्बाति जत्ति नाम कम्मवाचाय पुब्बे ठपेतब्बाति न जानाति । इमिना नपुब्बकुसलभावं दस्सेति । “पच्छा”ति इमिना नअपरकुसलभावं दस्सेति । पिसद्वेन पठमनयं अपेक्खति । “कालं न जानाती”ति इमिना अकालञ्जूति पदस्स विगगहवाक्यं दस्सेति । कालं दस्सेन्तो आह “अनज्ञिद्वो”तिआदि ।

“धुतङ्गे आनिसंसं अजानित्वा”ति इमिना मन्दमोमूहानं फलं दस्सेति । पापिच्छोति एत्थ पापिच्छो नाम पच्ययलाभस्स पत्थनाति आह “पच्ययलाभं पत्थयमानो”ति । कायविवेको च चित्तविवेको च उपधिविवेको च कायचित्तउपधिविवेकं, समाहारद्वन्द्वे, पुब्बपदेसु उत्तरपदलोपो । एतस्साति आरञ्जिकस्स । इमिना इमाय अत्थो इदमत्थो, सो एतस्सत्थीति इदमत्थीति वचनत्थं दस्सेति । अप्पिच्छञ्जेवातिआदीसु एवसद्वानं छड्डेतब्बत्थं दस्सेन्तो आह “न अञ्जं किञ्चिं लोकामिस”ति ।

नवविधन्ति दिवसवसेन तिविधं, तथा कत्तब्बाकारवसेन, तथा कारकवसेनाति नवविधं उपोसथं ।

कायदुच्चरितादि यस्मा न पसादं संवत्तेति, न पसादाय वा संवत्तति, तस्मा अपासादिकन्ति वुच्यति । तेन वुत्तं “अपासादिकन्ति कायदुच्चरितादि अकुसल”ति । वेलं अतिक्रम्माति भोजनादिकालं अतिक्रमित्वा । इमिना अतिवेलन्ति एत्थ अतिसद्वस्स अतिक्रमनत्थञ्च “अतिवेल”ति पदस्स “विहरतो”ति पदे किरियविसेसनभावज्य दस्सेति । अप्पं कालन्ति योजना । अवतरणं ओतारोति दस्सेन्तो आह “ओतरण”ति । सब्बत्थाति सब्बेसु पञ्चकेसु ।

इति पञ्चकवारवण्णनाय योजना समत्ता ।

एकुत्तरिकनयो छक्कवारवण्णना

३२६. छक्केसु एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । इतीति एवं । इमा छ सामीचियोति योजना । तत्थाति छसु आकारेसु ।

सतिसम्मोसेनाति सतिया विष्ववासेन ।

तत्थाति चुहससु परमेसु । ततोति छक्कतो । एकं अपनेत्वाति यंकिज्च एकं अपनेत्वा । सेसेसूति छहि परमेहि सेसेसु अटुसु परमेसु । अञ्जानिपि छक्कानीति पठमछक्कतो अञ्जानिपि अटु छक्कानि ।

छ आपत्तियोति तीणि छक्कानीति “छ आपत्तियो”ति वुत्तानि तीणि छक्कानीति योजना । वुत्तद्वयं एकं कत्वा । न्हानेति न्हानसिक्खापदे । छक्कद्वयन्ति आदायसमादायवसेन छक्कद्वयं । सब्बत्थाति सब्बेसु छक्केसु ।

इति छक्कवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो सत्तकवारवण्णना

३२७. सत्तकेसु छसु सामीचीसु पक्खिपित्वाति सम्बन्धो । तत्थेवाति समथकखन्धके एव ।

चम्पेयकेति चम्पेयकखन्धके । “असद्धम्मा”ति पदस्स भेदनिस्सिततुल्यनिस्सितसमासं दस्सेन्तो आह “असतं धम्मा”तिआदि । तत्थ “असतं धम्मा”ति इमिना भेदनिस्सितसमासं दस्सेति, “असन्तो वा धम्मा”ति इमिना तुल्यनिस्सितसमासं दस्सेति । सब्बत्थाति सब्बेसु सत्तकेसु । सेसं सुविज्ञेयमेव ।

इति सत्तकवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो अटुकवारवण्णना

३२८. अटुकेसु अटुनिसंसादीनं देसनाकारदेसनद्वानानि दस्सेन्तो आह “न मय”न्तिआदि । तत्थ “न मय...पे०... करिस्सामा”ति इमिना देसनाकारं दस्सेति, “कोसम्बकक्खन्धके”ति इमिना देसनद्वानं दस्सेति । तम्हीति दुतियअटुकम्पि ।

तेरसके वुत्ताति सम्बन्धो । कुलानि दूसेतीति एत्थ “दूसेती”ति किरियापदस्स करणं दस्सेन्तो आह “पुफेन वा”तिआदि । इमेहि अटुहि दूसेतीति योजना । “लाभेना”तिआदिना “अटुहि असद्धम्मेही”ति एत्थ असद्धम्मसरूपं दस्सेति । सारागोति संरागो, भुसं रज्जनन्ति अत्थो । पटिविरोधोति दोसो । सो हि यस्मा अलाभादीसु पटिविरुज्जति, तस्मा पटिविरोधोति वुच्चति । पाळियन्ति विनयपाळियं ।

पाणन्तिआदिका द्वे गाथायो द्वादसक्खरेन बन्धिता । पठमगाथाय ततियपादे चरियसहेन युत्तता एकक्खरो अधिको । अयं पनेत्थ योजना — पाणं न हने न घातेय्य, आदिन्नञ्च न आदिये न गणहेय्य, मुसा वितथवचनं न भासे न कथेय्य, मज्जपो मज्जपानं न च सिया, अब्रह्मचरिया मेथुना विरमेय्य, रत्ति विकालभोजनं न भुञ्जेय्य ।

मालं न धारे न धारेय्य, गन्धञ्च न आचरे, सन्थते मज्जे च छमायञ्च सयेथ । एतज्हि उपोसथं अटुङ्गिंकं उपोसथं इति दुक्खन्तगुना बुद्धेन पकासितन्ति आहु पण्डिताति ।

सङ्घभेदकेति सङ्घभेदकक्खन्धके । तासंयेवाति भिक्खुनीनमेव । “उपासिका अटु वरानि याचती”ति एवं सामञ्जवचनस्सापि अत्थपकरणादिना विसेसविसयो होतीति आह “विसाखा”ति । सा हि विविधा पुत्तनतुसङ्घाता साखा

एतिस्सात्थीति विसाखाति वुच्चति । सब्बत्थाति सब्बेसु अटुकेसु । सेसं सुविज्जेयमेव ।

इति अटुकवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो नवकवारवण्णना

३२९. नवकेसु अचरीतिआदीनीति आदिसदेन “चरति, चरिस्सती”तिआदीनि (दी० नि० ३.३४०; अटु० नि० ९.२९-३०) सङ्ग्रहाति । तं कुतेत्थ लब्धाति एत्थ तन्ति अनत्थचरणं, कोपकरणं वा । कुतोति केन कारणेन । एत्थाति एतस्मिं अनत्थचरकपुगले । लब्धाति लद्धा, सक्का लद्धुं न लब्धा एवाति अत्थो । नवन्नं वा भिक्खूनं कारणाति योजना । तण्हन्ति द्वीसु एसनतण्हाएसिततण्हासु एसनतण्हं । पटिच्छाति आरब्ध । परियेसनाति पुनप्पुनं एसना । लाभोति रूपादिआरम्मणलाभो । विनिच्छयोति जाणतण्हादिद्विवितक्कवसेन चतुष्बिधो विनिच्छयो । चतुष्बिधो हि धम्मो “एत्कं मर्हं भविस्सती”तिआदिना विनिच्छिनति अनेनाति विनिच्छयोति वुच्चति । छन्दरागोति बलवरागो । अज्ञोसानन्ति “अहं मम”न्ति बलवसन्निट्टानं, परिगग्होति तण्हादिद्विवसेन परिच्छिन्दित्वा गहणं । मच्छरियन्ति परेसं साधारणभावस्स असहनता । आरक्खाति द्वारपिदहनमञ्जूसगोपनादिवसेन आभुसो रक्खनं । आरक्खाधिकरणन्ति आरक्खकारणा, हेत्वत्थे चेतं पच्चत्वचनं । दण्डादानादीसु परनिसेधनत्थं दण्डस्स आदानं दण्डादानं । तथा एकतोधारादिनो सत्थस्स आदानं सत्थादानं । कलहोति कायकलहोपि वाचाकलहोपि । विगग्होति विरुद्धवसेन गहणं । विवादोति विरुद्धवसेन वदनं । “तुवं तुव”न्ति अनादरवसेन वदनं तुवंतुवं वादो, पेसुञ्जवसेन वदनं पेसुञ्जवादो, मुसावसेन वदनं मुसावादो, दण्डादानञ्च सत्थादानञ्च कलहो च विगग्हो च विवादो च तुवंतुवंवादो च पेसुञ्जवादो च मुसावादो च दण्डादान...पे०... मुसावादा । मुसावादाति एत्थ वादसद्वा “तुवं तुव”न्ति च “पेसुञ्ज”न्ति च एत्थापि योजेतब्बो । “अहं सेय्योहमस्मी”ति पवत्तमानादयोति योजना । अधिद्वितकालतो पट्टाय न विकप्पेतब्बानीति अधिद्वानविकप्पनं एकतो न कातब्बं, अधिद्विते न विकप्पेतब्बन्ति अधिष्पायो । परिणतं लाभं परिणामेतीति सम्बन्धो ।

एतेसंयेव दानानन्ति एतेसंयेव अधमिकानं दानानं । सङ्घस्स निन्नन्ति सङ्घस्स नतं, नामितं वा लाभन्ति सम्बन्धो । सङ्घस्स नमति, नामियतीति वा निन्नं । तेसंयेवाति तेसंयेव तिणं धम्मिकदानानं । तयो तयो दानपटिगग्हपरिभोगे सम्पिण्डेत्वा नवको गहेतब्बो । तत्थेवाति समथक्खन्धके एव । ओवादवगगस्साति भिक्खुनोवादवगगस्स । तत्थेवाति ओवादवगगस्स पठमसिक्खापदे एव । सब्बत्थाति सब्बेसु नवकेसु ।

इति नवकवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो दसकवारवण्णना

३३०. दसकेसु अटुने वा पनाति अकारणे वा पन । तत्थाति नवकेसु । “नत्थि दिन्नन्तिआदिवसेना”ति आदिसदेन “नत्थि यिदुं नत्थि हुत”न्तिआदयो (ध० स० १२२१; म० नि० ९४.२२५; ३.९१, ११६; सं० नि० ३.२१०; अ० नि० १०.१७६) नव नत्थिका सङ्गहेतब्बा । “सस्सतो लोकोति आदिवसेना”तिआदिसदेन (दी० नि० १.३१; म० नि० १.२६९) “असस्सतो लोको”तिआदयो (म० नि० १.२६९) नव अन्तगाहिके सङ्ग्रहाति । विपरीता सम्मताति दसहि मिच्छत्तेहि विपरीता दस सम्मता सम्मादिद्वि सम्मासङ्गप्पो सम्मावाचा सम्माकम्मन्तो सम्माआजीवो सम्मावायामो सम्मासति सम्मासमाधि सम्माजाणं सम्माविमुत्तीति ।

दस आदीनवा निद्विटि सम्बन्धे । उन्दूरकखायितनि मूसिकेन खादितं । एत्थ हि खेधातु खादनत्थो होति । अगिद्विन्ति अगिना दुः । एतेसूति एतेसु दससु पंसुकूलेसु । उदकसाटिकं वा संकच्चिकं वाति भिक्खुनीनं उदकसाटिकं वा संकच्चिकं वा । एत्थ वासदो अनियमविकप्पत्थो ।

पण्णसन्थारो तिणसन्थारेन सङ्गहितो । सब्बत्थाति सब्बेसु दसकेसु ।

इति दसकवारवण्णनाय योजना समता ।

एकुत्तरिकनयो एकादसकवारवण्णना

३३१. एकादसकेसु तिणपादुकाति मुञ्जपब्बजेहि अवसेसा तिणमयपादुका । कटुपादुकसङ्घमेवाति कटुपादुके सङ्घं एव । तम्बलोहमयेन वा दारुमयेन वाति वासदो अनियमविकप्पत्थो । “नसि अनिमित्ता” तिआदयो भिक्खुनिकखन्धके (चूल्व० ४२३) निद्विटा । ते सब्बेति सब्बे ते गणितकविधा । नगेनाति अचेलकेन । ते सब्बेति सब्बे ते अवन्दियपुगला । पुब्बेति दसके । कम्मवग्गेति अवसाने कम्मवग्गे ।

सो भिक्खु यं न निगच्छेय्य, एतं न निगतं अद्वानं अनवकासोति योजना । एवज्हि सति यंसदो किरियापरामसनो होति, अथ वा यं येन कारणेन न निगच्छेय्य, एतं कारणं अद्वानन्ति योजना । अनधिगतं समाधिन्ति योजना । सद्धम्मास्माति सद्धम्मा अस्स । अस्स अक्कोसकपरिभासकस्स भिक्खुस्स सद्धम्मा न वोदायन्ति न परियोदपेन्तीति अत्थो । रोगातङ्कन्ति रोगसङ्घातं आतङ्कं । निरयं उपपज्जतीति निरयम्हि उपपज्जति । “उपपज्जती” ति एत्थ उपइति कम्प्पवचनीयउपसग्गेन युत्तता “निरय” न्ति एत्थ भुम्मत्थे उपयोगवचनं दद्वब्बं । एत्थ एतस्मिं अङ्गुत्तरपाळियं (अ० नि० ११.६) ।

आसेवितायाति एत्थ आत्यूपसग्गो आदिकम्मत्थोति आह “आदितो पट्टाय सेविताया” ति । “निष्फादिताया” तिइमिना भावितायाति एत्थ भूसदो सत्तत्थोति दस्सेति, “वड्डिताया” ति इमिना वड्डनत्थोति दस्सेति । **बहुलीकतायाति** एत्थ बहुलं नाम अत्थतो पुनप्पुनन्ति आह “पुनप्पुनं कताया” ति । **सुयुत्तयानसदिसायाति** सुदु युत्तेन यानेन सदिसाय । इमिना यानीकतायाति एत्थ न यंकिञ्चियानं विय कतं होति, अथ खो इच्छितिच्छितकखणे आरोहनीयता सुयुत्तयानं विय कतं होतीति दस्सेति । यथा करियमाने पतिट्टा होतीति योजना । **वत्थुकतायाति** एत्थ वत्थुसदो पतिट्टुत्थोति दस्सेति । वसति पतिट्टहति एत्थाति वत्थूति वचनत्थो कातब्बो । **अनुट्टितायाति** एत्थ अनुसदो नउपच्छिन्नत्थो, ठाधातु उपज्जनत्थोति दस्सेन्तो आह “अनु अनु पवत्तिताया” ति । “समन्ततो” ति इमिना परिचितायाति एत्थ परिसदो समन्तत्थोति दस्सेति । “अभिवड्डिताया” ति इमिना चिधातु वड्डनत्थोति दस्सेति । **समारद्धायाति** परिपुण्णं आराधिताय । राधधातु हि साधनत्थो होति । “वसीभावं उपनीताया” ति इमिना तदत्थं अधिष्पायेन दस्सेति । “न पापकं सुपिनं पस्सती” ति वचनस्स अत्थापत्तिनयं दस्सेन्तो आह “भद्रकं पना” ति आदि । वुद्धिकारणभूतन्ति वुद्धिया कारणभूतं सुपिनन्ति सम्बन्धो । **देवता रक्खन्तीति** एत्थ सामञ्जतो वुत्तेपि आरक्खदेवतायेव गहेतब्बाति आह “आरक्खदेवता” ति । आरक्खदेवता नाम भुम्मदेवादयो । खिप्पन्ति भावनपुंसकं । इमिना तुवटं चित्तन्ति एत्थ तुवटसदो खिप्पपरियायोति दस्सेति । **उत्तरिम्पटिविज्ञान्तोति** एत्थ “उत्तरि” न्ति पदस्स अवधिपेक्खता तस्स अवधि च उत्तरिसदस्स इध अरहत्तवाचकभावञ्च विधधातुया सच्छिकरणत्थञ्च दस्सेन्तो आह “मेत्ताझानतो” ति आदि । तत्थ “मेत्ताझानतो” ति इमिना अवधिं दस्सेति, “अरहत्त” न्ति इमिना “उत्तरि” न्ति पदस्स सरूपत्थं दस्सेति, “असच्छिकरोन्तो” ति इमिना विधधातुया सच्छिकरणत्थं दस्सेति । **सब्बत्थाति** सब्बेसु एकादसकेसु ।

इति एकादसकवारवण्णनापरियोसानाय

एकुत्तरिकवण्णनाय

योजना समता ।

उपोसथादिपुच्छाविस्मज्जना

३३२. विस्मज्जने एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । कायसामगी आदि नामाति योजना । ओसारणकिरियाति कथनकिरिया । छन्दपवारणं आहरित्वाति छन्दञ्च पवारणञ्च आहरित्वा । पवारणाकथाति “सङ्घं भन्ते पवारेमा” तिआदिका (महाव० २१०) पवारणाकथा । तज्जनीयकम्मादीसु वत्थु नाम किं? पुगलो नाम कोति आह ‘वत्थु नामा’ तिआदि । तत्थ येन वत्थुनाति भण्डनकारकादिना येन वत्थुना करणभूतेन, हेतुभूतेन वा । येनाति पुगलेन कतुभूतेन, कतन्ति सम्बन्धो । ‘तस्सा तस्सा कम्मवाचाया’ तिपदं “अवसानवचन” न्ति पदे अवयविसम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु विस्मज्जनेसु ।

इति उपोसथादिपुच्छाविस्मज्जनवण्णनाय योजना

समता ।

अत्थवसपकरणवण्णना

३३४. अत्थवसपकरणेति अवयविआधारो । दस अत्थवसेतिआदीसूति अवयवाधारो । यन्ति वचनं । उपरिमं उपरिमं पदन्ति “सङ्घफासुताया” तिआदिकं उत्तरुत्तरि वुत्तं पदं । हेद्विमस्स हेद्विमस्स पदस्साति “सङ्घसुदुताया” तिआदिकस्स अधो अधो वुत्तस्स पदस्स ।

यदेतं पदसतं वुत्तन्ति योजना । तत्थाति तस्मिं पदसते, निद्वारणे भुम्मं, अत्थसतन्ति अभिधेयसतं । धम्मसतन्ति अभिधानसतं, पाळिसतन्ति अत्थो । “अत्थसतं धम्मसतं” न्ति पदानं अत्थन्तरविकर्पं दस्सेन्तो आह “अथ वा” तिआदि । तत्थ ये दस अत्थवसे पटिच्च पञ्जतं, तेसं दस अत्थवसानन्ति योजना, ये दस अत्थवसे पुब्बे वणिता, तेसं दस अत्थवसानन्ति योजना । पठमपाराजिकवण्णनायं (पारा० अट्ठ० १.३९) वणिताति सम्बन्धो । तत्थाति “सङ्घसुदुताया” तिआदिपाठे । सुदु देवाति सुदु महाराज । हि यस्मा आणाबलभोगबलइस्सरियबलेहि दिब्बति, तस्मा देवोति वुच्चति । यो चाति गहटो वा पञ्जितो वा, सम्पटिच्छतीति सम्बन्धो । तस्माति यस्मा हिताय सुखाय होति, तस्मा । आनिसंसं दस्सेत्वा पञ्जपेस्सामीति सम्बन्धो । अभिभवित्वा न पञ्जपेस्सामीति योजना । इधाति अत्थवसपकरणे । तदत्थजोतकानन्ति सोयेव अत्थो तदत्थो, तस्स जोतका तदत्थजोतका, तेसं । इदानि वेदितब्बानीति सम्बन्धो । अत्थं जोतेन्तीति अत्थजोतका, सदा । नीहरित्वा, नियमेत्वा वा अत्थो वुच्चते इमाहि सद्वपञ्जतीहीति निरुक्तियो ।

अत्थसतन्ति गाथायं अत्थवसे पकरणे अत्थसतं वेदितब्बन्ति आदिना योजना कातब्बा । इति हीति इति एव । हिसद्वो हि एवसद्वत्थो । इदन्ति “अत्थसत” न्ति आदिवचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो । एतन्ति यथावुत्तं अत्थं पटिच्चाति सम्बन्धो ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवर्णनाय

महावगगवण्णनाय

योजना समता ।

पठमगाथासङ्गणिकं

सत्तनगरेसु पञ्चन्तसिक्खापदवण्णना

३३५. एकंसन्ति एत्थ भुम्मत्थे उपयोगवचनन्ति आह “एकस्मिं अंसे”ति । दसनखसमोधानसमुज्जलन्ति दसन्नं नखानं समूहेन सुदृु उज्जलं । एत्थ “समुज्जल”न्ति इमिना अञ्जलिन्ति पदस्स आदरेन, अभिमुखं वा जलति दिब्बतीति अञ्जलीति अत्थं दस्सेति । आसीसमानरूपोवाति एत्थ आसीसमानरूपो एवाति अत्थं पटिक्खिपन्तो आह “पच्चासीसमानरूपो विया”ति । एत्थ “विया”ति इमिना “आसीसमानो इवा”ति पदविभागं कत्वा इवसद्वो उपमत्थजोतकोति दस्सेति । किस्साति एत्थ करणत्थे छट्टीविभत्ति होतीति आह “केन कारणेना”ति । इधाति मम निसिन्दृष्टानं । “आगतो”ति इमिना इधमागतोति एत्थ मकारो पदसन्धिकरमत्तोति दस्सेति । अस्साति उपालिस्स विस्सज्जेसीति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु पञ्चेसु । इतीति एवं ।

तत्थाति विस्सज्जने । भद्रको ते उम्मङ्गोति एत्थ उम्मङ्गसद्वो पञ्चवाचकोति आह “भद्रका ते पञ्चा”ति । तत्थ तेति तव । कस्मा पञ्चा “उम्मङ्गो”ति वुच्चतीति आह “पञ्चा ही”ति आदि । हि यस्मा उम्मङ्गोति वुच्चति, तस्मा पञ्चा उम्मङ्गो नामाति योजना । “उम्मुज्जित्वा ठित्ता”ति इमिना उम्मुज्जतीति उम्मङ्गोति वचनत्थं दस्सेति । मुजधातु उकारस्स अकारो, अविज्जन्धकारसङ्घाता उदकतो उम्मुज्जतीति अत्थो । “तग्धा”ति निपातस्स तस्मा कारणाति अत्थं दस्सेन्तो आह “यस्मा”ति आदि । “सम्पटिच्छनत्थे”ति इमिना तग्धसद्वो साधुअत्थोति दस्सेति, तग्ध साधूति अत्थो । तीणियेवाति “समादहित्वा विसिब्बेन्ती”ति एकं, “सामिसेना”ति एकं, “ससित्थक”न्ति एकन्ति इमानि तीणियेव ।

चतुविपत्तिवण्णना

३३६. यं तं पुच्छिम्हाति एत्थ निगाहितो परं अकारलोपोति आह “यं तं अपुच्छिम्हा”ति । तत्थ यन्ति पञ्चं । तन्ति तुवं । “त्व”न्तिपि पाठो, अयमेवत्थो । तं तदेवाति तं तं एव पञ्चं । अञ्जथाति अञ्जं आकारं ।

ये दुदुल्ला सा सीलविपत्तीति एत्थ ननु सीलविपत्तिं पुच्छन्तो पञ्चो नत्थि, कस्मा पन “सा सीलविपत्ती”ति विस्सज्जनं वुत्तन्ति आह “किञ्चापी”ति आदि । एतन्ति “ये दुदुल्ला सा सीलविपत्ती”ति वचनं । तमेवत्थं वित्थारेन्तो आह “चतूर्सु ही”ति आदि । वत्वाति संखेपेन वत्वा ।

तिस्सन्नं विपत्तीनन्ति सीलविपत्तितो अवसेसानं तिस्सन्नं विपत्तीनं । तत्थाति “थुल्लच्चय”न्ति आदिवचने ।

“अब्भाचिक्खन्ती”ति पदस्स कत्तारं दस्सेन्तो आह “वदन्ता”ति । “तथाह”न्ति आदिना वदनाकारं दस्सेति ।

“अयं छही”ति इमिना अयं साति एत्थ सासद्वो पदालङ्घारोति दस्सेति । एत्तावताति एत्तकेन

“थुल्लच्चय”न्ति आदिवचनमत्तेन। विस्सज्जितं होतीति सम्बन्धो।

छेदनकादिवण्णना

३३७. कति छेदनकानीति आदिपुच्छानं अनुसन्धिपुच्छाभावं दस्सेन्तो आह “यस्मा पना”ति आदि। पुच्छा हि अनुसन्धिअनुसन्धिवसेन दुविधा। तत्थ विस्सज्जनेन अनुसन्धिवसेन पुच्छा अनुसन्धिपुच्छा नाम, विस्सज्जनमनपेक्खित्वा यथाकामपुच्छा अनुसन्धिपुच्छा नाम। तासं वित्थारो नेति अट्टकथादीसु गहेतब्बो। इधापि “एकादस यावत्तियका”ति विस्सज्जनेन अनुसन्धानता अनुसन्धिपुच्छा नाम। यस्मा पन विस्सज्जितोति सम्बन्धो। सङ्घावसेनाति एकादसा”ति सङ्घाय सत्तिया, आयत्तेन वा। सङ्घानुसन्धिवसेनेवाति “कर्ती”ति सङ्घाय अनुसन्धिवसेन एव। तेसन्ति पञ्चानं। तत्थाति “छ छेदनकानी”ति आदिपाठे। इदमेवाति इदं एव वचनं। अपुब्बन्ति पुब्बे न वुत्तं, अपोराणं नवन्ति अत्थो। यं पनेतन्ति यं पन एतं वचनं। “सोळसा”ति इमिना सोदसाति एत्थ दकारस्स ळकारं कत्वा “सोळसा”ति पाठोपि युज्जतीति दस्सेति। जानन्ति पञ्चत्ताति एत्थ “एवं वत्वा”ति पाठसेसं अज्ञाहरित्वा योजेतब्बभावं दस्सेन्तो आह “जान”न्ति एवं वत्वा पञ्चत्ता”ति। तेति “जान”न्ति पञ्चत्ता सिक्खापदाति अत्थो। एवन्ति वक्खमाननयेन। पविसेय्यातीति एत्थ इतिसद्वो परिसमानत्थो। इति वेदितब्बोति योजना।

असाधारणादिवण्णना

३३८. पुरिम पञ्चन्ति “कति छेदनकानी”ति आदिपञ्चानं पुरे वुत्तं पञ्चं। तत्थाति “वीसं द्वे सतानी”ति आदिपाठे। “द्वे अनियतेही”ति पदस्स असमाहारादिगुवाक्यं दस्सेन्तो आह “द्वीहि अनियतेही”ति। “सङ्घ”न्ति इमिना सहादियोगे करणवचनन्ति दस्सेति।

गाथायं “धोवनञ्च सिक्खापद”न्ति आदिना योजना कातब्बा। द्वे लोमाति द्वे एळकलोमसिक्खापदानि।

“सकलो”ति आदिकाय अट्टतेय्यगाथाय योजना सुविज्ञेयाव।

सङ्घम्हा दस निस्सरेति एत्थ “सङ्घम्हा निस्सारीयती”ति (पाचि० ६८०, ७३०) एवं वुत्ता दसाति योजनानयं दस्सेन्तो आह “सङ्घम्हा निस्सारीयती”ति आदि। तत्थाति भिक्खुनिविभङ्गे। तथाति यथा खुद्वका, तथाति अत्थो। इतीति एवं।

तेसन्ति पाराजिकानं। कण्हसप्पादयो दुरासदा विय दुरासदा होतीति योजना। “दुरूपगमनाति इमिना सदधातुया गत्यत्थं दस्सेति। दुरासज्जनाति दुक्खेन आसज्जितब्बा, आसज्जितुं न सुकराति अत्थो। समूपमाति समउपमा। समूपमाकारं दस्सेन्तो आह “यथा”ति आदि।

साधारणन्ति अट्टहि पाराजिकेहि साधारणं। एकेकस्स पाराजिकस्साति सम्बन्धो। अविरूळही भवन्ति तेति एत्थ उपमानोपमेय्यानं पाकटभावं कत्वा योजनानयं दस्सेन्तो आह “यथा एते”ति आदि। अविरूळही भवन्ति तेति एत्थ अभावेन, अभावहेतूति अत्थो। एत्तावताति एत्तकेन “अट्टेव पाराजिका”ति आदिवचनमत्तेन, दस्सितं होतीति सम्बन्धो। विभत्तियोति पाराजिकादिवसेन विभजितब्बाति विभत्तियोति। तत्थाति “तेवीसति सङ्घादिसेसा”ति आदिपाठे। सब्बसङ्घाहिकवचनन्ति सब्बेसं तिणं समथानं, सब्बासं वा आपत्तीनं समथानं सङ्घाहिकवचनं। “द्वीहि समथेही”ति

सम्मुखाविनयेन च पटिज्ञातकरणेन चाति द्वीहि समथेहि ।

एतन्ति “द्वे उपोसथा द्वे पवारणा” ति वचनं । विभजनानीति विभजितब्बानं विभजनकिरियाय अविनाभावतो भाववसेन वुत्तं, तस्मा विभजितब्बाति विभन्नियोति वचनत्थो कातब्बो । अपरापि इमा विभन्नियो होन्तीति योजना । हेद्वा वुत्तस्स “विभन्निमत्तदस्सनेनेव चेतं वुत्तं, न समथेहि वूपसमनवसेना” ति वचनस्स अथनयतो अञ्जं अथनयं दस्सेन्तो आह “अथवा” ति आदि, “इमापि विभन्नियो” ति पदं “निस्साया” ति पदे अवुत्तकम्मं । निस्साय आपञ्जन्तीति सम्बन्धो । ताति आपत्तियो । वुत्तप्पकारेहेवाति तीहि समथेहेति वुत्तपकारेहेव । तंमूलिकानन्ति ते एव उपोसथादयो मूलमेतासन्ति तंमूलिका, तासं । इमिना कारियूपचारेन वुत्तनयं दस्सेति । ता विभन्नियोति उपोसथादिविभन्नियो ।

पाराजिकादिआपत्तिवण्णना

३३९. एवं विस्सज्जेत्वाति सम्बन्धो । यदिदं आपत्तिपाराजिकं नामाति योजना । आपत्तिपाराजिकन्ति आपत्तिसङ्घानं पाराजिकं । “पराजयमापन्नो” ति इमिना सासनतो पुगलं पराजेतीति पाराजिकन्ति वचनत्थं दस्सेति । एयपच्चयो हेतुकत्वत्थवाचको, यकारस्स ककारो । चुतोति चवको । परद्भोति विरद्भो । भट्टोति पतितो । निरङ्गतोति सङ्घम्हा अपसारितो । अनीहते तस्मिं पुगलेति तस्मिं पुगले सङ्घम्हा नीहरित्वा न हरिते, अनपनीतेति अथ्यो । “उपोसथपवारणादिभेदो” ति इमिना संवाससरूपं दस्सेति । व्यञ्जने आदरमकत्वा “एतं आपत्ती” ति वुत्तं । अयं हीति अयं एवं वक्खमानो । एत्थाति गाथायं । तेन तस्माति एत्य “तस्मा” ति पदेन “तेना” ति पदस्स कारणत्थं दस्सेति ।

एत्थाति दुतियगाथायं । आदिम्हि चेव इच्छितब्बोति सम्बन्धो । हीति सच्चं । एत्थाति परिवासदानादीसु चतूर्सु कम्मेसु । “सङ्घो” ति आदिवचनत्थो तिपदभिन्नाधिकरणबाहिरत्थसमासो होति, चेवसद्वचसद्वेहि आदिसेसपदानं उभयपदत्थपथानभावं दस्सेति, “इच्छितब्बो” ति पदं कारकानं किरियापेक्खत्ता किरियत्थाय पक्खित्तं । अस्साति आपत्तिया, इमिना अञ्जपदं दस्सेति । इच्छितब्बत्थे अपच्चयं कत्वा तद्वितन्तिपि वदन्ति । लहुकनयो पनेस । अयं पनेत्थ गरुकनयो — आदि च सेसो च आदिसेसा, सङ्घो आदिसेसेसु अस्सा इच्छितब्बोति सङ्घादिसेसोति ।

अनेकंसिकतं पदन्ति एत्थ पदन्ति सिक्खापदं । अनेकंसेन कतं अनेकंसिकतन्ति दस्सेन्तो आह “यस्मा इदं सिक्खापदं अनेकंसेन कत” न्ति । यस्मा कतं, तस्मा अनियतोति पवुच्चतीति योजना । तत्थाति अनियते । यत्थाति सिक्खापदे । सोपीति सिक्खापदधम्मोपि ।

अच्ययेसूति दोसेसु । ते हि निदोसं अतिककम्म अयन्ति गच्छन्ति पवत्तन्तीति अच्ययाति वुच्यन्ति । तेनाति अच्ययेन । थूलोति ओळारिको । “थूलत्ता” ति इमिना “तेनेत” न्ति एत्थ तेनसद्वस्स कारणत्थं दस्सेति । अच्ययस्स थूलत्ताति सम्बन्धो । एतन्ति आपत्तिधम्मं । इमाय गाथाय अञ्जेसं लहुकापत्तीनं थूलो अच्ययो थुल्लच्ययोति वचनत्थं दस्सेति । द्वेभावे सति संयोगपरत्ता रस्सो होतीति दट्टब्बं ।

“निस्सज्जित्वा देसेतब्बतो” ति इमिना निस्सज्जनं निस्सग्गो, आपत्तिदेसनतो पुब्बभागे कत्तब्बस्स विनयकम्मस्सेतमधिवचनं, सो एतस्सत्थीति निस्सग्गियन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

कुसलधम्मसदेन कुसलचित्तमेव गहेतब्बन्ति आह “कुसलधम्मसङ्घानं कुसलचित्त” न्ति । “कुसलचित्तं पातेती” ति इमिना चित्तं पातेतीति पाच्चित्तियन्ति वचनत्थं दस्सेति । एत्थ “चित्तपातिय” न्ति वत्तब्बे पदविपरियायं कत्वा, तकारस्स च

लोपं कत्वा “पाचित्तिय”न्ति वुत्तं। अचिन्तेयो हि पाळिनयो। ष्यपच्यो हेतुकत्वत्थवाचको। ननु “पातेति कुसलं धम्म”न्ति इमिनाव “पाचित्तिय”न्ति पदस्स निब्बचनं सिद्धं, कस्मा पन “अपरज्ञति चित्तसम्मोहनद्वान”न्ति वुत्तन्ति आह “यं पना”तिआदि। यस्मा होतीति सम्बन्धो।

पाटिदेसनीयासु निब्बचनमेव अदस्सेत्वा कस्मा “भिक्खु अञ्जातको सन्तो”तिआदि वुत्तन्ति आह “वुत्तगारण्यभावकारणदस्सनत्थमेवा”ति। “पटिदेसेतब्बतो”ति इमिना अञ्जापत्तिदेसनानयतो “गारण्य”न्ति आदिना पटि विसुं वत्वा देसेतब्बाति पाटिदेसनीयाति निब्बचनं दस्सेति।

दुक्कटन्ति एत्थ दुसद्वा दुदुअत्थो च विरूपत्थो च होतीति दस्सेन्तो आह “दुदु कतं, विरूपं वा कत”न्ति। तन्ति कम्मं। तं पनेतन्ति दुक्कटं, खलितन्ति सम्बन्धो। अस्साति दुक्कटस्स। तस्सत्थो एवं वेदितब्बोति योजना। हीति वित्थारो। यं पापन्ति योजना। यदीति अथ। यदिसद्वा हि अथपरियायो। इदम्पीति इदम्पि कम्मं, पापन्ति सम्बन्धो।

“लपित”न्ति इमिना दुराभद्रन्ति एत्थ भासधातुया कथनत्थं दस्सेति। यन्ति वचनं। किञ्च भिष्योति ततो अतिरेकं कथेतब्बवचनं किञ्चाति अत्थो। संकिलिदुञ्ज्य यं पदन्ति एत्थ चकारो पिसदत्थो “पद”न्ति एत्थ योजेतब्बो, यंसद्वा कारणत्थोति आह “संकिलिदुञ्ज्य यस्मा तम्पि पद”न्ति। तम्पि पदन्ति तम्पि वचनं। पदसद्वा हि वचनवाचको। तम्पि वचनं यस्मा संकिलिदुञ्ज्य होतीति योजना। कथं संकिलिदुञ्ज्य होतीति योजना। “यस्मा”ति पदेन यंसद्वा कारणत्थोति दस्सेति। नन्ति पदं। “एतं इति वुच्यती”ति संवण्णेतब्बपदं। “दुब्बासितन्ति एतं वुच्यती”ति संवण्णनापदं। एतन्ति एतं पदं, एतं वचनन्ति अत्थो।

एत्थाति सेखियगाथाय। इदन्ति आपत्तीनं निब्बचनदीपकं वचनं, वुत्तन्ति सम्बन्धो। कस्स दीपनत्थं वुत्तन्ति आह “सङ्गहितस्स अत्थस्स दीपनत्थ”न्ति।

तत्थाति “छन्नमतिवस्सती”तिआदिवचने। गेहन्ति पक्तिगेहं। इदं पन गेहन्ति योजना। वित्थारेन्तो आह “मूलापत्तिज्ही”तिआदि। “अविवट”न्ति वत्वा तस्सत्थं दस्सेतुं वुत्तं “सुच्छन्न”न्ति। विवटन्ति अच्छन्नं। नातिवस्सनभावं वित्थारेन्तो आह “मूलापत्तिज्ही”तिआदि। विवरन्तो भिक्खु नापज्जतीति सम्बन्धो। सुद्धन्तेति सुद्धकोट्टासे। “तस्मा”ति च “तेना”ति च येभुय्येन अत्थतो एकं, तस्मा वुत्तं “तेन कारणेना”ति। एवञ्चेतं विवटन्ति एवं एतं छन्नं चे विवटन्ति योजना।

परिपातियमानानन्ति अभिभूयमानानं। “रुक्खादिगहनं अरञ्ज”न्ति इमिना पवनन्ति पदस्स अरञ्जपरियायतं दस्सेति। गतिसदस्स भवभेदादिअत्थं पटिक्खिपित्वा पटिस्सरणत्थे होतीति दस्सेन्तो आह “पटिस्सरणं होती”ति। तन्ति पवनं। तेति मिगा। “अस्ससन्ती”ति पदेन “पस्ससन्ती”ति अत्थोपि गहेतब्बो अविनाभावतो, आनापानं करोन्तीति अत्थो। आकासोति अजटाकासो। पक्खीनन्ति विहङ्गमानं। “सब्बेसं सङ्घातधम्मान”न्ति इमिना धम्मानन्ति एत्थ सङ्घातधम्मोयेव गहेतब्बोति दस्सेति। “विनासोवा”ति इमिना विभवसद्वा विनासवाचकोति दस्सेति। तेसन्ति सब्बेसम्पि सङ्घातधम्मानं। गतीति पतिद्वा। कस्मा विभवो धम्मानं गति होतीति आह “न ही”तिआदि। हीति यस्मा। तेति सब्बेपि सङ्घातधम्मा। विनासन्ति विभवं। सुचिरम्पीति असीतिवस्सादिकालम्पि। निब्बानं अरहतो गतीति संवण्णेतब्बपदं। “खीणासवस्सा”ति इमिना अरहतोति पदस्स अत्थं दस्सेति। “अनुपादिसेसनिब्बानधातू”ति इमिना “निब्बान”न्ति पदस्स इथ अधिष्ठेतनिब्बानं दस्सेति। गाथाय ते ते अत्था संगहेत्वा गणियन्ति एत्थाति गाथासङ्गणिकं।

इति पठमगाथासङ्गणिकवण्णनाय योजना समता ।

अधिकरणभेदं

उक्कोटनभेदादिवण्णना

३४०. अधिकरणभेदे एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । दस्सेन्तुं आहाति सम्बन्धो । द्वे समथेति एत्य द्विन्नं समथानं सरूपं दस्सेन्तो आह “सम्मुखाविनयज्य येभुय्यसिकज्ज्ञा”ति । “पटिसेधेती”ति इमिना उक्कोटेतीति एत्य कुटधातुया छेदनत्थं अत्थतो दस्सेति । छेदनं नाम अत्थतो समथपटिसेधनन्ति अत्थो ।

३४१. द्वादससु उक्कोटेसूति निद्वारणे भुम्मं । अकतं कम्मन्तिआदयोति एत्य आदिसदेन “दुक्कटं कम्मं, पुन कातब्बं कम्म”न्ति द्वे उक्कोटा सङ्घहेतब्बा । अनिहतं कम्मन्तिआदयोति एत्य आदिसदेन “दुन्निहतं, पुन निहनितब्ब”न्ति द्वे उक्कोटा सङ्घहेतब्बा । अविनिच्छितन्तिआदयोति एत्य आदिसदेन “दुविनिच्छितं, पुन विनिच्छितब्ब”न्ति द्वे उक्कोटा सङ्घहेतब्बा । अवूपसन्तन्तिआदयोति एत्य आदिसदेन “दुवूपसन्तं, पुन वूपसमेतब्ब”न्ति द्वे उक्कोटा सङ्घहेतब्बा । अपिचाति सामञ्जतो पन ।

तथ जातकन्ति एत्य तसदस्स विसयं दस्सेन्तो आह “यस्मिंविहारे”ति । यस्मिंविहारे उप्पन्नं होतीति सम्बन्धो । अञ्जमञ्जस्स अत्तेसु, अत्तानं वा पटिपक्खं अत्थयन्ति इच्छन्तीति अत्तपच्यत्थिका । पाळिमुत्तकविनिच्छयेनेवाति पाळियं आगतेहि समथेहि मुत्तकेन धम्मदेसनामत्तविनिच्छयेनेव । इदन्ति अधिकरणं । येनापि विनिच्छयेनाति पाळिमुत्तकेन येनापि विनिच्छयेन ।

अञ्जोति नेवासिकेहि अञ्जो विनयधरो पुच्छतीति सम्बन्धो । तेहि चाति नेवासिकेहि च ।

एतस्साति विनयधरस्स । अयन्ति विनयधरो । तत्थाति तं गामं । अञ्जमञ्जं वा सञ्जापेन्तीति अत्तपच्यत्थिका अञ्जमञ्जं वा सञ्जापेन्ति । ते भिक्खूति ते अत्तपच्यत्थिका भिक्खू । निज्ञापेन्तीति सञ्जापेन्ति । उक्कोटेति योति यो उक्कोटेति । एतेति अत्तपच्यत्थिके भिक्खू, दिस्वाति सम्बन्धो । तत्थाति गामं । तत्थेवाति अन्तरामग्गे एव ।

तत्थेवाति गाममेव । तत्थेवाति तस्मिंयेव ठाने । तत्थ गतन्ति तं गामं गतं ।

“एसेव नयो”ति इमिना पाचित्तियमेव अतिदिसति ।

सङ्घेन...पे०... अधिकरणे वदन्तोपीति सम्बन्धो । यं पनेतं आपत्तिवुद्वानं नाम होतीति योजना । एतन्ति आपत्तिवुद्वानं । वदन्तोपीति पिसद्वो न केवलं तिणवत्थारं उक्कोटेन्तोयेव उक्कोटेति नाम, अथ खो वदन्तोपीति दस्सेति ।

छन्दागतिं गच्छन्तोतिआदीसु अगतिगमनाकारं दस्सेन्तो आह “विनयधरो हुत्वा”तिआदि । अत्थाय उक्कोटेन्तोति सम्बन्धो । तस्साति अनत्थं चरन्तस्स । मन्दो पन उक्कोटेति नामाति सम्बन्धो । एको बलवनिस्सितो च होतीति सम्बन्धो । गहनमिच्छादिद्विन्ति गहनसदिसं मिच्छादिद्विन्ति पवनसदिसं मिच्छादिद्विन्ति अत्थो । बलवन्ते चाति एत्य चसद्वो सब्बकम्मेसु योजेतब्बो । निस्मितज्ञाति एकस्स निस्सितता । बलवनिस्सितो चाति एत्थापि च सद्वो सब्बकत्तूसु योजेतब्बो । तस्साति

विसमादिनिस्तिस्तस्स ।

सोति सामणेरो । मङ्कुभूतात्थाति मङ्कुहुत्वा भूता, मङ्कुं वा पत्ता अत्थ भवथाति अत्थो । तेति पराजयभिक्खु । तस्साति सामणेरस्स । सोति सामणेरो । तेति पराजयभिक्खु । तन्ति सामणेर । सोति दहरो । ततोति सन्निपातकारणा । हिय्योति अनन्तरातीताहे । इतीति एवं वर्देति । सोति दहरो । इदं सिक्खापदं पञ्चतन्त्रियोजना । गच्छाति गच्छाहि । इतीति एवं वर्तब्बोति योजना ।

सङ्घेन सङ्घिं अधिकरणं विनिच्छिनित्वा परिवेणगतं एकं भिक्खुन्ति योजना । किस्साति केन कारणेन । एवं इमिनाकारेन विनिच्छितब्बं ननूति योजना । सोति विनिच्छयकारको भिक्खु । छन्ददायको सुविज्जेय्योयेव ।

अधिकरणनिदानादिवण्णना

३४२. किंनिदानन्तिआदीसु छसु पदेसु समासभावं दस्सेन्तो आह “किंनिदानमस्सा”तिआदि । अस्साति विवादाधिकरणस्स । “किंनिदान”न्ति पदानं सतिपि समासभावे व्यञ्जनन्तपक्तिकत्ता “कि”न्ति निगहितन्तभावेन उच्चारणं कातब्बं । **सब्बानेतानीति** सब्बानि निदानन्तिआदीनि एतानि पदानि । वेवचनानीति एकस्मिंयेव “कारण”न्ति अत्थे विविधानि वचनानि विवचनानि, तानियेव वेवचनानि । अथ वा विविधं वचनमेतस्सत्थस्साति विवचनं, कारणसङ्घातो अत्थो, अभिधेय्याभिधानभावेन सम्बन्धत्ता विवचनस्स एतानि वेवचनानि, पदानि ।

“अट्टारसभेदकरवत्थुसङ्घातो”ति इमिना विवादसरूपं दस्सेति । विवादन्ति अट्टारसभेदकरवत्थुसङ्घातं विवादं । एतन्ति “विवादनिदान”न्ति एतं वचनं । अस्साति अनुवादाधिकरणस्स । इदम्पीति “अनुवादनिदान”न्ति वचनम्पि । अस्साति आपत्ताधिकरणस्स । एतन्ति “आपत्तनिदान”न्ति वचनं । किच्चमेव व्यञ्जनवडुनवसेन किच्चयन्ति वुत्तं । अस्साति किच्चाधिकरणस्स । समनुभासनादीनं उप्पज्जनककिच्चानन्ति सम्बन्धो । एतन्ति “किच्चयनिदान”न्ति वचनं । एकपदयोजनाति एकेन “निदान”न्ति पदेन योजना । सब्बपदानीति सब्बानि समुदयादीनि पदानि ।

नवन्नन्ति जातिवसेन छन्नं हेतूनं नवसु अन्तोगधत्ता तिकवसेनेतं वुत्तं । व्यञ्जनमत्तन्ति हेतुपच्ययवसेन व्यञ्जनमेव । हीति सच्चं, यस्मा वा । एत्थाति ततियपुच्छाविस्सज्जने ।

३४३. द्वादस मूलानीति एत्थ द्वादसन्नं मूलानं सरूपं दस्सेन्तो आह “कोधउपनाहयुगळकादीनी”तिआदि । एत्थ (विभ० ८३३, ९४४) आदिसदेन मक्खपळासयुगळ इस्सामच्छरिययुगळ मायासाठेय्ययुगळ पापिच्छमिच्छादिहुयुगळ सन्दिहिपरामासिआधानगाहिदुप्पटिनिस्सगियुगळवसेन पञ्च युगळानि सङ्गण्हाति । अज्ञात्तसन्तानप्पवत्तानीति नियकज्ञात्तसन्ताने पवत्तानि ।

अट्टारसभेदकरवत्थूनं समुद्गानभावं निब्बचनेन पकासेन्तो आह “तं ही”तिआदि । तन्ति अनुवादाधिकरणं, समुद्गातीति सम्बन्धो । एत्थ च “एतेसू”ति इमिना अधिकरणभावं दस्सेति । “एतेही”ति इमिना करणभावं दस्सेति । तेनाति कारणेन । अस्साति विवादाधिकरणस्स । एतानीति अट्टारसभेदकरवत्थूनि । सब्बत्थाति सब्बेसं अधिकरणानं सब्बेसु समुद्गानेसु ।

३४४. एकेन अधिकरणे किच्चाधिकरणेनाति इदं वुत्तन्ति सम्बन्धो । एतानीति अधिकरणानि । एकंसतोति

एकंसेन, एककोट्टासेनाति अत्थो । हीति सच्चं, यस्मा वा ।

सावसेसापत्ति सम्मति विय अनवसेसापत्ति न सम्मतीति योजना । कस्मा न सम्मतीति आह “न ही”तिआदि । हीति यस्मा । साति अनवसेसा आपत्ति । ततोति अनवसेसापत्तितो । एथं च “न सक्का देसेतु”न्ति इमिना देसनागामिनिया अभावं दीर्घेति । “न सक्का...पे० ... पतिष्ठातु”न्ति इमिना वुष्टानगामिनिया अभावं दीर्घेति ।

३४९. ततोति नयतो । यत्थ सतिविनयोतिआदिका छ यमकपुच्छाति सम्बन्धो । तासन्ति पुच्छानं । पकासितोति पाकटो ।

३५१. द्विन्म्पि समथानन्ति सम्मुखाविनयसतिविनयवसेन द्विन्म्पि समथानं । यस्माति येन कारणेन न सक्काति सम्बन्धो । पत्तवटीनं नानाकरणन्ति सम्बन्धो । तेसन्ति सम्मुखाविनयसतिविनयानं नानाकरणन्ति सम्बन्धो । अयं पनेत्थ योजना — यस्मा कदलिकखन्धे पत्तवटीनं नानाकरणं विनिष्टुज्जित्वा दस्सेतुं न सक्का विय तेसं नानाकरणं विनिष्टुज्जित्वा दस्सेतुं न सक्काति । तेनाति कारणेन । सब्बत्थाति सब्बेसु विस्सज्जनेसु ।

सत्तसमथनिदानवण्णना

३५२. अस्माति सम्मुखाविनयस्स । तत्थाति “निदाननिदानो”ति पाठे । इदन्ति सम्मुखाचतुकं । लद्धुपवादोति लद्धो परेसं उपवादो येनाति लद्धुपवादो, खीणासवो । यस्स चाति यस्स च सन्तिकेति सम्बन्धो । उभिन्नन्ति देसकपटिगाहकानं द्विन्नं ।

३५३. ननु पुच्छायं “सत्तन्नं समथान”न्ति वुत्तं, कस्मा पन विस्सज्जनायं सम्मुखाविनयस्स समुष्टानं न वुत्तन्ति आह “किञ्चापि”तिआदि । तथ्य किञ्चापि वुत्तन्ति योजना । एथं किञ्चापिसद्वो सम्भावनत्थो, पनसद्वो गरहत्थो । तथा वुत्तम्पीति योजना । कम्मसङ्घाभावेनाति कम्मे सङ्घहस्स अभावेन । तत्थाति तस्मिं “कम्मस्स किरिया”तिआदिपाठे । कम्मं करीयति इमायाति किरिया, जत्ति । तेन वुत्तं “कम्मस्स किरियाति जत्ति वेदितब्बा”ति । करियते ठपियते करणं । सयं उपगमियते उपगमनं । अज्जेसनेन परं उपगमापियते अज्जुपगमनं । अधिवासियते अधिवासना । अप्पटिक्कोसियते अप्पटिक्कोसना । इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “करणन्ति तस्सायेवा”तिआदि । एतन्ति कम्मं । मेति मर्हं । खमुधातुपयोगे सम्पदानत्थे सम्पदानवचनं । अथ वा मेति मया । कत्वत्थे करणवचनं, सामिवचनं वा । खमतीति कत्तुरूपसदिसं कम्मरूपं । रूपज्ञि कत्तुरूपसदिसं कम्मरूपं “खमति सङ्घस्सा”तिआदीसु (महाव० १२७) विय । कम्मरूपसदिसं कत्तुरूपं “उपासको सीलं समादियती”तिआदीसु (पट्टा० १.१.४२३) विय । एथं कम्मत्थे पवत्तो यपच्चयो लोपोति दट्टब्बं ।

सत्तसमथनानात्थादिवण्णना

३५४. मातापुत्रादीनं अयं विवादोति योजना । “विरुद्धवादत्ता”ति इमिना वदनं वादो, विरुद्धो वादो विवादोति निष्पचनं दस्सेति । अधिकरणीयतायाति वूपसमितताय । इमिना अधिकरियति समथेहि वूपसमियतीति अधिकरणन्ति वचनत्थं दस्सेति । सब्बत्थाति सब्बेसु अधिकरणभेदेसु ।

इति अधिकरणभेदवण्णनाय योजना समता ।

दुतियगाथासङ्गणिकं

चोदनादिपुच्छाविस्मज्जनावण्णना

३५९. दुतियगाथासङ्गणियं चोदना नाम किं दस्सेत्वा चोदनाति आह “वत्थुञ्च आपत्तिञ्च दस्सेत्वा चोदना”ति । दोसं सरापेतीति दोससारणा । सङ्गसन्निपातोति सङ्घस्स सन्निपतनं । इमिना सङ्घोति एत्थ उत्तरपदलोपं दस्सेति । मतिकम्मन्ति एत्थ मतिसद्वो इच्छत्थोति आह “बुच्छति मन्तगगहण”न्ति । तन्ति मतिकम्मं ।

“तेन चुदितकपुगलेना”ति पदं “सारणत्थाया”ति पदे कारितकम्मं । तस्स पुगलस्साति तस्स चुदितकस्स पुगलस्स, इमिना “निगगहत्थाया”ति पदस्स कम्मं दस्सेति । तत्थाति तस्मिं अधिकरणविनिष्ठयद्वाने । परिगगहणत्थायाति परि वीमंसित्वा गहणत्थाय । धम्मा-धम्मन्ति भूताभूतं । “विनिष्ठयसन्निद्वापनत्थ”न्ति इमिना पाळियं पाठसेसं दस्सेति ।

मा खो पटिघन्ति एत्थ पटिघसद्वो कोपपरियायोति आह “कोपं मा जनयो”ति । “चुदितके वा चोदके वा”ति इमिना “सङ्घे”ति आधारं पटिक्रिखपति । सचे अनुविज्जको तुवन्ति एत्थ अनुविज्जकसद्वो विनयधरपरियायोति आह “विनयधरो”ति । विनयधरो हि यस्मा चोदकचुदितकानं वचनं अनुमिनित्वा वत्थुआपत्तादिवसेन विदति, तस्मा अनुविज्जकोति वुच्छति ।

विरुद्धं गाहं संवत्तेतीति विगगाहिकं । “न त्व”न्तिआदिना णिकपच्चयस्स सरूपं दस्सेति । यायाति कथाय । सुत्तादीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “सुत्तं नामा”तिआदि ।

अनुयुञ्जनवत्तन्ति अनुयुञ्जनस्स, अनुयुञ्जने वा वत्तं । कुसलेन बुद्धिमताति एत्थ कुसलसद्वो छेकपरियायो, बुद्धिमन्तुसद्वो पण्डितपरियायोति आह “छेकेन पण्डितेना”ति । “जाणपारमिष्पत्तेना”ति इमिना बुद्धिमताति एत्थ न केवलं जाणसामञ्जं, अथ खो सब्बञ्जुतञ्जाणन्ति दस्सेति । अयन्ति एसो यथावृत्तो अत्थो । अयं पनाति एसो वक्खमानो पन । एत्थाति इमासु गाथासु । सचे त्वं अनुविज्जको होसीति योजना । यं पन अनुयोगवत्तं कतं सुपञ्जतं सब्बसिक्खापदानं अनुलोमन्ति योजना । तन्ति अनुयोगवत्तं । इतीति अयं साधिष्पायसङ्घेपवण्णना । अत्तनोति अनुविज्जकस्स । सम्परायेति परलोके । योति अनुविज्जको । तन्ति अनुयोगवत्तं । गतिन्ति सुगतिं । हितन्ति चोदकचुदितकानं हितं । गवेसन्तोति जाणेन एसन्तो । इमिना हितं एसन्तोति हितेसीति वचनत्थं दस्सेति । मेत्तञ्चाति अप्पनापत्तं मेत्तञ्च । मेत्तापुब्बभागञ्चाति अप्पनामेत्ताय पुब्बभागे पवत्तं परिकम्मउपचारमेत्तञ्च । तब भारे सङ्घेन कते एवाति योजना ।

योति अनुविज्जको । एतेसन्ति चोदकचुदितकानं । “भासित”न्ति इमिना वोहारसद्वो भासितपरियायोति दस्सेति । तन्ति सहसा वोहारं ।

अनुसन्धितन्ति एत्थ विनिष्ठयानुसन्धिं पटिक्रिखपन्तो आह “कथानुसन्धि बुच्छती”ति । कथाय अनुरूपं सन्दहनं कथानुसन्धि । पटिज्जानुसन्धितेनाति एत्थ पटिज्जासद्वानुसन्धिसद्वानं तुल्याधिकरणतो अञ्जं भिन्नाधिकरणं दस्सेन्तो आह “अथवा”तिआदि । लज्जिं पुगलन्ति सम्बन्धो । तत्थाति गाथायं । वत्तानुसन्धिनाति आचारसङ्घातेन वत्तेन अनुसन्धिना अस्स अलज्जीस्स वत्तेन सङ्घं या पटिज्जा सन्धियतीति योजना ।

जानन्तो आपञ्जतीति जानन्तो हुत्वा आपञ्जति । इमिना सञ्चिच्छाति पदस्स सञ्चेतेत्वाति अत्थं दस्सेति ।

वीतिक्कमचेतनाय सद्धिं चेतेत्वाति अत्थो । “न देसेति न बुद्धाती” ति इमिना परिगृहीतीति एत्थ परिगृहनं नाम अत्थतो न देसनं न बुद्धानन्ति दस्सेति ।

यन्ति “सञ्चिच्च आपत्ति आपज्जती” ति वचनं । तु म्हेहीति परिहारकारकेहि । सच्चन्ति तथं अवितथं । अहम्पीति चोदकोपि । पिसद्वेन परिहारकं सम्पिण्डेति । नन्ति “सञ्चिच्चा” तिआदिवचनं । तन्ति तुवं, त्वं वा ।

पुब्बापरन्ति एत्थ पुब्बे कथेतब्बं पुब्बं, अपरम्हि कथेतब्बं अपरं, पुब्बज्ञ अपरज्ञ पुब्बापरन्ति दस्सेन्तो आह “पुरे” तिआदि । “तस्मिं पुब्बापरे” ति इमिना पाळियं पुब्बपरस्साति एत्थ भुम्मत्ये सामिवचनन्ति दस्सेति ।

द्वीहीति पाराजिकसङ्गादिसेसवसेन द्वीहि । पञ्चहीति थुल्लच्चयादिवसेन पञ्चहि । मिच्छादिद्वियाति “नत्यि दिन्न” न्तिआदिना (ध० स० १२२१) दसवथ्युकाय मिच्छादिद्विया । अन्तगगाहिकदिद्वियाति “सस्तो लोको” तिआदिना (दी० नि० १.३१; म० नि० १.२६९) दसवथ्युकाय अन्तगगाहिकदिद्विया । सब्बत्थाति सब्बेसु दुतियगाथासङ्गणिकेसु ।

इति दुतियगाथासङ्गणिकवण्णनाय योजना समत्ता ।

चोदनाकण्डं

अनुविज्जककिच्चवण्णना

३६०-१. इदानि आरद्धन्ति सम्बन्धो । एको भिक्खु एकेन मातुगामेनाति योजना । सोति पस्सन्तो भिक्खु । तन्ति निक्खमन्तं पविसन्तं वा भिक्खुं । इतरोति चुदितको । तस्साति चोदकस्स । न उपेतीति न उपगच्छति । न पटिजानातीति न पटिस्सवं करोति । एत्थाति मातुगामेन निक्खमन्तपविसन्तद्वाने । यन्ति कम्मं । तेनाति चोदकेन । तस्साति चोदकस्स वचनेनाति सम्बन्धो । इतरोति चुदितको । असुद्धपरिसङ्गितोति असुद्धाय अद्वाने उप्पन्नाय परिसङ्गाय परिसङ्गितो । तदत्थं दस्सेति “अमूलकपरिसङ्गितो” तिइमिना । तस्स पुग्गलस्साति चुदितकस्स पटिज्ञायाति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु अनुविज्जककिच्चेसु ।

इति अनुविज्जककिच्चवण्णनाय योजना समत्ता ।

चोदकपुच्छाविस्सज्जना

३६२-३. सच्चे च अकुप्पे चाति पथानं सम्बन्धद्वानं दस्सेन्तो आह “पतिद्वातब्ब” न्ति । “य” न्तिआदिना सच्चे पतिद्वातब्बभावं दस्सेति । यन्ति कम्मं । “न चा” तिआदिना अकुप्पे पतिद्वातब्बभावं दस्सेति । ओतिण्णञ्चाति विनिच्छयं ओतिण्णञ्च । “वचन” न्ति इमिना ओतिण्णानोतिण्णसरूपं दस्सेति । तत्राति पुरिमवचनापेक्खं । “ओतिण्णानोतिण्णं जानितब्ब” न्ति वचनेति हि अत्थो । चोदकस्स पमाणन्ति “धम्मो” ति वा “अधम्मो” ति वा “बालो” ति वा “पण्डितो” ति वा चोदकस्स पमाणं । चुदितकस्स पमाणन्ति धम्मचुदितको नु खो, नोति चुदितकस्स पमाणं । अनुविज्जकस्स पमाणन्ति सक्का नु खो विनिच्छितुं, नोति अनुविज्जकस्स पमाणं । अनुविज्जको वत्तब्बोति सम्बन्धो । येन धम्मेनाति आदीसु धम्मादीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “धम्मोति भूतं वत्थू” तिआदि । एतेन धम्मेन च एतेन विनयेन च एतेन सत्थुसासनेन चाति योजना । तस्मा अनुविज्जकेन वूपसमेतब्बन्ति सम्बन्धो । एत्थाति अनुविज्जकस्स पटिपञ्जितब्बद्वाने ।

अवज्जन्ति अवजाननं । इमेति थेरा । ‘‘खतता’’ति इमिना अत्तनाव अत्ता खञ्चतीति खतोति वचनत्थं दस्सेति । उपहनियन्तीति उपहतानि, उपहतानि इन्द्रियानि अनेनाति उपहतिन्द्रियो । ‘‘पञ्चाय अभावतो’’ति इमिना दुम्मेधोति एत्थ दुसद्वो अभावत्यो, मेधासद्वो पञ्चापरियायोति दस्सेति । नत्थि मेधा एतस्साति दुम्मेधोति निष्बचनं कातब्बं । खतो...पे०... दुम्मेधो सो अनुविज्जको उपगच्छतीति योजना । तस्माति यस्मा उपगच्छति, तस्मा वुत्तन्ति सम्बन्धो । तस्साति पाठस्स, गाथाय वा । वित्थारं दस्सेन्तो आह ‘‘चुदितकचोदकेसु ही’’ति आदि । उभोपेतेति उभोपि एते आमिसपुगलनिस्सये । धम्मोति सासनधम्मो । इतीति अयमत्थो ।

उपकण्णकं जप्पतीति एत्थ कण्णस्स समीपं उपकण्णं, तदेव उपकण्णकन्ति दस्सेन्तो आह ‘‘एवं कथेही’’ति आदि । ‘‘कण्णमूले’’ति इमिना उपकण्णकन्ति एत्थ उपसद्वस्स समीपत्थं दस्सेति । मन्त्तेतीति कथेति । इमिना जप्पधातुया कथनत्थं दस्सेति । जिम्हं पेक्खतीति एत्थ जिम्हसद्वो कुटिलवाचको, कुटिलं नाम अत्थतो इध दोसोति आह ‘‘दोसमेवा’’ति ।

कथानुसन्धीति चुदितकअनुविज्जकानं कथाय अनुसन्धि । विनिच्छयानुसन्धीति अनुविज्जकेन कतस्स आपत्तानापत्तिविनिच्छयस्स अनुसन्धि । सब्बत्थाति चोदनाकण्डे ।

इति चोदनाकण्डवण्णनाय योजना समता ।

चूळसङ्गामं

अनुविज्जकस्स पटिपत्तिवण्णना

३६५. चूळसङ्गामे समागमनं सङ्गामो, समागमेन्ति सन्निपतन्ति एत्थाति वा सङ्गामोति वचनत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘सङ्गामो वुच्यति...पे०... सङ्गःसन्निपातो’’ति । सन्निपतनं सन्निपातो, सन्निपतन्ति एत्थ देसेति वा सन्निपातो, सङ्गःस्स सन्निपातो सङ्गःसन्निपातो । सङ्गाम युद्धेति धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालायं १८ मकारन्तधातु) वुत्तं । तत्थ युद्धं नाम अत्थतो अधिकरणविनिच्छयोति गहेतब्बं । तदत्थं वित्थारेन्तो आह ‘‘तत्र ही’’ति आदि । तत्थ तत्राति तस्मिं सङ्गामे, समोसरन्तीति सम्बन्धो । अत्तपच्चत्थिकाति अत्तनो पटिपक्खं अत्थयन्ति । उद्धमन्ति धम्मतो वियोगं । दीपेन्ता हुत्वाति योजना । के वियाति आह ‘‘वज्जिपुत्तका विया’’ति । सो भिक्खु पवत्तेतीति सम्बन्धो । लद्धिन्ति उद्धमादिवादं । तत्थाति सङ्गामे । अवचरतीति ओगाहेत्वा चारेति पवत्तेति । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह ‘‘अज्ञोगाहेत्वा विनिच्छयं पवत्तेती’’ति । एत्थ ‘‘अज्ञोगाहेत्वा’’ति इमिना अवत्यूपसगगस्स ओगाहत्थं दस्सेति । ‘‘विनिच्छयं पवत्तेती’’ति इमिना चरधातुस्स कारितन्तोगधत्ता सहकारितकम्मेन पवत्तनत्थं दस्सेति । इमिना सङ्गामे अवचरतीति सङ्गामावचरोति निष्बचनं दस्सेति । को वियाति आह ‘‘यसत्थेरो विया’’ति । मानद्वजन्ति केतुकम्यतापच्चुपट्टानमानसङ्गातं धजं । रजोहरणसमेनाति एत्थ रजं हरति अपनेति अनेनाति रजोहरणं, पादपुञ्जनं, तेन समेनाति दस्सेन्तो आह ‘‘पादपुञ्जनसमेना’’ति । पादं पुञ्जति सोधेति अनेनाति पादपुञ्जनं, तेन समो पादपुञ्जनसमो, तेन । समाकारं दस्सेन्तो आह ‘‘यथा’’ति आदि । रजोहरणस्स नेव रागो होरीति सम्बन्धो । यथापतिरूपन्ति पतिरूपस्स अनुलोमं, पतिरूपानतिककन्तन्ति अत्थो । अकथेन्तेन निसीदितब्बन्ति सम्बन्धो । सामं वा धम्मोति एत्थ धम्मो नाम कोति आह ‘‘कप्पियाकप्पियनिस्सिता वा’’ति आदि । रूपारूपपरिच्छेदो च समथाचारो च विपस्सानाचारो च ठानवत्तज्च निसज्जवत्तज्च, आदिसद्वेन चङ्गमवत्तादीनि सङ्गणहाति । चुद्वसमहावत्तादीनं ‘‘कप्पियाकप्पियनिस्सिता’’ति पदेन गहितता वत्तसद्वेन ठानवत्तादीनि एव गहेतब्बानि, आदिसद्वेन चङ्गमवत्तादीनि गहेतब्बानि । परो वा अज्ञेसितब्बोति योवा सो वा कोचि अज्ञेसितब्बोति आह ‘‘यो’’ति आदि । इमिना न यो वा सो वा

कोचि अज्जेसितब्बो, समत्थोयेव पन अज्जेसितब्बोति वा दस्सेति । “आवुसो”ति आदिना वत्तब्बाकारं दस्सेति । अरियो वा तुण्हीभावोति एथ न केवलं कथेतुं असमत्थवसेन तुण्हीभावो, कम्मट्टानमनसिकारवसेन पनाति आह “कम्मट्टानमनसिकारवसेन तुण्हीभावो”ति । अरियानं एसो अरियो, तुण्हीभावो । “नावजानितब्बो”ति इमिना नातिमञ्जितब्बोति पदस्स अतिकक्म न मञ्जितब्बोति दस्सेति ।

उपज्ञायोति चोदकचुदितकानं उपज्ञायो । सब्बत्थाति सब्बेसु “न आचरियो पुच्छितब्बो”ति आदिपदेसु । कुलमेव जातिनामगोत्तवसेन अयन्ति अपदिसियतीति कुलपदेसो । अत्रस्साति एथ अत्र अस्साति पदच्छेदं कत्वा अत्रसद्वो पुगलविसयो, अस्ससद्वो आख्यातिकोति आह “अत्र पुगले”ति आदि । तथ्य “भवेय्या”ति इमिना अस्ससदस्स सब्बनामत्तज्ज्व “भवती”ति वत्तमानिकभावज्ज्व पटिक्खिपति । परिसानुविधायकेनाति परिसाय अनुमतं करोन्तेन । इमिना नो परिसकप्पिकेनाति एथ कप्पसद्वो विज्ञत्थोति दस्सेति । यन्ति वचनं । न हत्थमुद्वाति मुदन्ति एतायाति मुद्वा, सक्खरमङ्गुलियं हत्थस्स मुद्वा अवयविअवयववसेन सम्बन्धत्ताति हत्थमुद्वा । तस्सा विकारो “हत्थमुद्वा”ति गहेतब्बोति आह “हत्थविकारो”ति ।

“अत्थं अनुविधियन्तेना”ति एथ अत्थन्ति विनिच्छयथं । अनुविधियन्तेनाति सल्लक्खेन्तेन । इति इममत्थं दस्सेन्तो आह “विनिच्छयपटिवेधमेव सल्लक्खेन्तेना”ति । सन्निपातमण्डलोति सन्निपाताय परिसाय समूहे, सन्निपातमण्डलस्स मज्जेति अत्थो । न वीतिहातब्बन्ति एथ वीतिहरणं नाम अत्थतो हापनन्ति आह “न विनिच्छयो हापेतब्बो”ति । दुरुत्तवाचन्ति चोदकचुदितकानं दुरुत्तवाचं । हितपरिसकिनाति एथ हितं परि एसतीति हितपरिसको, करुणा च करुणापुब्बभागो च, सो एतस्सत्थीति हितपरिसकी, पुगलो, तेन हितपरिसकिना । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “हितेसिना हितगवेसिना”ति । करुणाति अप्पनापत्ता करुणा । करुणापुब्बभागोति अप्पनापत्ताय करुणाय पुब्बभागे पवत्ता परिकम्मउपचारकरुणा । पदद्वयेपीति “हितानुकम्पिना कारुणिकेन भवितब्बं । हितपरिसकिना असम्फप्पलापिना भवितब्ब”न्ति पदद्वयेपि । अयं अधिष्पायो वेदितब्बोति योजना । “असुन्दरवचन”न्ति इमिना असुरुत्तन्ति एथ सुन्दरं उत्तं सुरुत्तं, न सुरुत्तं असुरुत्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । परिगगहेतब्बोति परिवीमंसित्वा गहेतब्बो ।

तस्साति अधम्मचोदकस्स । अनोसटं वत्थुन्ति एथ “चोदकचुदितकेहि वुत्त”न्ति पदं अधिकारवसेन वेदितब्बं । एथ च अनोसटन्ति विनिच्छयं अनोसटन्ति अत्थो । किं पगणिहतब्बोति आह “ननु त्व”न्ति आदि । अनुयोगवत्तन्ति “कालेन वक्खामी”ति आदिना (चूळव० ३९९; परि० ३६२, ४३७) वुत्तं, “सच्चे च अकुप्पे चा”ति (चूळव० ४०१) च वुत्तं अनुयुज्जनवत्तं । तज्हि यस्मा अनेन वत्तेन चोदको चुदितकं, चुदितको वा चोदकं अनुयुज्जति, चोदकेन चुदितको, चुदितकेन वा चोदको अनुयुज्जियति, तस्मा अनुयोगवत्तन्ति वुच्चति । कथापेत्वाति चोदकचुदितकेहेव कथापेत्वा । तस्साति चोदकस्स वा चुदितकस्स वा, सारज्जन्ति भयं । तेति तव । वत्वापीति मुखेन वत्वापि । पिसदेन कायविकारं दस्सेत्वापीति सम्पिण्डेति । “अनुयोगवत्त”न्ति धातुकम्म, “सो भिक्खु”ति कारितकम्म अज्जाहरितब्बं, तं कम्मं तब्बपच्यो वदति । असुचि विभावेतब्बोति एथ नत्थि सुचि सीलमेतस्साति असुचीति वुत्ते अलज्जीति आह “अलज्ज”न्ति । उजु सीलवा कायवङ्गादिरहितो होतीति योजना । एथ च कायवङ्गादिरहितो होतीति इमिना उजुनो कारणं दस्सेति । कायवङ्गादिरहितता उजु होतीति अधिष्पायो । सोति भिक्खु । मद्वेनेवाति मुदुभावेनेव । उपचरितब्बोति कथेतब्बो । इमिना उजुमद्वेनाति पदस्स सम्बन्धट्टानं पाठसेसं दस्सेति । योति भिक्खु । अयमेवाति एवसद्वेन न धम्मगरुको, पुगलगरुको, धम्मेसु च पुगलेसु च न मज्जत्तोति वेदितब्बोति दस्सेति ।

३६६. तेन च पन अनुविज्जकेनाति योजना । सुत्तादीसूति आदिसद्वेन विनयअनुलोम पञ्चत्तअनुलोमिकानि सङ्गहेतब्बानि । सुत्तं संसन्दनत्थाय होतीति योजना । केसं संसन्दनत्थायाति आह “आपत्तानापत्तीनं संसन्दनत्थ”न्ति । ओपम्मं अत्थदस्सनत्थाय होतीति योजना । एसेव नयो सेसेसुषि । पच्चेकद्वायिनो अविसंवादकद्वायिनोति एत्थ पच्चेकस्मिं तिद्वन्ति सीलेनाति पच्चेकद्वायिनो, अविसंवादके तिद्वन्ति सीलेनाति अविसंवादकद्वायिनोति दस्सेन्तो आह “इस्स...पे०... ठिता”ति । “इस्सरियाधिपच्चजेद्वकद्वाने”ति इमिना पच्चेकसरूपं दस्सेति । तेति सङ्घेन अनुमता पुगला ।

किमत्थं ‘विनयो संवरत्थाया’तिआदि वुत्तन्ति आह “इदानी”तिआदि । इदानि दस्सेतुं आहाति सम्बन्धो । ये मन्दा मन्दबुद्धिनो हुत्वा एवं वदेय्युन्ति योजना । अथ वा मन्दा मन्दबुद्धिनो ये पुगला एवं वदेय्युन्ति योजना । सकलापि विनयपञ्चत्ति उपनिस्सयो होतीति सम्बन्धो । इमिना “संवरत्थाया”तिआदीसु “अनुपादापरिनिब्बानत्थाया”तिपरियोसानेसु तेरसवाक्येसु “उपनिस्सयो होती”ति पाठसेसो अज्ञाहरितब्बोति दस्सेति । “पच्यो”ति इमिना “उपनिस्सयो”ति पदस्स उपनिस्सयपच्ययोति अत्थं दस्सेति । सब्बत्थाति सब्बेसु द्वादसवाक्येसु । विसेसं दस्सेन्तो आह “अपिचेत्था”तिआदि । तथ्य अपिच विसेसं वक्खामीति योजना । एत्थाति “अविष्टिसारत्थाया”तिआदीसु । तन्ति सुखं । तरुणविपस्सना नाम कस्स अधिवचनन्ति आह “उदयब्बयज्ञाणस्सेतमधिवचन”न्ति । ननु “विरागो”ति एत्थ चतुब्बिधस्स अरियमगगस्स गहितता “विमुत्ती”ति एत्थापि चतुब्बिधं फलं गहेतब्बं, कस्मा पन “विमुत्तीति अरहत्तफल”न्ति वुत्तन्ति आह “चतुब्बिधोपि ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । अपच्ययपरिनिब्बानत्थायाति असङ्गतपरिनिब्बानत्थाय । नत्थेत्थ हि परिनिब्बाने कोंचि पच्ययो, तस्मा अपच्ययपरिनिब्बानन्ति वुच्यति । तन्ति विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । तस्मिंअनुप्पत्तेति तस्मिं विमुत्तिज्ञाणदस्सने अनुक्कमेन पत्ते । अवस्सन्ति धुवं एकन्तेनाति अत्थो । एतदत्थाति एसो अनुपादा परिनिब्बानसङ्गातो अत्थो पयोजनं इमिस्सा कथायाति एतदत्था । कथाति अत्थस्स कथा । मन्त्तनाति धम्मस्स मन्त्तना । एतदत्था उपनिसाति एत्थ उपनिसासद्वो पच्यवाचकोति आह “परंपरपच्ययतापी”ति । परंपरपच्ययो हि यस्मा एत्थ परंपरफलं उपगन्त्वा निसीदति, तस्मा उपनिसाति वुच्यति । “विनयो संवरत्थाया”तिआदिका अयं परंपरपच्ययतापीति योजना । सोतावधानन्ति ओगाहेत्वा धियते ठपियते अवधानं, सोतस्स अवधानं सोतावधानं । इमं कथन्ति “विनयो संवरत्थाया”तिआदिं इमं कथं । यं जाणं उप्पज्जति, तम्मि एतदत्थन्ति योजना । यदिदं अनुपादा चित्तस्साति एत्थ “यदिद”न्ति निपातो “विमोक्खो”ति पदमपेक्खित्वा यो अयन्ति अत्थं वदति । अनुपादाति एत्थ “सयं अभिज्ञा”तिआदीसु (महाव० ११) विय यकारलोपो होति, तस्स पदस्स करणं पन “चतूहि उपादानेही”ति वेदितब्बं । इति इम मत्थं दस्सेन्तो आह “यो अयं चतूहि उपादानेही अनुपादियित्वा”ति । एत्थ चतूहि उपादानेही अनुपादियित्वा चित्तस्स अरहत्तफलसङ्गातो यो अयं विमोक्खो अत्थि, सोपि एतदत्थाय होतीति योजना । “अरहत्तफलसङ्गातो”ति इमिना “विमोक्खो”ति पदस्स अत्थं दस्सेति । अरहत्तफलज्ञि यस्मा विरुद्धेरि, विसेसेन वा सब्बकिलेसेहि मुच्चित्थ, तस्मा विमोक्खोति वुच्यति । “अपच्ययपरिनिब्बानत्थाय एवा”ति इमिना एतदत्थायाति पदस्स अत्थं दस्सेति ।

३६७. वत्थुं...पे०... न जानातीति एत्थाति योजना कातब्बा । तस्माति यस्मा सम्बन्धो, तस्मा । एत्थाति इमासु गाथासु । समेन चाति एत्थ “समेना”ति पदं “अज्ञाणेना”ति अत्थस्स वाचकं रूढहीपदन्ति दस्सेन्तो आह “तेनेव पुब्बापरं अजाननस्स समेन अज्ञाणेना”ति । पाळियं केन कारणेन कताकतं न जानातीति आह “समेना”ति । समेन पुब्बापरस्स अज्ञाणेन कताकतं न जानातीति अत्थो । एवन्तिआदि निगमनं । यं पनेतं वचनं वुत्तन्ति योजना । “तथा”ति च “आकारअकोविदो”ति च आधाराधेय्यानमभेदो होति, तस्मा अवयवी आधारो, अवयवो आधेय्योति दद्वब्बं । आकारसद्वो इङ्गितत्थोति आह “कारणाकारणे”ति । कारणअकारणसङ्गाते इङ्गितेति अत्थो । आकारस्साति भुम्मत्ये सामिवचनं । आकारस्मिन्ति हि अत्थो ।

तथेवाति यथा वत्थुआदीनि न जानाति, तथेव। इतीति एवं। ख्यायन्ति यो अयं भिक्खु। “भयेना”ति इमिना भयाति एत्थ कारणत्थे निस्सकक्वचनन्ति दस्सेति। भया भयेन गच्छतीति योजना। एसेव नयो सम्मोहेन मोहा गच्छतीति एत्थापि। छन्दाति छन्देन। दोसाति दोसेन। अत्तना जातुं असमत्थताय न सञ्जत्तिया कुसलोति आह ‘‘परं सञ्जापेतुं असमत्थताया’’ति। कस्मा निज्जन्तिया च अकोविदोति आह ‘‘कारण...पे०... ताया’’ति। ‘‘परिसाय लङ्घता’’ति इमिना लङ्घो परिसङ्घातो पक्खो येनाति लङ्घपक्खोति वचनत्थं दस्सेति। सचे तादिसको भिक्खु होति, सो भिक्खु ‘‘अपटिक्खो’’ति वुच्चतीति योजना। एसेव नयो हेडापि। ‘‘न पटिक्खितब्बो’’ति इमिना पटिमुखं न इक्खितब्बोति अपटिक्खोति वचनत्थं दस्सेति। ‘‘न ओलोकेतब्बो’’ति इमिना इक्खधातुया दस्सनत्थं दस्सेति।

इति चूल्सङ्गामवण्णनाय योजना समत्ता।

महासङ्गामं

वोहरन्तेन जानितब्बादिवण्णना

३६८-७४. महासङ्गामे एतेनेव नयेन वेदितब्बन्ति सम्बन्धो। वत्थुसङ्गमनाकारं दस्सेत्वा अवजाननपटिजाननाकारं दस्सेन्तो आह ‘‘यो पना’’ति आदि। यो पन वदतीति सम्बन्धो। एसेवाति एसो एव, अवजाननपटिजाननभिक्खूति अत्थो।

३७५. नीलादिवण्णावण्णवसेनाति नीलादिवण्णवसेन च आरोग्यत्थादिअवण्णवसेन च। सञ्चरित्तं यस्मा अनेन सिक्खापदेन धनं अनुपदीयति, तस्मा धनमनुप्पदानन्ति वुच्चति। पुब्बपयोगोति पुब्बे पयुज्जितब्बो।

अगतिअगन्तब्बवण्णना

३७९. बहुजनअहिताय पटिपन्नो होतीति पाळिं वित्थारेन्तो आह ‘‘विनयधरेन ही’’ति आदि। तत्थ विनयधरेनाति अनुविज्जकेन, विनिच्छितेति सम्बन्धो। ओवादूपजीविनियोति भिक्खुं ओवादं उपनिस्साय जीविनियो। उपासकापीति रतनत्थयं पटिस्सरणन्ति उपासकापि। दायकापीति भिक्खूं पच्चयदायकापि। तेसन्ति उपासकादीनं। तथेवाति यथा उपासकादयो द्विधा भिज्जन्ति, तथेव। ततोति आरक्खदेवताहि परन्ति सम्बन्धो। तेनाति द्विधाकारणेन।

३८२. गहननिस्सितोति एत्थ गहनसद्वो दिट्ठिपरियायोति आह ‘‘मिछ्छादिट्ठिअन्तगाहिकदिट्ठिसङ्घातं गहन’’न्ति।

३९३. तस्म अवजानन्तोति एत्थ ‘‘तस्मा’’ति पदं ‘‘वचन’’न्ति पाठसेसेन सम्बन्धितब्बन्ति आह ‘‘तस्म वचन’’न्ति। तस्माति नवकस्स। तन्ति नवकं।

३९४. ‘‘यंअत्थाया’’ति एसो सद्वो समासोति आह ‘‘यदत्थाया’’ति। ‘‘तं अत्थ’’न्ति एसो सद्वो लिङ्गविपल्लासोति आह ‘‘सो अत्थो’’ति। अत्थसद्वो हि पुलिङ्गो, पाळियं न परिहापेतब्बन्ति एत्थापि लिङ्गविपल्लासो वेदितब्बो। सब्बत्थाति सब्बस्मिं महासङ्गामे।

इति महासङ्गामवण्णनाय योजना समत्ता।

कथिनभेदं

कथिनअत्थतादिवण्णना

४०३. कथिने खन्धकेति कथिनक्खन्धके । पुब्बेति कथिनक्खन्धके ।

४०४. पयोगस्साति एत्थ पयोगो नाम कोति आह “चीवरधोवनादिनो”ति आदि । एत्थ आदिसदेन विचारणछेदनबद्धनसिब्बनरजनकप्रविन्दुआदियनानि छ पुब्बकरणानि सङ्गणहाति । उदकाहरणादिको यो पयोगो करीयतीति योजना । अनन्तरो नाम अतीतानन्तरअनागतानन्तरवसेन दुविधो, इध अनागतानन्तरोयेव अधिष्ठेतोति आह “अनागतवसेना”ति । उदकाहरणादिपयोगे हि उप्पन्ने पच्छा धोवनादिपुब्बकरणस्स उप्पत्तितो तप्पयोगस्स अनागतवसेनेव पच्चयो । समनन्तरपच्चयेनाति एत्थ संसद्वो सुद्धुअत्थोति आह “सुद्धु अनन्तरपच्चयेना”ति । “आसन्तर”न्ति इमिना सुद्धुभावं दस्सेति । “पयोगस्सा”ति पदं “आधारभाव”न्ति पदे सामी, “पच्चया होन्ती”ति पदे सम्पदानं । “निस्सय”न्ति पदं “आधारभाव”न्ति पदेन संवण्णेति । “उपेतेना”ति इमिना उपसद्वस्स उपगमनत्थं दस्सेति, बलवत्थं पटिक्रिखपति । पठमन्ति पयोगतो, पयोगस्स वा ताव । इमिना पुरेजातपच्चयेनाति एत्थ पुरेसद्वो पठमत्थोति दस्सेति । पच्छाति पयोगतो, पयोगस्स वा परं । अपुब्बं अचरिमन्ति एकपहारेन । इमिना सहजातसद्वस्स अत्थं दस्सेति ।

एवं पुच्छित्वाति सम्बन्धो । यन्ति धम्मजातं । इदानि आहाति सम्बन्धो । यस्साति पयोगादिकस्स । तदेवाति धम्मजातमेव । तस्साति “पुब्बकरणं पयोगस्सा”ति आदिवचनस्स अत्थो एवं वेदितब्बोति योजना । “पयोगस्स कतमे धम्मा”ति आदि यं वचनं वुत्तं, तत्थ विस्सज्जनं मया वुच्यतेति योजना । इमिना पाळियं अज्ञाहरित्वा योजेतब्बभावं दस्सेति । चतूहि पच्चयेहि पच्चयाकारं वित्थारेन्तो आह “पयोगस्स ही”ति आदि । पयोगस्स पुब्बकरणं पच्चयो होतीति सम्बन्धो । उद्दिद्धधम्मेसूति “अनन्तरपच्चयेन पच्चयो”ति आदिना उद्दिद्धेसु धम्मेसु पुरेजातपच्चयो पनेसाति सम्बन्धो । अथ वा उद्दिद्धधम्मेसूति पुब्बकरणवसेन उद्दिद्धेसु धोवनादिधम्मेसु एकधम्मार्पीति सम्बन्धो । न लभतीति उदकाहरणादिपयोगस्स पुब्बे न लभति । अयन्ति उदकाहरणादिपयोगो । पच्छाजातपच्चयं पन लभतीति उदकाहरणादिपयोगो पच्छाजातपच्चयं लभति । कस्मा लभतीति आह “पच्छा उप्पज्जनकस्स ही”ति आदि । पच्छाति पयोगस्स, पयोगतो वा परं । हि यस्मा कयिरति, तस्मा लभतीति योजना । सहजातपच्चयं पन न लभतीति सम्बन्धो । मातिकापलिबोधानिसंसङ्घातेति अडुमातिकाद्वेपलिबोधपञ्चानिसंसङ्घाते । अञ्जोति पन्नरसहि धम्मेहि अञ्जो । पयोगादीसूति आदिसदेन पुब्बकरणपच्चुद्धाराअधिद्धानानि सङ्गणहाति । एतेनुपायेनाति एतेन यथावुत्तउपायेन ।

पुब्बकरणनिदानादिविभागवण्णना

४०६-७. द्विक्खतुं पुच्छितता “पुच्छाद्वय”न्ति वुत्तं । हेतुपच्चयानं सरूपं दस्सेन्तो आह “छ चीवरानी”ति । कस्मा वेदितब्बानीति आह “पुब्बपयोगादीनज्ही”ति आदि । हीति यस्मा । तानियेवाति छ चीवरानि एव । एवसद्वो पच्छापि योजेतब्बो, तानि एवाति अत्थो । हीति सच्चं, पुब्बकरणादीनि न अत्थीति योजना ।

४०८. “इमाय सङ्घाटिया”ति आदिना वचीभेदाकारं दस्सेति । कथिनत्थारकेन यस्मा पच्चुद्धारो च अधिद्धानञ्च करीयति, तस्मा किरियाति वुच्यति । तेन वुत्तं “पच्चुद्धारो चेव अधिद्धानञ्चा”ति ।

४११. वत्थुविपन्नादीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “अकप्पियदुस्सं होती”ति आदि । विनासं, विकारं वा पञ्जतीति विपन्नं, वत्थुमेव विपन्नं वत्थुविपन्नं ।

कथिनादिजानितब्बविभागवण्णना

४१२. तेसञ्जेव धम्मानन्ति एत्थ धम्मानं सरूपं दस्सेन्तो आह “येसु रूपादिधम्मेसू”ति । तत्थ रूपादिधम्मेसूति वर्णणगन्धादीसु सुद्धटुकरूपकलापधम्मेसु । सतीति सन्तेसु । तेसन्ति रूपादीनं धम्मानं । “समोधान”न्ति इमिना सङ्घाहोति पदस्स अत्थं दस्सेति । “मिस्सीभावो”ति इमिना समवायोति पदस्स अत्थं दस्सेति । अवयवधम्मानं सं एकभावस्स गहणं सङ्घाहो । अवयवधम्मानं समं अयनं पवत्तनं समवायो । बहूसु धम्मेसूति बहूसु परमत्थपञ्जतिधम्मेसु । नाममन्तन्ति नामपञ्जतिमत्तं । पुब्बेति कथिनकखच्चके ।

“कारणेही”ति इमिना आकारसद्वो कारणत्थोति दस्सेति । यन्ति वचनं ।

४१६. उप्पज्जन्तीति कथिनुद्धारा उप्पज्जन्ति । किन्ति किं अत्थजातं । सब्बेपि कथिनुद्धाराति सम्बन्धो । हीति सच्चं, यस्मा वा । एत्थाति कथिनुद्धारेसु । पुरिमा द्वेति अन्तरुब्भारसहुब्भारवसेन पुरिमा द्वे । एतेसञ्चाति पुरिमानं द्विन्नञ्च । इतरेति अवसेसा कथिनुद्धारा । तेसुपीति इतरेसु कथिनुद्धारेसु । सञ्चत्थाति सब्बस्मिं कथिनविनिच्छये ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवर्णनाय

पञ्जतिवग्गवण्णनाय

योजना समत्ता ।

उपालिपञ्चकं

अनिस्सितवग्गवण्णना

४१७. उपालिपञ्चेसु “कति हि नु खो भन्ते”ति पुच्छाय सम्बन्धो नत्थीति कस्यचि मञ्जनं निवारेन्तो आह “अय सम्बन्धो”ति । थेरोति उपालित्थेरो, पुच्छीति सम्बन्धो । इमेसन्ति पञ्चकानं तन्तिन्ति सम्बन्धो । केसं अत्थाय तन्ति ठपेस्सामीति आह “निस्साय वसनकारीनं अत्थाया”ति । वसनकारीनं भिक्खून्ति सम्बन्धो । तेसन्ति पञ्चानं ।

आपन्नो कम्मकतोति एत्थ “आपन्नो”ति पदं “कम्मकतो”ति पदस्स कारणदस्सनन्ति आह “आपत्ति आपन्नो, तप्पच्याव सङ्घेन कम्मं कतं होती”ति । तप्पच्यावाति तं आपत्तिआपन्नसङ्घाता कारणा एव ।

नप्पटिप्पस्सम्भनवग्गवण्णना

४२०. अयन्ति कम्मकतो भिक्खु, न वत्ततीति सम्बन्धो । अनुलोमवत्तेति कतकम्मस्स अनुलोमे वत्ते । अस्साति भिक्खुस्स । सरज्जुकोति सह कम्मसङ्घाताय रज्जुयाति सरज्जुको ।

४२१. समगरोहि भिक्खूहीति सम्बन्धो । हीति सच्चं । अच्ययं देसापेत्वाति अञ्जमञ्जं दोसं देसापेत्वा । तिणवत्थारकसमथं वाति वासद्वो अत्थन्तरविकप्पो । तत्र चेति एत्थ तसद्वो कम्मविसयो, चेसद्वो सचेपरियायोति आह “सचे तादिसे कम्मे”ति । दिट्टाविकम्माम्पि कत्वाति दिट्टाविकम्मं कत्वापीति योजना । पिसद्वेन अकत्वापीति सम्पिण्डेति ।

यत्र पनाति कम्मे पन । तत्थाति कम्मे । पक्कमितब्बन्ति सङ्गमावचरेन पक्कमितब्बं ।

४२२. उस्सितमन्तीति एत्थ उस्सितं मन्ती उस्सितमन्तीति दस्सेन्तो आह “लोभ...पे० ... भासिता”ति । तत्थ “लोभदोस मोहमानुस्सन्न वाच”न्ति इमिना उस्सितपदस्स अत्थं दस्सेति । “भासिता”ति इमिना “मन्ती”ति पदस्स अत्थं दस्सेति । निस्सितजप्पीति एत्थ अञ्जनिस्सितं जप्पमेतस्साति निस्सितजप्पीति दस्सेन्तो आह “अत्तनो”तिआदि । एत्थ जप्पन्ति वचनं । जप्प वचनेति हि धातुपाठेसु वुत्तं । उस्सदयुत्तन्ति लोभादिउस्सदयुत्तं, वचनन्ति सम्बन्धो । एवमञ्जन्ति एवं अत्तना अञ्जं । कथानुसन्धिवचनेति चोदकचुदितकानं कथाय अनुसन्धिवचने । एत्थ “वचने”ति इमिना “भासानुसन्धी”ति एत्थ भाससद्वो वचनपरियायोति दस्सेति ।

उस्सारेतीति उद्धं गमापेति । इमिना उस्सादेति उपरि गमापेतीति उस्सादेताति वचनत्थं दस्सेति । एत्थ हि दकाररकारा सदिसत्था । ते हि द्वे अक्खरा कदाचि कत्थचि सदिसत्था होन्ति । अवसारेतीति हीनभावं गमापेति । इमिना अवसादेति अधोभावं गमापेतीति अवसादेताति वचनत्थं दस्सेति । “अपसादेता”तिपि पाठो, उपसग्गमत्तमेव नानं । सम्फञ्च बहुं भासतीति एत्थ सम्फसद्वो निरत्थककथावचनोति आह “निरत्थककथ”न्ति । निरत्थककथा हि यस्मा सं हितसुखं फलति विनासेति, तस्मा सम्फन्ति वुच्चति । फा धातूति च फलधातूति च धातुपाठेसु (सद्वनीतिधातुमालाय १६ लकारन्तधातु) वुत्तं ।

भारे अनारोपितेति “तव भारो”ति सङ्घेन भारे अनारोपिते । अज्ञातेत्थरित्वाति अभिभवित्वा । इमिना पसङ्ह पवत्ताति एत्थ पसङ्हसदस्स अभिभवनत्थं दस्सेति । अनधिकारेति अनधिपच्छट्टाने । “कथेता”ति इमिना वतुधातुया कथनत्थं दस्सेति । अनोकासकम्मं कारेत्वाति एत्थ नकारस्स अयुत्तयोगभावतो युत्तट्टानं दस्सेन्तो आह “ओकासकम्मं अकारेत्वा”ति । यस्साति या अस्स । अस्स भिक्खुनो अत्तनो या दिट्ठि अत्थीति योजना, अथवा अत्तनो या दिट्ठि भवेय्याति योजना । तन्ति दिट्ठि । “कथेता”ति इमिना व्याकताति एत्थ वि आ पुब्बकरधातुया कथनत्थं दस्सेति ।

वोहारवग्गवण्णना

४२४. “नेव देसनाय न वुट्टानेना”ति इदं पाराजिकापत्तिं सन्धाय वुत्तं । दोसानुरूपन्ति वत्थुसङ्घातस्स दोसस्स अनुरूपं ।

पयोगं न जानातीति एत्थ सचे पयोगो मूलेन विसदिसो हुत्वा भिन्नो होति, एवं सति मूलपयोगन्ति न वत्तब्बन्ति आह “अधिकरणानं ही”तिआदि । हीति सच्चं, यस्मा वा । मूलमेव पयोगा नाम होन्ति, न अञ्जन्ति अधिपायो ।

कातब्बन्ति न जानातीति कातब्बं इति कम्मस्स करणं न जानातीति योजना । वत्थूति भण्डनकलहादिवत्थु, नियस्सादीनं वत्थूति सम्बन्धो । चतुन्नन्ति तज्जनीयनियस्सपब्बाजनीयपटिसारणीयवसेन चतुन्नं । याचतीति सङ्घं कम्मस्स वूपसमं याचति ।

वत्थुन्ति एत्थ आपत्तिक्खन्धानमेव वत्थुन्ति आह “सत्तन्नं आपत्तिक्खन्धान”न्ति । पदेसपञ्जत्तिसब्बत्थपञ्जत्तिसाधारणपञ्जत्तिअसाधारणपञ्जत्तिएकतोपञ्ज- त्तिउभतोपञ्जत्तिवसेन छन्नं पञ्जतीनं पञ्जत्तियं पविट्टता वुत्तं “तिविधं पञ्जत्ति”न्ति । “हेदुपरियं कत्वा पदं योजेती”ति इमिना पदपच्चाभट्टन्ति एत्थ पदानं हेदुपरियवसेन पटिनिवत्तित्वा आभस्सनं गळनं चुतं पदपच्चाभट्टन्ति अत्थं दस्सेति ।

विनयेति एत्थ न केवलं पाठ्ययंयेव, अथ खो अटुकथायम्पीति आह ‘विनयपाठ्यज्ज्वेव अटुकथायज्ज्वा’ति ।

जत्तिं न जानातीति एत्थ जत्तिभेदं दस्सेन्तो आह ‘सङ्घेष्टतो’ति आदि । तत्थाति दुविधासु जत्तीसु । कम्मजत्तीति अनुस्सावनकम्मस्स ठाने ठिता जत्ति । अनुस्सावनकम्मं नत्थि, सयमेव अनुस्सावनकम्मद्वाने ठिताति अत्थो । कम्मपादजत्तीति अनुस्सावनकम्मस्स पादभूता मूलभूता जत्ति । नवसु ठानेसूति ओसारणादीसु नवसु ठानेसू । द्वीसु ठानेसूति जत्तिदुतियजत्तिचतुर्थवसेन द्वीसु ठानेसु, कम्मपादजत्तिया करणं न जानातीति सम्बन्धो । य्वायं चतुष्बिधो समर्थोति योजना । तन्ति चतुष्बिधं समर्थं । जत्तियाति साम्यत्थे सामिवचनं । यं अधिकरणं वूपसमतीति सम्बन्धो । तस्सार्ति अधिकरणस्स । तं वूपसमं न जानातीति सम्बन्धो ।

सुतं न जानातीति एत्थ सुत्तसदस्स कदाचि कत्थचि मातिकायज्ज्व सुत्तन्तपिटके च पवत्तनतो इध उभतोविभङ्गेति आह ‘उभतोविभङ्ग’न्ति । विनयं न जानातीति एत्थ विनयसदस्स सकले विनयपिटके वत्तमानस्सापि सुत्तन्ति एत्थ उभतोविभङ्गस्स गहितता इध खन्धकपरिवाराव गहेतब्बाति आह ‘खन्धकपरिवारं न जानाती’ति ।

विनयं न जानातीति एत्थ विनयपिटकस्स गहेतब्बता वुतं ‘ठपेत्वा विनयपिटक’न्ति । सुत्तन्तिके चत्तारो महापदेसेति (दी० नि�० २.१८७ आदयो; अ० नि�० ४.१८०) बुद्धापदेससङ्घापदेससम्बहुलत्थेरापदेसएकत्थेरा पदेसवसेन चत्तारो महापदेसे । एत्थाति पञ्चके । यन्ति वचनं । सब्बत्थाति सब्बेसु पञ्चकेसु ।

इति

अनिस्सितवगग-नप्पटिष्पस्सम्भनवगग-वोहारवगगवण्णनाय

योजना समत्ता ।

दिद्वाविकम्मवगगवण्णना

४२५. दिद्वाविकम्मवगगे दिद्वाविकम्माति एत्थ आवि करीयते आविकम्मं, दिद्वीनं आविकम्मं दिद्वाविकम्मन्ति दस्सेन्तो आह ‘दिद्वीनं आविकम्मानी’ति । ‘लद्धिपकासनान’न्ति इमिना दिद्विसद्वो लद्धिपरियायो, आविकम्मसद्वो पकासनपरियायोति दस्सेति । एतन्ति ‘दिद्वाविकम्मा’ति नामं । अदेसनागामिनी नाम अत्थतो गरुकन्ति आह ‘गरुकापत्तिया’ति । लहुकायपीति पिसद्वो गरहत्थ्यो । लहुकायपि देसिताय दिद्वाविकम्मं अधम्मिकं होति, पगेव गरुकायाति अत्थो ।

यथा ...प०... होतीति यथा आविकते चतूर्हि पञ्चहि एकीभूतेहि आविकता होतीति योजना । चतूर्हि पञ्चहीति अन्तिमपरिच्छेददस्सनं । ततो अतिरेकेहिपि एकतो देसेतुं न वृत्ति, देसिता च आपत्ति न वुडाति, देसनापच्यया दुक्कटज्ज्व होति । ‘चतूर्हि पञ्चही’ति अन्तिमपरिच्छेदस्स दस्सितत्ता द्वीहि तीहि पन एकतो देसेतुं वृत्तीति दद्वब्बं । मनोमानसेनाति एत्थ मनोसदेन मानससदस्स रागअरहत्तेसुपि पवत्तनतो तदत्थे पटिकिखपित्वा चित्ते एव वत्ततीति दस्सेति । तेन वुतं ‘मनसङ्घातेन मानसेना’ति । इमिना मनभूतं मानसं मनोमानसन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

समानसंवासकस्सापीति पिसद्वो समानसंवासकस्सापि नानासीमाय ठितस्स सन्तिके आविकम्मं अधम्मिकं होति,

पगेव नानासंवासकस्पाति दस्सेति । माळकसीमायाति खण्डसीमाय अङ्गणे । अविष्पवाससीमायाति महासीमाय, ठितस्सापि सन्तिकेति सम्बन्धो । पिसद्वेन “खण्डसीमाय ठितस्सपी”ति अत्थं सम्पिण्डेति ।

४३०. न परियत्तन्ति न समत्थं । इमिना नालन्ति एत्थ अलंसद्वे परियत्तत्थोव, नारहभूसनवारणत्थोति दस्सेति । इधार्पीति पञ्चकेपि । पिसद्वेन पुरिमपञ्चकं अपेक्खति । “सासनतो”ति इमिना चुधातुया अपादानं दस्सेति । “कामो”ति इमिना अधिष्पायसद्वे कामपरियायोति दस्सेति ।

४३२. मन्दत्ता मोमूहत्ताति एत्थ तपच्ययस्स भावत्थे, पञ्चमीविभत्तिया च कारणत्थे पवत्तभावं दस्सेन्तो आह “मन्दभावेन मोमूहभावेना”ति । परिभवाति एत्थ परिभवकामाति अत्थं दस्सेन्तो आह “परिभवं आरोपेतुकामो हुत्वा”ति । अञ्जब्याकरणेसुपीति अरहतब्याकरणेसुपि । सब्बत्थाति दिट्टाविकम्मवगगे । यन्ति वचनं ।

इति दिट्टाविकम्मवगगवण्णनाय योजना समता ।

मुसावादवगगवण्णना

४४४. धम्मपधानं धम्माधिट्टानं सन्धाय “पाराजिकं गच्छतीति पाराजिकगामी”ति सुद्धकत्तुवसेन वुत्तं, पुग्गलपधानं पुग्गलाधिट्टानं सन्धाय “पाराजिकं गच्छति अनेन, गमापेतीति वा पाराजिकगामी”ति करणहेतुकत्तुवसेनपि वत्तब्बं । वित्थारं दस्सेन्तो आह “तत्था”ति आदि । तथ्य तत्थाति “मुसावादो पाराजिकगामी”ति आदिपाठे, एवं वित्थारो वेदितब्बोति सम्बन्धो । तेसु “मुसावादो पाराजिकगामी”ति आदीसु वा, निद्वारणे भुम्मं ।

अदस्सेनेनाति एत्थ कस्स अदस्सेनेनाति आह “विनयधरस्सा”ति । वित्थारं दस्सेन्तो आह “कपियाकपियेसु ही”ति आदि । तन्ति विनयधरं । अस्सवनेनाति एत्थ केसं वचनं अस्सवनेनाति आह “एकविहारेपी”ति आदि । एकविहारेपीति विनयधरेन एकविहारेपि । पिसद्वेन नानाविहारे पन पगेवाति दस्सेति । उपट्टानन्ति उपट्टानत्थं, उपट्टानट्टानं वा । वुच्चमानं अञ्जेसं वचनं असुणन्तो हुत्वा वाति योजना । पसुत्तकताति एत्थ यकारलोपोति आह “पसुत्तकताया”ति । पसुत्तकभावेनपीति पिसद्वे अञ्जम्पि अदस्सनादिकारणं सम्पिण्डेति । तथासञ्जीति एत्थ तथासद्वे कोविसयोति आह “अकपिये...पे०... आपञ्जन्तो”ति । एकरत्तातिककमादिवसेनाति आदिसद्वेन छारत्तातिककमादिं सङ्घणहाति । सब्बत्थाति मुसावादवगगे ।

इति मुसावादवगगवण्णनाय योजना समता ।

भिक्खुनोवादवगगवण्णना

४५०. भिक्खुनिवगे अलाभायाति एत्थ लभधातुया कम्मं, सम्पदानवचनस्स च तदत्थं दस्सेन्तो आह “चतुनं पच्यानं अलाभत्थाया”ति । “वायमती”ति इमिना परिसक्कतीति एत्थ सक्कधातुया समत्थत्थं पटिकिखपित्वा वायमत्थं दस्सेति । कलिसासनन्ति पापपराजयआणं । नीहरणत्थायाति निद्वरित्वा अपनयनत्थाय ।

४५१. “कम्म”न्ति सामञ्जतो वुत्तता “सत्तनं कम्मानं अञ्जतर”न्ति ।

४५४. न साकच्छातब्बोति एत्थ को नाम कथामग्गो न साकच्छातब्बो, ननु विनयोयेवाति आह “कप्पिया...पे०... कथामग्गो”ति। “न कथेतब्बो”ति इमिना कच्छसद्वस्स कथधातुया निष्फन्नभावं दीपेति। कस्मा पन पठमपञ्चके “न असेक्खेना”ति पटिक्खिपित्वा दुतियपञ्चके “असेक्खेना”ति आदि वुत्तन्ति आह “यस्मा पना”ति आदि। इतरो पुथुज्जनो न कथेतीति योजना।

न अत्थपटिसम्भिदापत्तोति एत्थ अत्थो नाम अटुकथायेवाधिप्पेताति आह “अटुकथाया”ति। “पभेदगतजाणपत्तो”ति इमिना अत्थादीसु पति विसुं सम्भिज्जतीति पटिसम्भिदा, पञ्चा, तं पत्तोति पटिसम्भिदापत्तो। अत्थे पटिसम्भिदापत्तो अत्थपटिसम्भिदापत्तोति दस्सेति। “पालिधम्मे”ति इमिना धम्मपटिसम्भिदापत्तोति एत्थ धम्मसरूपं दस्सेति। वोहारनिरुत्तियन्ति पञ्चनिरुत्तियं। इमिना निरुत्तिपटिसम्भिदापत्तोति एत्थ निरुत्तिसरूपं दस्सेति। **पटिभानपटिसम्भिदापत्तोति** एत्थ पटिभानं नाम हेट्टिमजाणत्तयमेवाति आह “अत्थपटिसम्भिदादीनि जाणानी”ति, तेसूति जाणेसु, यं यं विमुतं यथाविमुतं, चित्तं। **पच्चवेक्खिताति** पुनप्पुनं ओलोकिता। **सब्बत्थाति भिक्खुनिवग्गे**।

इति भिक्खुनोवादवगगवण्णनाय योजना समता।

उब्बाहिकवगगवण्णना

४५५. उब्बाहिकवग्गे अत्थकुसलोति आदिपदानं भेदनिस्सितसमासं दस्सेन्तो आह “अटुकथाकुसलो”ति आदि। आचरियमुखतोति आचरियवदनतो, आचरियसमुखे वा, सिथिलधनितादीति आदिसदेन दीघरस्सादीनि (परि० अटु० ४८५; वि�० सङ्ग० अटु० २५२) सङ्गण्हाति। अक्खरपरिच्छेदेति एत्को सिथिलो, एत्को धनितोति आदिना अक्खरपरिच्छेदे। इमिना व्यञ्जनकुसलोति एत्थ व्यञ्जनसद्वो अक्खरपरियायोति दस्सेति। **न पुब्बापरकुसलोति** एत्थ पुब्बापरो नाम पुरिमानं चतुन्नज्येव कथाय च पुब्बापरोति आह “अत्थपुब्बापरे”ति आदि।

कोधनोति आदीनि वुत्तानीति सम्बन्धो। यस्मा न सक्कोतीति योजना। **पसारेताति** एत्थ सरधातु उपसगगवसेन वेचित्तवाचकोति आह “मोहेता”ति।

इति उब्बाहिकवगगवण्णनाय योजना समता।

अधिकरणवूपसमवगगवण्णना

४५७. अधिकरणवूपसमवग्गे सङ्घगरु नाम कोति आह “धम्मञ्च...पे०... सङ्घगरु नाम होती”ति। तानीति चीवरादीनि।

४५८. पञ्चहृपालि आकारेहीति एत्थ आकारसद्वो कारणत्थोति आह “पञ्चहि कारणेही”ति। कम्मेनाति आदीसु कम्मादीनं सरूपं दस्सेन्तो आह “अपलोकनादीसु”ति आदि। उपपत्तीहीति युत्तीहि। मय्हं उच्चाकुला पब्बजितभावञ्च बहुस्सुतभावञ्च तुम्हे जानाथाति योजना। मादिसो नाम...पे०... तुम्हाकं युतं ननूति योजना। **कण्णमूलेति** कण्णसमीपे। अनुस्सावनेनाति अनुसमीपे सावापनेन। तेसन्ति भिक्खूनं। **अनिवत्तिधम्मेति** अनिवत्तनसभावे। **सलाकगगाहेनाति** अत्तनो सलाकाय गाहापनेन।

एत्थाति कम्मादीसु । पमाणन्ति सङ्घभेदस्स कारणं । पुब्बभागाति सङ्घभेदतो पुब्बभागे पवत्ता । पुब्बभागभावं आविकरोन्तो आह “अद्वारसवत्युदीपनवसेन ही” तिआदि । वोहरन्तेपीति योजना । तथाति वोहारे । कदा पन सङ्घे भिन्नोति आह “यदा पना” तिआदि । यदा पन करोतीति सम्बन्धो । कम्मन्ति उपोसथकम्मतो अञ्जं कम्मं गहेतब्बं । उद्देसन्ति उपोसथकम्मं । इतीति एवं । सङ्घभेदकक्खन्धकवण्णनायं “एवं...पे०... पकासयिस्सामा” ति (चूळव० अट० ३५१) यं वचनं अवोचुम्हति योजना । तस्स वचनस्साति पाठं अज्ञाहरित्वा “स्वायं अत्थो” ति पदेन सम्बन्धितब्बो ।

पञ्जतेतन्ति एत्थ निगग्हितलोपसन्धीति आह “पञ्जतं एत्” न्ति । क्वाति किस्मिं खन्धके । तत्राति वत्कखन्धके । एत्तावताति एत्तकेन आगन्तुकवत्तादिअकरणमत्तेन । अनुपुब्बेनाति अनुकक्मेन । यथारत्तन्ति एत्थ यथासद्वे अनुरूपत्थवाचको, रत्तिसदेन रत्तिप्पमाणं गहेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “रत्तिपरिमाणानुरूप” न्ति । इमिना रत्तिया अनुरूपं यथारत्तन्ति निष्वचनं दस्सेति । “रत्तिपरिमाणानुरूप” न्ति वुते रत्तिपरिमाणस्स अतिकक्नत्ता अत्थतो थेरोति आह “यथाथेरन्ति अत्थो” ति । ववत्थानन्ति परिछ्देदो । सो हि विसुं अवहितो हुत्वा तिद्वतीति ववत्थानन्ति वुच्यति । कम्माकम्मानीति एत्थ कम्मं अकम्मानीति पदविभागं कत्वा अकारो खुद्धत्थोति आह “खुद्धकानि चेव महन्तानि च कम्मानी” ति । सति च अकम्मस्स महन्तभावे कम्मं नाम खुद्धकन्ति अत्थतो सिद्धं होति । तेन वुतं “खुद्धकानि चेवा” ति । अकारस्स अप्पत्थं गहेत्वा “महन्तानि चेव खुद्धकानि च कम्मानी” ति अत्थोपि युज्जतेव । सो पन इध न गहितो, अञ्जत्थ पन दिस्सेति । “उच्चावचानि कम्मानी” ति हि वाक्यवसेन वुत्डाने उच्चसदेन महन्तत्थं दस्सेति, अवचसदेन खुद्धकत्थं दस्सेति । तस्मा महन्तखुद्धकानि कम्मानीति अत्थो वेदितब्बो । सति च अकम्मस्स खुद्धकभावे कम्मं नाम महन्तन्ति अत्थतोपि सिद्धन्ति दद्वब्बं ।

सङ्घभेदवगगद्वयवण्णना

४५९. सङ्घभेदवगगद्वये एतेति सभावा । तेति अधम्मादयो । इतीति एवं । यं कम्मन्ति योजना । दिद्विं विनिधायाति सम्बन्धो । एकस्मिं पञ्चके अयं अत्थयोजना कातब्बाति सम्बन्धो । एत्थापीति इमस्मिं पञ्चकेपि । पिसदेन हेद्वा वुतं पञ्चकं अपेक्खाति । सब्बत्थाति सब्बेसु पञ्चकेसु । हीति सच्चं । पुब्बे अवुत्तनयं यं वचनमत्थि, तं वचनं एत्थ पञ्चकेसु न अत्थीति योजना ।

आवासिकवगगवण्णना

४६१. आवासिकवगे “हरित्वा” ति इमिना यथाभतन्ति एत्थ भरधातुया हरणत्थञ्च किरियाविसेसनभावञ्च दस्सेति । “ठपितो” ति इमिना निक्खित्तोति एत्थ खिपधातुया ठपनत्थं दस्सेति ।

४६२. परिणामेतीति परिणतंपापेति । “नियामेति कथेती” ति इमिना अधिष्पायत्थं दस्सेति, एत्थाति आवासिकवगे ।

कथिनत्थारवगगवण्णना

४६७. कथिनत्थारवगे ओतमसिकोति एत्थ अवतमं गतो ओतमसिकोति दस्सेन्तो आह “अन्धकारगतो” ति । अन्धकारसदेन तमसदो अन्धकारपरियायोति दस्सेति । तन्ति ओतमसिकं । असमन्नाहरन्तोति तं असमन्नाहरन्तो, कस्मा वत्तनद्वेन एकावत्तोति वुच्यति । पहरेय्याति वन्दन्तं पहरेय्य । “अञ्जं चिन्तयमानो” ति इमिना अञ्जस्मिं आरम्मणे चित्तं

विदहति ठपेतीति अञ्जविहितोति दस्सेति ।

सङ्घतो उद्धरित्वा खिपितब्बोति उक्खित्तो, सोयेव उक्खित्तको । तेहीति चतूहि । अवन्दियेसु पन्नरसपुगलेसूति सम्बन्धो । अन्तरा वुत्तकारणेन चाति अन्तरे वुत्तेन “तज्हि वन्दन्तस्स मञ्चपादादीसुपि नलाटं पटिहञ्चेय्या”ति आदिना कारणेन च । इतीति पन्नरसपुगलम्हा । इतीति एवं । सचे उद्देसाचरियो च ओवादाचरियो च नवको होति, न वन्दनीयो । सब्बत्थाति कथिनत्थारवगणनाय योजना समता ।

इति कथिनत्थारवगणनाय योजना समता ।

निष्ठिता च उपालिपञ्चकवण्णनाय योजना ।

आपत्तिसमुद्भानवण्णना

४७०. “अचित्तको आपज्जती”ति आदीसु एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । अचित्तको आपज्जतीति अचित्तको हुत्वा आपज्जति । एसेव नयो अचित्तको वुद्भातीति एत्थापि । यंकिञ्चि आपत्तिन्ति सम्बन्धो । इतरं आपत्तिन्ति योजना । धम्मदानं करोमीति “सब्बदानं धम्मदानं जिनाती”ति (ध० प० ३५४) च “अमतंदो च सो होति, यो धम्ममनुसासती”ति (सं० नि० १.४२) च भगवता वुत्तवचनं सुत्वा धम्मदानं करोमि । दोमनस्सिकोति दोमनस्सेन युत्तो, दोमनस्सवन्तो वा । एत्थाति अव्याकतमूले ।

४७३. यस्स यस्साति सिक्खापदस्स । तं सब्बन्ति सब्बं तंतंसमुद्भानसिक्खापदं ।

अपरदुत्तियगाथासङ्गणिकं

(१) कायिकादिआपत्तिवण्णना

४७४. छ आपत्तियो कायिकाति एत्थ छ आपत्तियो नाम काति आह “अन्तरपेय्याले”ति आदि । अन्तरपेय्याले वुत्ताति सम्बन्धो । “कायद्वारे समुद्भितता”ति इमिना काये समुद्भन्तीति कायिकाति वचनत्थं दस्सेति । तस्मिंयेव अन्तरपेय्याले वुत्ताति सम्बन्धो । “वज्जपटिच्छादिकाया”ति आदिना छादेन्तस्स तिस्सोति एत्थ तिणं सरूपं दस्सेति । “भिक्खुनिया”ति आदिना पञ्च संसग्गपच्चयाति एत्थ पञ्चनं सरूपं दस्सेति ।

“एकरत्त”इति आदिना अरुणुग्गे तिस्सोति एत्थ तिणं सरूपं दस्सेति । द्वे यावततियकाति संवण्णेतब्बेन “एकादस यावततियका नामा”ति संवण्णनाय विरुद्धभावं पटिक्खिपन्तो आह “पञ्चतिवसेन पना”ति आदि । “इमस्मिं सासने”ति इमिना एत्थसद्भस्स विसयं दस्सेति । एकेन सब्बसङ्गःहोति एत्थ एको नाम को, सब्बानि नाम कानीति आह “यस्स सिया”ति आदि । “निदानुद्भेसेना”ति इमिना एकस्स सरूपं दस्सेति । “सिक्खापदानञ्च पातिमोक्खुदेसानञ्चा”ति इमेहि पदेहि सब्बसरूपं दस्सेति । सङ्गःह सद्भेन कम्छट्टीसमासो ।

“वज्जपटिच्छादिकाया”ति आदिना द्वे दुड्ललच्छादनाति एत्थ द्विन्नं सरूपं दस्सेति ।

“भिक्खु भिक्खुनिया”ति आदिना गामन्तरे चतस्सोति एत्थ चतस्सन्नं सरूपं दस्सेति । पुन “भिक्खु

भिक्खुनिया”ति आदिना चेतस्सा नदिपारपच्चयाति एत्थ चतस्रस्तमेव सरूपं दस्सेति । “चीवरदाने पाचित्तिय”न्ति इमिना पाचित्तियभावेन सदिसत्ता सङ्ख्याविसेसो न कातब्बोति दस्सेति ।

(२) देसनागामिनियादिवण्णना

४७५. एकेत्थाति एत्थसद्वो सासनविसयो ।

एकसिक्खापदम्पि नत्थीति पिसद्वो बहुसिक्खापदानि पन पगेवाति च आपत्ति पन पगेवाति च आपत्तीपि नत्थीति च अत्थं दस्सेति ।

“सकलेपि विनये”ति इमिना द्वेत्थाति पाठे एत्थसदस्स विसयं दस्सेति । उभिन्नन्ति भिक्खुभिक्खुनीनं । अज्जथा पन कित्तका पठमापत्तिकाति आह “इतरथा पना”ति आदि । तत्थ इतरथाति पञ्जत्तितो अज्जेन पकारेन । कम्मञ्चाति कम्मञ्चति च । कम्मपादिका चाति कम्मपादञ्चति च । नवसु ठानेसूति ओसारणादीसु नवसु ठानेसु । द्वीसूति जत्तिदुतिय, जत्तिचतुर्थकम्मेसु ।

वज्जपटिच्छादिकाय पाराजिकं, उक्खित्तानुवत्तिकाय पाराजिकं, अडुवत्थुकाय पाराजिकन्ति इति इमे तयोति योजना । कारणभूतेनाति हेतुभूतेन, “करणभूतेना”तिपि पाठो, साधकतमसत्तिभूतेनाति अत्थो ।

तेसन्ति अद्वानहीनादीनं । एत्थाति “तयो पुगला न उपसम्पादेतब्बा”ति पाठे, एतेसु अङ्गहीनादीसु वा । योति पुगलो । अपरिपूरो न याचतीति सम्बन्धो । मातुघातकादयो करणदुक्कटका चाति योजना । तत्थाति तेसु जत्तिकप्पनादीसु । जत्तिकप्पनाति जत्तिविधि । विष्पकतपच्चत्तन्ति विष्पकतं पच्चतं । अतीतकरणन्ति अतीतस्स करणं । वित्थारेन्तो आह “वत्थुसम्पन्नं ही”ति आदि । तयो कम्मान सङ्घाति एत्थ छन्दभेदरक्खनत्थाय नकारे निगगहितलोपो । नासितकाति नासेतब्बा पुगला, नासितब्बाति नासिता, नासिता एव नासितका । तिणं जनानन्ति तिणं उपसम्पदापेक्खजनानं एकूपज्ञायेन नानाचरियेन हुत्वाति योजना । एकानुस्सावनाति एकतो अनुस्सावना ।

पादो नाम कहापणस्स चतुर्थभागो । मासको नाम पादस्स पञ्चमभागो । पाराजिकन्ति वनपर्तिं छिन्दन्तस्स दुतियपाराजिकं (पारा० ११०) । अनादिस्साति “मनुस्सो मरतू”ति आदिना न उद्दिसित्वा । तेनाति विसेन ।

भिक्खुनोवादकवग्गस्मिन्ति सामञ्चाधारो । दससु सिक्खापदेसूति विसेसाधारो । पठमसिक्खापदम्हियेवाति दससु सिक्खापदेसु पठमसिक्खापदम्हियेव । उपसम्पन्नाय भिक्खुनियाति सम्बन्धो । “आपत्ति होती”ति इमिना “चीवरेना”ति पदस्स सम्बन्धद्वानं दस्सेति ।

“चतस्रो एवा”ति इमिना तत्तिकाति एत्थ तसदस्स विसयं दस्सेति । ता चतस्रो परिमाणा यासं आपत्तीनन्ति तत्तिका । निपन्नस्सापि तत्तिकाति एत्थापि एसेव नयो । साति भिक्खुनी ।

(३) पाचित्तियवण्णना

४७६. पञ्च भेसज्जानीति सब्बिआदीनि पञ्च भेसज्जानि । इमं आपत्तिन्ति सम्बन्धो । पच्छा आपन्नोति योजना ।

एकं कबल्न्ति एकं आलोपं, तुम्हूमूलेति तुम्हं सन्तिके ।

यथावत्थुकन्ति वत्थुअनुलोमं, आपत्तियो देसिताव होन्तीति योजना ।

कोकालिकादीनन्ति आदिसदेन कटमोदकतिस्सकादयो (पारा० ४१७) सङ्ग्रहाति । पापिकाय दिङ्डिया अप्पटिनिस्सग्गे पाचित्तियञ्च चण्डकाळिकाय भिक्खुनिया पाचित्तियञ्चाति योजना । पयुत्तवाचापच्चयाति विज्ञत्तिनिमित्तादीहि पकारेन युत्ताय वाचाय पच्चया । आपत्ति पाराजिकस्साति पाराजिकस्स आपज्जनं । अथवा पाराजिकस्साति अस्स भिक्खुस्स पाराजिका आपत्ति होतीति वा पाराजिका आपत्ति अस्स भवतीति वा योजना कातब्बा । इतीति इमा छ आपत्तियो आपज्जतीति योजना ।

भोजनं गहेत्वा अज्ञोहरमानाति सम्बन्धो । तथेवाति यथा खादने, तथेव मंसं लसुणं अज्ञोहरमानाति योजना । “पणीतभोजनानी”ति च “अकप्पियमंस”न्ति च पदानि “अज्ञोहरमाना”ति पदेन सम्बन्धितब्बानि ।

पञ्च ठानानीति पञ्च आपत्तिसङ्घातानि ठानानि । तत्थाति पञ्चसु सहधम्मिकेसु । द्विन्नन्ति भिक्खुभिक्खुनीनं । तेसन्ति सिक्खमानादीनं । पञ्चन्नमेवाति सहधम्मिकानंयेव । विनिच्छयवोहारोति विनिच्छयवचनं । इमिना चत्तारि अधिकरणानि पटिक्खिपति । अडुकम्मं नामाति अभियुञ्जन्तानं कम्मं नाम ।

“सहधम्मिकान”न्ति इमिना पञ्जन्नं विनिच्छयोति एत्थ पञ्चसरूपं दस्सेति । सोभणभावं वित्थारेन्तो आह “कतवीतिकमो ही”ति आदि । अब्भुण्हसीलोति अभिनवुप्पन्सीलो । अब्भुण्हसीलो नाम अत्थतो पाकतिकसीलोति आह “पाकतिको”ति, पकतिसीलेन नियुत्तोति अत्थो ।

“कायद्वारसम्भवा”ति इमिना कायिकाति पदस्स तद्वितभावं दस्सेति । मुखं ओलोकेतब्बन्ति एत्थ वुत्ताति सम्बन्धो ।

चतुन्नं देसनाय चाति एत्थ “देसनाया”ति पदं आदिपदलोपन्ति आह “अच्चयदेसनाया”ति । साति अच्चयदेसना । अभिनिलीयित्वा धनुना मारेन्तीति अभिमारा ।

छेज्जं होतीति एत्थ छेज्जं नाम पाराजिकापञ्जनमेवाति आह “देवदत्तो विय पाराजिकं आपज्जती”ति । इमा पन आपत्तियोति पाराजिकथुल्लच्चयापत्तियो ।

(४) अवन्दनीयपुग्गलादिवण्णना

४७७. तेसन्ति दसन्नं पुग्गलानं । “सङ्क्षिप्त”न्ति इमिना सामीचेनाति एत्थ सहत्ये करणवचनन्ति दस्सेति । सामीचेनाति च सामीचिना कत्तब्बं सामीचं कम्मं, तेन सामीचेन । दस चीवरधारणाति पदस्स समासभावं पटिक्खिपन्तो आह “दस दिवसानि अतिरेकचीवरस्स धारणा”ति ।

कतिसतन्ति आदीसु द्वीसु गाथापादेसु चतूसु विभत्यन्तपदेसु पुरिमं पुरिमेन, पच्छिमञ्च पच्छिमेन यथाककमं योजेतब्बन्ति दस्सेन्तो आह “कतिसतं आपत्तियो रत्तिसतं छादयित्वाना”ति । पच्छिमगाथाय पुब्बडूपि एसेव नयो । अयं

हीति अयं एव वक्खमानो । एत्थाति गाथायं । योति भिक्खु, पटिच्छादेतीति सम्बन्धो । इतीति अयं सङ्घेपत्थो ।

हेट्टा वुत्तेसु चतूर्सु चतुर्केसु धम्मेन समग्रं अपनेत्वा द्वादस कम्मदोसा वुत्ताति दट्टब्बं । अधम्मेन वग्गकम्मं, अधम्मेन समग्रकम्मन्ति योजेतब्बं ।

एत्थाति छसु कम्मेसु । एतदेवाति धम्मेन समग्रकम्ममेव ।

यं देसिताति एत्थ यंसद्वो वचनविपल्लासोति आह “यानि देसितानी”ति । “देसितानी”ति इमिना देसिताति एत्थ निकारस्स आकारादेसभावं दस्सेति । “परियन्तपरिच्छेदभावरहितता”ति इमिना नत्थि अन्तं परियन्तमेतस्साति अनन्तन्ति वचनत्थं दस्सेति । तन्ति निब्बानं, जितन्ति सम्बन्धो । केन कं किन्ति कत्वा जितन्ति आह “भगवता किलेसगणं अभिमद्वित्वा”ति । केन कं किन्ति कत्वा किं जितं वियाति आह “रञ्जा सपत्तगणं अभिमद्वित्वा रञ्जं विया”ति । तथं “रञ्जा”ति इमिना “केना”ति पुच्छं विस्सज्जेसि । “सपत्तगणं”न्ति इमिना “क”ति पुच्छं विस्सज्जेसि । “अभिमद्वित्वा”ति इमिना “किन्ति कत्वा”ति पुच्छं विस्सज्जेसि । “रञ्ज”न्ति इमिना “कि”न्ति पुच्छं विस्सज्जेसि । सपत्तगणन्ति वेरिगणं । अयं पनेत्थ योजना — रञ्जा सपत्तगणं अभिमद्वित्वा रञ्जं राजभावं जितं विय, भगवता किलेसगणं अभिमद्वित्वा निब्बानं जितन्ति । स्वेवाति भगवा एव । “निब्बिकारताया”ति इमिना तादिसद्वो निब्बिकारत्थवाचको अनिष्पन्नपाटिपदिकोति दस्सेति । “विवेकपञ्चक”न्ति इमिना कायचित्तउपधिवसेन विवेकत्थम्पि गहेतब्बं विवेकभावेन समानत्ता । तेन भगवताति सम्बन्धो । “यानि सत्त आपत्तिक्खन्धानी”ति इमिना एकेत्थाति एत्थ एकसद्वस्स विसयं दस्सेति । तत्थाति सत्तसु आपत्तिक्खन्धेसु । एत्थ पनाति समथेसु पन । हीति सच्चं । तस्साति सम्मुखाविनयस्स । अट्टुकथासूति सब्बअट्टुकथासु । मयं पनाति सङ्घहकारका अम्हे पन, बुद्धघोसनामका मयं पनाति अथो, रोचयामाति सम्बन्धो । कस्स किमत्थं गहेत्वा रोचेसीति आह “विनाति निपातस्स पटिसेधनमत्थमत्त”न्ति । “विनाति निपातस्सा”ति पदं “अत्थमत्त”न्ति पदे वाचकसम्बन्धो । अत्तनो साध्यवचनं बुद्धवचनसङ्घातेन साधकवचनेन साधेन्तो आह “वुत्तम्पि चेत”न्तिआदि ।

अट्टारस अट्टकानीति अधम्मदिट्टिभेद, धम्मदिट्टिभेद, वेमतिकभेदेसु तीसु एकमेकं मूलं कत्वा तयो तयो मूलिं कत्वा नव होन्ति, तेसु धम्मदिट्टिभेदेसु धम्मदिट्टिभेदं अपनेत्वा अट्ट होन्ति, तानि अट्टारस भेदकरवत्थूसु योजेत्वा अट्टारस अट्टकानि होन्तीति दट्टब्बं । छऊनदियड्डसतन्ति चतुर्चत्तालीसाधिकं सतन्ति वुतं होति ।

एकेकवत्थुस्मिन्ति अट्टारससु भेदकरवत्थूसु एकेकस्मिं वत्थुस्मिं ।

इति गाथासङ्गणिकवण्णनाय योजना समत्ता ।

सेदमोचिकगाथा

(१) अविष्वासपञ्चावण्णना

४७९. सेदमोचिकगाथासूति अधिष्पायत्थस्स गम्भीरत्ता तं चिन्तेन्तानं विनयधरानं काये सेदं मोचेतीति सेदमोचिका, सायेव गाथा सेदमोचिकगाथा, तासु । “अकप्पियसम्भोगो न लब्धती”ति इमिना कप्पियसम्भोगो लब्धतीति दस्सेति । कप्पियसम्भोगं दस्सेतुं “नहापनभोजनादी”ति वुतं । अनापत्तीति मातुभिक्खुनिया अनापत्ति । एसा पञ्चाति एत्थ

पञ्चसद्वो सभावतिलङ्गोति सद्वस्तथेसु (सहनीतिधातुमालायं १६ हकारन्तधातु; अभिधानप्पदीपिकायं ११५ गाथायं) वुत्तो, इध इत्थिलङ्गवसेन वुत्तो । “पण्डितेही” ति इमिना कुसलस्स कारणं दस्सेति, पण्डितता कुसलोति अधिष्पायो । अस्साति पञ्चाय । एतन्ति विस्सज्जनं । अस्साति गाथाय ।

एकादस विवज्जियाति अविभात्तिकनिदेसो, एकादस विवज्जियेति अत्थो । तेन वुत्तं ‘ये’ तिआदि । तेपीति पिसद्वो गाथायं लुत्तनिद्विट्ठगम्यमानभावं दस्सेति ।

अयन्ति न्हापितपुब्बको भिक्खु । निम्मितबुद्धन्ति बुद्धेन निम्मितं बुद्धरूपं ।

विवज्जियाति एत्थ यकारो त्वापच्ययस्स कारियोति आह ‘विवज्जेत्वा’ ति । असीसकं यं तं कबन्धं अत्थीति योजना । असीसकत्ता केन सरीरेन जीवितं बन्धतीति कबन्धो । यस्साति कबन्धस्स ।

हीति सच्चं । तेति अभब्बपुगला ।

वाचाति एत्थ यकारलोपोति आह ‘वाचाया’ ति । इति मेति एवं मम । एवं वदमाने मम वचनन्ति योजना । अथवा इतिमेति एवं इमे, एवं वदमाने इमे जनाति योजना । सद्वर्म्मीति इमिना गिरसद्वो सद्वपरियायोति दस्सेति । हीति सच्चं । तुण्हीभूतस्स निसिन्नस्स तस्स भिक्खुनोति योजना । यदि मनोद्वारे आपत्ति नाम नत्यि, एवं सति कस्मा आपज्जेय वाचसिकन्ति वुत्तन्ति आह “यस्मा पना” तिआदि । तेनाति तस्मा । अस्साति भिक्खुस्स ।

साति भिक्खुनी, आपज्जतीति सम्बन्धो । वुत्तप्पकारन्ति “गामन्तरपरियापन्न” न्ति वुत्तप्पकारं ।

तासूति द्वीसु भिक्खुनीसु ।

चतुरो जनाति एत्थ चतुर्नं जनानं सरूपं दस्सेन्तो आह “आचरियो च तयो च अन्तेवासिका” ति । साहत्थिकाति सहत्था अवहरिता । आणत्तियापीति आणत्तेन अवहरितापि । इतरेसन्ति अन्तेवासिकानं, एकेको मासकोति सम्बन्धो । एत्थाति परिवारे सेदमोचिकगाथायं ।

(२) पाराजिकादिपञ्चावण्णना

४८०. सन्थतपेय्यालञ्चाति पठमपाराजिकविभङ्गे (पारा० ६५) वुत्तं सन्थतपेय्यालञ्च ।

लिङ्गपरिवत्तं सन्धायाति सति लिङ्गे परिवत्ते पटिगग्हणस्स विजहनं सन्धाय वुत्तं ।

योति भिक्खु, परिणामेतीति सम्बन्धो । अत्तनो अत्थायाति योजना ।

अस्साति गाथाय । काकउहदन्ति काकेहि करीसुस्सगं । कदम्मकिखतन्ति कदमेन मकिखतं । कायगतानेव हृत्वाति सम्बन्धो ।

हीति वित्थारो । अनरियं तं इत्थिं वा तं पुरिसं वा हनेयाति योजना । लिङ्गपरिवत्तेन हेतुभूतेन इत्थिभूतं,

पुरिसभूतञ्चाति सम्बन्धो । इत्थिभूतन्ति च इत्थी हुत्वा भूतं, इत्थिभावं वा पत्तं ।

मिगसिङ्गतापससीहकुमारादीनं तिरच्छानगतमातापितरो वियाति योजना । मिगसिङ्गतापसोति मिगसिङ्गनामको (जा० अट० ५.१७.१६ आदयो) तापसो । सीहकुमारोति सीहबाहुकुमारो । आदिसदेन भूरिदत्तादयो सङ्घणहाति ।

कुरुन्दियं आगतन्ति सम्बन्धो ।

“सच्चं भणन्तोति गाथाया” ति पदं “सच्चं भासतो लहुकापत्ति होती” ति एत्थ इतिसदेन सम्बन्धितब्बं । “सच्चं भणन्तो” ति गाथाय इति अत्थोति योजना ।

(३) पाचित्तियादिपञ्चवण्णना

४८१. सलाकं देन्तस्स अस्स भिक्खुस्स छेज्जं होतीति योजना । “पाराजिकं होती” ति इमिना होतिष्ठेज्जन्ति पदस्स अत्थं दस्सेति ।

सुप्पतिद्वितनिग्रोधसदिसं रुक्खमूलं, तमेव वा गहेतब्बं ।

तिस्सत्थियोति एत्थ भुम्मत्ये उपयोगवचनं, पच्चत्तवचनं वाति आह “तासुपी” ति । “यं तं मेथुनं नाम त” न्ति इमिना “मेथुनं यं त” न्ति पदानं समानाधिकरणभावं दस्सेति । “न सेवती” ति इमिना न सेवेति एत्थ तिकारस्स एकारादेसभावं (जा० अट० ४.११.७६ पुत्तो वा पितरं याचे विय) दस्सेति । तयो पुरिसेति एत्थ “उपगन्त्वा” ति पदं अज्ञाहरित्वा सम्बन्धितब्बन्ति दस्सेन्तो आह “तयो पुरिसेपि उपगन्त्वा” ति । इमिना तयो पुरिसेति एत्थ उपयोगत्ये उपयोगवचनन्ति दस्सेति । पुरिमनयं गहेत्वा एत्थापि “तीसु पुरिसेसू” ति भुम्मत्ये उपयोगवचनन्ति अत्थोपि युज्जतेव । इमं नयं गहेत्वा पुरिमपदेपि तिस्सत्थियो उपगन्त्वाति उपयोगत्ये उपयोगवचनन्ति अत्थोपि युज्जतेव । तस्मा ते द्वे नया अज्ञमञ्चोपदेसदायकनया नामाति दट्टब्बं । “उभतोब्यञ्जनसङ्घाते” ति इमिना अनरियसदेन उभतोब्यञ्जनोव इध गहेतब्बोति दस्सेति । “नाचरती” ति इमिना न चाचरेति एत्थापि तिसद्वस्स एकारादेसभावमेव दस्सेति । मेथुनधम्मस्स पुब्बभागं कायसंसगं आपज्जितुं वायमन्तिया तस्सा भिक्खुनियाति योजना ।

अस्साति गाथाय, तिथियो आराधको होतीति योजना । तत्थेवाति तिथियवत्ते एव । अस्साति तिथियस्स । तमेवाति तिथियवत्तमेव ।

सङ्घादिसेसन्तिआदिगाथा वुत्ताति सम्बन्धो । तन्ति अज्ञोहरणं ।

आकासगतं सामणेरन्ति सम्बन्धो । सङ्घेनपीति पिसद्वो न कम्मारहेनेवाति दस्सेति । “न कातब्ब” न्ति इमिना सङ्घोपि कम्मारहोपि भूमिगतोव वट्टरीति दस्सेति ।

अस्साति गाथाय विनिच्छयोति सम्बन्धो ।

“न देति, न पटिगगणहाती” ति किरियापदानं कत्तारं दस्सेन्तो आह “नापि उव्योजिका” ति आदि । तस्साति अवस्सुतपुरिसस्स । “कारणेना” ति इमिना तेनाति पदस्स कारणत्यं दस्सेति । एवसद्वो पन सम्भववसेन योजितो, न अञ्जेन

कारणेनाति अत्थो, अवस्सुतस्स पुरिसस्साति सम्बन्धो । गहणेति उद्योजिताय गहणे । तज्च परिभोगपच्ययाति एथ तसद्वस्स विसयं, परिभोगस्स च सम्बन्धं दस्सेन्तो आह “तज्च पना”तिआदि । तत्थ “आपत्ति”न्ति इमिना तसद्वस्स विसयं दस्सेति । “तस्सा उद्योजिताया”ति इमिना परिभोगस्स सम्बन्धं दस्सेति । तस्साति उद्योजिताय ।

सत्तरसकेसु सङ्घादिसेसेसूति सम्बन्धो । वज्जं न फुसरीति पदस्स अत्थं दस्सेन्तो आह “अञ्जं नवं आपत्ति”न्ति ।

इति सेदमोचिकगाथावण्णनाय योजना समता ।

पञ्चवग्गे

कम्मवग्गवण्णना

४८२. कम्मवग्गे “गणनपरिच्छेदवचन”न्ति इमिना न पमाणवचनन्ति दस्सेति । इमिना कम्मानं ततो ऊनातिरेकभावं निवारेति । गणियते गणनं, परिच्छिज्जति अनेनाति परिच्छेदो, गणनस्स परिच्छेदो गणनपरिच्छेदो । अथ वा गणियति अनेनाति गणनं, तमेव परिच्छेदो गणनपरिच्छेदो, सोयेव वचनं गणनपरिच्छेदवचनं । अपलोकनकम्मं नामाति कत्तब्बं कम्मन्ति सम्बन्धो । वुत्तनयेनेवाति “सीमटुकसङ्घं सोधेत्वा छन्दारहानं छन्दं आहरित्वा”ति वुत्तेन एव नयेन ।

तत्थाति चतूसु कम्मेसु, जन्तिदुतियकम्मं पन अत्थीति सम्बन्धो ।

तत्थाति द्वीसु कम्मेसु । अवसेसाति छहि कम्मेहि अवसेसा । यदि परिवत्तेत्वा कतं दळ्हीकम्मं न होति, एवं सति दळ्हीकम्मत्थाय किन्ति कातब्बन्ति आह “सचे पना”तिआदि । तत्थ “अक्खरपरिहीनं वा पदपरिहीनं वा”ति इदं अक्खरपदानं गळितं सन्धाय वुत्तं । “दुरुत्तपदं वा”ति इदं सिथिलधनितादिअपरिपुणं सन्धाय वुत्तं । एथ “दुरुत्तक्खरं वा”ति अज्ञाहरितब्बं । इदन्ति पुनप्पुनं वचनं । कम्मं हुत्वाति सुकम्मं हुत्वा ।

४८३. सम्मुखाकरणीयअसम्मुखाकरणीयेसु असम्मुखाकरणीयानि अप्पकत्ता पठमं दस्सेत्वा सेसानं सम्मुखाकरणीयभावं दस्सेन्तो आह “तत्था”तिआदि । तत्थ तत्थाति तेसु द्वीसु, असम्मुखाकरणीयं नाम अटुविधं होतीति सम्बन्धो । तत्थ तत्थाति तेसु तेसु खन्धकेसु । “सुकतं होती”ति वचनसामत्थियतो सम्मुखाकतम्पि सुकतं होतीति अत्थोपि गहेतब्बो ।

सेसानीति अटुकम्मेहि सेसानि । एतानीति कम्मानि । वत्थुविपन्नानीति वत्थुना विपन्नानि ।

तेसम्पीति पटिपुच्छाकरणीयानम्पि । एथाति “पटिपुच्छाकरणीय”न्ति पदे । “पुच्छित्वा”ति इमिना पटिपुच्छाति पदस्स त्वापच्यन्तभावं दस्सेति । “कातब्ब”न्ति इमिना करणीयन्ति एथ अनीयसद्वस्स कम्मत्थभावं दस्सेति । यथादिन्नायाहि चुदितकेन यथादिन्नाय । विष्पलपन्तस्साति विकारेन यं वा तं वा वचनं पलपन्तस्स चुदितकस्साति सम्बन्धो । सब्बत्थाति सब्बेसु “तज्जनीयकम्मारहस्सा”तिआदीसु ।

अनुपोसथदिवसेति उपोसथदिवसतो अञ्जस्मिं दिवसे । तमेवत्थं दस्सेन्तो आह “उपोसथदिवसो नामा”तिआदि । कत्तिकमासन्ति पच्छिमकत्तिकमासं । तस्स पवारणमासत्ता “ठपेत्वा”ति वुत्तं । सामगिदिवसो च यथावुत्ता

चातुद्वसपन्नरसा च उपोसथदिवसो नामाति योजना । यत्रहीति यस्मिं पन विहारे, ठपेन्तीति सम्बन्धो । अन्तराति चातुद्वसीपन्नरसीनं मञ्ज्ञे ।

पच्चुक्कड्डित्वा ठपितदिवसोति पच्छा उपरि कड्डित्वा ठपितं कर्त्तिककाळपक्खचातुद्वसिं वा पञ्चदसिं वा सन्धाय वुतं । इधापीति अपवारणाय पवारणद्वानेषि । पाल्यमागतनयतो अञ्जम्पि नयं दस्सेन्तो आह “अपिचा”तिआदि । अन्तिमवत्थुन्ति पाराजिकवत्थुं । यस्साति पुगलस्स । इमिना कम्मारहो पुगलो वत्थु नामाति दस्सेति ।

४८४. दब्बस्स अगणहनं वत्थुअपरामसनं नाम न होति, अथ खो नामस्स अगणहनमेवाति आह “तस्स नामं न गणहाती”ति । अपरामसनाकारं दस्सेन्तो आह “सुणातु मे”तिआदि ।

पुगलं न परामसतीति एत्थ पुगलो नाम उपज्ञायोति आह “यो उपसम्पदापेक्खस्स उपज्ञायो”ति । तन्ति उपज्ञायं ।

सब्बेन सब्बन्ति सब्बथा सब्बं, निपातसमुदायोयं, सब्बेन वा आकारेन सब्बं जर्तिन्ति योजना ।

जर्तिकम्मे पठमं कम्मं कत्वा पच्छा जर्तिदुपनम्पि पच्छा जर्तिं ठपेतियेव नाम । इति इमेहीतिआदि निगमनं ।

४८५. “वुत्तनयेनेवा”ति अतिदिसित्वापि जर्तिकम्मवाचानं असदिसत्ता अपरामसनाकारं दस्सेन्तो आह “एवं पना”तिआदि । तत्थ नेसन्ति वत्थुसङ्घपुगलानं, पठमानुस्सावने वा दुतियततियानुस्सावनासु वा वत्तब्बे वदन्तोति सम्बन्धो ।

सावनं हापेतीति एत्थ अनुसद्वो लोपोति आह “अनुस्सावनं न करोती”ति । “सावनं हापेती”ति एत्थ न केवलं सब्बेन सब्बं अनुस्सावनं अकरोन्तोयेव सावनं हापेति नाम, अथ खो अनुस्सावनाय दुरुत्तछड्डनम्पि हापेतियेव नामाति दस्सेन्तो आह “योपी”तिआदि । “सकिमेव वा द्विक्खतुं वा”ति इमिना तिक्खतुं अपरिपूरेन्तोयेव सावनं हापेति नामाति दस्सेति । इमस्स वचनस्स सामत्थियतो जर्तिदुतियकम्मे एकक्खतुतो, जर्तिचतुर्थकम्मे तिक्खतुतो अतिरेकं कम्मवाचं करोन्तो न हापेतीति आयति ।

“छड्डेती”ति एत्थ छड्डनस्स पदक्खरानं गळितभावेन पाकटत्ता तं अदस्सेत्वा “दुरुत्तं करोती”ति एत्थ दुरुत्तमेव दस्सेन्तो आह “दुरुत्तं करोतीति एत्थ पना”तिआदि । करोन्तेन भिक्खुना उपलक्खेतब्बोति सम्बन्धो ।

“सिथिल...पे० ... पभेदो”ति ख्यायं व्यञ्जनप्पभेदो वुत्तो, अयं व्यञ्जनप्पभेदोति योजना । गाथायं दसधाति दसप्पकारेन । व्यञ्जनबुद्धियाति वद्वेतीति बुद्धि, व्यञ्जनमेव अक्खरमेव सिथिलादिवसेन दसधा बुद्धि व्यञ्जनबुद्धि, ताय । एत्थ “दसधा”ति पदेन “व्यञ्जनबुद्धी”ति समासपदस्स अन्तरे दसधासदस्स लोपं दस्सेति “कम्मजं एवा”तिआदीसु (विसुद्धि० २.४५०; विसुद्धि० महाटि० २.४५०) विय । एत्थ हि एवसद्वेन कम्मेन एव जातं कम्मजन्ति समासं कत्वा समासमञ्जे एवसद्वलोपं दस्सेति । पभेदोति विसेसो । अयं पनेत्थ योजना — सिथिलञ्च धनितञ्च दीघञ्च रस्सञ्च गरुकञ्च लहुकञ्च निगहितञ्च सम्बन्धञ्च ववत्थितञ्च विमुत्तञ्चाति दसधा व्यञ्जनबुद्धियाव पभेदो विसेसो जातब्बोति । “सिथिल”न्ति आदीनि दस पदानि “अक्खरं पदं व्यञ्जन”न्ति नपुंसकलिङ्गवसेन वुत्तपाठंनिस्साय वुत्तानीति दट्टब्बं ।

गाथाय वित्थारं दस्सेन्तो आह “एत्थ ही” तिआदि। अगाळ्हेन वचीपयोगेन वत्तब्बं अक्खरं सिथिलं। गाळ्हेन वचीपयोगेन वत्तब्बं अक्खरं धनितं। तेस्वेवाति पञ्चसु एव वगेसु। न केवलं दीघमेव गरुकं नाम, अथ खो संयोगपरम्पीति आह “यं वा” तिआदि। यं अक्खरं संयोगपरं कत्वा वुच्चति, तम्हि गरुकं नामाति योजना। संयोगो परो यस्स अक्खरस्साति संयोगपरं। “संयोगपद” न्तिपि पाठो। यं असंयोगपरं कत्वा वुच्चति, तम्हि लहुकं नामाति योजना। यं सानुनासिकं कत्वा वत्तब्बं, तं निगगहितं नामाति योजना। निगगहेत्वाति निगगहितं नाम अत्थतो ठानकरणां अविस्सज्जनं अमुञ्चनन्ति आह “अविस्सज्जेत्वा” ति। यं सम्बन्धित्वा वुच्चति, तं सम्बन्धं नामाति योजना। यं असम्बन्धं कत्वा वुच्चति, तं ववत्थितं नामाति योजना। यं अनिगगहेत्वा वुच्चति, तं विमुत्तं नामाति योजना। अनिगगहेत्वाति अनिगहं नाम अत्थतो विस्सज्जनन्ति आह “विस्सज्जेत्वा” ति।

एवं व्यञ्जनबुद्धिविसेसं दस्सेत्वा इदानि कम्मवाचाय उच्चारणविसेसं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “तत्था” तिआदि। तथ्य तत्थाति तासु दस्सु व्यञ्जनबुद्धीसु। तथासदेन तकारस्स थकारकरणञ्च सिथिलस्स धनितकरणञ्च अतिदिसति, तथा “पत्तकल्लं एसा जत्ती” तिआदिवचनञ्च सिथिलस्स धनितकरणं नामाति योजना।

इतीति एवं। सिथिले कत्तब्बे धनितं करोतीति सम्बन्धो। चत्तारि व्यञ्जनानीति चत्तारि अक्खरानि। व्यञ्जनसद्वो हि इध अक्खरवाचको। चतस्सन्नं व्यञ्जनबुद्धीनं कम्मदूसनं दस्सेत्वा इतरासं अदूसनं दस्सेन्तो आह “इतरेसु पना” तिआदि। अनुक्कमागतन्ति अरियेहि ओतरित्वा अनुक्कमेन आगतं। पवेणिन्ति सन्ततिं। विनासेत्वा वुते किं कम्मवाचाकोपो होतीति आह “सचे पना” तिआदि। न कुप्पतीति न नस्सति। कस्मा पन कम्मवाचा न कुप्पति, ननु कम्मं कोपेन्ती कम्मवाचा कुप्पतीति आह “इमानि ही” तिआदि। हि यस्मा न कोपेन्ति, तस्मा कम्मवाचा न कुप्पतीति योजना।

यं पन वचनं सुत्तन्तिकत्थेरा वदन्तीति सम्बन्धो। कच्चायनादिसुत्तन्तं करोन्तीति सुत्तन्तिका, कच्चायनादयो, सुत्तन्तिका च ते थेरा चोति सुत्तन्तिकत्थेरा। न वट्टतीति अक्खरविकारो न वट्टति। विनयधरेन कम्मवाचा कातब्बाति सम्बन्धो। यथापाळियाति भगवता यथावुत्ताय पाळिया। व्यञ्जननिरुत्तियाति व्यञ्जननिरुत्तियं। इतरथाति वुत्तदोसपरिहरणतो अब्बेन पकारेन।

अकाले वा सावेतीति एत्थ अकालो नाम अनोकासोति आह “अनोकासे” ति। अनोकासो नाम जत्तिअनुस्सावनानं पुब्बापरवितथन्ति आह “जत्ति� अटुपेत्वा” तिआदि। पठमंयेव जत्ति� अटुपेत्वा पठमंयेव अनुस्सावनकम्मं कत्वाति योजना। “पठमंयेवा” ति हि पदं पुब्बापरापेक्खं। इतीति आदि निगमनं।

४८६. या एकवीसति भिक्खू न गणहाति, अयं अतिखुदकसीमा नामाति योजना। एकवीसति भिक्खूति अब्बानकम्मे कम्मारहेन सद्विं एकवीसति भिक्खू। यत्थ सीमायं निसीदितुं न सक्कोन्ति, अयं अतिखुदकसीमा नामाति योजना। निसीदितुन्ति अज्जमञ्जस्स हत्थपासं अविजहित्वा परिमण्डलाकारेन निसीदितुं। तत्थाति अतिखुदके। एत्थाति सेससीमासु। या सम्मता होति, अयं अतिमहती नामाति योजना। केसगगमत्तेनापीति पिसद्वो ततो अतिरेकेन पन पगेवाति दस्सेति। अघटितं असम्बन्धं निमित्तं इमिस्साति अघटितनिमित्ता। खण्डनिमित्तभावं अखण्डनिमित्तदस्सनेन पाकटं करोन्तो आह “पुरत्थिमाया” तिआदि। पुब्बकित्तिन्ति पठमकित्तिं। तत्थेवाति उत्तराय एव दिसाय। अपरापीति पिसद्वो दुतियत्थसम्पिण्डनत्थो। या सम्मता होति, खण्डनिमित्ता नामाति योजना। अनिमित्तुपगन्ति यथाभूतकथनविसेसनमेव, न व्यवच्छेदविसेसनं तचसारादिगग्हणेन अनिमित्तुपगभावस्स पाकटता। अन्तराति मज्जे। या सम्मता होति, सा छायानिमित्ता नाम, अनिमित्ता नामाति योजना।

बहि ठितो हुत्वा सम्मन्तीति योजना। निमित्तानि पन बहि ठत्वापि कित्तेतुं वटृति। एवं सम्मतापीति पिसद्वे असम्मता पन पगेवाति दस्सेति। सीमाय सीमन्ति पदानं सम्बन्धापेक्खता, तस्स च असमानभावतो तेसं विसुं विसुं सम्बन्धं दस्सेन्तो आह “अत्तनो सीमाय परेसं सीम”न्ति। सम्भिन्दतीति सम्बन्धं करोति। एत्थ हि भिदिधातु द्विधाकरणत्थवाचको, धात्वत्थबाधकेन संत्यूपसगगेन सम्बन्धवाचको होतीति दट्टब्बं। तत्थाति तासु द्वीसु सीमासु। इतीति एवं। तासूति सीमासु।

४८७-८. यम्पि कम्पपत्तछन्दारहलक्खणन्ति योजना। तत्थाति तस्सं परिसतो कम्पविपत्तियं। तम्पीति कम्पपत्तछन्दारहलक्खणम्पि, वुत्तमेवाति सम्बन्धो। तत्थाति “चत्तारो भिक्खू पकतत्ता कम्पपत्ता”ति पाठे। अनुक्रिखत्ताति सङ्घेन उक्खेपनीयकम्पस्स अकतत्ता अनुक्रिखत्ता। परिसुद्धसीलाति पाराजिकं अनज्ञापन्तत्ता परिसुद्धसीला। इमेहि पदेहि पकति अत्ता सभावो एतेसन्ति पकतत्ताति अत्थं दस्सेति। “कम्पस्स अरहा”ति इमिना “कम्पपत्ता”ति पदस्स छट्टीसमासञ्च पत्तसदस्स अरह अनुच्छविकत्थभावञ्च दस्सेति। तेहीति चतूहि पकतत्तेहि। एतीति आगच्छति। अवसेसाति चतूहि पकतत्तेहि अवसेसा। यस्स पनाति पुगालस्स पन। कम्पारहोति कम्पस्स अरहो।

४८९. एत्थाति पण्डकादानं अवथ्युभावदस्सनडाने।

अपलोकनकम्पकथा

४९५-६. तत्थाति चतूसु कम्पेसु। एत्थाति ओसारणादिपाठे। पदसिलिद्वतायाति लोके पदानं सिलिद्वभावतो। तत्थाति ओसारणादीसु पञ्चसु। कण्टकसामणेरस्स या सा दण्डकम्पनासना अत्थि, सा निस्सारणाति योजना। “मिच्छादिद्विको होती”ति वत्वा तमेवत्थं दस्सेतुं “अन्तगाहिकाय दिद्विया समन्नागतो”ति वुत्तं। मिच्छादिद्वि हि लिङ्गनासनाय कारणं होति। सोति सामणेरो, “निस्सज्जापेतब्बो”ति पदे कारितकम्पं, वुत्तकम्पं वा। तं लद्धिन्ति धातुकम्पं, अवुत्तकम्पं वा। किन्ति कातब्बन्ति आह “एवञ्च पन कम्पं कातब्ब”न्ति।

कातब्बाकारं दस्सेन्तो आह “सङ्घं भन्ते”तिआदि। यं सहसेयं लभन्तीति योजना। तस्साति सहसेयस्स। अलाभायाति अलाभत्थाय। “चर पिरे विनस्सा”ति इमिना निस्सारणाकारं दस्सेति। अत्थो पनस्स हेद्वा वुत्तोयेव।

सोति समणेरो, ओसारेतब्बोति सम्बन्धो।

स्वायन्ति सो अयं सामणेरो, अच्चयं देसेतीति सम्बन्धो। सोरतोति सुन्दरलद्धियं रतो, दुलद्धितो वा सुद्धु ओरतो। यथा पुरेति यथा पुब्बे रुच्यति, तथाति योजना। कायसम्भोगसामगिदानन्ति कायेन च सम्भोगेन च सामगिया दानं।

एवन्तिआदि निगमनं। यस्मा पन ब्रह्मदण्डो पञ्चसतिकक्खन्धके (चूळव० ४४५) छन्नस्सेव पञ्जत्तो, तस्मा तस्सेव दातब्बोति आह “न केवल”न्तिआदि। एसाति ब्रह्मदण्डो, अञ्जोपि यो भिक्खु विहरति, तस्सपि दातब्बोति सम्बन्धो। किन्ति दातब्बोति आह “एवञ्च पन दातब्बो”ति। दातब्बाकारं दस्सेन्तो आह “सङ्घमज्जे”तिआदि।

यं वचनं इच्छेय्य, तं वचनन्ति योजना। खमापेन्तस्साति सङ्घं खमापेन्तस्स तस्स भिक्खुस्साति योजना।

पटिसङ्घाति पटिसङ्घाय, जाणेन पच्चवेक्षित्वाति अत्थो।

यन्ति अवन्दियकम्मं, अनुज्ञातन्ति सम्बन्धो । केन अनुज्ञातन्ति आह “भगवता”ति । किस्मिं खन्धके अनुज्ञातन्ति आह “भिक्खुनिक्खन्धके”ति । केसु वत्थूसु अनुज्ञातन्ति आह “तेन खो पन...पे०... इमेसु वत्थूसू”ति (चूळव० ४१) । किं कत्वा अनुज्ञातन्ति आह “दुकटं पञ्चपेत्वा”ति । किन्ति अनुज्ञातन्ति आह “अनुजानामि...पे०... कातब्बे”ति । तस्याति अवन्दियस्स । “न ओसारणादीनो”ति इमिना एवसद्वस्स छड्हेतब्बत्थं दस्सेति । तस्याति कम्मलक्खणभूतस्स अवन्दियस्स । तत्थेवाति भिक्खुनिक्खन्धकेयेव । नन्ति कम्मलक्खणं । इधापीति परिवारे कम्मवग्गेपि ।

अपासादिकन्ति अपसादावहं, अपसादजनकं वा ।

ततोति अवन्दियकरणतो । इमन्ति भिक्खुं । वन्दियन्ति वन्दितब्बं, वन्दनं वा ।

एत्थाति अपलोकनकम्मे, भिक्खुनिसङ्घमूलकं कत्वा पञ्चतन्ति योजना । भिक्खुसङ्घस्सापीति पिसद्वो न भिक्खुनिसङ्घस्सेवाति दस्सेति । पनसद्वो सम्भावनत्थो, तथा भिक्खुनिसङ्घमूलकं पञ्चतम्पीति अत्थो, लभितब्बभावं वित्थारेन दस्सेन्तो आह “यं ही”ति आदि । यं अपलोकनकम्मं करोतीति योजना । अप्पमत्तकविस्सज्जकेन पन दातब्बानीति सम्बन्धो । तेसन्ति सूचिआदीनं । सोयेवाति अप्पमत्तकविस्सज्जकोयेव । ततोति अप्पमत्तकतो । तत्थाति सेनासनक्खन्धकवण्णनायं (चूळव० ३२१) । वुत्तप्पकारं गिलानभेसज्जम्पीति सम्बन्धो । योपि चाति भिक्खुपि च होतीति सम्बन्धो । तस्स दातब्बाति सम्बन्धो । ततुप्पादतोति तस्मिं महावासे उप्पादपच्चयतो, गहेत्वाति सम्बन्धो । “पेसलस्सा”ति आदिना दुस्सीलादीनं दातुं न वद्धतीति दस्सेति ।

जग्गापेतुं वद्धतीति एत्थ अपुच्छित्वा जग्गापेतुं वद्धतीति आह “अयं भिक्खू”ति आदि । ओदिस्स्याति उद्दिसित्वा ।

आसनघरं वाति पटिमाघरं वा, कारको मनुस्सोति सम्बन्धो । उपनिक्खेपतो गहेत्वाति सम्बन्धो । सङ्घकेनपीति पिसद्वो न केवलं चेतियस्स उपनिक्खेपेनेव, अथ खो सङ्घकेनपीति दस्सेति ।

यापनमत्तं अलभन्तेहि करोन्तेहीति योजना, परिभुज्जन्तेहि हुत्वाति सम्बन्धो । “वत्तं करोमा”ति आदिना “यापनमत्त”न्ति पदस्स अत्थं दस्सेति । विहारे रोपिता ये फलरुक्खाति योजना । येसन्ति रुक्खानं । तेसूति रुक्खेसु । ये पनाति रुक्खा पन, अपरिगगहिता होन्तीति सम्बन्धो । तं पनाति अपलोकनकम्मं पन । सलाकं गणहन्ति एत्थाति सलाकगं, ठानं । “यागगगभत्तगग”इति एत्थापि एसेव नयो । उपोसथगगेति उपोसथस्स गहणद्वाने, उपोसथगेहेति अत्थो । तत्थाति उपोसथगगे । तन्ति अपलोकनकम्मं ।

यं मूलतचपत्तअङ्कुरपुणफलखादनीयादीति योजना । अन्तोसीमायाति अन्तो उपचारसीमाय ।

सुकतमेवाति सङ्घेन कतमेव । उपोसथदिवसेति निदस्सनमत्तं यस्मिं कस्मिंचि दिवसेपि कतत्ता ।

फलवारेनाति रुक्खानं फलगहणवारेन । रुक्खा धरन्तीति रुक्खा तिङ्गन्ति, संविज्जन्ति वा । येहीति भिक्खूहि रोपिता, होन्तीति सम्बन्धो । सा एव कतिकाति पुष्टे कता सा एव कतिका, अज्ञा कतिका न कातब्बाति अधिष्पायो ।

अञ्जस्मिं विहारेति रुक्खानं ठितविहारतो अञ्जस्मिं विहारे । तेसन्ति रुक्खानं, सामीति सम्बन्धो । येपीति रुक्खापि,

रोपिताति सम्बन्धो । अज्जतो ठानतोति योजना । तेसूति रुक्खेसु । एत्थाति विहारे । तेहि पनाति परिवेणसामिकेहि भिक्खूहि पन । दसभागन्ति दसमभागं । “एसेव नयो”ति इमिना दसभागं दत्वाति अत्थं अतिदिसति ।

सम्भावनीयभिक्खुनोति सीलसुतादीहि सम्भावनीयस्स भिक्खुनो । तत्थाति पोराणविहारे । मूलेति पुब्बे, आदिकालेति अत्थो । निकुकुच्चेनाति “अभाजितमिद”न्ति कुकुच्चविरहेन । खिय्यनमत्तमेव तन्ति तं खिय्यनं खिय्यनमत्तमेव, न सामणेरानं खिय्यनं रुहतीति अत्थो ।

पनसरुक्खन्ति कण्टकीफलरुक्खं । अयं सामीचीति अयं भाजेत्वा खादनं अनुधम्मता । खायितन्ति खादितं । द्विन्नं तिण्णं कतिकपटिप्पस्सम्भनं नयेन जातुं सक्कुणेयत्ता तं अदस्सेत्वा एकस्सेव कतिकपटिप्पस्सम्भनं दस्सेन्तो आह “एकभिक्खुके पना”तिआदि । पुरिमकतिकाति “यथासुखं परिभुजितुं रुच्यती”ति (परिं अट्ट० ४९५-४९६) पुरे कता कतिका । तेसन्ति सामणेरानं, फातिकम्मन्ति सम्बन्धो । भाजेत्वाति सामणेरानं भाजेत्वा । इमिना सामणेरानं फातिकम्मं न दातब्बम्पि भागं भाजेतब्बन्ति दस्सेति ।

सामन्तगामेहीति आसन्नगामेहि, आगन्त्वाति सम्बन्धो । एकं अम्बं एकं लबुजन्ति योजना । अदिय्यमाने दोसे दस्सिते दिय्यमाने आनिसंसम्पि अत्थतो जातब्बन्ति दस्सेन्तो आह “अदिय्यमाने ही”तिआदि ।

गणहन्तानं मनुस्सानन्ति सम्बन्धो । ततोति कतिकवत्तडुपनतो । न वत्तब्बाति फलदानकुलदूसकत्ता न वत्तब्बा । किन्ति आचिक्खितब्बन्ति आह “नाठिकेरादीनी”तिआदि । अनुविचरित्वाति पदानमनुकमेन विचरित्वा । उपङ्गभागोति भिक्खूनं लद्धभागतो उपङ्गो भागो । अपलोकेत्वाति सङ्घं आपुच्छित्वा ।

मगगगमियसत्थवाहोति मगं गमिको सत्थवाहो । सोति बलक्कारेन गहेत्वा खादन्तो । छायादीनन्ति आदिसद्देन आरामवनानि सङ्घहेतब्बानि । सचे अत्थीति सचे अत्थो अत्थि । फलभरिताति फलेन परिपुण्णा । “फलभारिता”तिपि पाठो । फलसङ्घातेन भारेन समन्नागताति अत्थो । अपच्चासीसन्तेनाति तेसं सन्तिका दानपटिदानं अपच्चासीसन्तेन । पुब्बे वुत्तमेवाति पुब्बे सङ्घिकद्वाने “कुद्धो हि सो”तिआदिना वुत्तमेव । एत्थाति पुगलिकद्वाने ।

तन्ति फलारामं । सोति पटिबलो भिक्खु । भारियं कम्मन्ति जग्गनकम्मं भारियं । एत्तकेनाति ततियभागउपङ्गभागमत्तेन । सब्बं फलारामन्ति सम्बन्धो । मूलभागन्ति पठमभागं । “दसभागमत्त”न्ति इमिना तदत्थं दस्सेति । दत्वाति सङ्घस्स दत्वा । सोति भिक्खु । अकतावासन्ति पुब्बे अकतं नवं सेनासनं । आरामन्ति सङ्घस्स आरामं । तेहिपीति निस्सितकेहिपि । पिसद्दो आचरियं अपेक्खिति । तेसन्ति निस्सितकानं । जगितकालेति जगितानं रुक्खानं पुण्फफलभरितकाले । जग्गनकालेति जग्गनमत्तकाले, जग्गनमत्तमेव, न जग्गनकारणा किञ्चिपुण्फं वा फलं वा होति, तस्मिं कालेति अत्थो । “बहु”न्तिआदिना वारेतब्बाकारं दस्सेति ।

फातिकम्मेन जग्गन्तो न अत्थीति योजना । अनापुच्छित्वावाति सङ्घं अनपलोकेत्वाव । इतीति एवं ।

जत्तिकम्मद्वानभेदे पन एवं विनिच्छयो वेदितब्बोति योजना । ओसारेति सङ्घमञ्जं पवेसेति इमाय जत्तियाति ओसारणा ।

निस्सारियति सङ्घंतो बहि करियति इमायाति निस्सारणा । जत्ति उपोसथो नामाति इदं कारणूपचारवसेन वुत्तं ।

तेनाह ‘उपोसथकम्मवसेन ठपिता’ति । एसेव नयो जत्तिपवारणा नामाति एत्थापि ।

अनुसासेव्यातिआदिना पठमपुरिसएव्यविभत्तिवसेन ठपिता जत्ति अत्तना परं सम्मनितुं ठपिता जत्ति नाम ।
अनुसासेव्यन्तिआदिना उत्तमपुरिसएव्यविभत्तिवसेन ठपिता जत्ति अत्तनाव अत्तानं सम्मनितुं ठपिता जत्ति नाम । अत्तनाव
अत्ता वा परो वा सम्मनियति इमाय जत्तियाति सम्मुति । निस्सटुपत्तचीवरादीनि दीयन्ति अनेनाति दानं, जत्ति । वच्चं
अनपेक्षिखत्वा वाचकस्स नियतनपुंसकलिङ्गंत्ता नपुंसकलिङ्गवसेन वुत्तं ।

आपत्ति पटिगगण्हियति अनेनाति पटिगगहो ।

पटिमुखं उपरि कड्डियति इमायाति पच्चुक्कड्डुना ।

कम्ममेवाति लक्षिखयति अनेनाति कम्मलक्खणं ।

‘तथा’ति पदेन ‘कम्मलक्खणं नामा’ति पदं अतिदिसति । ततोति सब्बसङ्गाहिकजत्तितो । परा द्वे जत्तियो
कम्मलक्खणं नामाति योजना । इतीतिआदि निगमनं ।

जत्तिदुतियकम्मटुनभेदे ओसारणादीनं विसेसं दस्सेन्तो आह ‘वडूस्स लिच्छविनो’ति आदि । सीमासम्मुति
चातिआदिना योजना कातब्बा ।

या पन द्वे जत्तिदुतियकम्मवाचा वुत्ताति योजना । इतीतिआदि निगमनं ।

जत्तिचतुर्थकम्मटुनभेदे योजनानयो पाकटोयेव ।

**४१७. चतुर्वग्गकरणे कम्मेतिआदिकाय देसनाय सम्बन्धं दस्सेन्तो आह ‘इति कम्मानि चा’ति आदि । तथ्य इतीति
एवं दस्सेत्वाति सम्बन्धो । तस्सत्थोति तस्स ‘चतुर्वग्गकरणे कम्मे’ति आदिवचनस्स अत्थो वेदितब्बोति सम्बन्धो ।**

इति कम्मवग्गवण्णनाय योजना समता ।

अत्थवसवग्गादिवण्णना

४१८. एवं कम्मवग्गवण्णनं दस्सेत्वा तस्सानन्तरे वुत्ताय ‘द्वे अत्थवसे पटिच्चा’ति आदिकाय देसनाय अनुसन्धिं
दस्सेन्तो आह ‘इदानी’ति आदि, इदानि आरद्धन्ति सम्बन्धो । यानि तानि सिक्खापदानीति योजना । दिट्ठधम्मिकवेरानन्ति
दिट्ठधम्मे पवत्तता च विरमितब्बत्ता च दिट्ठधम्मिकानं वेरानं । संवरायाति एत्थ संपुष्पो वरधातु पिदहनत्थो, आयसद्वो च
तदत्थोति आह ‘पिदहनत्थाया’ति । विपाकदुक्खसङ्घातानन्ति पाणातिपातादीनं विपाकभूतानं दुक्खसङ्घातानं ।
सम्परायिकानन्ति सम्पराये पवत्तानं । इथाति इमस्मिं सिक्खापदपञ्चतानिसंसट्टाने । ‘वज्जनीयभावतो’ति इमिना
वज्जेतब्बानीति वज्जानीति वचनस्थं दस्सेति । भायन्ति एतेहीति भयानि । अक्खमट्टेनाति असहणीयद्वेन ।
‘अकुसलानीति वुच्चन्ती’ति इमिना विपाकदुक्खानि फलूपचारेन अकुसलानि नामाति दस्सेति । गणबन्धभेदनत्थाय
सिक्खापदं पञ्चतान्ति एवमेव पाठो । पोत्थकेसु पन ‘गणभोजनसिक्खापदं पञ्चत’न्ति पाठो लिखितो । सब्बत्थाति
सब्बस्मिं अत्थवसवग्गे । यन्ति वचनं । एत्थाति इमस्मिं वग्गे ।

इति अत्थवसवगवणनाय योजना समता ।

४९९. वत्तेसु वत्तमानो पुगलो ओसारीयति अनेनाति ओसारणीयं, कम्मं । तेन वुत्तं ‘येन कम्मेन ओसारीयति, तं कम्मं पञ्जत्त’न्ति । ‘येन कम्मेना’तिआदिना भण्डनकारकादयो निस्सारीयन्ति अनेन कम्मेनाति निस्सारणीयन्ति वचनत्थं दस्सेति ।

५००. सत्तापत्तिक्खन्धा पञ्जत्तं नामाति सम्बन्धो । अन्तराति ककुसन्धादीनं तिण्णं बुद्धानज्च अम्हाकं भगवतो च अन्तरे । ‘सिक्खापदे’ति इमिना “अपञ्जत्ते”ति पदस्स अत्थं दस्सेति । मकटीवत्थुआदिविनीतकथा अनुपञ्जत्तं नामाति सम्बन्धो । ‘सिक्खापदे’ति इमिना “पञ्जत्ते”ति पदस्स अत्थं दस्सेति । सब्बत्थाति सब्बस्मिं आनिसंसवगे ।

इति आनिसंसवगवणनाय योजना समता ।

५०१. सब्बसिक्खापदानं सङ्घहन्ति सम्बन्धो । तत्थाति “नव सङ्घहा”तिआदिपाठे एवमत्थो वेदितब्बोति योजना । “वत्थुना सङ्घहो”ति इमिना “वत्थुस्मिं, वत्थूनं सङ्घहो”ति अत्थं निवारेति । एत्थाति “वत्थुसङ्घहो”तिआदिपाठे । हीति वित्थारो । यस्मा नत्थीति सम्बन्धो । सब्बानीति सिक्खापदानि । ‘सङ्घहितानी’ति इमिना सङ्घहितब्बोति सङ्घहोति निब्बचनं दस्सेति । एवं तावातिआदि निगमनं ।

यस्मा पन सङ्घहिताति सम्बन्धो ।

एवमेत्थातिआदिना खन्धसमुद्भानअधिकरणसमथे सम्पिण्डेत्वा निगमनं दस्सेति । एत्थाति सङ्घवगे ।

इति समन्तपासादिकाय विनयसंवण्णनाय

नवसङ्घहितवण्णनाय योजना समता ।

निद्वित्ताति निदुं निष्फत्तिं इता गताति निद्विता, अथ वा निदु निष्फत्तियं इता ठिताति निद्विता । चसद्वो अवधारणत्थो, निद्विता एवाति हि अत्थो । अनुत्तानत्थपदवण्णनाति अनुत्तानानं अत्थवन्तपदानं, अत्थानज्च पदानज्च वण्णना ।

इति परिवारवण्णनाय योजना समता ।

निद्विता च पाचित्यादिवण्णनाय योजनाति ।

जादिलज्जितनामेननेकानं वाचितो मया ।
परिवारविनयस्स, समतो योजनानयो ॥

निगमनकथावण्णना

एवं विनयसंवण्णनं कत्वा इदानि तं निगमेन्तो आह “एत्तावता”तिआदि । तत्थ एत्तावताति एत्केन “यो कप्पकोटीहिपि अप्पमेय्य”न्तिआदिवचनतो (पारा० ३. गन्धारम्भकथा) पढ्याय “नवसङ्घहितवगवण्णना निद्विता”ति

वचनपरियोसानानं अक्खरपदब्यञ्जनानं समुदायभूतेन वचनक्कमेन, समत्ताति सम्बन्धे ।

उभतोविभङ्गखन्धकपरिवारविभत्तिदेसनन्ति उभतोविभङ्गेन च खन्धकेन च परिवारेन च विभजितब्बदेसनं विनयपिटकन्ति सम्बन्धे । नाथोति भिक्खुभिक्खुनीनं हितपटिपत्तिं याचनडेन च किलेसानं उपतापनडेन च वेनेय्यानं हितसुखं आसीसनडेन च चित्तिस्सरियडेन च नाथो । वेनेय्यन्ति विनेतब्बडेन वेनेय्यं । जिनोर्ति पञ्चमारानं जितडेन जिनो । अयं पनेत्थ योजना – नाथो वेनेय्यं विनेत्तो जिनो उभतोविभङ्गखन्धकपरिवारविभत्तिदेसनं यं विनयपिटकं आहाति ।

समधिकसत्तवीसतिसहस्रसमत्तेनाति सह अधिकेन सत्तसहस्रप्पमाणेन च वीसतिसहस्रप्पमाणेन च गन्थेनाति सम्बन्धे । तस्साति विनयपिटकस्स । समन्तपासादिकाति समन्ततो पसादं वहिका, जनिका वा । तत्रायं योजना – तस्स समधिकसत्तवीसतिसहस्रसमत्तेन गन्थेन समन्तपासादिका नाम संवण्णना समत्ताति ।

तत्रिदन्ति तत्र इदं । “तत्रा”ति पदं पुरिमवचनापेक्खं । तत्र “समन्तपासादिका नामा”ति वचनेति हि अत्थो । समन्तपासादिकत्तस्मिन्ति पच्चत्तत्थे चेतं भुम्मवचनं होति “इदम्पि सीलस्मि”न्तिआदीसु (दी० नि�० १.१९४ आदयो) विय, समन्तपासादिकत्तन्ति अत्थो । अयं पनेत्थ योजनातत्र “समन्तपासादिका नामा”ति वचने समन्तपासादिकाय इदं समन्तपासादिकत्तं होतीति अयं समन्तपासादिकभावोति अत्थो ।

आचरियपरंपरतोतिआदीसु गाथासु वुत्तं नवविधं विसेसनपदं “न दिस्सती”ति पदेन सम्बन्धितब्बं । सम्पस्सतन्ति सम्मा पस्सन्तानं विज्जूनन्ति सम्बन्धे । यतोति यस्मा, न दिस्सतीति सम्बन्धे । एत्थाति संवण्णनायं । समन्तपासादिकात्वेवाति समन्तपासादिका इति एव नाम । विनयस्साति विनयपिटकस्स । विनेय्यदमनकुसलेनाति विनेय्यानं दमने छेकेन । लोकनाथेनाति लोकानं नाथेन । लोकमनुकम्पमानेनाति लोकं अनुकम्पमानेन । अयज्हेत्थ योजना – आचरियपरंपरतो...पे० ... विभङ्गनयभेददस्सनतो सम्पस्सतं विज्जूनं एत्थ किञ्चिव अपासादिकं यतो न दिस्सति, तस्मा विनेय्यदमनकुसलेन लोकनाथेन लोकमनुकम्पमानेन भगवता वुत्तस्स विनयस्स अयं समन्तपासादिकात्वेव संवण्णना पवत्ताति ।

तिस्सोपि इमा सीहळडुकथायो सुत्वाति सम्बन्धे । कस्स सन्तिके सुतन्ति आह “बुद्धमित्तो...पे० ... सन्तिके”ति । “बुद्धमित्तो”ति नामेन विस्सुतस्स यसस्सिनो विनयज्जुस्स धीरस्स थेरस्स सन्तिके सुत्वाति योजना । “सुत्वा”ति पदं “आरद्धा”ति पदे पुब्बकालकिरियाविसेसनं ।

महामेघवनुव्याने भूमिभागे पतिडुतो सत्थु महाबोधिविभूसितो यो महाविहारो अत्थीति योजना ।

तस्स महाविहारस्स दक्षिणे दिसाभागे पथानघरं पथानघरनामकं उत्तमं सुचिचारित्तसीलेन भिक्खुसङ्गेन सेवितं यं परिवेणं अत्थि, तत्थ कारयीति योजना ।

कोनामो कारयीति आह “उळारकुलसम्भूतो...पे० ... विस्सुतो”ति । तत्थ उळारकुलसम्भूतो सङ्घपट्टायको सदा अनाकुलाय सङ्घाय रतनत्तये पसन्नो “महानिगमसामी”ति विस्सुतो उपासको कारयीति सम्बन्धे ।

कं कारयीति आह “चारु...पे० ... सम्पन्नसलिलासय”न्ति । तत्थ चारुपाकारसंचितं सोभेन पाकारेन सुदु चितं चिनितं मनोरमं सीतच्छायतरूपेतं सीतच्छायेन रुक्खेन उपेतं सम्पन्नसलिलासयं मधुरजलाधारं यं पासादं कारयीति

योजना । महानिगमसामिनो तत्र पासादे वस्तामयाति सम्बन्धो ।

कं उद्दिसित्वा कीदिसा का आरद्धाति आह ‘‘सुचिसीलसमाचारं...पे०... विनयवण्णना’’ति । तथ्य सुचिसीलसमाचारं बुद्धसिरिक्ष्यं थेरं उद्दिसित्वा इद्धा अत्थविनिच्छयादीहि परिपुण्णा या विनयवण्णना आरद्धाति योजना ।

किंनामस्स रज्जो कतमे संवच्छरे आरद्धा, किस्मिं काले परिनिष्ठिताति आह ‘‘पालयन्तस्स...पे०... परिनिष्ठिता’’ति । तथ्य सकलं लङ्घादीपं निरब्बुदं कत्वाति सम्बन्धो । पालयन्तस्स सिरिनिवासस्स सिरिपालयस्सिनो रज्जो जयसंवच्छरेति सम्बन्धो । समवीसतिमे खेमे जयसंवच्छरे अयं विनयसंवण्णना आरद्धा, एकवीसम्हि रज्जो एकवीसतिमे संवच्छरे सम्पत्ते सति परिनिष्ठिताति योजना ।

यथा अत्तनो संवण्णना निरुपद्वा सीधं निदुं उपगता, एवं लोकस्स धम्मूपसंहिता सीधं गच्छन्तूति आसीसं दस्सेन्तो आह ‘‘उपद्वाकुले’’ति आदि । तथ्य उपद्वाकुले उपद्वर्वेहि आकुले लोके सत्तलोके निरुपद्वतो उपद्वविरहतो यथा अयं विनयसंवण्णना एकसंवच्छरेनेव निदुं उपगता, एवं सब्बस्स लोकस्स आरद्धा सब्बेपि धम्मूपसंहिता अत्था निरुपद्वा सीधं निदुं गच्छन्तूति योजना ।

अत्तना समाचितस्स पुञ्जस्स इच्छितत्ये परिणामनं दस्सेन्तो आह ‘‘चिरिष्टितत्थं धम्मस्सा’’ति आदि । तथ्य धम्मस्स चिरिष्टितत्थं इमं विनयसंवण्णनं करोन्तेन सद्भम्मबहुमानेन मया यज्च पुञ्जं समाचितं, सब्बस्स तस्स पुञ्जस्स आनुभावेन सब्बेपि पाणिनो धम्मराजस्स भगवतो सद्भम्मरससेविनो भवन्तु ।

सद्भम्मो चिरं तिष्ठतु, देवो काले वस्सं वस्सन्तो चिरं पञ्चं सत्तसमूहं तप्पेतु । राजा धम्मेन मेदनिं रक्खतूति योजना । इतिसद्वो परिसमापनथो । इति परिनिदुं सुदु आपनं दट्टब्बन्तीति अत्थो ।

सद्भा च बुद्धि च वीरियज्च सद्भाबुद्धिवीरियानि, विसुद्धानि च तानि सद्भाबुद्धिवीरियानि चेति विसुद्धसद्भाबुद्धिवीरियानि, परमानि च तानि विसुद्धसद्भाबुद्धिवीरियानि चेति परमविसुद्धसद्भाबुद्धिवीरियानि, तेहि परिमणितो परमविसुद्धसद्भाबुद्धिवीरियपटिमणिडतो, तेन, थेरेनाति सम्बन्धो । सीलज्च आचारो च अज्जवज्च मद्ववज्च सीलाचारज्जवमद्वानि, तानि आदीनि येसं तेति सीलाचारज्जवमद्वादयो, आदिसद्वेन खन्तिसोरच्चादयो सङ्गण्हाति, तेयेव गुणाति सीलाचारज्जवमद्वादिगुणा, तेसं समुदयोति सीलाचारज्जवमद्वादिगुणसमुदयो, तेन समुदितो सुदु पाकटोति सीलाचारज्जवमद्वादिगुणसमुदयसमुदितो, तेन थेरेनाति सम्बन्धो ।

सकसमयो च समयन्तरो च सकसमयसमयन्तरा, तेयेव पन गहनसदिसत्ता गहनन्ति सकसमयसमयन्तरगहनं, तस्स अज्ञोगाहणं सकसमयसमयन्तरगहनज्ञोगाहणं, तस्मिं समत्थो सकसमयसमयन्तरगहनज्ञोगाहणसमत्थो । तेन थेरेनाति सम्बन्धो । विसेसेन अञ्जति पाकटं करोतीति वियत्तो, पुगलो, वियत्तस्स इदं वेय्यत्तियं, सति । पञ्जा च वेय्यत्तियज्च पञ्जावेय्यत्तियं, तेन समन्नागतेनाति सम्बन्धो । समन्नागतेन थेरेनाति योजना ।

तीणि पिटकानीति तिपिटकं, तमेव परियापुणितब्बता परियत्तीति तिपिटकपरियत्ति, तस्स पभेदो एत्थ सत्थुसासनेति तिपिटकपरियत्तिपभेदं, तस्मिं । सह अट्टकथायाति साट्टकथं, सत्थु सासनं, तस्मिं सत्थुसासनेति सम्बन्धो । सत्थुनो परियत्तिपटिपत्तिपटिवेधवसेन तिविधं सासनं सत्थुसासनं, व्यासोपि युज्जतेव, तस्मिं सत्थुसासने “अपटिहत” इति

पदेन सम्बन्धितब्बं । अप्पटिहतं जाणं अप्पटिहतजाणं, इदं तस्मिं विनयसंवण्णनाकाले थेरस्स पटिवेधजाणाभावतो सुतमयचिन्तामयजाणं सन्धाय वुत्तन्ति दद्वब्बं । अप्पटिहतजाणस्स पभावो एतस्साति अप्पटिहतजाणपभावो, तेन थेरेनाति सम्बन्धो । महन्तं वेय्याकरणमेतस्साति महावेय्याकरणो, इमिना सिक्खानिरुत्तिआदीहि छळङ्गे महन्तवेय्याकरणे थेरस्स अप्पटिहतजाणपभावतं दस्सेति, तेन महावेय्याकरणेन थेरेनाति सम्बन्धो ।

करणं वुच्चति ठानं करियति उच्चारियति एत्थ, एतेनाति वा वचनत्थेन, करणस्स सम्पत्ति करणसम्पत्ति, ताय जनितं करणसम्पत्तिजनितं । सुखेन थेरमुखतो विनिगतं सुखविनिगतं, करणसम्पत्तिजनितेन हेतुभूतेन सुखविनिगतं करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतं । मधुरवचनञ्च उदारवचनञ्च मधुरोदारवचनं, पुब्बपदे उत्तरपदलोपो, इमिना केटुभपकरणे (सुबोधालंकारे १२७-१४२ गाथासु) वुत्तेसु दस्सु सद्वगुणेसु मधुरतागुणेन च उदारतागुणेन च समन्नागतभावं दस्सेति । करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतञ्च तं मधुरोदारवचनञ्चेति

करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतमधुरोदारवचनं । अथ वा करणसम्पत्तिजनितञ्च तं सुखविनिगतमधुरोदारवचनञ्चेति करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतमधुरोदारवचनं । एलं वुच्चति दुरुत्तदोसो, नत्यि एलमेतस्साति नेला, सोयेव वण्णो नेलवण्णो, तेन युत्तं नेलवण्णयुत्तं, करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतमधुरोदारवचनं नेलवण्णयुत्तमेतस्साति

करणसम्पत्तिजनितसुखविनिगतमधुरोदारवचननेलवण्णयुत्तो, थेरो । विसेसनपरपदसमासो, नेलवण्णयुत्तकरणसम्पत्ति जनितसुखविनिगतमधुरोदारवचनोति हि अत्थो, तेन थेरेनाति सम्बन्धो । युत्तञ्च परिसाय सोतेन अनुरूपता, मुत्तञ्च परिसाय विसारदत्ताति युत्तमुत्तं, वचनं, तं वदति सीलेनाति युत्तमुत्तवादी, तेन थेरेनाति सम्बन्धो ।

कम्मसस्तउच्छेदइस्सरनिम्मानादिवसेन नाना वादा एतेसन्ति वादिनो, नानावादा जना, वादीनं, वादीसु वा वरो कम्मकिरियवादत्ताति वादिवरो, तेन थेरेनाति सम्बन्धो । पाळिया अत्थं वण्णेतुं समत्थत्ता महन्तो कवि महाकवि, तेन थेरेनाति सम्बन्धो ।

अत्थधम्मनिरुत्तिपटिभानवसेन पभिन्नाय पटिसम्भिदाय परिवारितोति पभिन्नपटिसम्भिदापरिवारो, तस्मिं उत्तरिमनुस्सधम्मेति सम्बन्धो । छ अभिज्ञा च पटिसम्भिदा च छळभिज्ञापटिसम्भिदा, ता आदयो येसं तेति छळभिज्ञापटिसम्भिदादयो, आदिसदेन तेविज्जादयो सङ्गङ्गहाति । छळभिज्ञापटिसम्भिदादयो पभेदा एतस्साति छळभिज्ञापटिसम्भिदादिप्पभेदो, सोयेव गुणो छळभिज्ञापटिसम्भिदादिप्पभेदगुणो, तेन पटिमण्डितो छळभिज्ञापटिसम्भिदादिप्पभेदगुणपटिमण्डितो, तस्मिं उत्तरिमनुस्सधम्मेति सम्बन्धो । उत्तरिमनुस्सानं झानलाभिआदीनं धम्मो उत्तरिमनुस्सधम्मो, अथ वा मनुस्सानं कुसलकम्मपथसङ्घातधम्मतो उत्तरीति उत्तरिमनुस्सधम्मो, झानादिधम्मो, तस्मिं, “सुप्पतिद्वित” इति पदेन सम्बन्धितब्बं । सुप्पतिद्विता बुद्धि एतेसन्ति सुप्पतिद्वितबुद्धिनो, तेसं थेरानन्ति सम्बन्धो । थेरानं वंसे पकारेन दिप्पन्ति, पदीपो वियाति वा थेरवंसप्पदीपा, तेसं । थिरो सीलसमाधिपञ्चासङ्घातो गुणो एतेसमत्थीति थेरा, तेसं, वंसालङ्गारभूतेनाति सम्बन्धो । महाविहारे वसनसीला वसनधम्मा, वसने साधुकारीति वा महाविहारवासिनो, तेसं, थेरानन्ति सम्बन्धो । वंसे अलङ्गारो, वंसस्स वाति वंसालङ्गारो, सो हुत्वा भूतो, वंसालङ्गारभावं वा पत्तोति वंसालङ्गारभूतो, तेन थेरेनाति सम्बन्धो ।

विपुला च सा विसुद्धा चेति विपुलविसुद्धा, विसेसनोभयपदो, विपुलविसुद्धा बुद्धि एतस्साति विपुलविसुद्धबुद्धि, तेन थेरेनाति सम्बन्धो । नाममेव नामधेय्यं, गहितं नामधेय्यमेतस्साति गहितनामधेय्यो, तेन थेरेन कता समन्तपासादिका नाम अयं विनयसंवण्णना तिद्वतूति सम्बन्धो ।

सुद्धचित्तस्स तादिनो लोकजेट्टस्स महेसिनो ‘बुद्धो’ ति नामम्पि याव लोकम्हि पवत्तति, ताव लोकनित्थरणेसीनं कुलपुत्तानं सीलविसुद्धाय नयं दस्सेन्ती लोकस्मिं तिट्ठूति योजना।

इति निगमनस्स अत्थयोजना समत्ता।

निगमनकथा

एत्तावता च —

रत्नपुण्णनामस्स, पुरस्स राजधानिया।
दक्खिणे मुनिरूपस्स, ईसंपाचीननिस्सिते॥

यो विहारो सपासादो, कारितो राजदेविया।
या वसता मया तत्र, कता पाचित्यादियोजना॥

मापितरत्वपुण्णस्स, सत्तरसेव राजिनो।
जयवस्सेट्टारसम्हि, सम्पत्तेयं सुनिष्टुता॥

‘रत्नपुण्णा’ तिक्ष्यस्स राजधानीनगरस्स दक्खिणस्मिं दिसाभागे पञ्चयोजनप्पमाणे ठाने द्वीहि महातळाकेहि सुसोभितस्स मिधिलनामनगरस्स पुरात्थिमस्मिं दिसाभागे दियड्हगावुतप्पमाणे ठाने अनेकतालपन्तीहि सुसोभितो चतुन्नं कुलानं रमणीयभूतो ‘कफू’ इति वोहरितो यो सो महागामो पतिष्ठितो, तत्थ पटिसन्धिया जातेन सीलादिगुणेहि पसंसितेन ‘जागरो’ ति गरूहि गहितनामधेय्येन तिक्खत्तुं राजूहि राजमुद्दिना लङ्घितेन मे कतायं पाचित्यादिवण्णनाय योजना सम्पत्ते जिनचक्के तेरसाधिकचतुवस्ससताधिकं द्विसहस्रं, सक्कराजे पन एकतिंसाधिकद्विवस्ससताधिकं सहस्रं गिर्म्हाने जेट्टमासे जुण्हपक्खस्स पञ्चमे सुक्कवारे निट्टुं पत्ता अनायासेनाति।

योजनाय इमिस्साहं, रचनस्सानुभावतो।
भवेय्यानेकजातीसु, पिटकत्तयधारको॥

कुसलो चुभयत्थेसु, परिसासु विसारदो।
समिज्जन्तु सुसङ्क्षिप्पा, मय्हञ्च सब्बपाणिनं॥

वप्पादिमनतिकक्म, सम्मा देवो पवस्सतु।
अत्तजमिव रक्खन्तु, राजानो चापि मेदिनिन्ति॥

इति भदन्तजागरत्थेरेन कता

पाचित्यादिवण्णनाय योजना समत्ता।